

AUTHOR _____

NO. 227

TITLE _____

[MAHAZOR]

715DN

RR _____

VOL. 2

IMPRINT

SONCINO + CASAL MAGGIORE, 1485-86

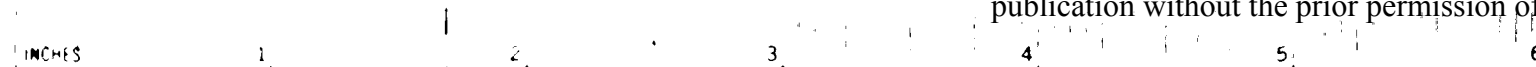
CALL NO.

GOFF, HER-73

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN

יש מקומות שנהגין לתקוע במזכר כלול ראש הדג חלול ותקעין תשעת פעם אחת והזעם לפי שבראש הדג חלול עולה מ
 מזה רבינו ביה לקבל להיות אחרונת וזה לתקוע בשופר והעביר כחן בכל המהנה היו מזה עולה ביה להזכיר שלח
 טעם שיה כח טעמו כעגל ועוד עם דרבעים יום ואחת שנה האלול מעובר ועליו בעשרה בתשרי הוא עם הכפורים
 והביא לרות האזנה וזה לתקוע בשופר והעביר כחן בכל מהנה ויחול היו מזה יחד מן הדג
 והביא את הלהות היה אחי הוא שמחה גדולה לישראל על שנתינה להם המקום ומחיתה עשה קב
 קבע הקנה אתו הוא לישראל ליום כברה וסליחה שבו נתינה לישראל וכו קבלו את התורה בלב
 שלם ועל כן תקעין במוציא יום הכפורים תשעת פעם אחת זכר לתקיעות
 הללו עשה משה בימים הללו טקבל ליהו' אהרנו בעלייתו
 לכפרה ופירודני לא ריהס: באה בתשרי כל באי העולם נדוני
 יש מהם שדינס נחתם בו ביום לטובה ויש מהם שדינס נח
 נחתם בו ביום לרעה ויש מהם שגזר דינם תלוי עדי עם הכפורים שאם הטוב את
 מנצח בן היום הללו מדינין לו את דינו לפיכך: שבימים בעמוד השחר בימים הללו מראש השנה
 עדי עם הכפורים יחזקו ללון תרנונים וסליחות ומכירין שלם עשרה מחות כפן נהגין לעמוד בכל ה
 הימים הללו חן ילילי שבת יום הכפורים: ואלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים נקד
 נקראים עשרת ימי תשובה ועליהם חז"ל הכתיב דרע אתה כהדתה קראת בהיות קרב: וכיון שחזר בתשרי הוא ראש
 השנה ויום דין שכל העולם נדון בו התקינו הכתובים הראשונים הלוקש בחיוב להקדים לפני ראש השנה להטובים במעשרות
 והתפללת טנים וסליחות ופירודני כעשירי כדו שהן לב האדם נכונ לפני המקום לשוב בתשובה שלמה להציל כחך נדון
 ומשגו כנהדים ויש מן החכמים שנהגין להתענות כל ימי המעשרות שלבני ראש השנה ויש שמתענים ערב ראש השנה ב
 בלבד: והאחרת תבוא עליו ברכה

סדר המעשרות שלבני ראש השנה

חל ראש השנה להיות בשני בשבת מקדימין להטובים במעשרות מיום שני שלפניו: חל בשלישי מ
 מקדימין להטובים מיום שני שלפני פניו: חל להיות בחמש מקדימין להטובים בחמישי שלבני
 חל להיות בשבת מקדימין מיום שני שלפניו: ומשכיוון לבני עמוד השחר ובאדם לבית הכנסת ויחמ'
 אפי תהלה ליה: ואם הם עשרה אחר ק"ט עדי לעילא אחר קד מתחילין ש
 שומע תכלה ערך: ויש שמצרכין לבדך ברכת התורה ולקרות לח ימוג אפי
 החם מחמת קורין חבל פרשת התורה אין קורין לפני עמוד השחר ואחר קד
 אחרים תחנניט שהי יש בהם כמה מקראות: ויש אחרים שאין צריך לבדך ברכת התורה חלא היט
 המטובים לקרות לא לבנות אבל אם הוא מטובים להתפלל ולבקש תני נונים חנו צריך לבדך (והנכון
 להתקין מן הספק לבדך ברכת התורה ולקרות לח ימוג ואם הם עשרה בני חכם מכירין שלם עם
 עשרה מדות ואם אינם עשרה אין מכירין שלם עשרה מדות חלא מלעין ואחרים ויתעב עם עם
 וקרא בשם הו"ש נחיר ושלחת לענינו ולחאדנינו ונחלתנו שלח לנו חבינו כי חשאת מחל לנו מ
 מהטו כי פשענו לפי שאין מכירין שלם עשרה מדות חלא כהנר:

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
 www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

תפלה עדיך כל בשר יבא • בזאו נשתחזה ונכרעה נברכה לפני יי' עושנו • כי לו תכרע
כל ברך תשבע כל לשון • לפניו יכרעו ויפולו ולכבוד שמו יקר יתנו • נבואה למשכנותיו
נשתחזה להרום רגליו • נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו • נשפוך לפניו שיחנו צרתנו
לפניו נגיד • יי' אלדי ישועתנו יום צעקנו כלילה נגדך • ואני תפילתי לך יי' עת רצון אלדים
ברב חסדך ענני באמת ישעך • ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתחזה אל היכל קדשך
ביראתך • אשתחזה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על
כל שמך אמרתך • יי' נחנו בצדקתך למען שוררנו הישר לפנינו דרכך • יי' שפתינו תפתח
ופינו יגיד תהלתך • יי' בקר תשמע קולנו בקר נערוך לך ונצפה • אלדי אקרא יומם ולא
תענה ולילה ולא דומיה לי • למען יי' כבוד ולא ידום • יי' אלדי לעולם אודך • אל ישוב
דד נכלם עני ואביון יהללו שמך • האזינה יי' תפלתנו ואל תתעלם מתחנו • בקראנו ענינו
אלדי צדקנו בער הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו • שמעה תפלתנו • וישועתנו • האזינה ו
ואל דמעתנו אל תחדש • דקשיבה לקול שוענו מלכנו ואלדינו כי אליך נתפלל • שמע קול
תחנונינו בשוענו אליך בנשאינו ידינו אל רביר קדשך • שמע יי' קולינו נקרא פרינו
וחנינו • קולינו אל יי' נקרא ואל יי' נתחנן • קולינו אל יי' נקרא ויעננו מהר קדשו סלה •
קולינו שמעת אל תעלם אנך לרוחתנו • ולשועתנו • פנה אלינו וחננו כי חידים ועניים
אנחנו • לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך כדלים וכרשים דפקנו דלתיך • מה נאמר
לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שהקים • מה נאמר לפניך מלכנו ומה נספר לפניך
יוצרנו • מה נאמר לפניך מלכנו כי בושנו במעשינו • ומה נספר לפניך יוצרנו כי נכלמנו ב
בעוונותינו • מה נאמר לפניך יי' אלדינו מה נדבר ומה נצטדק הלא כל הגסתרות והנגלות
אתה יודע • אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי • אתה חופש כל חדרי צטן ובחון
כליות ולב • אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מעד עיניך • אלדינו בושנו ונכלמנו
להרים אלדינו לפנינו אליך • אלדינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעוונותינו •
כי עוונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים

כי עוונותינו רבו מלכנות ואשמותינו עצמו מספר כי עוונותינו עברו ראשנו כמסא כבר
 יכבדו ממנו אם עונות תשמור יה יי כי יעמוד אם עוונותינו ענו בנו יי עשה למען שמך כי רבו
 משוכותינו לך חטאנו חטאנו עם אבותינו העוין והרשענו כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו
 ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועוונותינו ידענום ידענו יי רשעינו עון אבותינו כי חטאנו לך
 לך לברך חטאנו והרע בעיניך עשינו למען תצדק בדבריך תזכה בשפטך אל תנא ב
 במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי כי רחום אתה כי כן דרכך עושה חנם בכל דור ו
 דור לך יי הצדקה ולנו בושת הפגים כהיום הזה מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה ת
 תהיה כגר בארץ וכאורח נטה ללון למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה
 בקרבנו יי ושמך עלינו נקרא אל תניחנו אין כמוד באלדים יי ואין כמעשיך מי אל כ
 כמדך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא תשוב
 תרחמנו תכבוש עוונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו תתן אמת ליעקב חסד
 לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

אתאנו על שמך יי עשה למען שמך בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום
 שמך כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך ד
 הרבים יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלדי כי
 שמך נקרא על עירך ועל עמך

למנצח

מזמור לדוד שיר לך דומיה תהלה אלדים בציון ולך ישולם נוד : שו
 שומע תפלה עריך כל בשר יבוא דברי עונות גברו מני פשעינו אתה
 תכפרם אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נשבעה בטוב בתיך קדוש היכלך נודאות ב
 בצדק תעננו אלדי ישענו מכטח כל קצוי ארץ וים רחוקים כפין הרים בכוחו נאור בגבורה
 משכוח שאון ימים שאון גלדים והמון לאומים ויראו יושבי קצוות מאותותך מוצאי בוקר
 וערב תרנין פקדת הארץ ותשוקקיה רבת תעטרנה פלג אלדים מלא מים תכין דגנס כי כן
 תכניה תלמיה רוה נחת גרודיה כרביבים תמוגנה צמחה תברך עשרת שנת טובתך ומ
 ומעגליך ירעפון דשן ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגורנה לבשו כרים חצאן ועמקים
 יעשפו בר יתרועעראף ישירו

ויכול לומר וזמר אחד ואח ארך ככל לבי
 ויכול לומר גם כן מזמור אחד והוא שמנה תפלת
 ואמר סליחה ברנן החון

כסימן קלח
 כסימן קלב
 ואחר כך אמר

אל

מלך יושב על כסא רחמים מתגהג בחסידות כוחל עונות עמו מעביר ראשון ר
 ראשון מרבה מחילה לחשאים וסליחה לפרשעים עושה צדקות עם בשר ורוח לא
 כרשתם תגמול אל הודיתנו לומר שלש עשרה וזכור לנו ברית שלש
 עשרה שהודעת לעניו מקדם וכן כתוב וידר יי בענן ותייצב עמו שם
 ב

ויקרא בשם יי' ושם נאמר ויעבור יי' על פניו ויקרא יי' אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקמה וסלחת לעווננו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו כלכנו כי פשענו כי אתה יי' טוב וכלח ורב חסד דבר לכל קוראך כי עבך הסליחה למען תורא למען שבך יי' וסלחת לעווננו כי רב הוא

סלח

נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה כמצרים ועד הנה ויאמר יי' כלחתי כדברך טוב מהרין אפך והנחם על הרעה לעבך טוב למען עבדיך שבתי נחלתך שובה יי' עד מתי והנחם על עבדיך שובה יי' את שביתנו כא כאפיקים בנגב שובינו אלדי ישענו והפר בעסך עמנו שובה יי' חלצה נפשנו הושיענו למ למען חסדך שובה ישראל עד יי' אלדיך כי כשלת בעונך קחו עמכם דברים ושובו אל יי' ו ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו תשב אנוש עד דכא ותאמר שובי בני אדם וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי' אלדיכם כי חנן ורחום הוא ארך אפים ו רב חסד וניחם על הרעה דרשו יי' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי' וירחמנו ואל אלדינו כי ירבה לסלוח שובו בני שובבים אר ארפא משובותיכם הננו אתאנו לך כי אתה יי' אלדינו ארפא משובותם אזהבם נדבה כי שב אפי ממנו וגם עתה נאם יי' טובו עדי בכל לבבכם בצום ובכי ומספר כי לא אחפוץ במות דמת נאם יי' אלדים והשיבו וחיו אמור אליהם חיו אני נאם יי' אלדים אם אחפוץ במות ה הרשע כי אם כשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית יש ישראל ואתה באלדיך תשוב חסד ומשפט שמור וקוה אל אלדיך תמיד קוה אל יי' וש שמור דרכו וירוממך לרשת ארץ בדברת רשעים תראה לכו ונשובה אל יי' כי הוא סדף וירפאנו יך ויחבשנו הסולח לכל עווננו הרופא לכל תחלואינו הגואל משחת חיינו המע המעטרינו חסד ורחמים המשביע בטוב עדינו תתחדש כנשר נעורינו וחזא רחום יכפר עון ולא ישחת והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו אשר הראיתנו צרות רבות ורעות ת תשוב תחינו ומתהומות דארץ תשוב תעלינו הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך ה השיבנו יי' אליך ונשובה חרש ימינו כקדם למה לנצח תשכחנו תעזיבנו לאורך ימים ל למה יי' תאנף לנצח תעשן אפך בצאן מדעיתך למה יי' תעמוד כרחוק תעלים לעתות בצ בצרה למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצינו שורה למה תישן יי' הקיצה ואל תזנח לנצח השכח חנות אל אם קפץ באף רחמי סלה כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכו ולבוקר רינה חנן ורחום יי' ארך אפים ורב חסד לא לנצח יריב ולא לעולם ישוד לא כחטאינו יעשה לנו ולא כעונותינו יגמול עלינו כי כגבוה שמים על דארץ יגביר חסדו עלינו כרח כרחוק מזרח ממערב ירחיק ממנו את פשעינו כרחם אב על בני ירחם יי' עלינו יי' אלד אלדים השבינו והאר פניך ונשעה זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעם ככוכבי השמים וכל דארץ הזאת אשר אמרת א אתן לזרעם ונחלו לעולם וינחם יי' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו

אנחנו על שמך ה' עשה למנון שמך כעבוד כבוד שמך כי אל חנון ורחום שמך כי לא על זדקוננו אכחנו מפילוס תח
 תחנונוננו לפיך כי על רחמיך הרבים ה' שצנה הסלחה הקאיבה ועשה אל תאחר למענך חלקי כי שמך נקרא על ע
 עיך נבל עמך

תפלה

לדוד הטה אלדי אונך ענני כי עני ואביון אני שטרה נפשי כי חסיד
 אני הוטע עבדך אתה אלדי הבוטח אליך חנני יי כי אליך אקרא
 כל היום שמח נפש עבדך כי אליך יי נפשי אשא כי אתה יי טוב וסלת ורב חסד לכל
 קוראין ואזנה יי תפלתי ודקשיבה לקול תחנונותי ביום צרתי אקראך כי תענני אין
 כבודי באלדים יי ואין כמעשיך כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשבך
 כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלדים לברך דודני יי ורכך אהלך באמתך יחד לבני
 ליראה שמך אורך יי אלדי בכל לבני ואנכודה שמך לעולם כי חסדך גדול עלי והצלת
 נפשי משאל תחתיה אלדים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמך לנגדם
 ואתה יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני תנה עוזך לעבדך
 והושיעה לבן אמתך עשה עמי אות לטובה וידאו שונאי ויבושו כי אתה יי עזרתני ונחבתני

יכול למר מזמור אחר חס ירנה	והוא כרבי נפשי אנה	כסימן קב
נס יכול למר מזמור אחר	והוא תפילה למזה	כסימן כ
נס יכול למר מזמור אחר	והוא קנלי אל חלקים	כסמן עז
נס יכול למר מזמור אחר	והוא מתעמקים קראתך	כסימן קל

ואמר סליחה ברצון ה' וואר קך אמר אל מלך וואר קך אמר

זכור

לעבדך לאברהם וליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה אל רשעו ואל
 חטאתו זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הבה זכור עדתך קנית קדם
 גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו זכור יי חרפת עבדך שאתנו בחקנו כל רבים
 עמים זכור יי חבת ירושלים ואהבת ציון אל תשכח לנצח זכרינו יי ברצון עמך ופקדני
 בישובתך זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו שר היסוד בה זכור יי מה
 היה לנו הביטה וראה את חרפתנו

הביטה וראה את אנוחותינו	הביטה וראה את בושתנו	הביטה וקבץ את גליותנו
הביטה ורצה את דמעותינו	הביטה ודגבה את השפלותנו	הביטה ושמע את ודחיינו
הביטה ושמע את זעקתנו	הביטה ורפא את חלינו	הביטה ושר את טומאותנו
הביטה והעלה את ירירתנו	הביטה וחסר את כל צותנו	הביטה ולחם את לחמינו
הביטה ולחץ את לחצינו	הביטה ורפא את מכאובנו	הביטה ושמע את נאקתנו
הביטה ושמע את שחתנו	הביטה וראה את ענינו	הביטה וקרר את פרצותינו
הביטה ושמע את קולנו	הביטה ורעה אל רעתנו	הביטה ושמע את שועתנו

הביטה ודאזן את תפלתנו הביטה וקבל ברחמים וברצון את תחנונו
 הינו חרפה לשכינינו לעג וקלם לסביבותינו הינו משל בגוים כבוד ראש כל האפים
 הינו כיתומים אשר אין להם אב וכאלמנות אשר אין להם מפרנס הינו סדרים

אשר לא שומע וכאלם לא יפתח פיו היינו שחוק לכל עמים נגינתם כל היום כל היום כלם
כלימתנו נגדנו וכשת פנינו כסתנו כל ראינו ילענו לנו יפטרנו בשפה יניעו ראש עד אנה י
תשכחינו נצח עד אנה תסתיר את פניך ממנו אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך
זכור ואל תפר ברכתך אתנו אל תקצוף יעד מאד ואל לעד תזכור עון הן הבט נא עמך כ
כולנו אל תזכור לנו עונות ראשונים מדר יקדמונו רחמך כי דלוננו מאד חטאת נשורינו ו
ופשענו אל תזכור בחסדך זכור לנו אתה למען טובך יעד זכור נא ברית אבות כאשר אמרת
חכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור
זכור נא ברית ראשונים כאשר אמרת חכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מ
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלדים אני יעד זכור נא לנו ברית נעורים כאשר א
אמרת חכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית עולם זכור נא חסד
נעורים כאשר אמרת הלוך וקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר יעד זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כהלותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זדועה ורחם עלינו כמה שכתוב כי אל ר
רחום יעד אלוך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם וחוץ
עלינו ורחם עלינו כמה שכתוב וחוץ יעד אותם ורחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם
את יצחק ואת יעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה עשה עמנו כמה ש
שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא באסתים ולא געלתים לכלותם להפר
בריתי אתם כי אני יעד אלדיכם עשה למענך ואל תשחיתנו כאשר אמרת לא אעשה חרון
אפי ולא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקבכך קדוש ולא אבא בעיר שמע נ
נאקתינו כמה שכתוב ושמע אלדים את נאקתם וזכור אלדים את בריתו את אברהם את י
יצחק ואת יעקב ראה בענינו כמה שכתוב וירא אלדים את בני ישראל וידע אלדים ראה
בצרותינו כמה שכתוב וירא בצר להם בשיבוע את רינתם :

אתחנו על שמך ה עשה למען שמך בעבור כבוד שמך כי אל רחום וחנון שמך כי לא על זדקתנו אכחנו
תפלים תחנונונו לפניך כי על רחמך הדביס : ה שמעה ה סלחה ה הקצוזה ועשה אל תאחר למענך אלדי כי
שמך נקרא על עירך ואל שמך

שיר

המעלות זכור יעד לדוד את כל ענותו אשר נשבע ליי נדר לאביר יעקב : אם א
אבא באהל בתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה
עד אמצא מקום ליי משכנות לאביר יעקב הגה שמענה באפרתה מצאנה בשדי יער נבואה
למשכנותיו נשתחזה להרים רגליו קומה יעד למנוחתך אתה וארון עוזך כהניך ילבושו צדק
וחסדיך ירגנו בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך : נשבע יעד לדוד אמת לא ישוב מ
מסנה מפרי בטנך אשית לכסא לך אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זאת אלכדם גם בגידם
עדי עד ישבו לכסא לך כי בחר יעד בציון איזה למושב לו זאת מנוחתי עדי עד פה אשב
כי איתיה צדה ברך אברך אביזניה אשביע לחם : וכדגיה אלביש ישע וחסידיה רנן ירגנו
שם אצמיח קרן לדוד ערבותי נר למשיחי אויבי אלביש בשת ועליו יצין נודד :

ויכול לומר תומר אחד	והוא תפלה לעני	בסימן קב
גם יכול לומר תומר אחד	והוא זכור דבר לעבדך	בסימן קט
גם יכול לומר תומר אחד	והוא אלדים באז גוים	בסימן עב
גם יכול לומר תומר אחד	והוא למה אלדים זמחתנו	בסימן עד
ואומר סליחה ברצון האזן	ואומר אל תלך ואחר כך	אומר

אלדים

לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא באר הבה לנו עזרת מצד ושא
תשועת אדם באלדים נעשה חיל והוא יבוס צרינו . כך צרינו נענח
ובשמך נבוס קמינו . וראינו יי הסודך ישעך תתן לנו . ואירה פניך אל עבדך הושיענו
כחסדך . אל תסתר פניך מעבדך כי צר לנו מדר ענינו . אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי
אין עוזר . קומה אלדים ריבה ריבך זכור חרפתך מני נבל כל היום . קומה יי אל יעז אנוס
ישפטו גוים על פניך קומה יי ויפוש אויבך רעסו משנאיך מפניך קומה יי למנוחתך אתה
וארון . קומה יי אל נשא ירך אל תשכח ענים עדינו אלדי ישענו על דבר כבוד ש
שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך . נשא עינינו אל הודים מאין יבא עדינו עדינו
מעם יי עושה שמים וארץ . אל יתן למוט רגלנו ואל יעם שוכרינו . הנה לא יעם ודאי יתן
שומר ישראל . יי ישמרנו מכל רע ישמור את נפשנו . יי ישמור צאתנו ובואנו מעתה ועד
עולם . שמרנו כאישון בת עין בצל בנפיק תסתירנו תסתירנו מסוד כרעים מדגשת פועל
אין . למען שמך יי תחיינו בצדקתך תרצא מצרה נפשנו . ראה ענינו ועמלנו ושא לכל
חטאתנו . ראה אויבנו כי רבו חטאת חמס שנאונו . שכרה נפשנו והצילנו אל נבוש כי ח
חסינו כך תום ויושר יצרונו כי קייטך . פדה אלדים את ישראל מכל צרותיו . והוא פדה
את ישראל מכל עונותיו פודה יי את נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו יי חנינו לך קו
קיינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה . חננו יי חננו כי כך חסיה נפשנו ובצל
בנפיק נחסה עד יעבור הוות . הנה כעני עברים אל יד ארונתם כעני שפחה אל יד גבי
גביו תה כן ענינו אל יי אלדינו עד שיהנו . חנינו יי חננו כי רב שבענו בח רבת שבעה
דה נפיינו הלעג השאנגים הבז לנאיונים קרוב יי לנשכרי לבואת דכאי רוח ושיע . פדה
אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם . כי שומע אל אביונים יי ואת אסיריו לא בזה . כי
לא בזה ולא שקץ ענות עני ודא הסתד פניו ממנו ובשועו אליו שמע . זכחי אודיסרוח
גשבריה לך בשבר ונדכה אלדים לא תבוזה כי בזה אמר רם ונישא שוכן עד וקדוש שמי ברום
וקדוש אסור ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים להחיות לב נרכאים . ואת כל
אלה ידי . ויהיו כל אלה נאם יי ואל זה אביש אל עני תכה רוח וחרד על דברי . יחל
ישראל א . עם יי החסד והרבה עמו פדות . יחל ישראל אל יי מעתה ועד עולם .

אחרי על סוף עמה למען סוף . בשבר כבוד סוף כי אל האש והחן סוף . כי לא על נדחתנו אכחנו מפיליס ת
פונקטנו עסק . על רוחך היכיס . ה . פתחה . ה סלחה יי הקאבה . ופעה אל קאחר למען אלף כי סוף נקרא
על סוף בל סוף

למנצה

לבני קרח על עלמות שיר: אלדים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות
נמצא נאד: על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמטו דרים בלב ימים

יהבו יחמדו ממיו ירעשו דרים בנאותו סלה: נהר פלגיו ישכחו עיר אלדים קדוש משפני ע
עליון: אלדים בקרבה בל תבוט יעזרה אלדים לננות בקר: דבו גוים כמד ממלכות נתן פ
בקולו תמוג דארץ יי צבאות עמנו מסגב לנו אלדי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יי אשר
שם שמות בארץ משבית מלחמות עד קצה דארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישדוף ב
באש דרפו ודשו כי אנכי אלדים ארום בגוים ארום בארץ יי צבאות עמנו מסגב לנו א
אלדי יעקב סלה

עא	כך ה חסית בסיון	ויכול לומר מזמור אחר והוא
כט	השיעני אלדים בסיון	גם יכול לומר מזמור אחר והוא
י	עד אנה אלדים בסיון	גם יכול לומר מזמור אחר והוא
לב	לחד מעטיל בסיון	גם יכול לומר מזמור אחר והוא
	ואחר כך יאמר	ואמר סליחה ברצון ההוה ואמר אל מלך

חגיגו

אלדים כחסדך כרוך רחמיך מחה פשיענו: מחה פשיענו למענך כאשר א
אמרת אנכי אנכי הוא מחה פשיעך למעני וחטאתיך לא אזכור: מחה פש
פשיענו כעב וכענן כאשר אמרת מחיתי כעב פשיעך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך
הרב כבסנו מעינינו ומחטאתינו תטהרינו: תחטאנו באזב ונטדר תבכסנו ומסלג נלבין
הלבן חטאינו כמה שכתוב לנו נא ונכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כסלג ילבטו א
אם יאדו כו כתרוע כצנר יהיו: עשה למענך כאשר אמרת למעני למעני אעשה פי איך יחל
וכבודי לאחר לא אתן: עשה למען ציון וירושלם כאשר אמרת למען ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד יצא כנתגה צדקה וישועתה כלפיד יבער: רפאינו יי ונרפא הושיענו
וניושעה כי תהדתינו אתה: והעלה רפואה שלימה לכל כסותינו כי אל רופא רחמן אתה ליי
היטושה על עמך ברפתך סלה מגדל עוז שם יי בו ריוץ צדיק ונשגב כי בו ישכח לבנו כי ב
בשם קדשו בטחנו נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגנט הוא יהי חסדך יי עלינו כאשר יזולנו לך
וצדקתך אלדים עד כרום אשר עשית גדולות אלדים מי כמדך צדקתך כדררי אל משפטך
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי ישראל נושע ביי תסדעת עולמים דא תבושו ולא תכלמו
עד עולמי עד ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דודשיך יי בטחו ביי עדי עד כי ביה יי
צור עולמים בטח ביי ועשה טוב שטון ארץ ורעה אמונה יי צבאות אשרי ארץ בטח בך
בטחו בו בכל עת עם שפכו לפגיו לבככם אלדים מחסה לנו סלה: לכן יחכה יי לחנכם נל
ולכן ירום לרחמכם כי אלדי משפט יי אשרי כל חוכי לו: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה
יי מבטחו אשרי הגבר אשר שם יי מבטחו ולא פנה אל רדבים ושטי כב אלה ברבב ואלה
בסופים ואנחנו בשם יי אלדינו נזכר המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר יי הושיעה
הבליך יעגנו ביום קראנו הושיעה את עמך וברך את נחלתיך ורעם ונשאם עד העולם
הושיענו יי אלדינו וקבצנו והצילנו מיו גוים לדורות לשם קדשך ולהשתבח בתהלתך

אתאנו על סוף ה עמה לרען סוף בעבור כבוד סוף כי אל רחום ורחמן סוף כי לא על דוקתנו
 אכחנו חסילים תחנכונו לפניך כי על רחמיך הרבים ה טמעה ה סלחה ה הקיבה וטעה אל תאחר
 למענך אלדי כי סוף נקרא על עיך ועל עיך

למנצח

מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חגי
 אלהים כחסדך פרוב רחמיך מוח פשעי ודב כבסני מעוני ומחשאתי
 שודני כי פשעי אני ארע וחשאתי נגד תמיד לך לברך חשאתי וחדע בעניך עשיתי למען ת
 תצדק בדברך תזכה בשפטך הן בעון חוללתי ובחטאי יחמלני אמי הן אמת תצעת במו
 בטוחות ובסתום חכמה תודיעני תחטאני באהוב ואסדר תכבסני ומשולג אלבין תשמיעני
 ששון ושכחה תגלנה עצמות דכית דסתר פניך מחטאי וכל עונותי מוח לב שדוד קרא ל
 אלהים ודוח נכון חרש בקרבי אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני השיבה
 לי ששון ישעך ודוח נדיבה תסמכני אלמדה פושעים ודכך וחטאים אליך ישום הצילני מ
 מדמים אלהים אלהי תשדעתי תרנן לשני צדקתך שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך כי
 לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה זבחי אלהים רוח נשברה לב נשפר ונרכה אלהים ל
 לא תבוז השיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים או תחפץ זבח צדק עולה וכליל
 או יעלה על מזבחך פרים

וישל לומר תזמור אחרונה חכמי אלהים כחזק כסיון כ
 גם יכול לומר תזמור אחר ואל טמעה ה דק כסיון כ
 ואומר סליחה ברצון חזון ואמר אל מלך ואחר כך אומר

רצית

ארצך שבת שבת יעקב נשאת עין עמך כסית כל חשאתם סלה אספת
 כל עברתך השיבות מזרח אפך בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו אליך
 זעקי ונמלטו אליך זעקו מלטנו בך בטחו אבותינו ולא בושו בך בטחו אל תבישנו א
 אל תבישנו אלדינו ואל תכלימנו מלכינו אל תבישנו אבינו ואל תכלימנו ארזינו אל ת
 תבישנו יוצרנו ואל תכלימנו כוראנו אל תבישנו בתפלתנו ואל תכלימנו בתחנונתנו אל ת
 תבישנו במשאלותינו ואל תכלימנו בבקשתינו אל יבושו בני קוונך אל אלהים ואל יכלמו
 בני מבקשיך אלהי ישראל עשה עמי אות לטובה וראו שונאי הבושו כי אתה עזרתני ונ
 ונחמתני יצר סמוך תצוד שלום שלום כי בך בטחו פתחו שערים ויבא נה צדיק שומר א
 אמונים סלח לשאריתנו כמה שכתוב בימים הזם ובעת הזיא נאם אל יבוקש את עין ישראל
 ואיננו ואת חטאת ידודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר ימן אל רוממה ימן אל עושה
 חיל אף אודח משפטך אל קוונך לשמן ולחכך תאות נפש גפשי איתך בלילה אף ר
 רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטך לארץ צדק למדו יסבי תבל שבעו ביון מצולה
 ואין מעמד באנו במעמקי מים ושכולת שטפתנו אל תשטפנו שכולת מים ואל תבלענו מ
 מצולה ואל תאטר עיני באר פיה כי לא יטוש אל את עמו בעבור שמו הגדול כי הוא אל
 לעשות אתכם לו לעם וגה אל ישדעתי אבטח ולא אפתד כי עדי חמרת יהוה אל תהי לי לטועה

מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרועה עדרו ונשא נס לגוים ואספנו ישראל ונפוצות יהודה
 יקבץ מארבע כנפות הארץ בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס תשיבה יצונק את ציון
 תבנה חומות ירושלים או תחפץ זכחי צדק עולה וכליל או יעלו על מזבחך פרים :

אזכורנו על סוף ה' עמה למען סוף בעבור כבוד סוף כי אל רחום ורחן סוף כי לא על צדקתינו אהנו מפילוס ת
 תחנונו לפיך כי על רחמיך הרבים ה' שמחה ה' סלחה ה' הקטיבה ונעה אל תאזר למענך אלך כי סוף נקרא על ע
 עיך ועל עיך

למנצה

לבני קרח מזמור רצית יי ארצך שכת שבות יעקב נשאת שן
 עמך כסית כל הטאתם סלה אספת כל עברתיך השיבות מחרון
 אפך שובנו אלדי ישעינו ודבר כעסך עמנו הלעולם תאנף בנו תמשוך אפך לדור ודור
 הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך דראינו יי חסדך וישעך תתן לנו אשמעה מה
 ידבר ואל יי כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישונו לכסלה אך קרוב ליריאיו ל
 ישעו לשכון כבוד בארצנו חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו אבת מארץ תצמח וצדק
 כשמים נשקף גם יי יתן דשוב וארצנו תתן יבולה צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו :

כסיון מה	והוא אלדיס באזינו	ויכול לומר מזמור אחד
כסיון כה	והוא לרד אלך ה כפטי אסא	גם יכול לומר מזמור אחד
כסיון כב	והוא אלי אלי למה עזבתני	גם יכול לומר מזמור אחד
כסיון לה	והוא ה אל בקסך	גם יכול לומר מזמור אחד

והוא כליהה ברנן החזן והאמר אל מלך ואחד כד האמר

למען

יחלצון ידיך הושיעה ימנך וענינו בגינו ראה אלדים והבט פני משיחך
 לא אמות כי אחיה ואספר מעשה יה יסור יסרני יה ולמת לא נתגני כי
 אין במות זכרך בשאול מי יודה לך היסופר בקבר חסדך אבונתך באברהן הוודע
 בו שך פלאך וצדקתך בארץ נשיה הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקמו יודך סלה לא
 הבתים יהלו יה ולא כל יורדי דוכה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה מה בצע
 בדמינו ברדתנו אל שחת היודך עפר הגיד אמתך כי לא שאול תודך מת יהלך ולא
 ישברו יורדי בור אל אמתך חי חי הוא יודך ככונני היום אב לבנים יודיע אל אמתך חוסה
 יי על עבך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בס גוים למה יאמרו העמים איה אלדידם יו
 יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך לא לנו יי לא לנו כי לשנך תן כבוד על
 חסדך ועל אמתך

למה יאמרו הגוים איה נא אלדיהם למה יאמרו הגוים איה נא מושיעם

למה יאמרו הגוים איה נא מקוהם ומקוה אבותיהם ואלדינו בשמים

אלדינו שבשמים חנינו אלדינו שבשמים חוס ורחם עלינו

אלדינו שבשמים רחם על שאריתנו אלדינו שבשמים עשה עמנו למען שניך

אלדינו שבשמים בטל פמנו גזרות קשות
 אלדינו שבשמים חדש עלינו שנה טובה
 אלדינו שבשמים הפר עצת אויבנו
 אלדינו שבשמים שלח רפואה שלימה לחולי עמך
 אלדינו שבשמים עצור מגפה מנחלתך
 אלדינו שבשמים כלה דבר וחרב ורעב ומ
 ומשחית ומגפה מכני בריךך
 אלדינו שבשמים זכר כי עפר אנחנו
 אלדינו שבשמים קרע רוע גזר דיננו
 אלדינו שבשמים בחוק שטר חובותינו
 אלדינו שבשמים סלח ומחול לעונותינו
 אלדינו שבשמים מחה והעבר פשעינו וחטאתנו
 מגור עיניך
 אלדינו שבשמים החזירנו בתשובה שלימה לפניך
 אלדינו שבשמים אל תשיבנו ריקם מלפניך
 אלדינו שבשמים זכרנו בזכרון טוב לפניך
 אלדינו שבשמים כתבנו בספר החיים
 אלדינו שבשמים כתבנו בספר זכות
 אלדינו שבשמים כתבנו בספר ישועות ונחמות
 אלדינו שבשמים כתבנו בספר פרנסה וכלכלה
 אלדינו שבשמים כתבנו בספר סליחה ומחילה וכפרה
 אלדינו שבשמים הצמיח לנו
 ישועה בקרוב
 אלדינו שבשמים שמע קולנו וחוס ורחם עלינו
 אלדינו שבשמים קבל ברחמים ובכרצון את תפילתינו
 אלדינו שבשמים עשה למענך
 ולא למענינו
 אלדינו שבשמים עשה למען שכך הגדול הגבור והגדורא
 אלדינו שבשמים עשה למען רחמיך הרבים ורחם עלינו

11 אלדינו אל תשחת עמך ונחלתיך אשר פדת בגדלך אשר הוצאת במצרים ביד חזקה
 אתה תקום תרחם ציון כי עת להגנה כי בא מועד : אתה יי לעולם תשב כסאך לזכר
 ודור : אתה יי אל תרחק איילותינו לעזרתנו חושה : חושה לעזרתנו אלדי תשועתנו אתה
 יי לא תבלא רחמיך כמני חסוך ואמתך תמיד יצחוני : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל כי
 אתה אבינו כי אנרדם לא ידענו וישראל לא יכדנו אתה יי אבינו גואלנו בעולם שכך
 עתה אקם יאמר יי עתה ארומם עתה אנשא : ראי עתה כי אני אני הוא ואין אלדים עמדי א
 אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מירי מציל ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסכול
 אני עשיתי ואני אשא אני אסכול ואמלט : בורא עולם במדת רחמים וכבוד בעמו להודיע ג
 גדלו הדרת כבודך שומע תפלה שמע תפלה מעם נחלתך והפר בעסובטל כל גזרות ק
 קשות מעלנו ומעל כל עמך ישראל בחמיך הרבים :

אתאנו על סמך ה עשה למען סמך בעבור כבוד סמך כי אל חנק ורחום סמך כי לא על זדקתנו
 אכחנו חסילים תחכוכינו לפניך כי על רחמיך הרבים השמעה הסלחה והקציבה
 ועשה אל תאחר למענך אלדי כי סמך נקרא על עירך ועל עמך

טיר

מזמור לזכר : נכון לבי אלדים אשרה ואזמרה אף כבו : שרה יגבל וכבוד
 אעירה שחר אודך בעמים יי ואזמך בלאומים כי גדול מעל שמים חסוך
 ועד שחקים אמתך : רומה על השמים אלדים ועל כל הארץ כבודך : למען יחלצון ידודך
 דושיעה ימנך וענינו : אלדים דבר בקדשו אעלחה אחלקה שכם ועמק סכות אמד : לי
 גלעד ולי מנשה אפרים מעוז ראשי יחודה מחוקקי

מואב סיד רחמי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרווע • מי יובילני עיר מבצר מי נחמי
 ער אדום • הלא אלדים זנחתני ולא תצא אלדים בצבאותיני • הבה לנו עזרת מצר ושואת
 תשועת אדם • באלדים נעשה חיל והוא יבוס צרינו ••

ויכול לומר מזמור אחר והוא ה' חלקי יסועתי כסיון פח
 גם יכול לומר מזמור אחר והוא אל בחסדך תוכיחני כסיון ו
 וחומר סליחה כרצון החזן וחומר חל מלך ואחר כך לחמר

אלדינו

ואלדי אבותיני תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו • שאין
 אנו עזי פנים וקשי עורף בדבר הזה שנאמר לפניך יי' אלדינו ואלדי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו • אבל אנחנו חטאנו • אשמנו בגורנו • גזלנו דברנו
 דופי העונו • והרשענו • זרנו • חמסנו • טפלטו שקר • יעצנו רע • כזבנו • לצנו מרדנו •
 נאצנו • סררנו • עוינו • פשענו • צררנו קשינו עורף • רשענו • שיחתנו • תעבנו • תשנו •
 תעתענו • סרנו ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לנו • ואתה צדיק על כל הבא
 עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו ••
 וחומר כך מתחיל וחומר חל רחום יאמר

אל רחום

שמך • אל רחום שמך רחם עלינו • אל חנון שמך • אל חנון שמך
 חנינו וענינו • אל ארך אפים שמך • אל ארך אפים שמך הארך
 אפך מעלינו • ומלא רחמים רבים שמך • ומלא רחמים רבים שמך המלא ברחמיך הרבים
 ורחם עלינו • ועלינו נקרא שמך • בנו נקרא שמך • יי' עשה למען שמך ••
 עשה למען שמך • עשה למען ימיך • עשה למען גדלך ותפארתך
 עשה למען כסא כבודך • עשה למען ברייתך • עשה למען ברייתך שלא תופר
 עשה למען תורתך עשה למען תורתך שלא תתחלל בעוונותינו • עשה למען אוהביך שוכני עפר
 עשה למען אברהם יצחק ויעקב • עשה למען משה ואהרן
 עשה למען דוד ושלמה • עשה למען ירושלם הר קדשך עשה למען ציון משכן כבודך
 עשה למען שריפות היכלך עשה למען הריסות מזבחך • עשה למען חסידים וישרים
 עשה למען חכמים ותלמידים עשה למען עניים ואביונים עשה למען דלים ושפלים •
 עשה למען נבזים ומאוסים עשה למען יתומים ואלמנות • עשה למען תינוקות של בית רבן
 עשה למען יונקי שדים שלא חטאו • עשה למען גבולי חלב שלא פשעו
 עשה למען שמך הגדול הגבור והגורא • עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים
 עשה למעןך ולא למענינו

ענינו אבינו ענינו •	ענינו אלדינו ענינו •	ענינו אדוננו ענינו •
ענינו בוראינו ענינו •	ענינו גואלינו ענינו •	ענינו דודינו ענינו •
ענינו הודינו ענינו •	ענינו סומכינו ענינו •	ענינו עזרינו ענינו •
ענינו עזר אבותינו ענינו •	ענינו אלדי אבותינו ענינו •	ענינו אברהם ענינו •

ענינו ופחד יצחק ענינו • ענינו מדוש יעקב ענינו • ענינו משגב אכדות ענינו •
 ענינו עזרת השבטים ענינו • ענינו מגן אברהם ענינו • ענינו מחייה הזתים ענינו •
 ענינו דאל הקדוש ענינו • ענינו דאל המשכט ענינו • ענינו שומע תפלה ענינו •
 ענינו שאותך לבוך בראה נעבוד ענינו • ענינו הטוב לך להודות ענינו •
 ענינו עשה השלום ענינו • ענינו העונה בשת רצון ענינו • ענינו העונה בעת צרה ענינו •
 ענינו העונה ליורדי הים ענינו • ענינו העונה להולכי מדברות ענינו •
 ענינו האסורים ענינו • ענינו העונה לחולים ענינו • ענינו מלכנו ענינו •
 ענינו מנוסנו ענינו • ענינו משגבנו ענינו •

דעני לעני ענינו • דעני לעסיקו ענינו •
 דעני לתבירי ליבא ענינו • דעני לכיכי רוחא ענינו •
 דעני לשפילי דעתא ענינו • דעני לכוזי ולמטולטלי ענינו •
 דעני לותמי ולארמלתי ענינו • דעני לקצירי על ערסוהן ענינו •
 דעני לאילתא במארי ענינו • דעני ליעלתא בערן מלדיהן ענינו •
 דעני לחייתא על מתבריהן ענינו • דעני לבגי עורבי ענינו •
 דעני לכל מאן דעייק ליה ענינו • דעני לכל מאן דרחיק ליה ענינו •
 דעני לעני ענינו •

כשעניתה לאברהם סדר המדינה ענינו • כשעניתה ליצתה על גבי המזבח ענינו •
 כשעניתה ליעקב בבית אל ענינו • כשעניתה ליוסף בבית האסורים ענינו •
 כשעניתה לאבותינו במצרים ענינו • כשעניתה למשה על ים סוף ענינו •
 כשעניתה לאהרן כבואו אל הקדש ענינו • כשעניתה לאלעזר בנו בשואלו באורים •
 ותמים ענינו •

כשעניתה לפנחס בשטים ענינו • כשעניתה ליהושע בגלגל ענינו •
 כשעניתה לשמואל במצפה ענינו • כשעניתה לרוד ושלמה בנו כירושלם ענינו •
 כשעניתה לאלידו סדר דכרמל ענינו • כשעניתה לאלישע ביריחו • ענינו •
 כשעניתה לחזקיהו בחלותו ענינו • כשעניתה ליונה במע הדינה • ענינו •
 כשעניתה לחנניה משאל ועזריה בתוך כבשן האש ענינו • כשעניתה לדניאל בגוב •
 אריות ענינו •

כשעניתה למרדכי ואסתר בשדשן הבירה ענינו • כשעניתה לעזרה בגולה ענינו •
 כשעניתה למתתיה כהן גדול ענינו • כשעניתה לחשמנאי ובגיו ענינו •
 כשעניתה לחסידים הישרים והתמים ענינו •

רחמנא

ענינו רחמנא חשינן • רחמנא ארשענן • רחמנא אסכלנן • רחמנא • ומר •
 ומרודנן • רחמנא דשינן • וארשענן ואסכלנן • ומרודנן קמד • רחמנא •
 רחמנא ולא הלכין בארחתך • רחמנא ולא עבדינן רשותך • רחמנא •
 רחמנא לא בזס ולא בעבדינן שבין אתינן לבעך קמד •

לא נסדינן פקודך • ועבדינן על מיסך •

רחמנא עבד גבן כדיל שמך רבא : רחמנא ולא תיתי ברנא כהון : רחמנא דאי דינת לן
 לית בן דחי : רחמנא לא תשלם לן כחטאן : רחמנא לא תדונינן כחובין : רחמנא לא ת
 תגבול לן כעוברי ידן : רחמנא לא תפרע מינן פארהתינן : רחמנא הב לן ליבא דתיובתא :
 רחמנא הב בליבן למינדע דחלתך : רחמנא אהוד אפך כרחמי גבן : רחמנא גליא קמך
 דרשיעי אנן מעלם רחמנא גליא קמך דחטאי אנן מעלם : רחמנא ברך ועבודך אנן רחמנא
 לית כרא דלא חטי לאבוהי : רחמנא כרא חטי לאבוהי חייס רחמנא לית עבדא דלא כרוד
 כמיה כרדיה : רחמנא עבדא מרוד כרדיה תאיב : רחמנא גער ביה ביצרא בישא מינן רחמנא
 זא תמכרין כרדיה : רחמנא גליא קמך דאיוו דנורא ואנן דבישרא : רחמנא אמליך עלן
 יצרא טבא : רחמנא סיע כהון למינדע דחלתך רחמנא את ברחמך הוי לן עזרא וסומכא
 רחמנא פרוקינן השתא בעגלא : רחמנא רחם עלן בסגי רחמך : רחמנא אלא נהדר בפחי
 נפש מקמך : רחמנא ותדא שעתא דרא שעת רעוא מקמך : רחמנא ותדא שתא דרא שנת
 פרוקינא לעמך ישראל : רחמנא פרוק חיי ואחי מתי : רחמנא פרוק חיי דביש להו כמתי
 רחמנא אעדי מינן גירי דמותא : רחמנא אעדי מינן גירי דכפנא : רחמנא אעדי מינן גירי
 דדוחקא : רחמנא אעדי מינן גירי דכל כרעין : רחמנא פרוקינן ואפקינן מחשכא לנהורא
 רחמנא גליא קמך דלית לן אלהא בר מינד : רחמנא לית לן למקרי אלא לך : רחמנא לך
 קדינן ואת ענינן : רחמנא פתח תרשי שמיא לצלותין : רחמנא ושמי שמיא לבשותין
 רחמנא שמעיה לקלין וקבליה לצלותין : רחמנא ותגמול צלותין חסדא ורחמי ק
 קמך : מלכא רבא רחמנא וחננא רחם עלן : מלכא רבא רחמנא וחננא חוס עלן
 מלכא רבא רחמנא וחננא פרוקינן מן כל עקא : מלכא רבא רחמנא וחננא
 שובינן מן כל מרעין

רחמנא

אידכר לנא קיימיה דאברהם אבונא כדיל ויעבוד : רחמנא
 אידכר לן קיימיה דיעצק עקידא כדיל ויעבוד : רחמנא אידכר לן
 ימיה דיעקב סברא כדיל ויעבוד : רחמנא אתרצי לן כדיל ויעבוד : רחמנא
 איתרצי לימינך כדיל ויעבוד : רחמנא רחם על נשמתין כדיל ויעבוד

ונפלין על פנין ואמר רחום ורחן ואחר כך יוסב החן ואמר

למקדימים

בתפלה כל תסתם תפלה פן יקתנו מה דועילה תפלה יגיע בקול צעקה מחלי לצדקה ענינו לא יכלו מצעקה נא אל ישונו נבלמים וריקים נאנחים ונאנקים נכאבים מרדי דמעה שוקר בשערי דמעה פרס והצילם מכל גזירות קשות ומעדיבים בלחישות	קוראי מפעמקים ירצוך בדמעה משכימים בבקשות
---	--

זכור לצאן נפרשות כנסיות וכדורשות להפריח כדשא עצבותינו היבשות
התפלה ילול יופי כלולה קנא תקנא לפקוד על בני עולה השופי כשוש וגילה זרוע
בגולה קבץ להשים כצאן בצדה במכלה

ומסי ממת ומחיה מסיק מן שאול לחיי עלמא ברא כד השי אבוה לקייה אבוה
חיים ומסי לכיביה עבדא דמריד נפיל בקולר פריה תאיב ותבר קולריה ברוך
סיכרך אגן וחטינך קמך דא רועי נפשין כגדין ומדין עבדך אגן ומרודנך קמך דא בותא
ושבייתא ודא במלקותא במשו מנך ברחמך הנפישין אסי לכיבין דתקוף עלן עד דלא ניהוי
גמרא בשבייתא

מחי

נפתח וניבא קדמיה דמרנא באדין מלהא נרצי בריינא סגיא חובנא עברו
רישנא זכו לית בנא לאגנא עלנא חרוב בית חיינא וצדא מקדשנא גלן
סארענא ומפתור אבנא תקפת עלנא יד בעלי דבננא למיבלע יתנא כד חיינ בנא ומסלפשות
דבנא לא אמריננא דמסגי חובנא הוות כל דא עלנא ומשנה לשנה חובין מוספנא ות
תקוף דיננא ומשוך קיצנא וכרו מסת זימא דאתקין מנא למיפתח ספרנא סתב חושבנא
דייתא קבתנא ותבר ליבנא מדדעיננא דלית מששא בנא ואי ברינא אתית בהדן כרנא
גבל עלנא מה הווי לך כחדא כולנא נשמע קלנא ומכריר לבנא נצוח לכדנא ונימר
דמדיי במשו פורקנא חטינך ומרודנך ולתרעך הודנא מלאכי מדומא סמוכו יתנא
עילו צלותנא קדם בריינא איפשר דמתרצי ושמע קלנא וקרע לנא שפדי חובנא

מת

ורופא ומלא רחמים יושב בסתר כדומים וצופה עד סוף כל הדומים וחוקר
נסתרות חודע כל נעלמים הביטה חכור אהבת שדשת קדומים וחוסה
דמלא על צאצאיו רחמים וגדחים ודאובדים ופוזרים בין העמים ותפלה עורכים ומע
שעריבים ומשכימים ומחכים לשועתך לילות חמים כתי תגלה קץ שלומים ואין נביא וחזקה
בשר לעומים קימה אתה ותשמע קול כדומים פתוח שערים ויבא גוי זרע תמימים ה
תגידה והקיצה וקומה לעזרת איזמים כי כל תוכל ועדא אתה על כל העמים חלילה לך חי
מעולמים לשבח ונצח ולגנח לעולמים הגם מדה בית עולמים ושם תשקנו כנסתנח
תנחומים כי אברנו נגודנו עד לאין תקומים עד ישקוף וירא יל כדומים

מוחין

אמרית לך כנישתא דישראל אם אנשינא לך אנשינא לך ימיני לא ע
עילנא לי להיכלאי דבשמא עד דבנינא לי היכלאי דבארשא אי בעת לס
מידע דאית לי מעושקך אצית ושמעת בכרי דבמקדשא בעדנא דשמעית כיתי דבנהמן
דאו יוני ניטה אנא הוא דנהימנא נהימנא על מקדשא צוחנא על היכלאי כבינא על בנאי
דגלו מפתוראי

הלא

ומסי ממת ומחיה מסיק מן שאול לחיי שלפא מדר ענינו ופרינו מכל גשיות
קשות ודושיע משיח צדקך ועמך

מחי

מֶרֶן

דְּבַשְׁמֵי לֶךְ מִתְחַנֵּינן כְּכֹר שְׂבִיא וּמִתְחַנֵּינן לְכֹרֶיהָ כֹּלְהוֹן בְּנֵי שְׂבִיא בְּכֶסֶף
מִתְפָּרְקִין וְעַמֵּד בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי הַבַּיִת לֵן שְׂאֵלְתִין וּבִעֲוֹתִין וְלֹא נִהְיֶה
רִיקִים מִן קֶסֶד

מֶרֶן

דְּבַשְׁמֵי לֶךְ מִתְחַנֵּינן כְּעֵבֶרָא דְּמִתְחַשֵּׁי לְמַרֵּי : עֲשִׂיק אֲנִי וּבְחֻשׁוֹכָא שְׂרִינן מְרִירָן
נַפְשִׁין מִעֲקָתִין דְּנַפְשִׁין חֵילָא לִית בֵּן לְרִצּוּיֶךָ מִדֵּן עֵיבֵד בְּדִיל קִימָא דְגֻזְרַת ל
לְאַכְהֵתִין

כֵּת

אֱלֹהֵא

צִיּוֹן עֵינָא לְמַדָּה תְּלִיא בְּבִיא וְלְמַדָּה קְרִיא אֱלֹהֵי וּמְרִי דְאִירָא אִיתְקְרִי דְהוּא
סוּמְכֵי וּסוּכְרֵי שְׂכִינְתֵיהָ בִּי אֲשֵׁרֵי אֲסִי לְכֹלָא בְרִי וְשֵׁרֵי הַתְּבַשְׂרֵי הַתְּנַעֲרֵי הַתְּנַעֲרֵי
עַל כָּל מַלְיָךְ וְלְעַלְמִין הוּא מַלְיָךְ וְכָל כְּלָכִין הוּא כְּמַלְיָךְ וְלִית עֲמִיהָ שׁוֹ
שׁוֹתָף מַלְיָךְ אֵת בְּרַחֲמֶךָ עַלֵּן מַלְיָךְ וּבְאֹרְחֶךָ נִהְלִיךְ וְתֹאמַר לְצִיּוֹן דֹּא
מַלְכֶךָ יִיתֵי לִיךְ

אֵל

תּוֹרַתָא

עֵבֵד גְּבוּרָן וְגַלִּי דְּמִיטְמָרן פְּרִישׁוּתֵיהָ סְגִיאן וְאַתּוּהֵי רַבְרָבָן יַעֲוֵל לְקַדְבָּךְ
עַלְבָּן דְּפַעַן כַּעַן וּמַלֵּי שְׁפוּתָן רִיקָן לֹא יְהוּדָן
דְּכַדְבִּיא בְּמַוְלֵי וּכְרֻגֵי בְּשֵׁרְבֵי שְׂמֵשָׁא מְרָה לֹא אַפְקָה אִזְל וְאַפְקָה
מְרָה בִידָא הַבְּקָרָא אַכּוּרָאָה דְּכָל יוֹמָס וְלִילֵי כְּשֵׁט רַדִּי לִיהָ תּוֹרַתָא
תַּחֲתֵי שׁוּנָא בְּבִיא וְכֵן בְּמַמְרָה בְּמַמְרָתָא מְרִי אֲקִיל לִי מַטְוֵנָאֵי עֵינֵי לִיהָ וְכֵן קָא אֲמַר לֵהּ מַה
אֲעֵבִיד לִיךְ רִישָׁא דְּקִנְיָנֵי חוּבִיךָ גְּרַמְוֵי לִיךְ נִירִיךְ תְּקוּף עַלְדֵךְ קִימָא קִימָא לִיךְ עַד
דְּמִשֵּׁי דְּמַגִּיךְ

מֶרֶן

מֶרֶן

מִתְרַצָּה

דְּבַשְׁמֵי בְּנַפִּישׁ חֲסֵלֵן קְדָמְךָ עֵבְרִינָן עַל מִימְרֶךָ וְלֹא עֵבְרִינָן רְשׁוּתְךָ : הַשְׂתָּא
בְּבִיטוּפָא אֲתִינָן לְמַקְרֵי קָמְךָ אִי נִידָא קָמְךָ מַחֲוֵל וְשִׁבּוּק לְחוּבִין
דְּבַשְׁמֵי בְּנַפִּישׁ חֲסֵלֵן קְדָמְךָ פְּכִרִינָן עַל מִימְרֶךָ וְלֹא עֵבְרִינָן רְשׁוּתְךָ אֲצִיחַ
וְשָׁמַע לְקַל צְלוּתְהוֹן דְּעַמְךָ עֵיבֵד בְּדִיל שְׂמֶךָ וְלֹא נִיבֵד בְּחוּבִין
בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּיִים בְּתַחֲנוּנִים הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִיִים בְּרוּר עֵינֵי כִּי אִין עוּז
מִתְרַצָּה בְּתַפְלָה וּמִתְפִּיִים בְּתַחֲנִינָה הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִיִים בְּרוּר עֵינֵי
כִּי אִין עוּז

שׁוֹמֵר

יִשְׂרָאֵל שְׂמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל דְּאֹמְרִים כְּכֹל יוֹם שְׁמַע
שׁוֹמֵר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ שְׂמוֹר שְׂאֲרֵיתֵנוּ וְאֵל תֵּאבֵד פְּלִישְׁ
יִשְׂרָאֵל
פְּלִישְׁתֵּינוּ דְּאֹמְרַת כְּכֹל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ : שׁוֹמֵר גַּוִּי אַחַד שְׂמוֹר
שְׂאֲרֵית עִם אַחַד וְאֵל יֵאבֵד אוֹס מִיּוֹחַד הָאֹמְרִים כְּכֹל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אַחַד :
שׁוֹמֵר גַּוִּי קְדוֹשׁ שְׂמוֹר שְׂאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ וְאֵל יֵאבֵד אוֹס קְדוֹשׁ דְּאֹמְרִים כְּכֹל יוֹם
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ : שׁוֹמֵר גַּוִּי רַבָּה שְׂמוֹר שְׂאֲרֵית עִם רַבָּה וְאֵל יֵאבֵד אוֹס רַבָּה
הָעוֹנִים כְּכֹל יוֹם אֲמָן יְהֵא שְׂמִיהָ רַבָּה

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲסָאנוּ לְפִנְיֶךָ : אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲסָאנוּ לְפִנְיֶךָ :
אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ דְּמִשְׁנַךְ רַחֵם עֲלֵינוּ : אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲסָאנוּ לְפִנְיֶךָ וְעֵינֵינוּ כִּי אִין בְּנוּ מַעֲשִׂים

עשה עמנו צדקה וחסד ורחמינו למען שמך

תנחום מליך זכור ורחמינו ורחמינו לא נדב וכו' ורחמינו וכו'
קדיש גמור ורחמינו ורחמינו וכו'

אעירה

אשכנח לבקרים	שחר על דברתך אקיעה משגתי לספר גבורותיך
לדומם הדרתך אשמרות קדמתי להשיח באמרתך	
בעודי אכידה פלאי כחך	בששתונות לבי גדול שבחך
	בגלה וברעה סלה אנצרך
גאון גלך מרגז הים זה	גבורותיך שתקים מספרים באהבה גדולתך תכל ויחסי בה
	והחרבה גערתך מיבשת תחום רבם
רקוקק כעשים נראים	וישה איה ולשון למודים ודבני חכמה אנשים מלומדים
	ונחמדים ודוש פעלם וכולו מחמדים
דיבנותי מדעתם להגיד	הן מקצתם אנידה ואספר ורחמינו ורחמינו וכו'
	ולספר הגיון שבחם באמרי ספר
ואנכי תולדת תפילתי	וסוכ ונעים בוקר לקדם ולות פניך אלהי קדם
	אקדם ורחמינו ורחמינו וכו'
זן בריותיך כחסד	זכור רחמיך וחסדיך מעודם
	כלם זדים וחסידים ולא כפעלים
חולש שמעות וסתרי	חוקר כליות ודב עלילות
	חונן ומפליא נודא תהלות
טמסי מרכבה רבבות	טפסרי ערבות ישרותך רנגים
	שנאנים ששם ימתיקו וברער מתחננים
יושבי אהלים ממנע עמוסיך	יגיד באים גדול מעסיך
	יחודך מחרים בקרב מבעיסיך
כליות יסרוני יום הילל	כעלילותיך להשמיע ולהלל
	כבוד שמך לנצח ולהלל
לשקוד על דלתותיך אתלונן	לילה אקום אליך אתחנן לחש צקון כפי אתכונן
	לחסות בצל כנפיך ולהתלונן
מבטח אני ברחמיך וחסדיך	מבטח שפתי עריך נגדך
	מדתך לשמיע באי עריך
נושא עין ופסע עבירות	נפשי אויתך שומע עתידות נוצר חסד לאלפי דורות
	נא למענך נקני מנסתרות

שִׁכְחָה נָא עִמָּךְ עַרְבֵנִי   סַעֲדֵנִי בַיּוֹמֶיךָ וְעֲנוּתְךָ תִּרְבֵּנִי   שִׁבְעַת שְׁמֵחוֹת פִּגְיֶיךָ תִּסּוּבֵנִי
 עֲלֶיךָ מַעֲוֵד הִשְׁלַכְתִּי יְדֵבִי   עֲזַרְתִּי הִיִּית אֱלֹהֵי אָבִי   טוֹכְכֵנִי בְּאִבְרֹתֶיךָ וּלְבַטַח תּוֹשִׁיבֵנִי
 לְשֵׁעַ תִּמְחָה וְתַעֲבִיר אֲשָׁמִים   פִּלְטֵנִי מֵעֵזֶן וּמֵאֲדָם כְּתָמִים   פָּדַעַנִי מִשַּׁחַת וּמִגְחָלִי רִתְמִים
 צָבָאָה לְךָ רוּחִי בְּקֶרְבִי   צֹר צָרְפָה כְּלוּתִי וּלְבִי   צִדְקָתְךָ תִּבְגְּנֵנִי צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי
 קָרֹב אַתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ וְדוֹרְשֶׁיךָ   קוֹחֶיךָ לֹא יִבְרָשׁוּ וּמִבְּקִשֶׁיךָ   קָבַלְנִי בְּרִצּוֹן כִּי אֲבַקֶּשֶׁךָ
 רְדִמְךָ יְיָ וְחֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם   רִשְׁעֵי כַּפֵּר יְדוּעַ וְנִעְלָם   רָאָה עֵינֵי חַפּוֹר וּנְכָלָם
 שְׁעָרֵי תְּפִלָּה פְּנִימֵי חֲצִיצוֹן   שִׁדֵי תִפְתַּח וְלִתּוֹתֶם בְּעֶלְצוֹן   שִׁי כְּתָמִים מִן הַצֵּאֵן
 תּוֹדוֹת וְשִׁלְמִים חִבְּתֵי עֵדָה   תִּקְרֹבֶת עוֹלָה כַּעַל מוֹקֵדָה   תְּמוֹרְתֶם תְּפִלְתִּי וְתִפְלַת הַעֲבוּדָה
 אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ שִׁכַּבְתִּי וְאִישְׁנָה   הִקִּיצוּתִי מִשְׁנָתִי גְבוּרֹתֶיךָ לִשְׁנָה   חֲזַקְנִי וְאִכְזָבִי עוֹדָה הַיִּשְׁנָה
 עֲצַמּוֹתַי לְהַחֲלִיץ וְלִפְרִיחַ כְּשׁוֹטְטָה

תַּעֲנוּת הַתְּפִלָּה הַנּוֹכַחִים

נִבְצַת טַלְמֵנִי רַחֵם אֱלֹהִים הַחַי וְהַקַּיִם כִּי עָלִיתִי עַד לַעֲלֹא וְקָדַם שִׁיחִי
 בְּרַחֲמֵיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹנֵר וְהַיּוֹדֵא אֶתְּרִי לְאֵלִים

אִקְרָא

לְאֵלִים עֲלִיּוֹן • לְהוֹשִׁיעַ עִם עֵינִי וְאֲבִיּוֹן וּפְדוּיִי יְיָ יִשׁוּבֵן וּבָאוּ צִוּן •
 בְּטָרִם יָבֹא יוֹם עֲבָרָה • דְּגוּרֹל וְהַנּוֹרָא • נִחַפְּשָׁה דְרִכֵּנוּ וְנִחַקֹּדָה • ג
 גִּישׁוּ נָא עֲדַת אֲבוֹנֵי   וְדַרְשׁוּ בְּכָל הַיּוֹמֵי   לִסּוּ וְנִשְׁוֹבָה אֵל יְיָ
 דַרְשׁוּהוּ בְּכָל לְבַבְכֶם וּקְדָשׁ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם שׁוּבוּ אֵלַי וְאִשׁוּבָה אֲלֵיכֶם יֵאמֶר קְדוֹשׁ
 הֵן קָרְבוּ יְמֵי תְּשׁוּבָה   עַתָּה לְעֹזֹב רִשְׁעֵי וּמִשׁוּבָה   הִשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
 וְשָׁתָה שׁוֹבֵב כִּחְטָא וּמַעֲבָרָה   וְהִבִּיאוּ בִידְכֶם תְּשׁוּרָה   זַכְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה
 זֶה עַתָּה אֱלֹהִים כִּרְאוּ   לְשׁוּב בּוֹ כֹּל אִישׁ מִחְטָאוֹ •   דַרְשׁוּ יְיָ בְּדַמְצָאוֹ
 חֲלוּ פְנֵי אֵל לְרֹב   פִּרְסֵי יַפְנֵה הַיּוֹם לְעֹרֹב   קִרְאוּהוּ בְּהִזְוֹתוֹ קְרֹב קְדוֹשׁ
 פָּדְרוּ לְבַבְכֶם וְתִנְעֲלוּ מִמַּעַמְקָה   וְדַבְּרוּ חֶסֶד וְהַעֲנֵקָה   שִׁבְרוּ כְּשֶׁשֶׁט וְעֵשׂוּ צְדָקָה
 יְחִישׁ הָאֵל גְּאוּלְתְּכֶם   אִם שׁוֹב תִּשׁוּבוּ בְּכָל לְבַבְכֶם   וְלִכֵּן יִחַדָּה יְיָ לְחַנּוּכֶם
 כְּרֹב רַחֲמֶיךָ כִּיחָה פִּטְעֵינוּ   וְתִשְׁלִיךְ בְּמַעֲלוֹת יָם כֹּל חֲטָאתֵינוּ   שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ

למה תסתיו פניך וכבודך	לכתודים ובאים עריך	שוב למען עבריך
מדדנו בכל בריכתך וחוק	חין ערכנו נא אל תרחוק	למה לא תעמד ברחוק
נמתי לבני אני אל קונה	אם יסירו מלכם לב הזונה	טרם יקראו ואני אענה
סלחתי למחזה ועזב ולא יכסה	פשעיו וחטאיו אני נושא	למשני למעני אעשה
עתה תתרחקו ככל פשעים	ולדברי היו נשבעים	שובו שובו מרדכיכם ודעים
פקדת חטאתינו דר מעונים	באנו לפניך בתחנונים	אל תזכר לנו עונות ראשונים
עדיק אתה לא תחניתנו אל תבוז	חיש נא ואולתינו כדבר כל הוזה	סלח נא לעון העם הזה
קרב נא ואולה ישע	יכופרו חטאתינו ואל נמות ברשע	נשא עון ועובר על פשע
רחמי נכמרו עליכם	ודקשכתי לכל פלחליכם	ארפא משדכותיכם
אשובו אלי בגש ברה	סליחה תבקשו ופפרה	טיב לא למעה ביתם צרה
תראו מיום הדין כי הגה	פודה ומושיע לכם ברחמים יפנה	אות תקראו לי יגה
דרשוהו בכל לבבכם	וקרעו לבבכם ואל בגדיכם	שובו אלי ואשובה אליכם יא
	יאמר קדוש הבאיר	

ואמר ביום וכו' ואמר כבוד האבות וכו' ונתחן ספר תורה וקריין בפרישת השבוע וכו' וחרר האפר תורה
בחרן וכו' ויאמר קדוש וכו' ומתפללין תפלת מוסף כבוד האבות מכל האמה וכו' .

סדר תפלות של ראש השנה :

באחד בתשרי ראש השנה דכתיב וכחדש השביעי באחד לחדש מקריין קדוש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם . ויש מהנין לאכל בלילי ראש השנה דכש מיימי מתקף . ויחן אכלין ביטול שיש בו הומן ומיימי קדוהא כל עיקר . ואמר כאל מתקף וביטול שכן כדי שיהא כל השנה כולה מתקפה ועריכה ועובה ולא יהיה בה דבר רב . ויש מהנין לאחזק כל אחד ואחד ש סבבית ערעול ומזון איתו בחייהן על כל אחד ואחד . ואמר זה תהת זה . זה חילקף זה יחא זה למיתה ויכנס פלגו בן פלגו לחיים . שחטין איתו ומצירין איתו ליתחיים ולענייה ואמר יהי ב כפר בשאנו . ויהי כפרה עלינו . ויש מן החכמים ומן הבעלי בתים שאף בערב יום השמיים עומס כן . ויש שמחזרין אחד אילים וטבאס . כל זה נקא לטובה יאוי . ויש מן האחרים שמצטנן צרב ראש השנה לפי שבאין ליכנס לדין . והחיים מיי תפלה ותחנונים ושתרען ושתוב דדע אית ה באמתא קריאת בהיות קריב ויש מעולי הדור שמצטנן בראש השנה טהרי כל העולם כולו נידון בו ואאי יום תחלת דין ויש אחרין שאין ראוי להצטנן בראש השנה . וכן האו חפוף בקבלה לם אכלו אש מאמנים וישו מחתקים ואלהו מנת לאין כסון לו כי קדוש יהוה לאחזינו ואל תצטנו כי הודת ה מעובד . ובתפלת שמרית של צרב ראש השנה אין נמצין מליטול על פניהן . ואם האו בני ומחמשי אומר תתה ואל הריתנו ואמו וירחי ואבינו הדומן ואל תחמה שאינ דיה לטאד ערבי ימים טובי טהרי השכימ לומר בו תחנונים וסליחות לפי שאן מיי תצובה ותפלה : ובמחה מתפללין כבוד ה ימים ואל שאן נטלין על פניהן : בצרב ראש השנה אלמין לבית הכנסת ומתפללין תפלת היפחה כבוד מיי האבות : אומר אורי תהלה לוד וקריש עד לעילא ואמר שמחה עשה כבוד מיי האבות ואמר קדוש גמור : אם חל ראש השנה להיות בטבת מתפללין מברכ על אסת אומר החון ברם ואמר אור סלה מעמנו וכו' האבינו . בריך אית ה הכורס כוסת טלוב וכו' ואמר ואלה מעמדי וכו' :

ואם הל להית במלך ימי הסבוע אמר החזן מעריב של תל ואמר ברכי וכו' ואז כדבר מ
 מעריב ערביכ וכו' ואמר הצביכו וחתכ ברוך אנה ה' פורס סוכת שלום עלינו ועל ע
 עמי ישראל ועל ירושלם ואלה מעריב וכו' ואמר קדיש עד לעילא ואמר כך מתחיל וא
 ואמר תפלתו כסדר הזה

וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ

אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְדוֹגְרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל
 חוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה
 לְחַיִּים מֶלֶךְ חַנּוּן בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֵל הִי גּוֹאֵל
 עֲזָר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם
 גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מַחִיהַ מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִבְּלַל חַיִּים
 בְּחַסֵּד מַחִיהַ מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹדִים כְּתוּב
 אִסּוּרִים וּמְקַיִם אֱמֻנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עַד מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹפֵא לְךָ מֶלֶךְ בְּמִית וּנְ
 וּמַחִיהַ וּמַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב

ברוך

זכרנו

אתה

כְּמוֹךְ אֲבִי בְרַחֲמִים זְכוֹר יְצוּרֶיךָ בְּרַחֲמִים מַמִּית וּמַחִיהַ וְנֶאֱמַן אַתָּה
 לְהַחְיֹת מַתִּים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיהַ הַמַּתִּים

מי

לדור

וְדוֹר נֶגִיד גְּדֻלָּךְ וְלִנְצַח נִצְחִים קְדוֹשְׁתֶּךָ נְקֻדִישׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִ
 מִפְּנֵי לֹא יִמַשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה

ובכן

תָּן פְּחוּדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאַמְתֶּךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת
 וַיִּרְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָּל־אֵ
 אֲנוּחָה אַחַת לְעֵסוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלוֹם כְּמַה שִׁדְּעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁלַטְנוּ לְפָנֶיךָ עַד בִּיּוֹךְ
 וְגְבוּרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת

ובכן

תָּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאָיִךְ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרֶיךָ וּפְתוּחַן
 פֶּה לְפִיחָלִים לְךָ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ שִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצַמְחֻת קֶדֶן לְדוֹר
 עֲבָדֶיךָ וְעֲרִיבוֹת נֹר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ בְּבוֹרָה בִּימֵינוּ

ואז

צְדִיקִים יִדְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלֹחוּ וְחַסִּדִּים בְּרַנָּה יִגִּילוּ וְעוֹלָתוֹ
 תִקְרָץ פִּיהֶם וְכָל הַרְשָׁעָה כּוֹלָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר [REDACTED]

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבָדֶיךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ עַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן כְּשֶׁכֶּן כִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּהָ וְכַתוּב וַיִּגְבֹּה
 יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ

בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ וּרְצִיתָ בְּנוֹ וְרוֹמַמְתָּנוּ

אתה

בכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו כלכנו לעבודתך ושכך תגדל הגבור ו
ודגורא עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומעדים לשמחה חגים ו
חמנים לששון את יום הזאת הזה ואת יום הזכרון הזה זכרון תרועה מקרא קודש זכר ליציאת
מצרים

אלהינו

ואלוי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ו
זכרוני וזכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד ע
עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום הזאת
הזה ואת יום הזכרון הזה זכרוני יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
טובים בדבר ישועה ורחמים חיים וחגיגה ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך ח
תנון ורחום אתה

אלהינו

ואלוי אבותינו מלך על כל העולם כולו בכבודך ודגשא על כל ה
הארץ ביקרך והופע בהדר גאון שוך עד כל יסבי תבל ארצך וידע
כל פועל כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ואמרו כל אטד נשמה באפי יי א
אלוי ישראל מלך ומלכותו בכל משה

והשיאנו

יי אלהינו את ברכת מעריך לחיים ולשמחה ולשלום כאמר א
אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך שבענו כשוכך שמחנו ביסועתך וטורד לבנו לעבדך באמת ודגחילנו יי אלהינו
כחנה וזכרון בשמחה ובששון שבעות ומעדי קדשך ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדך א
אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת ישראל ויום הזכרון

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מדרה באהבה תקבל ברצון ותהי ל
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחיינה ענינו בשוכך לציון הירושלים עירך ברחמים
כמאז ברוך אתה יי המחזיר ברחמי שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלוי אבותינו על חיינו ה
המסורים בידך ועל נשכותינו הפקודות לך ועל ניסוך שבבל יום
יום שמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבבל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קיינו לך לא הבלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא ה
הסתרת פניך ממנו

זכור

רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ומשחית ומגפה ו
וכל מחלה מעלנו ומעל כל בני ברייתך על כלם יתברך ויתרוכם
שמך מלפני תמיד כל החיים יחדך סלה והדלו לשמך הטוב באמת

וכתוב

לחיים טובים כל בני ברייתך ברוך אתה יי הטוב שמך
ולך נאה להודות

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
 אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
 ארבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום ושוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
 ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלונך

בספר

חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב ל
 לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ברוך אתה יי המברך
 את עמו ישראל בשלום :

ואומר יהוה לרצון אחרי פי ופסע שלם פסיעות ואמר שלום במחללי כלום בימינו וכו' על ישראל ואמר
 קדיש גיזר ועלינו לשבח וקדיש בלא תקבל ויאמר יגדל ויהי ה אלהינו עמנו וכו'
 וחס חל ראש הטבה להיות במזמור שבת ואמר מעריב של חל והותם ברוך אתה יי פורים כנסת שלום וכו' וא
 ואמר ואלה מעשרי וקדיש עד לעילא ואמר השלם ברכות ראש ונות עכ זכרנו וכו' ברוך וכו' תן פה וכו' וכו'
 תן כבוד וכו' ואז נדקיס והותם ברוך אתה ה המלך הקדוש

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו בכל ה
 הלשות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך וש
 ושכך הגדול הגבור והנורא עלינו קראת

ותודיענו

כשפטי צדקך ותלפידנו לעשות מצות חוקי רצונך ותתן לנו
 יי אלהינו משפטים ישרים ותורת אמת חוקים ומצות טובים אשר
 יעשה אותם האדם וחי בהם ותנחילנו זמני ששון ומעור קדש וחגי נרבה ותורישנו ק
 קדושת שנת וכבוד מעד וחגיגת הרגל ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב הברדלת ואת י
 יום השביעי הגדול והקדוש כששת ימי המעשה הברדלת וקדושת וקדושת את עמך ישראל
 בקדושתך ותתן לנו יי אלהינו באהבה וכו'

ואומר עד זכר לתיבת מצרים אלהינו יעלה ויבא ומלך על כל העולם כלנו וכו' ואמר
 זהו שאנו רבה מעדים זכר רחוק וכתוב שם שלום בספר חיים והותם ברוך אתה ה המלך
 את עמו ישראל בשלום ואמר קדיש גיזר ועלינו לשבח וקדיש בלא תקבל יגדל ויהי ה
 אלהינו עמנו וכו' והנכון לבתיאן לשלום ומקדשין על הכוס וכו'

חס חל ראש הטבה להיות במצבת אומר הקדוש כקדר הזה

ויכולו

השמים ודארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
 וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום ה
 השביעי וקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ברוך אתה
 יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם אשר בחר בנו ככל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
 ותתן לנו יי אלהינו באהבת שבתות למנוחה ומעשים

לשמחה ותגים ומננים לששון. את יום העצתה ואת יום הזכרון הזה זכרון תרועה בקרא
 קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבתות ומועדי קדשך ב
 באהבה וברצון בשמחה ובששון הגחלתנו. ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך
 אלא אתה. בא מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון. ברוך אתה
 יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

ואם חל ראש השנה להיות במוצאי שבת אומר הקדוש בסדר הזה

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נרי הגפן. ברוך אתה יי אלהינו מ
 מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו ב
 במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה ותגים ומננים לששון את יום הז
 הזכרון הזה זכרון תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
 העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הגחלתנו ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו
 מלך אלא אתה. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון. ברוך אתה
 יי אלהינו מלך העולם בורא באורי האש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל
 בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לגוים בין יום השביעי לששת ימי הבעשה ובין
 קדושת שבת לקדושת יום טוב הברדל ואת יום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי הבעשה
 וברדל וקדושת וקדושת את עמך ישראל בקדושתך ברוך אתה יי המבדיל בין קדש ל
 לקדש. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
 הזה.

הזה

ואם חל להיות בראש השנה בטאר ימי השבוע אומר הקדוש בסדר הזה

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נרי הגפן. ברוך אתה יי אלהינו מ
 מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה ותגים ומננים לששון את יום הזכרון הזה זכרון
 תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי ק
 דשך בשמחה ובששון הגחלתנו. ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך אלא
 אתה. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

ביום שני של אומרו שלן מברסין עלת שהחיינו כי יחול ארבעה ימים אלה כהג' ליקח פירות חדשים ולבד
 עליהם שאחיינו וכו' בבקר משכימו והלבוש בבית הכנסת ואומרו הזייתת בנוש
 כתי שאומרו בטבת ומסיפיה מלך תגל הארץ ואמר ברוך שאמר ואשרתנוש
 לחד כעצתו וכו' וקדש שאמר טארת אומרו אחון כעצתו זה האמת ומתחיל

מלך דר בנהורא	עשה אורה	כשנשינו תוציא לאורה
מלך התאור עוז	ימינו תעוז	ואגוש אל יעוז
מלך וילבש צדקה	ונקדש בצדקה	לך יי הצדקה
מלך זה החזיר בלבושו	וכיבוע ישועה בראשו	אלדים ישב על כסא קדשו
מלך חמוץ בגדים	בדרכו בוגדים	יבצור רוח נגידים
מלך שליתו בשלג מצוחצח	צח ובצוחצחית יצוחצח	מצחצחים פעלם לנצח
מלך יעט קנאה	קנא קנא גאה גאה	כאיש מלחמות יעד קנאה
מלך כל אנסי ארץ	ישתחוו למלך כל הארץ	כי בא לשפוט הארץ
מלך ליום קומו לעד	כל יצור לפניו ירעד	רם ונשא שוכן עד
מלך משל בגבורתו	ירעשו דרים בגאותו	וכאילים ידקדו מגערותו
מלך נורא למלכי ארץ	חול תחול הארץ	מושב הכרובים תנוט הארץ
מלך שאתו מי יעצור כח	והוא נושא כל בכח	נותן לעף כח
מלך עוכדו לדיון	ביום הדיון	שופט גאים בכל דיון
מלך פילש סוד דמעמיקים	לסתיר כמעמיקים	יחשוף כגלה עמוקים
מלך צוה לכל רוח	עדיצי גסי הרוח	ויאפפם בשצף רוח
מלך קיחל פני ארמה	בסערו משא דומה	יפקוד על צבא רומה
מלך רם וגבוה במשפט	ועח מלך אהב משפט	בזון כסאו צדק ומשפט
מלך שופט בצדק	לפניו יהלך צדק	להליץ בעד רודפי צדק
מלך תקיף בממשלה	כסאו תלה למעלה	ומלכותו בכל משלה
מלך תיחת חלד מהביטו	מרעיש יסוד מהביטו	בכל משוטט מבטו
מלך תר בכל פועל	בכל מה יפעל	במשה ובמעל
מלך בעשרה לבושים	יתאוד בקדושים	אל נערץ בסוד קדושים
	קדוש	

מלך

עתיק ימים יום זה מימים שמו לשנוש עמים ונרבי עמים ייסרו להוכיח לאימים וברורי מלאוטים לבקר גלחים וסתומים ראויים ועלומים מעש כל הימים כבנו פרון יעברו אלומים וישגיח מכרומים ויבין מעש עממים וברולי מעמים ובחפשו עוון אשימים וצדקת שלימים אשר לפניו נרשמים תנות כל לילות וימים בשבתו על כסא משפט אלדי המשפט לחפש מעשים במשפט בעמק הושפט ויוקרבו ל המשפט ולא יוכלו לקום במשפט כי לא יקומו רשעים במשפט ויוור ששו במשפט ויהוייבו ל להישפט ויעש כם משפט ובהבליות יעשה משפט כי כמודם ששם ישפט פני מגיד מ משפט ויוגבה במשפט חלילה לך אלדי המשפט תדין עמך בצדק ועניך במשפט ותושיע עניים והגחם על עברך במשפט זכור מדבר בצדקה למצוה צדקה ומצוה משפט וצדקה ואשר זרע לצדקה ופועל צדקה ואשר ענתה בו צדקה למענך ולמענם עשה לובש צדקה כי לא על צדקותינו נצטרדקה ולא על טובותינו נפיל

אָקָה כִּי לָנוּ הַבוּשָׁת וְלָךְ הַצְרָקָה וּפֶן לְקוֹל צַעֲקָה וּזְכוּר חֶסֶד וּרְחֻמִּים חִלְבֵּשׁ צַרְקָה וְעֵסֶה
 בְּעֵקֶב מִשְׁפָּט וְצַרְקָה וּזְאוּר וּזְעָרָץ וּזְשֵׁב וְזֵאל הַקֹּדֶשׁ הַגִּדְּשׁ בְּצַרְקָה

כבודו

מלך	בוחן כל עשתונות צעיר	מלך	אהל כהיום ברחמים
מלך	דוק וחלד יחדו מאימת	מלך	גאות ועוז התאור
מלך	ומבין אל כל מעשיו ויצדיק	מלך	
מלך	חק לישראל הוא לזכותם	מלך	
מלך	זכור לעולם בריתו בזרון טוב	מלך	
מלך	לכן אתאנו לך מלכנו	מלך	
מלך	נא נצור חסד לניני שולחיו בו שלשת אלי	מלך	
מלך	ללן במקום עליו וירדו בו מואבי מלך	מלך	
מלך	צדקם ברחמים לפוקדם לשוב	מלך	
מלך	רחמים תעורר למחכך	מלך	
מלך	תפן בתומכי ברוך ונברכך אלדים חיים ומלך	מלך	

ויוצר יחד לפס יחון
 ברוך הוא תרועת
 שרף נתן ליראיו ממליך כל
 בדה אל תעס לשארית בני
 מאתמול קדמנו לחלותך
 סבות באי בתחן למר בבנו אראלי מלך ענותם כל תיבנו ללן במקום עליו וירדו בו מואבי מלך
 פס מדין גבור מלחיים
 קשוב קול תקיעה מתוקע היום
 שעה שעות עם משורך

מלך

תקע גאול בפדיוס	זכור לבאי בתחן היום	אמיץ ואיום	מלך דבר ויקרא
תקע ויהי לך למקרא	זכור להוגי דת יקרה	זוכר חסדים	יושב בסתר מאהל
תקע טבס נרשים	זכור לבצאן מינהל	מספיל רמים	עונה ממצר
תקע לדגהול קהל	זכור לנחאמים	קדוש וגדל	תולה ארץ
תקע שמחה ושלוים	זכור לפיקודי בצר	תהום רבה	
תקע צודח על הצר	זכור לריתני אל גדל		
תקע שופר וגדל	זכור לתמיכי ארץ		
תקע שוכני ארץ	נתאדרת בים וכרבה		
ונתגדלתה כדבבה	ונתפארת בצמח רבבה		

ואומר רעות לברכו והא יעידוך כל עבדיך :

כל עבדיך לגדלך • כי אין חקך • כי אין חקך • להילחך ושיחך •
 צבא שחק • וחיות ושדפים • הלא נלאו • הלא נלאו • חקוד איפה •
 חסדיך בביתך שיר עורבים • תמור זבת • תמור זבת • עבודת •
 קדושי אל • תנו שבח ותודה • וברכו את • וברכו את •
 ומבורך • והאל עונן • ברוך יא המבורך לעולם ועד

עידון

חזקו ויאמר הוצר אם הוא סבת אמר יצר על סבתו אם אינו סבתו אמר יצר
 על חלו וסבתו לבער יצור זה העלת

אל

ישראל נקראת לפנים
ואיכה שכחתם אלף שנים
ובכלי גולה עשרת כונים

התעלים עיניך • אם קצרה ימיך
היש גואל קרוב ממך

בנך לעיניך נתון לצריו
ואם בא לדבר לעו דבריו

ואימת בן אמה בקרבו מגעוריו

היית לאב והיו לך לבנים

עד כי בעלום זולתך ארונים

יצאו וכלים ככלים שונים

מדוע אינך • מושע ומנוח

כי גואלינו מעולם שכך

נדבנו על זאת עליו צריו

ואיך יעמוד לבו ולא ימסו אסריו

ועול איש שער על חלקת צואריו

אור דעתו נעתם • וקץ ישעו נסתם • והחזון נחתם • וכל חשבון תם :

כי גואלינו מעולם שכך

בני דוכה ידכסו ויון יונם

ודשון יחדשם וענה יענם

וחרפת ישמעאל ישמעאל יענם

ובניך לאסוף • וזרעך תאסוף

כי גואלינו מעולם שכך

לחולי עמך אל רחמן רופא

כלה דבר ומשחית ולא נספה

רפאינו יי ונרפא

אדומיות חתיות קדר ונביות

כי גואלינו מעולם שכך

ואם כך מעלו חסדך ינאם

הבנים לקח ולא שלח דאם

טרם תבקשם ולא תמצאם

ובבא יום עברה • דאיזם והגודא • והיתה עת צרה • צרה כמבכרה

כי גואלינו מעולם שכך

חוסה יי על עמך

ולאמר עזרת אבותינו ומחיים תפלתנו והחיים כחך חנה הנאל ישראל
ולאמר כך ותחיל ויאמר

ויי שפתי תפתח • ופיי יגיד תהלתך

ברוך

זכרנו

אתה יי אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב
האל הגדול הגבור והגורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את
הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בגידים למען שמו באהבה
לחיים מלך חפץ בחיים וכתבתי בספר החיים למעןך אל חי גואל עזר
ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם

אתה

גבור לעולם יי מַחִיה מַתִּים אֶתְּה וּרְב לְהוֹשִׁיעַ מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחַסְדֵךְ מִמַּחִיה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁרָאֵל עֲפָר מִי כְמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מִמֵּת וּמַחִיה וּמַצְמִיחַ לְנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְבֵךְ

מי

כְּמוֹךְ אֲב הַרְחַמִּים זְכוֹר יַעֲרֹךְ בְּרַחֲמִים מִמֵּת וּמַחִיה וְנֶאֱמַן אֶתְּה - לְהַחְיֹת מַתִּים בְּרוּךְ אַתְּה יי מַחִיה הַבַּתִּים

כְּתִיר יִתְּנוּ לָךְ הַכּוֹנֵי כַעֲלֵה עִם קְבוּצֵי מַטֵּה יְהוּד כָּל־ס קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹטוּ כִּי כַמָּה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאֲךָ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ לְעוֹמְתֵם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִכְּקוֹמוֹ וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹדִיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ

לדור

וְדוֹר נְגִיד גְּרֻלְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קְדוּשַׁתְךָ נִקְדִּישׁ וּשְׂבַחְךָ אֱלֹדֵינוּ כִּפְּיֵנוּ לֹא יִסַּשׁ לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוּל וּקְדוּשָׁה אַתְּה

ובכן

תָּן פְּחוּךְ יי אֱלֹדֵנוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימַתְךָ עַל כָּל מַה שֶׁכָּרָאת וְרָאָךְ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְשִׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כָּל־ס אַגְוָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רַצְוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֹם כַּמָּה שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹדֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַח בְּרוּךְ וּגְבוּרָה בִּימֵיךָ וּשְׂבַחְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶׁכָּרָאת

ובכן

תָּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לְיִרְאֵיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרֶיךָ וּפְתַחֲךָ נָה לְמַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצְךָ שִׁשׁוֹן לְעִירְךָ וְצַמְחֻת קָרְן לְדוֹר עַבְדְּךָ וְעִרְיֻת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ בְּמַדְבָּה בִּימֵינוּ

ואז

צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ וְחַסִּידִים כִּינֵה יַגִּילוּ וְעוֹלָתְהָ תִקַּח תִּקְבֹּץ פִּידָה וְכֹל הַרְשָׁעָה כוֹלָה כַעֲשֵׂן תִכְלֶה כִּי תַעֲבִיר ~~בְּכָרְעֵנִי~~ וְתִמְלֹךְ אַתְּה יי לְבוֹדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ עַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִכְּפֵן כְּבוֹדְךָ כַּכְּתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹדִיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ וּכְתוּב וַיִּגְבֶּה יי צֶבַע צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְדָאֵל דְּקְדוּשָׁה נִקְדַּשׁ בְּעֻדְתָּה בְּרוּךְ אַתְּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ

אתה

בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ וּרְצִיתָ בְּנוֹ וְרוּבַמְכָתָנוּ כִּכָּל הַלְשׁוֹנוֹת קְדִשְׁתָּנוּ בְּמַצוֹתֶיךָ וּקְדַבְתָּנוּ מִלְכָנוּ לְעַבְדֶּיךָ וּשְׂבַחְךָ הַגְּדוּל הַגְּבוּרָה וְהַגְּדוּלָה עָלֵינוּ קָרָאת וְתָתֵן לָנוּ יי אֱלֹדֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבֻחוֹת לְמַעֲוָהוּ מַעֲשִׂים לְשִׂמְחָה וְחַגִּים וְחַמְסִים לְשִׁשׁוֹן אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה וְזָכוּרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא כִּדְשׁ זָכוֹר לְיַצִּיאַת מִצְרַיִם

אלדינו

וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֵה חֵבֵא יִגִּיעַ וְדָאָה וְרַצָּה וְיִשְׁמַע וּפְקַד חֵיכָר זָכוֹר וְזָכוּרֵינוּ חֲכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכוּרֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְזָכוּרֹן מְשִׁיחַ בֶּן יְהוּד עַבְדְּךָ וְזָכוּרֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה לְחַן לְחַסֵּד לְרַחֲמִים וּלְרַצְוֹן אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת

היה ואת יום הזכרון הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדינו בו לברכה ודושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו ודושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך ח חנון ורחום אתה

אלדינו

ואלדי אבותינו מליך על כל העולם כולו בכבודך והגשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עורך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פועל כי אתה פעלתו רבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאברו כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

והשיאנו

יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו בפצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו כמדבך שמחנו בישועתך ופדר לבנו לעבודך באמת והגחילנו יי אלהינו בזהבה וזרענו בשמחה ובששון סבתות ומועדי קדשך ודברך אמת וקיים לעד וכבל עדיך אין לנו מלך אלא אתה באי מלך על כל הארץ מקדש הצבתי וישראל ויום הזכרון

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדבי ביתך ואשי ישראל ותפלתם מדרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזנה ענינו בשוכך לציון ולירושלם ערך ברחמים כמאז ברוך אתה יי המחזיר ברחמים שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסוך שבכל יום ויום עכנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמך הברחם כי לא תמו חסדך מעודם קיינו לך לא הכלמתנו יי אלהינו ולא שבתנו ולא הסתרת פ פניך ממנו

זכור

רחמך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ומשחית ומגפה ו וכל מתלה מעלינו ומעל כל בני ברייתך על כלם יתברך ויתרום שמך מלכנו תמיד וכל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת לחיים טובים כל בני ברייתך באי הטוב שמך ולך נאה להודות אלהינו ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הברכה

וכתוב

על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור יי ברכך יי וישמך יאר יי נניו אליך וחונך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלט כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי א אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלוםך

בספר

חיים ברכה ושלוש פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב
לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלוש ברוך אתה יי המבדד את
עמו ישראל בשלוש

יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי עושה שלום במחמתו
הוא יעשה שלום עלינו ועל ישראל חמן

אבינו

מלכנו חטאנו לפניך אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שבך אבינו מלכנו בטל ממנו גזירות קשות
חדש עלינו בשורות טובות אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
בטל מחשבות שונאינו אבינו מלכנו הפר עצת אויבנו
שלח רפואה שלימה לחולי עמך אבינו מלכנו עצור מגפה מנהלתך
כלה דבר וחרב ודעב ומשחית ומגפה מבני בריהך

זכור כי עפר אנחנו וזכור כי עפר אנחנו קדע רוע גזר דינו
מחוק שטר חובותינו אבינו מלכנו סלח ומחול לעונותינו
מחה והעבר פשענו וחטאתנו מעד עניך

והחזירנו בתשובה שלימה לפניך אבינו מלכנו ואל תשיבנו ריקם מלפניך
זכרנו בזכרון טוב לפניך אבינו מלכנו כתבנו בספר החיים
כתבנו בספר זכיות אבינו מלכנו כתבנו בספר ישועות ונחמות
כתבנו בספר פרנסה וכלכלה

כתבנו בספר סליחה ומחילה וכפרה
הצמיח לנו ישועה בקרוב אבינו מלכנו שמע קולנו וחסד ורחם עלינו
קבל ברחמים וברצון את תפלתנו אבינו מלכנו עשה למען אס לא למענינו
עשה למען שבך הגדול הגבור והגורא אבינו מלכנו עשה למען
רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלינו

ואמר יחזן קדיש גמיר ואמר יתעב נא ספתי

לאל חי אשר בנסע הארץ
עת ישענו יואל

נא שפתי ואענה ברון
מחולל אקרא אל

לאל חי אשר

נקרא אז בגרון

ובא לציון גואל

הישראל נוסע

לתפלתך תישע

לאל חי אשר

ולשון אלם תרון

תשלם נודרנו

אל חי גואלינו

לאל חי אשר

וכפר ארון

יחס תריב את ריבך

ירונותאביך

לאל חי אשר

ישוכנו לבצרון

אפתח

תפתח ארץ ישע

תשיב שבותינו

יפוצו אל אויבך

הן נעבור גאולים
יגבר ויתרון
חזק נא אל תהי
בנסוע הארון

ולנו אל אלים
ונם יגון ויהי

מעוז וחיילים
לא אל חי אשר
נשיר בנס ויהי
לא אל חי אשר :

ואמר יהי כנסת הארון ומצילין ספר תורה וקודש שיאמר גלע
תאמר חוזר כל העמים תקעו כף

למנצח

לבני קרח מזמור כל העמים תקשו כף הרישו לאלדים בקול רנה מ
י' עליון נודא מלך גדול על כל הארץ ידבר עמים תחתינו ולאומים
תהת רגלינו יבחר לנו את נחלתינו ואן יעקב אשר אהב סלה עלה אלדים בתרועה י' בקול
שופר זמרו לאלדים זמרו זמרו למלכנו זמרו כי מלך על כל הארץ אלדים זמרו משכיל
מלך אלדים על גוים אלדים ישב על כסא קדשו נרבי עמים נאספו עם אלה אברהם מ
לאלדים בניני ארץ נאר נעלה

ואמר גלע ואמר כנעניה

כי

שם י' אקרא הבו גדול לאלדינו יהי שם י' מבורך מעתה ושר עולם מבורח
טנש עד מבוא מדולל שם י' מדולל אקרא י' ומאויבי אושע ויאמר מסוף הע
הע לם ושר י' אלדי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה הוא ימלוך עלינו לעולם
ועד ואמרו כל העם אמן הכל הטי גדול

וקרין חמשה בני אדם בפרשת וירא ומתחילין מן זה סקד לתעשה
עד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים ואל האל שבת
קרין כנעניה ומתחיל

וי' • **מד** את שרה כאשר אמר ויעש י' לשרה כאשר דבר : ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לוקוניו למועד אשר דבר אותו אלדים : ויקרא אברהם את שם בנו הגדול לו
אשר ילדה לו שרה יצחק : ומל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אותו א
אלדים : ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו : ותאמר שרה צחוק עשה לי
אלדים כל השומע יצחק לי : ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן ל
לוקוני : ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק : ותרא שרה
את **קוד** המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק : ותאמר לאברהם גרש את דאמה הזאת
ואת בנת בי לא יירש בן דאמה הזאת עם בני עם יצחק : וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על **הצח**ת בנו : ואמר אלדים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל
אשר **אמר** אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע : וגם את בן דאמה לגוי אש
אשימו כי זרעך הוא : וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחבת מים ויתן אל הגר שם על

וישכם אברהם בבקר ויקח להם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחהו
 ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים
 ותלך ותשב לה כנגד הרחק כמשחוי קשת כי אמרה אל אראה כמות הילד ותשב כנגד ות
 ותשא את קולה ותבך וישמע אלדים את קול הגער וקרא מלאך אלדים אל הגר מן השם
 השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תראי כי שמע אלדים אל קול הגער כאשר הוא שם : ק
 קומי שאי את הגער ותחזקי את ירך בו כי לגו גדול אשימני : ויפקח אלדים את עיניה ותר
 ותרא באר מים ותלך ותמלא את החכת מים ותשק את הגער : ויהי אלדים את הגער ויגדל
 וישב במדבר ויהי רובה קשת : וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים : וי
 ויהי בעת ההיא ויאמר אבימלך ופיכול שר צבאו אל אברהם לאמר אלדים
 עמך בכל אשר אתה עשה : ועתה השבעה לי באלדים הנה אם תשקור לי ולנעי ולנכדי
 בחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם דארץ אשר גרתה בה : ויאמר אברהם אנכי אשב
 אשבע : והוכיח אברהם את אבימלך על אודות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך : ויאמר
 אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אשה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי
 היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך וישרתו שניהם ברית : ויצב אברהם את שבע
 כבשות הצאן לברדן ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשות האלה אשר הצבת
 לברדן ויאמר כי את שבע כבשות תקח מדי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הז
 הזאת על כן קרא למקום הזה באר שבע כי שם נשבעו שניהם : ויכרתו ברית בבאר שבע
 ויקם אבימלך ופיכול שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים : וישג אשל בבאר שבע ויקרא שם
 בשם יי אל עולם הגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

ואומר קדים עד לעילא ונעציון ספר פני מן הארץ ואמר

השיבנו והאר פניך ונושעה   אלדים צבאות השיבנו והאר
 פניך ונושעה   יי אלדים צבאות השיבנו דאר פניך ונושעה

אלדים

וקרא המפטור כספר תורה בפרשת פנחס ומתחיל ובחדש השביעי באחד לחודש

בהדיט
 השביעי באחד להודש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא ת
 תעשו יום תרושה יהיה לכם : ועשיתם עולה לריח ניחוח ליי פן
 גר אחד אל אחד כבשים בני שנה שבעה תבימים : ומנחתם סילת בלולה בשמן שלשה ע
 מרוגים לפר שני עשרונים לאיל : ועשרון אחד לכבש דאחד לשבעת הכבשים : ושעיר ש
 יחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עולת החודש ומנחתה ועולת התמיד ומנחתה ונסכ
 ומנחתה כמשפטם לריח ניחוח אשה ליי

נחפזידין בתחלת סמואל : והוא ויהי איש אחד מן הדמותיסוואמר
בברכות ראשונות והם כתובים בתפלת של טבת ואומר

ויהי

איש אחד מן הדמותים צופים מזר אפרים ושמו אלקנה בן יוחס בן אליהוא בן
תוחו בן צוף אפרתי : הלו שתי נשים שם דאחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לו
לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האיש והוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח
לי' צבאות בשילה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים לי' : ויהי היום זבח אלקנה ונתן לו
לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : ודחנה יתן כנה אחת אפים כי את חנה אהב וי' ס
סגר את רחמה : וכעסתה צרתה גם כעס בעבור דרעימה כי סגר י' בעד רחמה : וכן יעשה
שנה בשנה מדי עלותה בבית י' כן תבעיסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה אלקנה אישה
חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ידע לבכך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים : ותקם
חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שנה ועל י' יושב על הכסא על מזוזת היכל י' : והיא
מדת נפש ותתפלל על י' ובכה תבכה : ותרוך נדר ותאמר י' צבאות אם ראה תראה ב
בעני אמתך וחסרתני ולא תשכח את אמתך ונתת לאמתך דע אנשים ונתתו לי' כל ימי חיו
ומורה לא יעלה על ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני י' ועלי שומר את פיה : וחנה היא
מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע וחשבה עלי לשכורה : ויאמר אליה על
עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך : ותען חנה ותאמר לא אדוני אשה קשת רוח אנכי
ויין ושכר לא שתיתי ואשפוך את נפשי לפני י' : אל תתן את אמתך לפני בת בלעל כי מדוב
שיח וכעסי דברתי עד הגה : ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר
שאלת מעמו : ותאמר תבצא שפחתך חן בעיניך ותלך דאשה לדרך ותאכל ופנינה לא היו
לה עוד : וישכימו בבקר וישתחוו לפני י' וישובו בכוא אל ביתם דרבתה וידע אלקנה את ח
חנה אשתו ויזכרה י' : והיו לתקפות הימים ותדר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי
מי' שאלתיו : ועל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח לי' את זבח הימים ואת נדרו : וחנה לא ע
עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הגער והביאותיו ונראה את פני י' וישב שם עד עולם
ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שכי עד גמלך אותו אך יקם י' את דברו ותסג
דאשה ותינק את בנה עד גמלה אותו : ותעלהו עמה כאשר גבלתו בפריס שלשה ואיפה א
אחת קמח ונבל יין ותביאהו בית י' שילה והגער נער : וישחטו את הגר ויביאו את הגער אל
עלי : ותאמר כי אדוני חי נפסך אדוני אני דאשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אד י'
הגער הזה התפללתי ויתן י' לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו : וגם אנכי השאלתיו לי' ס
הימים אשר היה הוא שאל לי' ושתתו שם לי' : ותתפלל חנה
ותאמר עלץ לבי ביי' רמה קרני ביי' רחב פי על אויבי כי שפחתי בישועתך : אין קדוש כ
י' אין בלתך ואין צור כאלהינו : אל תרבו תדברו גבוהה גבוהה יצא עתק מפיהם כי אל
דעות י' ולו נתכנו עלילות : קשת גבורים חתים ונכשלים אורו חיל

שבעים בלחה נשכרו העבים חרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בניס אמילה : יא כמת
 ומחיה מוריד שאול ועל : יא מרויש ומעשר משפיל אף מרומם : מקום מעפר רל מאששות
 ירים אביון להושיבו עם נדיבים וכסא כבוד יחולס כי ליי מצוקי ארץ ושת עליהם תבל ר
 תגלי חסיד ישמר ורשעים בחטך ידכו כי לא בכח יגבר איש : יא יחתו מרובו עליו בשם
 בשמים ירעם יא ירין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו : גואלינו :

ומבך כחך אתה ה' חלדינו מלך העולם צור כל העולמים עד כחך אתה הימנ חד
 נחא כתוב בתפלה טל טבת וחומר על הערה בסדר הזה :

על

התורה ועל העבודה ועל הגבאים ועל יום הזכות הזה ועל יום החסרון הזה שג
 שנתת לנו יא אלהינו למנוחה ולקדושה לחיים לכבוד ולתפארת על הכל יא
 אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקיים לעד ומב
 ומבלעדך אין לנו מלך אלא אתה באי מלך על כל הארץ מקדש הזכות וישראל
 ויום החסרון

ואחר שהלוינו ההפניה יקום הנק ויקח האושר כבוד ויבדך

ברוך

אתה יא אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמך בקול שופר
 ברוך אתה יא אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו ודגענו לחמן הזה

ותקננו	ג פעמים תטרת	ל	תקיעה שלש שברים תרועה תקיעה
ותקננו	ג פעמים תטרת	ל	תקיעה שלש שברים תקיעה :
ותקננו	ג פעמים תרת	ל	תקיעה תרועה תקיעה ואומר

זכור

ברית אברהם ועקדת יצחק והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך ז
 זכור ברית אברהם ועקדת יצחק ושוב ברחמים על שארית ישראל והוש
 והושיענו למען שמך :

ואומר אשרי תהלה לך וחוורין ספר תורה כדון ואומר יללג
 את עס ה' וכול- ואומר החן קדיש עד לעילא ועומדן ומתפלל
 תפלת מוסף

יא שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

אתה יא אלהינו ואלי אבותינו אלי אברהם אלי יצחק ואלי יעקב ז
 האל הגדול הגבור והגדור אל עליון נמל חסדים שובים וקנה את הכל
 זכור חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו בארבה
 ג כ

ברוך

זכרנו

לחיים מלך ופֶן בחיים וכתבינו בספר החיים למענך אל חי גואל ש
ומושיע ובגן ברוך אתה יי מנן אברהם

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים סופך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים

אמנתו לישיני עפר מי כבוד בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח לנו
ישועה בקרוב

מי

כבודך אב הרחמים זכור יצוריד ברחמים ממת ומחיה ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יי מחיה המתים

כשהחזן אומר תפלתו בלחש מתחיל לדור כגיד גדלך וכשהמסדיר תפלתו בקל אומר
וכתבה תוקף וקדושה רבה ואחכ אומר לדור ודור ומתחיל וכתבה

ונתנה

תוקף קדושת היום כי הוא יום נורא ואיום ובו תנשא מלכותך ויכ
פסוד כסאך ותשב עליו באמת אמת כי אתה דיין וכוכיה ויודע וע

וכותב וחיותם חיבר כל הגשכחות ופיתח ספר הזכרונות ונאליו יקרא ודויתם יד כל אדם נ
ושופר גדול יתקע וקול דכמה ישמע ומלאכים יחפזון וחזל ורעה יאחזון ויאבדו ונה יום ה
לפקוד כל צבא מדום לדין כי לא יזכו לפניך בדין וכל באי העולם בראש השנה תעביר לו
לפניך כבנו כרון בבקרת רועה עדרו ומעביר צאנו תחת שבתו כן תעביר ותספור ותכנו
ותפקוד נפש כל חי ותחתוך קצבה לכל הבריות ותכתוב את גזר דינם וביום ראש השנה יכח
יכתובן וביום כפור יחתפון כמה יעבורון וכמה יבראון מי יחיה ומי ימות מי בקיצו ומי לא נ
בקיצו מי באש ומי במים מי בחרב ומי ברעב מי ברעש ומי בגפה מי ינוח ומי ינוע מי ישקוט
ומי יטרף מי ישליו ומי יתייסר מי ירים ומי ישפל מי יעשיר ומי יעני ותשובה ותפלה וצדקה
מעבירין את רוע הגזירה כי כשמך כן תהלתך קשה לכעוס ונוח לרצות כי לא תחפרץ בביות
המת כי אם בשובו מדרכיו וחיה ועד יום בותו תחבה לו אם ישוב עוד תקבלו כי אתה יוצרם
ויודע יצרים אדם יסודו מעפר וסופו לעפר בנפשו יביא לחמו משול כחרם הנשבר וכחציר
יבש וכצל עובר וכציץ נוכל וכענן כלה וכאבק פורח וכרוח נושבת וכחלום יעוף

ואתה הוא מלך חי וקיים אין קצבה לשנותיך ואין קץ לאורך ימך ואין שיעור לכרכב
לכרכבות כבודך ואין לפרש לעילום שמך שמך נאה לך ונאה אתה לשמך ושמך נ
קראת בשמך עשה למען שמך וקדש את שמך על מקדשי שמך בעבור כבוד שמך
הגערץ והגקדש בסוד שיה שרפי קדש המשלשים לך קדושה משולשת

בתר

יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי מטה יחד כלם קדושה לך ישלשו כמה ש
שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואבר קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו כבודו מלא עולם מסדתיו שואלים זה לזה איזה מקום כבודו

לעמיתם ברוך יאמרו • ברוך כבוד יי' מננו • ממקומו יפן לעמו • המיחרים את ש
שבו ערב ובקר תמיד בכל יום • פעמים באהבה ואימים • שמע ישראל יי' אלדינו יי'
אחד • אחד אלדינו הוא אבינו הוא מלכנו • הוא משיענו • הוא ישמענו ברחמי שנית
לעני כל חי • להיות לכם לאלדים • אני יי' אלדיכם • ובדברי קדש כתוב
לאמר • ימלך יי' לעולם אלהיך ציון לרוד ודור הללויה •

חזר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדש ושבתך אלדינו מפני לא י
ימש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה •

תן פחדך יי' אלדינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת • וראך כל
המעשים • ושתחוו לפניך כל הבוואים • ויעשו כלם אנדה אחת לעשות ר
רצונך בלבב שלם • כמה שידענו יי' אלדינו שהשלטון לפניך עז בידך ונבודה בימנך ו
ושמך נורא על כל מה שבראת •

תן כבוד יי' לעמך תהלה לראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה לם
למחלים לך • שכחה לארצך שסון לעירך וצמיחות קרן לרוד עבדך ו

עשרבות נר לבן ישי משיחך במדורה בימנו • ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו ו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה • כי תעביר
ותמלוך אתה יי' לבדך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון משכן כב
בבודך נכתוב בדברי קדש • ימלך יי' לעולם אלהיך ציון לרוד ודור הללויה • וכתוב ו
וגבה יי' צבאות במשפט ודאל הקדוש נקדש בצדקה באי המלך הקדוש •

בחרתנו ככל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוכמתנו ככל הלשונות ק
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך • ושמך הגדול הגבור והנורא
ותתן לנו יי' אלדינו באהבה • סכנת למנוחה • מעדים לשמחה ותגים חבגים
לשון חת יום השבת הזה • ואת יום וזכרון הזה זכרון תדעה מצדא קדש זכר לצאת מצרים

חשאינו גלינו בארצנו ונתרחקנו מעל ארמתינו ואין אני יכולין לעשות ח
חובותינו בבית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני ה
הד שגשת לחה במקדשך • ובכן זה רצון מלפניך אב ורחמן מלך יעקב שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמך הרבים ותבננו כדורה ותגדל כבודו בימנו • אבינו בלכנו
אלדינו ואלדי אבותינו גדה כבוד מלכותך ומלך עלינו מדה והופע והגשא עלינו לעני כ
כל ח וקרוב פחדנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי' אלדינו לציון עירך
ברנה וליחשלם בית מקדשך בשמחת עולם • ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו • ת
תמידן כסודן ומספין כהלכתן ומספ יס השבת הזה ומספ יום הזכרון הזה נעשה תקריב ל
לפניך באהבה כמננות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך

כאמר

לדור

ובכן

ובכן

אתה

ומפני

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורונים סלת מצחה בלולה בשמן ונסכו
עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה

ובחדש

השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל פלאכת עבוד
לא תעשו יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לריח ניחוח ל

פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם ככבוד
שלשה עשורונים לפר ושני עשורונים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושער לכפר ושני
תבדין כהלכתן ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כוס
ושבע ויתענגו בטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו הברת ימים אותו קראת זכר למעשה
בראשית

עלינו

לשבת לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשאנו כגוי הארץ ו
ולא שמנו כמשפחות הארצות שלא שם חלקנו בהם וגדלנו ככל המ
דבונם שהיו כשפחות הארץ ומתפללים אל אל לא יושיע ואנו כורעים ומשתחוים
לגני מלך מלכי המלכים והקבה נוטה שמים ויוסף ארץ וכסא כבודו בשמים ממעל וט
ושכינת עוזו בגבהי כרומים הוא יי ארדנו אין עוד מלבדו אבת מלכנו ואין זולתו ככתוב
בתורתך וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלדים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד :

כשהחזן אומר תפלתו בלחש ותחיל על כן נקיה לך וכשאומרה בקל מתחיל אוחילה

אוחילה לאל אחלה פניו אשאלה מכנו מענה לשון אשר בקהל עם אשירה שזו
אביעה רננות בער מפעליו לאדם מערכי לב ופי מענה לשון : יי שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך : יהו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וטאלי
כן נקוה לך יי ארדנו לראות מדרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ
והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל בך תשבע כל
לשון לפניך יי ארדנו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם עול מלכותך ו
ותמלך עליהם נדרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולם עד תמלך בכבוד ככתוב
בתורתך יי ימלך לעולם ועד וכתוב לא הביטאון בעקב ולא ראה עמל בישראל יי ארדנו
עמו והרועת מלך בו וכתוב והי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל וב
וגדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומשל בניס וכתוב ימלך יי לעולם ארדך י
ציון לדוד ודוד הללויה : וכתוב יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תמזן תבל כל ת
תמ ש : וכתוב שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך דבבוד : מי זה מלך זכ
הכבוד יי עז וגבור יי גבור מלחמה : וכתוב שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה : ועל ידי עבדיך

על

וַתְּבִיאִים נְאֻם כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגִוְאֵלֶיךָ צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשִׁון וְאֲנִי אַחֲרֹן וּמִבְלַעֲדֵי
 אֵין אֱלֹדִים וְכָתוּב וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרָע וְהִיטָה לִּי הַמְּלוּכָה וְכָתוּב
 וַיְהִי יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְיָ אֶחָד וְשֵׁם אֶחָד וּבְתוֹרַתְךָ פָּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹדֵינוּ יְיָ אֶחָד

אלדינו

וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ עַל כָּל הַשָּׁמַיִם סִלּוֹ בְּכַבֹּדְךָ וְהִנֵּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ
 בִּיְקַרְךָ וְהַפֵּעַ בְּהוֹד וְגֵאוֹן עוֹדֵךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיָדַע כָּל
 פֶּשַׁע כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּ וּבִינֵן כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יָצַרְתָּ וְיִאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְרוֹ יְיָ אֱלֹדֵי
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ כְּכֹל מַשְׁלָה

וְהִשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹדֵינוּ אֶת בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלִשְׂמֵחָה וְלִשְׁלוֹם כְּאֲשֶׁר אִמְרַת וּרְצִיתָ לְבָרְכֵנוּ
 כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סִלָּה קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֻלְקֵנוּ כְּתוֹרַתְךָ שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ שְׂמַחְנוּ בִישׁוּעֶתְךָ וְ
 וְשִׂדְרָנוּ לִבְנוֹ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹדֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שְׁבִתִּית
 וּמוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ וּדְבָרְךָ אֵמֶת וְקִיָּים לְעַד וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה וְתִרְצֶה לְפָנֶיךָ
 אֶת תְּפִלַּת עַמִּיִּיךָ כְּתַבִּירֵי יוֹם וּכְכַדְבֵּן נוֹת מִסֹּף פִּין בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִן
 מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִת וּיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה חֹמֶר

כִּשְׁחֹזֵן לְאִמֵּי תְּפִלַּתְךָ כְּלַחֵשׁ מִתְּחִיל אֵתָּה זֹכֵר וְכֹסֵם מִדִּיָּהּ כִּקְלֵ תוֹקֵעִין

וְתוֹקֵעִין תְּשֻׁרֶת תְּשֻׁרֶת תְּרַת פְּעַם אַחַת וְאֹמַר
 הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יְצוֹרֵי עוֹלָם אִם כְּבָנִים
 וְאִם כְּעַבְדִּים אִם כְּבָנִים רַחֲמֵינוּ כִּרְחַם אָב עַל בָּנִים וְאִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ
 לְךָ תִּלְוִינָנוּ עַד שֶׁתַּחֲנִינוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְאוֹר מִשְׁפָּטֵינוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמֵיךָ וּבְרִצּוֹן סֹד
 מַלְכוּתֵנוּ

אתה

זָכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפִקְדֵי כָּל יְצוֹרֵי קִדְשׁ לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תְּעֻמוֹת וְחֵמֹן נ
 נִסְתָּרוֹת שֶׁבְּרֵאשִׁית כִּי אֵין שִׂכְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְאֵין נִסְתָּר מִגֵּד עֵינֶיךָ
 אַתָּה זָכוֹר אֶת כָּל הַמַּפְעָל וְגַם כָּל הַיְצוֹר לֹא נִכְחַד מִכָּךְ הַבֵּל גְּלוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹדֵינוּ צוּפָה
 וּמִבֵּשׂ עַד סוֹף כָּל הַדְּרוֹת כִּי תְּבִיא תֵּן זְכוֹר לְהַפְקֵד כָּל הַחַוְנָפֶשׂ לְהַזְכִּיר מַעֲשֵׂים רַבִּים ו
 חֵמֹן בְּיָדֶיךָ לֵאמֹר תְּכַלִּית מְרֵאשִׁית בְּזֹאת הַדְּרֵעַת וּמִלְּפָנִים אֹתָהּ גְּלוּת זֶה הַיּוֹם תַּחֲלֵת מ
 מַעֲשֵׂיךָ זְכוֹר לַיּוֹם רֵאשִׁון כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹדֵי יַעֲקֹב וְעַל הַמְדִינּוֹת כִּי יִאמַר
 אֵיזוֹ לְחַרֵּב וְאֵיזוֹ לְשָׁלוֹם אֵיזוֹ לְרַעַב וְאֵיזוֹ לְשׁוֹבַע וּבְרִיּוֹת כִּי יִפְקְדוּ לְהַזְכִּיר לְחַיִּים וְלִמֵּת
 מִי לֹא נִפְקֵד בַּיּוֹם הַזֶּה חֹזֵר כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ בֵּא מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ וְעִלְיוֹת מַעֲשֵׂי גִבּוֹר
 מַחֲשֵׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבוּלוֹתָיו וְיְצוּרִים וּמַעֲלָלֵי אִישׁ אֲשֶׁרֵי אִישׁ לֹא יִשְׁכַּח וּבֵן אָדָם יִתְאַמֵּץ ב
 בְּךָ כִּי כָּל הַדְּרֵעַךְ לְעוֹלָם לֹא יִכְסְלוּ וְלֹא תִבְלִים לְנֶשֶׁח כָּל הַחַוְסִים בְּךָ כִּי זָכֵר כָּל הַמַּעֲשֵׂים
 לְפָנֶיךָ בֵּא וְאַתָּה הַדְּרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֹלֶם וְגַם אֶת נַח בְּאַהֲבָה זְכוֹר וְתִפְקְדֵהוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה ו
 וְרַחֲמִים בְּהִבְיָאֵךְ אֶת מִי הַמְּבֹרַךְ לְשַׁחַת כָּל בֶּשֶׂר מִפְּנֵי רַעַם מַעֲלִילִים
 עַל כֵּן ז
 זְכוּרֵנוּ בֵּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹדֵינוּ לְחַבֹּת דְּרֵעוֹ כְּעַפְרוֹת

תכל וצאצאיו כחול הים ככתוב בתורתך וזכור אלדים את החיה ואת כל הבהמה אשר
 אתו בתבה ויעבר אלדים רוח על דארץ וישוכו המים וכתוב ושמע אלדים את נאקתם וז
 וזכור אלדים את בריתו את אברדם את יצחק ואת יעקב וכתוב חכרתי אני את בריתי יעקב
 ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברדם אזכור ודארץ אזכור וכדברי קדשך כתוב לאמר
 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי וכתוב טרף נתן ליריאו זכור לעולם בריתו וכתוב זכר
 לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור וכתוב וזכור להם בריתו וינחם כרוב חסדיו ועל ידי
 עבדיך הנביאים נאמר הרוך וקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר יי זכרתי לך חסד נעו
 נעורייך ארכת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זדושה וכתוב חכרתי אני את ב
 בריתי אותך בימי נעורייך והקימותי לך ברית עולם וכתוב הבן יקור לי אפרים אם ילד
 שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן רמו מעי לו רחם ארחבנו נאם יי

אלדינו

ואלדי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ור
 ורחמים משמי שמי קדם חכור לנו יי אלדינו את הברית ואת החסד ואת
 השבועה אשר נשבעת לאברדם אבינו בדר המוריה ותראה לפניך עקדה שעקד אברדם
 אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמי לעשות רצונך בלבב שלם

כטחחזן תמיד תפלתו בלהם מתהיל כן יטבטו רחמיך לתעכבך
 וכטחחזיה בקל כיום רחצן מתחיל ותמיד אב לא המל

אב	לא חבל	בן לא אמל	גבולו לטוב יוגבל	לח לזכרון
זבח מוריה	רץ בעת נפקד	הודה וגם קד	ויתקן ידא מופקד	לי לזכרון
ישיש נידוכיו	חובש לטרדייה	טבחו כצוא ראיה	לעשות רצון כרחמי	לדין לזכרון
כידר וקח זון	כבש רחמי	סקד והנה איל	צרי לבכור ראשית	לשוב לזכרון
עותר מראשית	נשא לך עין	שב ובסבך נאחז	הזכור צדנתו	מזכן לזכרון
קרניו הואחז	פוקד כבראשית	שכ וכתבך נאחז		לנצח לזכרון
תפי ענדתו	רכב אנוש בו הז	הזכור צדנתו		רשום לזכרון
	גרץ עבודתו			לעמך לזכרון

ומתהיל כן יטבטו רחמיך והתק ברך לתה זוכר הברית וכתוב בני במקום אב לא חבל תמיד אב לא הם

אב

לא הם על עין ימינו גחן צואר בלי לפסול קרבנו
 דגה דאש והעצים זמן תמורו שיה להעצים
 טבות תראוהו היום כבוש כעס למענו איום
 כידר ולקח מאכלת בשחיתה לאעכב בנו
 דוד שדו למענו לזכרון ושניהם בכל כאר אצים
 חנינו כפרצים לזכרון יימן עקדתו לנו לפדיוס
 לעת עבדו לדין לזכרון ושכד רך לאש כאכולת

סֶקֶר אֵיל כַּעַת מַצְהֵלֶת

פֶּשֶׁט צוֹאֵר לְשִׁחַטָה

קָדוֹ הַיּוֹם כְּצִדְקוֹ לְפִלִּיטָה

שֶׁשֶׁ הַיּוֹם קָרְבָנִים

תִּגְקוֹד לְחַיִּים מְגִינִים

עִנִּים כְּצִדְקָם לְדַת נִוְחָלֶת לְזִכְרוֹן

צוֹר רַמָּז לְשֶׁה יַחֲד לְמַלְטָה

רַחֵם זְכוֹת בִּישָׁה לְזִכְרוֹן

שְׂמֹד כִּכְל רַע הַבַּיִת

תִּכְתְּבוּ לְמַעַן לְזִכְרוֹן

וּמִתְחִיל כֵּן יִכְתֹּב הַחֵד

כֵּן יִכְתְּבוּ רַחֲמֵיךָ אֶת כַּעֲסְךָ וּבִשְׂוֹבְךָ הַגָּדוֹל תִּשִּׁיב חַרֹּן אַפֶּיךָ מֵעִירֶיךָ וּמֵאֶרֶץ וּמִנְחָלְתְךָ וּמֵ
יַמֵּיךָ יִשְׂרָאֵל וְזִכּוֹר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִ
צִדְקָתְךָ כְּבֹדְךָ כְּאִמּוֹד וְחֶרְתִּי לִדְם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעִינֵי הַ
תְּהִים לְהִיּוֹת לָדָם לְאֱלֹדִים אֲנִי יְיָ כִּי זֹכֵר כָּל הַגְּשָׁמֹת אֶתָּה הוּא מַעֲלֵם וְאִין שְׂכָחָה לִּי
לִנְנִי כִסֵּא כְּבוֹדְךָ וְעַקְדַת יִצְחָק הַיּוֹם לְרַעוֹ תִּזְכּוֹר בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ זֹכֵר הַבְּרִית

מֵאַחֲזָן לְאִמֵּי תִבְלַתִּי בְּלִחַם וּמִתְחִיל אֶתָּה עֲלִיתָ אֲבָל כְּמֵהַחֲזוֹן מִכַּדִּיד תִּפְלַתִּי בְּקוֹל סַמְעִי עַל זִכְרֵי הַבְּרִית תִּקְבְּצֵן

וְתוֹמַעֵין תִּשְׁרַת תִּשְׁרַת תִּשְׁרַת לְשֵׁם אֲחָת וְאַחַר כֵּן אֲזַכֵּר

הַיּוֹם דַּרְת עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּנִשְׁפָּט כָּל יְצוּרֵי עוֹלָם אִם כְּבָנִים אִם

כְּעַבְדִּים אִם כְּבָנֵי רַחֲמֵינוּ כְּרַחֵם אֲבָ עַל בָּנִים אִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ

לְךָ תִּלְוִיּוֹת עַד שְׁתַּחֲוִינוּ וְתוֹצִיא לָאֵד מִשְׁפָּטֵנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים

וּבְרַצוֹן סֹדֵר זְכוֹתֵינוּ

אֶתָּה

נְגַלִּיתָה בְּעֵינֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קֹדֶשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם בֵּן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ
וּנְגַלִּיתָה עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי שׁוֹדֵר וְגַם כָּל הָעוֹלָם סָלוּ חָל מִלְּפָנֶיךָ וּבְרִיּוֹת כִּי
בְּרֵאשִׁית הַדָּרוֹ מִמֶּךָ בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּכַנּוֹ עַל הַדָּר סִינֵי לְלִמְד לְעַמְךָ תוֹרָה וּמִצְוֹת וְתַשְׁמִיעַם
אֶת הוֹד קוֹלְךָ וְדַבְרוֹת קוֹדֶשְׁךָ כֹּל הַבּוֹת אֲשֶׁר בְּקוֹלוֹת וּבְרַקִּים עֲלֵיהֶם נְגַלִּיתָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר עַ
עֲלֵיהֶם הוֹפַעַת כְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבּוֹקֵר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרַקִּים וְעֵנָן
בָּבֵר עַל הַהָר וּקוֹל שׁוֹפָר חָזַק כְּאִד וַיִּחַרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחְגָּה וְכַתוּב וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר
הַדוֹלֵךְ וְחֹזֵק כְּאִד כִּסְהָ יִדְבֵר וְהָאֱלֹדִים יַעֲנִנוּ בְּקוֹל וְכַתוּב וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת
הַדְּפִידִים וְאֶת קוֹל הַשׁוֹפָר וְאֶת הַהָר עֵשָׂן וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעֹשׂ וַיִּשְׁבְּחוּ בְּרַחוּם וּבְדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ
כַּתוּב לֵאמֹר עֲלֵה אֱלֹדִים בְּתַרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר וְכַתוּב בְּחַצְצוֹצְרוֹת וּקוֹל שׁוֹפָר וְדִישׁוֹ
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ וְכַתוּב תִּקְעוּ בְּחֹרֵשׁ שׁוֹפָר בְּכִסֵּא לְיוֹם תְּגִיטוּ כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִכְּפֶשֶׁת לִ
לְאֱלֹדֵי יַעֲקֹב וְכַתוּב הַלְלוּ יְיָ הַלְלוּ אֱלֹדֵי הַשָּׁמַיִם הַלְלוּ בְּרַקִּיעַ עֲמֹו הַלְלוּ בְּגַבְרוֹתֵינוּ
הַלְלוּ כְּרֹב גְּדוֹלוֹ הַלְלוּ בְּתַקְעַת שׁוֹפָר הַלְלוּ בְּנִבְלָה וּכְנֹד הַלְלוּ בְּתוֹף וּבְחֹל הַ
הַלְלוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב הַלְלוּ בְּצִלְצִלֵי עֵמֶס הַלְלוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה כָּל הַגְּשָׁמָה תְהַלֵּל
יְיָ הַלְלוּ וְעַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ תִּגְבִּיִים נֹאמֵר כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ כְּנַשׁוּא נִם הָדִים
תִּרְאוּ וְתִקְרָעוּ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ וְכַתוּב וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וַיָּבֹאוּ הָאֲזַכְרִים
בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַגְּדוּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוִי לֵי בְּהַר וְהָקִדְשׁ וּבְכִדוּשָׁלַם וְכַתוּב וַיְיָ עֲלִיתָ

יֵדָאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ וַיֵּא אֱלֹדִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהַלֵּךְ בְּסַעֲדַת תִּימָן · יֵא צְבָאוֹת יְגֹן עֲלֵיהֶם
 יֵא צְבָאוֹת יְגֹן עֲלֵיכֶם · יֵא צְבָאוֹת יְגֹן עֲלֵינוּ · וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמְךָ ·
 וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לַחֲיֵירוֹתֵינוּ וְשֵׁא נִס לִקְבֹץ גְּלוּתֵינוּ
 וְקִבֵּץ פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין דְּגוּיִם וּנְפֻצוֹתֵינוּ כְּנִס מִדְּכֵתֵי אֶרֶץ ·

אֱלֹדֵינוּ

כְּסִיחָא חֲצוֹ תַמְלֵתוּ כְּלֵהֶם וְתַחֲלִיל וְהִבִּיאֵנוּ לְנִיחָא וְכַסְמִסְדִּיהָ בְּקַל חֲצוֹ

אֲסוּפִים

תֵּאֵרָה אֲפֻלְתֶם בְּשׁוֹפָר	אֲסוּפֵי אֲשַׁפְתוֹת
תִּבְקַד בְּשׁוֹחֲנֶם בְּשׁוֹפָר	בְּלוּיִם בְּלוּיֵי בֶשֶׁר
תִּגְלֶה נְוִיֵתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּדְדוֹשׁ רִוְיֵתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּהְדֹר הַבָּאֵתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּוְפִיעַ וְתַפְתַּחֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּזְוֹל זְכוֹתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּזְחַפֵּשׁ חֲרָדְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּטְלִיל טַגִּיפְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּישַׁד יֵצִיאֵתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּבְוִיךְ כַּמִּדְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּלְוֶה לִינֵתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּמְלִטֶם מִמְקוֹמֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּנְהַל גְּבֻלְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּסְגֹב שְׂרִידְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּעֲלֶה עֲמִידְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּפְתַּח פְּתִיחְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּצְהַד צוֹרְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּקְרַב קִצְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּרְגִישׁ רִנְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּשְׁבֵּשׁ שְׂקִיטְתֶם בְּשׁוֹפָר	
תִּתֵן תְּקוּתֶם בְּשׁוֹפָר	

גְּנֻחִים גְּנֻחֵי גִילָה
 דְּחוּפִים דְּלִתֵי דְחֻמָּה
 דְּחוּפִים הַבֵּל דְּבָלִים
 זְכוֹר וְגוּל וְדוּפֶק
 זְרוּמִים זְרוּמֵי זְעוּה
 זְרוּמִים זְרוּמֵי חֲשֵׁבָה
 סְכָאִים טַבִּיעַ טַבֵּן
 יְבִשִׁים יְרוּרֵי יִקֵּשׁ
 כְּפֻזִּים כְּמִסֵּי כְּלָאִים
 לְכוּרִים לְכוּרֵי לְעֵנָה
 כְּסוּכִים מְכוּס כְּרִיזוֹת
 נְקֻקִים נְקֻקֵי נְשִׂיָה
 סַטְרִים סַטְרֵי סַלְעִים
 עֲצוּרִים עַמְקֵי עִפְתָּה
 פְּלִילֵי פְּקֻקֵי פְּלִילֵיה
 צְלוּלִים צִיָּה צְלֻמָּת
 קְדוּרִים קְלוּעַ קְבֻרוֹת
 רְקוּבִים רְקוּבֵי רִמָּה
 שְׂפוּטִים שְׂעָרֵי שְׂאוּל
 תְּפֻזֵי תְּבוּל תּוֹלְעַת

כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֵךְ לִכְן הִגִּבְא בֶן אָדָם וְאָמַרְתָּ אֱלֹדִים · כֹּה אָמַר
 יֵא אֱלֹדִים הִנֵּה אֲנִי פּוֹתַח אֶת קְבֻרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרוֹתֵיכֶם
 עִמִּי וְהִבִּיאֵתִי אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל ·

וְהִבִּיאֵנוּ יֵא אֱלֹדֵינוּ לְצִיּוֹן עִירֵךְ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית נְקֻרְשֶׁךְ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְ
 לְפָנֶיךָ אֶת קְרֻבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כְּמַצוּה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר
 וּבָיִם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמַעֲרֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חוֹשֵׁיכֶם וְתִקַּעְתֶּם בְּחַצְצְרוֹת עַל עוֹלְתֵיכֶם וְעַל

זכחי שלביכם והיו לכם לזכרון לפני אלדיכם יי אלהיכם : כי שומע קול שזנר אתה
הוא בעולם ובאזן תרועה ואין דוכה לך ברוך אתה יי שומע תרועה

כשהחזן אומר תפלתו בלחש מתחיל רצה וכשהסדרה בקול תוקעין

ותוקעין תערת תערת תערת פעה אחת ואומר

ארשת שפתנו יערב לפניך קול תרועתנו אל רם ונשא מבין ומביש מאזין ומקשיב קול תר
תרועתנו ותקבל ברחמים וברצון את סדר שופרותנו

רצה

יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך
ואשי ישראל ותפלתם כזדה באובה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עב
עבודת ישראל עמך ותחזנה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך את
אתה יי המחזיר ברחמינו שכנתנו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלהי אבותינו על חיינו המסורים
בידך ועל נשמתינו המקודשת לך ועל ניסוך שבכל יום ויום עכנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר ועזרים הטוב כי לא כלו רחמיך הברחם כי לא
תמו חסדך ומעולם קיינו לך לא הכלמתנו יי אלדינו ולא עזבתנו ולא הסתרת לפניך מבנינו

זכור

רחמיך וכבוש את בעסך בלה דבר וחרב ורעב ומשחית ומגפה וכל מח
בחלה מעלנו ומעל כל בני בריתך על כלם יתברך ויתרוכס עמך מלכנו
תמיד כל החיים יחדך סלה ויהללו לשמך השוב באמת

ובתוב

לחיים טובים כל בני בריתך ברוך אתה יי השוב שמך ולך נאה ל
להורות

בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה לאהרן ולבניו כדגים עם קדושיך כאמור
יברכך יי וישמרך יאר יי פניו אליך ורחמך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו
כלנו כאחד באור לפניך כי באור לפניך נתתה לנו יי אלדינו תורת חיים אהבה
וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל
תמיד בכל עת ובכל שעה בשלובך

שים

חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב ל
לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום

נספר

כשהחזן אומר תפלתו בלחש אומר יהיו לרצון עושה שלום וכו' וכשהסדרה בקול קודם
פואמר קדיש אומר זה עושה השלום

שלום לכם אל תיראו

פני יי יום תיראו

את

במשפט יום יעבור כל בשר
 דל לא נהרד בריבו עם שר
 הכל נבונים ברין להתקדש
 זאת עבודתם כמשפט קדש
 חסד וכשפט אמת נפגשו
 ישרה למצוא נבוחה ודשו
 פתוב זאת זכרון בספר
 כליץ העבד ישרם לכפר
 נשא ידך אלהים חיים
 עורר ישעך בכל דאיים
 פנה נא לשועת תפלת הערער
 קוראים בצדק זה השער
 רחמך זכור לעם כך עלצו
 תלבין כעבר צדק ויתרחצו
 בספר חיים חן וברכה
 ישר לחוקק עכך ועירך
 מלאך הברית לט וגלום
 נכבדות חן בשורת שלום
 את פני יי' יום תיראו

גוזרים תחת שבט ספר
 ופני כהגים לא נשאו
 וצדיק ורשע וקדוש וקדש
 עליהם בכתף יסאי
 טבועי חותם ספרים שולשו
 מעל ספר יי' וקראו
 להצדיק עמך בצדק וכפר
 על פיו יצאו ועל פיו יבאו
 ספריו חתום במשפט נקיים
 ופרו יי' ישובן ובאו
 צוה ישועות ירדו למצער
 ליי' צדיקים יבואו
 שני תולעת כתמם חמצו
 מימי שלג שאול חטאו
 נוח והשקט ברפא וארוכה
 ודמה בכתובים ולא יצאו
 יבא לבשר ישועת עילום
 חזקו ואמנו אל תיראו
 שלום לכם אל תיראו

שלום
 שלום
 שלום
 שלום
 שלום
 שלום
 שלום

ואומר החזן קדיש גמור - ואומר חן כאלדינו - ועלינו לטבח וקדיש בלא ת
 תתקבל ואומר יגדל - ויהי ה' אלדינו עמנו והולכין לבתייהם לטלום -
 בתפלת המנחה אס הוא טבת חימר אס תטיב ואס אינו טבת מתחיל מה כאון ו
 ואומר אשרי וכו' לציון - קדיש עד לעילת - ואומר תפלתו כמו שהתפלל בתפלת
 טחרית ואמר חבינו מלכנו : וקדיש גמור וכו' -
 וכליל שני מתפלל תפלת ערבית כמו שהתפלל ביום ראשון וכו' -

וביום שני משכימין ובאין לבית הכנסת ואומר הזמירות בנועם כמו ביום ראשון ואומר ר
 דעות לכעמת אס ירצה כאתיול וכעמת ורעות לקדיש אס ירצה וקדיש וקדש טיאר ברכו א
 אומר זה היוצר

מלך

אדיר ונורא אמיץ בנבורה מלך בורא בריות בחד בעליות ה
 מלך גאה במלכות : גולל כל הממלכות : כי הוא ממלך כל מלך :
 מלך גאה גאה : גאים התגאה : מלך הר בנהורא : דלוק אודה : מלך הדור
 בלבושו : הוד והדר בלבשו : כי הוא יצמיח לנו ישועה
 מלך יושב על ככא : ולכל ראש פתגשא : מלך צדיק וישר : זוכר חסד לכל מיושר

מֶלֶךְ חַנוּן וְרוּחַם נִקְרָא • חַנוּן לְכָל אֱלֹהֵי יִקְרָא • כִּי הוּא מְמַלֵּךְ כָּל מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ שֶׁהוּא כְּעֵצֶם שָׁמַיִם שֵׁיכֶם וְנֶסֶם שֶׁאֵין מִים מֶלֶךְ יִסְדֵּר עַל בְּלִי מֶה יִסְדֵּר אֶרְצֵי אֶרְצֵהָ
 מֶלֶךְ כְּרוֹבִים עִם כֶּסֶם נוֹשָׂאִים כְּבוֹדוֹ כְּנֹשָׂאִים כִּי הוּא יַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה
 מֶלֶךְ לִפְדוֹת אֹר לִפְנֵינוּ לְהַבִּיט אֶשְׁאוּפְנֵינוּ מֶלֶךְ מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ מִיִּבִין סוֹדוֹ מִ
 מֶלֶךְ נִכּוֹן כֶּסֶם קִדְשׁוֹ נֹהֵב בֵּית כְּקִדְשׁוֹ כִּי הוּא מְמַלֵּךְ כָּל מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ שֶׁסֵּעִים בְּרִכְבוֹתָיו סִעְרוֹת תִּימֵן הַלִּיכוֹתָיו מֶלֶךְ עֵרֵי אֲרָאִים יִשְׁרָתוּהוּ עוֹשֵׂי דְבָרוֹ
 יִבְרַכּוּהוּ מֶלֶךְ פְּלִיאֵי שְׂמִית פֶּאֶרְו לְיוֹצֵר הַנְּשָׁמוֹת כִּי הוּא יַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה
 מֶלֶךְ צְבָאוֹת גְּדוּדִים • צִדְקוֹתָיו כְּגִידִים מֶלֶךְ קְדוּחֵי אֵשׁ נוֹצְצִים קְלוֹם עֲנִיָּה כְּרִצִּים מִ
 מֶלֶךְ רַחֲמֵי הַבּוֹנֵי עֲדוּן רִצּוֹא וְשׁוֹב כְּהִדִּים כִּי הוּא מְמַלֵּךְ כָּל מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ שְׁנֵאֵנִי קִדְשׁ שְׁבָחוֹ לְנֶאֱדָר בְּקִדְשׁ מֶלֶךְ תְּבִיד מְבָרְכִים עִם קִדְשׁ בְּסוֹד שְׂרָפֵי קִדְשׁ
 מֶלֶךְ נֹהֵב בְּמַלְכוּת גִּלְגַּל כָּל דְּמַמְלָכוֹת כִּי הוּא יַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה

ואומר רשות לברכו וברכו ומתפלל כל תפלתו כאתמול ואומר אל ישראל כשמגיע לעזרת
 סס ידעה ואומר השמונה עשרה כאתמול ואינו מלבינו וקדיש גמור ואומר חפתת כל
 אפתי והוא כתוב בתפלת יום ראשון ומנחין ספר תורה ואומר המזמור
 כאתמול ואומר גדלו כי סס ה' אקרא כאתמול וקריין ה' בני אדם
 בפרשת וירא ומתחילין ויהי אחר הדברים הזלה וקריין עד סוף הפרשת

ויחי

אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָאֱלֹדִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי
 וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנִךְ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ דְּבַר
 הַמִּדְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעוֹלָה עַל אֶחָד הָהָרִים אֲשֶׁר אוֹמַר אֵלֶיךָ • וַיִּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֵ
 וַיַּחֲבוֹשׂ אֶת חַמְצוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עוֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
 אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחוֹק וַיֹּאמֶר אַבְרָ
 אַבְרָהָם אֵל נַעֲרָיו שִׁבּוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹד וְאֲנִי וְהַגֹּעַר נֹלְכִים עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁכַּח אֶל
 אֱלֹהֵים • וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֵצִי הָעוֹלָה וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ אֶת דָּאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכָלֹת
 וַיִּלְטוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד • וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי בְנֵי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הִ
 דָּאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיֵּה הִשֵּׂה לְעוֹלָה • וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ הִשֵּׂה לְעוֹלָה בְנֵי וַיִּלְטוּ שְׁנֵי
 שְׁנֵיהֶם יַחַד • וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לּוֹ הָאֱלֹדִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיִּרֶד
 וַיִּשְׂרֹךְ אֶת הָעֲצִים וַיַּעֲקוֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ כַּמִּעַל לְעֲצִים • וַיִּשְׁלַח אֶ
 אַבְרָהָם אֶת יִדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכָלֹת לְשַׁחוֹט אֶת בְּנוֹ וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מְלֹאךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
 אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֵל הַגֹּעַר וְאֵל תַּעַשׂ לוֹ כַּאֲמַרְךָ כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יִרְא אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חִנַּכְךָ
 חֲשַׁכְתָּ אֶת בֶּןְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי • וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אֵיל אֶחָד נֹאחַז בְּסִכְךָ בִּ
 בְּקִרְבִּי וְלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת זָאִיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעוֹלָה תַּחַת בְּנוֹ • וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם דְּבָקוֹס הִ
 זֶהוּא יְיָ וַיִּרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בּוֹדֵי יְיָ יִרְאֵה וַיִּקְרָא מְלֹאךְ יְיָ אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר בֵּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בֶּןְךָ אֶת יְחִידְךָ כִּי

כי ברכך והרכה ארבה את דרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וידשך
 זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב א
 אברהם אל נעריו ויקטו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע
 ויהי אחי הדברים האלה ויתגר לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור א
 אחיך את ערץ בכורו ואת בת אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כשד ואת חזו ואת פל
 פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי
 אברהם ופילגשו ושמה ראופה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה

ומצויאין ספר זכני ואומר אלדים הסיבכו כאתמול וקראו בו המפטור וכחדט יאכיעי

כאתמול ומפטורין כירמיה כה אמר ה מצא חן במדבר

כה

אמר יי מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל כדחוק יי
 נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד עוד אבנך ונבנת
 בתולת ישראל עוד תעדי תופיך ויצאת במחול משחקים עוד תשעי כרמים בהרי שוכרון
 נטעו נוטעים וחללו כי יש יום קראו נוצרים בהר אפרים קומי ונעלה ציון אל יי אלדנו
 כי כה אמר יי רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעי הללו ואמרו הושע יי את
 עמך את שארית ישראל דגני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ במ עור ופסח
 הרה וילדת יחדו קהל גדול ישונו הנה בבני יבואו ובתחננים אוכילם אוליכס אל נ
 נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא
 שמעי דבר יי גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזדה ישראל יקבצנו ושמרו כרועה עורו
 כי נדה יי את יעקב וגאלו מיר חוק ממנו ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יי על דג
 ועל חירוש ועל יצוד ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד
 תשמח בתולה במחול ובחורים וקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מי
 מיגונם ודויתי את נפש הבהגים דשן ועמ את טובי ישבעו נאם יי כה אמר יי קול
 ברמה נשמע נהי בני תמדורים רחל מבכה על בניה שאגה להגחם על בניה כי אינינו
 כה אמר יי מגע קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שבר לפעולתך נאם יי ושבו מארץ אויב
 ויש תקוה לאחריתך נאם יי ושבו בנים לגבולם שמוע שמעתי אפרים מתנווד יסרתנו
 ואוסר כעגל לא לומר השיבני ואשובה כי אתה יי אלדי כי אחי טובי נחמתי ואחרי הודיע
 ספקתי על ירך בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעודי הבן יקר לי אפרים אם ילד ש
 טעטועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי
 גואלינו

ואומר הבדכות הכל כאתמול ואומר ויהי רצון ותוקעין כאתמול ואחד כך מסדיר החזן תפלתו כאתמול
 מוסף בלחט ומוסף בקל רס וכמה תקוף ואומר קדושה ומטלים תפלתו עד המזכר את עמע
 ישראל בטלום וקדס טיחמס הברכה אמר היום תאמצינו ואמר

כי בי ירפו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים • לחיים טובים תכתבנו אלהים
 חיים כתבנו בספר החיים • ככתוב בתורתך ואתם הדבקים בל אלהים
 היום תאמנו • היום תברכנו • היום תגדלו • היום תר
 היום תהדרנו • היום תועתנו • היום תזכרנו לחיים • היום תשחרנו •
 היום תחנינו • היום תישרנו • היום תכתבנו לחיים • היום ת
 היום תמננו • היום תנצרתנו • היום תשחתנו • היום תעשיתנו • היום
 היום תוציא לאור משפטינו • היום תקבלנו • היום תרחבנו • היום
 היום תתמננו ותביאנו ששים ושמונים בבגין שלם ככתוב בתורתך ויצונו
 כל החוקים האלה לראיה את יי אלהינו לשוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה
 וחינו ושלום יהיה לנו • ברוך אתה יי המברך את עמי ישראל בשלום •

ואומר קדיש במור • ואומר אין סלדיכו ועליכו לשבח וקדיש כלל תתקבל ויגדל וכו' ובתפלת
 המכה מתפלל כמו שהתפלל איתנו וכו' ובמעריב של מוצאי ראש השנה מתפלל תפלת
 ערבית כמו שמתפלל בסוף ימי החול ואומר בעמנה עמיה זכרינו ומי כמנך יאתה הכולת בחוק
 הדעת והולך הקדוש והולך המשפט וזכור רחמך וכתוב בספר חיים וכו' ונטלש תפלת של ר
 ראש השנה

בשלשה בתשרי האזנו גדליה והוא מוצאי יום טוב של ראש השנה וקדונו כוס העשירי על שם
 חודש טבו כהרג גדליה בן חזיקס וחכדיה שארית יאדה ובלו ממזרח ומתקבצין לבית הכנסת ו
 ואומר ברפת וומירנות ואומר ישתבח וקדיש וברכו ויזכר של חול עד ברוך אתה ה' גאל ישראל
 ואומר האמנה עמיה כסדר הזה

ויפי יגיד תהלתך וי שפתי תפתח

אתה יי אלהינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם ארדי יצחק ואלדי יעקב ואל
 הגדול הגבור והגורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזכור ח
 זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים • זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים •
 כתבנו בספר החיים למען אל חי גואל עוור ומשיע וכגון • אבל במר נפש פתענים •
 בשלשה ברח איתנים בצום השביעי נהיה חנונים • ובצדקת אב גננים • באי מגן אברהם •
 אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
 רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמכה בעל
 גבורות ומי דומה לך מלך כמית ומחיה ומצמיח לנו ישועה • מי כמכה אב החמים זכור
 צורך ברחמים כמית ומחיה ונאמן אתה להחיות מתים • כבוא הדג גדול ושרי ל
 בשתי שק על בשרי • בצום השביעי טובה תבשרי • ובתחיית של תתיד אסורי • באי
 מחיה המתים

כתר יתנו לך ה' מיני מעלה עם קבוצי משה יחד סלם קדושה לך ישלשו
 כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר • קבוצי יי צבאות מלא

ברוך

כל הארץ כבודו : לעומתם ברוך יאמרו : ברוך כבוד יי' מנקובו : ובדברי קדשך כבוד
לאמר : ימלוך יי' לעולם אלדיך ציון לדור ודור הללויה

לדור ודור נמליך לאל כי הוא לבדו כבוד וקדוש ושבחך אלדינו מפנינו לא ימוש לעולם
ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה : גדל כאבי עד למעלה : והוכתי ככה נחלה

בצום השביעי תסיר כל מחלה ממקדישך בכל תהלה : ברוך אתה יי' המלך
דקדוש : אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחנינו כאתך ד

דעה ובינה והשכל : דלו דלת עם הארץ : אשר השאיר מרגיז הארץ
בצום השביעי תחכמו במשוש כל הארץ : ונכון בדעת ארוכה מארץ

ברוך אתה יי' חונן הדעת : השיבנו אבינו לתורתך
ודבקנו בכחותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזרתנו בתשובה שלימה לפניך

דוקרא שבר על שברי : ומשנה שברון היה שברי : בצום השביעי בשלש
בתשרי : בתשובה תכונן אשורי : ברוך אתה יי' הרוצה בתשובה

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אל טוב וסלח אתה
דבית אשר הרב : נפל ביום זה הרג רב : בצום השביעי שיחי יערב
וסלחת לעוני כי רב :

סלח

לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי' טוב וסלח ורב
חסד לכלקוראיך כי עמך הסליחה למען תורא למען שכך יי' וסלחת
לעוונינו כי רב הוא : כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תהוננו לפניך כי על

רחמיך הרבים כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך אנו נשענים : ולסליחותינו
אנו מקוים : אתה הוא יי' אודב צדקות מקדם : מעביר עונות עמך ומסיר חטאות יריאיך

כורת ברית לראשונים ומקיים שבועה לאחרונים : אתה הוא שידת בענן כבודך על הור
פיני ודראית דרכי טובך למשה עבדך : ארחות חסדיך גלית לו והודעתו כי אתה אל רחום

וחנון : אך אפים ורב חסד ומדבה להטיב : ומנהיג את כל העולם כולו בכדת רחמים
וכן כתוב ואמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי' לפניך וחגותי את אשר אחון

ורחמתי את אשר ארחם : אל אך אפים אתה ובעל דדחמים נקראת
ודרך תשובה הורית : גדולת רחמיך וחסדיך : תזכור היום ובכל יום לזרע ידודך

תפן אלינו ברחמים : כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה פניך נקדם כמו שהודעת
לעניו בקדם כהרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב בצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום וירד יי'

בענן : תעבור על כל פשע ותמחה אשם כויתיצב עכו עס : תאזן שוע ותקטיב מאמר : כ
כויקרא בשם יי' ושם נאמר : חעבור יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום וח

וחנון אך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקמה : וסלחת
לעונו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי'

טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך כי עמך הסליחה למען תורא למען שכך יי' וסלחת לעוננו
לעווננו כי רב הוא

אמונה

אומן עצות כרחוק לחסד ולצדקה בניין כזבח זכור ומערכת עצי
 דליקה געית עקוד בצוואר כוכן שחיטה להעמקה דמעות נפחום
 בנה נובעות כמים להציקה הנה תאות אשר ברוח תחננים הופקה ועתה למאכלת מסורה
 עגה דשה ודביקה זכורות יובש כגפן פירחת להניקה חרדיש ושוכמים דמו היות בבני ו
 אקה טבחתו בזרם יטא קנה וקול צעקה ימין ושכאל פנים ואין מנהל להחזיקה כי ש
 אלת עין חיים בקרוב נתרחה לא שקטו ונשמו בוקה ופבוקה ומבולקה ישמע ולא יתמה
 לאה החזקה נשחט ושחט כאחת שום להחניקה סופר פוקד כל שמע שועה ונאקה עת
 מר משמים אל תשלח יד אל הנער להזיקה פנה ודגה איל נאחו בקרניו להחזיקה צפוי עול
 ולה תחת בנו להתקרב ולהתחזקה קרא יי' יראה כי נפשו חסוקה רצונו להקים ורצוני
 דהו היות עסוקה שנית בסרודו כמעל בשבועת נאום מחזקה תוכן דעו ככבי אל וכחול
 דכה להזיקה ישיבת שער אויביו ירשה להאחו ולהחזיקה צבאות כל גי בס להתברך ו
 להתחזקה חשוב נא זאת תקרובת עריבה ומתקה קרבן מנהה רצויה וקטורת סמים דקה
 עצי אובתך וראתך כאזור כך להדביקה זכור ואל תשכח לאלף דור להצדיקה קנות כ
 כבתולה בזרוע נטויה ובד חזקה

אל

מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מחל עונות עמו מעביר ראשון ר
 ראשון ברבה סליחה לפושעים ומחילה לחטאים עושה צדקות עם בשר ורוח
 לא ברעתם תגמול אל דוריתנו לופר שדש עשדה וחסד לנו ברית שלש עשדה ש
 הודעת לעניו בקדם וכן כתוב וירד יי' בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי' ושם נאמר וי
 ויעבור יי' על בניו ויקרא יי' אל רחום ותטן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר
 סד לאלפים נרשא עין ופשע ודטאה ונקה וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו א
 בענינו חטאתנו מחול לנו מלכינו כי פשענו כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד לכל קודאך כ
 כי עמך הסליחה למען תיורא למען שמך יי' וסלחת לעונינו כי רב הוא

חומר מזוהר כרצון החזן וחד כד חומר סליחה

תאלת

יום ענוי וארעון צער ופבוכה שמד נשמרה ועד היום נמסכה ד
 רצח מבוסת שפטי מכה קפצה וביום זה אותנו הודיכה
 ית למקודשיך אשר דבקדת במלאכה פרוי עם פירות כל השתת כי בס ברכה עם חס
 משים ושמים זכו בצל מלוכה סמים ללקט מעין גדי חסכית מצור לתומכה
 זמת דוב שוקק כחמת עכשוב לנשכה מצפה החדיד וכל המינה לפי חרב הכה לבור ל
 חלוקת אסא גייתם להשליכה כי מהמכן לכשולן לא פקס ברכה

ידעה נפשי על שרי אשר הוצב למלוכה · טבח שארית עמו לכן בכל שנה צום אֶעֱרֹכָה ·
 חדשים גם ישנים תמיד חלי ומכה · זרחה שנית בעוד ראשונה לא הלכה
 ועד כתי אזכור נגינתם ונפשי עדי אשפכה · הלא כולם נגדך ואחת לא נעזבה · רובקתי
 קדמוניות מה מהם אשרכה · גברו אלה מאלה ונכהלתי ומה עוד אחסכה
 בוננתי אחרי זאת ועת צרתי ארכה · בטחתי כי הבאת ותעבירה ושפכה · אשכחתינו סלח
 נא ותעל למכתנו ארוכה כעל מדפכה · הענוה והדרכה

ואומר אל מלך   ואומר סליחה כרצון החזן   ואחר כך אומר זאת הסליחה

אמרנו

נגזרנו לנו ואין דודש · אבל אשמים אנחנו וקרוב פורש · בשון ב
 בצענו צור לצר יורש · בולע ובמיקורד ורופש החדש
 גל אחר גל ואין דובר · גולל וצף על ראש גובר · דבק שבר על שבר בכל חובר · דאבן
 הבא קשה ישכח העובר
 דמס יבס הלב מרוב המכשול · הולך וסועד כי מאד הנחשול · ומושיע ודבאין עוד לס
 למשול · ואבד הבנהיג ועייף שול נישול ·
 זנחנו טוב ועל ככה הגיע זוכריך ועמת ביד עונינו להגיע · חיים לירץ וסתך אף להגיע ·
 חרשה לעזור כי אין מפגיע ·
 שורדנו ונהי כטמא ופגור עדים · שורפנו ונבלו רודפים קלים וחרים · יוצא חוצות מליא
 גער כמנודים · יושבי חושך צגים כריקים כדים
 כליטת ורוק צני מצפים צנה · כי הגדיל הכאב פה ופה · ליוצא בעתה ולבא אין רפוא לחזן
 ולדחם תקוה איה אפוא
 מהכח לחל ומתשת גברתנית מוסיף מושיך עול מענית גיורתנית · נטל נשכנית נגחנית עשר
 שולטנית נגיע יגע דוריינית חנם חולטנית
 סמלוני רשע לקצץ נקם תלבוש · סבר קווד וסיכמים תעמיד מלבוש למודיק מחץ שברת
 תחבוש · עביר עבודתך שכס אחד תכבוש
 פקדנו כאמון כבן הגבן וסרבן פדיון לחזוק ייסורין חלפת קרבן צרות מצירות נחש ועקרב
 ורברבן צמאין וחוסר כל המטנה דרבן
 קובלים הסתר פנל עם סודחן קניין דרג וחרב אכול ומורחן רגלנו כעבד רב פשע ו
 וסודחן רבה להטיב רב חסד וסודחן
 שיקרנו כך שטנו כמד לסוד שכחנו רב טוב בלי חסור תעינו אחר רוע יצר סוד · תרנו
 אחר הסוג לעבירה סרטור
 יא ש יירות לב ישר פשוט עקמומית יא לא ירגו עוד בהדורו שעמומית יא מוד מלשחות
 טמי תגסת שממית יא הרב כבס כתמינו ולבן ארמומית
 הגונים לך לעם אותנו נוה קטון וגחול דעת ודביק שוה יוצר ובל חלק יעקב הוה · כי א
 אתה הוא יא ארדנו ולך נקוה

וכשתאו

אבותינו במדבר עמד משה רבינו בתפלה לפניך ובקש רחמים על ע
 עמך בית ישראל וכבש חרון אפך פנחלתך וכן אמר בתפלתו מלכי
 ואלדי סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ואף
 אתה השיבות לי כדרך טובך ובשרתו ואמרת לי סלחתי וכן כתוב ואמר יי סלחתי כדברך
 וירושלם עירך אברת זה הגני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי ואנו בושנו במעשינו
 ונכלמנו בעוונותינו והשחרו פנינו מפני חטאתינו נכבשה קנאתינו מפני אשמתינו ואין לנו
 פה להשיב ולא מצח להדים ראש והיאך נעז פנינו ונקשה ערפינו בדבר הזה שנאמר לפניך
 יי אלדינו ואלדי אבותינו צדיקים אנתנו ולא חטאנו אבל אנתנו חטאנו אשמונו כגד
 בדרנו גזלנו דברנו דופי העינו ודרשענו ודנו חכמנו טפלו שקר יעצנו רע כו
 כוכנו לצנו מרדנו נאצנו פררנו עונו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו שיח
 שחתנו תעבנו תענו תעתענו סרנו במצותיך ומבשפטך הטובים ולא שיה לנו ואת
 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנתנו הרשענו ודניאל איש חמדות אם
 אמר לפניך ועתה יי אלדינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים בד חוקה ותעש לך
 עם כיום הזה חטאנו רשענו יי ככל צדקותך ישוב נא אפך וחמתך מעירך ירושלים וד
 קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים נעמך לחרפה לכל סביבותינו ועתה שמע
 אלדינו אל תפלת עבדך ואל תתנונו ודאר פניך על כקדשך השנים למען יי ושה
 אלדי אונך ושמע פקח עיניך וראה את שוכמתינו העד אשר נקרא שמך עליה כי לא על צ
 צדקותינו אנתנו מפילים תתנונו לפניך כי על רחמך הרבים יי שמיטה יי סלחה יי
 הקטיבה ועשה אל תאחר למען אלדי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך
 עמך ונחלתך רעיבי טובך צמאי צדקך מזבי ישעך יכיר וירע
 כי ליי אלדינו הרחמים והסליחות ואל יעכב כל חטא
 ועון את תפלתנו ברוך אתה יי חנון ורחום
 לסלוח

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ונאלינו מלכנו מודה למען שמך כי אל גואל חק אמת
 וע עמי כי כשה חלקם על כי נהרג גודיה בן אחיקם בצום השביעי תשיב לצרם נקם
 ותגאלנו בבא יום נקם ברוך אתה יי גואל ישראל

ענינו

יי ענינו ביזם צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנתנו אל תפן לרשענו וא
 ואל תסתור פניך ממנו ואל תתעלם פתונותינו היה נא קרוב לשדשתנו ש
 שרם נקרא אלך אתה תענה

כדבר שנאמר והיה מרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה יי העונה
בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה כאמר ויצעקו אל יי בצר להם ומצוקותיהם
יוציאם ויושיעם ברוך אתה יי העונה בעת צרה ומשיע
רפאנו יי אלדינו ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלימה לכל מב
מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן אתה
חרב נגעה עד נפשנו ונפלה עטרת ראשינו בצום השביעי אל אל יביטנו טרף ורפאנו
יד וחבטנו ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל
ברך עלינו יי אלדינו את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני תבואתה ותן ברכה רוחה ו
והצלחה בכל מעשה ידינו וברך את שנותינו כשנים הטובות והמבורכות
טוב מעט הגותר ברצון נתן לטבתה כצאן בצום השביעי פלטנו מלצון ועטרינו בטוב ט
של שנת רצון ברוך אתה יי מברך השנים
תקע בשופר גדול לחיזתינו ושא נס לקבץ גליותנו
יום כשחרב בית הגדול בגדול חלל גדול בצום השב ע עשה נס גדול וקבצנו יחד קטן
וגדול ברוך אתה יי מקבץ גרח עמו ישראל
השיבה שופטנו כבראשונה ויועצנו כבתחלה ותמלוך אתה יי לברך יצחק ובמשפט
כורמים ויוגבים הגשאים על דם השפוך מעם הגשאים בצום השביעי יצדקו ישרים ב
בפקודי יי ישרים ברוך אתה יי המלך המשפט
ולמרשינים בל תהי תקוה וכל תודים כולם כרגע יאברו וכל אויבך יכרתו
ותכניע אותם במדה בימינו
ללכוד באחשבה רעה מחריבי מוזות קבועה בצום השביעי הצמיח לנו ישיעה ולידת ה
היום הבא כל זדים וכל עושי רשעה ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים
על החסידים על הצדיקים ועל גרי הצדק ועל פלישת עמך בית ישראל יהו רחמך יי ר
אלדינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמדם לעולם לא נכוש כי
בך בטחו מלך עולמים
מפלטים מישרדו מקרב פתאום נתננס לחרב בצום השביעי גדולתך תירב בטחון
מן ואשר חרב ברוך אתה יי משען ומכטח לצדיקים
ולירושלם עירך ברחמים תשוב ובנה אותה בנין עולם במדה בימינו
נגיד אשר הפקיד מלך נהרג ביום כורעי למולך בצום השביעי ניהם בני מלך בב
בבנין חרבות עיר המלך

אלדינו

ואלדי אבותינו תחשוף זרוע קדשך שאוג כשחל על
מקדשך רוע שלטון מדרסיו קומם לתפארה הרוסו

צופיו קול ירננו · פרותיו יחדיו ירננו · עטרת צבי תשימו · שמחת עולם תאסמו · נשא עד
מדומים · כסון לשבתך עולמים · להיות מכיריו כחולמים · כשוכך אליו ברחמים · יבנה בנ
בני כמו רמים · טבוע בהגטא למדומים חזה ציון יאמרו · זה שער השמים זמרה ונבשר
בשמחה רבה · דגה ישעך בא · דרך הקודש יאמר · גאולים בכבודם להתייחד · בעם יגון
ואנחות · ארבעה צומית שים לשמחות · ככתוב על יד נביאך כה אמר יי' צום הרביעי צום
החמישי צום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יחודה לששון ולשמחה ולמנוחה טובים והאמת
והשלום אדבר · ונאמר אז תשמח בתולה במחול ובחורים וקנים יחדו ודפכתי אבלם לששון
ונחמתיים ושמחתיים מגונם · ונאמר כי נחם יי' ציון נחם כל הרבותיה · וישם מדברה בע
כערן וערבתה כגן יי' ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה ונאמר בונה ירושלים יי' נדחי
ישראל יבנס · ברוך אתה יי' בונה ירושלים

את צמח דוד עבדך בכדורה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קונו כל היום
סעד ופליצת ואפילה אחונו ביום כעי מפלה · בצום השביעי סמך נא מגפילה · מציל תח
תחנה ותפלה ברוך אתה יי' בצמיח קרן ישועה :

שמע קולי יי' אלדינו חס וחגיגנו ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו ואת ת
תחנתנו כי אב מלא רחמים רבים אתה הוא מעולם ולא נשוב רקם מלפניך כי אל שומע
תפילה ותחנן אתה ברוך אתה יי' שומע תפלה :

רצה יי' אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והסב העבודה לדכוד ביתך ואסי ישראל
ישראל ותפלתם כדורה בארבה תקבל ברצון ותה לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחנה
עינינו בשוכך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז

עצו עיצה נבטרה · ודוסיפו עלי אף ועברה · בצום השביעי הסך לנו באברה · ועבדך בבית
ובחירה · ברוך אתה יי' המחזיר ברחמים שכנתנו לציון :

מדדים אגחנו לך שאתה הוא יי' אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בדרך ועל נשומתי
נשמותינו דפקדות לך ועל נסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותך וטובותך שבכל עת
שב ובוקר וצדדים דטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תנו חסדיך ומעולם קונו לך
לא הבלמתנו יי' אלדינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו :

זכור רחמיך ונבוש את כעסך כלה דבר ודבר ורעב ומשחית ומנפה וכל כחלה מעלינו ומ
ומעל כל בני בריתך · על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד · וכל החיים יחדך סלה
ויהללו לשמך הטוב באמת

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך ·
פחדו כל הגויתרים · ונתפזרו בכל האתרים · בצום השביעי זכור לנו ברית בתרים · וקרן סג
מוריק בטוב תרים · ברוך אתה יי' הטוב שמך ולך נאה להודות

אלדינו ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המסולשת בתודה ובתוכה על די משה עבדך והא
האמרה מפי אהרן ובניו סגים עם קודשך כאמר יברכך יי' ושמך יי' יא · פניו אליך ו
ויחונך · ישא יי' פניו אליך וישם לך שלום :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כֹּא
כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹדֵינוּ תוֹרַת חַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה י
יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד בְּכָל עֵת ו
וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹפֶךָ
בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם פְּרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
וְנַחְמָה חֵן וְחֶסֶד נֹזֵר וְנִכְתַּב לְפָנֶיךָ אֲנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְשְׁלוֹם
הַשְּׁבִיעִי נִקְרָא קוֹרוֹת שֶׁכֶּר נִגְדֵי כִּי כֹּה הוּא הוֹקְרָה בְּצִוּם הַשְּׁבִיעִי שְׂמֵחָה תִּקְרָא וְתִבְרַכְךָ
בְּשְׁלוֹם לְכָל אֲשֶׁר בְּשֵׁם יְיָ יִקְרָא בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם

ואומר יהיו לרצון וכו' ונפלין על פניהן ואומר תחכה ואחר כך אומר זה האומר

למנצח

בְּנִגְיֹנוֹת מְזֹמֵר שִׁיר יְיָ אֵל בְּאֶפְךָ תוֹכִיחֵנִי וְאֵל בְּחַבְתְּךָ תִּסְרְנֵי : ח
חֲנֻנִי יְיָ כִּי אֹמְלֵל אֲנִי רַפְּאֵי יְיָ כִּי נִבְהָלוּ עַצְמוֹ : וּנְפֹשִׁי נִבְהָלָה מֵאֵד ו
וְאַתָּה יְיָ עַד מָתַי : שׁוֹבָה יְיָ חֲלִצֵה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֶסֶדְךָ : כִּי אֵין בְּמוֹת זִכְרְךָ בְּשִׂאֵל
מִי יוֹדֵה לְךָ : יַגְעֵתִי בְּאַנְחֹתַי אֲשַׁחָה בְּכָל לַיְלָה מִטְּחִי בְּרַמְעֵתִי עֲרֹשִׁי אֲכַסֶּה : עֲשֵׂה מִכְעָס ע
עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל צוּרֵי : סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פּוֹעֵלִי אֲוֹן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּבִי : שָׁמַע יְיָ תַּחֲנֹתַי יְיָ ת
תַּפְּלֵתִי יִקַּח : יִבוֹשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מֵאֵד כָּל אוֹיְבֵי יִשְׁרָאֵל וַיִּבוֹשׁוּ רַגְעַ

ואומר זכור ברית אברהם יחזור ברית אב המוכי וכו' ואומר אל תעזבני ה' ואל דומי לך רב וגואל והס כתובים בתענית טבת ואומר זאת התחינה מיושב וזו היא

שלומי

עֲלִיזוֹן יִשְׁנֵי מִכְּפָלָה : מִה לֶכֶס לְחַשׁוֹת מֵהַרְבּוֹת תַּפְּלָה : וּבְצַרָה גְדוֹלָה ב
בְּנִיכֶם בְּגוֹלָה : אֵל רוּם לֶכֶס פְּנֵי שׁוֹכֵן זְכוּלָה : עַד יִכּוֹן וַיִּשִׁים יְרוּשָׁלַם ת
יָדִיד אֲהוּב נֹצֵל מִלְּהַב הַרוּכָה : עַל סְרוּס הַזְּאֵלֶת לְהַצִּיל מֵהַפְּכָה
צֹאצְאֵיהָ בְּגִלוֹת וּבְחִימָה שְׁפוּכָה : חָלוּ נָא פְּנֵי אֵל הַמַּצִּיאִם אֲרוּכָה : עַד יִמַּד וַיַּחֲשֵׁשׁ פְּרוֹת ס
סוּרָה וְגוֹלָה עֲקוֹד הַגַּעְקוֹד לְצוּר שׁוֹכֵן שַׁחֲקִים עֲתַרַת הַרְבִּית זֶדְעָה לְדֹקִים
וְהִנֵּם עָדֵי אוֹבֵד כִּי בְּקִקּוּס בּוֹקִקִים סָפוּ מִתְּלֹאוֹת יִבְלָהוֹת הַמַּצִּיקִים שִׁחָה לֹא תִגְרַע מִשְׂאֵת
תַּפְּלָה תִּסְאֵל תַּחֲעֲלֵם מִלְּבָא בְּסוּדִם : וְעַת צַרָה לְעַקֵּב וּמֵה לְךָ נִרְדָּם : ו
וּבְנֵי קָדָם וְשַׁעִיר הַקָּשׁוּ שְׁעִבּוּרִם וְהַגִּישׁוּם לְעַפְר וַיִּדֵּל כְּבוֹדִם וְעַלֶּיךָ הַדְּבַר כִּי הֵם לְךָ סְטוּלָה
רָאָה אֵל וְהִבִּישָׁה כִּי אֵין לָהּ בְּכִיר : אֲבָרְדָם לֹא יִדַע וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכֹּד : לְעַדְתִּי ק
קוֹמָה אוֹיְבֵתְהָבִיר : נִקְּוִם אֶת נִקְבַּתְחֻחֲצִיךָ תִּשְׁכִּיר : כִּי לְךָ הִירוּשָׁה וְלְךָ הַגְּאוּלָה : וְתִכּוֹנֵן
וְתִשִׁים יְרוּשָׁלַם תַּהֲלָה
שְׁלוֹמִי עֲלִיזוֹן

ואם הוא טכני וחמישי אומר אבינו הרחמן ויענך ביום צרה ואנחנו לא נדע וכו' ואומר החזן קדיש עד לעילא ומזכירין ספר תורה וקריין בפרשת כי תשא בויהל משה ומדלגין וקריין ספר לך כמו בסדר התענית ואומר יהי רצון ואשרי חוזרין ספר תורה בארון ואומר יהללג וכו' ואומר וכל לציון וקדיש גמור ועלינו לשבח וקדיש כלל תתקבל

במנחת כוס גדליה אומר ובא לציון ומוציאין ספר תורה וקריין ג' בני אדם בפרשת ויחל
 כשאז תעבית והשליטי האז המפטור : ומפטורין דרטו את ה' בהוצא : ואומר
 קדיש עד לעילא והשמנה עשרה ואומר ענינו קודם ברכת רשאנו וכלא
 ומתפלל תפלת ערבית כשאז ימות הזכוב
 ונשלים סדר תפלת תעבית כוס גדליה
 כפכת סבין חאס השנה ליום הכפורים אומרין הזמדות כשאז הזכות ואומר
 בשמת כל חי וקדיש עד לעילא : וקודם שיאמר ברכו אומר זה היוצר
 ונקרא יוצר כל טובה

אלי

והתחזקי בהגיון תודתי	חלקי ונחלתי	שובה איומתי
והנחלתי לכם דת מנשם	להיות לי לעם	בחרתי אתכם מכל עם
סהדי ומעיד	והראתי לכם סודי	גילתי לכם יד ידי
ואשיבה אחריתכם יאמר קודש	ואשובה אליכם	שובו אלי כולכם
ואלי שובו	ולפני קרבו	דרך רעה עזבו
ואקבל תשובותיכם	אפרוש ידי עליכם	הלא בעזבכם רשעים
לא אכבוד עוונותיכם	ותעזבו רשעים	ואם תתוודו עוונותיכם
כי תשובה לא אבזה	להבין עם זה	זהרתי על ידי חחה
ובגועם תשועשעו	ואל נא תרשיעו	חסר ואפת תבשו
ולמקבלי תשובה קוד	ומים חיים תשאבו	טוב וחסת אהבו
ואפתח לכם ארזות	ורחוק ממדינות	יעצו עצות טובות
לאחריתם יהי תקוה	ינצרו בטובה	כל בעלי תשובה
ומודה ועוזב ירודם	הבטיח ורחם	לנשואים כרחם
ושוב אל י' וירחמהו	וכל טוב לסימחו	מתי עם לרוממו
שובו בחדכיכם הרעים	ולכל מרשיעים	נמתי לכל פושעים
שובו אלי ואשובה אליכם	והשיבו מעולליכם	סורו מדשע כולפם
ולא אפיל פני בכם	והשלימו פשעיכם	עמדו אלי בפלודיכם
כי חסיד אני נאם י'	לקהל הביתי	פצתי במדגני
לא אטוד לעולם	ותחנה אסמית מאולם	צווי חברי לעולם
שובו בגים שובבים	בשער בת רבים	קרבו אלי קרובים
וארפא משוכותיכם	והצילתי חטאתיכם	רציתי אתכם
כי אתה י' שוב וסלח	ועוד מקדש שלח	שוועתנו בטוב הצלח
ורב חסד לכל קודאיך	כי אתה מתאמה ואיביך	תקיים חזון נביאיך

ואומר ברכו ואומר יוצר כשאז הזכות וכלא ואומר בשמנה עשרה זכרינו ומי כמוך לדור ודור וחתם י'
 המלך הקדוש ימח חטא וכו' רנה וזמר בספר חיים ואבינו תלכנו וכו' ומטליס תפילתו כשאז הזכות ככ

ברוך

יְיָ שִׁפְתֵי תִפְתַּח

וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ

אֲתָה יְיָ אֱלֹדֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹדֵי אֲבֹרָהּם וְאֱלֹדֵי יִצְחָק וְאֱלֹדֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל חוֹבֵר ח
חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

זְכוּרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֵל חַי גּוֹאֵל עוֹרֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגַּן אֲבֹרָהּם :

אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם יְיָ מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ מִכֹּל חַיִּים בְּחַסֵּד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מֵתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךְ בַּעַל ג
גְּבוּרוֹת וְיָמֵי דוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֵב :

מִי כְּמוֹךְ אֲבִי הַרְחֵמִים זְכוּר יִצְרוּךְ בְּרַחֲמִים מֵמִית וּמַחִיָּה וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים :

כְּתוּר יִתְנוּ לְךָ הַמוֹנֵי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה יַחַד כֹּלֵם קְדוֹשָׁה לְךָ יִשְׁלַשׁוּ כ

כְּכֹה שֵׁנֵאֲמַר עַל יַד נְבִיאֲךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ

יְיָ צְבָאוֹת מֵלֶא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעוֹמְתָם בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ בְרוּךְ

כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : וּבְרַבְרֵי קְדוֹשׁ כְּתוּב לֵאמֹר : יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם

אֱלֹדֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לֵאלֹהֵי כִי הוּא לְבָרוּ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹדֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוֹשׁ לְעוֹלָם ו

וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאָנוֹשׁ בִּינָה וְחֻנְנוּ מֵאַתְךָ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל : בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקָרְבָנוּ מִלְכְּנוּ לְעַבְדֹתֶיךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה ש

שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ דְרוֹצָה בְּתַשׁוּבָה :

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מַחֵל לָנוּ מִלְכְּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ :

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וְנֶאֱלָנוּ מִלְכְּנוּ מִדָּרָה לְמַעַן שָׂכַךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל וְחֹזֵק אַתָּה בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

רַפְּאִינוּ יְיָ אֱלֹדֵינוּ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אַתָּה וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל מ

מִבּוֹתֵינוּ כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמַן אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹדֵינוּ אֵת הַשְּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֵת כֹּל מִיְּמֵי תְּבוֹאָתָהּ וְתֵן בְּרַכָּה רוּחָהּ וְהַצ

וְהַצְלִיחַהּ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְרוּךְ אַתָּה שְׁנוֹתֵינוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת וְהַמְּבֹרָכוֹת כֹּאִי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵינוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שְׁפָטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה וְתִמְלֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבָרֵךְ בְּחַסֵּד וּבְמִשְׁפָּט

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט :

וְלִמְלַשְׁיָנִים בַּל תְּהִי תִקְוָה וְכֹלֵם כְּרַגַּע יִאֲבֹדוּ וְכֹל אוֹיְבֶיךָ מִדָּרָה יִכְרְתוּ וְהַשְׁמִיטֵם מִפְּנֵי

וּתְכַנִּיעַ אֹתָם בְּמַדְרָה בְּיָמֵינוּ בְרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זָדִים
עַל הַחֲסִידִים וְעַל הַצְרִיקִים וְעַל גֵּרֵי הַצְדֵק וְעַל פְּלוֹטֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יְהוֹ רַחֲמֶיךָ יְיָ א
אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּדָם לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי
כִּךְ בְּשַׁחֲנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמִים בְרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁעַן וּמִבְטָח לַצְרִיקִים
וּלְיִרוּשָׁלַם עִירךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּנֵי יָן עוֹלָם בְּמַדְרָה בְּיָמֵינוּ בְרוּךְ אַתָּה יְיָ ב
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ בְּמַדְרָה תְּצַמִּיחַ וּקְרַנּוֹ תַחֲסֵם בְּיַשׁוּעָתְךָ כִּי לְיַשׁוּעָתְךָ קָיוֵם כָּל הַחַס בְרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה :

שָׁמַע קוֹלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוֹס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵת ת
תְּחִנָּתֵנוּ כִּי אֵב כֹּלֵא רַחֲמִים רַבִּים אַתָּה הוּא מְעוֹלָם וְלֹא נִשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ ת
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שֶׁעָשָׂה וְהִשִּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֵשֶׁת
יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם כַּהֲרָה בְּאֹהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכֵךְ לְצִיּוֹן וּלְיִרוּשָׁלַם עִירךָ בְּרַחֲמִים כַּמָּאֵן בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְחַזֵּר בְּרַחֲמֵי
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁ
נִשְׁמֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם וְיוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עַת
עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ וּמְעוֹלָם קָיוֵם לָךְ
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ מִפְּנֵיךָ מִכָּנּוּ

זָכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת כַּעֲסְךָ כֹּלֵה דָבָר וְחָרַב וְרַעַב וְשִׁבִי וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה וְכֹל מַחֲלָה מֵע
מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ עַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכַנּוּ תָּמִיד כָּל הַחַיִּים יִחְדָּקֵם
סֵלָה וְהִלְלוּ לְשִׁמְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת

וּנְתִיב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֵה לְהַחְדוֹת
שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַחֲמֵי אֲבֵינוּ כָּלֵנוּ כ
כְּאֹד בְּאֹד פְּנִיךָ כִּי בְּאֹד פְּנִיךָ נָתַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים אֱהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה י
יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת ו
וּבְכָל שַׁעַת בְּשִׁלּוּמֶיךָ

בְּסֹפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם פְּרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנּוּ ו
וְכֹל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְשְׁלוֹם בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם

כִּלְחַט אָמַר זֶה הַוִּידוּי וְכוּ' כַּמְסַדְרִיהָ בְּקַל אָמַר קִדְּשׁ שִׁמְךָ קִדְּשׁ זֶה הַוִּידוּי

אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תְּתַעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ סְאֵן אָנּוּ
עַד פָּנִים וְקָשִׁי עוֹדֶךָ בְּדַבַּר הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי א
אֲבוֹתֵינוּ צְרִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ אֲשַׁמְנוּ גּוֹלְנוּ

גזלנו דברנו דופי הקונו ודרשענו זדנו חמסנו טפלו סקר יעצנו רע כזבנו ל
 לצנו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו שחתנו תיע
 תעבנו העינו תעתענו סרנו ממצותיך ומכשפטיך הטובים ולא שיה לנו וא

ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו דרשענו

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שזכן שחקים הלא כל הגסתרות והגלות
 אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חרדי בטן ובחן כליו
 כליות ולב אין כל דבר נעלם מכך ואין נסתר מנגד עיניך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואל
 ואלדי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתנו

על

חטא	שחטאנו	לפניך	חטא	על
בגלוי	שח	של	בבלי דעת	של
בהרהור הלב	שח	של	ברעת ובמרה	של
בזדון	שח	של	בודוי פה	של
בטומאת שפתים	שח	של	בחזקיד	של
ביודעים	שח	של	ביצר הרע	של
בכחש ובכזב	שח	של	בלא יודעים	של
בנראית העין	שח	של	בלשון הרע	של
בשיח שפתותינו	שח	של	בגסך ובמרבית	של
בפתחון פה	שח	של	בענים רמות	של
בקפיצת יד	שח	של	בצעדי רגלים	של
בשוגגה	שח	של	ברצון	של
במאים	שאנו	חייבים	בתמדות לבב	של
חטאים	שאנו	חייבים	אשם	עליהם
חטאים	שאנו	חייבים	חטאת	עליהם
חטאים	שאנו	חייבים	עולת	עליהם
חטאים	שאנו	חייבים	קרבן	עליהם
חטאים	שאנו	חייבים	מיתה	עליהם
חטאים	שאנו	חייבים	כרת	עליהם
חטאים	שאנו	חייבים	מיתה וכרת	עליהם

מיתה בידי שמים וכרת בידי שמים ארבע מתות בית דין סקילה שריפה הדג וחנק ומלקות א
 ארבעים מצות עשה ומצות לא תעשה בין שיש בה קום ועשה ובין שאין בה קום ועשה בין
 שגלויים לנו ובין שאינן גלויים לנו וגלויים לנו כבר אמרנו לפניך ושאין גלויים לנו כבר ל
 לפניך גלויים וידועים כדבר שנאמר בגסתרות ליי אלהינו והגלות לנו ולבנינו עד שלם
 לעשות את כל דברי התורה הזאת

נדרים ואסרים וחרמים ושבעות וקיומים שנודתי ושארנו ושהחרמנו
ושנשבענו ושקיימנו על נפשותינו בשבעה מיום צום הכפורים שעבר עד יום
צום הכפורים הזה הבא עלינו בכלום חורנו ובאנו לפני אבינו שבשמים אם נדר נדרנו אין
כאן נדר אם אסר אסרנו אין כאן אסר אם חרס חרמנו אין כאן חרס אם שבעה נשבענו
אין כאן שבעה אם קיום קיימנו אין כאן קיום בטל הגדר מעיקרו בטל האיסר מעיקרו בטל
החרס מעיקרו בטלה השבעה מעיקרה בטל דקיום מעיקרו אין כאן לא נדר ולא איסרו
ולא חרס ולא שבעה ולא קיום יש כאן סליחה ומחילה וכפרה על כל עוונותינו

וחזור לראש ואומר ג פעמים ואחר כך אומר

בכתוב ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגה

ויברך שהחיינו לפי טאי אפטר לברכו על הכוס ואומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגענו לחמן הזה :

ואחר כך מתחיל ואומר מעריב אם הא טבת אומר מעריב טל טבת

ואם אינו טבת אומר מעריב טל חול

מעריב טל טבת

מעריב טל חול

והוא

רחום ובר עון ולא ישחית

אם חל להיות בטבת אומר גם

והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו

כן והא רחום ואחר כך אומר

ברכו

את יי המבורך והקל עונין ברוך

את יי המבורך והקל עונין

יי המבורך לעולם ועד :

ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך

אתה יי אלהינו מלך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העול

העולם אשר ברברו

העולם אשר בלה מעשיו

מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ו
ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמ
הזמנים ומסדר את הנוכבים במשמרות
במשמרותיהם ברקיע ברצונו בורא ו
יוצא ולילה גולל אור מפני חשך וחושך
מפני אור הבעביר יום ומביא לילה המ
המבריל בין יום ובין לילה יי צבאות ש
שמו ושמו אל חי וקיים תמיד הוא ימלוך
עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי המערי
המעריב ערבים

ביום השביעי ויקראו שבת קדש מערב
ועד ערב ונתנו מנוחה לעמו ישראל בקוד
בקדושתו בורא יומם ולילה גולל אור מ
מפני חושך וחושך מפני אור המעביר יום
ומביא לילה המבריל בין יום ובין לילה יי
צבאות שמו ושמו אל חי וקיים תמיד הוא
ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערבים

מערב סד חול

אהבת

עולם בית ישראל עמך
 אהבת תורה ומצות ח
 חוקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי א
 אלדינו בשכנו ובקוננו תן בלבנו ל
 להשיח בחוקי רצונך ונשמח ונעלה בר
 דברי תלמוד תורתך ובמצותיך לעולם
 עד כי הם חיינו ואורך ימינו ופדונו נהנה
 ונמס ולידה ואהבתך אל תסר ממנו עד
 נצח נצחים ברוך אתה יי אהב את עמו
 ישראל

אל מלך נאמן שמע ישראל יי אלדינו יי
 יי אחד

מערב סל שבת

אהבת

עולם בית ישראל עמך
 אהבת תורה ומצות ח
 חוקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי א
 אלדינו בשכנו ובקוננו תן בלבנו לה
 להשיח בחוקי רצונך ונשמח ונעלה בר
 דברי תלמוד תורתך ובמצותיך לעולם
 עד כי הם חיינו ואורך ימינו ופדונו נהנה
 ונמס ולידה ואהבתך אל תסר ממנו עד נ
 נצח נצחים ברוך אתה יי אהב את עמו
 ישראל

אל מלך נאמן שמע ישראל יי אלדינו יי
 יי אחד

וקרין הקדית סמוע עד האזניים אמת :

אמת

ואמנה כל זאת וקיים עלינו
 כי הוא יי אלדינו ואין חילתו
 אנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים
 גואלנו מלכנו בכף כל עריצים האל ה
 גפרע לנו מצרינו המסלם גמול לכל א
 רבי נפשנו השם נפשנו בחיים ולא נתן
 בטי רגלנו המדריכנו על כפות אויבנו
 ודם קרנו על כל שונאינו העושה לנו נ
 סים נקמה בפרעה אותות ומופתים בא
 ארמת בני חס ומכה בעברתו כל בבורי
 זרים ויחא ישראל עמו שתובם לחירות
 דם המעבד בניו בין גזרים סוף ואת
 דפיהם ואת שונאיהם בתהומות שבעי
 ואו בניש את גבורתו שכחו והודה לש
 שמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה
 בני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה
 אמרו סלם מי כמכה באלים יי מי
 מכה נאמד בקדש נודא תהלות עשה
 לא מלכותך ראו בניך בוקעים לפ
 בני משה זה אלי ענו ואמרו יי מלך

וקרין הקדית סמוע עד האזניים אמת

אמת

ואמנה בשביע קיימת גזרת
 דברת הקשכנו שמענו זכור
 חמדת שהורים ירשנה כתובה היא לראש
 ארבעה מעת נתנה שמח בה לב ישורון
 עדה פריית צדקה קגית רוממת שבת תמ
 תמיד בינך וכינינו אות היא לעולם כי ש
 ששת ימים עולמך תקנת ובשביע נחת ל
 למען שתגיד לעמך ישראל לכבוד שמך
 שכחו חמרו ברוך הוא משה ובני ישראל
 לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו סלם
 מי כמכה באלים יי מי כמכה נאמד
 בקדש נודא תהלות עשה פלא שוכרי
 שביע ראו גבורותיך של הם יחד סלם
 הודו והמליכו ואמרו יי מלך לעולם ו
 ועד תחיש ישועה לשוכרי ענוה
 תפדה צאנך ואל יהו עוד לבוה כמחב
 והושעת ליצאני ולא תהינה עוד לבו ב
 מברוך אתה יי נאל ישראל

ועד ונאמר כי פדה יי את יעקב ונאלו מיד חוק ממנו ברוך אתה יי גאל ישראל

השכיבנו

יי אל דינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ולשלום ופרוס עלינו
סוכת שלומך וזגן בעדינו ותקננו בעצה שהיא טובה כלפניך
והושיענו למען שמך והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון ואנחה ושכור שטן מלפנינו
ומאהרינו ושמור צאתנו וכוואנו מעתה ועד עולם ופרוס עלינו כוכת שלומך ברוך אתה יי
הפורס סופת שלום עלינו ועל עמו ישראל ועל ירושלים :

ואם אינו עבית חומר ואלה מועדי

אם הוא עבית חומר ושמרו ואלה מועדי

ושמרו

ואלה

מועדי יי בקראי קדשא
אשר תקראו אותם כמו
במועדים

בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לד
לדורותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל וא
אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את הש
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש

ואומר קדיש עד לעילא

ואחד כך מתחיל ואומר כלחט תמלעו

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

אתה יי אל דינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם ואלדי יצחק ואלדי יעקב
האל הגדול הגבור והגורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הבו
הכל חוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנידם למען שמו באהבה
לחיים מלך הפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למעןך אל חי גואל עוה ומ
ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם :

ברוך

זכרנו

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע מכלכל חיים בחסד מח
מחיה מתים ברחמיסו בים סומך נופלים ורופא חולים כתיור אטורים ו
ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כמך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח
לנו ישועה בקרוב

מי

לדור

וכבן

כמך אב הרחמים זכור יצוריך ברחמים נמית ומחיה ונאמן אתה להחי
להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים
ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושך נקדיש ושבחך אל דינו כפינו
לא ימוס לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה
תן פחדך יי אל דינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך
כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כולם אנודה אחת לע
לעשות רצונך בלבב שלם כמה שירענו יי אל דינו שהשלטון לפניך עת ברוך ונבדה במ
בימינך ושמך נורא על כל מה שבראתה

וכבן

תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה לדודשיך ופתחון פה

למחלים לך שמתה לארץ ששון לערך וצמיחות קרן לרוד עבוד ועריבות נר לבן יש
בשיח במרה בימינו

צורקים יראו וישמחו וישדים יעלחו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה ו
וכל הרשה כלה כעסן תבלה כי תעביר ~~זדון~~ זדון ותמלך א
אתה יי לברך על כל מעשיך על ירושלם ערך ועל ציון משכן כבודך ככתוב ברברי קד
קדש ימלך יי לעולם אלריך ציון לדוד ודור הללו יה וכתוב ויגבה יי צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצרקה ברוך אתה יי המלך הקדוש

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוכמתנו מכל הלשונות קד
קדשתנו במצותיך וקדבתנו מלכנו לעבודתך ושכך הגדול הגבור והגדול
עלינו קראת ותתן לנו יי אלדינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה לם
לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו כקרא קדש זכר ליציאת מצרים

ואלדי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישבע ויפקד ויזכר זכרוננו
וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם ערך וזכרון משיח בן דוד עבוד וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן לחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה את י
יום הכפורים הזה זכרנו יי אלדינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והשיענו בו לחיים טובים
נדבר ישועה ורחמים חס וחסנו ורחם עלינו והושיענו ניאוך עינינו כי אל כרך תען ור
ורחם אתה

ואלדי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה מחה וספר פש
פשענו וחטאתנו כנגד עיניך כאמר אנכי אנכי הוא מחה פשעך לם
למעני וחטאתיך לא אזכור ונאמר מחיתי כעב פשעך וכינן חטאתיך שובה אלי כי גא
נאלתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו
כי אתח סולחן לישראל מן העולם וכחזקן לשבטי ישורון בכל דור ודור ודברך אמת וקיים
לעד ומבלעריך אין לנו מלך מחול וסולח אלא אתה ברוך אתה יי מלך מחול וסולח לע
לעונותינו ולעונות עמי ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מן
מקדש השבת וישראל ויום הכפורים

יי אלדינו בעמך ישראל ובתפלתם שעה והטב דעבודה לדבר ביתך ואסי
ישראל ותפלתם מודה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת יש
ישראל עינינו בשופך לציון וליחושלם ערך ברצונם כמאז ברוך אתה יי ה
המחזיר ברחמי שביענו לציון

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו הנפירים בידך
ועל נשמתינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו ועל נפל
נפלאותיך וטיבותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך הרחם כי לא
תש חסדיך ומעולם קיינו לך לא הבלסנו יי אלדינו ולא שבתנו ולא הסתת פניך ממנו

זכור

רחמך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ורבי וכשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך

על טלם יתברך ויתרומם שגך מלכנו תמיד כל החיים יחדך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת

ונתיב

לחיים טובים כל בני בריתך ברוך אתה יי' השגב עמך ולך נאה להודות

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבי אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי' אלדינו תורת חיי חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלובך

בספר

חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב לפני לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ברוך אתה יי' המברך את עמך ישראל בשלום

אלדינו

ואלדי אבותינו תבא לפניך תפלתינו ואל תתעלם מתחנונו שא שאין אנו עז פנים וקשי עורף בדבר הזה שנאמר לפניך יי' אל אלדינו ואלדי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו אשכנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העונו והרשענו זדנו חכסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צרנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו ת תעינו תשתענו סרנו כמצוותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל ה דבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הגסתרות והגגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חרדי בטן ובוהן כליות ולב אין כל דבר נעלם מסך ואין נסתר מנגד עיניך יהי רצון מלפניך יי' אלדינו ואלדי אבותינו שתסדח ותבחר לנו על כל עונותינו ופשעינו והכפר לנו על כל חטאתינו

בבלי אדעת	של	עח	באננס	של	עח
בדעת ובמרמה	של	עח	בגלוי	של	עח
בדחי פה	של	עח	בדרהור הלב	של	עח
בחחק יד	של	עח	בדון	של	עח
ביצר הרע	של	עח	כטומאת שפתים	של	עח
בלא יודעים	של	עח	כיוודעים	של	עח
בלשון הרע	של	עח	בכחשובבוב	של	עח
בנשך ובמרבית	של	עח	במדאית העין	של	עח
בעינים רמות	של	עח	בשיח שפתותינו	של	עח

עַל
עַל
עַל

בְּתַחֲוֹן פֶּה
בְּקִיצַת יָד
בְּשִׁנְיָה

עַל
עַל
עַל

בְּצַד רַגְלִים
בִּרְצוֹן
בְּתַמְהוֹן לִבֵּב

עַל	הַטָּאִים	שָׁאֲנוּ	חַיִּיבִים	עֲלֵיהֶם	אִשֶּׁם
עַל	הַטָּאִים	שָׁאֲנוּ	חַיִּיבִים	עֲלֵיהֶם	עוֹלָה
עַל	הַטָּאִים	שָׁאֲנוּ	חַיִּיבִים	עֲלֵיהֶם	קִרְבָּן
עַל	הַטָּאִים	שָׁאֲנוּ	חַיִּיבִים	עֲלֵיהֶם	מִיתָה
עַל	הַטָּאִים	שָׁאֲנוּ	חַיִּיבִים	עֲלֵיהֶם	כֶּרֶת
עַל	הַטָּאִים	שָׁאֲנוּ	חַיִּיבִים	עֲלֵיהֶם	מִיתָה וּפְרָת

מִתָּה בִּידֵי שָׁמַיִם וְכֶרֶת בִּידֵי שָׁמַיִם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין כְּקִלְיָה שְׂרִיפָה הֶרֶג וְחַגְקָה וּמִלְקוֹת אַרְבַּעִים כְּצוֹת עֲשֵׂה וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין שֵׁשׁ כֹּה קוֹם וְעֵשֶׂה וּבֵין שְׁאֵין כֹּה קוֹם וְעֵשֶׂה בֵּין שְׂגֻלּוּיִים לָנוּ וּבֵין שְׁאֵינָן גְּלוּיִים לָנוּ הַגְּלוּיִים לָנוּ כְּכֹד אֲבִדְנוּ לְפָנֶיךָ וְשְׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ כְּכֹד לְפָנֶיךָ גְּלוּיִים וְיִדְעִים כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְנִסְתַּרְתָּ לִּי א' דִּינוֹ וְהִגְלוֹת לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד עוֹלָם

לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתְּדָה הַזֹּאת
יְהִי וְרָצוֹן

אִם חָל לְהִזְוֶה יוֹם הַכְּנֻדִים כְּכַבֵּת אֹמֵר וַיְכַלֵּךְ

וּכְלֹ

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וְכָל אֱלֹדִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלֹּאכְתוֹ אֲמֵר עַ
עֲשֵׂה וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתוֹ אֲמֵר עֲשֵׂה וַיְכַרֵּךְ אֱלֹדִים אֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת כָּכָל מְלֹאכְתוֹ אֲמֵר בְּרַא אֱלֹדִים לַעֲשׂוֹת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹדֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹדֵי אַבְרָהָם אֱלֹדֵי יִצְחָק וְאֱלֹדֵי יַעֲקֹב דָּאֵל הַגִּדּוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַגִּבּוֹר וְהַגִּדּוֹר אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ כֹּהֵן אֲבוֹת כְּדִבְרֵי מִצְוֵה מִתִּים בְּמֹאמְדוֹ וְאֵל הַקָּדוֹשׁ
וְהַקָּדוֹשׁ שְׁאֵין כְּבוֹדוֹ הַמְּצִיחַ לַעֲמִי בְּיוֹם שַׁבַּת קִדְשׁוֹ כִּי בְּסֵם רְצוּהָ לְהַגִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּ
בִדְאָה וְנִחַד וְנִזְדָּה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעַן הַבְּרֻכּוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַשְּׁדוּשׁ כְּקִדְשׁ
הַשַּׁבַּת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי הַמְּצִיחַ בְּקוֹדֶשֶׁה לַעַם כְּדִשְׁנֵי עוֹנֵג זִכְרֵה לְכַעֲשֶׂה בּוֹ אִשִּׁית :
אֱלֹדֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצוּהָ בְּמַנּוּחֵינוּ קִדְשֵׁנוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֶתְךָ שְׁבַעֲנוּ מִשֶּׁ
מִשְׁבָּךְ שִׂמְחָנוּ בְּיִשׁוּעֶתְךָ וְטוֹדַר לְבָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהַחֲחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹדֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁ
שַׁבַּת קִדְשְׁךָ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל כְּקִדְשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת :

וְאִחֵד כֶּךָ מִתְחִיל אֲהַבֵת כְּדָק
אִם חָיִט טַבַּת אַחַר סֶהֱמֵר הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
וְעֹרֵאֵל כְּסֵלֶס אֹמֵר יְהִי לְרַצוֹן
וְאִחֵד כֶּךָ מִתְחִיל וְאֹמֵר אֲהַבֵת

אהבת

צדק ותשנא רשע
גשט להתודות עלי פשע

הן לך עינינו מייחלות
זה הפקלנו מחילות
שוב וסלח נקראת

כפרה להשית בעשור תקקת
מדדנו בכל פעם ואתה סלחת
סלח נא בעל ידי ציר סלחת
פרנו היום מדחק
קראנוך אל תרחק
שדי לפניך בשועי
תיפן לכפר פשעי

בעבור להצדיק ולא להרשע
דלינו מחטא מעון וברשע
ובאנו לפניך דחלות
חטאתינו היות נמחלות
יום לצדקנו קראת
לעשירייה אשר יקרתה
ניאצונך ושובו שחתה
עת כי חננך וסלחתי השחתה
צעקתינו קשוב משחק
רשעינו לים תרחק
יערב לפניך שועי
בעשור לחדש השביעי

יעלה

תתנונינו מערב ויבא שזכב מבקר
יעלה קולינו מערב ויבא צדקה מבקר

תעלה עתירתנו מערב
יעלה בנוסינו מערב
תעלה יחידתנו מערב
יעלה זכרוננו מערב
תעלה דפיקתנו מערב
יעלה אנקתנו מערב

ותבא סליחה מבקר
ויבא למענו מבקר
ותבא טוהרה מבקר
ויבא ויערב מבקר
ותבא גילה מבקר
ויבא אליך מבקר

ויראה רצוננו עד ערב
ויראה פדיונינו עד ערב
ותראה נושא חטא עד ערב
ויראה כפורנו עד ערב
ותראה חפשינו עד ערב
ויראה הגיונינו עד ערב
ותראה בעדינו עד ערב
ויראה אלינו עד ערב

אלדינו

ואלדי אבותינו היה עם פיויות שלוחי עמך בית ישראל העומדים לבקש
תפלה ותתנונים מלפניך על עמך בית ישראל הורס מה שיאמרו ה
הבינם מה שידברו השבים מה שיטאלו ידעם היאך יפארו באור פניך יהלכון ברך וך
יברכון עמך בפיהם יברכון ומברכות פיה יתברכון עמך לפניך יעבורון ודם בתווק יע
יעבירונו עיני עמך במ תלויות ועיניהם לך תלויות גשים מול שוד להלחמה ושכך כעם
וחימה ועם מסביבים אותך כחומה ואתה מן השמים תשגיית אותם לרחמה עין נושאם
לך לשמים לב שופכים נוכחך כמים ואתה תשמע מן השמים שלא יכשלו בלשונם ולא י
ינקשו בשיטונם ואל יבושו במשעינם ואל יאמרו בפיהם דבר שלא כרצונך כי חטונך
אלה אלדינו המה חטונם ומלומדיך המה מלומדים כמה שידענו אלדינו את אשר תחון
יוחן ואת אשר תרחם יוחם ככתוב בתורתך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר א
אל ארך אפים אתה ובעל
ארחם
הרחמים נקראת ודרך תשובה הודית גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום וככל יום לזרע
יודרך תיפן אלנו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים

בתחונן ובתפלה נקדם • כמו שהודעת לעניו מקדם • מחרון אנך טוב כמו בתורתך כתוב
 בצל כנפוך נחסה ונתלונן כיום וירד יי' בענן תעבור על פשע ותמחה אשם כחתיצב עמו ש
 שם תאזין שיוע ותקשיב באמר כיקרא בשם יי' ונס נאמר • ועבור יי' על פניו
 ויקרא יי' אל רחום ותגון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נוסא עון ופשע
 וחטאה ונקה • וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
 סלחנו כי פשענו כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך כי עמך הסליחה למען תירא
 למען שמך יי' וסלחת לעונינו כי רב הוא

דלתיך

לא תבוש עמי

הלילה

בחקת בספרים

לשבי חטא הותרו

אשר באמת נסדרו

ולא פנים יחוררו

מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו

והבט בשמך

וער ציון אל עליון

וכפר עון ואשמה

ואם על ראש עברי

ועלי שדי שובה

ברצונך הטיבה

ואשובה ממשובה

במעמקים יגדו

מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו

יהי נא שוועי נגדך

ולשבים ערךך

לקבץ אחר מעד

וכמים אשר גרו

פקרבן שי ובמנחה

נין ישי תשלחה

ושנים ממשלחה

בהוד וחדד יגברו

מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו

דרוש נא דלותינו ודאר את פניך • לדורים שפלותינו ותשקה ממעונך

לכפר חטאתינו טלח היום ימנו ואם לדורים כדור בעבד יצחרו

מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו

אל

טלך יושב על כסא רחמים מתגדג בחסידות מחול עינות עבד מעביר רא

ראשון ראשון בדבה כחלה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדק עם א

בשר ורוח לא כרעתם תגמול • אל הוריתנו לומר שלש עשרה חבור לנו ברית שלש עשרה

שחודעת לעניו מקדם וכן כתוב וירד יי' בענן ותציב עמו שם ויקרא בשם יי' ונס נאמר ו

ועבור יי' על פניו ויקרא יי' אל רחום ותגון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר

חסד לאלפים נוסא עון ופשע וחטאה ונקה • וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח

לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך

כי עמך הסליחה למען תירא למען שמך יי' וסלחת לעונינו כי רב הוא

ואמר סליחה

יום יעלה נקראת לאורים בנדבה לקראתך יצאה תודה חליפות וצבא

וכבדך היא שבה
 ובכלי יגון חגרה
 ומפלטע אשר גברה
 וכבדך היא שבה
 באה בזכות הורים
 וידה בעצקם שלה
 יפתחו השערים
 שירים לרחמים פתחה
 וכבדך היא שבה
 לכפר על עוניה
 תהיה לארונה
 וכבדך היא שבה
 הנסים את דבך
 המשחתים גבך
 וכבדך היא שבה

על ספרי לפניך

בערב היא באה
 ובכלי יגון חגרה
 ומפלטע אשר גברה
 בערב היא באה
 קרבן אין בידה
 אשה וילדיה
 בערב היא באה
 חבלי ילדותיך
 מחשבות רעותיך
 בערב היא באה

מלך

ילידי איתניך
 חכמה ברית אמניך
 בעת בואם בריניך

בט יחיד לחכמים
 בשושן בין החכמים
 תחלת כל אורחים
 משאות שוא ומדוחים
 ולא שמר ברית אחים
 לעבודך נצח נצחים
 לבניו הגאונים
 לעם קדוים בניך

על ספרי לפניך

לקרבן זבחי שלמים
 חגנתו חקן ימים
 דרח קטרת סמים
 ונאם לו בניאומים
 לברתי נהיה אשמים
 נכתיים לרוק רמים

עריך ניצבה
 אשר רוחה היסתה
 לבושה ששופתה
 לך שבה והיא חתה
 ועינה מבכי זכה
 כרברך לא לקחה
 ערבה וכפה שטחה
 כפורים לעוק חליפות וצבא
 במעמד תהגוניה
 באמרה בלשוניה
 זכרה אלדי לטובה
 יעלה טמון בחובך
 ותלני בקרבך
 עזבי משוכותיך
 עזבי ארפא משוכה
 אל

ישראל

כחרי אל
 צור ישעם שעה שועם
 וענתה במ צדקתם

ביום מחר כיתבא
 זכור איתן
 אשר נתן
 יליד תרח
 אשר פרח
 שסך הזכיר
 וגם הזכיר
 ברית הגביר
 וגם העביר
 ושרף אליל
 ודחדיף כליל
 ויחד לך
 במהלך
 זכור עושיו
 את מעשיו
 וענתה במ
 צדקתו

ביום מחר כיתבא
 זכור נעקד
 אשר נפקד
 בן זקונים
 צעיר שנים
 אשר הועלה
 כמו עולה
 בעת עקרו
 אשר ילדו
 עקוד זבחך
 במזבחך
 חובת
 חבוה

בְּלֹכְ נִשְׁלֵם לְאֵל עוֹלָם
אִי חֲנֹנו אֲשֶׁר נִתְּנו
זְכוּר זְכוּרו וְאֵת אֶפְרוֹ
כְּהוֹדֵעַת וְנִשְׁכַּעַת
זְכוּר שְׂבוּעָה דְקִבוּשָׁה
וְעֲנֵתָה בָּם צְדָקָתוֹ

בְּיוֹם מוֹדַר כִּי תִבְא

זְכוּר אִישׁ תָּם הַנְּחַתָּם
צְבִי נַחֲמֵד אֲשֶׁר לוֹמַד
וּבִשְׂדֵתוֹ וְהִנְטַחְתּוֹ
לְהוֹרִיחַ לְהַפְרִיחַ
בְּפוֹרוֹתָיו וְיִזְנֶקְתֵּנוּ
אִי נִסְגַּל וְגַם נִדְגַל
וְהַעֲרִיכֵם וְהוֹדִיכֵם
זְכוּר צְדָקְנוּ וְאֵת חוֹקְנוּ
וְעֲנֵתָה בָּם צְדָקָתוֹ

בְּיוֹם מוֹדַר כִּי תִבְא

זְכוּר אֹמֵן אֲשֶׁר אֵימֵן
בְּרֵית עֲנִי וְהִזְוִינִי
יְקוּמֵי אֵל כְּחֵיד הָאֵל
אֲשֶׁר הוֹצִיא וְגַם הִמְצִיא
וְהוּא הָעֵלִם וְהִנְחִלֵם
וְהוּא הוֹרִיד לְבֵן כְּרִיד
לְדוֹבִיקֵם לְחַזְזִיקֵם
וְהַעֲדֵם וְגַם לִימֵדֵם
זְכוּר בְּרֵיתוֹ לְעֵדְתוֹ
וְעֲנֵתָה בָּם צְדָקָתוֹ

בְּיוֹם מוֹדַר כִּי תִבְא

זְכוּר מִכֶּהֵן אֲשֶׁר כִּיהֵן
לְשֵׁרֵת לֶךְ בְּאֶהֱלֶךְ
בַּעַת נִזְדַּר וְגַם מִדַּר
עֲבוֹר מִשְׁחִית אֲשֶׁר הִשְׁחִית
וְעַח נִצְבַּד בְּיוֹם מַעֲבַד
בַּעַת שְׂכַר דַּת מֵאֲבַד

שְׁנִיזָם כְּאַחַד טְלִימִים
וְצַעֲקוּ לוֹ מִמְרוֹמִים
וְיַחֲדוּ יִהְיוּ תָמִים
לְבַל תִּשְׁכַּח לְעוֹלָמִים
לְבָנָיו הַגְּזֻעִים
הַיּוֹת תָּמִיד לְעֵינֶיךָ

עַל שְׂכָרֵי לְפָנֶיךָ

בְּכִסְאֶךָ שׁוֹכֵן זְכוּלִים
וְהוּא יוֹשֵׁב אֱהָלִים
בְּחַיִּין יוֹרְדִים וְעוֹלִים
פְּרִי קֹדֶשׁ הַלְּוִלִים
נְטִיעִים הַמְּגוֹדִלִים
בְּשָׁנִים עֶשֶׂר הַגְּלִים
בְּתוֹם יוֹשֵׁד מִפְּעוּלִים
לְבָנָיו הָאֲמֻלִּים
עֲטוּר הַפִּיק רִצּוֹנֶךָ

עַל שְׂכָרֵי לְפָנֶיךָ

כְּאֵב הַמְּגַדֵּל בָּנִים
נֶאֱמַן הַנֶּאֱמָנִים
מְשִׁיב אֵף וְחִירוֹנִים
פְּרוֹת לְבָנֵי אֵיתָנִים
דַּת אֵל מְשֻׁמֵּי מַעֲוִנִים
שְׁנֵי לִוְחוֹת הָאֲבָנִים
הַיּוֹתָם בְּכָךְ נֶאֱמָנִים
דַּת הָאֵל בְּהַגְּיוֹנִים
עֲנִיִּים הָאֲבִיוֹנִים
לְעַם קִדְמוֹ פָּנֶיךָ

עַל שְׂכָרֵי לְפָנֶיךָ

בְּמַכְלוּל עֵז וְתַצְאָרַת
בֵּין בְּרֵי כִפְרַת
בְּנַחֲלֵי אֲשׁוּקְסָרַת
לְהַיּוֹתָהּ מִכִּפְרַת
וּמִגְּפָה נַעֲצָרַת
פְּקוּדַת הַמִּשְׁמֵרַת

לַבַּת נִקְרָאת שְׁחִיחֻדָּת
 וְתִשְׁמַע כַּמְעוֹנֶיךָ
 עַל שְׂכָרֵי לִפְנֶיךָ
 שָׁנְתוּ בַחֲצוֹת לַיְלָה
 הָעוֹחַ וְהִמְשִׁילָהּ
 לְשִׁמְךָ נֹרָא עַל־יְלֵה
 בְּנוֹעַם שִׁד וְתִהְיֶה
 אֶת צְבָאוֹת בְּנֵי עוֹלָה
 מִחֶרֶף מַחְנֶה סַעֲדָה
 עֲנִיה סוֹעֶרָה וְגוֹלָה
 בַּמִּשְׁפָּט אֲבִיוֶיךָ
 עַל שְׂכָרֵי לִפְנֶיךָ
 לְשִׁמְךָ עֲשֵׂה פְּלָאִים
 נִפְשׁוּ מִתּוֹךְ לְבָאִים
 גֵּאָה עַל כָּל גֵּאִים
 הַיּוֹתֵם שְׁנִידֵם מְלָאִים
 וַיְהִיו נִקְרָאִים
 וּנְפֹל וַיִּרְדּוּ פְּלָאִים
 בְּיוֹם מַעֲשֵׂי נִקְרָאִים
 לְכַפֵּר אֶת הַחַטָּאִים
 וְאִין לְשַׁבַּת הַטְּלָאִים
 לְבָנִים הַגְּדוֹכָאִים
 לְהַעֲבִיר בְּגֵדִים צוּאִים
 הַגְּקוּדִים וְהַטְּלוּאִים
 הַיּוֹם בְּכָל צֵאֶיךָ
 עַל שְׂכָרֵי לִפְנֶיךָ

אָל מֶלֶךְ

בְּאוֹפְנֵי מִרְכָּבָה
 אֶל הַטְּלִמְרִכָּבָה
 כִּי צָרָה מַעֲצִיבָה
 וּבֵית קֹדֶשׁ נִצְבָה
 וּבְבִקֵּר הִיא שְׁבָה
 כִּי כָלוּ וְאִפְסוּ
 זוֹלָתְךָ אֲבִי רַחֲמָן

אֲנִשִּׁי חֶסֶד וּמַעֲשֵׂה
 עַל כָּל רֹאשׁ מִיַּעֲשֵׂה

זְכוֹר חֶסֶד וּמַעֲשֵׂה
 וְעֲנֵתָהּ בָּם צְדָקָתוֹ
 בְּיוֹם מִחַר כִּי תִבָּא
 זְכוֹר מְסוֹרֵר הַמְעוֹרֵר
 לַהֲדוּת לֶךְ בְּרוֹב גְּדוּלָּךְ
 בְּתוֹשִׁבְחוֹת מְשׁוֹבְחוֹת
 בְּרַטְנֵי וּנְטֵינֵי
 אֲשֶׁר הַשְׁפִּיל וְגַם הָאֶפֶל
 בְּיוֹם הַצְּמִית וְגַם הַמֵּית
 זְכוֹר זְכוּתֵךְ לְעֲדָתוֹ
 וְעֲנֵתָהּ בָּם צְדָקָתוֹ
 בְּיוֹם מִחַר כִּי תִבָּא

זְכוֹר מְקַנָּא אֲשֶׁר קִנָּא
 פְּרוֹת הַמְצִיא וְגַם הוֹצִיא
 וּבְשִׁרְתוֹ בְּמַשְׁכֹּרְתוֹ
 בְּרִית לְעֵלּוּם וְהַשְׁלוּם
 בְּרִית כְּהוֹנָה וְקוֹל רִנָּה
 בְּבֵית נַעֲרָב אֲשֶׁר נַחֲרַב
 בְּמַה אֲסַמְךָ בְּמִי אֲתַמְךָ
 וְאִין כְּהֵן אֲשֶׁר יִכְהֵן
 וְאִין מִיַּחָה וְאִין זְבִיחָה
 עֲשֵׂה לְמַעַן וְלְמַעֲנֶיךָ
 מַחָה עוֹנָם לְהַלְכִינָם
 וְהַפֵּת זִים הַרְשׁוּמִים
 מַחָה תִּזְכוֹר כִּי תִזְכוֹר
 בְּיוֹם מִחַר כִּי תִבָּא

בְּיוֹם מִחַר כִּי תִבָּא

יְה
 אֲשֶׁר גֵּאָה גֵּאָה
 וְרוּאָה כָּל וְלֹא נִרְאָה
 סְגוּלָתְךָ הַנְּלָאָה
 פְּתִיחָךְ מִשְׁתָּאָה

בְּעֶרְבֵי הִיא בָּאָה
 וְאִתְחַטֵּי לֹא נִרְעֵי מַה נִּדְבָר וְכִּי נַעֲשֵׂה
 וְאִין אֲלֵינוּ עֲרָה וְלֹא מִסְתוֹד וְלֹא מַחֲסֵה

אם רבו פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַן אֱלֹהֵי עֲשֵׂה
צְדָקַת אֱבֹת הַבְּרִיָּים וְזָכוּת נַעֲמֶךָ כִּשֶׁה
אֲחִיבֵי צְרַתִּי בְּשִׁצְף קִצְף תִּבְסֶה
בְּעָרֶב הִיא בָּאָה
סוֹבֵל הַכֹּל בְּכֹחֶךָ וּבְזוּע נִשְׁתִּיה הַצְּרָקָה
רָאָה כִּי כָל גְּבוּלֵינוּ הִקְפָּה הַצְּעֵקָה
וְנִחַלְתֵּינוּ נִדְפָּכָה וְלֵאחֲרָיִם נִיתְקָה
לִקְחָ עֵינֶיךָ וּרְאֵה עֲדֶיךָ הַמַּעֲקָה
עָגְלָה הַמְּלוֹמְדָה הַכְּנִיסָה לְדַבְּקָה
בְּעָרֶב הִיא בָּאָה
פִּדְדָה וְגֹאֵל וּמַעַח אֱלֹהֵי קֹדֶם מַעֲנֶה
וּתְשׁוּבֹן בְּאֱהֻלֵיהֶם שְׁבִטֵי עֲדַת מִי מִנֶּה
נִסְתַּשָּׂא לְקַבֵּץ אֶת הַפְּזוּרִים בְּכָל פְּנֵה
אֵל עַד קֹדֶשְׁךָ תִּגְדָּלְס וְתִשְׁמַחֲס בְּבִנְיָנָה
לְמַעַן אֵל הַשֵּׁב שְׁבֹת אֱהֻלָּהּ וְאֱהֻלֵיבָה
בְּעָרֶב הִיא בָּאָה

אל מלך
אלהי עליון
שומע אל אביון

ברוך

מבפר כל שגיו

מִחַר יַעֲשֵׂה יי
נִפְשֵׁי דָךְ עֲדָגַת כְּאֵל עַל אֲפִיקִים
בְּאֵן הַטָּאת רוֹגַגַת וְלֹא עוֹלוֹת מַצְדִּיקִים
תִּרְצִינָה כְּאֵשׁ לִפְנֵי הַכְּפֹרֶת יוֹה
יִסְם נִקְדָּאתִי לְבֹא בְּדִין עִם הַמֶּלֶךְ
לֹא יוֹעִיל מִדְּבֹר וְלֹא דָלוֹת וְהַלֵּךְ לְבַעֲבֹד
וְלַמַּעַן סִלַּחֲנָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה:
מִלְכֵי אֱלֹהִים צִוָּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב וְקָרֵב:
וְנִשְׁמֵי נִדְבֹתֵי הַזֶּה צִמְאוּנוּ וְטַל עָרֵב:
עַד חֲמַרְתָּ יוֹה הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה:
נִקְחָ חֲטָאֵי קוֹדָא כְּבֵית מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ:
אִם בְּרִיאָה יִבְרָא לֵב חָדָשׁ לְהַתְחַדָּשׁ
בְּעִשׂוֹד לְחָדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה:
אֵל

וְתִבְרָא אֲרֻבַת דּוֹדִים וּפְשַׁע בְּנִים תִּכְסֶה
וְתָם יוֹשֵׁב אֱהֻלִים הַחֲזִיק בְּבִסָּא
דְּאוֹמְרָה בְּלִבָּהּ אִמְלֵאָה הַחֲרִיבָה
וּבְבִקְרָה הִיא שְׁבָה
פְתַחֲךָ דְּפִקְעוּ מִבְּבֵי וְאַנְקָה
וְכִי מִלֵּאָו מִתְגִּיעוּ חֵלְחֵלָה וּמַעֲקָה
וְשִׁמּוֹ אֶרֶץ הַצִּבִּי בִּיקָה וּפְסִילָקָה
כִּי בִּקְרָה בִּקְרָים וְהַצִּיטָה רִיקָה
וְאֵת צוֹדְדֵיהֶם תִּשְׁקָה כִּסֵּס עֲמוּקָה וּרְחִיבָה
וּבְבִקְרָה הִיא שְׁבָה
אֵת פְּנֵיךָ דְּאֵר לְקָרִיָה הַנְּאֻמָּה
הַעֲדֵר אֲשֶׁר בְּזָדַת קָרִית דָּוִד חָנָה
מִדְּרַחֲמֵיהֶם וְתִימְנָה תְצַנֵּנָה
וְתַעֲמִיד רֹעִים שְׁכֵשֶׁה וְנִסְיָכִים שְׁמָנָה
וְאֵת צוֹדְדֵיהֶם תוֹרָה לְאֶרֶץ לֹא נוֹשְׁבָה
וּבְבִקְרָה הִיא שְׁבָה

יושב על

מראש אחרית חזה
וענתו לא תבוז
ביום העשור הזה
את הדבר הזה

וְיִזְסֵם דִּין חוֹדְגַת בְּעַד מַעֲשֵׂיהֶם רִקִּים
לְבַד בְּךָ טוֹהַגַת קוֹדֶשֶׁת שְׁמֵךְ לְדֹקִים
מִחַר יַעֲשֵׂה יי אֵת הַדְּבָר הַזֶּה
לְבָבִי כָּלֵה בְּחוּבוֹ כְּטַל מִשְׁכִּים הוֹלֵךְ
כְּפִדְךָ שׁוֹכְבוֹ בְּאַרְצוֹת חַיִּים לְהַלֵּךְ
מִחַר יַעֲשֵׂה יי אֵת הַדְּבָר הַזֶּה
וְרִצָּה תִשְׁנִית דָּוִד מִסְרֵב עַד עָרֵב:
צוֹר יִשְׂרָאֵל מִקְדָּה מִחֲטָא לְשִׁדְדֵי תִרְבֵּי
מִחַר יַעֲשֵׂה יי אֵת הַדְּבָר הַזֶּה
כְּמִוֶּךְ לִבִּי יִרְאֵה שְׂאֵת חֲסִיתוֹ נִרְשֵׁי
כְּאִשֶׁר בִּישַׁר מוֹדָה צְדָקָה בְּמִשְׁפַּחַת קֹדֶשׁ:
מִחַר יַעֲשֵׂה יי אֵת הַדְּבָר הַזֶּה:

ירצה

עם אביון אשר פניך שחר צועק בקול קוראו לקול גרוט נחר
חסדך אל יקדמנו הלילה וגם מחר יי הקשיבה ועשה אל תאחר
אשר יתודה חטאיו וניחם על אשמתו ושם עון בצעו ופשעו לנגרו ולשמתו
מלאכי מרומים תשלח להפגיע נגמתו כי בבשת כלימתו לבו סודרו
יי הקשיבה ועשה אל תאחר
בליל זה ארון דארזנים שעה דלים ואביונים פנה אלדים ממעונים ורחם אבות ובנים
וחון שופכי תחוננים ושא עק וידוננים ואם יהיו כשנים הלכן כצמר צחר
יי הקשיבה ועשה אל תאחר
הזועקים לך בשבים בעונם וכדים ודבעותם יורידו בפשעדם על לחיים
חיש נא את ישועתך ועת פרותך בקווים ואת תפלת באוויים תקרב וזם ותבחר
יי הקשיבה ועשה אל תאחר

אל מלך יושב : וקומר סלח

סלח

נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה
ויאמר יי סלחתי כדברך : טוב מהרון אפך והגתם על דרשה לעמך : טוב
למען עברך שבטי נחלתך : שובה יי עד מתי והגתם על עברך : שובה יי את שביתתי כ
כאפיקים בנגב : שובנו אלדי ישענו והפר כעסק עמנו : שובה יי הלצה נבטנו הושיענו
למען חסדך : שובה ישראל עד יי אלדיך כי נשלת בעונך : קחו עכבם דברים ושובו אל
יי אמרו אליו כל תשא עון וקח טיב ונשלמה גרים שפתינו תטיב אנוש עד דכא ותאמר ש
שובי בני אדם : וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי אלדיכם כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד וניחם על דרעה : דרשו יי בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב ישוב רשע דרכו
ואיש און מחשבותיו ישוב אל יי וירחמנו ואל אלדינו כי ירבה לסלח שובו פנים שובבים
ארפא משוגבותיכם דגנו אתאנו לך כי אתה יי אלדנו : ארפא משוגבותם אוהבם נדבה כי שב
אפי סמנו : וגם עתה נאם יי אלדים שובו עדי בכל לבבכם בצום ובכי ומספר : כי לא א
אחזיק במות המת נאם יי אלדים השיבו וחיו : אמד אליהם חיי אני נאם יי אלדים אם אח
אחזיק במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה : טובו שובו מדרכים דרעים ולמה ת
תמיתו בית ישראל : ואתה כאלדיך תשוב חסד ומשפט שמור וקוה אל אלדיך תמיד : קוה
אל יי ושמור דרכו וירופמך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה : לכו ונשובה אל יי כי ה
הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו : הסולח לכל עונינו הרופא לכל תחלואינו : דגואל מסחת
חיינו המעטרנו חסד ורחמים : המשיב בעטו עדינו תתחדש כנשר נעורינו : והוא רחום
יכפר עון ודא ישחית והרבה להשיב אפי ולא יעיר כל חמתו : אשר הראיתנו צרות רבות ו
ולעות תשוב תחיינו ומתהומות הארץ תשוב תעלנו הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחי
כך : השיבנו יי אלך ונשובה חרש ימינו כקדם : למה לנצח תשכחניו תעזבנו לאורך ימים
למה יי תאנף לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה

למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו עורה למה תישן יי דקיצה אל תזנח לנו
השכח תגות אל אם קפץ באף רחמו סלה כי רגע באפי חיים ברצונו בערב לין בני ו
ולבקר רנה תגון ורחום יי ארך אפים ורב חסד לא לנצח יריב ולא לעולם ישור לא כח
כחשאי יעשה לנו ולא כעונותינו יגמול עלינו כרחוק מזרח כמערב רחוק ממנו את פסענו
סרחם אב על בנים ירחם יי עלינו יי אלדים צבאות השיבנו ואר פניך ונשעה זכור לא
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעם
ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרת אתן לדעכם ונחלו לעולם וינתם יי על ח
הרעה אשר דבר לעשות לעמו

יתגדל

ויתקדש שמה רבא בעלמא דברא כרשתיה ומליך מלכותיה בחיבון ו
וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובמן קריב ואמרו אמן : ידא
שמה רבא מסרך לעלם לעלמי עלמא : ישתבח ויתפאר ויתרום ויתגשא ויתעלה
ויתודר ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא : לעלא לעלא מן כל ברכתא שידתא תיש
תושבחתא ונחבתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן : תתקבל צלותהון ובשתהון דכל ב
בית ישראל קדם אבוהון דבשמא ואמרו אמן : ידא שלמא רבא מן שמה ודיים ש
שובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום בברומו הוא ברחמו יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ואומר עלינו לשבח וקדיש כלל תתקבל ואומר יגדל יהי ה' אלדינו והלכין לבתיק
בטחית יום כפור הלכין לבית הכנסת ואומר האמדות של סבת כנעמיה עס ה' מלך
תגל הארץ ואומר ברוך טאמר טוב לאדמת להוד כסננו ואחר כך יורד לפני התי
התיבה ואומר כנעמיה זה הדעות והוא שחי לאל

שחי

לא יחידה תגשמה : ודצי לעבוד אותו באימה
לעולמך פני לילך ויומך : ולמה תרדפי גבל ולמה
משלה את בעולמך : לאל חי : וכאשר נעלם את נעלמה
הלא כי יוצרך שדור ונקי : דע כי כן שדודה את ורמה
חסין ישא שחקים על זרועו : כמו תשאי גיה נעלמה
זמרות קדמי נפש לצורך : אשר לא שם דמותך בארמה
קרבי ברכו תמיד לצורכם : אשר לשמו תהלל כל נשמה

והיסות ביד החן למי חי הפומד כמקס שחי לאל

מלך יושב על כסא דין
חתה סאו סאימת דין
יוס יום קרא לשונבים
בשר אסלח אל השבים

העומר כוראה
נשמת כל חי כמורא
שופט בצדק הדלים
שלח גם מלאכים קלים

שוב העביר קול באהלים
שם רמו דין גם רחמים
שיעורו הגדלים

מי העומד

הן לבי כחונג נמס
הכל רחף לדל חומס
השימני לכל רמש
הן כל אלה יפעל האל
חינו משות גואל

מי העומד

כל הנקרא ישוב אל על
ישבית סוטן כי שם נגעל
בר שב ער יה כי הוקס על
חזק כל איש באל חשקו
אברהם יתמוך בימן צדקו

מי העומד

תקע הדיע ושכבים
בשלשים יושבים עומדים
אשרי שב עד עומד לדון
בדראה

תוך מעי כי שקול כעמי
לא זכר עמי ומנוסי
ראש השקני מלא כוסי
פעמים שלש עם המודין
עת נתנו מתשא נפרדין
בדראה

כי ארכו לו שם הימים
רק טהוד לב זכר תמים
הודה ודרך שבים צמים
לו מהלכים בין העומדים
את כל בניו ויצדיק דין
בדראה

נשמת

כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרום זכ
זכרך מלכנו מן העולם ועד העולם אתה הוא אל ומבל עריך אין לנו
מלך גואל עוזר ומושיע מודה ומציל מפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא
אתה אלהי הראשונים והאחרנים אלוה כל בריות ארון כל תולדות המהולל ברוך התושב
התשכחות המנהג עולם בחסד ובריותיו וברחמים ויי לא יעם ולא ישן המעורר ישנים והם
ודמקץ רחמים סומך נופלים ורופא חולים ודך לכוך אגחני מודים אילו פיני מל
מלא שירה כים ולשונינו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע ועינינו כשמש ויר
ורוח וירינו כנגשי שמים ורגלנו כאיילות אין אנו כספיקון להודות לך יי אלהינו ואלהי אב
אבותינו ולברך את שמך על אחת כאלף אלפי אלפים וריכי רבבות המזכות שעשית עמנו
ועם אבותינו מטצרים גאלתנו ומכית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשובע כלכלתנו מחר
מחרב הצלתנו ומדבר מלשתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו ועד הגה עזרונו רחמך ולא
עזבונו אל יעזבונו רחמך וחסדך יי אלהינו לכן איברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת
באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו את שמך יי אלהינו כי כל פה ל
לך יודה וכל לשון בך תשבע וכל בך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה וכל הלכבות
יראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך בדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי כמך
מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי ישרוך לך ומי יעשה כמעשיך וכגבורותיך האל הגדול הגבור
והגדול אל עריון קונה שמים וארץ האל בתעצמות שוך הגדול ולכבוד שמך הגבור לנו

לנצח נוראותיך נהל לך ונשבחך ונברך את שם קדשך ודוד עבדך אֶרֶץ לְפָנֶיךָ בְּרַב־נְפִישֵׁי
את יי וכל קדְבֵי־אֵת שֵׁם קִדְשׁוֹ : מְצִיל עַנִּי מִחֹק מִטְּוֵעֵי וְאֲבִיוֹן מִגָּחֹל
וְכֹתֹב : דָּגְנוּ צְדִיקִים בַּיָּם לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱוָה תְהִלָּה : בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם :
וְכֹתֵב צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ : וּבְלִשׁוֹן כָּל חַסִּידִים תִּתְקַדֵּשׁ : וּבִקְרֹב קִדְשֵׁים תִּתְהַלֵּל
וּבִמְקַהֲלוֹת הַבָּבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרֵנָה יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ הַכֹּרֵךְ מִלְכֵנוּ בְּכָל חֹדֶר וְחֹדֶר שְׁכֵן ח
חֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם ל
לְהוֹדֹת וּלְקַדֵּשׁ עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁדּוֹת וְתוֹשִׁבְחוֹת שֶׁאִמַר דָּוִד בֶּן יִשִׁי עֲבָדְךָ מִשִּׁיחָךְ
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְכֵנוּ וְאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לֹךְ נָאָה יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הֵלֵל וְהַסְדָּה בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת עֵת וּמְמִסְלָה נֶעֱצָה גְדוּלָה הַגְּבוּרָה
תְהִלָּה וְתִפְאֵרֶת קְדוּשָׁה וּמְלֻכּוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ גְּדוֹל בְּתוֹשִׁבְחוֹת אֵל
הַוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַגְּפִלְאוֹת הַבוֹדֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הַעוֹלָמִים אָמֵן

וְאִמַר הַדְּפוֹת לְקָדִישׁ כְּנוֹעַם יְהִי עִמָּךְ : וְאִם חֶסֶן לְזַמֵּר יְהִי עִמָּךְ וְיִכּוֹל לְזַמְרֵנוּ

יה	נִמְצָא	וְלֹא נִרְצָה	וְהוֹמָצִיא כָּל	בְּחֻמְצוֹ
אל שדי	וְעַל כָּל־כַּהֲ	תוֹלֵה אֲדָמָה	וְשָׁמַיִם תִּיכֵן	בְּדַת
ברנו יי	עַד בְּרִי דֵי	רַעֲיוֹנֵי	הַרִיק לְכָל	אֶת בְּרִכְתּוֹ
ברוך אבֵרֵם	אֵל	אֵל	כְּבֹדוֹ מִלֵּא	כָּל הָאָרֶץ
הוא בארץ	הַמִּיּוֹחָד	הַמִּיּוֹחָד	עֲלִיּוֹן	קִנְיַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ
חי עולם	מְכַל נְעֻלָּם	מְכַל נְעֻלָּם	וְנִפְשׁוֹ אֹתָהּ	וְיָמֵי יְשִׁיבֵנוּ
וּמְצַד מַעֲשֵׂי	וּפְעוּלוֹתָיו	וּפְעוּלוֹתָיו	הָאָרֶץ וְכָל חֵי	לֹא יִדְאֵנוּ
אֵל אֲתֵר	וְשִׁמּוֹ אֲתֵר	וְשִׁמּוֹ אֲתֵר	קָדוֹב לְכָל	וְיִחְדְּשֵׁנוּ
ברוך אבֵרֵם	אֵל	אֵל	לְמֶלֶךְ עַל כָּל	וְהָאָרֶץ
אין לו חֲכִמָּה	וְנוֹף וְתַמְנָה	וְנוֹף וְתַמְנָה	עֲלִיּוֹן	קִנְיַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ
מְרוֹמְבוֹתוֹ	עִם עֲצוּמוֹתוֹ	עִם עֲצוּמוֹתוֹ	וְלֹא יִדְעֵנוּ	אֵד וְכִּהֵּ הָאֵל
נִקְרָא אֱלֹהֵיהֶּ	אֲשֶׁר אֱלֹהֵיהֶּ	אֲשֶׁר אֱלֹהֵיהֶּ	הָעוֹלָם	יַעֲלִישֵׁנוּ
גְבוּר וְנִרְאָה	בְּרִאשִׁית בְּרֵא	בְּרִאשִׁית בְּרֵא	וְאֵל עֲלִיּוֹן	יִקְרָאוּהוּ
בְּרַחֲמֵי אֲבֵרֵם	אֵל	אֵל	הַשָּׁמַיִם	וְהָאָרֶץ
כִּמֵּה אֲבֵרֵם	אֱלֹהֵי קָדִים	אֱלֹהֵי קָדִים	עֲלִיּוֹן	קִנְיַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ
כָּל־תְּחִינָה	וּבְלֵ תְבַלֵּה	וּבְלֵ תְבַלֵּה	וְאֵין רִאשִׁית	לְקַדְּמֹתוֹ
וְהָאֲרִאשׁוֹן	וְהוּא אֲחֵרִין	וְהוּא אֲחֵרִין	וְאֵין זְמַן	לְמַצִּיאֹתוֹ
וּלְפָנֵי יוֹם	וּלְמֵן הַיּוֹם	וּלְמֵן הַיּוֹם	מִיִּשְׁל עוֹלָם	בְּגִבּוֹרָתוֹ
בְּרוּךְ אֲבֵרֵם	אֵל	אֵל	בְּרֵא אֱלֹהִים	אֲדָם עַל הָאָרֶץ
בֵּית נְבוּנֵי	אֲרוֹן יי	אֲרוֹן יי	עֲלִיּוֹן	קִנְיַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ
			וּבְנֵאִיתוֹ	רֹכֵב שְׁחָקִים

כל קצו ארץ
כל אפס ארץ
מה אדיר שמך
עליון קונה שמים וארץ

ותנבאו
באטנב שכל
ואשר יחיו
כי יי

איש דאלדים
הוא עשהו
ולא קם נביא
כי אין כמדוהו

תורת אמת
לוהק ומשפט
בכל ביתו
כי הוא עושה

משיבת נפש
עומדת לעד
ומעמיד במ
עוד כל ימי

ורואה כל
איש מתריש
ידו ורגלו
המה משוטטים

כבוד ידיו
אם אותו קיבעים
הצוד תמים
חסד יי

עליון קונה שמים וארץ

ודוא בשמו
אלדי אלדים
נודה בבינו
ברוך אב רם אל

רוח אלדים
זהם רואים
והעתידים
אליהם נודע

בעם נבחר
האיש משה
ידעו אלדים
הוא כמדוהו

ירד יי
לעם ישראל
על יד עבדו
חוקים ומצות

ידו רמה
לא יחליפנה
משפטים צדיקים
יהיו לעד

חי עולמים
יודע כל
ואין איש ידים
ואמרו נביאי

יגבול חוקו
והרסעים
וכי חסדו
אודב במשפט

ברוך אב רם אל

ארון עולכו
ארון ארתנים
ארזינינו

על הנביאים
מדאות אלדים
והנולדים
למען נודע

האל בחר
עולה אשה
פנים בפנים
העיד בעברו

על הר סיני
שם שם אל
משה ידיו
לעד ולאות

תורה תמימה
ולא יסדנה
אשר בקים
עולם ועד

וישכון בדומים
ולדעתו כל
במסתרים
עניי יי

לאיש בצדקו
נארים
מטה ידו
צדקה ומשפט

אל עם מפורד
משיח יי
כל איש יאמין
או ישירו
לשוכני עפר
להעלותם
ועבד קול
והציון ישונו

ולאחי כבוד
וצד אמוני
לקץ הימין
והצד
ברוך אברהם אל
כל מספר
מקברותם
יוצר הכל
ושם יטבון
ברוך אברהם אל

גואלי ביה
לציון עירך
האל ברעתו
יי מלך
עליון
יקיים האל
ולהביאם
הקיצו שופרי
והציון מעיר
עליון

ונאלנו
תשלחנו
יחישנה
תגל הארץ
קונה שמים וארץ
את ברינו
אל ארבתו
אמנתו
כעשב הארץ
קונה שמים וארץ

ואמר קדיש עד לעילא

יתגדל

ויתקדש שמייה רבה בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחיבתון ובי
וביומיתון וכחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא
שמייה רבה מברך לעולם לעו מי עלמא
והעלמי עלמא יתברך שמייה וקדשא בריך
הוא ישתבח ויתפאר ויתרובם ויתגלא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמייה וקדשא בריך ה
הוא לעילא לעילא מן כל ברבא שידתא תושבתא ונתבתא דאמרו בעלמא ואמרו אמן

אז

ביום כפור סליחה הוריתה
נסלחך לעונות וחטאי ערה
חטאי צורני
גברו חטאים באום אני ישינה
דובני בתתנון למחול וסלח
סלח לנו קדוש
המתק דאור לסליחתי
ותאיר עינינו והעבור על פשע
חטאנו צורני
זרנו וחדשענו מרוע מעללינו
חטאנו לך מדרך עולמים
סלח לנו קדוש
טוב וסלח לך היא הצדקה
יוכס ויליה נשפך לבונפש
חטאנו צורני
כתונן תחפש סתרי מעשים
לבעך גרוץ לאור פניך

אור ומחלה לשם ד קניית
בעשור סמכים לבית הועדה
סלח לנו יוצרנו
גש יום אחד בימי שנה
דפקו בתשובה ליוצר אור וסלח
ביום קדוש מרום וקדוש
העת תענה ותאמר סליחתי
וחטאי בשגגה נא אל עיניו ברשע
סלח לנו יוצרנו
זה צדיק אתה על כל הבא עלינו
הגבנו בארך ולא נצא נבלמים
ביום קדוש מרום וקדוש
טהרנו במעיינך ועשה עמנו צדקה
חרח לנו אור ביום כבוד עמי נפש
סלח לנו יוצרנו
כרחים תסלח עונות עשמים
ולא נצא ריקם מלפניך

סֵלַח לַגּוֹי קָדוֹשׁ

מִלְבִּין כְּשֶׁלֶג חֲטָאֵי עַמְךָ
נִבְא עֲדִיךָ זִכְרֵה הַבְּרִית

חֲטָאנוּ צוֹרֵנוּ

שׁוֹר הַמִּכְפָּר בְּעַד צֵאן מִרְעִית
עֲנִינוּ אֲבִינוּ מִמַּעַמְקִים
סֵלַח לַגּוֹי קָדוֹשׁ

פֶּתַח לָנוּ שַׁעַר וְתַעֲלֶה תְּפִילָה
צֵאתָנוּ תִגְקֶה וּבְחֻשָׁא דְאֵל גִּתְגִּיק

חֲטָאנוּ צוֹרֵנוּ

קָרְבָנוּ לִישַׁעְךָ כְּאוֹר שְׁנֵי עֶפְרַיִם
רַעֲיָנוּ כִּימֵי קָדָם וְתֹארֵינוּ יוֹנָהָר
סֵלַח לַגּוֹי קָדוֹשׁ

שִׁפְכָנוּ כְּמִים אֲבָנֵי לִבָּבוֹת
תְּחַטָּאנוּ וְנִשְׁהַר בְּיוֹם סְלִיחָתִי

חֲטָאנוּ צוֹרֵנוּ

אֲדִיד בְּעִלְיָתוֹ **קָדוֹשׁ**

קָדוֹשׁ בְּתַשׁוּבָה שֶׁת סְלִיחָתוֹ
מַלְכוּתוֹ בְּקֹהֶל עַרְתִּי וּכְבוֹדוֹ הוּא אֲמוֹ
וּבְצֹם כְּפוֹר סְלִיחָתִי
קָדוֹשׁ גְּלוּה סוֹד דָּתוֹ
קָדוֹשׁ דִּין עַל כְּבֹרֶת צֵאן מִרְעִיתוֹ
קָדוֹשׁ הַסּוֹלַח לְאִזְמוֹתוֹ
קָדוֹשׁ וְעַמּוֹ יִמְלִיךְ גְּבוּרָתוֹ
קָדוֹשׁ זִכְרֵה אִיוֹמָה בְּאִהְבָתוֹ
קָדוֹשׁ חֲפֵץ בְּעֵינָיו נֶפֶשׁ יוֹנָתוֹ
קָדוֹשׁ שְׂמַאִים יִשְׁהַר כִּמֵּי זִרְיָקָתוֹ
קָדוֹשׁ יִלְבִּין כְּשֶׁלֶג חֲטָאֵי סְגוּלָתוֹ
קָדוֹשׁ כְּפָר לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל שְׁגָגָתוֹ
קָדוֹשׁ לְיוֹם אַחַד בְּשָׁנָה שֶׁת סְלִיחָתוֹ
קָדוֹשׁ מוֹחֵל וְסוֹלַח לְאִזְמוֹתוֹ

קָדוֹשׁ נִרְאָה בְּהַר מְרוֹם הָרִים עִמְדָתוֹ
קָדוֹשׁ סוֹלַח וְשׂוֹב לְסוֹכְלֵי עוֹל יִרְאָתוֹ
קָדוֹשׁ עוֹן יִכְפֹּר וְלֹא יַעֲד כָּל חַמְתּוֹ

בְּיוֹם קָדוֹשׁ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ

מִקּוֹר חַיִּים וְחֹסֶד עִנְךָ

נִהְיָנוּ בְּאוֹרְךָ כְּנִסְתֵּר בְּנַחֲל בְרִית

סֵלַח לָנוּ יוֹצֵרֵנוּ

סִמְכָנוּ בְּאוֹרְךָ כְּסוּכַת מִרְאִית
עוֹדֵר כְּאוֹר נֹגֵה שׁוֹשְׁנַת עַמְקִים
בְּיוֹם קָדוֹשׁ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ

פְּנִיךָ נַחֲלָה שׁוֹכְנֵי מַעֲלָה

צִרְפָנוּ כְּכֶסֶף שְׁבַעֲתִים מְזוּקָק

סֵלַח לָנוּ יוֹצֵרֵנוּ

קָדוֹאֵי קָדוֹשֶׁת יוֹם כְּפֹרִים

רַחֵם וְהִקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תְּאוֹד

בְּיוֹם קָדוֹשׁ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ

שׁוֹר אוֹר יִגִּיה בְּחֵן לְבוֹת

תִּקְשִׁיב סְלַח נָא וְתֹאמֶר סְלַחֲתִי

סֵלַח לָנוּ יוֹצֵרֵנוּ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

אֲמוֹנָתִי אֱלֹוֵי בְּקִשְׁתִּי לְכַפֵּר עוֹן חֲטָאֵינוּ

תְּעַנֶּה וְתֹאמֶר סְלַחֲתִי

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

קדוש
קדוש
קדוש
קדוש
קדוש
קדוש

פְּסָעִים עֵיבָר בְּצִדְקָתוֹ
צִדְקָתוֹ הַעֲשׂוֹר יִקְבַּל לְתַשׁוּבָתוֹ
קְדוּשָׁתוֹ יַעֲדִיעַ קְדוּשָׁתוֹ
רַחֵם וְחַנּוּן וְאֵין זִלְתוֹ
סוֹכֵן שְׂחָקִים בְּמִכּוֹן שִׁבְתוֹ
תְּרַשְׁטִישִׁים יְגִיד תְּפָאֲרָתוֹ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת

מְלֻכּוֹתוֹ בְּקִהַל עַדְתִּי • וּכְבוֹדוֹ הוּא אֲמוֹנָתִי • אֱלֹהֵי בְקִשְׁתִּי לְכַפֵּר
עֵינֵי הַטָּאֲתִי • וּבְצִוֵּם כְּפֹר סְלִיחָתִי • תַּעֲנֶה וְהֵאֱמַר סְלִיחָתִי

וְקֹדֶשׁ טַיְחָמֵר בְּרִכּוֹ יֵם מְנוּחָנִין לְמוֹד זֶה הַדְּמוּת וְהֵאֱמַר יַעֲדוּן כָּל :

יעידון

כָּל עֲבָרֶיךָ • לְגִדְלֶךָ • כִּי אֵין חֶקֶד • כִּי אֵין חֶקֶד • לְהַלְחִיד וְשִׁיחַד •
צָבָא שְׂחָק • וְחִיּוֹת וְסֻרְפִים • הֲלֵא נְלֵאוֹ • הֲלֵא נְלֵאוֹ • חֶקֶד אֵינָה יִקְדָּד •
בְּבֵיתְךָ שִׁיר עוֹרְכִים • תְּבוֹר זִכָּת • תְּבוֹר זִכָּת • עֲבוֹדַת בֵּית דְּבִידְךָ •
תְּנוּ שִׁבְחָ וְתוֹדָה • וּבְרַטְוֵ אֵת • וּבְרַטְוֵ אֵת • הַמְּסֻדָּךְ •
וְהִקְדֵּל עֲנִיָּן • בְּרוּךְ הוּא הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד •

חסדיך
קדושי אל

חַל יוֹם הַכְּסוּדִים לְחַיּוֹת בְּטַבְּתָא יְמֵי זֶה הַיּוֹם • וּכְחוֹל חֵמֵר זֶה

ברוך

אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֵת הַבַּיִת • אוֹר עוֹלָם אֲרַצְרָ חַיִּים
אֲרוֹת מְאֹפֶל אֲמַר הוּא הַבַּיִת יוֹדֵךְ וְהַבַּיִת יִשְׁכְּחֶךָ וְהַבַּיִת יֵאֱמָרוּ אֵין
קְדוּשָׁתְךָ כִּי הַבַּיִת יִרְוֹמְסֶךָ סֵלֵה יוֹצֵר הַבַּיִת הַזֶּה הַפּוֹתַח בְּכָל יוֹם דְּלִתוֹת
שַׁעֲרֵי מִזְרַח וּבִקְעָה חֲלוֹנֵי רִקְעָה וּמוֹצֵא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וְלִבְנֵה מִמְּכוֹן
שִׁבְתָּהּ וּבְמֵיךְ לְעוֹלָם כִּוְלוֹ וְלִיּוֹשְׁבֵי שְׁכֵנֵיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים • הַמֵּאִיר
לְאָרֶץ וְלַדְּרוֹם עֲלִיָּהּ וּמִזְבּוֹ מִחוּדֵשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָרוּ מֵאֵן הַמְדוּלָּל הַמְשׁוֹבָח וְהַמְפֹאֵר וְהַמְתַּגְּשֵׂא
מִיְמֹת עוֹלָם אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲרוֹן עֲדִיעַ
צוּר מְשֻׁבְּנֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׁבְּבֵנוּ • אֵין כְּעֶרְכְּךָ
וְאֵין זִלְתְּךָ אֶפְסָ בְּלִתְךָ וְאֵין דּוּמָה לְךָ אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
זֶה וְאֵין זִלְתְּךָ מִלְכֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא • אֶפְסָ בְּלִתְךָ גֵּאֲלֵינוּ לְ
דִימוֹת הַבְּשִׁיחַ • וְאֵין דּוּמָה לְךָ מִשִּׁיעֵנוּ לְתַחִיַּת הַבָּתִּים •
אֵל אֲרוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה • גִּדְלוֹ
וּמִזְבּוֹ מֵלֵא עוֹלָם • דַּעַת וְתַבְנִיגָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ הַמְתַּגְּאֵה עַל חַיּוֹת
וְהַקְּדֵשׁ וְנִהְדָּר בְּכַבֵּד עַל הַמְּרַכְבֵּה • זְכוֹת וּמִיִּסוּר לְפָנֵי כִסְאֵי חֹסֵד
וְרַחֲמִים מֵלֵא כְבוֹדוֹ • טוֹבִים מְאֹדוֹת שְׁכֵנֵי אֱלֹהֵינוּ יַעֲרֵם בְּדַעַת

אֲתָה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר א
אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא
אֵת הַבַּיִת • הַמֵּאִיר
לְאָרֶץ וְלַדְּרוֹם עֲלִיָּה
הַמְתַּגְּשֵׂא טוֹבֵנוּ בְּכָל י
יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה
בְּרֵאשִׁית • מִהַרְבֵּי מ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כָּלֵם
בְּחִכְמָה עֲשִׂית מְלֵאָה
הָאָרֶץ קִיְיָנְךָ
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם
לְבָרוּ מֵאֵן הַמְדוּלָּל
הַמְשׁוֹבָח וְהַמְפֹאֵר
וְהַמְתַּגְּשֵׂא מִיְמֹת ע

אל

בבניה ובהשכל כח וגבורה נתן להם להיות מושלים בקרב תבל
מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה דום בכל העולם שמחים כצאתם
ששים כבואם עושים באימה רצון קניזים פאר וכבוד נותנים
נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש וזרח אור
ראה והתקין צורת הלבנה שבה נותנים לו כל צבא כרום
תפארת וגדולה שרפים וחיות עס איפני הקדש
אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי
נתעלה וישב על כסא כבודו תפארת עשה ליום
המעולה עונג קרא ליום השבת זה שיר ושבת ליום השביעי
שבו שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור
שיר ליום השבת לפיכך יפארו לאל כל יצוריו ושבח וגדולה יתנו
למלך שנתן מעודה לעמו ישראל ביום שבת קדש שמך יי
אלדינו יתקדש חסדך מלכנו יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת ועל כל שבת מעשה ידיך והמאורות אשר יצרת הבה
יפארוך סלה

עולם אלדי עו
עולם כרתמך ה
דרכים רחם עלינו
ארון עזנו מש
משגיבנו מגן יש
ישענו משגיב בע
כשרנו אל בר
ברוך גדל דעה
דבין ופעל זדרי ה
חמה טוב יצר כבוד
לשמו מאורות
נתן סביבות ש
עזו פנות צבאות
קדושים רוממי
שדי תמיד יספרו

כבוד אל וקדושתו יתברך יי אלדינו בשמים ממעל ועל הארץ מ
מתחת ועל כל שבת מעשה ידיך והמאורות אשר יצרת הבה יפארוך סלה
תתברך שרנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח ויתפאר שמך מלכנו יוצר משרתים
ואשר משרתיו כולם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אודים חיים ו
ומיך עולם כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם עושים באימה וביראה רצון קניזים
וכולם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה ומברכין ומשבחין ומפארין ומעריצין ומקדישין
את שמו האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וטלם נקבלים עליהם עול מלכות
שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ב
בנעימה ובקדושה כולם כאחד עונים ביראה ואומרים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מ
מלא כל הארץ כבודו והאיפנים וחיות הקדש טלם ברעש גדול מתנשאים לשיבתם
משבחים ואומרים ברוך כבוד יי במקומו לאל ברוך נעמיות יתנו למלך אל חי לעד וקיים
זמרות אמרו ותושבחות ישמיעו כי הוא לבדו פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות
זורע צדקות נורא תהלות כדא רפאות מצמיח ישועות ארון הנפלאות דמדרש טבו בכל
יום תמיד מעשה בראשית כאשר לעושה אודים גדולים כי לעולם חסדו וחסדו נתנם
לדאיר על הארץ ברוך אתה יי יוצר המאורות

אהבת

עולם אהבתנו יי אלדינו חמלה גדולה ויתירה חמלת עלינו אבינו מלכנו
בעבוד אבותינו שכחתי כך ותלמדם לעשות מצות חוקי חיים כן תחננו
ותלמינו אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו להבין להשכיל לשמוע ולמוד
וללמד לשמור לעשות ולקיים את כל דברי תלמוד

תורתך באהבה והאירה עינינו בפצותיך ודבק לבנו לראתך ויחד לכבינו לאהבה ולראיה
את שמך כי שם קדשך הגדול באמת נקרא עלינו עשה עמנו חסד בעבור כבוד שמך האל
הגדול הגבור והנורא מדרה באהבה תרום קרנינו ותבלוך עלינו והושיענו למען שמך כי כך
בטחנו לא נבוש ובשמך הגדול חסנו לא נכלם ולא נכשל לעד ולעולמי עד כי אבינו האל
ואלדינו אתה ורחמיך וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד ונגילה ונשמחה בישועתך
ודבא עלינו ברכה ושלוש מדרה מארבע כנפות כל דארץ ותוליכנו מדרה קוממיות לארצנו
כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת לה
להודות לך וללחך באמת ובאהבה : ברוך אתה יי הבורר בעמו ישראל באהבה :

וקרין קדית כמע עד חניה אלדרכס חמת ומתחיל

אמת

ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא וארד
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת היא א
אלהי עולם מלכנו צור יעקב נגן ישענו לדוד ודוד הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קיימת ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולם
עלינו על אבותינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הדאשונים
ועל האחרונים דבר טוב וקיים אמת ואמנה חוקנתן ולא יעבור אמת שאתה היא יי אלהינו
מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל את אבותינו צידנו צור ישועתנו פדונו ומצילנו מעולם זה
דוא שמך ואין לנו אלהים עוד זולתך

ויס סנהגין לומר וההולת קדס סיאמרו עזרתוא

אל

יהיה לאב ודוד לך לבנים	ישראל נקראת לפנים
עד כי בעולם זולתך ארונים	ואיכה שכחתם אלהי ועוד שנים
יצאו וכלים מכלים שנים	ובכלי גולה עשרת מונים
מדע אנך מרשיע הזניך	התעלים ענך ואם קצרה ימיך
כי גואלנו מעולם שמך	ויש גואל קרוב מאד
נהפכו על זאת עליו ציריו	בנך לעיניך נתון לצריו
ואיך יעמד לבו ולא יסור אסוריו	ואם בא לדבר לש דבריו
ועול איש שעיר על חלקת צואריו	ואימת בן האמה בקדכו מנשריו
והחזון נחתם וכל חשבונתם	אור דעתו נחתם וקץ יסעו נסתם
כי גואלנו מעולם שמך	והצל לא הצלת את שמך
בני חמה ירימם ויון יתנם	רבים לוחמיו עד אשר לא אכנס
ודישון יחוסם וענה יענם	וקדר יקורים וכוז לבו יתנם
וחרפת ישמעאל ישמעאל יענם	עד ישקוף ורא יי ויחנם
ובניך תאסוף חרועך תחשף	כי ידעתי סוף לביתך תבסוף

וברוב נאנך תהרוס קמך

כי גואלנו מעולם שמך

לחולי עמך אל רחמן רופא
כלה דבר ומשחית ולא נסגה
רפאינו ונרפא

העלה נא ארוכה ומרפא
עצור מגפה מעם לך מצגה
ותאמר למלאך ידך הרפה
רב לנו להיות לבו להיות

כי גואלנו מעולם שמך

ואם כך מעלו חסדך יבואם
הבגים לקח ולא שלח דאם
טרם תבקשם ולא תמצאם

מרי נפש מתי תרנאם
ומשחית קנך לכה ינאם
כהרה חוכיה משכי הוציאם

ובבא יום עברה האיום והגורא והיתה עת צרה צרה כבבכירה חוסה יי על עמך כי
גואלנו מעולם שמך

עזרת

אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבנידם אהרידם ככל דור ודור בר
ברום עולם מושבך ומשפטך וצדקתך עד אכסי ארץ אשרי איש שישמע
אל מצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו אמת אתה הוא ארון לעמך ומלך גדול וגבור
לדיב את ריבם אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבל ערך אין לנו מלך גואל ע
עזר ומושיע במצרים נגלית כל בכוריהם דרגת בכורך גאלת ים סוף בקעת זדים טבעת
ים ליבשה שמת וידידים עכרו ויכסו מיס צרידם אחד כהם לא נותר ועל זאת שבחו אה
אדובים לאל ונתנו ידידים זמירות שירות ותושבחות ברכות והודאות למלך אל רם ונשא
חי וקיים גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים בוציא אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ו
ועונה לעמו בעת שועם אליו תהלה לאל עליון ברוך הוא משה ובני ישראל דך ענו שירה ב
בשמיה רבה ואמרו כלם מי כמכה באלים יי כי כמכה נאור בקדש נורא תהלות עושה פ
פלא שירה חדשה שכחו גאולים לשמך על שפת הים יחר כלם דודו המליכו ואכרו יי
ימלוך לעולם ועד בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאלה לבני בנידם כי מעולם אתה ג
גואל ברוך אתה יי גאל ישראל

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה יי אלדינו ואלהי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל הסרס טובים וקונה את דכל
זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנידם למען שיכו באהבה
לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים לבעך אד חי גואל עוזי
ומש עומגן ברוך אתה יי כגן אברהם

זכרנו

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מכלל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים רבים סומך נוֹפלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים
אצנתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורי ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו
ישועה בקרוב

אתה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵיְמֵי בְרִית הַבְּרִית וְעַתָּה וְנֶאֱמַר אֲתָה לְהַחֲיוֹת
מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִחַיֵּי הַמֵּתִים

וְדוֹד נָגִיד גָּדוֹל וְלִנְצוֹחַ נִצְחוֹת קְדוֹשׁתְךָ נְקֻדָּה וְשִׁבְתְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי
לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה

חַן פְּחוּדךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִמְתְךָ עַל כָּל מַה שִּׁבְרָתָה
וַיִּירָאֲךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כֻלָּם אֲנִיחָה
אֶתְּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֹם כְּמַה שִׁירְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לִפְנֵיךָ עַד בִּידְךָ וְהַגְּבוּרָה
בִּימֵינְךָ וְשִׁבְתְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שִּׁבְרָתָה

חַן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְהִלָּה לִדְרֹאֲיִךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרֶיךָ וּפְתוּחַן פִּיה
לְמִיחֲלִים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ שֶׁשָּׁוֶן לְעִירְךָ וְצַמִּיחוֹת קָרֵן לְחַד עַבְדְּךָ
וְעֵרִיסוֹת נֹר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחְךָ בְּמִדְרָה בִּימֵינוּ

צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יִשְׂרָאֵל וְהַסִּידִים בְּרִנָּה גִילוּ וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ פִּי
פִּיה וְכָל הַרְשָׁעָה כֹּהֵלָה כַעֲשֵׂן תִכְלֶה כִּי תַעֲבִיר [REDACTED] וְדוֹן [REDACTED] וְתִמְלֹךְ
אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ עַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ כְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁ
קִדְשׁ יִשְׁלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֶרֶץ צִיּוֹן לְדוֹד וְדוֹד הַלְלוּהָ וְכַתוּב וְהַגְּבִיהָ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָ
וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּעִרְקָה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ

בְּחַרְתָּנוּ כָּל הַעַמִּים אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת
קִדְשָׁנוּ בְּאַצּוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְכָנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהָ
וְהַגְּבוּרָה עָלֵינוּ קִרְאת וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַדְבַּה אֵת יוֹם הַאֲכֵל הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה לֹס
לְסִלִּיחָה וְלִמְחִילָה וְלִכְפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכֵּר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם
וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבָּא יְגִיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ
וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵי יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזְכוּרֵי מִשְׁכַּן בְּנֵי דָוִד

עַבְדְּךָ וְזְכוּרֵי כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ לְשִׁבְחָה לְחֵן לְחַסֵּד לְרַחֲמִים וְלְרַצּוֹן אֵת יוֹם הַאֲכֵל הַזֶּה
וְאֵת יוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה זְכוּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי לְשִׁבְחָה וּפְקֻדָתוֹ כִּי לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְחַיִּים שֶׁ
שׁוֹבִים בְּדַבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְחַיִּים עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַן
חֵן וְרַחֲמִים אַתָּה

וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כִּיחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה מִחָה וְהַסְבֵּר פִּי
פִּשְׁעֵנוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ כְּאִמּוֹר אֲנִי אֲנִי הִיא מִחָה פִּשְׁעֵנוּ
פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר וְנֶאֱמַר מִדְּתִי כַעֲבֵר פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲבֵן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵל כִּי ג
נֶאֱלָתֶיךָ וְנֶאֱמַר כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְשׂוֹר אֲתֶכֶם כָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִשְׁחַדּוּ כִּי
אַתָּה סוֹלְחַן לְיִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דוֹד וְדוֹד וְרַבְרַב אֲמַת וְקוֹיִם ל
לְעַד וּמִבְּלִשְׁרֵיךָ אֵין לֵט מֶלֶךְ אֵלֹהֵי אֲתָה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְחַל וְסוֹלְחַן לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת
עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וְמַעֲבִיר אֲשַׁמְטֵנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִלְּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ הַאֲכֵל וְיִשְׂרָאֵל
יוֹם הַבְּפֹרִים

מי
לדוד
ובכן
ובכן
ואז
אתה
אלדינו
אלדינו

רצה

יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם שָׁעָה וְהִסֵּב הַעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאֲהָבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְתִחְיֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךְ לְצִיּוֹן וּדְיִוּוֹשָׁלִים עִירְךָ בְּרַחֲמִים כִּמְאֹד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּר בְּרַחֲמָיו שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן

מודים

אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל נַסִּיךְ שִׁכְבַּל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שִׁכְבַּל עֵת עָרֵב וּבִקְרַת וְצָהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ וַיַּעֲזוֹב קִדְּנוֹ לְךָ לֹא דָבַלְמַתְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פְּנֶיךָ מִמֶּנּוּ

זכור

רַחֲמֶיךָ וּבְכוּשׁ אֵת כַּעֲסְךָ כְּלָה דַבֵּר חָרֵב וְרַעַב וּמִשְׁחַת וּמִגְפָּה וְכָל מַחְלָה מֵעַלְיָנוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ עַל כָּל־ם יִתְבַרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד כָּל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלְהוּ וַיְהִי לְךָ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת

וכתוב

לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלְךָ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת

שים

שְׁלוֹם טִיבָה וּבְרִכָּה חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹד פְּנִיךָ כִּי בְּאֹד פְּנִיךָ נָתַתְנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים אֲהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרִכָּה יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁדְוֹמְךָ

בספר

חַיִּים בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם פְּרִנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁעָה וּנְחֻמָּה חַן וְחֶסֶד נֹכַח וּנְכַבֵּב דְּפִנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְשְׁלוֹם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם

אלדינו

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּדַנְתֵּינוּ שְׂאִין אָנוּ עַיִן פְּנִים וְקָשִׁי עִירְךָ בְּדַבֵּר הַזֶּה שְׂנֵאֲמָר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבֵל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גָזַלְנוּ דִּבְרַנוּ דוּפִי הִעֲרַנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זָדְנוּ חֲמַסְנוּ שָׁפַלְנוּ שָׁקַר יַעֲזַנוּ רַע כּוֹזְבֵנוּ לָצַנוּ מְרַדְנוּ נֶאֱצַנוּ סָרְרַנוּ עֵינֵנוּ פָּשַׁעְנוּ צָרַרְנוּ קִשִּׁינוּ עוֹרְף רִשְׁעָנוּ שַׁחְתָּנוּ תַּעֲבָנוּ תַּעֲזַנוּ תַּעֲתַעְנוּ סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְדָא שׁוּהָ לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֵמַת עַשׂ עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ כִּי נֶאֱמָר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ טוֹבֵן שַׁחֲקִים הִלֵּא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַגְּלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ אַתָּה יוֹדֵעַ רַחֵם עוֹלָם וְתַעֲלוּמֹת סִתְּרֵי כָל חַי אַתָּה חַ חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בִטּוֹן וּבוֹחֵן כְּלוֹיֹת וְלֵב אֵין כָּל דַּבֵּר נַעֲלָם כִּמְךָ וְאֵין נִסְתָּר טַנְגֵר עֵינֶיךָ יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלַּח יִתְמַחֵל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חֲטָאתֵינוּ

על

חֲטָא שַׁחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵינִס
עַל חֲטָא שַׁחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִי רַעַת
עַל חֲטָא שַׁחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ עַל שָׁל בְּרַעַת וּבְמַרְמָה

סדר מלוכסים	מקריבי אישים :	אחד עשר •	פנימה לתברן
הכלים המשוכחים :	כתמים מצחצחים	אחד אחר לעבודתו	התכן הגביר
המעותר בקול :	מצרף מעש קול	מגבע בלבשו	שמנה בהדורן
בדס שבולה	זוכנה למחילה	למכעיש	דמות יוצרן
יגול ערוה	חפות בר הגאווה	ממותן	וער ירך לדברן
ראש מוצנף	גבוה פוענף	לדגשה מדצה	בן דוסא דורן
במיתן אזור	עגול כחזור	הרהורי הלב	מתוונני לטורן
יופי אורים ותומים	דבריהם מאירים ומשלימים	הגזי דין	לכפר בזדורן
בולד נפסלים	מדצה מחילים	ונטודר	עזת תארן
נאה כעגיל	חבר דרגיל	זקן ופרקו	נאה בדורן
בניינים אלו נמדו	ותמידין נרדו	ומחרילי רוגו	בכילול הכעיהן
מורי הורוני	לקרות במעני	סרדי	קרבנותי בחיבורן
נדגת הבטחה	לאיתן הובטחה	זכור לבניו	ומצחנה לטהרן
שוב וסלח	קטורת מבולח	הערב אמרי נאלח	וכניחות צוברן
ערי עד נצח עמד	אמץ למעי שמך	אתה השענת	עמק שושן וסברן

שושן

עמק אוימה שבת שבתון לקיימה שודש וענף סויימה שרים יחד לציימה
בעת כשו יסודותיה
בם תקעה יתירותיה
תמכה פיעל צורים תומת המה היצורים תרופה תת לעצורים תבל לדאפיל לצרים
שתילי גבעות ארבע שעה צדקם לתבע שיעפגיעות ארבע שאג ספר המרובע
ביטה כפתהלך בתמים במוסר לחומי חתומים בצדקו תרח כתמים באפס אורים ותומים
תמר תשלומי פר תכן הגג המסופר חוקעי בחדש שופר תלאובם בכפור יטור
ושכך חמת זעמד ותזון סרידי עמד ועלימו יהי נועמד ויחזו ממקור עמד
נאור עמד הסליחה נכון לפהר לסלחה ניב שפתים הצליחה נאק שמעה וסדרתה

ככתוב יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענך ארדי כי ש
שמך נקרא על עירך ועל עמך ונאמר כי עמך הסליחה למען תיורא ו
ונאמר כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך ונאמר כי עמך מקור
חיים באורך נראה אור ונאמר שובה ישראל עד יי אלוך כי כשדת ב
בעניך ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי ואמרו אליו כל העא
עון וקח טיב ונשלמה פרים שפתינו :

שפתינו

מדובבות ישנים • ינצחוך כעל שושנים
חדשים גם ישנים • במגינת אב מושענים
לחיים מלך חייך בחיים יכתבנו בספר החיים למענך אל חי גואל עוזר
ומשיעומנו ברוך אתה יי בגן אברדם :

זכרנו

אתה

גבור לעולם יי' מחיה מתים אתה ורב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה כ
מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים א
אמנותו לישיני עפר מי כמך בעל גבורות ומי דומה לך מלך טמית ומחיה ומצמיח לנו י
ישועה בקרוב

יום

מימים דוחם יום כפזר הביזחם יודעיו חבול וחם יוקשיו לפיערת הם
ובו בתחבולות יועצו וידה בתחן יאיצו ושכני עפר יקיצו וצדאש דרים ליצו
מפעלות עוקד ועקוד מאז בידם פקוד מופת הבמים כפקוד מוקש להבעית בסקוד
כהנשחת סביכת איל כופרו הגצור לחיל כן תעצם חיל כודעך בעצם חליל
פתרו יחיל סוטמים פיותם היות אטמים פרחו במשענותם הטומים פלוטים מרכל פטומי
ואם אין בנו מעשים הבח מכלי משים וזכרה לנבזים וכאוסים ומגזעם הפך כעסים
רם קושט מעברך ראה תראה לעוברך ריעם באי עריך רחום זכור לעברך י
יבוקש עון ואינינו ימה במצולות תנינו ילד בטעשועיו תענינו יושר מלין ידנינו
מברק חרב השגון מלט באריכי רינון מלא משאלותם בתחנן מלך אל רחום וחנן
ככתוב העבור יי' על פניו ויקרא יי' אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת
ונאמר בימים ההם ובעת ההיא נאם יי' יבוקש את עון ישראל ואינינו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר ונאמר ויחננו
ויאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כופר

כופר

פריון נפש
מיחליך בענוי וכופש
עד יום מותו תחכה לו לתשובה להנשותו לתחייה

אנוש

מהזכה
בלחם אם תבער ראש
עד יום מותו תחכה לו לתשובה להנשותו לתחייה

גלוי הוא לך חשך כמו אור
ידתך בכתך
עד יום מותו תחכה לו לתשובה להנשותו לתחייה

הדן יתירי חזא באחד
ועל גוי ועל אדם יחד ינטה קו
עד יום מותו תחכה לו לתשובה להנשותו לתחייה

את אם הבין יציר לא יתעו
חתולת בארד חפירת בורו
עד יום מותו תחכה לו לתשובה להנשותו לתחייה

טמא משאריו ומטמא בעודו
ימי חייו תודה ולילותיו בודה
ומטמא במותו
וענינו הבל

עד יום מותו תחכה לו לתשובה : להגשותו לתחייה

בלהות יבעתודו תמיד

כחלום מהקיץ נדכה

עד יורדם בקבר

לילה לא ישכב יומם לא ינוח

עד יום מותו תחכה לו לתשובה : להגשותו לתחייה

דיו אשר הוא חי

מה יתאונן אדם חי

יגיעו בדת אמת

נוצר לעמל אשרו אם יהי

עד יום מותו תחכה לו לתשובה : להגשותו לתחייה

ולמה יתגין

סופו על ראשו מוכח

ומה יגוב דעת

עוד חותמו יעדו על פעלו

עד יום מותו תחכה לו לתשובה : להגשותו לתחייה

לבית עולמו

פועל צדקות אם יהי ילווהו

עמו תלונן בכלהו

צופה בתכנה אם יהי

עד יום מותו תחכה לו לתשובה : להגשותו לתחייה

אם יהיו חרוצים ימיו

קצוף בדמים ומרמה

ינוב בשיבה טובה

רצונו וחפצו בהיות במיטר

עד יום מותו תחכה לו לתשובה : להגשותו לתחייה

משמות נעים יקרא

שם טוב אם יקנה

מוטב יום מיתה

תחת כן לכן מיום לידה

עד יום מותו תחכה לו לתשובה להגשותו לתחייה

מ כמנך אב הרחמים זכור יצודך ברחמים ממית ומחיה ונאמן אתה להחיות מתים

ברוך אתה יי מחיה המתים

צ בבת תמיתה צום העשור עמתה צאן בהענשה מיתה צדקה ממכר צמיתה

ובבא סוטן לנקוב ולחסוף סרעף עקוב ובל יירשה לקוב וויכח תולדות יעקב

מכון לשבתך בשומך מאז חקקתו ברשומך מולדותיו הבלולים בשמך מלטם למען שמך

הזכר ישיבת אהל המאביק לשר גחל הצילה שאונו מבהל הצגים להדשות מחל

ענוי נפש שור עון בלי תשור עורכי שיע אישור ענם באמת ואישור

סלח לסבי פשע סליחה תכריע רשע סידור תשובה תישע ספר פדות לישע

ואם המה כאדם ומועדה ומטה ידם ואתה נוצר האדם ויתרון תנה לעודדם

רעכם וצמאם חזה רעתם בלי תחזה רגש רחשם מלכזה רוננים סלחנא לעון העם הזה :

ככתוב סלח נא לעון העם הזה כגודל חסודך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים

ועד הגה : ונאמר לכן כה אמר יי אל בית יעקב אשר פדה את אברהם

לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחודו : ונאמר כי בראותו ילדיו מעשה

ידיו בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת אלדי ישראל יעריצו

ונאמר ימליך יי לעולם אלדרך ציון לדוד ודוד הללו יי ואתה קדוש

אשא

יֹשֵׁב תְהִלֹת יִשְׂרָאֵל

דַּע לְמַדְחֹק
אֲסַפְּרָה אֶל חֹק

אֵל נָא

שִׁעוֹן בָּאת מִדְחֹק
מִסּוּכֹו בְלִי לְדְחֹק

בִּפְעֻלֹו צִירֵי דְחֹק
חַיִּים לִי לְחֹק

וְיִמְלֵא פִי שְׂחֹק
וְנִקְדִישׁךָ בְּשִׁבְתְּךָ שַׁבְתּוֹן קָדוֹשׁ
פְּנֵי אֱלֹהִים מְקַרֵּב
אֵלֵי לִבִּי קָרֹב
אֲשַׁעֵן בְּמִצְרִיק וּקְרֹב
וְנִקְדִישׁךָ בְּיוֹם כְּפָרִים קָדוֹשׁ
צִדְקוֹ עֲתָה לְרוּעֵי
וּבְאוֹר חַיִּים לְזוֹרְעֵי
נָא אֵל יֵאָרֵעַ

וְנִקְדִישׁךָ בְּצוֹם הָעֶשְׂרִי קָדוֹשׁ
לְהַעֲצִים אֶרֶשֶׁת רוּחַ
בְּזֹאת יִבָּא אֲדָרָן
מִצֹּא מַחֲלֵת וְיִתְרוֹן

וְנִקְדִישׁךָ בְּשִׁבְתְּךָ שַׁבְתּוֹן קָדוֹשׁ
יְהִי נֶצֶב לְרֵיב
וְנִאֲקֵי לְפָנָיו יִקְרִיב
וְשִׁיחַ לְנוֹחֵי הַדְּעָרִים

וְנִקְדִישׁךָ בְּיוֹם כְּפָרִים קָדוֹשׁ
לְפָנֵי חֻקִּים שִׁפְרֵי
וּבְכֵן סוֹטֵן יִחַפֵּר
בְּצַעַם וְעוֹזִים הַיּוֹם יִסְפֹּר

וְנִקְדִישׁךָ בְּצוֹם הָעֶשְׂרִי קָדוֹשׁ
חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים
בְּפִלֵּל אֲשֶׁר מִשְׁנִים
וְעַל מִכְשָׁחִים שִׁעֲנִים

וְנִקְדִישׁךָ בְּשִׁבְתְּךָ שַׁבְתּוֹן קָדוֹשׁ
אֵת לְחֹשֵׁי עֲנָה נָא

אֲזִין לְקוֹל עַמְּךָ

לְחֹמֵי לִבִּי יִשְׂחֹק
דְּחֹת בְּפִלֵּל עֵקֶלְתוֹן
חֵין עֲרֻכִים יַעֲרֹב
עֲבִידֵי בֵל תֵּאָרֹב
עֲדַת אֵל לְחֹרֹב

חֵין שִׁמְךָ מִפְּאָרִים
זְכוֹר לִי רֵעִי
בְּמַדְעָה טוֹב לְהַדְעִי
וּבְקוֹ נְשִׁיית מַדְעִי

וְתִקְוֹת אִסְרֵי בְשׂוֹר
גְּשִׁים פְּנֵי אֲרוֹן
מִשְׁכִּית אֵף וְחֲרוֹן
פְּלוֹשׁ אֲטוּמֵי חֲבֵרוֹן

דְּחֹת בְּפִלֵּל עֵקֶלְתוֹן
יִרְבִּיזְלֵעֵנִי יָרִיב
כְּמוֹ קַדְמוֹנִים הַחֲרִיב
מִלִּצִי שִׁי יִקְרִיב

חֵין שִׁמְךָ מִפְּאָרִים
בְּפִתֵן אִמְרֵי שִׁפְרֵי
בְּגִיב שִׁפְתֵי יִסְפֹּר
וְשָׁחִים עַד עֶפֶר

וְתִקְוֹת אִסְרֵי בְשׂוֹר
שֶׁל כָּל יְמֹת הַשָּׁנִים
וְיוֹשֵׁב לְתַעֲרֵם שְׁעֵנִים
לְאֹלֹת מִהוֹת שׁוֹנִים

דְּחֹת בְּפִלֵּל עֵקֶלְתוֹן
בֵּין עוֹצֵם מִפְּעֻלְךָ
זַעֲקֵי רִצְוָה נָא הָאֵל וְהַקְּדוֹשׁ
דְּחֵשִׁי לְגִבְרֵי חֵילְךָ

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ הָאֵל וְהַקְּדוֹשׁ
וְהַהֲלִים בְּהַדְרַת קָדֹשׁ

לְשׂוֹר כְּחֵתֶף יִפְחֹק
נִחְשָׁב כְּצַג בְּאִיתוֹן
עוֹדֵכִי שִׁוְעֵי לְרֹב
עֲתִידֵתִי אֲזִי תִקְרֹב
זוּמָם אִם יִדּוּב

הַיּוֹם בְּפִתְחֶךָ סִפְרִים
רִשְׁעֵי אִם הִבְרִיעִי
רִשָּׁה צֹאן רוּעִי
בְּעוֹן אֲוֹדָח רִבְעִי

מִסְטֵין בְּכַבֵּל אֲסוֹר
יִסְכִּיתוּ שׁוֹנֵי לִבְצִרוֹן
יִחַלוּ רֵאשׁוֹן וְאֲחֵרוֹן
רֹגְשִׁים קָרוֹא בְּרוֹן

נִחְשָׁב כְּצַג בְּאִיתוֹן
בְּשִׁבְתוֹ בְּכֶסֶף רֵיב
בְּהוֹן חֲרֹב יִחְרִיב
יִצַּג אֶתִּי בְרִיב

הַיּוֹם בְּפִתְחֶךָ סִפְרִים
קוֹל אֲרִים כְּסוּפֵר
קֶצֶב שְׁעִידִים וּפֵר
לְפִלוֹסִים כְּכֹכֵב מִסְפֵּר

מִסְטֵין בְּכַבֵּל אֲסוֹר
יִזְלַגוּ אֲדוּמֵי שָׁנִים
יִזְלַבּוּ כְּתַמֵּי שׁוֹשָׁנִים
תִּחַצּוּ הַזְכוּ מִעֲשׂוֹנִים

נִחְשָׁב כְּצַג בְּאִיתוֹן
עוֹדֵךְ אֵלֶיךָ

אין

גִּשְׁת הַבּוֹן מִיִּחְלֶיךָ

הוֹגֵי הַמַּחֲלֵת קָדֹשׁ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זַעֲקֵי רִצְהָ נָא

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

חֲשׂוֹב כְּאֵלֵי קֹדֶשׁ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

יִשְׁרׁוּךְ עִם אֲפָנִים

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זַעֲקֵי רִצְהָ נָא

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

לְבַלְתִּי נִשְׂוֵא פָּנִים

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

נֹעֵץ אַחֲרֵית מְרֹאֵשׁ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זַעֲקֵי רִצְהָ נָא

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

עֲזוּנוֹת לְשֵׁאת כְּמֹרֵאֵשׁ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

צַדִּיקוֹתֶיךָ חַי מְרִנָּים

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זַעֲקֵי רִצְהָ נָא

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

רִצְהָ בַחֵן וּבְתַחֲנוּנִים

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

שׂוֹאֵגִים וּלְבַקְרִים נַחֲלָפִים

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

זַעֲקֵי רִצְהָ נָא

דָּאָל דְּקָדוֹשׁ

רַעֲדָה חֲמֵדָה מֵאֲלֵפִים

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ

וּבִכֵּן וְאֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

לְפָנֶיךָ שִׁיחָה לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּסְלִיחָה

הַסֵּר מִבְּנוּ יָגוֹן וְאַנְחָה

וְאֵתָה הוּא תְּקוּתֵינוּ

וְתַחֲנוּנֵים מִצְפִּיצִים בְּגִרוֹן

לְתַחֲנוּנֵם הֵשׁ אֲזַנְךָ

וּקוֹמָה בְּהִשְׁתַּחֲוִיָּה כּוֹפְפִים

וּדְבַר תַּחֲנוּת מִבֵּיעִים

שֶׁעַד מְדַם נֶאֱקָה

אֵת לַחֲשֵׁי עֲנָה נָא

וְדַע תְּבוֹאֵת קֹדֶשׁ

אֲרוֹן לְקוֹל עֲמֶךָ

מִצַּפְרֵי מְרוֹבְשֵׁי פָּנִים

אֵת לַחֲשֵׁי עֲנָה נָא

כְּבִקְרָךְ כָּל פָּנִים

אֲרוֹן לְקוֹל עֲמֶךָ

מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ

אֵת לַחֲשֵׁי עֲנָה נָא

סְלִיחָה לְשׁוֹבְבֵים דְרוֹשׁ

אֲרוֹן לְקוֹל עֲמֶךָ

פְּרוּדֵי כִנָּף רִנָּים

אֵת לַחֲשֵׁי עֲנָה נָא

קוֹל שְׂאוֹן מִתְחַנְּנִים

אֲרוֹן לְקוֹל עֲמֶךָ

שֵׁנָאן רְבוּתֵי אֲלֵפִים

אֵת לַחֲשֵׁי עֲנָה נָא

תּוֹקֵף יִשְׁיֵגוּ אֱלוֹפִים

אֲרוֹן לְקוֹל עֲמֶךָ

אֲשַׁפְּכָה

בְּךָ הִיא תּוֹחֲלֵתֵנוּ

סִלַּח נָא לְכָל עֲזוּנוֹתֵינוּ

גְּשִׁים לְרִצְוֹתֶיךָ לְפָנֵי אֲרוֹן

כֹּלָה מְדַם אֵף וְתִרוֹן

דּוֹרְשִׁים לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ

וְאֵל תֵּעָלֶם מְדַם אֲזַנְךָ

הַעֲזוּמֵדִים בּוֹשְׁדִים צְפוּפִים

נֶקֶם מִכָּל טְנוּפִים

וּמִזְדִּים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּכּוֹרְעִים

מִלֹּטֶם מִפְּגַעִים רָעִים

זוֹעֲקִים מְרוֹב צוּקָה

חָנֹם תֵּעָשֶׂה לְנִרְצֻקָה

אֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

אֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

אֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

אֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

אֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

אֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

אֵתָה כְּרֹחוֹם סִלַּח לָנוּ

חובים לישועתך

הרבם כמו ענותותך

סוף מצוה במצוה

רחמיך ידבי עליהם

ילדים וישישים

מלטים כפח יוקשים

כפרה הבצוא לנו

ואל תעש כמעללינו

למתוודים לפניך עונם

הסבת ושמע מענם

מחול נא לפשעים

חון פליטת אחים ורעים

נשא עון ופסע וחטאה

ומכל רוח נכאה

סמוך נאמנו בחסורך

והצילנו מפחורך

ענה נא מנו לחיסות

והצילנו מכל גזרות קשות

פלו לינו לפניך יערב

וחשבנו מיום קרב

צוה ישועות יעקב

ושם חדש לנו תקוב

קריך אל יבשו

ומכל כאב יחובשו

רחמיך בנו לא תבוא

ורפאנו מכל מחלה

שבך אל יזיגנו

ולמענך תאיר עינינו

תאזין תפלתינו

תשמע שועתינו

תגנים לחליתך

אתה כרחום סלח לנו

וצום עמי קבלו עליהם

אתה כרחום סלח לנו

גברים עם נשים

אתה כרחום סלח לנו

וחיש נא לגאלנו

אתה כרחום סלח לנו

ונשאים לך עינם

אתה כרחום סלח לנו

ואל תמשכנו עם רשעים

אתה כרחום סלח לנו

פולטנו בתלאה

אתה כרחום סלח לנו

לעם יודעי סודך

אתה כרחום סלח לנו

וישר כל מעקשות

אתה כרחום סלח לנו

והושיענו משיעורב

אתה כרחום סלח לנו

והסר מנו לב העקוב

אתה כרחום סלח לנו

ופארס כאו ילבשו

אתה כרחום סלח לנו

ואל יארע בנו תקלה

אתה כרחום סלח לנו

נקראך ואתה תענינו

אתה כרחום סלח לנו

תקדמך תחנתינו

אתה כרחום סלח לנו

ובבן הלך וכל יבתור

מקום אלפי שנאן

בקוי הלכת

מקום נשים בבוסף

שת מאז מענו

בברקי לכת

והפץ תת שכנו

אל

אילי שאנן

ונערץ בסודם

גאולי בלא כסף

ונקדש במחנם
 דומי מילה
 ונערץ בסודם
 זעקם לענות
 ונקדש במחנם
 טיבם מכלל
 ונערץ בסודם
 כמדה לאחרית
 ונקדש במחנם
 משמים לרום
 ונערץ בסודם
 סליחה תאבין
 ונקדש במחנם
 פרוח אגנים
 ונערץ בסודם
 קולם להשמע
 ונקדש במחנם
 שמי שמים
 שנאן מעון
 ונערץ בסודם
 תוקף אדמה
 תכון חלד
 ונקדש במחנם

באבירי אומץ
 ומוראך עליהם
 מגרי גיא
 והיא תהלתך
 בהלוך מתנות
 ומוראך עליהם
 מוחדר כבה
 והיא תהלתך
 בטמים שחקים
 ומוראך עליהם

דכאי שפלי רוח
 מקום דוגי המולה
 ויעודם יוד
 מקום זודמי עונות
 חין מגדלים
 מקום טפסרי קלל
 ולאטו בכף עגל
 מקום כורתני כרית
 לתקוה ואחרית
 מקום בלאכי רום
 נגד צבא מעלה
 מקום סיח מתאנים
 ענות סיח פושעים
 מקום פורשי כנפים
 צנפי שתים שתים
 מקום קודאי שמע
 רצויה וחשובה
 מקום שוכני חלון
 שפר שחקים
 שלום ערכות
 מקום תוככי ארץ
 תדול ציה
 תוככי תבל

ובכן לנורא עליהם: ביראה יעריצי

באראלי אומן
 בכלולי קדח
 מגלומי גוש
 מדלי כעש
 בהמון מלאכים
 ובריבי רבבות
 מזיו שונה
 מחורשי רשע
 בטפוח ערבית
 בירעות מעונה

דכאי רוח
 אל שת מאז מעוני
 והמשל ופחד
 וחפץ תת שכנו
 חונני דלים
 אל שת מאז מעוני
 ושרת רגל
 וחפץ תת שכנו
 ללבם להשרית
 אל שת מאז מעוני
 נשא ונעלה
 וחפץ תת שכנו
 עבוד על פושעים
 אל שת מאז מעוני
 צבא רבותיים
 וחפץ תת שכנו
 רוצה תשובה
 אל שת מאז מעוני
 שירות כית זבול
 שקד ככון
 וחפץ תת שכנו
 תלתול ארקא
 תוכן נשייה

אשר

ואביתה תהלה
 מדרה י פועל
 אשר אימתך
 ובאלפי אלפים
 ואביתה תהלה
 מחסרי שכל
 אשר אימתך
 ביקרת ערפל

אימתך
בכרוכי קרח

ואביתה תהלה
מלכותי נח

אשר אימתך
בנשיית דוק
ואביתה תהלה
מעודי אמת

אשר אימתך
מצנפי שש
ואביתה תהלה
מחיקי אמת

אשר אימתך
בתלולי רוס
ואביתה תהלה
מחציר יבש

במסלויכי נפש
והונטי נשמה
ומתים במשפט

מעשה

מעשה אגוש

רבים אשמי
מעשה אלדינו

זו משבו נער
מעשה אגוש

עון בזובו
מעשה אלדינו

כללו בגואבו
מעשה אגוש

לודם בגואמו
מעשה אלדינו

סלודו כגדלו
מעשה אגוש

חבור עצבו משלך

מכתומי שמן
מלעוני מר

במבלולי זבול
בנחית עבים
מסרוחי מען
מעמוסי בטן

בפוחתי קרוש
בצוהדי ארבע
מקדואי אין
מדיקי צדק

בשביבי אש
בתלחי גובה
מבטד ווס
מצל שובר

ממפריחי רוח
ומוצאי יחידה
ונתנים לך פאר
ובנן נאדירך אלדינו

אדיר כיעודו

גלה אוד לעברו
דברו מקם לעברו
לכן יתגאה אין עוד מלבנו

קוצר ימיו
הבכד עולמי עד

הלך צופה במסעד
צמאון בקדו

שנאה באבו
שוען הודו

לעד לדקמו
נבנס עמו

כועס בזובו
כושל במפעלו

עחו ברוב חילו
ישתחוה למולך

זה עמלו לריק ילך

מכמוסי דופי
והיא תהלתך

במרומי שפר
ומדאך עלידם
משבעי רזנו
והיא תהלתך

בפרצחי פרוך
ומדאך עלידם
מקדואי בחנוף
והיא תהלתך

בשבילי מים
ומדאך עלידם
מבבל ותודו
מצין נובל

מעייפי חיה
ונשמעים ברין
חי עולמים

ברוס ובתחת הדוד

שקר ניאמו

אגוש כחציר ימיו
וסופר ומנה שדי עד

המביש לארץ ותרעד
פחד בלבו

כי רוח עברה בו
ידע עולמו

וא צבאות שמו
מזון לחמו

ולא יכדנו עוד מקומו
נרא על זבולו

לכן יתגאה שרפים עומדים ממעל לו
שרפו לכצוא כהלך

ואיך יתגאה כי בהבל בא ובחשך ילך

מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים	פָּאָרוּ בְשֵׁמִי מַעֲשֵׂי	צוּפָה וּמְבִישׁ עֲנִינִי
קָלוּם שׁוּמוֹ בְּהַמְנִי רַחֲדָה בְּקֶרֶב מוֹנֵי	לִכֵּן יִתְגַּאֵה גְרוּלִים מַעֲשֵׂי יי	הוּא פִּשְׁעוֹ יִכְסֶה
מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ	וּמִבְקֵשׁ חַיִל וּמַחֲסֶה	וּבַחֲשָׁךְ שָׁמוּ יִכּוֹסֶה
רוּרֵךְ וּבָא עִם חַוְמֵי גֹחַל עֲנִי רַמְסֵי	וְאִיךְ יִתְגַּאֵה	שׁוֹכְנִיָּה בְּלִי הֵיטֵת שְׂמִמָּה
מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ	שְׂדֵי רוּקַע אֶרֶץ עַל בְּלִימָה	תָּבֵן עַל מִים אֲרֻמָּה תּוֹקֵף שָׁמוּ לְרוּמָמָה
מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ	בְּנֵעֹנֵד בְּאֶרֶץ	בְּקוֹמוֹ לְשׁוֹשֵׁשׁ בְּאֶרֶץ
אִם עוֹדֵנוּ הַיּוֹם בְּאֶרֶץ אֵינֵנוּ מִחַר עַל־אֶרֶץ וְאִיךְ יִתְגַּאֵה כִּי אֲדַם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ		
וְהוּא רַחֲמֵי יִכְפַּר עוֹן		

אָמְרוּ

לְאֱלֹהִים	אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ	מַחֲשֵׁי פְרִזֹת לְעַמּוֹ
לְקִיָּם דְּבַר נְאֻמּוֹ כִּי סִלְיָחָה עִמּוֹ	הוֹדֵד לֵי אֱלֹהֵי קְדָאוֹ בְּשֵׁמוֹ	בְּרוּךְ וּמְהוֹלֵל כְּרוֹב גְּדוֹלוֹ מַחֲשֵׁי סִלְיָחָה לְקַהְלוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	לְכֹונֵן בַּיִת מִקְדָּשׁוֹ	מִי מִרְדֵּ בְשַׁעְלוֹ שִׁירוֹ לוֹ זָכְרוּ לוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	כְּדַבֵּר עִזוֹ וּמַעֲזוֹ	גִּזְאוֹל עִם קְדוּשׁוֹ בְּסִלְיָחָה לְהַקְדִּישׁוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	סוֹלַח לְעַם עַמּוּסָה	לִכֵּן זָרַע אֲבֹרָהִם קְדוּשׁוֹ הַתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוּשׁוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	דְּגוּל וּמְהוֹלֵל בְּרִקְעַת עִזוֹ סוֹלַח לְעַם זִו בּוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	כִּי אֲדַם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ	לִכֵּן אַתֶּם עִם חַחוֹ דְרָשׁוּ יי וְעוֹנוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	דְּכַל בְּמֵאֲמַר עֲשֵׂה הוּא פֶּעַל וְעֲשֵׂה
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	כִּי אֲדַם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ	לִכֵּן עִם בּוֹ חֲסֶה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲפֶר עֲשֵׂה
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	וּמִקֵּם דְּבַר עֲבָדוֹ עַל אֶרֶץ וּשְׂמִים הוֹדוּ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	אֲשֶׁר נִקְדָּאוֹ דְּבַר סִירוֹ זָרַע יִשְׂדָּאֵל עֲבָדוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	זֶה רוּקַע הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב עַל חוֹנֵי הָאֶרֶץ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאֶרֶץ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	חַי בְּמַעֲוֹנוֹתָיו חַטָּן וְחוֹנֵן עֲדוּתוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	לִכֵּן בָּא בְּבְרִיתוֹ זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	שְׁלֵאוֹי מַחֲשֵׁי צְמִיחָם בְּסִלְיָחָה לְהַגִּידֵם
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	כְּבָרִית אֲשֶׁר מִפְּנֵי הַגִּידֵם אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבֹרָהִם
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	יֹעֵץ מִיִּשְׂרָאֵל לְחֹק סוֹלַח חֲטָא דְּגִיחוֹק
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	בְּנִשְׁבַּע לְרוּעָה מִרְחוֹק וְעַמְדָּה לִיעֲקֵב לְחֹק
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	כָּל יַעֲזִיר בְּרָא כַּמֶּעַן סוֹלַח לְעַם שְׁלוֹ. שֵׁעַן
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	כִּהְבִּטְיָה לְעַם בּוֹ שֵׁעַן לְאֹמֵר לִךְ אַתָּן אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	כָּל בְּשִׁלִּישׁ עֶפֶר סוֹלַח לְעַם וְחֵדָה כְּסִפֵּר
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	לְדַבְּרוֹתֵם כִּחְזוֹל וְאֵין מִסְפֵּר בְּהֵיטוֹב כִּתִּי מִסְפֵּר
אָמְרוּ לְאֱלֹהִים	יֵשׁוּב בְּרַחֲמֵים לְבֵיתוֹ	לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי לִקְחָה לּוֹ גּוֹי מִקְרִב גּוֹי

סוּלַח עוֹנוֹת גוֹי
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
בְּשֵׁרִפֶּס לַחַם חֻקֶּם
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
לִכֵּן יוֹדוּהוּ חַי חַי
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
וּבְנַחֲלֵי עוֹן חֲבִיּוֹן וּמִשׁוֹדְרִים לְפָנָיו בְּכָל יוֹם
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
וּכְפַעֲנַח נְעֻלְמִים
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
סוּלַח לַעַם כְּדוּלָּל
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
סוּלַח לַעַם נְגַאֲלִים
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
סוּלַח לַעַם עֲנִיו
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
סוּלַח לַעֲמֹ עוֹד
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
מַחִישׁ לַעֲמֹ רוּחַהּ
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
סוּלַח לְאוֹמְרֵי תַפְלֵתֵי הַכּוֹן
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
סוּלַח לְעוֹבְדֵי שָׁמַיִם
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
וּבִשְׁלִיךְ עוֹנוֹת כְּבַעֲזוֹתַי יָם
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
כִּי כִרְסַמֹּי חוּזֵר מֵעַד
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
סוּלַח לַעַם יִדְוּוּ
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
וּכְפַר חַטָּאת לְשִׁעֲנֵי
אָמְרוּ לְאֱלֹדִים
וְהוּא מְכַל נְעֻלָּם וְאֵנוּ מְהַלְלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם כְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וּבְבִן

עַם חַכְמֵם וְנִבּוֹן הַגּוֹי
בַּחִישׁ לַעֲמֵי דוּקֶם
וּמִכְּדֹד יוֹם נֶקֶם
מֶלֶךְ לְעוֹלָמִים חַי
וְהוֹחֵר לְרִיעֵי וְאֹחֵי
נֹדֵא חֻזֶּק וְאִיוֹם
נֹדֵא שׁוֹכֵן מְרוֹמִים
וְאִתָּם כַּעֲשׂוֹת עֲבִים סָפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
סוּלַח כְּשׁוֹכַח וּכְדוּלָּל
כְּשִׁיעֲזוֹף וְחַפְלָל
עֲלִיּוֹן עַל כָּל אֱלֹדִים
וּמַעֲבִיר בְּאַרְץ גִּלְזִלִים
נֹעַל יְשׁוּעוֹת צַפְנִיו
בְּכָל יוֹם מִשׁוֹדְרִים לְפָנָיו
פְּלֵא עֲסָה עַד מֵאֵד
הַלּוֹבֵשׁ דָּרַד וְרוּד
צוּר אֲכַבְדֵּנּוּ בַּמַּנְחָה
בּוֹאֵי שַׁעֲרֵינוּ בְּשַׁנְחָה
צוּר עוֹלָמִים בְּכֶסֶם נִבּוֹן
לְנַעַח נַעֲחִים מְלִכּוֹתָיו תְּכוּן
קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם
כְּבוֹנֵן לְנִהַרְבַּ פְּעַמִּים
רֶם דֶּרֶךְ סוֹסֵי בַיִם
עַד לֹא יוֹדַע אִיִּם
שָׂדֵי כִשְׁן נֹעַד
וּנְנָה אֵל בֵּית דְּשֵׁרֵד
שָׂדֵי אֵין בַּלְעוֹד
הַמְזַחֵם עַל שׁוֹבֵי חֶסֶד
תְּמִים אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וּמֵאֲזִין שִׁיחַ שׁוֹעֲנֵנוּ
תְּקוּף אֱלֹהֵי עוֹלָם
הַמְזַחֵם עַל שׁוֹבֵי חֶסֶד
תְּמִים אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וּמֵאֲזִין שִׁיחַ שׁוֹעֲנֵנוּ
תְּקוּף אֱלֹהֵי עוֹלָם
אֵין חֲטָן וּרְחוּם אֲתָה

וַיִּתְהַלֵּט כְּגוֹי אֵל גוֹי
וּכְכַפַּר נִשְׁעֵי חֻקֶּם
לֹא הִגִּיתָ לְאִישׁ לַעֲטָקֶם
בְּכִמִּית וּמַחִיזָה כָּל חַי
אֵל תִּגְעֵנוּ בְּמִשְׁחֵנוּ
וְהוּא אֵל עֲלִיּוֹן
כָּל דְּאֶרֶץ בְּשִׁדּוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם
סוּלַח פִּשְׁעֵי אֲשָׁמִים
וְאִתָּם כַּעֲשׂוֹת עֲבִים סָפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
כְּפִי כָּל נִשְׁמָה תִתְהַלֵּל
כִּי גִדּוּלָּל יְיָ וּכְדוּלָּל
הַגִּבְתָּר בְּהַלְלִים
כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹהִים
וּמִשְׁתַּכְּבֵּל בְּכָל פָּנָיו
הוֹד וְהוֹדֵד לְפָנָיו
נִקְרָא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
דְּבַר לֵיָּא כְּבוֹד
מִסִּיר כְּנֵי עוֹן וְאֲנַחְהוּ
הִבּוּ לֵיָּא כְּבוֹד כְּכֹי שְׂאוֹ מְנַדָּה
בֵּית עוֹלָמִים לְשַׁבְתּוֹ כְּבוֹן
חִילוֹ מִלְּפָנָיו כָּל דְּאֶרֶץ אֵף תְּכוּן
בְּמְרוֹם אֲדִיר בָּמַיִם
כִּיסוּדֵי יְרוּשָׁלַם לַעַד יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
לְגוֹרִים גִּדּוֹ יָם
כִּפְרֵרוֹ בַּעֲזוֹ יָם יִרְעֵם הָיִם
לְכוֹנֵן בֵּית הַיֵּשׁ
אֲזִירֵנּוּ עֲצֵי הַיֵּשׁ
דְּכָל נִשְׁעֵל יָד
הוֹדוּ לֵיָּא כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד
כְּצַרְהָ תוֹשִׁיעֵנוּ
וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
דְּבַר נִצְבֵי לְעוֹלָם
וְהוּא מְכַל נְעֻלָּם וְאֵנוּ מְהַלְלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם כְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
אֵין חֲטָן וּרְחוּם אֲתָה

אמ"צ

בכתי מלאכים
בני בחורי ברית

גבורי כח

גדולי צדקה

דמות ארבע צינים

דגלי נצורה

המון צבא המולה

הולכי דרך תמים

ורצים וטבים

וחוכי ישועות

זמרות רבות

זרע בטע אמת

חשגלים עזים

חזנים ונושאים

טגסרי מרומים

שוכו אהלו

ידודון הו' כים

יושבי אהל ומשכן

כתי המינים

כתר נותנים

להקת שבבים

לכענו גוי אחד

מסוככים מרזפים

מנצחים תמיד

נוראים כנפלאות

ליושב תהלות

שחקים ממעל

אמוני אהבה

ליושב תהלות

ליושב תהלות

ליושב תהלות

ליושב תהלות

ליושב תהלות

ליושב תהלות

לרוכב ערבות

וכל צבא מעל

וצמחי רבבה

שמו ממליכים

לזוכר הברית

לרוכב ערבות

לאמיץ ושגיא כח

לנקדש בצדקה

לכל צר פונים

לעמם בצרה

לרוכב ערבות

לשוכן מעלה

והצור תמים

טעם צור מקשיבים

וקומו סליחות

לרוכב ערבות

זכי שמי ערבות

לא אל אלהים אמת

לעושה חזנים

למלה נשיאים

לרוכב ערבות

לרם על רבים

יונקו ועולליו

כורעים ובורכים

לשוכן בתוכם

לרוכב ערבות

חיות ואופנים

בני אתנים

אש להבים

לשם אל אחד

לרוכב ערבות

כנפידים מרנפים

בכל יום תמיד

בצדק נודאות

קדוש וברוך

קדוש

ברוך

קדוש

קדוש וברוך

קדוש וברוך

קדוש

ברוך

קדוש

קדוש וברוך

קדוש וברוך

קדוש

ברוך

קדוש

קדוש וברוך

קדוש וברוך

קדוש

ברוך

קדוש

קדוש וברוך

קדוש וברוך

קדוש

ברוך

קדוש

קדוש וברוך

קדוש וברוך

קדוש

ברוך

קדוש

קדוש וברוך

קדוש וברוך

קדוש

ברוך

קדוש

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

אומרים

נְיָיִם עֲמָךְ

סִדְרֵי בְחִירָה
שְׂדֵי עֹמְרִים
עֵינֵיהֶם מֵלֵאִים
עֹנִים בְּקִוְיָהוּ

פְּנֵיהֶם כְּבָרְקִים
פְּחֵי כֹדוֹעַ מְחֹזֵק
עֲבֹאת שָׁמַם
צֵאן קִדְשִׁים

קָלִים לְצֹדֵם
קִוְיָהוּ יַעֲקֹב
רְגֵלֵיהֶם מִשְׁגֵּל
רְצֵימִים לְכֹדֵאִים

שׁוֹכְנֵי שְׂדֵי
שׁוֹמְרֵי תְּקִיָּם
תֹּקֵף תְּרִשְׁשִׁים
תַּמְיָמִים בְּחִרְבֵיָהֶם

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת

מִסֵּלִים לְשִׁמְךָ

לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת

לְנוֹרָא עֲלִילָה

מִשְׁתָּזִים וּמְזִידִים

כְּתִרְשִׁישׁ מִמֹּלֵאִים

בְּלֶחֶשׁ וּקְוֵלוֹת

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת

לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת

וּפֹן בְּגַד פְּאֹדִים

לְגֹאֲלֵם חֹזֵק

לְרוֹכֵב שָׁמַם

מִשַּׁע קִדְשִׁים

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת

לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת

רְצִים לְיוֹצֵרִם

בְּלֵי לֵב עֵקֹב

כְּאֹפֶן וּגְלָגֵל

לְדָם אֲשֶׁר בְּדָאִים

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת

לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת

שְׁנוֹתֵם אֵין רִי

מִצֹּת וְחֻקִּים

בְּמִרוֹם חֲשִׁים

כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת

לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת

וּבְכֵן תִּתְקִים לְנֶעֱחַ נֶעֱחִים

כִּי

כִּי וַיִּזְנֹךְ
כִּי חִסְדֶּךָ
כִּי כְבוֹדֶךָ
כִּי נֶעֱתַךְ
כִּי פִשְׁלֶתֶךָ
כִּי רַחֲמֶיךָ

אֵךְ

אֹמְרִים לְפָנֶיךָ
אֵךְ בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ

וּבְכֵן אֵךְ חֲנוּן אַתָּה וּרְחוּם לְכֹל פֹּעֵל

חֲנוּן וּרְחוּם

כִּי רַחֵם אֶתָּה

לְכֹל פֹּעֵל

לְכֹל פֹּעֵל

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

בְּרוּךְ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

בְּרוּךְ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

בְּרוּךְ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

בְּרוּךְ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ אֹמְרִים

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ

לֹא תַחֲלִל

לֹא תִשְׁנֵא

כִּי בְרִיתֶךָ

כִּי דִבְרֶךָ

לֹא תִבְלֶה

לֹא תִמְנַע

לֹא תַחֲלִיף

לֹא תֵאָבֵד

לֹא תִגִּיחַ

לֹא תִשְׁבִּית

תִּפִּיל

תִּבְטֹל

כִּי וּסְתַךְ

כִּי שִׁבְךָ

כִּי לְמִדְךָ

כִּי סִנְלֶתֶךָ

כִּי עֲרַקְתֶּךָ

כִּי שִׁבְחֶךָ

אִמְרֶתֶךָ

לֹא

תִּמְדַ

תִּסְדַ

תִּבְזֶה

תִּמְעַשׂ

תִּרְבֶּה

תִּכְלֵא

לֹא

לֹא

לֹא

לֹא

לֹא

לֹא

לֹא

לֹא

אך	גשים בתחנה לפניך	חנן ורחום	לכל פועל
אך	דורשים בדתך יומם ולילה	כי רחום אתה	לכל פועל
אך	הוגים כהלל ובתושבחות לפניך	חנן ורחום	לכל פועל
אך	ואומרים סלח נא לעונינו לפניך	כי אתה רחום	לכל פועל
אך	זועקים בתפלה ובתחנון לפניך	חנן ורחום	לכל פועל
אך	חוקרים סוד ברידתך כי אין בלתיך	כי אתה רחום	לכל פועל
אך	מדענים שמע ישראל כי אין כאל לפניך	חנן ורחום	לכל פועל
אך	יודעים שם המפורש ובפיהם יתפרש	כי אתה רחום	לכל פועל
אך	כדם היום כבלאים וקדושה לפניך עורכים	חנן ורחום	לכל פועל
אך	לבוש ידים נקיים וכלם צמים ומתענים לפניך	כי אתה רחום	לכל פועל
אך	מעשיהם כגידים	וחטאיהם בפיהם מתנים	סלח נא עונים
אך	נקראים היום	חנן ורחום לכל פועל	סלחתו לכם היום
אך	ספורים כחול הים	כי אתה רחום לכל פועל	עונותיהם תשליך במצולות ים כי שפכו לב כיים
אך	עונים ארבע קדושות לפניך	חוקר כליות יודע כל נסתרות	חוקר כליות יודע כל נסתרות
אך	פקדם לחיים	כי אתה רחום לכל פועל	וכדור מים חיים
אך	ציעקים אנא אל נא סלח נא	וחטא כגור נא	לעדת מי בנה
אך	קולם כרעישים	כי אתה רחום לכל פועל	אבות ובנים לפניך
אך	ראשון ואחרון אתה	חנן ורחום לכל פועל	למען עשה עתה
אך	שמע נא תפלתנו	כי אתה רחום לכל פועל	חנן ורחום לכל פועל
אך	תולים לך עיניהם	בקרואנו אליך ענינו	סלח נא לעונותיהם
		ענם ושמע תפלותיהם	
		כי אתה רחום לכל פועל	
		בקצף לא תשפוש בזעם בל תריב	

כאנף

לא תאגיפנו	לא תגדלנו בדבר
לא תרחיפנו	לא תהבילנו
לא תזעפנו	לא תחבלנו בטמון
לא תזחתנו בכעס	לא תכלנו בלעג
לא תזעפנו	לא תזעפנו
לא תזחתנו בכעס	לא תזחתנו בכעס

בבשפט	לא	תמננו	בנגף	לא	תנערנו	בסער	לא	תסופנו
בשן	לא	תעלפנו	בפחד	לא	תפחיתנו	בצרה	לא	תצמיתנו
בקלון	לא	תקלענו	ברגז	לא	תריבנו	בשוד	לא	תשטפנו

ושרפי קדש יודעי שבך

המבירים

את רבון רחמיך	המבירים	תהלות	תעצומיך
המבירים שנון שמך	המבירים	רוב	רחמיך
קושט	המבירים	צדק	צומיך
פיריש	המבירים	עז	עולמיך
שכל	המבירים	נצח	נעימיך
כדל	המבירים	לדורות	לשמך
כנשואי	המבירים	יושר	ימיך
שוב	המבירים	חקר	חסימיך
זיל	המבירים	וותק	וטאמיך
הגיון	המבירים	דין	הוכריך
גיל	המבירים	בהתאפקך	ברחמיך
המבירים	אלהי	ארומיך	

אלי

ובכן שרפים עומדים ממעל לו
 מרום אומרים הללו
 באימה ובראה פכתורים גדלו
 אופן וגלגל מביעים סלסלו
 שרפים עומדים ממעל לו
 זה אל זה שואלים איה אל אלים וכלם
 מעריצים ומקדישים ומהללים
 גרודי מעונה נצבים יחד
 דממה דקה רעד ופחד
 זה אל זה שואלים
 האומר דבר דבר על אופניו
 בשתים יבסה פיו
 זה אל זה שואלים
 זקים רצים ושבים אליו
 ובשתים יבסה רגליו
 זה אל זה שואלים
 שדוד ענים כגשר ירחף
 ובשתים יעוקף
 זה אל זה שואלים
 גרודי מעונה נצבים יחד
 דממה דקה רעד ופחד
 החשב יחדיו על אופניו
 וחיות מעופפות עומדות לפניו
 זוהר ורקיע כעין חשמליו
 חיל שדף אימה עליו
 שוב שוכן עד עליהם יעוקף
 ידודן יבסה פיו בלי מתחפק

כבוד כח הוא אלי זה
לכן שרפים מפארים מזה ומזה

פי תפלת עני לא תבזה
וקרא זה אל זה
זה אל זה שואלים

מלאכי שרת אותם גמר
נשא ונעלה שבתו לומר

מורא עליהם לקבל מאמר
וקרא זה אל זה ואמר
זה אל זה שואלים

שרף מכונה אחר קדוש
עיר וקדוש נקרא קדוש

סלוד אומר לפרוך וקדוש
קדוש קדוש קדוש
זה אל זה שואלים

פלא נפלא מפלא פלאות
צגים לפניו מלאכי צבאות

פועל ישועת עזה נוראות
עונים ואומרים יא צבאות
זה אל זה שואלים

קדוש קדוש קדוש קוראים בערץ
רם ונשא היושב על חוג הארץ

קלים לרוץ עד קצה הארץ
כבודו מלא כל הארץ
זה אל זה שואלים

טנאן רבותים אלפי יעוד
תולה תבל בזרוע ידו

שנים כבוק לפאר הודו
מלא כל הארץ כבודו
זה אל זה שואלים איזה אל אלים וכלם מעריצים
ומקדישים ומה ללים

ובבן זלך תעלה קרושה כי אתה מלך מחל וסולח

מי

יערוך אליך מענה לספר גבורות רחמיך להגיד ולספר אנדה ואדברה עצמו
בספר כי אתה צעדים סופר פשע ועון מכפר ובסור כנך כל כופר תחכה
לו לשוכ ודהתכפר לבלתי ליכוש ולהחפר כי לא תחפוץ במות אשר יפר לכן ש
שמת עשרת ימי שפר לעשות בם תשובה כהיות לחפר ואם שב וחנן באמר שפר
יעמוד מליץ ויושרו יספר ותקשיב ותאמר מצאתי כופר וביום הכפורים כתכפר כי כ
כשמו כפור כן מכפר ובכל פשעיו לו תכפר וכל חטאיו תרחיק ותפר ויוחק לחיים בגליון
ספר בבן גשנו לפניך חטאית לספר כמודה ועחב להתכפר ואם באדם עברתי ברידתך ל
להפר אתה כאל רחום וחנון פנינו אל תחפר ביכות נם אנכי עפר ואפר וכמו בערופה ל
לנו כפר כפר רחום לשופכי לך שיחה פטוב וסלח ועמך הסליחה ולדלי
מעש תתי סליחה ואם כפי פעלם אין להם סליחה ואם תשמר עון יהיו כסותה ככן גשנו ה
היום לשוחחה בחן הגיון שמינה וסלחה כשותים כי אתה מרבה סליחה מקוים לרחמיך ע
עוויים לסולחה לסולחה עונם גשים לחלותך להרבות לבו מחילתך
כי הוא שכתך ותהלתך והם עמך ונחלתך רעיתך וסגולתך מעשה יריך ופעולתך ואין לבו
אלוה זולתך ומושיע ואין בלתך וכנמת לציר סלחתי במלתך תבשר סלחתי לאוהבי

חלותך להודיעם רחמי גדולתך וינעמו זמר לעלותך

לעלותך בגיא ובשוקים לסלח עונם פל לנאקים כי הם מבעשים רקס לכן כדלים שערך
דופקים סלח נא עונינו לפניך צועקים זכור שלשת אבות אשר בך חטוקים וחבל ונחלה
לשכך חקוקים ושבושה אשר לנו במית תקים לקוראך מבעמקים להודיעם מהיות עוד
דחוקים אשר להצדיקם תחן בניקים להשיב טבותם כאנקים כי הם בניך ועליך מתרפקים ו
ולחונם בענוי עסוקים להוציא דינם כעשוקים לקרובם אליך נקרוב רחוקים היות כאזור ב
בך רבוקים לנצחך כעל שושנת העמקים ענקים בכלשך תחפש צדקה

רב להוסיע מדבר בצדקה וליאין זכות ומעשים תעשה צדקה כי לנו הבשת ורך הצדקה לכן
לדומך מעלים צדקה במדת טובך אותם לצדקה כי קדוש אתה ותוקדש בצדקה בסלחך
עין שביך בצדקה בצדקה תשובב עם לך חתומים כי רחום אתה וכלא

רחמים ורך הסליחות ורחמים וכשבתך על כסא דין תבקש רחמים ותהפוך מדת הדין לכ
למדת רחמים להצדיק בניס לך רחומים לנקותם מטנוף כתמים ולהאזין שועם מברומים
אשר במצותך הם ערומים ולשוב אליך בערומים ומטאגולך לפניך נואמים למצוא

לפניך חסד ורחמים ואם תפלוש מעשימו יהיו נכלמים ובסודם מלאכי מרומים כי תצדיק
בדין מכותמים אשר מדינך חתים ודיממים יפצחו פה והיו מרומים וישמישו לאורך שיר
נעמים ולהגביר קולם קול מרעמים מה ארד שמך בכל הרומים וגדל חסדך מעל מרמים

כי לא תצח לעולמים ולא תקצוף לאורך ימים ודרי משה עם צבא מרומים להשיך לדקדוש
לעתיק ימים יחד שלוש קדושה חותמים ויקרא זה אל זה יקבלו זה
כזה יארישו זה לזה יאמרו זה לזה ארצו באו גישו ודשו הלכו ועופו זישו חדשו טושו ידדו

כרעו לחשו בדרו נצחו סולו עשו נאיו צהלו קדשו רחשו עננו שלשו תשריצו תקדשו ב
באהבה באהבה בבניה ובבחינה בגיל ונהץ ברצה ברעה בהוד והדר בועד ותק בודח חמר
בחן וחוסן בטוב ושעם ביראה וחוד בכבוד וכלל בלמד ולקח כמען ומליץ בנגון ונצח בשום

ושכל בעת ועונה בפלל ופאר בצלצול וצהל בקריאות וקדושה ברנן ורגש בשיר ושבח ב
בתהלה ותפארה בסוד שיה סדר סלה שום שכל סנר שמח שוש שגב סגן סגל סאי סרדה
סבובי ססר סדולי ספיר שפת שרפים סלסל סלד שגיא סלח סומך סובל כל ותקדש בשלוש

קדש

יתנו לך דמוני מעליה עם קביצי משה יחד כלם קדושה לך ישלשו פמה
שנאמר על יד יביאר וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש

כתר

צבאות מלא כל הארץ כבודו לעמתם ברוד יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו ובדבר
גדשך כתוב לאמר ימלוך יי לעולם אלדיך ציון לדוד ודוד הללויה

אל

ברוב עצות תכן את רוח	טדס	בכרוב טס וידא על בנפי רוח
גם פלם ומשקל עשה לרוח	טדס	דברו תעש בנריות הרוח
הלא על סדרה העמיד הרוח	טדס	ומאוצר יוציא את הרוח
זה יסגדול ישל בו את רוח	טדס	חיל נחליו ישרים הרוח

טרם יחלו מים ישוב ה רוח
 טרם לא צלו תשוב ה רוח
 טרם נשמה אליו תואסף עם רוח
 טרם על פני גיא יעביר ה רוח
 טרם צרחו סור וכלו מ רוח
 טרם ריחף על פני מים רוח
 טרם תינה בעגן אנא אלך מ רוח
 אכן באגוש היא רוח
 כחיה ואופן יבא במ רוח

טעם יפוצץ אל ועמיד ה רוח
 כל ליל בידו תופקד כל רוח
 מרוקם בצלמו נפח בו נשמת רוח
 סלול גן נטע מתהלך ל רוח
 פץ עבוד מורדים לא ידון רוח
 קדם כל נקרא אליו ה רוח
 שלטון לא שם ליציר לכלוא ה רוח
 לכן כל אשר באפיו נשמת רוח
 יסלדו יסלסלו לאל בורא רוח

שגגות חרונות תודה לך רגפש
 קדוש בעבור תברכך כל נפש
 פטע בלא דעת לא טוב לנפש
 סכך אברים תמלא חת נפש
 מיתה כבדקת עון וחטאת נפש
 כצפור כפח למלט בנו נפש
 שהוריק החדלת בכל טמא נפש
 זכה וטהורה להיות ה נפש
 הלא בצרור החיים תוצרר ה נפש
 נפש נש רשעם בהעפם נפש
 אלך אל כאומן אשא את נפש
 איחור זכרך נשף ושחר עד אסלים נפש

תמיד תתלונן בדרך כל נפש
 רצית להמציא כופר לנפש נפש
 צום אבחרהו קראת ענוי נפש
 עמל וכל פועל לא ימלאי ל נפש
 נעלם מכל נהם יציאת נפש
 לך בכל צרה אשפוך את נפש
 יחד כל הגפשות לך כאחת נפש
 חשבון עבד בעת דין תתן נפש
 ושדכי למעוהיכי תאמר ל נפש
 דורשי הגיון דת משיבת נפש
 בכף קלע תקולע מהם נפש
 לכן בכל לב ובכל מאד ובכל נפש

אליך ושדך יבא כל בשר
 בדרך תואסף רוח כל בשר בשר
 גם לרמו הוא רבני כל בשר
 דור שטף כהשחית ועש זמת בשר
 הלא בקצפך על חטאת בשר
 ובכנ אפול בדרך ולא בדי בשר
 זה אתה הוא אליו כל בשר
 חי לכל החי קראת בשר
 טורה ישמא לה פזית בשר
 ילל צרים שמעני וסבר בנו בשר
 כבוד שם קדשך יברך כל בשר

תחת כי מעשיך לא כמעשה בשר
 שאתה הוא אליו דרוחות לבל בשר
 רוע פה הוא המחשיא את ה בשר
 קצפת ונמת בשגם הוא בשר
 צור זכור תזכר כי דמה בשר
 פקדת דיניך לא כדני בשר
 עורך ונותן לחם לבל בשר
 סכבת גיד ועצם וארגת בשר
 נא לכן אי לבשר מפני בשר
 מעד ידמו על כל בשר
 למד ותיך כרפא לכל בשר

לכן לעת תשפוך חוֹךְ על כָּל בָּשָׂר

גלוי כבודך יראה כָּל בָּשָׂר וּבְהִשְׁמִיעַךְ

שְׁנֵית יְהוָה כָּל בָּשָׂר

חמול

עַל מַעֲשֵׂיךָ וּתְשַׁמַּח בְּמַעֲשֵׂיךָ שְׁפֹט בְּצַדִּיק מַעֲשֵׂיךָ וּתְקַדֵּשׁ בְּמַעֲשֵׂיךָ וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן

כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ וְעַל מְבוֹנֶךָ וְהִכְלִיךְ

וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ

האחות

אל אֵשֶׁת	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	בֵּית מִדַּת מִשְׁפָּט
בַּחֲן לְבוֹת	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַבַּחֲן וְחֻקְךָ גַּדְי נִסְתָּרוֹת וְכֹל
גִּזְלֵי חֻזֶּק	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַגִּזְלֵי מִמּוֹת וּפְזוּדָה מִשַּׁחַת
דִּין אֵת	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַדִּין יִחַד לְבָאֵי עוֹלָם
הַה וְהָה	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַהֲנִי בִּאֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִי
וְאֵין עֲרֹב	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַוֹדֵאֵי בְּטֹמוֹן כֵּן תִּהְלֹתוּ
זֹכֵר הַבְּרִית	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַזֹּכֵר לְמִזְבֵּינֵי טוֹבוֹת זְכוֹנוֹת
חֵי וְקִיִּים	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַחֹתֶךָ חַיִּים לְכֹל חֵי
טוֹב לְכֹל	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַטוֹב וְכַשִּׁיב לְטוֹבִים וְלִרְעִים
יֹצֵאֵם בְּבִטָּן	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יִצּוּרִים
כָּל יָסוּל	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַכֹּל יִסּוּל וְכֹל־כֹּלֵם יִחַד
לְבָדוֹ הוּא	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַלֵּן בְּסִתֵּר אֵל שְׂדֵי
מִלֵּךְ עוֹלָם	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַמְּמַלִּיךְ מַלְכִים וְלוֹ הַמְּלוֹכָה
נִצֵּר חֶסֶד	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַנּוֹדֵעַ כְּחֶסֶד עִם כָּל דָּוִד
סִלַּח סִיָּה	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַסּוֹבֵל כָּל וּמַעֲלִים עֵין מְסוֹרְרִים
עוֹנֵה לַחַיִּים	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַעֲלִיּוֹן וְעֵינָיו עַל יִרְאִיּוֹ
פְּעוּחַ יָדוֹ	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַפּוֹתַח לְדוֹפְקֵי פֶתָחוֹ בְּתַשׁוּבָה
צְדִיק וְיִשָּׁר	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַצּוֹפֵה רֶשַׁע וְחַפֵּץ לְהַצְדִּיקוֹ
קֶשֶׁה לְכַעֲסִים	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַקּוֹצֵף מַעַס וּמְאָרִיךְ אֵף
רַךְ לְרַצּוֹת	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַרְחוּם וּבִקְרִים רַחֲמִים לְרוּגוֹ
שׁוֹפֵט צַדִּיק	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַשֹּׁדֵד וּמְשֻׁדָּה קָטָן וְגִדּוּל
תָּמִים פְּעוּלֹ	שְׂהוּא	כָּאֲמִינִים	וְכֹל	הַתָּם וְתָמִים עִם תָּמִימִים

וּבְכֵן שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד

אֶחָד יי אֱלֹהֵינוּ	הַבוֹטְחִים בְּךָ עַנְיִים יי אֶחָד	הַגּוֹדְדִים כְּמֵיֵם אַחֲרֶיךָ אֶחָד יי אֱלֹהֵינוּ הַדֹּבְקִים בְּךָ עַנְיִים יי אֶחָד	הַהוֹלְכִים בְּנֵתֵיבוֹתֶיךָ
אֶחָד יי אֱלֹהֵינוּ	הַדְּעוּדִים כִּי הֵם שִׁיךְ עַנְיִים יי אֶחָד	הַחֲתוּמִים בְּמִלַּת סְרִיתְךָ עַנְיִים יי אֶחָד	הַזֹּכִים בְּמִצּוֹת אֲבוֹתֵם
אֶחָד יי אֱלֹהֵינוּ	הַיְחַדְדִים וּמִיחַדִּים שִׁמְךָ עַנְיִים יי אֶחָד		הַטּוֹפְלִים כְּמִמְקוֹרְךָ

האומרים

הכלולים במצותיך	אחד	י' אלדנו	הלקושים כשושן מחוזים עונים י' אחד
ומאמינים בני מאמינים	אחד	י' אלדינו	הנתונים כחותם על לבך עונים י' אחד
המגלים לך מכל עם	אחד	י' אלדינו	העמוסים כמבטנך עונים י' אחד
הפלוטים כמרחמך	אחד	י' אלדינו	הצאן הטבוחה עליך עונים י' אחד
הקרואים שמם בשכך	אחד	י' אלדינו	הרשומים וכצוונים לך עונים י' אחד
השונים בדתותיך	אחד	י' אלדינו	התלויים בכך מכל עם עונים י' אחד

לדור

ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושכחך אלדינו מפנינו לא ישיש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה :

ובכן

תן פחדך י' אלדינו על כל מעשיך : ואימתך על כל מה שבראת : ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמה שירענו י' אלדינו שהשלטון לפניך עוה בידך וגבורה בימיך ושכד נורא על כל מה שבראת :

ובכן

תן כבוד י' לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למ למחילים לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחות קרן לדוד עבדך ועריכות נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו : ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו והסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כלה כעשן תכלה כי העביר ממשלת זדון ותמלך אתה י' ליבדך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב בו בדברי קדשך ימלך י' לעולם אלדיך ציון לדור ודור הללויה וכתוב וגבה י' צבאות במשפט וזאל הקדוש נקדש בצדקה : ברוך אתה י' המלך הקדוש :

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קראת ותתן לנו י' אלדינו באהבה את יום השבת הזה את יום הכפורים הזה לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו מקרא קדש זמר ליציאת מצרים :

אלדינו

ואלדי אבותינו יעלה הבא יגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזמר זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלם עירך חזרון משיח בן דוד עבדך חזרון כל עמך בית ישראל לפניך לשיבה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה זכרנו י' אלדינו בו לשיבה ופקדנו בו לברכה ודושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס ודגינו ורחם עלינו ודושיענו כי ארך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

אלדינו

ואלדי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מעגד עיניך כאמר אנכי אנכי הוא פיוחה פשעיך למעני וח חטאתיך לא אזכור ונאמר מחיתי כעב פשעיך ובענן דשאתיך שובה אלי כי גאלתיך : ונ ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני י' תטהרו

אהלת

מתוחים

באהל טפוחים

עד לא כבון כסאך נכון :

אביצת נמלחים

ואין מלכוד

עד לא מכון כסאך נכון

בנת בערמה	לרקוע ארמה	ואין מלכוד	ועש בחכמה	עד לא מכון כסאך נכון
גלית חסך מתהום בדרעפך רוח על פני תהום ואין מלכוד בחולל מעינות תהום עד לא				
והדת אור עלי ארץ	במעבדך בזה מארץ	ואין מלכוד	מבהק פני ארץ	עד לא מכון
הקפית רקיע במשאות	למעלה מכנו להתגשאות	ואין מלכוד	ועש וכן עשות	עד לא
ועלת דמות כסא	וקרח הנורא על ובסא	ואין מלכוד	יעש ויתגשא	עד לא מכון
זכרתו בחיות	פנים ארבע למו להיות	ואין מלכוד	עתיד להיות	עד לא מכון
חצבת אופנים	סוכבות כס בכל פנים	ואין מלכוד	מאזין מדם רגלים	עד לא מכון
טעות לכל רוח	ופינות בכל רוח	ואין מלכוד	יוצר רוח	עד לא מכון
יצירתם מאש	והוא דברם מאש	ואין מלכוד	מחלק נהרי אש	עד לא מכון
בבודך לא רואות	וקודש וברוך מכתדות	ואין מלכוד	כל חוקר לראות	עד לא מכון
לדמות בשלדבת	ורגל יודה נצבת	ואין מלכוד	עליהם לשבת	עד לא מכון
מתגם קדוש	על אש לרוש	ואין מלכוד	בתהלות קדוש	עד לא מכון
נתגות בקולם	גושאות כס בחולם	ואין מלכוד	יודע פעלים	עד לא מכון
סיעות בחימה	ועליהם באימה	ואין מלכוד	שוכן בקול רמבה	עד לא מכון
עליהם יחודך	וכזיעות אש באימת כבודך	ואין מלכוד	נשגב לך	עד לא מכון
פנייהם פני ארם	ופני שור נגד ארם	ואין מלכוד	מלמד יסוד לארם	עד לא מכון
צנות בכוסה	וחקק כס נשד	ואין מלכוד	לדגד לארם יסוד	עד לא מכון
קוכתם כאריה	וודעות עוזם כאריה	ואין מלכוד	שואג כאריה	עד לא מכון
רב מאד מתגם	ושפר דגיונם	ואין מלכוד	מבין משגם	עד לא מכון
שוחחות וכודעות	ופנים לא רואות	ואין מלכוד	שוקד בחרות	עד לא מכון
תומכות כסאך	תוקפות כס לנשאך	ואין מלכוד	אין כפודאך	עד לא מכון

בכתוב ברברי קדשך נכון כסאך מאז מעולם אלה

של עולם קודם כל דבר אין לי פה להשיב ולא מנח להרים ראש כי מפני
 שעונותי עברו ראשי כנשא כבוד יכבדו מעני כי עונותי רבו מלכנות וחס
 וחטאתי עצמו כסגר כתודה אני לפניך יי אלהי בכליפת ראש בכליפת קומה בכניעות
 חיל בחלישות כח בשכירות לב בגמינות רוח בקדה בבריכה בהשתחווה באימה ב
 בבעת ברית בזיע בחלחול ביראה במדא אומר אני לפניך יי אלהי מקצת מן מעשי
 דרעים וכדדמי דבנוערם וכמעללי דמקולקלים לאבדם אי אפמד לבררם אין בי סח ל
 לגלותם לא אעצר חיל לדברם לא ארעם להגידם אני כדי לתבוע עליהם סליחה ומחילה
 וכרה כיה אני מה חיי אני דבל וריק אני רבה ותולעה אני עפר ואפר בוש אני במ
 כדטאי ומכרם אני בפשעי אין לי פתחון פה להתודות לפניך גדול עיני מעטא עצמי פשעי

רבנו

מספר בושתי וגם נכלמתי בנגב הנמצא במחצית

רבונו של עולם אם עמדת לפרש את חטאי ולבארם יכלה הזמן ודם לא יכלו על איזה ש
מהם אתבע ועל איזה מהם אבקש על הכלל או על הפרט על הגסותות או על הנגלות
עד הראשונות או על האחרונות על החדשות או על הישנות על הטמונות או על הגודעות
על הנזכרות או על הנשכחות ממני אני יודע בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה לא דעת
ולא תבונה ולא צדקה ולא ישרות ולא גמילות חסדים אבל אני סכל ולא יודע בער ולא
מבין גזון ולא נאמן חייב ולא זכאי רשע ולא צדיק רע ולא טוב וכל מעשים רעים אני עשי
עשיתי אשמתי בגדתי גזלתי דברתי דופי הרעתי הרעותי העויתי ויעתתי זדתי
זנתי חטאתי חנפתי חמסתי טעיתי טמאתי הטעיתי יעצתי עצות רעות כחשתי לצתי
לוצצתי מריתי מרדתי מאסתי דברך נאצתי נוקשתי נלכדתי באמרי פי סרתי סו
סדרתי עייתי פשעתי צרדתי קשיתי ערף קצתי בתוכחותיך קלקלתי דרכי רשעתי
שחתתי שקרתי תעיתי תעתעתי וכל עברות רעות עשיתי ואם אתה דן אותי כמעשי
אוי לי ווי לי אהה על איזה על נפשי ואם תבקש לנקותי כמשהו וכמצרף כסף לא ישאר מ
ממני כואמה כי בקש אני לפני אש וכעצים יבשים לפני דאור כסף סיגים מצופה על הרש ה
הכל הבלים אין בו ממש

במה אקדם או מה רפואה אבקש כבן סורר ובזרה הייתי כעבד מודד על אדוניו כתלמיד
חולק על רבו את אשר שדרת טמאתי ואשר טמאת שדרתי את אשר התרת אסרתי ואש
ואשר אסרת התרתי את אשר אהבת שנאתי ואשר שנאת אהבתי את אשר דקלת החבר
הזמרתי ואשר חזמרת הקלתי את אשר קרבת רחקתי ואשר רחקת קרבתו אך לא ל
להכעיסך נתבונתי ובעזות מצח באתי לבקש מלפניך שמתני פני ככלב והעשתי מצח כזונה
וגשתי לפניך בבשת פנים וכן כתוב ומצח אשה זונה היה לך מאת הכלם רבונו
של עולם לא על עצמי אני מתפלל ומתודה כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך ואף
על פי שאיני ראוי ולא כשר ולא זכאי להתודות על עצמי וכל שכן על אחרים אבל כי דר
דרכך להאריך אפך ומדתך להזכיר קצנך ומנהגך לרחם על בריותך וביותר לטובים א
אליך ומודים לפניך ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים אותם שכן פתוב מכסה
פשעיו לא יצליח ומודה ועחב ירחם ומציל את נפשו מדינה של גהנם רבונו
של עולם מנהג בית דין הצדק לא כמנהג בתי דינין של בני אדם שמדת בני אדם כשדוא
תובע את חבירו במזון וקובעו אל בית דין או אל השופט אם יכפור יציל מן המכון ואם
יודה מתחייב ליתן בית דין הצדק לא כך הוא אם יכפור אדם או לו ואוי לנפשו ואם
מודה ועחב אתה מרחמהו רבונו של עולם לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בושים
ונכלמים ועל מה היינו מתודים כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חט ודוא לא חטא ולא יודע
רחמך אלא בהעבירך חטאת יראך ולא על עצמי בלבד אני מתודה כי אם בעדי וב
בעד קהליך יהי רצון מלפניך אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח לנו על כל עונותינו ופ
ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו

אלדינו

ואלדי אבותינו היה עם פפיות שלוחי עמך בית ישראל העומדים לבקש
 תפלה ותחנונים מלפניך על עמך בית ישראל: הודים מה שיאמרו הבנים
 מה שידברו: השיבם מה שישראל ידעם היאך יפארו: באור פניך יהלכנו כרך לך יברכנו:
 עמך בפרים יברטנו ומברכות פיה יתברכנו: עמך לפניך יעבדונו: והם בתוך יעבדונו: עני
 עמך במ תליות וענייהם לך תליות גשים מל שד להחמה: ושכך כעס חזמה: ועם מש
 מסביבים אותך בחזמה: ואתה מן השמים תסגיה אותם לרחמה: עין נושאים לך לשמיסלב
 שופכים נבחר כמים: ואתה תשמע מן השמים שלא יכסלו בלשונם ולא ינקשו בשגנם: ו
 ואל יכשו במשענם: ואל יכסלו במ שאונם: ואל יאמרו בפרים דבר שלא כרצונך: כי ח
 תגונך יי אלדינו דמה חנונים: ומלומדך דמה מלומדים: כמה שידענו יי אלדינו את אשר
 תרונו יוחן ואת אשר תרחם ירחם ככתוב בתורתך חנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר
 ארחם: אל אך אפים אתה בעל הרחמים נקראת וחדך תשובה ה
 הודית גדולת רחמיך חסדיך: תזכור היום ונבל יום לדע ידודך: תפן אלינו סרחמים: כי
 אתה הוא בעל הרחמים בתתנו וכתפלה נקדם: כמו שהודעת לעניו מקדם: מחון אפך ש
 טוב: כמו בתורתך כתוב: בצל כנפיק נחמה ונתלונן: כמו וירד יי בענן: תעבוד על כל
 פשעות אתה אשם כוית צב עמו שם תאזן שוע ותקשיב נאמר: כויקרא בשם יי ושם נאמר
 יעבוד יי על פניו ויקרא: יי אל רחם וחנן אך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לא
 לא לפים נושא עון ופשע וחטאה ונקדה וסלחת לעוניהו ולחטאתיו ונחלתנו סלח לנו אבינו
 כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה יי שוב וסלח ורב חסד לכל קראך כי עמך ה
 הסלחה למען תורא: למען שמך יי וסלחת לעוניהו כי רב הוא:

ואומר סליחות

טופט

כל הארץ ואתה במשפט עמיד נא חיים חסד על עם עני תצמיד
 ואת תפלת השחר במקום עולה תעמיד

עולת הבקר אשר לעולת התמיד

לחבש צדקה מעטה	הלך לבוך החרון	אם אין בנו מעשים	זכרה ישיני חברון
ודם יעלו לחרון	לפני יי תמיד	עולת הבקר אשר לעולת התמיד	
בטה כלפי חסד	לחצות איש לחתייה	עמך לעדק הטה	תגמל עליו ויהיה
כתוב תז חיים ויהיה	של מצחו תמיד	עולת הבקר אשר לעולת התמיד	
השיבה ברצונך	את ציון עד קדושי	ונתת יד ושם	בביתך למקדשי
עריבותנו לבן ישי	להעלות נר תמיד	עולת הבקר אשר לעולת התמיד	

אל

מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מחל ענות עמו מעביר ראשון ר
 ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשד ורחו ולא
 כרעתם תגמול: אל הודיתנו לומר שלש עשרה וזכור לנו ברית שלש עשרה שה
 שהודעת לעניו מקדם וכן כתוב וירד יי בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר

ויעבור י' על פניו ויקרא י' י' אל רחם וחגון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
 נושא עון ופשעוה אה ונקה וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי ח
 חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה י' טוב וסלח ורב חסד לכל הוראיך כי עמך ה
 הסליחה למען תדא למען שמך י' וסלחת לעונינו כי רב הוא

יערב

חין ערכנו
 יום ענות את נפשי
 זכור נא ברית ברית
 דגתנו אל תבוז
 ומשמן בשרי רוה
 אל אבותי בבחזה

בעשור לחדש השביעי הזה

בנוקשי על דלתך	שעה נא ממעונך	אם לא למעני תעשה	עשה אלהי למענך
והוד קולך השמים	קרא נא ויש עונך	והעבר חטאי למען	אמצאחן בעניך
וראה כי עמך דגה הזה	ומאין נועל ישר	בלב פלא מדתלות	ומעש אשר לא יכסר
הגני בא בלא צדק	בעין ישוד תישד	סלף בוגר בוגר	בלבבי אם נקסד
אלדים אשר על אנשים	העם הזה	בעשור לחדש השביעי הזה	
סלח נא לעון		לרום עד ראש כוכבים	וערקותי נדעכו
אם אשמתי תעלה		על בנים שובבים	והם עמך ונחלתך
עד מתי תמשוך אף		ונשית את אנבים	ומה חרי האף
הכי תשכח ידירותם			הגדול הזה

בעשור לחדש השביעי הזה

יה מרום הקטיבה	לקול צעקת עמך	אשר לבשו יעשו	כמדת את ועמך
ואם אין צדק בכפי	עשה נא למען שמך	במקדש אל דפקתי	עלי דלתי רחמיך
חוקים כראי מצוק	ומשטר שמי שביך	לא יכרכלוך אף	כי הבית הזה
	בעשור לחדש	השביעי הזה	
כה צדקנו העדיף	וכף רשענו החסיר	במאונים עת יעלו	כזכר עוני חסד
ראה רתח לבתי	כרתח שפיתת חסד	לחטאי כדוא העבר	והשלך חוני אסיר
	אל ארץ אחרת כיום הזה	בעשור לחדש	השביעי הזה
שעה נועדים היום	להודות על מפעלם	והשבים בכל לבם	על גלוי ועל נעלם
וחשכו באכל תאוה	והלכו ביהוף נעלם	והורידו את בבתם	ודמעתם בלא שעלם
ולבשו חרדות היום	על חטאם ועל פעלם	ויחרו את כבוד שמך	הנכבד והגדול הזה
	בעשור לחדש	השביעי הזה	

אל מלך

בכל לבי ונשמתי
 ואבכה על אשמתי
 חצות לילה כמטתי
 אוראג מחטאתי

עשור קראתיך
 ואתודה על פשעים
 ואתמכר כלב נשברי
 כי עוני אניך

ביום

לך לְכַרְךָ חֲמַתִּי כִּי אֵין עוֹד כְּלָתְךָ וְאֵין לִי פֶה לְהִשָּׁב
 וְלֹא מִצַּח לְדַרְסָרָאשׁ לְךָ לְמִכּוֹן שִׁכְתְּךָ אֲבָל מִיִּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי כִּי עֹנִי אֲגִיד אֲדַאגְ מִחֲמַתִּי
 בְּתוֹךְ בֵּית תְּפִלָּתְךָ כִּי אֵין עוֹד כְּלָתְךָ כִּי עֹנִי אֲגִיד אֲדַאגְ מִחֲמַתִּי

עֵינֵי לְךָ צוּפִיָּה וְנִפְשִׁי לְךָ הוֹמִיָּה וְאֹחֵל דְּמַעוֹת כְּנוֹד
 בְּיוֹם עֶשְׂרֵת בְּיוֹם אִסּוּר בְּאִכְלִיָּה וְשִׁתִּיָּה כְּשֹׁכְכִי בּוֹ לְבַתִּי
 לְמִדָּר מִמִּדָּר בְּכִיָּה כִּי עֹנִי אֲגִיד אֲדַאגְ מִחֲמַתִּי

מִיָּה כְּעֵב עֲנוּתִי וְכַעֲנֵן חֲמַתִּי וְהִעֲתֵר וְשִׁים הַיּוֹם
 וְאִם זָדָתִי וְאִשְׁמַתִּי זָדָה הַיּוֹם וְזָדוֹנוֹתִי וְאֵל תִּגְבּוֹל כְּמַפְעֵלִי
 בְּנִיחָא דְּחִיָּתִי וְלֹא תִמְדָּר בְּמִדָּתִי כִּי עֹנִי אֲגִיד אֲדַאגְ מִחֲמַתִּי

חֲמוּל עַל עַם בְּחֵרֶת לְךָ כָּכָל עַכְשִׁים וְיוֹם עֶשְׂרֵת הַנְּחַלְתֶּם
 לְשׂוֹדָר בּוֹ הַלְּבָבוֹת לְכַנֵּר בּוֹ כָּל אֲשָׁמִים וְבוֹ אֲקוֹד וְאִתְחַנֵּן
 כִּי עֹנִי אֲגִיד אֲדַאגְ מִחֲמַתִּי

אֵל מִלְךְ

שְׁדָר

קָמַתִּי לְהוֹדוֹת לְךָ אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי וְאֹדִישְׁךָ חֲמַתִּי
 וְאִתְחַנֵּן לְבַקְשָׁתִי יִנְתֵן לִי בִזָּה נִפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי

לְפָנִים זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל לְמַקְרָבֵי דְּקָרְבָן אֲנִי תְמִיד עַל חֲרָבִין
 וְאֹדִידָה כָּל שְׁנוֹתֵי אִם חֲמַת כְּשֵׁנִי וְאֵין לִי לְכַר מַלְתִּי נִפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי

מִזְבַּח בְּהוֹדוֹת וְקִדְשִׁים לְבִיחָח וְהוֹבִיא אִישׁ אֶת זִבְחוֹ תוֹדָתִי וְזִבְחָתִי
 אִפְסֵי מְנֵי מִכְּהוֹן וְאֵין זָבַח וְאֵין מִנְחָה נִפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי

הֵן בְּהוֹדוֹת הָעֵבֶרֶדָה וְכַהֵן עַל מִשְׁמֵרֶת הֲלֹא חֲמַת מִכְּשֵׁרֶת וְהַשְׁלָה מִכְּפֵרֶת
 אֵין חֲמַת וְאֵין עֲלָה וְלֹא חֵלֶב וְיוֹתֵרֶת וְאִשְׁפִּיךְ אֶת רִנָּתִי וְאִפִּיל אֶת תְּחִנָּתִי
 נִפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי

הֵן קִדְשֵׁי בְּמִקְדָּשׁ בְּקוֹם זָרִים בְּאִשְׁמֵרֶת שְׁהָרִים נִצְבוּ לְהַיִּים וְהַחֲדָשִׁים לְקִשּׁוֹרֶת
 אֵין לְבִנְיָה וְאֵין קִשּׁוֹרֶת וְנִשְׁאֲרֵתִי שְׁחִרְחוֹדֶת בְּהַתְּוֹדוֹת חֲמַתִּי יְהִי קָרְבָן תוֹדָתִי
 נִפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי

חֲזָה קוֹדֵשׁ כִּי יָדִי כְּבִדָּה עַל אֲנַחְתִּי וְאֵין מִי יִסְמַד בְּשִׁי וְאֵין לִי בֵּית מְנוּחָתִי
 לְכַר בְּךָ אֲזַכִּיר שִׁכְךָ מִגְדָּל עוֹן יִשְׁעֵתִי הַעֲבֵר אֶת אֲשָׁמַתִּי וְעֲנֵתָהּ בִּי צְדָקָתִי
 נִפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי

אֵל מִלְךְ

בְּנֵי

צִיּוֹן הַקְּרִים צִיּוֹן הַקְּרִים אִישׁ בְּאִחוֹ יִלְעֵז וְהַסְתַּוְנָף בְּחֲצֵרוֹת אֵל
 וְאֵת שְׁנֵתֶם יִקְרָעוּ וּבְחִדְרֵי מִשְׁכָּבְכֶם לְקָרָא לֹא נִעְעֵזוּ

וכמו השחר עלה ויאיצו

נדרה שנת המלך	צובל לחם מגואל	לבא אל המלך	יא נסאול נסאול
בעד חטאי המלך	ותועבותיו אשר יאל	אנא סלח להלך	ידוע חולי ותאל
וכטל מסכים הולך	פשעו וחטאו נוואל	בלב ימים סורו אל	תגעו כי נצו

וכמו השחר עלה ויאיצו

יה זכרה רחמיך	אשר מעולם דמה	וכפר חטא צמיך	ביום קדוש לאיומה
וח סה על עמך	מי סליחתך יצמא	שאוב עינות נועמך	ומקור יסע יצמא
אנא לכבוד שמך	בהשמים רומה	ועל אויביך קומה	יא ויפוצו

וכמו השחר עלה ויאיצו

מלכי ארדים צוה	ישועות עם דודשיך	ודבר על לב דוה	בתגומות רחשיך
ומלשני לא ינוה	בשפטך את מבקשיך	ירה אליו כמטחוי	להבת אשך
ונודע כי את מקוה	בית יעקב קדושיך	בעת תתן רישיך	לשנאי תגם יקרצי

וכמו השחר עלה ויאיצו

נשמע קולך יונה	ונרצית אל ארונך	ותעבור הרנה	במתגה צור קוניך
ועוד תהי לראש פנה	ורב שלום בניך	וכל עם אותך הונה	יה למשמע מחניך
וצאן ארס תעבורנה	כמאו על יד מניך	שאי סביב עניך	וראי כלם נקבצו

וכמו השחר עלה ויאיצו

אל מדך

ביום

הלבנת פשעי ברגיון חין אתקדש לבקר בית מושיעי

ולבא במקדש קדש בחדש השביעי בעשור לחדש

נקרא לארדים בחוקה	ונשא לב בכפים	ונפאר ברון זעקה	אל ארך אפים
אולי ברון נצטדקה	כבקמדת כפים	להלבין אודם רשעי	כמאו במקדש קדש
ובקרב אל רועי	רוח חרשה לחדש	בחדש השביעי	בעשור לחדש
ישורון יום הנאסר	ברחיצה ובסיכה	ומאכל תאזה נאסר	וגם מגעל בחסיכה
יבואו נגיד ושר	לפאר אל בנסיכה	ויאמרו לו מודעי	בצדק אב זד ערש
בכף צדק חבריעי	אל נאדר בקדש	בחדש השביעי	בעשור לחדש
מחול ומחוק כל רשע	והצור כתמי מעילה	ונתק חבלי פשע	והתר אגודות עולה
וחין צעקתי תישע	כמנחת אש וכעולה	דקטיבה לקול שועי	בשטחי כף בקדש
מכל חטא להפריעי	וקטגורי לחדש	בחדש השביעי	בעשור לחדש
נרצר הן לא יצדק	לפני יושב סתר	אך אם בו יארק	לשחרו ברון ועתר
יפשט מעשיו חכדק	לוי ימצא טוב פותר	העמר מליץ לפודעי	להק תבואות קדש
ומחה פשעי במדעי	נגד סודדת קדש	בחדש השביעי	בעשור לחדש

אל מלך

דרחק בני ארס

ועזוב התלהלהיך

אל תרדם

ישן

ושור דרכי גבוהיך

ודוי לעבוד צור קדם כרוץ כוכבי נוגהיך

מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך

הקץ לראות שמי	ואת מעשה אצבעותי	ודבט אהלי מדומי	תלום ברועותי
וכוכביהם	פתחי טבעותי	ופחד מפני אימי	ותיחל את ישועותי
פן זמן יבנהך	ורם לבבך בנבוכך	מה לך נרדם	קום קרא אל אלהיך
וצא בחצות הלילות	בעקבות אנשי שמות אשר בלשונם תהלות ואין תוכם תוך וכרמות	לאל בלבם מסילות	ולדם בכסאו מקומות
לילותיהם תפלות	וימותיהם צומות	מה לך נרדם	קום קרא אל אלהיך
דרכם סולם לעלות	עד יא אלהיך	ותתנן למול קונך	ואל תתור בסדעים
והשפל מאד את נאונך	וקח הטוב כי נעים	כבר אל מדונך	לעת יעלו מושיעים
וישאו קול הבונך	הבון לקראת אלהיך	מה לך נרדם	קום קרא אל אלהיך
דל אשר עפר יסודם	החכמה כאן	ומתר דארם	מן הכדמה אין
רק לרואי צור כבודם	ראות לב לא ראות עין	ומצאי מעיני סודם	הטובים כין
כי כן בשר ודם	תביצא את אלהיך	מה לך נרדם	קום קרא אל אלהיך
דאיהיה אשר אהיה	אשר כל חפצו פעל	המטית וכחיה	כוריד שאול ועל
עמוד למשפט והיה	ועזוב סדר ומעל	לאמר מתי ואיה	מה לבטח ומה למעל
ואולם תמים תהיה	עם יא אלהיך	מה לך נרדם	קום קרא אל אלהיך

אל מלך

יצו

דאל לדל שואל

המון שיתו ומר רוחו
אשר יקרא בעת יירא

והיו דלתיו ופתוחות
לאל אלהי הרוחות
משפטים ותוכחות

ליא אלדינו הרחמים והסליחות

הימצא חי בעין בוחן	כליות איש מלא מרמה	אשר חילל והתגולל	בדם עזון ומי אשמה
וסוף שברו ובית קברו	יצע גוש וסות רמה	ותגבר ללא דבר	ולא ידע למי ולמה
ויטכח יום בלא פדיוס	יהי קורד בלא חמה	יום מגלות נפתחות	וחברו נשכחות

ליא אלדינו הרחמים והסליחות

ואיך יגבר אשר חובר	במי טפה ודם נדה	אשר נחשב לגר תושב	וילך לו בלא חמה
ומטעמו וגם מימו	וקץ ימי כמו כדה	ואין נגע בלא נגע	ולא פגע ולא חדה
ואין תמים בלא דמים	ואין איש משאול נפדה	אבל נרצה וזון כצא	אשר חטא והתודה
וקדם שיר ותשכחות	פני ארון ומזכחות	ליא אלדינו הרחמים והסליחות	
דורך עוז אשר יעוז	במעלתו ומרכבו	ושם כסלו ימי הבלו	ברוב חילו ובזהבו
הלא יחבר זמן יועבר	זרון גבהו ומצבו	ואיך ישכח אשר זכח	בכנאו וב על כסכו
בנת ידאב וגם יאב	ואין מרפא למכאובו	ועת ישש כאר שמש	ואין דרד לכוכבו
וסכבו בשוק אנחות	משפחות וכשפחות	ליא אלדינו הרחמים והסליחות	

הדר תבל כצִיץ נובל ואחריתה באר שחת לִבְךָ לִבְךָ אֲשֶׁר נָחַתָּם וְהוּא כִּפְנֵי שְׂמוֹ נָחַת
 וְעוֹל יִסְכַּח וְלֹא יִכְבֹּל וְלֹא יִקְוֶץ בְּתוֹכָתָּהּ וּמְמוֹקְסוּ תְּהִי נִפְסוּ כִּמוֹ שִׁפְחָה בּוֹדְחַת
 וְתִתְנַשֵּׂא עֲדֵי כֶסֶף וְתִסְוֶר מִשְׁאֹל תַּחַת וְנֹף נֶעֱזֵב כִּמוֹ אֲבֹב וְכִאֲזוֹד אֲשֶׁר נִשְׁחַת
 תַּמְנוֹת תֵּאָרוּ נִמְחוֹת וְהֵם עַל כֶּסֶף מַצוֹתוֹת לֵאמֹר אֲלֵרֵנִי הַרְחִימֵם וְהַסְלֵם
 אֵל מֶלֶךְ

יח

צור עולמים

אל נאור בקדש

שעה שעת עניך

לך נקרא עם קדש

וְהַמְצִיאֵם מַחִילָה בְּיוֹם זֶה מִקְרָא קֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ
 אֲלֵרֵם יוֹם נֹדָא וְאִיֹּם בְּחַגְתּוֹ מִיְמֹת עֶשְׂרֵת חֳלוֹת בְּתַחֲנוּן לְךָ אֵל חַנּוּן יוֹם וְלֵיל וְאִשְׁמֹרֶת
 יוֹם יָבֵא כָל מַחְבּוּא וּמָה יַעַשׂ בְּמִסְתַּרְתָּ אִם תִּשְׁקֹר וְדִין תִּפְקֹד וְתִבֵּן כָּל נִסְתַּרְתָּ
 הִישׁ תִּקְוֶמָה לְאִוְמָה אֲשֶׁר בְּגִלוֹת נִסְתַּרְתָּ אִין כֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְהֵן כְּצִיץ נֹר הַקֹּדֶשׁ
 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ

לֵב נִפְתַּל אֲשֶׁר הוֹתַל אֲשֶׁר מִיְצוֹר לֹא נִכְחַד
 כִּי אֵין לִפְנֵים כִּשּׁוּא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שׁוֹחַד
 וּמִיַּחֲדִים וּמִעֲדִידִים אֵל יֵאָל אֶחָד

מָה יַעֲשֶׂה לְיוֹם כֶּסֶף לְיוֹם כְּרִין יִתְיַחַד
 לְזֹאת יִרְעַד לֵב לְעַד וְדַגְּנֵשׁ גַּם יַחַד
 טוֹב וְסִלַּח הוּא יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקְדֶּשׁ

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ

לְךָ אֲרֹדֶשׁ וְאֲכֹפֶה רֹאשׁ מִבֵּין כָּל מַפְעֻלוֹת
 בַּעַת תַּעַל זְכוֹת וּמַעַל בְּמַאֲזֵנִים לְהַעֲלוֹת
 מַחֲה זְרוֹנוֹת כְּבוֹשׁ עֲוֹנוֹת וְהַסְלִיכֶם בְּמַצְלוֹת

וְאֲרַנֵּן וְאֲתַחֲנֵן הַיּוֹם בְּחֶמֶס תְּפִלוֹת
 זְכוֹת יִצְרָק וְיִצְטַדֵּק מְרוֹם כּוֹכַב וּמַזְלוֹת
 וְחִישׁ חֲדָיוֹן וְשִׁיר תְּגִיֹן בְּצִיּוֹן דֵּר הַקֹּדֶשׁ

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ

בְּנֵה אֵלֵי בֵית זְכוּלִי בְּזִכְרוֹת יְשִׁינִי חֲבֵרוֹן
 תְּחַוֶּקְנִי וּפְקַדְנִי בְּסֵפֶר הַחֲבֵרוֹן
 הִשָּׁב כְּהִנֵּים לִפְנֵי לִפְנֵים מִשׁוֹרְרִים לְךָ בְּקוֹל גְּרוֹן וְאֹן נִשִּׁישׁ בְּתוֹךְ הַצִּיץ וְהִיָּה עַל כַּעַח אֶהְרֹן
 וְאִישׁ בְּאֶהְלוֹ יִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֵל הַקֹּדֶשׁ

וְנִשְׁאַרְתִּי שְׁחַרְחֹרֶת בְּרוֹב הַלְדוֹל וְחִסְרוֹן
 וְחִישׁ תִּבְשֵׁר חִסְרֵי נֹצֵר שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי לְבַצְרוֹן
 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ

אל מלך

יד יד

אל ברכוהו

בעצרת קהלתכם

צעקו על פשעיכם

ורוע מעלליכם

חסד קדוש ישראל

יעודר היום עליכם

כי ביום הזה יכפר עליכם

אֲבִיוֹנֵי אֲדָם עִם פְּלִשְׁתֵּי אֲמוֹנֵי
 קְחוּ עִמְכֶם דְּבָרִים וּשׁוּבוּ אֵל יֵאָל

בְּנִתְוֹנָה עַל הַר סִינַי
 וּבִיַּחוּף רִגְלֵיכֶם

הַבּוֹחֲרִים בְּתוֹרָה
 בְּעֲנֵי נַפְשׁוֹתֵיכֶם

כי ביום הזה יכפר עליכם

כָּל אִישׁ מִבְּכוֹתָיו
 וְאִישׁ אֶן מִחֲשִׁבוֹתָיו

הַסִּירוּ מִקְרַבְכֶם
 וְתַעֲשׂוּ דְרָכֵיכֶם

עֲרֵלֵת לֵב וְתוֹעֲבוֹתָיו
 וַיִּשְׁירוּ מִעַלְלֵיכֶם

ביום

דמעתכם הזריח
ישוב רשע ודכו
יחיה מדין עליון
ט נתן ורחום הוא
טיב על כל יצוריו
אך טוב לישראל

כי ביום הזה יכפר עליכם

כל איש מבבותיו הסידו מקרבכם
ואיש און מחשבותיו ותעבו דרכים
כי ביום הזה יכפר עליכם
והשתחוה אפים וחלו נא את פניו
אל ארץ אפים ויפדה נפשותיכם
כי ביום הזה יכפר עליכם
טובו עליכם סבב יקבל תפלת השב
אלהים לברי לבב נשואי עון היום
כי ביום הזה יכפר עליכם

ערלת לב ותועבותיו
וישירו מעלדיכם
שאו אליו כפים
ונפש עולדיכם
חשיב את השוכב
ישיבכם אל ארצם
אל מלך
עת מחילה וסליחה
ומשפט להנחה

**כפרת עוני
להוציא לאור דיני**

יהיה נא דבר אדוני המלך למנוחה

לפארך שוכן מעל פשע מאדם הצור
לקדמך בלי נעל סליחתם מלאחר
שמעה סלחה יהיה נא דבר אדוני
בבקד בבקד לדרוש מי הגוהר
ולא אבטח על שקר אולי חטאי ישוד
הכל המזכחה יהיה נא דבר אדוני
הגנו אתאנו לך פרץ יצרי להגדר
כל היום כהיכלך פנה נא לקול השדר
ונשא המון רוחה יהיה נא דבר אדוני
ישמע קולתחננים המביע חבלו יחד אבות ובנים
להתחדות חטא וזוננים בצום עשור מלילו ועד לילו מתענים
היתה אורה ושמחה יהיה נא דבר אדוני המלך למנוחה
אל מלך

נגד מערי שחר
חכוד איל אחר
ותחונם בצום נכוד
יום כפור אתנהר
וארצה אהיה גוהר
ורצה ניב כמתמוד
מאור שחר כותהוד
ואתיצב חין להסדר
ופשע צאנך בוד
נותן קול עח בקולו
ויעצור את אכלו
עד יבשרו אל מחוללו

יחידתי

בצרת סלח פשעי והושיעה ימינך
ותאזן את קריאתי ואל תמוד כמדתי
יחידו לך ענה אותי ואת איש תם אשר נחתם
דאה עמך באולמך
בצרת סלח פשעי והושיעה ימינך
ותאזן את קריאתי ואל תמוד כמדתי
יחידו לך ענה אותי ואת איש תם אשר נחתם
דאה עמך באולמך
ואם זודתי ועשיתי אני הרע בעיניך
ושכך את חרונך אל תעלם אנך
לרחמי לשועתי ואם לצתי ופשעתי והרשעתי וחטאתי
קחה מלכי תמוד נסכי תפילתי ודמעותי
זכור עקוד כשה נקוד וקרוב קין ישועתי
לרחמי לשועתי אל תעלם אנך
לך יבנו ודם תוכי ארוח עולם לרגליך

לך יקרו וגם יודו לך הוד מוהלליך
ונתק כוסרותימו ודבה את פעליך
פקוד אותם להעלותם כבו שלש רגליך
והוד אל ודאר יאל תשוב למעונך

לרוחתי לשועתי אל תעלם אנך

שלח צורי אל ציר צרי ותעל לדאבני
ביום הזה שלח מזה במי ישעך לטהרני
שפוך זעם עלי שפוך זעם עלי
עלי עכך כהוד שמך יהי שלום לבניך

אל מלך

מוני ומעלה מעלה מולה ואני
קני לעוני לעבד נחלה עדי מה תחשה
ציר לפדותי גאל לך אתה את גאולתי
רעתך והבאתה אל תוך ביתך
בחמתך כי איך תקותי ראות תאותי

מולך

היקם משה
שובבה דאל
והוצא מקלל

והנה בן ביתי יורש אותי ושעה לפועה
קרובה ישועה לא זאת גדלך יה תשועתי
כאשה גרושה בבת שץ קדשה
הבט רזון תפעה דמב לך תשועתי
גאל לך אתה את גאולתי קט וארשתך
אלה לאשה נשבעתי כי
אורי ש אויבי ילדי אביא בבית תפלותי גאל לך אתה את גאולתי

אל מלך

יצוץ

צור כחרכו
לכורע על ברכו

יסכית ניב ערכו בעטוף לפניו רוחו
יהי נא נגרו ודכו ונכחו יהי ארחו
שדי אם גרשתה אשתך היא קרואה
החזירה עתה בלב אהבה נפלאה
פרה כאשר אמרת פלטה הנמצאה
מגדול ישועות מלכו
על מה יזרה אפך לעכך ממערים
ושכותו עם כפך לצל מחוס צהדים
שפך את קצנך לרעים משמים ונושא לך עינים
תגיהו בבגדו מגדול
יה נחם עמך בכפל כאשר הלקיתו בו
ותחת היה שפל תנה כסא מושבו

ושגיה אל כפתחו
ושפך כרד שחו

כמנחתו וכנסכו וכעולתי ומכחו
מגדל ישועות מלכו ועושה חסד למשוחו
וספר כריתות נות בידה לא נשאה
ואם אותה כנרת כשפחה דופי מלאה
וחיש גאל ודביאה ציץ נור על מצחו
ועושה חסד למשוחו
הוצאתו עת נפך עד בכור הרחים
ובנוך ובסיפך דבאתו ירושלם
ואודה תחת אופל שכן דאר סביבו
נשא עד הערפל ומחה חטאו וחזבו

אל תזכור עוד אופל זרוננו אשר הוא אהבו אל יחי לו אויבנו לעמוד לשטן נבחו
 מגדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו
 הלא דרך אגוש למעול ודרך אל לסלוח אם כחטאי תפעול הזכר לעצר כח
 סגור פתחיהם לנעול ודלתותיהם לברוח ואל נא תגעול געול ואל תגנח גנח
 שבור נא מוטות העול וחיש ישע לסלוח כקדם אבי גנח בנא צוית לשלוח
 כגדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו
 אל מלך לשבת ויום כפורים

טרי

קדש היום שבת טר הבנוחה
 אל כי ישפוט היום על גלי ועל נבחר
 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 בשבת יום מרגועי ושר תענוגי ונופשי בשרי רח ממשמן וענה בפני כחשי
 וכשל מצום ברכי ורחמי צקון ולחשי מזעד דמי וחלבי קחה בקרבן אל קדושי
 אם עוני יתאספון יחד עברו ראשי בסודם אל תבא נפשי ובקהלם כבודי אל תחד
 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 בנקדש שבת עונג בשפלות נפשים נעים שזכרו היום בנים כגי נשעי נעמנים
 להלבין את חטאיכם אם יהיו כשנים וקראו לאל בחזקה ודרטו לו תחוננים
 כי הוא אלה האלקים וארוננו דארונם אשר לא ישא פנים ואלא יקח שחד
 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 במבצר עיר הקדש עבוד בסך איד אובל בחיותם מזבחותי תוך מסר ההיכל
 אשר ייסד בן אורי ובן אדמון איש מיכל לבפר על עון יעקב לצר נתן כצאן מאכל
 ובא שוטגי אשר הערים לטומכם חרבה ונבל מטס למה אשכל גם שניכם יום אחד
 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 שעה חין ערכי היום זהט אונך לשועתי שמשא את תפלותי ואל תחרש דרמעותי
 ושור כמרומים רישי וכל עבלי יגיעתי וסוד ובנה סעון ביתך כקדם משכן ייעתי
 ואשיר אז לטבך וארים קול תרועתי הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
 הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד

יום

שבת וכבודים איש באחיו דבקי שבע אל שועת עמך על סליחה יצקך
 ותרונה לשונותם ולבותם ישחקו חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקך
 צאן כרעתך אגחני ואם כצאן תעיני ונאנו בפני און ריבול שדא רענו
 יקומן יום העשור ונופש אשר שענו וחסדי אבות יעודרון וחסדך ישביענו
 ראשונות ישביענו יתנו ערדים ויצדקו חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקך
 חן ערך עמך תתנוניו יערבון ודגש כי ביום עונג בענוי נפש ישובן

וחלף קרבן מכפר חתם נשכרה יקריבון כמז חזקתי עטברחל לעד כצור יחצבת
 הטוב בטיב יכתבון ובספר יחזקי חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו
 קמים לפני ארזות ועזבו מדבץ מעונות מקרא נחרו גרזנות שכורי לב מגזנות
 מחול להם שגיונות והשלך בעול ים וזונות וחטאים אין להמנות בספר הזכרונות
 וימחו אף עונות אבותם אתם ימקו חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו

אל מלך

ישראל

עם קדוש יגל וישמח לבו אשר לו אלהים קדושים וסם שמו בקרבנו
 קודא אליו מענה ויגער בשטן אורבו

י אלדיו עמו ותרועת מלך בו

רשו וראו כי כל איש אשר בודכו יחפוץ דולך למצוא עונו ואחר עינו יפוך
 זמן חשבון גיש ולבית בודו יקפוץ עצב נכזה נפוץ ככל אין חפץ בו
 י אלדיו עמו ותרועת מלך בו

חוטא ולא שב בלבו משלו למה הוא דומה טובל ואוחז בידו הסרץ והטבא
 יגע ולא יועיל לו ואם טבל בכל מימי עולם כלא שב כל ימי אשר הגע בו
 י אלדיו עמו ותרועת מלך בו

כונן עמי לבך ונעזבה כל לצון לכה איעצך שובה ואתרעץ מלך בו
 מודה ועוזב ירוחם אם פגים כחצון תמים יהיו לרצון כל מוס לא יהיה בו
 י אלדיו עמו ותרועת מלך בו

נרבות פי בוראך הם יהיו לך למקמע ואת מימיה תגמע
 עוזב לבב השובב ובבכי עניך תרמע השמד מפניו ושמע בקולו אל תכר בו
 י אלדיו עמו ותרועת מלך בו

פני לב רע לא תשא בעת ישחק וירגן צפוני הרחק ממך לפתותך כי יסגן
 קרצה בו ועשהו ובקרבך אל יקנן ואל תשמע כי יחנן קולו אל תאמן בו
 י אלדיו עמו ותרועת מלך בו

ראה כי מאז סוד בך האלדים לעודה שומר לך כל טובו וכל יקרה החמודה
 תשבע רשן ביתו כל מתקן לסעודה ישראל ויהודה וכל זר לא יאכל בו
 י אלדיו עמו ותרועת מלך בו

אל מלך

לא

בקשתי אל אבטח ולא אשע בדרבי
 ובחנות עלי מחנה בך בטוח לבי
 זה לב טהור מלב נפתל אשר נוצר כי
 ברא לי אלדים ורוח נכח חדש בקרבי

יושב כרובים הופיעה לדל עמל הרגיעה ועיני כי ארמיעה ביום קודאי הושיעה
 היש לי מה אביעה לדינך יום אניעה חטאתי אם אצביא ועוני לא אחביא

שְׂדֵי מַעוֹת חַיִּי
וְדַבַּק אֶת מַאֲוִי

חֶסֶד וְאֵמֶת מִנָּה
וְקִיָּם מֵאִמֶּר הַנֶּחֱד

קֹזְמִיּוֹת לִי הוֹדֵךְ
וְעַם הַדָּל הַהוֹדֵךְ

א

כְּשִׁמְךָ קָרָא
נִשְׂוֹא עוֹל גְּלֹא

רִצּוֹנְךָ יִמֵּי
וּמִמֶּךָ נִבְלָמוּ

תְּגוֹת מַהֲלֹךְ
חֶקֶר מַפְעֶלְךָ

מִשׁוֹךְ אֵל חֶסֶד
וּמִקְדָּשׁ יִסֵּד

מִחֲרָפֵי שִׁמְךָ
וְהִדָּאִם בְּעַצְמְךָ

ב

וְלַעֲבוֹד עַל מַצְבֵּי

מִי אֲשֶׁר יַעֲמֹד לִפְנֵי
וּמִמַּחֲשַׁבֵּי זִדּוֹנָיו
וּמִפְתָּיו בְּרַחֲתֵי
שִׁכְתוֹ שִׁבְּ אֲרוֹנֵיהֶם

בְּרָא לִי אֱלֹדִים
צִוִּי צִוִּי וְחַלֵּי
וְהַחֲלֹף כַּח קִוִּי
בְּרָא לִי אֱלֹדִים

לַעַם אֲשֶׁר בּוֹ מִתְכַּנֵּה
אֲנִי שׂוֹלַח כַּפְּנֵיהֶ
בְּרָא לִי אֱלֹדִים

אֵל אֲשֶׁר כָּבַל מוֹלֵךְ
לְעֵינָיו יַעֲבֹד מוֹלֵךְ
בְּרָא לִי אֱלֹדִים

נִכְסַפְתִּי לִרְאוֹתְךָ
לִילָה קָמְתִי לַחֲלוֹתֶיךָ

אֲבִיוֹנְךָ
בֵּין מַטְוֵיךָ

אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ

נֹרָא עֲלִילָה
לְבַקֵּשׁ מַחֲלָה

אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ

כַּפָּה לֹא חֲשַׁכִּי
לְשׁוֹנִים דְּרַכִּי

אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ

אֵל בְּנִיךָ
בְּרִצּוֹנְךָ

אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ

הָרוּם שֵׁנִיּוֹם
וּפְנֵה אֱלֹדִים

אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ

עַל מַשְׁכְּבֵי
הַתְּוֹדוֹת עַל חוֹבֵי

לִרְאוֹת מָה יִדְבַר בִּי
וְלֹא יִירָא חֲרוֹן אַפָּי
חֲשַׁכִּי כּוֹכְבֵי נִשְׁפוּ
וְאֵל חֶסֶדוֹ בְּמַחֲתֵי
וּנְדוּשֵׁים חֶסֶד פְּעוּלֵי

וְרוּחַ נִכּוֹן חָרַשׁ בְּקִרְבִּי
דְּרוֹשׁ נָא אוֹתִי אֵי
מוֹשִׁיעֵי וּפְשָׁנָבִי מִגִּינֵי
לְחוּץ רַבִּי

וְרוּחַ נִכּוֹן חָרַשׁ בְּקִרְבִּי
לְנִצּוֹד דָּל הַמְּשֻׁנָּה בִּיד צַר הַמְּתַאֲנָה
אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי לְדַקֵּל אֶת עוֹל גְּבִי

וְרוּחַ נִכּוֹן חָרַשׁ בְּקִרְבִּי
וּמַעֲבִיר בְּנוֹ לְמוֹלֵךְ בְּמַצּוֹלוֹתֵי הַשֶּׁלֶךְ
בְּפִרְשֵׁי וּבִרְכָבִי וְאַתָּה קָדַשׁ בְּקִרְבִּי

עַל כֵּן חֲשַׁתִּי אֵל בֵּיתְךָ
אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ

וְעֵין נִשְׂוֹא לְמַעֲוֵיךָ
וְהִגַּם שִׁקְרוֹ עַל דַּלְתוֹתֶיךָ

וְנִשְׁפָּ קִדְמוֹ לְסֹלֵד בַּחֲלָה
עַל לֹא שְׁמֵרוֹ תוֹרַתְךָ

וְעוֹצֵם גְּדֻלֶךָ בְּקַהֵל בְּרַסֵּי
וּבְמִי יִשְׁמַע תְּהַלֵּלְךָ

וְכֹלָה כֶּשֶׁד בְּחִדּוֹנְךָ
וְשׁוֹר כִּי בָאוּ בְּנִחְלַתְךָ

רְאֵה כִּי עַמְּךָ בֵּין אֱהֹלִים
וְלִי אֲנִי עַבְדְּךָ בֵּן אֲחֵתְךָ

עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי שִׁמְתִּי
אֲשַׁמְרוֹת קִדְמָתִי
לִפְנֵי יְיָ קִבְּתִי

וּמָה אֲשִׁיב עַל תּוֹכַחְתִּי
וְאֵיךְ יִדְרוֹשׁ רַעֲיוֹנָיו זְדִמִּים מְלֹאֵה כֶּסֶף
וְהַקִּפְחוֹדֵי עוֹנֵיו כִּי אֲרִיזָה מִפֶּה וּמִפֶּה
לְדֹאוֹת מָה יִדְבַר בִּי וּמָה אֲשִׁיב עַל תּוֹכַחְתִּי
כִּי אֲחִירֵי עֵינֵיהֶם תִּרְוּ עוֹלָם וְהַבְּלוּ

ושוא לקחו בידיהם ובאו אל היכל
איהו בי תפל שחתי וכדבל נשענתי
האומר ועושה אל תפן ברשעני
ומעלומי תכסה ומצלתיך תכסנו
באמרך פתחתי כדברך סלחתי

אל מלך

ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו
לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי
ואם באשמים תגסה בהם אל תגסינו
מעז לדל ומחסה לאביון בכך מחסינו
לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי

אלדי

קדם מעונה

אשר פעם ראשונה

גם בפעם אחרונה אי יער הבהילה
בין שפתים תחת האזר נרמסה
ובעברי פי פחת להמלט קן עושה
ומקול צפור תחת וצעקה יום נתפשה
ולא מצאה היונה
רעה גזרו שחקים והנה באה כולה
ורודפיה שן חורקים כי יכול טכל לה
היא תקינן והם משחקים ואם תגביה קולה
ולא מצאה היונה

העון הושיבה שוממה כשימון

ותעלה על לבבה ימי שבתה בארמון
או בפרש שרי בה מלכים תשלג בצלמון

ולא מצאה היונה

מרטו כל שכניה כנפיה בצרייה

למה לא תחגייה צור כי בכך חסייה

אם היא כשפחה קנה ואם בת היא וחיה

ושוכבה אל גבולה

ואז תמצא היונה

אל מלך

יעירוני

רעיוני

הגות דברי תחנוני

ולא אתן שנת לעיני חצות לילה בגללו

הקיצותי ואחשב מי הוא אשר הקיצני

ונתן באוני קשב וחזקני ואמצני

צור אשר הנשכחה לו והגריה מפעלו

ואתפלל לפניו ובתפלה אתענג

ישובב יונה הגלה

נשר גדול החלה

ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה

וכשוב מראה משחת לכל עין נמאסה

היא ירדה לשחת וכל עוף ראשו נשא

כמו נערה מאורשה אשר אין משיע לה

מנוח לכף רגלה

ליונת אלם רחוקים וסר ממנה בעלה

ולילה ויום חולקים אפרוחיה למולה

אין אומר הרפה לה כי נפשה מרה לה

מנוח לכף רגלה

וקולה כאוב בכאיבה וקול צורר כקול המון

נחפה בכסף וטובה נראה ער דר חרכון

ולשוב אל קן קרמון מי יתן אכר לה

מנוח לכף רגלה

גם ירקו בפניה ניי שם היה

לחיה אל תתגיה עד מותה בשביה

חכור נבואת ישעיה התשכח אשה עולה

חזוכת אש תהיה לה

מנוח לכף רגלה

וסוד לבי ומשאלו

בזמרת אל ומהללו

לחזות בנועם יי ולבקד בהיכלו

ודגה קדוש יושב תהלתו ואיצני

וכל עוד רוחי אשב אברך אשר יעצני

לחזות בנועם יי ולבקד בהיכלו

ובקש דמעי עגני ומתקן מצוף ופנג

תגבה לבי בעיניו
וכי זכור מחמלו
רום ליל ודבבר
ויתיחד העובר
וישר וישא משלו
דגה עבו עבדים
לך יצורו נעבדים
סלח לדוע מעללו

בעת נמס כרוג
ינשה את כל עמלו
ואתר שחר מבא
עם מלך במסכו
לשם דגלו ומהללו
לפני מלך מלכים
בעוד חיז נמשכים
אשר כחול משקלו

כעבר לפני אדוניו
לחזות בנועם י
עד יתרצה העובר
ושפוך דמי לב וכבר
לחזות בנועם י
עומד וידיו כבדים
וכל קרבו לך מודים
לחזות בנועם י

מפחדו יתמוג
ולבקר מהיכלו
בתחנתיו אל רבו
ויגיד נגעי לבבו
ולבקר מהיכלו
ודמעו נהלכים
ומתודים ומסרכים
ולבקר מהיכלו

אל מלך

יה

עד מתי השכנת
התיאשו מחשבתי
לקול מר צללו שפתי
כמוס באסמך
ובן שמת כוכבו
ומתוך דה משכבו
לשקוד באולמך
דלותי איך אכסה
ושעיר חיל עושה
בית מדרך פעמך
הן שומרי לא יעם
מתי ראשי ירום
בקנאתך לשמך

למתי צפנת
עד מתי מאנת
עלי ענן זעמך
פניך ליראות
וחתום בחותמך
מעל כוכבי גבוהים
נכסף לביתך ויהים
ולחזות מעימך
אחרי אשר נגליתי
ויתגבר בן אמתי
ואוחז במרומך
ואני לא אנשני
ועת רצון אודשני
ולעירך ועמך

עד מתי עשנת
כי אחרו עתותי
עד מתי עשנת
איך נפל כוכבו
לאמד מתי אבא
עד מתי עשנת
מלכות אנג תגשא
ועתה מתי אעשה
עד מתי עשנת
אך ברטאי העצום
פתי אקום
עד מתי עשנת

אל מלך

חזון תנחומיך
להשקיש שאון קמך
בתפלת עמך
וכל הזתות באות
קץ הפלאות
בתפלת עמך
ומאודותיו כהים
ואראה פני אלהים
בתפלת עמך
וחשפל מלכותי
גם אנבי לביתי
בתפלת עמך
כדוב שכול אפגשני
אויסיף עוד אבקשני
בתפלת עמך

בקר

בחמון רחמיך
בקר תשמע קולי
אנחנו מחשים
גשתי בתחנון זכור
נבחר לשבת בצורך
דת העשירית ביחודו
בקר הודעתי וצחיתי
יצרתי לכבודי חלדי

וחכינו עד יום
ויהי נכון לבקר ועלית בבקר

לעת מרפא פריס
ושועתי נודא ואיום
השלישי בהיות הבקר
צורקת איתן ומפעלו
ונתגסה בעשר להועילו
ניסיתותאשר לו
אוד השחר במקומו
בימן רוכבה להקיס

וּאֶבְחַר פְּרִי בִטְנִי

קָרְבַּן שְׂחֹד לְהַשְׁלִימוֹ

אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר

בֶּקֶר זֹהָר אֹר כְּהַשְׁגִּיחַ
בְּמִזְרַח הַעֵדן צֶדֶק
חֶבֶה יִתְרָה קִלְקֵלָה

וּבֵרֶק בֵּרֶקְאֵי כַחֲכָרוֹן
יִקְרָאוּ לְרַגְלוֹ בְּכַשְׂרוֹן
שׁוֹרֵת גְּדוּלָה וַיִּתְרוֹן

וַיִּשְׁכֶּם אֲבִרְהָם בַּבֶּקֶר

בֶּקֶר שׁוֹדְדָה כְּדִקְרִין
נִהְגוּ דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
יוֹם הַשְּׁלִישִׁי מִצֵּאוֹ

וְהַאֲנָשִׁים שָׁחֲחוּ אֹר
מִדְרִיָּה לְתֵאוֹר
מְקוֹם הַמְנוּחָה וּכְאוֹר

בֶּקֶר יִזְרַח שֶׁמֶשׁ בֶּקֶר

בֶּקֶר כִּהְגִיעוּ דֵר הַבּוֹד
בְּנֵה מִזְבַּח הָעוֹלָה
לְהוֹדוֹ יַעֲנֶה הִגָּה

בְּגִזְרַת מַעוֹת וּמִחֶסֶה
וּמַעֲרַכַת אֵשׁ יַעֲשֶׂה
וְהָאֵשׁ וְהָאִיָּה הִשָּׂה

דָּאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר

בֶּקֶר טְאֵכֶלֶת אֶחָד
רָגַשׁ אֲרָאִים צֶעֱקוֹ
נִרְבּוֹת דְרַעֲפוֹ שָׁמַיִם

וַיִּשְׁחַטְהוּ וַיִּחַטְּאוּהוּ
אֵל נָא רַפְּאוּהוּ
טַל אֹרֹת יִחַיְהוּ

מִרְאָה הָעֶרֶב וְהַבֶּקֶר

בֶּקֶר סִבְרַתִּי רַחֲמֶיךָ
אֲפִרוּ יִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֶרֶךְ פְּגִיעַתִּי יִזְהַ

אֵלָי קָדַם מַעוֹנִי
כַּאֲשֶׁר נִטְבַעַת לְאִיתְנִי
לְרִצּוֹן לֵי

עוֹלַת לִבִּי

בֶּקֶר פְּנִיךָ כְּעֶרֶךְ אֶחָד
בְּעֶבְרֶךָ עַל פִּשְׁעֵי
צוֹר יִשְׁעֵי וְאוֹרֵי

כְּבוֹדִי וּמִיָּם רֵאשִׁי
בְּמֵאזְנֵי צֶדֶק לְדוֹרֹשֵׁי
בִּידֶךָ רוּחִי וּנְפִשִׁי

לֵי מְשׁוֹמְרִים לִבִּי

בֶּקֶר קָרְאֲתֶיךָ וְלֹא אֲחֻשָׂה
רִנְתִּי תַחֲשַׁב קִטְרַת
רִצָּה בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

וְלִלְיָהּ וְלֹא דוּמִיָּה לִי
חֶבֶה שְׁלָמִים קוֹלִי
וּבִתְפִלַּת חֵין פְּלוּלִי

כְּמַנְתַּת הַבֶּקֶר

בֶּקֶר שׁוֹבֵינוּ אֵלָי יִשְׁעֵנוּ
הִיָּה סִתְרֵנוּ מִצָּר
שָׁמַע טוֹב בְּשׁוֹרְתֶךָ

מֶלֶךְ צוֹר יִשְׂרָאֵל
וּבֹא לְצִיּוֹן טְהַל
אֵל בֵּית יַעֲקֹב וְאֵל

כָּל שְׂדֵתוֹ לֵאמֹר לִבִּי

בקר

תאיר ענינו

מאימת רזן פנינו

תחינת קולנו ואמרינו

כליות בוחן וחוקר

והצינו מדי עקר

דאזנה יא בקר

תשמע קולי בבקר

אל מלך

אז

מקדם הקדמת תשובה

השבים צרי וכדפא חשובה

הן ראש עפרות תכל אשר ראשון הונצר

ועמת ואנפת עליו שנותיו לקצר

טעה לבו ומים בשפכו

כעת שב אליך ועזב רוע דרכו

מחלל יצוע אשר פחו כמים

מרחור אריה בקדשה היא בענים

פרץ גדרות עולם בן עמרי ברשע

קדעת גור דינו בשוכו מלפסע

שגנו לשונם כחץ אנשי עיר הגדולה

תתך הזון הליכתם אחזם רתת וחלחלה

בוחן כליות ולב נאור בגבורה

משוכתינו אם רבו בפסע וסדרה

בשרם המתחת ערץ ויסודי רנוכה גם לכל

דופקי דלתך ריקם מלהשיבה

ונסיתו במצוה קלה ואותה לא נצר

חזר בתשובה וכאישון הנצר

יפרתו בנע ונדר לכת סה וכה

לשבעתים הארכתו כל מוצאו בלי להם

נשיד רגליו כמעט לחלי שפך לב כמים

עונו הודה והברעתו לצדק במאנים

צלמי אשרים חטק והוסיף על חטאתו פסע

רוחם כמזדה ועחבובך נושע

סגיונם חזונם רבו עד למעלה

תסדכה עשו כהוגן ולפני כבודך נתקבלה

ידעני מרע לכת באורח ישרה

נא למען השיבנו עשות תשובה כהוגן וכשורה

אל מלך

אין

לי בטחון כי אם עליך

גדול וגבור משמי זכותך

בשועי אלקיך : דרוש ושור ראבוני

ואל תפן לשגגי ולחזוני

זרקוני באטפה

טמאו טהרת עיך המחופה

ידידות משכנותיך

למה העשנת כל כך עברתך

בגרה ושודדה ירעות אהלי

סוגבה מאז זרוע מעוללי

עצתם לרע כל ימיהם

צפר וערב כרבים נאצותיהם

ממועצותיהם

שלימך לטובה זכור

באתי במד נפש צגת לחליך

שמע קול תחנוני בשועי אלקיך

מזדה ממדיני

למען טובך יא

חסופה נותרתי כעץ בלא קליפה

יחשלים ועמך לחרפה

בלתה וגם נכספה נפשי לחצרותיך

ועלי סמכה חמתך

נחרו בי כל מכמדי עולי

עד אנא ירום איבי עלי

פוצים לעמך איה אלהיהם

אלדים ממועצותיהם

רחפס הגיעם כשכור

ברוגז רחם תזכור

יא

לחרפה

חמתך

עלי

ממועצותיהם

תזכור

תומת שלשת כלולך
יראה אל עבדך פעלך

בניהם מלט מביוחליך
נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך

אל מלך

יוסף

אשר מקום עיניו בך תולה
בעטו בו עבדיו ומרדו עמאלה

יוסף

גודש מדבריו וצנתו נבעה

יוסף

דלל אומלל דבקתהו רעה

יוסף

הלום ופצוע לבו למות שואל

יוסף

ובעבדיו שמחים בא הפטשו אל

יוסף

זולגות עיניו דמעות במ אניות שחו

יוסף

חניטיו כי נהרגים מאויביו ויקחו

יוסף

שבע בגלות חוסה פדיוס וגואל

יוסף

ישעד האר לבניו קנס וישראל

יוסף

כצאן נהול לפני אויב ומתבעת

יוסף

לענה בת אדום ותשא את

מחלה פניך סתר מאימת משספ

נא למענך פרעוה חגס בלא כסף

סוגף נפשו בגלותו תוך מצני

עליון יבושרו סלחתי ועליכם י

פצה בקמיו הצילהו מלחצון

צדקת הוריו זכור וברכתם ורצון

קרנן שפתיי שלום פרים רצה יה

רוע מעלליו תשימוהו כקש והיה

שכלל דבירו והיכלו מלכי

תמתך בשד אני גואלך ואנכי

אל מלך

את

י' בהמצאו לדרשו קדמתי

גלול הלב טומטם וכישן נרדמתי

דמתי לסוטה פרועה מנאפת וחללה

וחסרתי מפגיע ויודע אין לפללה

זוללה כבורה נהפכה ביד מנאל

טבענשא ונכון וחרכ בית אריאל

ישראל לבחזים ולמשסה עד מתי

ללב בשומי הריסותי חרבותי ושוממותי

יוסף

מכבודו ירד ובגוים גולה

יוסף

תולדות יעקב

שן חרק אויב עליו וגשה

יוסף

אבלתהו טרף טורף

הומה וטוע ובעפר מתגולל

יוסף

אחיו הפשיטו את

בהמיתו משתיק הים וגליו ברהו

יוסף

את כתונת

רעוץ רעוץ עמם מלדתנאל

יוסף

אדב את

ישקנו ראש ולענה בכל עת

יוסף

ענייה אל

ולשבת בצלך חומד וכוסף

יוסף

לעכר נמכר

סליחה שדאף על בניו העבר זדוני

יוסף

אלדי אבותיכם

פלולו קבל בשמחה ועלצון

יוסף

שכני סנה תכאתה לראש

חמתך הער בד שעים היות כלא היה

יוסף

בית יעקב אט ובית

זכרה קדוש מבכה חשכה מבבי

יוסף

אעלך גם עלה

בשד עון יכפר כי כתולע נאדמתי

כמעט כסדום הייתי ולעמורה דמיתי

הייתי כעדים ודושמתי כשטלה מטללה

ראה י' וחביטה כי הייתי זוללה

חגס לוקחה לצמיתות ואין לו גואל

השליך מטמים ארץ תפארת ישראל

כארה רבו עודקי ועצמו מצמיתי

ותכחר מתקנ נפשי מות מעצמותי

מַעֲצָמוֹתֵי הַמַּוְצָחוֹת נִפְלְחוֹת מִבְּעֵסֶךָ

נִמְתִּי נִלְאִיתִי נִשְׂוֵא חֲרוֹךְ חֲעֵמְךָ

שִׁים לֵב לְגֵאוֹל חֵת נִעִמְךָ

כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵרֶךְ וְעַל שִׁמְךָ

עִמְךָ זְרוּיִם פְּזוּרִים כְּבֹל מוֹשְׁבוֹת

פְּקוּדֶיךָ בְּעַר בְּחֲרוֹךְ בְּמַעַשׂ וּבְמַחֲשַׁבֹת

צִלּוֹל זֶדוֹן הָעֵבֶר וְרֵפָא מִשְׁבוֹת

יְיָ שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תְהִינָה אָזְנְךָ קְשׁוּבוֹת

קְשׁוּבוֹת תְהִינָה אָזְנְךָ לְשִׁפְךָ שִׁיחֵנו

רוּחַ שְׁפָה קָבֵל כְּרִיחַ נִיחֻחֵנו

שְׁחַרְעֶיךָ מִגִּינֵנו וּבֶךְ מִבְּטַחֵנו

וְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ נִקְרָא אֵל תְּגִיחֵנו

תְּגִיחֵנו אֲרוֹן זֶה כִּמָּה שָׁנִים לָמָּה

לְמִשָּׁל לְשִׁמָּה וּלְשִׁנִּינָה לְלֶעַג וּלְכִלְמָה

יֵאֱמָן יִחַשׁ הַמִּבְטָח שֶׁהִבְטַחְתָּה לְשׁוֹמְמָה

אֲנִי יְיָ בְּגִיתִי הִנְהַרְסוֹת נִשְׁעֵתִי הִגְשַׁמָּה

הִגְשַׁמָּה בְּרַחֲמִים גְּדוּלִים תִּקְבֹּץ וּתְבוֹנָנָה

שָׁמַע יְיָ חֲגוּנָה כִּי עֵת לַחֲנֻנָּה

חֲזֹק פְּאֲמָרְךָ וּבְצֵל יָדְךָ לְגוֹנָנָה

וּפְרוּיִי יְיָ יִשׁוּבוּן וּבֵאוּ צִיּוֹן בְּרֵנָה

אֵל מֶלֶךְ

אָנוּשׁ

מָה יִצְרֶךְ דִּין לְפָנַי בּוֹדְאוֹ

בְּמָה יִזְכֶּה וּבְמָה יִקְדָּם לְעַמּוּד וּלְכֹלֵל אֶת יוֹם

בּוֹאוֹ גֵרְוֹ לָכֶם מִמֶּנּוּ וּפְתוּחֵי מַמּוֹדָאוֹ

דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהַמְצִאוֹ

דוֹמָה עַד לֹא שָׁכוֹן יִצִּיר וּלְפָנַי לִשְׁחַת קְרוֹב

וּבָאֵת בְּתַחְנוּן וּסְדֵר תְּפִלָּה יִשְׁחַד לְרוֹב

וְשִׁיחַ נִאֲקַתְכֶם לִכֵּן לְפָנַי יַעֲרוֹב

קִרְאוּהוּ בְהִיּוֹתוֹ קְרוֹב

זִכְחֵי אֱלֹהִים רַחַח נִשְׁבְּרָה וּלֵב נִשְׁבֵּר נִחַזֵּת נִסְכּוֹ

חֲפִצּוֹ בְּכִלְיִל וְלֹא בְתַמְדַּת עֲרִכוֹ

טָהוֹר לֵב אֲוֹהֵב הַזְהִיר עָלַי תִּשׁוּבַת נִדְרֵי

יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דִרְכוֹ

יִתְכַנֵּן וְדָבַר נֹלַח וַיִּתִּישְׁרוּ עֲלֵי לוֹתָיו

כֹּלֵה פֶּן יִתְחַרֵץ עָלָיו חֲתוּמֵי מוֹסְרוֹתָיו

לֹא יִחְפוֹץ בְּמִית הַבַּת כִּי אִם בְּעֻזּוֹ תוֹעֲבֹתָיו

וְאִישׁ אֲוֹן מַחֲשַׁבֹתָיו

מַעֲוָה וּמִשְׁגָּב חֲסִי לְחֹכְמוֹ

נִזְרָא מְאוֹד מִלִּכְנוּ וּמִדֵּרָה אֵין כְּמוֹדָיו

סְלִיחָה וּתְחִנוּן אִישׁ יִבְקֹשׁ בְּעַדָּהּ

וְיִשׁוּב אֵל יְיָ וּיְרַחֲמֵהוּ

עֹנָה מִמִּצַּר קוֹרְאוֹ

וּלְתַאֲלֵתֶם רְפוּאָה מִמֶּדֶר לְשִׁלּוֹחַ

פּוֹנֵה לְעֵנוֹת עֵנִי תִפְלְטוּ כֹל לְשִׁקֵץ וּלְאֱלוֹחַ

צָעוֹק נִצְעַק מִכָּאֵב לֵב וּתְסַגֵּד וּנְפִלּוֹחַ

אֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִדְבֶה לְסִלּוֹחַ

קִינֵנו דְּבָרִים וְאֵתְנוּ נִכְחֶךָ

רְצוֹת שְׁלוֹמֵי פֶר וְשָׁדֶךְ נִיחֻחֶיךָ

שִׁכְבָּה הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי שְׁלֹחֶיךָ

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ

תִּשׁוּבָב יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל תִּאֲסֹף עֲרֶיךָ

תִּקְבֹּל תִּשְׁבוֹתֵינוּ כְּחֹסֶת הַחַדִּיךְ

בְּנוֹ יֵאֱמָנוּ מִדּוֹת רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ

שׁוּבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנֵּחַם עַל עַבְדֶּיךָ

אֵל מֶלֶךְ

בְּעֵשׂוֹר

יוֹם גִּילּוֹת

יוֹם מַחֲסֵה מַחֲדָּב

יוֹם הַמִּבְטָח קְהֵלוֹת

מִקְדָּם בְּהַר חוֹרֵב

נִיחֻחֵי שֵׁי קָרֵב

לֵי עוֹלוֹת לְבָקָר וְלְעֵרֵב

וְהַשִּׂיאוֹ רוֹב הַבָּלוּ

וּבְזֶדוֹן אִם סָגָה וּכְבֹד עֲוֹנוֹ לְסִבְלוֹ

לֶךְ לְבִדָּךְ לְהַצִּילֵנוּ

וּבְנִטּוֹת קוֹ וּמַחֲוָנָה לְתַאֲרֵי פָּנִים לְמַלּוֹ

יַעֲרִבוּ כֹל תְּפִלוֹת

נַעֲוָה לֵב אִם סָגָה

הִלֵּא זֶדוֹן וּשְׁגָוָה

וְאֵת נַפְשׁוֹ בַעֲמָלוֹ	הַצִּילָה מִחֶרֶב	לֵי אֵל עוֹלוֹת לְבָקֶר וּלְעֶרֶב
יוֹם זֶה אֲשֶׁר מָקָדְם	הַכִּנּוּתִי יוֹם חֶקֶד	לְהַלְבִּין כְּשֶׁלֶג אוֹדֵם וְשׁוֹרֵשׁ חֲטָא יַעֲקֹב
וְשִׁבְטֵי צִעִיר רוּחַם	מִסְתּוֹפְפֵי דְבִיר לְבָקֶר	כִּמְאֹז בְּשִׂמְחָה תַחֲדָם וַחֲוִין קוֹלָם יִתְקַד
כִּמְחֻצִיתָהּ בִּבְקָר	וּמְחֻצִיתָהּ בְּעֶרֶב	לֵי אֵל עוֹלוֹת לְבָקֶר וּלְעֶרֶב
מַחָה שְׂגִיאוֹת עִמָּךְ	דַּחַה חֲטָאִים צִילֶיךָ	וּכְפָר עֵזֶן צִמְדֶךָ טַל אוֹרוֹת טִלֶיךָ
זְדוּנָם עַל קִמְדֶךָ	הִשָּׁב בְּעוֹז גִּרְלֶךָ	וַחֲוִין שׁוֹעֵת אוֹמֶיךָ תִּשְׁמַע מִזְבוֹלֶךָ
הַנֶּצֶב עֲלֶיךָ	מִן בָּקֶר עַד עֶרֶב	לֵי אֵל עוֹלוֹת לְבָקֶר וּלְעֶרֶב
נִדְעָר אֲבִינִי עַל כָּל	מִתְנַשָּׂא וּמִתְגָּאָה	וְעוֹלָם תּוֹלָה כִּאֲשֶׁכּוֹל בִּימִינְךָ וְלֹא נִלְאָה
הַסֵּר אֶלְמוֹן וְשִׁכּוֹל	מִבְּנֵי אֱלֹדִים יִרְאָה	וְהַיּוֹם תִּטְהַרֵם מִכָּל טִוְמָאָה וְלֹא תִרְאָה
וְקָרֵב חֲזוֹת מִדְּרָאָה	הַבָּקֶר וְהָעֶרֶב	לֵי אֵל עוֹלוֹת לְבָקֶר וּלְעֶרֶב

אֵל מֶלֶךְ

בְּכָל לַב נִצַּח יִשְׂרָאֵל וּמִגִּנְנוּ
 עֵינֵינוּ טוֹב אֵתָהּ וּמִטִּיב
 קְרָאנוּךְ מִמִּצַּר וְאֵלֶיךָ נִשְׁאַנְנוּ
 עָשָׂה לְמַעַן וְלֹא לְמִעַנְנוּ

דְּרָשָׁנוּךְ

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ

נִכְאֵי רוּחַ שִׁבְנוּ וּבִאֵנוּ עֲדִיךָ בְּתַחֲנוּן	מִלֵּשׁ מִכָּל כְּחֹלָה צוֹעֵקִים לִפְנֶיךָ בְּרַחוּם
גַּא הַצִּילֵנוּ מִדְּבַר הַדָּוָה וּמִבְּרַק חֶרֶבְךָ הַשָּׁנִי	יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן
יְהִי חֲמוּל עַל צֹאן מְרִיעֶיךָ וְעֲדַתְךָ	וּכְמִרְתַּי טוֹבְךָ עָשָׂה עִמָּנוּ כְּכֹל נִפְלְאוֹתֶיךָ
כֹּלֵה דָבָר וְחֶרֶב וְרַעַב וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ הַרְשִׁיעָה אֵת עַבְדְּךָ וּבִרְךָ אֶת גְּחֹלְתְךָ	אֲנִי לְמַעַן הַצִּילֵנוּ מִגֶּפְךָ וְחַרוֹן
אֲנִי לְמַעַן הַצִּילֵנוּ מִגֶּפְךָ וְחַרוֹן	הָרָא אֵתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן
הָרָא אֵתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן	נְחִית כִּצְאָן עִמָּךְ בִּיד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
לִפְנֶיךָ תִּבָּא תִפְלֹתֵנוּ צוּר חַי הַעוֹלָמִים	הַקֶּשֶׁב תִּפְלֹת עַבְדֶּיךָ וְלֹא נִצָּא נִכְלָמִים
וְהַשְׁקִיפָה עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִכְּרוּמִים	אֵל חַי וְקַיִים מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים

אֵל מֶלֶךְ

ד
ל

שָׁמְעָה בְּקוֹלֵנוּ	תְּהִינָה אֲזִינֶיךָ קְשׁוּבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ
הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב	קוֹל יַעֲקֹב קוֹרָא מִתְּהוֹם
קוֹל יַעֲקֹב	קוֹל יַעֲקֹב קוֹרָא מִתְּהוֹם
קוֹל יַעֲקֹב	קוֹל יַעֲקֹב קוֹרָא מִתְּהוֹם
קוֹל יַעֲקֹב	קוֹל יַעֲקֹב קוֹרָא מִתְּהוֹם
זְכוֹר הַבְּטָחָה	שֶׁהַבְּטָחָה לְיַעֲקֹב
בּוֹאֵת יִסְפָּר	עַן יַעֲקֹב
דְּרָךְ טוֹב	מִיַּעֲקֹב
וַיִּרַד מִיַּעֲקֹב	זְכוֹר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
טוֹבוֹ אֵהְלֶיךָ לְיַעֲקֹב	יָרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב כִּי לֹא גָחַשׁ בְּיַעֲקֹב לֹא דְבִישׁ אִוֵּן בְּיַעֲקֹב

מי מנה עפר יעקב נשבע יא בגאון יעקב
 סלח נא מי יקום יעקב
 פודה יא את יעקב צוה ישועת יעקב
 רצית יא ארצך שבת שבות יעקב
 ראה כי חודל תפארת ישראל
 אולת יד מִיִּשְׂרָאֵל אַפֶּס עֲצוֹד וְעֹזוֹב לְיִשְׂרָאֵל וְאִין וְזִלְתְּךָ עֹזוֹד לְיִשְׂרָאֵל
 חס וחמול על ישראל נאול תנאול עמך ישראל גאל ישראל טרם שיאמר
 הוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל טְרָם שִׁכְלָה קִרְבַּת בְּיוֹם אֲקַדְּךָ אֲמַדַּת אֵל תִּירָא וְעוֹד הַבְּשׂוּת
 ואמרת אל תראי תולעת יעקב בתי ישראל אני עזרתך נאם יא וגואלך קדושי ישראל
 אל מלך

מצירי

סי יצרי ומה אעשה ליום צור
 רובי פשע וכרי בכתבו יראני
 אומר בשכך אלי בבקרי בהיכלך
 שונה בהכלי תבל ותועה אחר יצרו
 מזבח אין ושוכל ברם יבש קצירו
 ויאמת בדמע סובל הבל ברוב חילך
 הלא בעניך קלה שאלתי למלאתה
 אל נא רפא נא לה כמזודה ומחלתה
 זאת היא תהלתך ורבי כהילך
 יק עול פשתי סלח לי כי לא אוסף
 ומה בצע אם רדתי אל שחת ומה כסף
 עגני כי שחתתי את כפי אריך
 סמר בשד ולבי מתמוג על עני
 ושפתי יעני כי ולשוני תבו בני
 עמך ותשימני מגרי אהלך
 תגני תגני קדוש טובן שתק
 העבר בו עש ומני ירך וכפך הדחק
 דטוב לך צור כי תצאסני ותגני מפעלך
 אל מלך

שוכני

בתי חומר למה תשאעין ופחתו האדם מן הבחמה אין
 לנו יש לדעת כי אגתנו תולעת לגבי חומר יצרנו ואין יראה לבני
 מה יתרון לגבר ואחריתו לקבר זה יהיה לו חלף לו חי שנים אלה
 הלא אם ילך קרי יבולע בהמת קרי ויסרף בלוב ולא יועיל הקוב

הארס הנכאה
קיצר עני ואביו
שוב שלא נוצרת
נופל את מרחם
בשרך כאור זרוח
ראה כי אין בידך
בכל זאת לא חשבת
יעוב רשע דרכו
יזירים התקוששו
הה על נפשותינו
ומה נבקש ומה נודש
דלה עכך משחת
הפק חמלתך

פקח עיניך וראה
גמשל לקקיון
ועמל לא קצרת
ותגשע על פת לחם
בעוד יש בו דרוח
כאומה מכבודך
ואליו לא קשבת
וישוב לפני מלכו
זכרו והתאששו
אוי על חטאתנו
כי עונות נשאו ראש
מושל חסותת
לעם דופקי דלתיך

מאין בואך
שבין לילה היה
ואיכה גדולות תבקש ואתה בתוך המוקש
ואם תתמונה רגע הלא תמצא כל גנע
ואם תצא דגפוש נשאר מיט ורפש
לזרים חילך יוקם ואתה תלך ריקם
ואם לא תשיב ראשיתך מה תעשה בארצותך
אולי צור יעטר ומחרונו נסתר
ושאו לב כפים לאל ארך אפים
כי רוח רעינו כמו הצאן תעינו
אם רבו עונינו אתה הוא אדוננו
ואם דקשינו ערף עוז ידך אל תרף
כי אתה אדוננו ועליך עינינו

אל מלך

אזנו

גרתו כאד כמעלי
דמי תוך גויתי
זה שיחתי דרכי
ואני אנה אני בא
זאת זכור ימי עלומי
חבריו יוציאוהו
שומן הטף ונעלם
יזאל עוד ויספח
כה יען רם בעצמה
לא די חרשתם לאמר לאהוב את תועבותי
מיטיב הנוף באימה
נשמה אשר נתת
סתגני כאולת
ענה נפש אחר
פה אפתח ומילולי
צדק אתן לקוני
קלונו אגידנו
רדף בכח ולאל

ואומר אשובה לי
הלך וחסור ילך
ועוני איהבנו
זקני ולמי אנוס לעזרה
אנוש כחציר ימי
מחוץ לעד מדרה
רגלו תעונה בכל
בתרים אלדים חיים
ממרים את דברתי
אני צור כי עשיתי
עמדי היא תשבש
סמל לעצמי ותרף
הטף עונה צרה
ברור בי לא אכנה
זדונות הטף מכאיש
ותבא בלבו חרבו
עבור מצותך קדושי

יצורי אלי רפו הודו רשעתכם
כטרם תתך בכס חמתו כאש בוערת ובטרם ישליככם אל ארץ אחרת
ויצרי קם לשטן לי ודוא יתיב ככולי
ביום אשר נקראתי לבא אל המלך
ומה אעשה בקום אל וכי יפקוד מה אשיבנו
לפני בא יום ה' הגדול והנורא
לבלתי ירום לבבו כי רוח עברה בו
בבור ישליטונו שם אל ארץ גזרה
וישב שם עד עולם לא יצא ביובל
וישוב בגדלו ויפח באפיו נשמת חיים
כה זה בזיתם ולמה לא קדשתם אותי
עוד מאנתם לשמור מצותי ותורותי
זך אני כנשעכה פשעי ומה חטאתי
ומאז בני לקחתה הן אני עץ יבש
שם קדשך מחוללת היא באש תשרף
אנא אל נא יחר לאדוני ואדברה
אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה
לא אבחר מאדוני אל נא אשא פני איש
למה איראנו פה אל פה אדבר בו
באמרי נלכה ביתאל יאמר אוי ליראשי

שואל אבד ומעונן	כל חשבה בלבו	לכן צור כיהגן	קולו אל תאמן בו
תירא באל וחבלו	יעצתיו וימי חיליו	לעבני לאמר לא	כי שלום יהיה לי
השב גמלו ואיה	תועבותיו יתמכו בו	כי חיה לא יהיה	מות יומת דמיו בו
פאז בו כלאתני	תכו כל מאוי	שובב זה שמאני	צמתו בבוד חי
נורא זגיד באחרית	אמת כל אחד ובריו	ימטר במ אש וגפרית ויבשרו	שניהם יחדו
ואחר זאת תעל ברום	הגפש וטוף נואש	סר תוארו ודום	תולעים ויבאש
פתי תן לב ותורה	ומלתה את שרלתו	בטום בא יוס מצורה	כי לא תוכל שאתו
עורה משנת חבלך	דבר דאל תאמו	יהי חמת לבך	דקם תקים עכו
ריב יצרך בלבו רבה	חץ תשובה וקום עליו	רצח וולא תאבה לו	ולא תשמע אליו
ואני כשלה ברכי	עלי נשעי ובלבכי	מורך ופחד כי	איך אעלה אל אבי
יבוש עבודך אלי	רציתי בני בבורי	והש אשר חטא לי	אמתו מספר
אנא אלדי אנא	תפלת דך אל תבוה	כגודל חסדך סלח נא	לעון השם הזה

אל סוף

אודך

כי אנפת בי
אנחה שכרתני למשנה חרבי
בקרבי נחלתי לי רוב עצבוני
בזכרי טביחת עשדת זקני
הטאנו שרנו סלח לנו יוצרנו

בעיניו מה יקרו רעיו ונודעו
בעון אבותם נקשו ונפצעו
גוש ביסודין ביחוד לב לא נסדל
ובת קול מקוננת עלי סגל הודגל
גורל כהפיל עליהם דורש בחורדת
חוב שעל אביכם עליכם לפרוע מדת
דת השכוחה מה לנו אצל סוכריו
ואם שחיש פקד עונשן עלינו בגזריו
דבריו וגזר דינו בשמעם החלו לצווח
מדאוטפיוזן נתברד אם נגוד לאבח
הזבח לערוך לידע אם מאת האל
אחי הגני שלחוני ענם רישמעאל
ואל שמו בפידושו הזכיר וברכו
ובעלותו לרקיע זכוו

ובכה פגעו מטטרו ונס שלום נסעך
תדע כי למחר תשפט ביד כנגעך

וראתני צרות רבות להבאימי
נהפך לבי בקרבי
כאתני כל זאת במתח דיני
ויקר דמס בעיני

בבחסם לא נענשו תוקשי
כדני חקני בעיר גועי
ולכל אחד חילק סמרי טוס מדסל
ועל עמי יחי גודל חטאני
לעבר נמכר יוסף הגישה פקדת
כי כן דבר הנלך לפני כל יודעי דת
הן נעשו עליו ונשנו לו במגדו
נקשיבה אל כל דבריו חטאני
הסול ערוך ודאליס נבחרים לשבח
כי הוא יברך הזבח
מי ילך וישליח ושואל
אשמעה מה דבר האל חטאני
בטורה ובקדושה יאחו צדיק דת
הלוד ילך ובכה
האתה הוא ישמעאל שבך מתפאר משיעך
אתה ורעך חטאני

וְרַעַךְ הוֹדִיעַם כִּזְמַת וּכְזֹאת
וּמֵאַחֲרָי הִפְרִגוּד שִׁמְעֵתִי כְרִחוֹת
זֹאת גָּלָה לְחִבְרִיךְ בְּרִמְזוֹת
אֲבָל וּמִסֵּפֶר יִצְיָעוּ בְּכָל מַחְזוֹת
זֹאת בִּשְׁמָעוּ כִּי כִבֵּר נַחְתֶּם
וּמֵאֲזַעֲד עֵתָה לֹא פִקֵּד בְּתוֹלְדוֹתֶם
חַיִּיתֶם צְרוּרָה בְּצִרּוֹר מְנוּחָתֶם
וְאִם חֲכָמִים יֵאָבְדוּ מִה תוֹא בְּאַחֲרֵיתֶם
חִידוֹתֶם יִהְיוּ מוֹנַחִים בְּקֶרֶן זֹוִית נֶאֱהָ וְרִטוּב
וּמִכִּיּוֹן שִׁנְגוֹר אֲתֶכֶם לְקִטוּב
טוֹב יֵרֵד וְדָגִיד לְחִבְרֵיו בְּמֵר וּבְצִוָּח
וְצוּה לְקוֹסְטֵנֶר הַקְּדִישִׁם לִזְבַּח
טַבַּח אִם נִגְזֵר עֲנֵם רִבֵּן שִׁמְעוֹן חֲלִילָה לְהֵאֲשִׁימוּ
נִבְכָּה אִישׁ עַל אַחִיו וְעַל דְּמִינוּ
יִמִּינוּ קִרְבוֹ עֲנֵהוּ מִשְׁרֵת בְּמַחֲיָצָה
אֲהַרְגֵנִי אֲנִי תַחֲלֶה וְאֵל אֲרֵאָה בְּמִיתַתְךָ הַחֲרוּצָה
חֲטָאֵנִי צוּרִינוּ

מִדַּת הַדִּין הוֹצִיָּאָה שִׁמְרָה חוֹב גְּבִיבָה וְלִזְזֹת
מֵאֵת יְיָ הִיָּתָה זֹאת
יֵעָלוּ לְגִרְדוֹן וּסְגוּרָה מַחְזוֹת
חֲטָאֵנִי יִשׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל עַל זֹאת
עֲנֵה מִה פִּשְׁעֵנוּ בְּגִבְבָתֶם
לְמִית בְּנוֹעֵר נִפְשָׁם וְחַיִּיתֶם
וְעֵתָה בַת עֲמִי פוֹדֵעַת חוֹבוֹתֶם
חֲטָאֵנִי דַבְּרֵי חֲכָמִים וְחִידוֹתֶם
כְּאֲבוֹתֵיכֶם אֲתֶם שְׂקוּלִים לְהַטּוֹב
הִנֵּה שִׁמְרָה מִזְבַּח טוֹב
וְאוֹיֵב בָּא וּמִצָּאן יוֹשֵׁבִין וְדוֹרְשִׁין בְּמִדְרָח
הִבֵּאתִי אֶת הָאֲנָשִׁים הַבֵּיתָה וְשָׂכַח טַבַּח חֲטָאֵנִי
אֲחִי יִשְׁמַעְאֵל נִפְרַדְתָּ אֶהְבֵּתִינוּ
כִּי קָרַב קִצְנוּ מִלֵּאוּ יִמִּינוּ
צַר לִי עֲלֶיךָ אֲחִי שִׁמְעוֹן אֲפִיד מוֹיֵעָה
כִּי אֵיכָבָה אוֹכֵל וְרֵאִיתִי בְרֵשָׁה אֲשֶׁר יִמְצָא
חֲטָאֵנִי צוּרִינוּ

יִמְצָא גוֹרְלוֹ אוֹיֵב לְחִתוֹךְ רֵאשׁ בֵּן רִבִּי
בְּשׁוּרֵי פִיךָ וְעֵינֶיךָ מִסּוּרִים כִּיד אוֹיֵבִי
כְּמִכְאוּבֵי אֲשֶׁר עוֹלָל לִי עַל כָּל נַעֲלָם
בַּת קוֹל נִשְׁמָעָה סוֹפְרֵת בְּתוֹךְ הָאוֹלָם
כָּלֶם וְאַחֲרֵיהֶם ר' יִשְׁמַעְאֵל הִנַּחַת
בְּבִקְשָׁה אֲבִי אֵל יְהִי מִשְׁחַת
לְשַׁחַת אֵל יוֹבָא ר' יִשְׁמַעְאֵל בְּרִינְךָ
אֲבִי אִם אֲמִצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ
לְפָנֶיךָ אִם יִהְיֶה מִה בְּצַע בְּרַמּוֹ
יִוֹתֵן נָא לְאַמְתְּךָ יוֹפִי עוֹד פָּנֵי לְחוּמוֹ
מֵעַמּוֹ הַפִּשְׁט עוֹד פָּנֵיו וְקָרִינַת גִּלְדוֹ
לְקוֹל שִׁאֲגָתוֹ הַחֲלוּ אֲרָאִים לְבָבוֹת וּלְסִלְדוֹ
מִחֲלָד נִשְׁמַע קוֹל כְּבִי וְנִאֲקָה
הָאֲנַקְרוֹם וְסִבּוּל יִסּוּרִין וּמִצּוּקָה
נִקָּה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֵת יְיָ קְדוֹשׁוֹ
וּכְשִׁמְצִאוֹהוּ יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ בְּמִדְרָשׁוֹ
נִפְשׁוֹ נִשָּׂא דִיחַד הַשֵּׁם בְּמוֹתֵינוּ

וְרִבִּי יִשְׁמַעְאֵל מְנַשְׁקוֹ וְצוּחֵן אֲבִי אֲבִי
הִישׁ מִכְאוּב כְּמִכְאוּבֵי
בְּדִרְגָם בֵּן עֲזָאִי וְחִלְקֵי רֵאשׁוֹ בְּגוֹרְלָם
חֲטָאֵנִי אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי וְרִבֵּיתִי אוֹיֵבִי כָלֶם
כַּת אוֹיֵב בְּרֵאֲוֹתָה יוֹפִיו הַתְּחִילָה צוּחֵת
וְאֵל יָמוֹת לְשַׁחַת
חֲלוּפֵי יְהִי לְךָ כְּרִצּוֹנְךָ
חֲטָאֵנִי לֹא יִשְׁמַעְאֵל יַחֲדָה לְפָנֶיךָ
דִּיו הַפִּשְׁט עוֹדוֹ וְקָרוּמוֹ
אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִי מֵעַמּוֹ
וּבְדִגְיָעוֹ מִקּוֹם תְּפִלִּין מִפְּשִׁיט וְחוֹלְדוֹ
חֲטָאֵנִי מִמַּתִּים יוֹדֵךְ יְיָ מִמַּתִּים מִחֲלָד
הַקּוֹלֵךְ זֶה בְּנִי יִשְׁמַעְאֵל צוּחֵן בְּחוּקָה
כִּי מִי שֶׁלַּח יָדוֹ בְּמִשְׁיַח יְיָ וְנִקָּה
וְאַחֲרָיו חֲפָשׁוֹ ר' עֲקִיבָא לְדִרְשׁוֹ
עֲנֵנוּ בְּכַבֵּל רִגְלוֹ בְּרִזֵּל בְּאֵה נִפְשׁוֹ חֲטָאֵנִי
רֵאשׁוֹ בְּהַחֲתֵךְ וּלְשׁוֹנוֹ לְחֻבְתָּ עֲפָרוֹתֵינוּ

החל לקרא בשמע לקיימו בעתותיו
שפתיו בגמרים נגנזה נפשו בצרור כופר
סלסול כתרי אותיות לדרוש מספר
סופר סודר חרוע תורה
רבי הנניא בן תרדיון למות נפשו הערה
עברה באתני בגזרת מנאצים
דורש דמים הלא תודוש לקצים
עריצים אחריו בקשו ליסר בדיניו
הגות פיו לא הכירו בתמוניו
פניו הקביל זקן לדודשיו
ובראותו ודינתו צעק ברגוטיו
נרשיו שלח ערב שבת במיצר
רבי אלעזר בן שפוע נחבש ונעצר
צר התחיל ליסר אותו להדיק
באלדים יצאה נפשו ודינו הצדיק
צדיק על צדיק ואם על בנים רשעים
מדת הדין מתחה לה עונשים
קדושים באהבה קבלו יסורי ענבם
בת קול יצאה בעת התחרבם
ריבם מתי תריב וקובעיהם זשבתו
שודת הדין עליו כעונו
שבתו אלה ורבי חוצפית התורגמן
בזשרת אלה היתה יד יי' להובם
תומם וכריתם אתה גזרת
לחבל נחלתך אשר בחרת
יסרת ואסר בוכח דיני
עמד בפרק להסגיר בחדכ בני
מעדני הבטחת לסחוב ולשלוח
תשלומי תכונותי לשלם באהב
זהב ותשלום עליה יביאו מטבא
על זה דחה לבי ונפשי כאובה
רבה שכעה לה הבח לגיאון
לאכסף ולא מחד אלדי עליון
היום קצר והמלאכה מדובה אשר אית

מצות שפתי
אשריך עקיבא חלקך בטוב ובשפר
איה שוקל איה ס צר חטאנו
כלי לעסוק בה נגזרה גזרה
ביום עברה
בתורתו כרכוהו ונשרף עמה בנצוצים
מיד צר ומיד עריצים חטאנו
את רבי יהודה בן בבא נגר זקניו
כי קרן עוד פניו
אחי אמות אני תחתיו בעונשיו
אבי אבי רכב ישראל ופרישו
החמה שוקעת והיום קצר
הלכו שבי לפני צר
כהחל בקדוש היום להאריך
אל אמונה ואין עול צדיק חטאנו
בדריגת עשרת חכמי חרשים
בקהל קדושים
ודבי טרפון ורבי ישבב הסופר בקרבם
כי יי' יריב ריבם חטאנו
מיסרידם פתי חודם יוצמתו
זקנים משער שבתו
ורבי יהודה הנחתום עם
מקרב המזנה עד תומם חטאנו
אמונה עניתני ומשפטך ישרת
בתוכחות על עון יסרת
אלה ומאלה כלה אדום ליני
בלעני כתגין מלא כריסו משדני חטאנו
איה הקש ואיה הלהב
תחת הנחושת אביא זהב
ותשלומי רבי עקיבא וחבריו מי יבא
גם זה הבל ודעה רבה חטאנו
תפדת אלו ההרונים מה יתנו פדיון
כי עליך הודגנו כל היום
בצר לי זכור הרונים שהכנות

את

פָּנֵי מִבֵּין צַפּוֹנֵי

דְּרִשְׁתִּי וּבִעֵן רַעֲיוֹנֵי

בְּטַס יִכְבַּד שְׂאֵתוֹ

וְלֹא אֹכֵל שְׂאֵתוֹ

גַּם בְּיוֹם נֹרָא וְאִיּוֹם

אֲנִי אֲמַצָּא לְחַטָּאתִי פְּדִיּוֹם

דְּבִרֵי עֲוֹנוֹת שְׁעוֹתֵי

הֵן בְּעוֹדֵנִי חִי לֹא וְדִיתִי

הֵן לֹזֶאת נִפְשִׁי נֹאסַפֶּת

כִּי לְמַחֲרָתָהּ נִסְחַפֶּת

וְרוּחַ יִבְרַח כְּאִישׁ עֵתִי

כְּאִלּוּ עַד בֹּא עֵתִי

זַחֲלֵתִי מִיּוֹם הַמְּחֻמָּה

יּוֹם תִּתְּפֹשֵׁנִי הָאֲדֻמָּה

חֲתִי מִיּוֹם מְלֵאת קִצְוֵי

כִּי בְּרַגַע יַעֲוֹף הַפְּצִי

טַפְחוֹתַי יָמִי וְרַגַע יִכְלוּ

וּבְלַחֲמֵי עֲשָׂבִים יַעֲלוּ

יִרְאֵ אֲנֹשׁ וְתֵן תּוֹדָה

לֹאֵל בְּעוֹד נִפְשֶׁךָ עוֹדָה

כֶּתֶר לְדַבְרֵי וּמִשְׁלוֹ

וְרֹאֵה בְּעֵין לִבְךָ וּשְׁכֻלוֹ

לְיוֹם אֲשֶׁר יִכְבַּד אַחֲרֶיךָ

וְלִפְנֵיךָ תִּבְעַר אַחֲרֶיךָ

מִדּוֹעַת עֲזָבוֹר אֵת מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ

הַאֵין לְךָ לְהַבִּין וְלִהְיוֹת

נִשְׁחַת בְּשֶׁרֶךְ בְּגִלְלוֹ

וְרוּחְךָ אֲשֶׁר הוּא שְׁלוֹ

סוּף לֹא תִירַשׁ מִרְכוּשֶׁךָ

אֲבָל דַּעַה כִּי רִמַּשׁ רַפְשֶׁךָ

עֵשֶׂן גֵּאוֹת תִּתְאַבֵּךְ

וְרִקְבֵי יַעֲלֶה עַל גִּבְךָ

פִּתְאוּם תֵּצֵא מִקֶּנֶךָ

וְחֻזְרֵי עֶפְרַיִם מִשְׁכַּנֶּיךָ

יֵצֵא אֶל הַבִּקְעָה תִשְׁמַע בְּחוּץ

כִּי כֵן דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ גְּחוּץ

קוֹם הַתְּהַלֵּךְ לְרַחֲבָה

וּבִין כִּי אֲדַמָּה וְרַגְבָּה

רֹאֵה כִּי אֲדַמָּה בְּכַתּוּלֶיהָ

כִּי תִכְסֶה עֲלֶיךָ בְּשׁוּלֶיהָ

שָׂמָּה תִכְלֹא לְמוֹעֲדִים

וְלֹא אֲתָה בֵּן נְגָרִים

תִּסְגִּיר נִפְשִׁי בְּרִיחֶיהָ

וְאֲנִי וְאֲבִלּוֹ פִתְחֶיהָ

מִשְׁבַּצוֹת זָהָב וְכֶסֶף

תִּצְוֹב וְלֹא תִקַּח אוֹסֶף

שׁוֹכֵנֶת עִם נִפְשִׁים עֲצוּרִים

אֲשֶׁר בִּיד דוּמָה מִסוּרִים

הַיּוֹם הַזֶּהוּא פִּיךָ יֵאָלֵם

יִכְבַּה יַעֲשִׂישׁ וַיַּעֲלִים

בּוֹרֵאךָ וּבֵאֲרֶךְ וּבּוֹרֶךְ

זְכוֹר טַרְס יִבֵּא יוֹם מְגוֹרֶיךָ

רִצּוֹן יוֹצֵרֶךָ שְׁחַר

וְלִפְנֵי גְרוֹנְךָ נַחַר

בֵּן כִּי תִפֹּל טַחְנוֹ

וְלַעֲפָר כִּמְנוֹ לִוְקַחְנוֹ

יֵהָרִים יְדָלִים יַחַד

לְמִשְׁפַּט נְעֻמָּה יַחַד

חֲזוּה עוֹלָם וְהִבְלוּ

לְזֹכֵר חֲכָמִים כְּחִבְלוֹ

יִשְׁכַּב רַגַע וְיִרְדָּם

וּפִתַע יַעוֹד לְשִׁפּוֹךְ דָּם

יִמְשׁוֹךְ לֹאט כְּחִבְלוֹ

אֵת הָרוּחַ וּמֵאֵן לֹא

הַרְיִמֹתֵי יָדַי אֵל יְיָ

כִּי יִרְאֵ אֲנִי אוֹתוֹ

מִה אַעֲשֶׂה לְאֵלֹהֵי הַיּוֹם

וְאִף כִּי אַחֲרַי מוֹתִי

וְרוּחַ אֲלֹדִים מִרְחַפֶּת

גְּנוּב הוּא אֵתִי

לְשֹׁכֵב אֵצֶלָה לְהִיּוֹת עִבְדָּה

וְאֵלֶכָה אֶל מְקוֹמִי וְלִאֲרִצִּי

וְהַיּוֹמִים הַרְאִשׁוֹנִים יִפְלוּ

הַטַּרְס תִּדְרַע כִּי אֲבָדָת

הַיִּמְרֹךְ דִּבְרֵי אִם לֹא

אִי הִבַּד אַחֲרֶיךָ

לְמִי אֲתָה וְאֲנִי תִלְךָ

הַשִּׁב תִּשְׁבְּנוּ לוֹ

אֲשֶׁר יֵצֵא מִמַּעַיְךָ הוּא יִרְסֶךָ

וְהוּא יִמְשׁוֹל בְּךָ

וְשִׁים בְּסֹלֶעַ קֶנֶךָ

וַיֵּצֵאת שָׂמָּה חוּץ

כְּסוּתֶךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶה בָּהּ

הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה שׁוֹכֵב עֲלֶיהָ

לֹא תֵצֵא כִּיֵּצֵאת הָעַבְדִּים

אַחַר שְׁלוּחֶיהָ

וַיֵּצֵאֵה חָנֶם אֵין כֶּסֶף

מִקוֹם אֲשֶׁר אֲסִדִּי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים

אֵת שְׁנֵי הַמְּאֹדוֹת הַגְּדוֹלִים

וְהַצֵּר לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ

וְדַמְעֶךָ אֶל תֵּאָחֵר

נֹסְעִים אֲנַחְנוּ

וְהַיּוֹנֵנוּ לְעַם אַחֵר

הִבָּה נִתְחַכְמָה לוֹ

בְּהַפְרִיזוֹ בְּנֵי אָדָם

יָדִים אִישׁ יָדוֹ וְאֵת רַגְלוֹ

הגפיש עולה ותשגו
חרוצים זמי אנוש וקמו
זמו בבא ועתו
קופץ פיו בראת שדביש
ונפשו כים תהים
אחר אלה עצמיו ינחון
מים רדתו אל הפחזים
צנוף נצנף כאימים
ועל גביו תהלים יעלו
בפיהם לכירה נכסר
דכו עזוב חש ודרפה
ואני דכעתי רעיוני
ופשעים תמול עותים
וכצדק ענני בפרדום

הטובל לומר מי יעלה לנו
ורוח ילבשוהו עד תומו
יגוע ויאסף בתו
והנה עצמיו יחביש
ומאודי עיניו כהים
עם עם לא ישוחן
הרוח תשוב לימים חרותים
וכריסו נבקעת כמהלומים
ועליו גורדות יפילו
וגויו כולו נחסר
ודעבי מפעלך היפה
לכפר פני שוכן מעוני
היום מעל פני וריתים
ואתם הדבקים באיים
אל מלך

השמימה ויקחה לנו
כימי שכיר יהיה עמי
את הפקדון אשר הפקד אתו
ותמונת יא יביש
כי שם נגלו אליו האלדים
לא יאכלון ולא ירחון
ודורש אל המתים
בעוד שלשת ימים
חלק כחלק יאכלו
ולא ילין מן הבשר
הוא יהיה לך לפה
בננחה ההולכת לפני
כי נחמתי כי עשיתים
חיים כלכם היום

ארעדה

גדול ביושכו על כסא דין
דל ועשיר ונאה ברין ישבו
היודע עמקי שפה
ומי הגה בזאת
זאת עני כרבר
חזוק לא היה לי ללבוש
טרף לא היה לי
יחיד כשיב לו רב לך
כלום היות מהלל עני
לא ביש שתורה לבטלה
כשיב עשיר ויענה
נצטערתי בבתיים לקנות
כערתי כאניה בלב ימים
עליון כשיב לו בגערה
פעלת וטרחת להעשיר
צמד אלף היו לו בעיירות
קס לערוך נאה

ואפחדה מיום הדישת עלבון פקודה
בהביאו לפני גליון ספר ביד כל אדם חקוק בשפר מה נשל ומה ספר
לפרוע מעש כל יציר ברין
משאלים בלשון רפה
יבא השול שכרו כזאת
כבקום לבקים הייתי עובר
ובביתי חבוש
כל היום יגעתי בעמלי
אל תרבה מלוךך
כל היום שוכר עצמו בעני
ודגה בה יומם ולילה
אני יש לי מענה
עבדים ושפחות לקנות
לקנות פרדסים וכרמים
מה לך לרברה
הנה אל עוד בן חרסום העשיר דרבה מנך כבוד ועותר
וכנגדם בים ספינות
אני הייתי כתגאה

לעולם עתידה
הוא עד הוא דין הוא בעל דין
על כי כוסר לא אדבו
ומדבר עמם בכל שפה
ואל יבא היום לבזות
למצוא מזוני בפנים סבר
ולא אצא ערום כי אבוש
ובלילה לא הונח לי
דבר זה לא פועלך
וחלקם בצדק למצא חן בעיני
לכן שכרו עבו מעולה
ממון יגעתי לקנה
עד שלא מצאתי בביתי תנות
עד שלא נהנית כט עמים
לא יועיל חן כיום עברה
הכל מאס ותורה אהב לקנות
אחר יצרי כתגאה

הכביר עלי שולו

והשיאני באמרי הכלו

ולא יכולתי סובלי

היכרחת לרצות יצרי

שנתחבר לי מנעורי

ולא עשיתי רצון יוצרי

דם כגערתו בזעפה

כלום היית יפה

מיוסף הצדיק ומיזפה

שנתקעטה לו ארונתו

וחילוף בגדים להראותו

להשיאו ולפתותו

ולא שמע בקולה

ולא חש למלולה

להיות עמה ולשכב אצלה

תמים ענה עכנו צדקה

כי הפצך אותנו להצדיקה

ואל תביאנו לדוהקה

אל מלך יחיד ונאמן

רחם על עם לא אלמן

ומלטם מדין מזומן

תזכור שבועה

ומהר לנו ישועה

כי ליה ישועה

תמהול על עמך

והקם לנו ברית נואמך

ועשה עמנו למען שמך

אל מלך

אלדי

אל תבישני בדיני

והשלך אחר גוך זדוני

בהסוך כחה כל פשעי

וחגני ברחמך ארוני

גאל רוחי ומחש טוהרני

ודרב כבסני מעוני

דאוב נפש לאין נוח ונופש

וכל ימי עון אשמי לעיני

המים רוח לאין כח ונוח

למו גופי וגם נפשי באוני

וכה אעשה ביום קומך אלדי

וכי תשפוט הלא תדבק דשוני

זכרתני גמלתני הסדים

גמלתוך עשות חיבי ואוני

חבול עלי ושארוב מעללי

ואל תביא במשפט חשבונני

טבול גופי וחשא פי וכפי

ומקשי יום וגדנם פרני

יבואני חסריך ואחיה

והושיעה ימנך וענני

כאוב לבב אני נדאב ונכאב

ואין לי אב ואת אבי וקוני

לך ודתי לברך ונרתי

ודמעתני כמו לחם מזוני

בגמותי מזמיתי למתי

תבפרה ואסיר דאבוני

נפוגותי נמוגותי ואחור

נסוגותי וגרל עצבוני

סבלי הס לפני יענו אוי

ואשמותי בבשת יעטוני

עוני לי ועמדי ונגדי

וחטאתי עלי פתח מלונני

פסק דיני קרע מעל סריני

ומחטאי ומפשעי דלני

צפה עושקי ואל תפן לקשי

ראה עניי ואל תראה עוני

קשוב נא להגיני אל רצני

ושיחי לך בקדאי תענני

רפא נא אל משדבתי חזאל

והבק ממעון קדשך רצוני

שלומי תאסוף בראש ובסוף

ותגדילי עדי יבא מעוני

תמיתני כעוקה כעוני

ותרצני למענך לא למשני

ועת תחיה נבלתי ותקום

אלדי אל תבישני בדיני

אל מלך

אלדי

אל תדינני כמעלי
 בחמלתך גמול עלי ואחיה
 גאון נפשי לך אשפיל ואקרע
 דוה לבב אני נעב ונעצב
 הלום יגון בלא יין כאיין
 ומה אענה ואן אפנה לשרה
 זרני דם למול פני ועני
 חטאתי לו ירחוק בי שכני
 טמא לבב אשר סיבב ושוכב
 ידעתים בעלתם על לבבי
 בקש נדף אני נרדף ונהדף
 לך עני בתחנני יי
 בעת חלקי וצור השקו וחוקי
 נחניא באורח דנכונה
 סלח חובי והישר את לבבי
 ענה נאק לפניך בדפקי
 פדני מ עוני צור גאוני
 צורי עצבי משוש לבי בקרבי
 קדורנית לך אלך שחוח
 ראה פני כרך יה תוך לבבי
 שעני נא רצני אל אמונה
 תנהלני בעוד מדת צבאי
 ויום תבאי יצריך במשפט
 אך כך בטח לבבי
 בשפכי חין לפניך ואגחין
 געול חטאי בהזכירי בנושאי
 דרוש בעדי ואל תפן למרדי
 הרוב עיב עדי ע בי תייצב
 ואיך אוכל גבול עפר וסכר
 זעף וסר לבביו גוסר
 חבוט שברי כיצודה ונרי
 טעום לעו ביד צרי ואשען
 יחידתי לבר בשמך תיחל
 כשול ברך אני הולך במורד

ואל תשד אלי חיקי כפעלי
 ואל נא אל תטלם לי גמולי
 במבאוני לבבי לא מעלי
 עלי פשעי ורוב רשעי ומעלי
 אשורי מתיבך מט ודגלי
 ביום צרה למי אנטוסי לי
 וחטאתי לעזמת ואצלי
 אי ברחו ורחקו מבולי
 לבבי בי עלי כל חטא פלילי
 ראיתים על ימיני ושמאלי
 ולא נמצע ולא נכנע עמלי
 בהאניחי שעה שיחי וקולי
 ומכטהי וגם גוחי וחילי
 לפניך ודבן את שבילי
 אשר תועה כמו רועה אחילי
 ראה צורי ראה צירי וחילי
 איילותי בגלותי ואילי
 בשמחתי באנחתי ואבלי
 בלי כח לפניך בשאלי
 ובחממי כמו יומי וילילי
 ותשב לך תשורת מ הלילי
 ותרעני ימי חלדי וחבלי
 אלדי אל תדינני כמעלי
 ארון רוחי בעת צרה קרובי
 שעני אל ואל תפן לעצבי
 ידותי אל דביר קדשך אהובי
 ראה עולבי וריבה את יריבי
 ולעד תחשוב מעלי וחובי
 לפניך עמדי צורי ואבי
 עלי סרחי טמין קרבי וחובי
 וסברי בק לחתל לי באבי
 במי ומי יסלק את דאבי
 חק לך אל יקוה את לבבי
 לבב וזכור ברית צור מחצבי

אל סלך

לחטאתי אני אודה אלך
מחול ארון שנגותי חרון
נפוצותי נזורותי ומתי
סמוך נפלי וישר את שבילי
ענני אל כדל שזאל בבואי
פעול עמי כחסוך לרחמי
צרות עון אני נצב בדיון
קשוב מעני ואל תען למעל
רפאני אלדי צור מעוני
שעון גופי בעתך ורחמי
תריצני עשות חפצך ארוני
ומקשי יום בעת דין חלצני

ורוב רשעי וגם עקוב נתיבי
בהשליכי עלי עזך יהבי
תקבצני ומעמיס תשובבי
סלח חובי ואל תפן לסרבי
דפוק ביתך ולבש מחריבי
למענך צור ולא תשור לעוזבי
וחטאתי אשר כל יום סביבי
תפלתי גאון צורי וחרבי
אשר גרדך בפי קומי ושכבי
בחמלתך ואל נא אל תתעבי
ותרצני כקרובן הקריבי
י אך כך בטח לבבי

אל מלך

אקים

חצות לילה ובנשף אקדם
גם על ברכי אברע וכפי אפרוש דמעות אוריד ואחנן בקולי
וסור במצות יי ולא שוה לי
חרד לבי ופחד בהתבונני יום הדין
יתר ממקומי לבי ויחרד בקרבי
לא יזכו בהשפסם משרתי שחקים
נתעב אף כי נאלח איש שותה כמים עולה
עידנו בשת וקלון וחיוו כלימה וחרפה
פקוד בקרים בחון רגעים שמור צעדים קצוב עתים צל עובר רוח הולך ציץ השדה וחציר יבש
רוגש בבית הועד ומתכפש בעפר
תחינה מפיל אולי נסתר ביום אף
נושא עונות נקראת ומעביר חטאים
כזת דבת לא תחפוץ כי אם בתשובת שבים
באתי גועה ובוכה ומודה ועוזב פטעים
זכרנו ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
למען שכך תוציא מצרה נפשינו

הרשעתי פי אקרא ומרדתי אומר
זלגו עיני דמעות יום תוכחה בזכרי
טענתי בכן לומר לא תשוב עיני לראות טוב
כי מי יצדק לפניך מרום
מדאיך בהתבקרם תהלה תשים בדם
סופו רקב ורימה ואחריתו סריחה ותולעה
פקוד בקרים בחון רגעים שמור צעדים קצוב עתים צל עובר רוח הולך ציץ השדה וחציר יבש
רוגש בבית הועד ומתכפש בעפר
תחינה מפיל אולי נסתר ביום אף
נושא עונות נקראת ומעביר חטאים
כזת דבת לא תחפוץ כי אם בתשובת שבים
באתי גועה ובוכה ומודה ועוזב פטעים
זכרנו ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
למען שכך תוציא מצרה נפשינו

אל מלך

שלומי

עליון ישיני בכפלה מה לכם לחסות מהרבות תפלה
ובצרה גדולה בניכם בגולה אל דמי לכם פני שוכן וכוילה
עד יכונן וישים ירושלם תהלה
ידי אהוב מצל מלהב תרוכה על סדום הואלת להצילה מהפכה

וצאצאך הרר
אולי יכדר ויחיש
עקוד דנהגן
והנס עדי אונר
שידה אל תגרע
תם איך תתעלם
ובני קדר ושעיר
ועויד דדבר
ראה אל ודביטה
לעזרת קובה
כי אין בלתך

בחיכה שנוכה
נדות סורה וגולה
לצור כוכן שדקים
כי בקקום בוקקים
וכישאת תפודה
מלכוא בסחם
דקשו עול שעבודם
פי דם לך לסגולה
כי אין לי מכיר
ופני אויבת דכיר
וידך דגאולה

חל נא פני האל
עד יכונן רישים
עתרת דרבית
ספו כן תואות
ועת צרה ליעקב
הגישם עד עגר
עד יכונן רישים
ישדאל לא ידע
נקום את נקבתך
עד יכונן רישים
לצום כפוד
בחר דגיונה

ביום

וחין מהללי דאזין אלי
נרבו בחירים
לפאר בשירים
נא מלתאל
יום הנאמר
מוריד לייסר
כל יום כחסור
מאכל נעצר
זכותם לדאצר
דהר חיק פיתה
יחדו נבגר
ענוי יסך
ולתוך מצולה
נתקאטודות
דבא להודות
שחק אהמדה

אל מלך
שבתון ענוי יונה
דחה עקלתון זרה דגיונה
שבעי רגזות
בגיד רזות
שבשי קהלי
רחיצה ומצעל
שאול ועל
לפני אלי
מפי אמונים
רוכב ענגים
מכביר עלי
סליחה תירב
חסר להרב
שקע מעלי
בושת רשע
לך בלירשע
ושמע קולי

כאי שצג באיתון
דחה עקלתון זרה דגיונה
ביום כפורים
לאמר לו אל
וסיכה להחסר
בצום העשור
לעונה בצר
בבאכל ובכשתה
מן הבקר
דמצא מחילה
חבור ידידות
הן לא אדמה
עד יכונן רישים
לצום כפוד
בחר דגיונה
יא בקר תשמע קולי
לשקוד כחזות
סלח חט נואל
יא בקר תשמע קולי
לפאר אל על
תחנן לכסוד
יא בקר תשמע קולי
דם מתענים
לא נתפתה
עד הערב
לשופכי תהלה
ילד מסועשע
לפאר דר כמי
יא בקר תשמע קולי

בעלות

יום החקר בלבי כלה ונכפה
אכן חסדי חוקך
תשמע קולי בקר אשריך לך ואצפה
שתי ועל דר נשפה
יערוני למצנה

גִּלְיָתִי נִשְׂוָא כְּבָל
אֲנִי יֹכֵד תָּבֵל
לְהַעֲרִיצוֹ כִּי סִלּוֹ
יִצְרִי עֲשֵׂה וְאֵל תֵּאָחֵר
אֵיִלֵּת הַשְּׁחָר
בְּצַדֵּק אֲבֵר יי
מִעַן הַשְּׁחָר כְּתֹם
הַזֶּה וּתְבַנִּית חוֹתֶם
צוֹף רִבֵּשׁ אֲמַרִי נֹעֵם
יֹשֵׁב קֹדֶם לְבֹדֵךְ
וְהִטְאַתֶּם בְּצֹל יָדְךָ
לְמִי הִבְעֵט אִם רַב
נֶאֱמַר עֲבַד תְּרַמֶּה
וְרִצּוֹן סְלִיחָה צִמָּא
לְכַפֵּר וְשָׁלוֹם שִׁבְתוּ

יִצְרִי וְכֹזֵב עוֹלֹו
טָהֵר לִבִּי בִשְׂבָלוֹ
תִּצַּף וּמִרַע וְכֹל פֶּה
וְטָהֵר וְנִקְהֵ זֵדוֹנֵי
כְּדַגְוֹת עַל עֵינֵי
לֶךְ הַעֲמֵד הַמְצַפֶּה
וְהִזְהֵב אֵל יוֹעֵם
עֲדוּתְךָ נִם יִנְעֵם
מִתּוֹק לִנְפֶשׁ וּכְדָפָא
אִין מוֹשִׁיעַ וּרַב
תְּשַׁלִּיכֶם וְלֹא יִהְרַב
כְּחֹזֵק הוּא הַרְפָּא
כְּהַמּוֹת יִם לְבָתוֹ
וְרַעַב אֵל בְּרַבְתּוֹ
יִתֵן וּרְפָא יִרְפָּא

כִּי יִמֵּי לְדָבָל
וְרוּחַ נִכּוֹן חָבֵל
בְּנִקְדֻשׁ מִעַט הַגְּבֹהֵר
תְּבַשְׂרֵנִי כִּיֹּם כְּחֵדֵר
וְסִלַּח עוֹן זֹדֵתֶם
יָבֵא יוֹשֵׁב רוּחֶם
וְדִיאָה עֵמֶךְ הָעֵם
מִבְּסַדְר שׁוֹב מִשְׁמִיעֵם

כָּלוּ אַחֲרֵי הַבְּלוֹ
נְעִימִים חֵדֶשׁ לְמִלּוֹ
תִּשְׁמַע קוֹלִי
בְּנִקְדֻשׁ מִעַט הַגְּבֹהֵר
תְּבַשְׂרֵנִי כִּיֹּם כְּחֵדֵר
תִּשְׁמַע קוֹלִי
וְסִלַּח עוֹן זֹדֵתֶם
יָבֵא יוֹשֵׁב רוּחֶם
וְדִיאָה עֵמֶךְ הָעֵם
מִבְּסַדְר שׁוֹב מִשְׁמִיעֵם
תִּשְׁמַע קוֹלִי
לְמַעַן בְּהַמְלִין חֲסִידֶיךָ
וְהַרְבֵּ חֲסִידֵי הַדּוֹרֶיךָ
תִּשְׁמַע קוֹלִי
בְּתַחֲנוּנֵי אֵל רַחֲמֵי
פְּשַׁעֵינוּ נִוְשַׁק רֹחַמֵי
תִּשְׁמַע קוֹלִי

תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי
תִּשְׁמַע קוֹלִי

אל מלך

עֲבִיָּה

וְאִם עֲשִׂירִיה
רְנִי בַת צִיּוֹן
לְכֹל תְּכֹהֵל יֵשׁ קָץ
שִׁכְנֵתִי בְּגִלּוֹת
עַד אֲנִי יי
מְחֻצִים לְחֻצִים
עַד אֲנִי יי
יִשְׁמַעֲאֵל כְּאַרְיֵה יַיִן
דְּקוֹלְךָ זֶה דְּקוֹל
לְעַת הַרְשָׁם
וְיִקְרָא עַל דֶּרֶךְ

עֲנִיה בְּאַרְץ נִכְרִיה
מִיֹּם עֲזַבְתָּהּ לֶךְ צוֹפִיה
תְּרֹא שְׁלִישִׁיה
הִנֵּה מִשִׁיחֵנוּ
יי חֲנֹנוּ לֶךְ קִינֵנוּ
וְאִין קָץ לְפִרְצֵי
טְבוּעָה בְּבוֹצֵי
תְּאַרִיךְ קִצֵּי
טַכְךָ בְּנוּ נִקְרָא
סוֹבְלֵי מַעֲמָם
אֲזַעֵק חֲמָם
פִּשְׁשׁ כְּתַחֲמָם
לְמָה לְנִצַּח
גּוֹלֵת אֲרִיאֵל
בְּסַפֵּר דְּנִיאֵל
וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
כִּיבוֹת עֲנִיתֵנוּ

לְקַחְתָּהּ לְאַמֶּה
הִשָּׁב שְׁבוּתָהּ
וְחִישׁ קֹל מְדַרְהָ
לְמָה לְנִצַּח
יי מִלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ
כָּלוּ שְׁנוֹתֵי
וְאִין תוֹפֵשׁ מִשׁוֹשׁ
כְּתִי קוֹל הַתּוֹד
אֵל תְּנִיחֵנוּ
בְּחוּסִים גְּנוּזִים
זֶה כְּבֹה שְׁנִים
זֶה יִנִּיחֵנוּ
תִּשְׁכַּחְנוּ
עַלֵּי וְצַדִּיקֵי
בְּעַת הַהִיא
אֲמֵן אֲמֵן
כֵּן תִּשְׁמַחְנוּ

לְעִמָּה מְצַרִּיה
רַב הַעֲלִילִיה
וּבִשְׂרָה בְּאַלְיָה
תִּשְׁכַּחְנוּ
וְאִין מִתּוֹם לְמַחְצֵי
אַנְיָה לְהוֹצִיא
יִשְׁמַע בְּאַרְצֵי
לְמָה לְנִצַּח
נְתוּנִים לְכַרְמָם
עוֹבְדִים לְכֹס
זֶה יִקְדֵנוּ
בְּתוֹלֵת יִסְדֵּי אֵל
יַעֲבֹד מִכָּאֵל
כֵּן יַעֲשֶׂה הָאֵל
לְמָה לְנִצַּח

תִּשְׁכַּחְנוּ
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח
לְמָה לְנִצַּח

אל מלך

ואחר שאמר סליחות כדרכו חזר לתפלתו ומתחיל ואומר אלדינו ואלדי אבותינו

אלדינו
 ואלדי אבותינו אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תכלימנו ואל תפר בריתך א
 אתנו קרבנו לתורתך למדינו מצותיך הודינו דרכך הש לבנו לראיה
 את שמך למען שמך הגדול ככתוב בדברי קדש למען שמך יי וסלחת לענינו כי רב הוא :

אלדינו
 ואלדי אבותינו מחול לענותינו ביחס ובפורים הזה מזה והעבר פשענו
 וחטאתנו מנגד עיניך וכוף יצרנו להשתעבד לך והבנע ערפנו לשוב
 אליך וחדש כליותינו לשמור פקדיך וטל את לבבינו ואת לבב זרענו לראיה את שמך כ
 כסוב בתורתך וטל יי אלדיך את לבבך ואת לבב זרעך לאדבה את יי אלדיך בכל לבבך
 ובכל נפשך למען חייך : אגא יי אלדינו סלה לנו מחול לנו כפר לנו כי אנו עמך ו
 ואתה אלדינו אנו בניך : ואתה אבינו : אנו עבדיך ואתה ארוננו : אנו צאנך : ואתה
 רוענו : אנו כרכך : ואתה שומרנו : אנו נחלתיך : ואתה חלקנו : אנו עז פנים
 ואתה רחום וחנון : אנו קשי ערף : ואתה ארך אפים : אנו מלאי עון : ואתה כלא רחמים
 אנו ימינו כצל : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו :

מה
 נאמר לפניך יושב כדום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנוסתרות זה
 והנגלות אתה יודע : אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל הי אתה ח
 חופש כל חרדי בטן ובחזן כליות ולב : אין כל דבר נעלם מפך ואין נסתר מנגד עיניך : יהי
 רצון מלפניך יי אלדינו ואלדי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו ופשענו ותכפר
 לנו על כל חטאתנו :

על	חטא	שחטאנו	לפניך	באנום
על חטא	חטא	שחטאנו	לפניך	באנום
של	של	בגלוי	של	ברעת ובכרמה
של	של	בדרהור הלב	של	בדחי פה
של	של	בזרון	של	בחזק יד
של	של	בשמאת שפתים	של	ביצר הרע
של	של	ביודעים	של	בלא יודעים
של	של	בכחש ובכזב	של	בלשון הרע
של	של	בכדאית העין	של	בנסך ובמרבת
של	של	בשיח שפיהותנו	של	בענים רבות
של	של	בפתחון פה	של	בצער רגלים
של	של	בקפיצת יד	של	ברצון
של	של	בעגנה	של	בתבזהק לבב
חטאים	שחטאנו	חייבים	עלזים	אסם
שחטאנו	חטאת	שחטאנו	שחטאנו	עולה

עח שחע
עח שחע

עח שחע
עח שחע

מיתה
מיתה וכרת

מיתה בידי שמים · וכרת בידי שמים · ארבע מיתות בית די סקלה שרפה דרג והנקומלק
ומלקות ארבעים · מצות עשה ומצות לא תעשה · בין שיש בה קום ועשה · ובין שאין בה
קום ועשה · בין שגלוים לנו · ובין שאינם גלוים לנו · וגלוים לנו כבר אמרנו לפניך · וש
ושאינם גלוים לנו כבר לפניך גלוים וידועים · כבר שנאמר הנסתרות היא אלדינו והנג
והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת

ודוד

עבודך אמר לפניך · שגיאאות מי יבין מגסתרות נקני נקנו יי אלדינו מכל
פשעינו וטהרנו מכל שומאותינו · חרוק עלינו מים טהורים וטהרנו · כב
ככתוב על יד נביאך חרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל שומאותיכם ומכל גלויותכם

אטוד אתכם

אדם

איד ינקה
בלוי מאדמה

ואין לו מעקה
מוכן לרמה
והוא לא סוכר

וחטאו מחוקה
ולדבל דמה
וכצל עובר

גאנו גובר

קצו נקצר

כחו מעצר

לו לא נוצר

דגים קמיו
הבלו מטדה
ועבלו זשוף

רבים לוחמי
וקצו מדדה
וצרו רשוף

כצל וכחציר ימיו
כעץ השדה
כדרוד לעוף

קצו נקצר

כחו מעצר

לו לא נוצר

זוהא יקץ
חטאו חשוב
טבע נבדק

רוחם ומקיץ
שלומו קשוב
ישיש וגם דק

סחלום כדקיץ
והרוח תשוב
כי לא יצדק

קצו נקצר

כחו מעצר

לו לא נוצר

יצר אבריו
כחול בערמה
לולי טולך

והרהור אמריו
יזכור ברחימה
כעשן מהלך

רע מעורריו
כי בשר המה
ורוחו הולך

קצו נקצר

כחו מעצר

לו לא נוצר

מלה בלי מעמיד
ניאוצ מסובל
שמח בעודו

וראה מתמיד
ופלולו מקובל
לא ירד באבדו

מפחד תמיד
לקברות יובל
אחריו כבודו

קצו נקצר

כחו מעצר

לו לא נוצר

עמוד בדינים
פחד ממות
צואה ביצרו

פקוד מדיינים
ואם יאחר מות
ואיך יש לצורו

צפודת קנים
יחכה למות
חומר ליצרו

קצו נקצר

קרוח בבלמות
רצוניו מצוים
שומרי מצוים

קצו נקצר

תוהא מרחו
תמה עונתו
תגותו בדימה

קצו נקצר

איום

תורא

גוף ונשמה יריבו

הגשמה לך

דבר ישיב בש
הנפש היתה מחמדת
ומיום מני עפה

הגשמה לך

זאת הנפש תאמר
חבושה בקרבו הייתי
טבאני באשמו

הגשמה לך

ען הגוף ודבר
כי לול נשמה
לא גזלתי ולא אכלתי

הגשמה לך

מלל תשיב נשמה
נפחתי בק בטהרה
שבעתני מרורים

הגשמה לך

עוז יקשיב דבריהם
פעלם יחזה
ציץ חציר ויבש

הגשמה לך

קשה הוא היום

כוחו מעצר

רגח באימות
ימיו גרושים
ועמל ידם

כחו מעצר

וגם על כרחו
גע יום מתו
באפר בלמה

כחו מעצר

משפט יום בו ערה

בשבתך על כסא רין להביא הכל ברין

וזה לזה אמרים ישיבו

והגוף פעלך

פני ארון ושר

רוברת וכבודת

לא עשית חנופה

והגוף פעלך

כזב הגוף יאמר

ובצפור טהורה בו נפחתי

למה תקשיב נואמו

והגוף פעלך

פני מסרים דובר

לא עשיתי מאומה

מיום עזבה אותי

והגוף פעלך

מה תדבר מרמה

ובגוף הייתי עצורה

והטאתני בדברים

והגוף פעלך

מתוך מליהם

ויביאם זה בזה

פני אש אכלה אש

והגוף פעלך

כי יושב איום

לו לא נוצר

נמשל כבהמות
מעט ודעים
מה יתרון לאדם

לו לא נוצר

תצא רוחו
ישוב לארמתו
היות כלא היה

לו לא נוצר

מי ישמע ולא דא

ופשעיהם מדים

ולפני רחום יחשובו

חוסה על עמלך

אותי מה תיסר

ובבושה אותי מעבדת

ולא התאמתי לנאפה

חוסה על עמלך

דקשב מני מאמר

ובמעשיו טוננתי

ותריבני עמו

חוסה על עמלך

כזב הנפש תדבר

ולא נמצא בי אשמה

וכאבן חמס הטלכתי

חוסה על עמלך

נוצר מאדבה

אנוסה וצורה

ועכשיו תדבר שקרים

חוסה על עמלך

יחייב שניהם

וברין אותם יבה

יבוש ותבייש

חוסה על עמלך

ומחפש מעשה כל יום

רדוּמֵי קְבָרִים
רְשַׁעַת כָּל אָדָם

הַנְּשִׁמָּה לְךָ

שׁוֹפֵט בְּרַחֲמָיו יֵשׁ
שׁוֹחֵד אֵין לְפָנָיו
תַּחֲלַת אֵין לָנוּ
תַּעֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמִיךְ

בְּקוֹל שׁוֹפָר מִתְעוֹדְרִים
וְגַם כָּל מַעֲבָדִים

וְהַגּוֹף פֶּעֶלְךָ

וּכְמַעַל לֵינוּ אֵל יֵשׁ
בְּאוֹ וּנְחַלֶּה לְפָנָיו
אִם כְּרוּעַ מַעַל לֵינוּ
תִּרְחַבֵּנוּ בְּיוֹם זַעֲמֶךָ

וּכְמַשְׁפֵּט מִתְחַבְּרִים
רְשׁוּמִים וְחַתּוּכִים בִּדְרֹם
חֹסֶה עַל עַמְלֶךָ

וְאֵל יִשְׁפָטֵנוּ בְּכַעַס
וְנִזְכִּיר צְדָקַת אֱמוּנָיו
תִּרְבֵּנוּ אֲדוֹנֵינוּ
וְחֹסֶה עַל עַמְךָ

הַנְּשִׁמָּה לְךָ

אֱלֹדֵינוּ

וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ תָבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַנְתֵּנוּ שְׂאֵין אָנוּ עֹד
עַד פְּנִים וְקָשִׁי עוֹדָךְ בְּרַבֵּר הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹדֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ
צְרִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ : אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ אֲשַׁכְּנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלוּ דְבַרְנוּ דוּפִי
הַעֲוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זִדְנוּ חֲמַסְנוּ טְפִלְנוּ שִׁקְרָ יַעֲצֵנוּ רַע כּוֹכְנוּ לַעֲנוּ מִרְדְּנוּ נֶאֱצְנוּ סָרְדְנוּ
עֲוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ צָרְדְנוּ קָשִׁינוּ עוֹדָךְ רִשְׁעֵנוּ שַׁחַתְנוּ תַּעֲבָנוּ תַּעֲוִינוּ תַּעֲתַעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּכְמַשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּדָ לָנוּ . וְאַתָּה צְרִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ :

הַרְשַׁעְנוּ :

אֲנַרְתִּי

לְפֹשְׁעִים אֲכַלֶּה פֹּשְׁעִים
בְּשִׁתְּנוּ יְדוּעִים בְּמַעֲשֵׂנוּ הַרְעִים
גּוֹשׁוּ אֵלַי
רַחֵם מַעַלֵּי

גִּדְתִּי לְגֵאוּלֵי
רַפִּיית מַעַלֵּי

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
וְאֵיךְ נָשׁוּב
שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים
וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה

הֲלֹא בְּמַחְסְבָה
וּמֵאֲנֵנוּ לְהַקְשִׁיבָה
זְכוֹת קִדְמוֹנִים
חֲפִשְׁנוּ מֵאֲדָמוֹנִים

הֲרִיזִי תְּשׁוּבָה
וְהִרְגַתְנוּ מִשׁוּבָה
זְכַרְתִּי לְאֱמוּנִים
חֻקְךָ טְמוּנִים

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
וְאֵיךְ נָשׁוּב
שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים
וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה

טוֹרַח וּכְעָסִים
יִקְשׁוּנוּ עֲכָסִים
כְּלִימַת אֲנַחָה
לְנַפְשֵׁנוּ שְׂמַחָה

טָרְדִיתִי מִזְמוֹסִים
יַחֲתוּנוּ מִכְעִיסִים
כַּעַב נִמְחָה
לְהִנְחִילָנוּ שְׂמַחָה

שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים
וְאֵיךְ נָשׁוּב
שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים
וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה

מַחֲתִי פִשַׁע
נִמְקְנוּ בְּרִשַׁע
סוּתִי אֶלְבוּשׁ
עֲצָבוֹנֵינוּ תַּחְבוּשׁ

מַעַם נוֹשַׁע
נִרְחַקְנוּ מִיִּשַׁע
סוּשְׁנִיכֶם אֶלְבוּשׁ
עוֹנוֹתֵינוּ תַּחְבוּשׁ

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
וְאֵיךְ נָשׁוּב
שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים
וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה

פְּנִיתִי לְעֵרְעֵר
צוּמַתְנוּ בְּבוֹעֵר
קִבְלִיתִי שׁוֹעָה

פְּתַחְתִּי שַׁעַר
צָרְדְנוּ בְּנוֹעֵר
קִרְבִּיתִי יְשׁוּעָה

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
וְאֵיךְ נָשׁוּב
שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים

רוחני מר ששה

רוכב שבשה

ואליך נשובה

שכץ אפעול

שלמעני אפעול

כזבה ישראל

שחתנו למעול

שברנו עול

ואיך נשוב

תוצלו מחפר

תחוקו בספר

שובו שובבים

תמציאנו כופר

תסלח ותכפר

ואליך נשובה

ככתוב בדברי קדשך השיבנו יי אליך ונשובה חרש ימינו כקדם

יום

אמיץ זה

לאדבי אמרים

שובו שובבים

יום

בחור זה

לברך עם אל

שובה ישראל

אל תירא יעקב שובו שובבים שובה ישראל ונה לא ינוס ולא ישן שומר ישראל

יום גדול זה

לנאל גאולים

שובו שובבים

יום גדול זה

לדרוש האל

שובה ישראל

אל תירא

יום הדור זה

להולכי בתמים

שובו שובבים

יום ועד זה

לודאי וגאול

שובה ישראל

אל תירא

יום זכאי זה

לזכות בתמים

שובו שובבים

יום חרות זה

לחדש כליות ולב

שובה ישראל

אל תירא

יום שהוד זה

לשוד שהודים

שובו שובבים

יום יחד זה

ליודע ואל

שובה ישראל

אל תירא

יום כפור זה

לכפר חטאים

שובו שובבים

יום לברית זה

ללמד יושר

שובה ישראל

אל תירא

יום בחסה זה

למחול פשעים

שובו שובבים

יום נאמן זה

לנוקם ונושר

שובה ישראל

אל תירא

יום שסון זה

לסמחת סגולים

שובו שובבים

יום ענוה זה

לעם אשר יחל

שובה ישראל

אל תירא

יום פאר זה

לפקוד פרויים

שובו שובבים

יום צהלה זה

לצועק פני אל

שובה ישראל

אל תירא

יום קרוב זה

לקרב רחוקים

שובו שובבים

יום רצון זה

לרבות מחילה

שובה ישראל

אל תירא

יום שלום זה

לסואלי שלומים

שובו שובבים

יום תמים זה

לתשובת לב

שובה ישראל

אל תירא

ככתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יי אליך כי בשלת בעוניך ונאמר קדו עמכם דברים

ויאמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו

בשוקים

יום

אתא לכפר פשעי ישינה

היום

ביאתו אחת בשנה

ככתוב בתורתך והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל

חטאתיכם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יי את בשנה :

יום גשתנו בתפילה לעמוד היום דפינו אם תשמר מי יעמוד

ככתוב בדברי קדשך אם עינות תשמר יי מי יעמוד

יום הגיגנו תאזן ותבין היום וידוינו שמע ועוננו תלבין

ככתוב על יד נביאך לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם בשנים

כשלג ילבינו ואם יארימו כתולע כצמר יהיו

יום זה נתנה תורה לעניו היום חבר חינון סלח נא לעון העם הזה בחטגי יי

ככתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגדול חסדך וכאשר נשאת לעם

הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר ויאמר יי סלחתי כדברך

בעבור כבוד שמך המצא לנו מחל וסולח למענך סלח נא

יום שדורה תתה לעמך היום יודע בי סליחה עמך

ככתוב בדברי קדשך כי עמך הסליחה למען תורא

יום כזה אין בכל הימים היום למחות פשעינו כעבי מרומים

ככתוב על יד נביאך מחיתי כעב פשעיך וכענן הטאתך שובה אלי

כי גאלתך

יום מלל עניו זכור ולא נאשם היום נצבת וקראת בשם

ככתוב בתורתך וירד יי בענן ויתצב עמו שם וקרא בשם יי ושם

נאמר ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים

ורב חסד ואמת בעבור כבוד שמך המצא לנו רחום וחנון למענך רחם נא

יום סליחה שמת סולח ומחל היום עמך החסד לכו לך איחל

ככתוב בדברי קדשך יחל ישראל אל יי כי עם יי החסד והרחבה עמו פרות

יום פשעינו בלב ים תמצה היום צדק חפז וחטא לא ימצא

ככתוב על יד נביאך בימים ההם ובעת ההיא נאום יי יבוקש את עון

ישראל ואינינו ואת חטאות יהודה ולא תמצאנה כי אסלה לאשר אסאיר

יום קבעת לנו תחוננים לכפר היום רשעינו ביום זה יתכפר

ככתוב בתורתך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם

לפני יי תטהרו

יום שועה באיש חמדות אבטא היום תחוננינו שמע ואזן הטוה

ככתוב בדברי קדשך הטוה אלדי אונך ושמע פקה עיניך וראה את

שוממותינו והעד אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו

מפילים תחוננו לפניך כי על רחמך הרבים יי שמעה יי סלחה

יי הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלדי כי

שמך נקרא על עירך ועל עמך בעבור כבוד שמך המצא לנו

שומע תפלה למענך שמע נא תפלתינו

מודים

אנחנו לך : שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו הנקודות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עבנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך הנרחם כי לא תבו הסדיך
 ומעולם קונו לך לא הבל מתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך מכנו
 רחמיך ונבזש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ומשחית ומגפה וכל מחלה
 מעלינו ומעל כל בני בריתך על כלם יתסך ותרופם שמך מלכנו תמיד
 כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת :

זכור

וכתוב

אלדינו

לחיים טובים כל בני בריתך : ברוך אתה יי הטוב שמך
 ולך נאה להודות

ואלדי אבותינו ברבנו בברכה המשולשת בתורה ובתוכה על ידי משה
 עברך האמורה לאהרן ולבניו כהנים עם קדשיך כאמור : יברכך יי

שים

ושמך יאר יי פניו אליך ויחנך יי פניו אליך וישם לך שלום
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו
 כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים אהבה ו
 חסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלוש וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישר
 ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך

בספר

חיים ברכה ושלוש פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב ל
 לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלוש : ברוך אתה יי המברך את
 עמו ישראל בשלוש :

אבינו

חטאנו לפניך	מלכנו	מלכנו	אבינו
אין לנו מלך אלא אתה	מלכנו	מלכנו	אבינו
עשה עמנו למען שמך	מלכנו	מלכנו	אבינו
בטל ממנו גזרות קשות	מלכנו	מלכנו	אבינו
חדש עלינו בשורות טובות	מלכנו	מלכנו	אבינו
חדש עלינו שנה טובה	מלכנו	מלכנו	אבינו
בטל מחשבות שונאנו	מלכנו	מלכנו	אבינו
הפר עצת אויבנו	מלכנו	מלכנו	אבינו
שלח רפואה שלמה לחולי עמך	מלכנו	מלכנו	אבינו
עצור מגפה מנחלתך	מלכנו	מלכנו	אבינו
כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריתך	מלכנו	מלכנו	אבינו
זכור כי עפר אנחנו	מלכנו	מלכנו	אבינו
קרע רועגור דיננו	מלכנו	מלכנו	אבינו
מחק שטר חובותינו	מלכנו	מלכנו	אבינו
סלח ומחל לעוונותינו	מלכנו	מלכנו	אבינו

מלכנו	אבינו	מחה ודעבר פשעינו וחטאתינו כנגד עיניך
מלכנו	אבינו	ודחורנו בתשובה שלמה לפניך
מלכנו	אבינו	אל תשיבנו רקם מלפניך
מלכנו	אבינו	זכרנו בזכרון טוב לפניך
מלכנו	אבינו	כתבנו בספר החיים
מלכנו	אבינו	כתבנו בספר זכיות
מלכנו	אבינו	כתבנו בספר ישועות ונחמות
מלכנו	אבינו	כתבנו בספר פרנסה וכלכלה
מלכנו	אבינו	כתבנו בספר סליחה ומחילה וכפרה
מלכנו	אבינו	הצמח לנו ישועה בקרוב
מלכנו	אבינו	שמע קולנו וחס ורחם עלינו
מלכנו	אבינו	קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
מלכנו	אבינו	עשה למענך ולא למעננו
מלכנו	אבינו	עשה למען שמך הגדול הגבור והגורא
מלכנו	אבינו	עשה למען רחמיך הרבים וחסידיך הגדולים ורחם עלינו

ואומר קדיש ואומר ויהי כנסע הארץ ומצויאון ספר תורה מן הארץ ואומר

למנצח

מוטור לרוד : כבא אליו נתן הגביא כאשר בא אל בת שבע : חנני אל
אלדים כחסוך כרוב רחמיך מחה פשעי : הרב כבסני מעוני ופחטאתי
טהרני כי פשעי אני ארע וחטאתי נגדי חמד : לך לברך חטאתי ודרע בעיניך עשיתי למען
תצדק בדברך תזכה בשפטך : הן בעון חוללתי וכחטא יחמתני אמי : הן אמת חפצת בטו
בטוהות ובסתום חכמה תודיעני : תחטאני באיבך ואטהר תכבסני ומשלג אלביק : תשמיעני
ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית : הסתר פניך מחטאי וכל עונותי כחה : לב טהור ברא לי
אלדים ורוח נכון חדש בקרבי : אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני : השיבה
לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני : אלמדה פרשעים דרכך חטאים אלוך ישוב : הצילני
מדמים אלדים אלדי תשועתי תרנן לשוני צדקתך : יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי ל
לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה : זבחי אלדים רוח נשברה לב נשבר ונרצה אלדים
לא תבזה : הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים : או תחפץ זבחי צדק עולה וכ
וכליל אזיעלה על מזבחך פרים

ואומר גדלו ואחר כך קריין טעה בני אדם כפרעת אחרי מות : ומתחיל מתחלת הפרעה
וקרייא עד ונטא עובי : ואם הוא שבת קריין ו' בני אדם וזו היא הקדיאה

וידבר

י' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרביתם לפני י' ויסתו : ויאמר
י' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית
לפרוכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בעגן אראה על הכפרת

בזאת יבא אהרן אל הקדש בכפר בן בכך לחטאת ואיל לעולה : כתנת בדר קדש ולבש ומכנסו
בדר יהיו על בשרו ובאבנט בדר יחגר ובמצנפת בדר יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשר
בשרו ולבשם : ומאת ערת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה : וה
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו : ולקח את שני השעירים וה
והעמיד אותם לפני יי פתח אהל מועד : ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליי
וגורל אחד לעזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליי ועשה חטאת :
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יי לשלח אותו לעזאזל המדברה : ו
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר
לו ולקח בלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יי ומלא חפניו קטרת סמים דקה וה
והביא מבית לפרכת : ונתן את הקטרת על האש לפני יי וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
על העדות ולא ימות : ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה והלפני הכפרת
יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו : ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל פ
מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכפרת וכפר על הקדש מ
מטומאות בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השוכן אתם בתוך ש
טמאותם : וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו וכפר
ביתו ובעד כל קהל ישראל : ויצא אל המזבח אשר לפני יי וכפר עליו ולקח מדם הפר ומ
ומדם השעיר ונתן על קדנות המזבח סביב : והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטומאות בני ישראל : וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב
את השעיר החי : וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות
בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אותם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי
המדברה ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר : ובא
אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבר אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם : ורחץ את
בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם וכפר בעדו
ובעד העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבח והכשיל את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה : ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הביא
את דמם לכפר בקדש ויצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורותם ואת בשרם ואת פ
פרשם : והשרף אותם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה : והיתה
לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוכם : כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי
תטהרו : שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם : וכפר הכהן אשר ימשח
אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבר בגדי הקדש : וכפר את מק
מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר : והיתה
זאת לכם חקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יי את
מושה : וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל כל בני ישראל ואמרת

אליהם זה הדבר אשר צוה יי לאמר : איש איש בבית ישראל אשר ישחט שוד או כטב או עו
 במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה : ואל פסח אהל מועד לא דביאו
 להקריב קרבן ליי לפני משכן יי דם יחשב לאיש יהוא דם שפך ונכרת האיש יהוא כקרב
 עמו : למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר דם זבחייהם על פני השדה ודביאום ליי
 אל פתח אהל מועד חבחו זבחי שלמים ליי אותם : חרק הכהן את הדם על מזבח יי פתח א
 אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחוח ליי ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר דם ז
 זונים אחריהם תקת עולם תהיה זאת להם לדורותם : ואליהם תאמר איש איש בבית ישראל
 ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח : ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות
 אותנו ליי ונכרת האיש יהוא מעמו : ואיש איש בבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר י
 יאכל כל דם ונתתי לפני כנפש ואוכלת את הדם והכרתי אותה מקרב עמה : כי נפש הבשר
 בדם היא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא כנפש יכפר : על כן
 אמרתי לבני ישראל כל נפש מב לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם : ואיש
 איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו
 וכסחו בעפר כי נפש כל בשר דמו כנפשו הוא ואומר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי
 נפש כל בשר דמו הוא כל אוכלו יכרת : וכל נפש אשר תאכל נבלה ומדפה באזרח ובגר ז
 זכבם בגריו ורחץ במים וטמא עד הערב ושדור : ואם לא יכבם וכשדו לא ירחץ וטמא עונו :
 ואומר קדיש עד לעילא ומנציחין ספר חסד וקראו בו המפטיר בפרשת פנחס ומתחיל ובעטור

לחדש השביעי והילך הקריאה

ובעשור

לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל
 מלאכה לא תעשו : והקרבתם עולה ליי ריח ניחוח פר בן בקר אחד
 איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים ל
 לפר ושני עשרונים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : שיער עים
 אחד וטאת מלכוד השאת הכפודים ועולת התמיד ומנחתה ונסכיהם :
 ומפטיר בישיעה והילך והזמרה

ואמר

סלו סלו פני דרך הרינו ככשול מדרך עמי : כי מה אמר רם וטמא שוכן
 עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח ש
 שפלים ולהחיות לב נדכאים : כי לא לעולם ארוב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעשוף
 ונשמות אני עשיתי : בעון בצע קצפתי ואכחו הסתר ואקצף וילך שוכב בדרך לבו : דרכו
 דאיתו וארפאו ואנחו ואשלם נחומים לו ולאכלו : בודא נב שפתים שלום שלום לרחוק
 ולקרוב אמר יי ורפאתיו ודרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל וגרשו מימי רבש וטיש אין
 שלום אמר אדרי לרשעים
 קרא בגרון
 אל תחידו כשופר הרם קולך והגר לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם ואיתי יום ידרשון
 ודעת דרכי יחפזון כגו אשר צדקה עשה ומשפט אלדיו לא עזב יסאלוני משפט צדק קרבת
 אלדים יחפזון : למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו
 י ב

ולא תדע הן בידם צוככם תמצאו חפץ וכל עצבכם תנגושו הן לדיב ומצה תצומו ולהבות
 באגרוף רשע ולא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם הבה יהיה צום אבחרהו פתח חרצ
 חרצובות רשע החר אנדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תגתקו : הלא נרוש
 לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערום וכיסיתו ומכשרך לא תתעלם :
 אז יבקע כשהר אורך וארוכתך כדורה תצמח והדך לפניך צדקך כבוד יי' אספך אז תק
 תקרא ויי' יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און ותפק לר
 לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים ונחך יי' תמיד והשביע
 בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו כימיו ובני
 כמך חרבות עולם מוסר דור ודור תקומם וקורא דך גודד פרץ משובב נתיבות לשבת
 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת עונג ולקדוש יי' מכובר וכב
 וכבדתו מעשות דרכך ממצא חפצך ודבר דבר : אז תתענג על יי' ודרכבתך על בנותי א
 ארץ והאבלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי' דבר : ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
 יי' ואני זאת בריתי אותם אמר יי' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה
 ומפי זרעך וכפי זרע זרעך אמר יי' מעתה ועד עולם : גואלנו יי' צבאות שמו קדוש ישרא
 ישראל

חזון דכו שלחך הסטרה כמו טענותיך בעת עד מנן דוד ואחר כך אומרים

על

התורה ועל העבודה ועל הגביאים ועל יום השבת הזה ועל יום הכפורים הז
 הזה שנתת לנו יי' אלדינו לכנוחה ולקדושה לסדיתה לכחילה ולכפרה לח
 לחיים לכבוד ולתפארת על הכל יי' אלדינו אננו מודים לך ומברכים את שגך תמיד אלדי י
 ישענו ודברך אמת וקיים לעד ומבל עדיך אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי' מלך מחול
 וסולח לעונותינו ולעונות עמי ישראל ומעביר אשמותי בכל שנה ושנה מידך על כל דאר
 דארץ בקדש השבת ו ישראל ו וס הכנורים

ואם הוא שבת אומר החזן מי טכרך כמו טענותיך בעת הסבתות : ואם חל להיות יום הכפורים
 בחול אומר יהי רצון : ואומרים אשרי ויהללו : ואומרים הספר תורה בארון ואומרים קדיש עד
 לעילא ומתפללים תפלת מוסף בלחש ומתחיל ואומר

יי' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

אתה יי' אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם ואלדי יצחק ואלדי יעקב
 דאל הגדול הגבור והגורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל זו
 זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באדבה
 לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אל חי גואל עתה
 ומשיע ומגן ברוך אתה יי' כגן אברום

ברוך

זכרנו

אתה

גבור לעולם יי' מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים ברוך מחיה מתים
 ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיד אסורים ומקיים אמונתו לי
 שיני עפר מי כמך בעל גבורות ומוי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב

מי

לדור

ובכן

ובכן

אתה

ומפני

כמוך אב ורחמים זכור יצורך ברחמים כמית ומחיה ונאמן אתה להחיות את
מתים ברוך אתה יי מחה הבתים

חדד נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבתך אלדינו כפינו לא
ימש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

תן פחדך יי אלדינו על כל מעשיך ואיבתך על כל מה שבראת וראונו
כל המעשים וישתחוה לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם כמה שירענו יי אלדינו שהשלטון לפניך ש בידך
וגבורה בימך ושמןך נורא על כל מה שבראת

תן כבוד יי לעבך תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך ופתחון פה ל
למחלים לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחות קרן לדוד עבדך

ועריכות נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו ואז צדיקים יראו ושכחו וישרים ילדו וזה
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כלה כעסן תבלה כי תעביר

ותמלך אתה יי לבדך על כל מעשיך על יהושלם עירך ועל ציון משכן
כבודך ככתוב בדברי קדשך יי מלך יי לעולם אלדיך ציון לדוד ודוד הללויה וכתוב

ויגבה יי צבאות במשפט ויהא הקדוש נקדיש בצדקה ברוך את יי המלך הקדוש
בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורומתנו כגד הלסטנות

קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמןך הגדול הגבור והג
והגורא עלינו קראת ותתן לנו יי אלדינו באהבה את יום

הכפורים הזה לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
חטאינו גליט מארצנו ונתרחקנו מעל ארמנו ואין אנו יכולין לעשות

חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני
היד שגשת ללחה במקדשך ובכן יהי רצון מלפניך אב הרחמן מלך יעקב שתשוב ותרחם ע

עלינו ועל מקדשך ברחמך הרבים ותבנה מזהה ותגדל כבודו בימינו אבינו מלכנו מ
אלדינו ואלדי אבותינו גלה כבוד מלכותך ומלך עלינו מזהה ודופע והנשא עלינו לעני

כל חי וקרוב פוורנו מבין דגים ונפירותינו כנס מרכתי ארץ והביאנו יי אלדינו לציון עי
עירך בתנו ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו

תמידין כסדרן ומספין כהלכתן ומספ יום השבת הזה ומספ יום הכפורים הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי

כבודך כאמור וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

ובעשור לדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא ת
תעשו והקרבתם עלה ליי ריח ניחוח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה ת

תמימים יהיו לכם ומנחתם תסכידם כמזכר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל
ועשורן לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן

יִשְׁמְחוּ בַּמְלִכּוּתְךָ שׁוֹכְרֵי שֶׁבֶת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עִם נִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי כֹלם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ
וּבְשִׁבְעֵי רִצִּית כּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמֵדַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאֵת זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית :

אלדינו

וְאֵלֵדֵי אֲבוֹתֵינוּ מְהוּל לְעֹנּוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכְּפֹרִים הַזֶּה מִחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵנו
וְחַטָּאתֵנוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ כַּאֲמֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִחַה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי ו
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶכֹּפֵר וְנֶאֱמַר מִחִיתִי כַּעֲב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵלֶי כִּי גֵאלְתֶיךָ ו
וְנֶאֱמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטוֹר אֲתֶכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָי יְיָ תִשְׁחַדּוּ כִּי אֵתָּה סוֹ
סוֹלְחַן לְיִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וּמִחֲלֹן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלִעְדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
מִחֹל וְסוֹלַח אֵלֹהִים וְתִרְצֵה לְפָנֶיךָ אֶת תְּפִלַּת עַמִּיךָ כַּתְּמִידֵי יוֹם וּכְקַרְבָּנוֹת מוֹסְפִין ב
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מִחֹל וְסוֹלַח לְעֹנּוֹתֵינוּ וְלְעֹנּוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וּשְׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכְּפֹרִים

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלַּתְּם שְׁשֵׁה וְחַטָּב הַעֲבֵרָה לְדַבֵּר בְּתֶיךָ
וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלַּתְּם מְדוּרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּטוֹבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּצֵאת מִדֶּבֶר א
אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר בְּרַחֲמֵינוּ שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

מודים

אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵדֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל חַיֵּינוּ הַבְּסוּרִים בִּידְךָ
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַבְּקִיּוּדוֹת לָךְ וְעַל נֶסֶךְ שִׁבְכָל יוֹם וְיוֹם עִמָּנוּ וְעַל נֶפֶל
נֶפֶל אוֹתְךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שִׁבְכָל עֵת עֶרֶב וּבֹקֵר וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְדַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חַסְדֶיךָ וּמַעֲלָם קִיּוּנוֹ לָךְ לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲבַתְנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמָּנוּ

רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹדְךָ אֶת כַּעֲסְךָ כֹּלָּה דַבַּר וְחָרֵב וְרַעֲב וּמִשְׁחִית וּמַגְפָּה וְכָל מַחֲלָה
מִעֲלֵינוּ וּמִעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ עַל כֹּלם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תְּמִיד כֹּל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלּוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמֵּת

זכור

לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ
הַטּוֹב שִׁמְךָ הַרְךָ נֹאֵה לְהוֹדוֹת

וכתוב

שְׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ
כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאֹד פֶּנִּיךָ כִּי בְּאֹד פֶּנִּיךָ נָתַתְנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹדַת חַיִּים אֲהַבְּהוּ
וְחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִש
יִשְׂרָאֵל תְּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ

שים

חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם פְּרִנְסָה טוֹבָה יְשׁוּעָה וּנְחָמָה חֵן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִכְתָּב לִפְ
לְפָנֶיךָ אֲנֹנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְשְׁלֹם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרֵּךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹמֵר

בספר

וְאֵלֵדֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵ לְפָנֶיךָ תְּפִלַּתְנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ שְׂאִין אֲנֵנוּ עֲז
פְּנִים וְקִשׁ עֵרֶף בְּדַבַּר הַזֶּה שְׁנֵאֲמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵדֵי אֲבוֹתֵינוּ צַד
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאוּ אֲשֵׁמְנוּ בְּגִרְנוּ גִזְלוּ דִבְרַנוּ דוּפִי הַעֲזִיב
וְהִרְשַׁעְנוּ זָדוּנוּ חַסְטָנוּ טָלְנוּ שִׁקְרָנוּ יַעֲזוּבֵנוּ רַע כּוֹזְבֵנוּ לְצַנוּ מְרִדְנוּ נֶאֱצַנוּ

אלדינו

סדרנו · עינו · פשענו · צררנו · קשינו עורף · רשענו שחתנו · תצבנו · תצנו תעתעו סרנו
 במצותיך ובמשפטיך הטובים ולא שיה לנו · ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ו
 ואנחנו רשענו · מה נאמר לפניך יושב מדום ומה נספר לפניך שוכן שחקי הלא כל הנסתר
 והנגלות אתה יודע · אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חרדי בטן
 ובחזן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מגד עיניך · יה רצון מלפניך יי א
 אלדינו ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותבפר לנו על כל

חטאתינו

על	חטא	שחטאנו לפניך באונס	עח	של	בבלי דעת
עח	של	בגלוי	עח	של	בדעת ובבדנה
עח	של	בהדור הלב	עח	של	בידדי פה
עח	של	בזדון	עח	של	בחזק ד
עח	של	בשמת שפתים	עח	של	ביצר ודע
עח	של	ביודעים	עח	של	בלא יודעים
עח	של	בכחש ובכזב	עח	של	בלשון הרע
עח	של	במראית העין	עח	של	בנעך ובבדבית
עח	של	בשיח שפתותינו	עח	של	בעינים רכות
עח	של	בפתחן פה	עח	של	בצעדי רגלים
עח	של	בקפיצת ד	עח	של	ברצון
עח	של	בשגגה	עח	של	בתמרון לבב

על חטאים שאנו חייבים עליהם אנס

עח	שחע	חטאת	עח	שחע	עולה	עח	שחע	קרבן
עח	שחע	מיתה	עח	שחע	כרת	עח	שחע	מיתה וסרת

מיתה בידי שמים וכרת בידי שמים ארבע מיתות בית דין סקילה כדירה הרג וחגה וכלקות
 ארבעים מצות עשה ומצות לא תעשה בין שיש בה קום ועשה ובין שאין בה קום ועשה בין
 שגלוים לנו ובין שאננם גלוים לנו · הגלוים לנו כבר אכרנו לפניך ושאתם גלוים לנו כבר ל
 לפניך גלוים ויודעים כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלדינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם ל
 לעשות את כל דברי התורה הזאת · יהו לרצון אבדי פי והגיון לבי לפניך יי צודי
 וגואלי · עושה שלום במרומו והוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו א
 אמן ·

אתה יי אלדינו ואלהי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלהי יעקב ה
 דאל דגדל הגבור והגודא אל עליון קונה שמים וארץ ·
 חכמים ונבנים מלמד דעת מבנים אפתח פי בתחנונים
 לחלות פני שוכן מעונים במעש אורח גשתו אליך ממרח
 בצדקו לצדקת אורח דרכך לשמור צד

ברוך
 מסוד
 אשען

הַדָּךְ לְאוֹרֵךְ חַיֵּי

זַנַּח נִסְכָּל וְתַעֲבֹ

טוֹעִים מִעֲקוּמָם הַשְּׁוֹה

כִּיּוֹן בִּלְבָב וּמַחֲשֵׁבָה

מוֹצֵאוֹ מִעֵבֶר הַגֵּדֵר

שֵׁאת זָמֵר וְתוֹמֵדֵר

פִּלְטָתוֹ מֵאוֹר כְּשִׁדִּים

קִבְעָתוֹ בְּבִרוֹר יִסּוּדִים

שׁוֹבְבֵנוּ בְּצַדִּיקוֹ בְּלִי לְסוֹר

תוֹשִׁיעַ בְּלִי מִחֲסוֹר

וְנֶאֱמָן כִּי צֵאת לְכַבֹּד

חֶשֶׁק בְּסוֹבֵל וְיֶאֱהָבוּ

יָדַעַם פֶּתַח הַתְּשׁוּבָה

לֵבָא בְּצַדִּיק לְיִשִּׁיבָה

נִשְׁיִידָה הִכְהִיקָה וְתוֹגֵדֵר

עֵת לְגוֹר בְּהַ מוֹדֵר

צִצְתָּהּ וּשְׁנֵבְתוֹ בְּשִׁדִּים

רֵאשׁוֹן לְאַבּוֹת חֲסִידִים

שׁוֹעַ לְעִבְרֵךְ בְּכֵן אֲאִסוֹר

תִּכְפֹּר לְמַתְעַנִּים בְּעִשׂוֹר

כְּכָתוּב וּבְעִשׂוֹר לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם
כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְנֹאמַר זָכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עִבְרֵיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָהֶם בְּךָ וְתִדְבֹר אֵלֵיהֶם אַרְבַּה אֶת זֵרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
אִמַּדְתִּי אֶתֶּן לְזֵרְעֲכֶם וְנִחְלוּ לְעוֹלָם

לְעוֹלָם

זָכוֹרְנוּ

אֶתְּךָ

יִסְלַח וְיִכְפֹּר חֲטָאֵינוּ מִכְּתוּב בְּסֵפֶר

נִוְעַדְנוּ וְיִדְחֵנוּ עָלֵינוּ פְּשָׁעֵינוּ לְכַפֹּר נִמְצָא פָּנֵינוּ מִגַּן סְלִיחָה וְכוּפֵר

לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפְצָן בְּחַיִּים וְכִתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֵל חַי

גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגַּן אַבְרָהָם

גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֲסוֹד

מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נְפִלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מְתִיד אִם

אֲסוּרִים וּמִקְיָיִם אֲמוֹנָתוֹ לְיִשְׁרָאֵל עֵפֶר מִי כַמוֹךְ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי חַי

רוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב

בְּלִיַּת עֲדָנָה שְׁעִשְׁעָתָה בְּהַרְיוֹן לְעֲדָנָה

רַחֲמֵי הַעֲצוּרָה עוֹדָנָה קִנּוּת בֶּן נִתְעַדָּנָה

צוֹר פְּנִיךָ חֵילֶת פְּקֻדָּתָה וְדִרָה לֵלֶת עַל כָּל בְּנוֹת נִתְעַלֶּת סוּיָמָה לְהַגִּיק בְּנִיָּהִם וְלֹא

נִכְלֶת נִסִּית אֵב לְבוֹחָנוּ בִּי מִדְּרִיָּה הַעֲלֵהוּ לְהַקְרִיבֵנוּ לֹא אִיחָר לְקִרְבוֹ כְּאֲשֶׁר נִתְפַקֵּד בִּי

יִחְרִיב בְּהַתְּהַלֵּכֶם שְׁנֵיָהִם טוֹב לְךָ נִשְׂאוּ עֵינֵיהֶם

וְהִבֵּן צוֹאֵר בְּפִשְׁטוֹדוֹ זָכוֹר וְסִלַּח לְמַעֲנֵיהֶם

הַחֲזִיק אֵב בְּחֶרֶב לְשַׁחֲטוֹדוֹ גֵּשׁ כְּפָרוֹ אֵיל וְיִשְׁחַטְדוֹ

בְּצַדִּיקִים יִהְיוּ חֲטָאֵינוּ כִּתְכַפְּרִים דַּמְעוּ אֲרָאִים בְּתַבְּרָה לְשַׁחֲטוֹדוֹ

בְּנֵיָהִם בְּהוֹיֹת דַּת מִפְּרִים אֲתוֹתֶם הַיּוֹם תִּחְנֶה מִסְּפָרִים

כְּכָתוּב וְהַקְרַבְתֶּם עוֹלָה לַיְיָ רִיחַ נִיחַח פֶּר בֶּן בֶּקֶר אַחַד אֵיל אַחַד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁשָּׁה

תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם וְנֹאמַר כִּי יִדְעִיתֶיוּ לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת בְּנֵינוּ וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרֵינוּ

וּשְׁמֵרֵי דֶרֶךְ יי לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי על אברהם את אשר דבר
עליו : ונאמר זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה אל
רשעו ואל חטאתו

חטאתו

היום תעביר כרחם חסדך עלינו להגביר
הדרך כגלגל ומעביר נהנו באמתך בטל להסביר
כמוך אב הרחמים זכור יצורך ברחמים כמית ומחיה
להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים
אין תם ליטב תהלותיו אתה יושב

ונאמן אתה

אהלך

בעבודו חטא עמנו אל תחשב שועתינו אתה תקשב
רשום נכצא בברית גיו במלת הברית
קיים לתקנה ואחרית רגליו שים לשארית
צפות ביוצרו ועודיו העצבת סולם עליו
פושעים חזו יורדים מעליו והעולים היו רגליו
עמס על גבי נושאות כסאך היו תוארו תקנת בכסאך
סלסול קדושתו אעריץ לנשאך חטאנו היום בנשאך
נודג עשות חסד מלדאשימו שכסת שניך בשנו
יושעו יהודים בשם ובלול בשמו יושנים יעדאל בשנו
כופר ימצאו בענוי רעבון בודשלים בחטא ועון
לדם רחום יכפר עון לאומרי סלח נא לעון

ככתוב והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפיו ולא יער כל חמתו ונאמר
לכן כה אמר יי אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו
יחורו כי בראותו ילדיו מעטה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את אלדי יעקב ואת
אלדי ישראל יעריצו ונאמר ימלך יי לעולם אלדיך ציון לדוד ודוד הללויה ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל אל נא

אליך

נשאתי את עיני אלדי בצדק הרצא דיני ממעמקים קראתיך יי
בך בשחתי כהחזק לי כל תפן ביוקש עקולי בקראי יי שמעה בקולי
גם כל בעלי תשובות גשים לחנך בכל מושבות געותם תהינה אונך קשובות
זפרו וזסלחו חטאנו נער נקש המחטאנו כופר דמציאנו נא וחטאנו קדוש
דרביך לשמור הודינו יי דפקתי חצרך לטפוד חנוני דרכך להקטיב קול תחנוני
הרניכני באבהך נואקת בקויה הגיתי איך יוסלה לעויה דאם עונות תשכר יי
ודכתי ארחותיך בצדק לתמוד וכמדוותנו נא אל תמוד ואם תוכיח יי מי יעמוד קדוש
זכור רחמך יי לסולחה זענתנו שמעה וסולחה זכנו כי עמך הסליחה
חטאות נעורי היום אודה חנון לפשעי סליחה תודא חנונו כחסדך למע תודא
טוב וסלח נקראת לחפשי טודוד להוציא מכסגר נפשי טובך קויתי יי קותה נפשי

יִדְרֹךְ עֲנֻחִים וְלִישְׁעוֹ הִזְחַלְתִּי   יִזְמַתִּי כִּי הוּא יִשְׁעִי וְתִזְחַלְתִּי   יִדְעֵתִי וְלִדְבָרָו הִזְחַלְתִּי
 כֹּחַ אֲרָחוֹת יי   כִּרְחוּם לְרַחֵם הַמְּנוֹי   כִּי חִבַּתָּהּ נִפְשִׁי לֵי
 לִמְעַן שִׁכַּח יי   כְּלִיּוֹת חוֹקֵר לְקוֹחֵךְ לַחֲשׂוֹךְ כִּרְיִב תִּבְקֵר לְמַעֲזוּבֵימֵי לִבְקֵר שׁוֹכְמֵימֵי לִבְקֵר
 מִי זֶה דֹאֵשׁ יִרְאֵ יי   מִסְנֵה יִכְתוּב יִדּוֹ לֵי   מִבְּטַח יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי
 נִפְשׁוֹ בְּטוֹב יִרְוֶה נִוְצֵר חֶסֶד   נוֹשֵׁעַ בּוֹ אֲב כִּמְאֹד כֶּשֶׁד   נִשְׁעַן כִּי עִם יי הַדָּסֵד
 סוֹד יי   לְקַנּוּיִי מִעֲבֹדוֹת   סִלְיָחָה הַכִּיָּן יוֹם עֲשׂוֹר לְעֵדוֹת   סִלְיָח וְהִרְבֵּד עִמּוֹ פְּדוּת
 עֵינֵי לְכוֹשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל אֵל   עֹנָה וְצַדִּיקָתוֹ כִּדְרֵי אֵל   עֲזָו וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
 פָּנָה אֵלֵי שׁוֹעֵתִי בְּמַעֲוֹנוֹתַי   פָּשַׁעִי לְמַחֲוֹת כַּעֲב עֲנֻנוֹתַי   פּוֹדֶה עִמּוֹ מִכָּל עֲוֹנוֹתַי
 צְרוּת יַעֲבִיר מִצִּדּוֹתַי   צְמוּדִים יוֹם וְלֵיל בְּחַצְרוֹתַי   צוֹעֲקִים לְפָרוֹתֶם מִכָּל צְרוּתַי
 קְדוֹב הוּא אֱלֹדִים אִמַּת : קָחוּ עִמְכֶם דְּבָרִים לְרוֹזְמֵמוֹ כְּאִמַּת קוֹשֵׁב לְכָל אֶמֶד יִקְרָאוּהוּ כְּאִמַּת
 רָאָה רוֹגֵז אַרְבַּע בְּחַטָּאוֹתַי   רָאָה הוֹסִיפּוֹ עוֹל לְהַכְבִּיד מִטּוֹתַי   רַחֵם וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי
 שִׁכְרָה נִפְשׁוֹת עֵין תּוֹלוֹת לֶךְ   שׁוֹכֵר פְּתָאִים לְחַסוֹת בְּצַלְךָ   שִׁמְרֵנִי אֵל כִּי חִסִּיתִי בְךָ
 תוֹם וְיוֹשֵׁר יִדֵךְ בְּדַרְבֹּתֶיךָ   תִּזְכּוֹר לְהִרְבּוֹת טוֹבוֹתֶיךָ

תמיד לרחמנו כי קויתך קדוש

אות   קְרוֹשִׁיךְ אִמַּנְתִּי   אִם לְהַקְדִּישְׁךָ אוֹמַנְתִּי
 אֵל טוֹב וְסִלַּח   בְּרַחֲמֶיךָ תִּסְלַח   לְעַבְדְּךָ קְדוֹשׁ
 בְּשִׁיתִי לְחַלּוֹת בְּעֲשׂוֹר   בְּרוּךְ כָּלִי מִחֲסוֹר

קְדוֹשׁ	מִיִּחְלֶיךָ	אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	סִלַּח נָא לְעוֹן
אֵל טוֹב וְסִלַּח	גְּאוּלֶיךָ גְּשִׁים לְגִדְלָה	גְּאוּת גַּם גִּדְלָה	גְּאוּלֶיךָ גְּשִׁים לְגִדְלָה
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	דַּחַה אֶת דְּחֻקֶיךָ	דַּלְתֶיךָ הַיּוֹם דְּפַקְנוּ	דַּחַה אֶת דְּחֻקֶיךָ
אֵל טוֹב וְסִלַּח	הַיּוֹם זוֹעֲקֶיךָ הַצָּרָה	הִלֵּא לֶךְ הַצָּרָה	הַיּוֹם זוֹעֲקֶיךָ הַצָּרָה
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	וְתֵר פִּשְׁעֵם וְסִלַּח	וְלִקְרֹאֶיךָ טוֹב וְסִלַּח	וְתֵר פִּשְׁעֵם וְסִלַּח
אֵל טוֹב וְסִלַּח	זַכְנוּ וְשִׁמְעוּ זַעֲקֵתֵנוּ	זַכּוֹר רַחֲמֶיךָ זַעֲקֵנוּ	זַכְנוּ וְשִׁמְעוּ זַעֲקֵתֵנוּ
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	חַטָּאוֹנוֹ לְסִלּוֹחַ חֲלִינֵנוּ	חַטָּאוֹ לֶךְ חֲנֵנוּ	חַטָּאוֹנוֹ לְסִלּוֹחַ חֲלִינֵנוּ
אֵל טוֹב וְסִלַּח	שׁוֹכֵךְ לְהוֹדִיעַ טַעֲמֵינוּ	טוֹב מִדְּרֹכֶיךָ טַעֲמֵנוּ	שׁוֹכֵךְ לְהוֹדִיעַ טַעֲמֵינוּ
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	יוֹם רַחֲמֶיךָ יִדְעֵנוּ	יֵה רִשְׁעֵנוּ יִדְעֵנוּ	יוֹם רַחֲמֶיךָ יִדְעֵנוּ
אֵל טוֹב וְסִלַּח	בְּרַחֲמֶיךָ לְעַמְּךָ כֹּפֵר	כְּבוֹאֵינוּ לְכַזָּא כֹּפֵר	בְּרַחֲמֶיךָ לְעַמְּךָ כֹּפֵר
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	לְבַד כֶּךָ לְחַסוֹת	לְעוֹנוֹתֵינוּ מִה לְעֲשׂוֹת	לְבַד כֶּךָ לְחַסוֹת
אֵל טוֹב וְסִלַּח	מַלְכוֹת מַלְכֶם מְרוֹמְמִים	מִלֵּאכֵי צַבָּא מְדוּמִים	מַלְכוֹת מַלְכֶם מְרוֹמְמִים
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	נִי תוֹאֲרִם נִדְדִם	נִפְתּוֹתוֹ דִּין נִגְדִם	נִי תוֹאֲרִם נִדְדִם
אֵל טוֹב וְסִלַּח	שׁוֹחֲחֵי שְׁמֵעָה וְסִלְיָחָה	סִכּוּךְ מִבְּקַשֵּׁי סִלְיָחָה	שׁוֹחֲחֵי שְׁמֵעָה וְסִלְיָחָה
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	עַגְסֵם וְשֵׂא עוֹנֵם	עַת יִשְׂאוּ עֵינֵם	עַגְסֵם וְשֵׂא עוֹנֵם
אֵל טוֹב וְסִלַּח	פָּנָה וְהֵאָר פְּנִיָּהם	נּוֹצֵחִים בְּתַחַן פְּדִים	פָּנָה וְהֵאָר פְּנִיָּהם
אֵל נוֹשֵׂא עוֹן	צוֹעֲקִים רַעֲבִים וְצַמְאִים	צוֹר לְפִתּוֹתֶיךָ צַפִּים	צוֹעֲקִים רַעֲבִים וְצַמְאִים

קדושים כסגנים קרואיך
רחום רבים רחמיך
שבעה אתה שוכן
חסלה למיחליך תמיד

קדוש לשלש קוראיך
רחם למען רחמיך
שענו בכל שכן
תדבר וצדקם תעמיד

אל טוב וסלה
אל נושא עון
אל טוב וסלה
אל נושא עון

ובכן ואתה כרחום סלה לנו

אנא

אזון שועת חינוך
אל רחום ותנון

ביום זה הסכת תחנון
אתה כרחום סלה לנו

גשני לפניך שפוך שיחה
העתר לנו בצום הלא זה
זעק קשוב מצעמך
טעינו בוד נחלתינו
כחמיך עשות הואל
מחילה הרבה לבני חסדיך
סלה לעון עם בך נושע
פדנו מחטא נקנו מעון
קולנו תאזן משמי שחק
שכתי עמך ונחלתיך

חדש רחמים וסליחה
וענותינו אל תבוזה
זעון כגודל חסדיך וכרוב רחמיך
יק אלרי תחלתינו
לנבונים לקראתך אל
נקו מפשע עם ידיך
עון שא נא וחדש ישע
צלח במצולות ים כל עון
רשענו לים תרחק
תחן עורכים להשעתך
ואתה תשמע השכנים מכון שבתך

אתה
אתה
אתה
אתה
אתה
אתה
אתה
אתה
אתה
אתה

אל שמעה אל סלחה

סלה נא לען היעם הזה

חוסה אל על עמך אתה

וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתינו

כפר לעמך ישראל

גם מזדים חטוך עבודך

נושא עון ועובר על פשע

ואל לעד תזכר עון

ואתה אל תרחק

ואתה תשמע השכנים מכון שבתך

אשר

איבתך בחצי שחקים
גאות גודים
דממה דקה
המוני המולה
ויראה ורעד
זיק וזדרים
תערי חיבה
טועני שדרה
ישדה יהלכו
כסווי כנפים
למדוי לעופף
משרתיו כוקר
נוצציו נכוחות
סכוכי שרפים
עגולי עינים
פנייהם פחדים
צורותם צורות
קום קדלות
רגשתם רעש
שמעם שאון
תקפם תהלות

ובכן אמרו לאלדים מה נודא מעשיך

אמרו

לאלדים
שוכר ארזים בקולו
צבאות צבאות מיחלו
אמרו לאלדים
סבינותיו שלג ומים
ויחודו פעמים
אמרו לאלדים
ומטביעלו ומירות
אמרו לאלדים
דר בערכות

אמת פעלו

ומתגבר בהיכלו

ובקדושה נהללו

בלילי אש ומים

נאור מקולות מים

ויחודו פעמים

גבור בגבורות

חיות כבסאן כתורות

חופל חוג כתורות

חוצב להבות

אלפי אלפים חיילו
וכסוד בהיכלו
מה נודא מעשיך
שבתו בשמים
וטורף אש ומים
מה נודא מעשיך
קורא רוחות
וכתר לו מכתירות
מה נודא מעשיך
אלפים ורבבות

מה נודא מעשיך

גדול נוראות

מה נודא מעשיך

אלפים ורבבות

כבודו להרכות

אש וחושך סביבות

כסחי מסוככות

חביבות ונאהבות

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

החזר במעלותם

קלים בריצתם

שביבין דגור כמתנותם

לאל שוכן על ארבעתם

מה נורא מעשיך

וגלגלתי נור דליק במקותם כאש מכהקת דמותם שיר ושבח בקריאתם

אמרו לאלדים

ומראה אופנים

כעין תרשים מוכתנים

ודמות פאתת כבנים

עומדים ומוכתנים

להמליך למלכם מתכונים

רבי רבבות נכונים

וכתר לגדול נותנים

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

זקם בושרות

ענים מאירות

מתחלפות מראות ממראות

וננוגה לפידות מבושרות מהלכות בין חיות נבשרות ונגד לאיום קשדות

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

חשמלי מלאכים

גחלים לוחכים

זה בזה נמלכים

על נהר דינור דולכים

עונים וממליכים

למלך דמלכים

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

טפסרי פנים

יקדים מפנינים

אשר להם ארבעה פנים

לכל צד פנים

שיר למלכם נותנים

קדוש וברוך עונים

לעיניו כיונים

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

זה במעונו

עח בימינו

ומשרתי מחנו

עומדים להאמינו

דמוני דמונים לחסנו

בשירות לגנו

לשואג במעונו

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

כרובי אש

ומלאכי אש

חצבי מאש

טבולי בנהרי אש

ורוגשים מאש

ודמות מראם אש

מכהיקם בלפיד אש

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

לדמי ברקם

אש מבריקים

כזהב מוצקים

כלפידים מבהיקם

ונור מאפיהון דולקים

משלחים זקם

מראות שוכן ברקם

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

שדי יושב בסתר

אוד זו כתר

במושב חדר

מבהיק אוד

יופיע מחדרו

על עם בחירו

בחוסן וכשבח נהדר

מה נורא מעשיך

אמרו לאלדים

תקפו בשליטים

עיניו משוטטים

משרתי אש לוחטים

צופים ומביטים

מרבם שיר ולא ממעיטים ואחר ודרדור לא מטום

מה נורא מעשיך

תהלה לשופט על כל שופטים

מה נורא מעשיך

ובבן

ולך הבל יכתירו

אשר

יראתך

באזניך נלאים

בך נבלים

והחולך בפיהם

גוזזים וככלים דודר לכולך הבלים

כדבל חסובים ולעפר שבים

אשר יראתך והשקת להתהלל
זרונות כפתחשבים

חוטאים ושבים

והיא גדולתך

במסרי ערבות יודי להבות

אשר יראתך

כיתי רבבות

והחולך בפיהם

לאין סוף להרבות

והשקת להתהלל

כמאמי ערבות נאצות להרבות

סגופי כרבות

והיא גדולתך

ענות רבות

אשר יראתך

בפלאי אראלים צבאות אלים

קדושה מעלים

והחולך בפיהם

רוגים ומהללים

והשקת להתהלל

בשנותם קלות שורותם עקלקות

תוכני מעוקלות

והיא גדולתך

תמיד להלך בנקדלות

ובכן

אך חנון אתה ורחם לכל פועל

בקצף לא תשפוט בזעם בל תריב

כתגרת

שוד לא תריבנו

לא תפחדנו

בקררות צנוני

לא תבאיבנו

בערף סודרת לא תגפנו

במעל למעל

לא תדבילנו

בדון ומרד

לא תאכזרנו

באשמת עון

לא תחייבנו

ביצר שמן

לא תביאנו

בדאבות גלול

ושרפי קדש יודעי טובך

הזכירים את המן רחמך

אומצך באמניך

הזכירים גבורות דינך

הזכירים הגי ומנעינך

הזכירים זוהר חותמך

הזכירים כבוד לשמך

טהרת ידך

הזכירים

מלכות נועמך

הזכירים

פחת צבאיך

הזכירים

הזכירים שלטון תמימך

הזכירים קדושת רחמך

נוגה עשיית מעילך

ברוך שם כבוד גדלו

גבור כח ושגיא חילו

שרפים עומדים ממעל לו

אלו לאלו שואלים

ואלו לאלו כמדלים

אנא שוכן מעתלים להעריצו ולהקרישו בפאר מסלסלים

אור

חד שבעה והוא באחד

הוא זכור ביהוד נתיחד

ושבו צבא המשל ופחד

שש כנפים שש כנפים לאחד

זוהר שכיבי אור באופניו

חסד ואמת יקרמו פניו

טבסי גלגל הם אופניו

בשתים יכסה פניו

יקוד ספה וסעדה מעגליו

כלכול ענן אבק רגליו

אלו לאלו

אלו לאלו

להשת אש בוערת גלגליו
 מלאך בתופי להב מתופף
 סיח כנשר ישמיע ויצפוף
 עמו כל מיני זמר
 צלצול קדושתו לענות ולומר
 קול ישמיע בארבע תוצאות
 שואגים בקול צבא האות
 תחת ומעלה יסדה ידו
 תקיף ואין עוד מלברו

ובשתים יכסה רגליו
 נגינות חרשות לחרש ולנופף
 ובשתים יעופף
 פליא הוא שמו נאמר
 וקרא זה אל זה ואמר
 רבועים ומרובעים לכל תוצאות
 קדוש קדוש קדוש יא צבאות
 תולה תבל כדוע עזו
 מלא כל הארץ כבודו

אלו לאלו
 אלו לאלו
 אלו לאלו
 אלו לאלו
 אלו לאלו
 אלו לאלו

אלו לאלו שואלים ואלו לאלו ממללים אנא שוכן מעולים
 להעריצו ולהקדישו בפאר מסלסלים
 ובכן וליך תעלה קדושה כי אתה מוחל וסולח

מי

ימלל גבורות חיליך
 מי יתנה עוז הלוחיך
 מי יגלה עומק סלסוליך
 מי יחשוף תהום הדום רגליך
 מי יעמיק במשפט אמתך
 מי יחזיק רוב טובותיך
 מי יחשוף המן אוצרותיך
 עתיק ואין להתם שנותיך
 אכילה אין לפניך
 שינה אין בשכנך

מי יגיד עוצם מפעליך
 מי יאמר תוקף מלוחיך
 מי יפענח נצוח מסלסוליך
 מי ימנה ויגביר חיליך
 מי יקום בסוד עדותיך
 מי יכיר חסדי ארחותיך
 מי יאמר נסי נפלאותיך
 מכלה כל ואין לכולותך
 ושובע אין במחנותך
 וניעוד במשכנותיך

מי ישער פלאי מפעליך
 מי ידבר אומץ מהלוחיך
 מי ימיר מי שעולך
 מי ישמיע תהלות כחליך
 מי יחדיר אחר מדותיך
 מי יפליש משקל רוחותיך
 מי יפקוד פקודי סגולותיך
 סובל משא ואין להלאותיך
 ונקור באהלותיך

נושא עון ורואה בעלבון מחשב חשבון כחכם ונבון עובר על פסע כלא חפץ ברשע
 מחיש פרות לישע לעם שבי פסע מצליל חטאים כשוב חוטאים משיב לטובים אם מש
 מעשיהם משיבים שב לשובבים אם בכל לב שבים רוצה תושבים אם בצלוי יושבים ש

שועה קרובים אם אליו קרובים מבטיח קרואים אם אליו קוראים
 ועד לא תאלה שת תעלה ועד לא מכה העלה ארוכה
 ועד לא שדיה הבין רטיה ועד לא תפלה הבין תפלה
 ועד לא שני בן בחוט השני ועד לא אודם תולע הבין וריב גלע
 ועד לא מחשבה חמק שובבה ועד לא אב המון שעשע אמן
 ועד לא נעקד כפרו פקד ועד לא תם הופקד מחילה שקד
 ועד לא יסוד עולם שת גבעות עולם ועד לא דבר בעולם צר עם עולם
 ועד לא נבון באו קנה קנין או ועד לא יוצרו ימים פעל יום מימים

ועד לא כפור	חלשו ספור	עש לו יום עשור	עלי עשור	לא	ועד
ועד לא אשמים	הצליל כחוג אשמים	הטביע חט ברפש	ענוי נפש	לא	ועד
ועד לא יום סליחה	עמו הסליחה	קדש צומים	צמים	לא	ועד
ועד לא מתקדשים	עבו קדשים	עמו רחמים	מתרחמים	לא	ועד

כי הוא רחום ורחמן ועם זו מרחמן
 כי הוא טוב ובטיב ומרבה להטיב
 כי הוא שואג באריה חון בני אריה
 כי הוא גועה כמו שור מחול תבנית שור
 כי הוא מצפצף כנשר רחף גחלי נשר
 ובמחוגת אדם כתואר האדם
 ברכוע כנפים פודדות גפים
 ומשיקות כנף בבוא לכנף
 וכרובים נצבים תחן מרבים בשער בת רבים
 בעובר פני תיבה קרבים שי מקרבים ואופנים עמם אפנים
 במחנס צפנים
 וחמא מצפנים בעד מצופנים

ואלים רועשים ורוק מרעשים באברה עשים וגיא מעישים ומחנות קרבים עדין וקדי
 וקדישין עשור מקדישים לכפור צאן קדשים ומחיצת מלאכים ברנע כל הולכים זה בזה נ
 נמלכים טוב וסלח ממליכים :
 ויפציח שיר כסא פני עון נושא ויתרעם הבסא
 להוד מתנשא וכספיר מכוסה נכון מאז לכסא ועל דמות הבסא רם יושב על כסא והנה
 מקום בבסא מאחו פני כסא לכל ראש מתנשא נעלם ומתבסא ותבנית הדרי קדש בבסא
 מחננים בעד עם זו מתחת לכסא חזר נותנים בראש עון נושא
 וטנים עש
 שבטים יופשי בצדקתם וליצו יוסד בעד תולדותם למחות שגנות זרנותם לנקות פשעיג
 גיותם ואלף ושכנה מאות ירשו לצאת בחלונותם ויצאו ויזעקו בחיצותם ויגידו צדקב
 כפרותם וככה יענו במוצאותם
 חוסים הפלא חסדיך זכור רחמיך וחסדיך אשר דברת בחזן לחסדיך וכמו נודעתו
 ושתה יסודיך מוסדותיך עלימו ביסודך ולמו מאז גלית סודך והם נוצרו מראש לעבודך
 ויחדו היות ערך וסודיך
 כעריצים ורצוא ושוב אשר בם מרצים בם נמלכים ועוד פצים והמטל ופחד באברה נוצ
 נוצצים ומראה בזק בבחם פוצצים רוגשים במקול מחצצין וקדוש וברוך בפיו מרצים
 עומדים ממעל זר כמצחחים וכתמכ

וציא מדחים ומצחחים ובשביב נהר דינור נאור מצחחים ובגד דליק
 עורכים נצוחים שיר תושבתות לנצח נצחים בקריאתם זה
 לזה שוחחים בענייתם זה אל זה פוצחים בשילוש קדושות בקדש מפצחים

ונתנה

תוקף קדושת היום כי הוא יום נורא ואיום ובו תגשא מלכותך ויכון
בחסד כסאך ותשב עליו באמת אמת כי אתה דיין ומזכית ויודע ועד

וכותב וחותם חובר כל הנשכחות ופותח ספר הזכרונות ומאלין יקרא וחותם יד כל א
אדם בו ובשופר גדול יתקע וקול רממה ישמע ומלאכים יחפזין וחיל ורעה יאחזין ו
יאמרו הנה יום דיין לפקוד כל צבא מרום בדין וכל באי העולם כבנו מרון לפניך יעב
יעבורון כבקרת רועה עדרו ומעביר צאנו תחת שכשו כן תעביר ותספור ותמנה ותפקוד
נפש כל חי ותחתוך קצבה לכל הבריות ותכתוב גזר דינם וביום ראש השנה יכתבון ו
וביום כפור יחתמון כמה יעבורון וכמה יבראון מי יחיה ומי ימות מי בקצו ומי לא בק
בקצו מי באש ומי במים מי בחרב ומי ברעב מי ברעש ומי במגפה מי ינוח ומי ינוע
מי ישקוט ומי יטרף מי ישליו ומי יתיסר מי ירים ומי ישפיל מי יעשיר ומי יעני

ותשובה ותפלה וצדקה מבטלין את רוע הגזרה כי כשמך בן תהלתך קשה ל
לכעוס ונוח לרצות כילא תחפוץ במת המת כי אם בשוכו מדרכיו וחיה ועד יום כותו
תחכה לו אם ישוב מיד תקבלו כי אתה יוצרם ויודע יצרם כי הם בשר ודם אדם נב
גברא מעפר וסופו לעפר בגפשו מביא לחמו משול כחרש הגשבר כחציר יבש וכצל
עובר וכציץ נוכל וכענן כלה וכאבק פורח וכרוח נושבת וכחלום מהקיץ

ואתה הוא חי וקיים אין קצבה לשנותיך ואין קץ לאורך ימיך ואין שיסור
למרכבות כבודך ואין לפרש עלום שמך שמך נאה לך ונאה אתה לשמך ושמנו קר
קראת בשמך עשה למען שמך וקדש שמך על בקדושי שמך בעבור כבוד שמך הנערץ
והנקדש בסוד שיח שרפי קדש המשלשים לך קדושה משולשת

כתר

יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי כטה יחד כלם קדושה לך ישלשוכבה
שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לעמתם
ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו ממקומו יפן לעבו המיוחדים את שמו ערב וכקר ת
תמיד בכל יום פעמים באהבה ואומרים שמע ישראל יי אלדינו יי אחד אחד הוא אל
אלדינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא ישמיענו ברחמינו שנית לעיני כל חי ל
להיות לכם לאלדים אני יי אלדיכם ובדברי קדשך כתוב לאמר יי מלך יי לעולם אלדיך
ציון לדור ודור הללויה

חמול

על מעשיך ותשמח במעשיך שפוט בצדק עמוסיך ותוקדש במעשיך
ובכן יתקדש שמך יי אלדינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
ציון משכן כבודך ועל מכונך והיכלך ובכן שמע ישראל יי אלדינו יי אחד

המאמרים

באימה	ואומרים	יי אלדינו
המבינים בכינה	ובורכים	יי אחד
המגדלים בגבורה וגועים	המדברים בדעה ודוככים	יי אחד
ההודרים בהודיה והוגים	המועדים בויעוד וותיקים	יי אחד

המזרים	בוזר	חזקקים	אלדינו	המחמנים	בחנון	וחוסנים	אחד
הנשבים	בטנם	וטועמים	אלדינו	המחורים	ביושר	וידעים	אחד
המתירים	בכבוד	וכותרים	אלדינו	המלכבים	בלהגן	ולחשים	אחד
המתיקים	במלל	וממליכים	אלדינו	המצחים	בנעים	ונועמים	אחד
המסלילים	בסוד	ושוחחים	אלדינו	המעטרים	בעז	ועונים	אחד
המפארים	בפלל	ופרצחים	אלדינו	המצלצלים	בצדק	וצועקים	אחד
המקדישים	בקדושה	וקוראים	אלדינו	המדנגים	ברעד	ורוששים	אחד
המשגים	בשבח	ושואגים	אלדינו	המתמידים	בתחן	ותוקפים	אחד

ככתוב בתורתך שמע ישראל יי אלדינו יי אחד

ודוד נגיד גדולך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבתך אלדינו מפני לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

לדוד

תן פחדך יי אלדינו על כל מעשיך ואמתך על כל מה שבראת ויראך כל המעשים וישתחו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמה שירענו יי אלדינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימיך ושמן נודא על כל מה שבראת

ובכן

תן כבוד יי לעמך תהלה ליראך ותקוה טובה לדודשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצך ששון לערך וצמיחות קרן לדוד עבדך ועריבות לבן ישי משיחך במחרה בימינו ואז צדקים יראו שמחה ושרים יעלו וחסידים

ובכן

ברנה יגלו ועולתה תקבוצ פיה וכל הרשעה כלה כעשן תבלה כי תעביד ממשלת זרין מן הדי ותמלוך אתה יי לברך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב בדברי קדשך יי כולך יי לשלם אלדיך ציון לדוד ודוד הללויה וכתוב הגבה יי צב צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה יי המלך הקדוש בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמן הגדול הגבור וה

אתה

הגורא עלינו קראת ותתן לנו יי אלדינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים חטאנו גלנו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולין לעשות חובותינו בבית בחדתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הוד שנסתלחה במקדשך ובבן יהו רצון מלפניך אב הרחמן מלך יעקב שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותכנהו מזרה ותגדל כבודו בימינו אבינו מלכנו א אלדינו ואלי אבותינו גלה כבוד מלכותך ומלוך עלינו מזרה והופע והגשא עלינו לעני כל חי וקרב פורנו מבין הגוים ונפרצותינו כנס מרכתי ארץ והביאנו יי אלדינו לציון ערך ברנה ולירושלם בית כקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חוב חובותינו תמידין כסודן ומספין בהלכתן

ומפני

כהלכתן ומספ יום השבת והמוסף יום הכפורים הזה נעשה ונקריב לפניך בארבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמר וכיום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו ע עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

ובעשור לחדש השביעי הזה בקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא ת תעשו והקרבתם עולה ליה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמי תמימים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועש ועשרון לכבש וזין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כהלכתן

במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה

בראשית

ואלדי אבותינו כחול לעונותינו ביום הכפורים הזה כזה והעבר פשענו וחטאתנו מנגד עיניך כאמר אנכי הוא מזה פשעך למעני ו וחטאתך לא אזכור ונאמר מחיתי כעב פשעך וכענן חטאתך שובה אלי כי גאלתיך ונא ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו

אלדינו

עד לא מכון כסאך נכון

ואין מלכך
עד לא מכון כסאך נכון
ואין מלכך

עוז מלפנים
בשעשוע יקרה בפנינים
גנות אלפים מלפנים
הכנת לבת שובבה

אזרת

דלתי תשובה

ואמרת שובה משובה
עד לא נכון כסאך

זרותים עד לא קרית חסד ואמת דקפת ואין מלכך טרם מעולם אתה עד לא מכון ישיבת כס ויהרום כוננת עד לא מרום ואין מלכך לעולם אתה ברום עד לא מכון מזלרת אש ועצים נבערה מאתמול להעצים ואין מלכך סוררים להצית כקוצים עד שנת ערן בתענוגים פועלי צדק היות בס מתענגים ואין מלכך צור מאחרוך לא נסוגים עד קדמת עד לא כיאור ושמש רשמת מן ושמש ואין מלכך שמו ינון לפני שמש עד לא תגדה מלכותך תחיש ישועתך ואין מלכך תסלח לכל עדתך עד לא מכון כסאך נכון בכתוב בדברי קדשך נכון כסאך באז מעולם אתה

רשות לסוד עבודה

דברי נכוחות למדני אלדי דרוחות ודגילני לדבר צחות ולא אאלם

באר

בבניה תדינני	ברעת תישרני	בחכמה תסעדני	ולא אבוש
כי לך לכרך אמנוד	בטובך אותי לפקוד	ולא אגור	בגוד לא אבגוד
בתוך קהל אהלל	ואלך אתפלל	ולא אדאג	בר כבוד אמלל
אהללך נאוני	חן וחסד חקני	ולא ארפם	בהגיון גרוני
כלמה אל תאטני	רחמיך ישיעני	ולא ארפם	בושת אל תבואני

אזקף	ולא	הסר בני דבר מוקט	אל אראה ביום קדש	בזי כטפש
אחפר	ולא	בעדך תסככני	ובדברי תרצני	בחן תחנני
אטרף	ולא	היותך בעוזרי	יהי חזק איברי	בטוי אמרי
איעף	ולא	אעמוד לברר תשכחותיך חקני באצרתך	אעמוד לברר תשכחותיך חקני באצרתך	בית תפארתך
אכסל	ולא	נבוחות אען בתפלה	אל יהי במלה	בברה קלה
אלחץ	ולא	תבין בצדק רגלי	ובל ימשהו קדכולי	בל אכסל במילי
אמש	ולא	עון נשורי דרוק	השמידוני לפניך	במה אשען ואתחזק להללך גבור וחזק
אנגף	ולא	אכיצא חן בעיניך	אהללך נודא	בני אמוניך
אספה	ולא	ותכתירני אורה	רחמים על עמך	בשפה ברורה
אעש	ולא	תעש שאילת עני ומך	ובמאמר תעטדני	בעת אבקש ממך
אפחד	ולא	תוציאני לרוחה	ביום קדש לשוחחה	בלתחון פה תגדלני
אצר	ולא	תסמכני כמען מליך	הראיני לאודח וגם גר	בצעקי אליך שיחה
אקסה	ולא	פנה אל תפלת הערער	ובבשור תוציאני	בנקמי לערוך אליך סדר מפעליך
ארסע	ולא	ענני כנס ענני	רצני עם קהלך	בר וישר
אשוכם	ולא	ובמענה לשון איחולך		בשלוס תכניסני
אתשה	ולא			בתלמוד אהללך

ככתוב בדברי קדשך לאדם מעדכי לב ומי מענה לשון

לא אל אחלה פניו אשאלה מכנו מענה לשון אשר בקהל עם אסירה ע
עזו אבישה רנגות בעד מפעליו לאדם מעדכי לב ומי מענה לשון י
שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י צדי וגואלי

אוחילה

ברוך אתה י למדני חקך סדר עבודה

אאלם	ולא	אפתח פי בצדק	סלה לשם פה לאדם	אזכר
יתלמד	ולא	אל כלמד הוא	את מי נועץ או הפעל	
יתטטט	ולא	אטר מתחם כאהל	עמו שחקים	או מי הרקיע
תתנדר	ולא	אמצה על מים	ואין איש אתו	אדכה יסד
יחליפם	ולא	כודו סגר לנשף	לדעוים לפועל	בדק גונה
יבקע	ולא	בו צרר חצים	החזיק רקיע	בין מים למים
יעבורון	ולא	בריה גבולם שם	עוד דקוה מים	בנכבי מצולה
תמט	ולא	בקץ ובדרף תעש	כלל אדמה	בשיח ועשב כזרע
נעדרו	ולא	גבולם ודוברים כחוק	מאודות וצבא	גבהי שחק העטיר
יספרו	ולא	גם עש לרוב	רמט עם תגן	גדל ממים
יבני	ולא	גאו ועצמו מאד	גויות ונשמות	גע ממעי חלד
איחד	ולא	גולם לרקם בצלם	ואו יעץ בשכל	גנד אומר
יכבה	ולא	הלך חדריו בנר	שח יהי כן	דבר וצר

ולא ימות	דבר הוֹכֵל נֶעֱזֵר	מִשְׁכּוֹ אֲלֵדִים לְבוֹחֵנוּ	דֶּרֶךְ גֵּן עֵדֶן
ולא שָׂמַד	דְּאֵבָה נֶפְשׁוֹ לֹאֲבוֹל	מֵעַץ תְּאוֹה	דָּבַר לוֹ חֶדְלִל
ולא טוֹב	דְּרוֹשׁ דְּרִשׁוֹ לְכוֹדוֹ	לְכוֹנֵן לוֹ עוֹר	דִּימָה יוֹצְרוֹ
ולא הִבִּין	הֶעֱלָה בֶשֶׂר כְּבוֹדוֹ	וְנִתְּן גִּיּוֹר	הִמְתִּיק לוֹ רָדֶם
ולא נִכְרִיָּה	הִלֵּא בְּשֵׁרֵי זֹאת	כְּלִילַת יוֹפִי וְאָמַר	הִרְאָה לוֹ
ולא לוֹ	הוֹעֵלֶם עִמָּם בַּחוּפָה	וְכֵן לִיְצוּרִים	הוֹצִיא לָהֶם
ולא עוֹד	הוֹעֲרֵנוּ וְעִטּוֹ עֲלֵים	וְהִיא מִסְכַּח לְעוֹפֵר	הִלְעִטָּה רִמְשׁ
ולא רִגְלִי	וְעָרוֹם לְמֵאֲכָלוֹ עֵפֶר	וְיִרְשׁוּ נְקִיק סֵלַע	וְנִאֲרָדָה אִם לְעֵצָב
ולא כְּאֲלֵדִים	וְהוֹמַר כְּבוֹדֶם לְמוֹת	וְיִצְרֵי יִצְרֵי הַתַּיִב	וְגוֹרֵשׁוּ מִגֵּן
ולא אֵל	וְזֹאת תִּשְׁוֹקֶתֶם בֶּשֶׂר	וְגַם רֹעֵה עֵדֶר	וְהִזְרִיעַ עוֹבֵר
ולא לַאִישׁ	וְפַעֲלֶם לְכוֹדָא עוֹלָם	וּמִלֵּא סִפְקוֹ	זָרַע פּוֹתַח רַחֵם
ולא שֶׁעַ	זָכַר בִּיתְרוֹן לְקִנְהוֹ	וְטוֹב חֵלְבֹהֵן	זָכַח בְּכוֹדוֹת צֹאנוּ
ולא הִשִּׁיבוּ	זָכַר שְׁפֹל לָרֶם	אֵת צֵעִיר בְּרִצָּח	זַעֲסֵרֵב
ולא בָּדוּדוּ	זַעַק דָּמָה לֵאלֹ	עַד הַתּוֹדָה	זַעֲפוּ לִנְעַן נֶגֶד
ולא יִהְיֶה	זָמַן לוֹ אוֹת	וְדֹאֲבִיד בּוֹתֵרִים	חֵי קִדְא לִים
ולא לֵאלֹ	חֹלֶף קִרְאוּ לֵאלִיל	עַם כְּוֹרֵדֵי אוֹר	חֲמִסּוֹ חֲמִס
ולא לְמַדּוּ	חֹזֵר מִכַּת אֲנוֹשׁ	וְקַם תְּמִים דְּוֹדוֹת	חֲבִלוֹם קָרִים
ולא הוֹשִׁמָה	חֲתָל וְנִיחָם אֶרֶץ	חֲשַׁבּוּ עֲלוֹת לְשִׁחָק	חֲשִׁבוּ עֲלוֹת לְשִׁחָק
ולא קוֹיָמָה	חֲלַק אֲלֵדִים עֲצָתָם	מֵאֲלוֹ אִישׁ תָּם	טוֹב לְמַד
ולא אֵט	שׂוֹדוֹ צִרְפוֹ בַּחֲנוּ	זִרְעֵ אֶף קִדְקֵד	טָדָף לְפָנָיו
ולא נִכְוָה	שֵׁרִם הַחֲזוֹקוּ בְּאֵשׁ	נַחֲנֵן בֵּן כֹּאֵת	טָנָא בְּכוֹרִים
ולא חֵם	שְׂהוֹד חֲשִׁקוֹ לְנִיחּוֹח	נִמְשָׁךְ לְמוֹ חֶרֶב	טָלָה בְּמִשְׁוֹר
ולא נִמּוֹת	שִׁבּוּחַ יִרְאָדוּ חֵי	וְנַעֲסִים חֲלֵקָה	יִיפָה מִנֵּת תָּם
ולא מִשׁ	יִשִּׁבֵת אֲוֵהִלִים חֲבָק	יִקַּר שְׁמוֹ לְמַעֲלָה	יִקַּר שְׁמוֹ לְמַעֲלָה
ולא יִכּוֹל	יִרְדּוּ כִּנְגְרוֹ שֵׁד	יִדֵי יוֹדֵשׁ חֶרֶב	יִדֵי יוֹדֵשׁ חֶרֶב
ולא הִזְנִיחוּ	יִוֵּה צֵל יְמִינוֹ	שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבַעִים	יִחַד הַקְּפוּדוֹ
ולא דוֹפִי	יִדֵדִים תְּמִימִים קְדוֹשִׁים	לְכַטָּה לֵה	כְּבוֹד נִצַּח נִשְׁכָּד
ולא חֶשֶׁי	כְּקָרְבָם בְּרִחוֹק עֵגֶל	נִכְרַתָּה לְקֹדֶשׁ	סְרִיתוֹת בְּרִית מֶלֶךְ
ולא לְחַר	כִּי לְמִקְדֵּישׁוֹ יִכְהֵן	כְּהוֹנֵת עֲמוּסִיו	נִצַּח לְפָנֵי מֶלֶךְ
ולא סְרוּ	כְּשִׁמְרָם פִּתְחֵי אֲוֵהִלֵּיו	אִישׁ קוֹדֶם לְעִשׂוֹר	כְּבוֹ כֵּן יִבְדִּילוּ
ולא יִשְׁמָא	כְּמוֹס בַּלְטָכָה שְׁבוּעַ	כִּכְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ	כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם
ולא בַּעֲזֻלָּתִים	לְמַדּוּ בְּרֵאשׁ וּרְגֵל	וּרְקוּזוֹ נִרוֹת	וְרִקְחוּ נִרוֹת
ולא יִשְׁנָה	לְדַגּוֹת לְפָנָיו כְּסִדֵּר	בֵּין זִקְנֵי שַׁבָּת	לְוִיֹת כְּבוֹדוֹ

לפתח הקדים	לעת ערב ימעשו	מזרי מטוה	מקום קטרת יביאודו ועוד ישביעודו	מזילים בכי	מדרש ישנן	נוגני הוכן	נודדים עדי נשף	נועדו חצות לילה	נצבעו שנית	סח פקיד	סלוק נתחים	סגן ישאל	סכבודו חניכו	עירם שארו	ערף כבש	עוד בא לפרוה	על פרו בכובר	ידיהו סמך	עונו ונוהו הודה	ולא בוש
בשרב צום ילוודו	אכלו ומשקדו	הם חברו לו	כי לכן היוצרים	או ישנו לו	גם הם ישמיעו	מעיר ישמיעו	מעבירי דשן	לצורך מזבח חרצה	גושו חרשים לקטרת	בין כבש למזבח	אם ברק נוגה	לבית טבילת חרצה	וטבל ולבש שצנה	וזרק ודקטור וזטיב	וקדש וטבל	עונו ונוהו הודה	ולא בוש	ולא יחטא	לרגלו בזבחי יום	ולא יעבור
לכל ירדם ויקר	מזהריו באומר חיה	מצות סמים שמור	כתמרי עשן בחוץ	כפיג בכתבי קדש	נעינת צרדה בפה	נודמים באזניו קול	נצבו תת פים	נקי פנים ונרות	סוד מצביעים בפעם	סודים בפיים כדת	שה לקמץ בשחר	סוד בחיצה בתוך	עוד יתקדש כחוק	ערבו ונסבו בכושד	עטה בדת קדשו בדים	עונו ונוהו הודה	ולא בוש	ולא יחטא	לרגלו בזבחי יום	ולא יעבור
ולא יחטא	ולא יעבור	ולא תמות	ולא תפר	ולא כדת	ולא יצר	ולא בבנור	ולא יטן	ולא יהדפו	ולא ימרו	ולא יטנו	ולא יאחרו	ולא באישון	ולא ידאה	ולא ידאה	ולא בפסול	ולא פו	ולא בוש	ולא יחטא	לרגלו בזבחי יום	ולא יעבור

וכך

היה אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי אנא השם כפר נא לחטאים לעונות ולפשעים שחטאתי וסעויתי וספסעתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבודך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפ לפני יי תטהרו והשם הנכבד והגורא מעודש יוצא מפי כהן גדול בקדושה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד והוא היה מתכבד לגבור את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו ואתה רב טובך תעירר החיך ותסלח לאיש חסידך למען קדושת שמך

פנה לשער תוך	פגע שעירים	פצח בקול ליי	פשעיו ומטוה	תמך לצפון מזבח	וגם לגורלות פו	זה לשבח	עוד יודה בפר	פרחים מזה ומזה	פלשם והתום בגורל	פיר שני למרחפות	פעם שנית בסמיכה	ולא לבד	ולא בפה	ולא לחבח	ולא בדם
--------------	------------	--------------	-------------	----------------	----------------	---------	--------------	----------------	------------------	-----------------	-----------------	---------	---------	----------	---------

וכך

היה אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך אנא השם כפר נא לחטאים לעונות ולפשעים שחטאתי וסעויתי וספסעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך ככתוב בתורת משה עבודך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד והוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכים ואומר להם תתהוו ואתה ברוב טובך תעורר רחמיך ותסלח לשבט כשדתך למען קדושת שמך

ציר יטבתנו	ויקח דם בכלי	צעירו ינרסנו ביד	ולא יקפה
צלח למיבב	תפוש פחתת אודם	צברה ומלאה רשפים	ולא אפר
צוה הוציאו	כף וכלי קטרת	צבט לכף כחפניו	ולא ימד
צדד ביד שמאל ומחתה בימין		ציער לפניו בצדו	ולא לנבח
קדם לאטו	בין שתי פרכות	קם בין שדים	ולא יביטם
קטרת הזרה	שר עשנה ויצא	קצרה יפגיע בהיכל	ולא לאורך
קרב דם פר	לכפרת והצליף	קדמה זה באצבע	ולא בכלי
קיים אחת למעלה ושבע למטה		קדם לודדנו לפנים	ולא לעורף
רץ ושכו בכון	זבח שעיר	ריגל והצליף כדת	ולא שינה
רמס וניצב	כול ארון הוצה	רצות שם משנידם	ולא יכט
רביעי מזבח פז	יחטא בתערובת	רום טהרו בשבע	ולא יכעיס
ריצה וכלה	ובא לו אצל שער חו	רשענו יודה לאל	ולא ירשיע

וכך

היה אומר אגא השם חטאו עון פשעו לפניך עמך בית ישראל אגא השם כיר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ושעו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטוה אתכם בכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד והוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו ואתה בטובך הגדול תעורר רחמיך ותסלח לשדת ישורון למען קדושת שמך

שלחו ביד איש עתי	והקטיר חלבים	שחוטים ישרפו במפקד	ולא בעיר
שינן סדרי יום	וקדש וטבל	שמנה יעט ויתקדש	ולא בגודל
שי יעל	אלים עם מוספין	שוב יתקדש ויטבול	ולא בחרץ
שארז העטף	כלי בר וקדש	שב לפנים לעבודה	ולא לדיק
תמד כלי קטרה	ויצא וקדש	תלבשת בר יפשוט	ולא ילבשנה
תבלית יטבול	ועט שמנה וקדש	תמיד יגיש בערבים	ולא בערב
תכף לוקטרת	ונסכים ונרות	תזכו קדושו ישלים	ולא בחול
תמו העבודות	ובא שאת כפים	תת ברכה לישורון	ולא לרשע
תאביו יפשיטו	מאנו עדי קדש	תחתם יעט מעשדו	ולא יעני

תוארו הקרין כצאת השמש בתקנו תתחוקו בשלום ולא בפגע
 תחלה יבשר צד אמת ואמר תכו חטאות עם ולא תמצאנה
 תודה יתנו כי שרו מופת תואר חטאים כשלג ולא כשני

**יום
יהי**

טוב היה עושה לכל אודהיו שנכנס בשלום ויצא בשלום וכך היתה תפלתו
 של כהן גדול ביום הכפורים בצאתו בשלום מבית קדש הקדשים בלי פגע
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתאמין אהבת אמניך אמן
 שתברך בני בחוניך אמן שתגיש גילת גאולתך אמן
 שתדורש דרוך דגליך אמן שתדור דבון הדורך אמן
 שתושע ולדי ועודיך אמן שתוקף זרע זוכריך אמן
 שתחסן חוסן חיליך אמן שתמדר טובאת טלאיך אמן
 שתידע ישועות ידיך אמן שתכלל כבוד כודעיך אמן
 שתלוח להקת לקוחיך אמן שתמלא משאלות מחיליך אמן
 שתנשא נצח נעימיך אמן שתשמח סגולת שדידיך אמן
 שתענה עתר עבדיך אמן שתפאר פני פדוייך אמן
 שתצדיק צבאות צנועיה אמן שתקנה קהל קנייך אמן
 שתרגה רחש רחומיך אמן שתשפיע שלום שבטיך אמן
 שתתמוך תוקף תמימיך אמן ותדא השנה הזאת הבאה עדינו ועל

עמך בית ישראל

שנת אוצרך הטוב תפתח לנו · שנת ברכה · שנת גשומה ושחונה · שנת שלולה ודשונה · ש
 שנת הצלה · שנת הצלחה · שנת הרוחה · שנת זול שנת חייב טובים וקיימים מלפניך · שנת
 יבתיקו מגדים את תנוכתם · שנת כפרה על כל עונותינו · שנת לחמנו ומימינו תברך · שנת
 משא ומתן · שנת נבא בגזרה טובה לבית מקדשך · שנת שובע · שנת עמים תדבר תחתנו
 שנת פרי בטננו ופרי אדמתנו תברך שנת צאתנו ובואנו תברך · שנת קמינו תכניע · שנת
 רחמיך יגברו עלינו · שנת שלא תפיל אשה את פרי בטנה · שנת תוליכנו קובצימות · שנת
 שלא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר · שנת שתברך את לחנו ואת מימינו בת

בתתך שלומך בינותינו וברכה במעשה ידינו

ועל אנשי השרון היה אומר יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שלא יעשו בתיהם
 קבריהם אשרי העם שככה לו אשרי העם יי אלהינו · אמת כה נדרר היה כהן גדול בצ
 בצאתו בשלום כן הקדש בלי פגע

אלהינו

ואלהי אבותינו אל תעבנו ואל תטשנו ואל תכלימנו ואל תפר ברי
 ברייתך אתנו קדבנו לתורתך למדנו מצותיך · הודנו דרכך הטלכנו
 ליראה את שמך למען שמך הגדול ככתוב בדברי קדשך למען שמך יי וסלהת דעונינו כי
 רב הוא אלהינו ואלהי אבותינו כחול לעונותינו ביום הכפורים הזה כחה והעבר פ
 פשענו וחטאתינו כנגד עיניך וכוף יצרנו להשתעבר לך · והבנע ערפנו לשוב אריך וחדש
 כליותינו לשמור פקודיך ומול לבבינו ליראה את שמך ככתוב בתורתך

ומל יי אלדיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלדיך ככל לבבך ובכל נפשך ל
 למען חיך : אגא אלדים סלח לנו מאח לנו כפר לנו

כי אנו בניך ואתה אבינו אנו עבדיך ואתה אדוננו אנו חלקך ואתה חלקנו
 אנו נחלתך ואתה גואלנו אנו צאנך ואתה רוענו אנו כרכך ואתה נוטרנו
 אנו גנך ואתה שומרנו אנו קיך ואתה מושיענו אנו פעולתך ואתה יוצרנו
 אנו סגולתך ואתה אלדינו אנו עמך ואתה מלכנו אנו דבקיך ואתה גאוננו
 אנו רעיך ואתה דודי

ואתה מלא רחמים אנו ימינו כצל ואתה הוא ושנותיך לא יתמו

מה

נאמר לפניך יושב מדום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הגסתרות
 והנגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלובות סתרי כל חי אתה ח

חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב אין כל דבר נעלם מנך ואין נסתר כנגד עיניך :
 יהי רצון מלפניך יי אלדינו ואלדי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו ופשענו ו
 ותכפר לנו על כל חטאתינו

של	חטא	שחטאנו לפניך באונם	עח	של	בבלי דעת
עח	של	בגלוי	עח	של	ברעת ובמרמה
שח	של	בהרהור הלב	עח	של	ביודי פה
שח	של	בזרון	עח	של	בחזק יד
שח	של	בטמאת שפתים	עח	של	ביצר ודע
שח	של	ביודעים	עח	של	בלא יודעים
שח	של	בכחש ובכזב	עח	של	בלשון הרע
שח	של	במראית העין	עח	של	בגסך ובכרבות
שח	של	בסיח שפתותינו	עח	של	בעינים רמות
שח	של	בפתחון פה	עח	של	בצעדי רגלים
שח	של	בקפיצת יד	עח	של	ברצון
שח	של	בשגגה	עח	של	בתמחון לבב

על חטאים שאנו חייבים עליהם אשם

עח	שחע	חטאת	עח	שחע	עולה	עח	שחע	קרבן
עח	שחע	מיתה	עח	שחע	כרת	עח	שחע	מיתה וכרת

מיתה בידי שמים וכרת בידי שמים ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה דרג וחנק ומלקות
 ארבעים מצות עשה ומצות לא תעשה בין שיש בה קום ועשה ובין שאין בה קום ועשה בין
 שגלים לנו ובין שאינם גלים לנו : הגלים לנו כבר אמרנו לפניך ושאינם גלים לנו כבר ל
 לפניך גלים ויודעים סביר שנאמר הגסתרות ליי אלדינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם ל
 לעשות את כל דברי התורה הזאת :

לפניך שגיאות מי יבין ומגסתרות נקני נקני יי אלדינו בכל פשעינו וטוהרנו מכל טומא

מזמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים כהודים
וטהרתם מכל זומאותיכם ומכל גלותיכם אטהר אתכם

אנוש

גדל נחלתו	מלון דירתו	כל מעשיו בספר	נכתבים בספר	אין יתכפר	כעפר יסודו
בנייה וגבורה	בסוד חכמי תורה	מסוך בחבל	רומה להבל	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
דבוק בזבל	מסוך בחבל	נהפכה מראיתו	בשעת מיתתו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
הגיע עתו	וכהרב גם	בדשת נתפס	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
וכהגע אפס	בסוד חכמי תורה	אשרי מי שלא נברא	נודד במקומו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
זאת רישומו	קרב יומו	אשרי מי שלא נברא	לקבר מלונו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
חתך דינו	קצוב זמנו	אשרי מי שלא נברא	מיכן ליום דין וחשבון	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
טורח בראבון	עפר ודקבון	אשרי מי שלא נברא	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
בנייה וגבורה	בסוד חכמי תורה	אשרי מי שלא נברא	כרקב יבלה	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
יגוע ויכלה	ימות ויכלה	אשרי מי שלא נברא	ומחר בקבר	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
כן לכל גבר	שהיום יתגבר	אשרי מי שלא נברא	ומחר אינינו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
לרגע יבואנו	שהיום עודנו	אשרי מי שלא נברא	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
בנייה וגבורה	בסוד חכמי תורה	אשרי מי שלא נברא	ביצר הרע	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
מלוכלך במעשה רע	מטונף ברע	אשרי מי שלא נברא	ועליו יתגבר	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
נוסף מתעבר	ובו מתחבר	אשרי מי שלא נברא	מבקש להרגו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
סבר הגיגו	כרסן מתגו	אשרי מי שלא נברא	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
בנייה וגבורה	בסוד חכמי תורה	אשרי מי שלא נברא	ימו מסאבים	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
עתותיו קצובים	במספר נחשבים	אשרי מי שלא נברא	אוי לבשר ודם	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
פתאום יוקדם	ולמות יודים	אשרי מי שלא נברא	לצדיק חרשע	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
צופה ואין רשע	מקרה יפגע בפשע	אשרי מי שלא נברא	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
בנייה וגבורה	בסוד חכמי תורה	אשרי מי שלא נברא	מנת גורלו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
קבורה שבילו	ומה יתרון לו	אשרי מי שלא נברא	חשך וצלמות	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
רשום למות	וביום המות	אשרי מי שלא נברא	רבה ותולעה	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
שלמה השעה	קינה ודמעה	אשרי מי שלא נברא	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
בנייה וגבורה	בסוד חכמי תורה	אשרי מי שלא נברא	במלאת ספקו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
שודד דולקו	גע יום חוקו	אשרי מי שלא נברא	אברו עשתונותיו	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
תבלית עתותיו	ליום חשבונותיו	אשרי מי שלא נברא	ועבר ובטל מן העולם	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
תוארו יוכלם	וקיצו יושלם	אשרי מי שלא נברא	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה
בנייה וגבורה	בסוד חכמי תורה	אשרי מי שלא נברא	אשרי מי שלא נברא	בנייה וגבורה	בנייה וגבורה

אלדינו

ואלדי אבותינו תבא לפניך תפלתינו ואל תתעלם מתחנו שאלנו
 אנו עד פנים וקשי ערף בדבר הזה שנאמר לפניך יי אלדינו ואלדי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חמאנו אבל אנחנו חסאנו אשמנו בגדנו גולנו דברנו דופי
 העונו והרשענו ודנו הבסנו טפלנו שקר יעצנו רע כובנו לצנו כרדנו נאצנו סרנו
 עונו פשענו צרנו קשינו ערף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו סרנו
 ממצותיך וממשפטיך דטובים ולא שיה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית א

ואנחנו הרשענו

אעשה

למען שמי כי אתם עמי	שובה ישראל
אמרנו נגזרנו ומנגוד נגזרנו	ואיך נשוב
קראתי דודי	שובו שובבים
עלינו במרומים	ואליך נשובה
ופקחתי עיניכם	שובה ישראל
והרבה מעלנו	ואיך נשוב
וכקדם תואהבו	שובו שובבים
חמין עלינו תכתח	ואליך נשובה
והגדלתי חסדי	שובה ישראל
בארחותיך להטות	ואיך נשוב
בני ועבדי	שובו שובבים
וצדקיני ספר	ואליך נשובה
ברית לא דאספתי	שובה ישראל
ביד רמה גרפנו	ואיך נשוב
ותחן ככם שמעתי	שובו שובבים
הנצב במחנה	ואליך נשובה
והצמחתי ישע	שובה ישראל
ונסתמו ענותינו	ואיך נשוב
לשמוע לחש	שובו שובבים
כי אנחנו פעלך	ואליך נשובה
חסר לאלפים נוצר	שובה ישראל
וכקרוב אידינו	ואיך נשוב
ולא ברית אקצוף	שובו שובבים
ותכפר בעד	ואליך נשובה
בנים לרחם כאב	שובה ישראל
ידענו רשעינו	ואיך נשוב
עליכם שמתו עין	שובו שובבים
בני למודי	בני למודי
בשובך ברחמים	בשובך ברחמים
גדילתי אזניכם	גדילתי אזניכם
געלנו ונגעלנו	געלנו ונגעלנו
דרכיכם עזבו	דרכיכם עזבו
דלת לנו פתח	דלת לנו פתח
הטיתי ידי	הטיתי ידי
הוספנו הטאות	הוספנו הטאות
ואתם ערי	ואתם ערי
וכרחום תכפר	וכרחום תכפר
זכות חפשתי	זכות חפשתי
זכות העדנו	זכות העדנו
חלוי שעתו	חלוי שעתו
חפון נא במעננו	חפון נא במעננו
טבנתי פשע	טבנתי פשע
טפלנו ענותינו	טפלנו ענותינו
יום מחל החש	יום מחל החש
יחלנו לך	יחלנו לך
כי אני הוא יוצר	כי אני הוא יוצר
כריבתינו נגדנו	כריבתינו נגדנו
לא לעד אקצוף	לא לעד אקצוף
לא תחזק באף לעד	לא תחזק באף לעד
מחיתי לשעכעב	מחיתי לשעכעב
מה נאמר על פשעינו	מה נאמר על פשעינו
נתבקש עון ואין	נתבקש עון ואין

נתבשר סליחות
 שנתתי לב חודש
 סחרחר לבני
 עון השלכתי
 עתוד נא לחסינו
 פו דבר שביעה
 פשענו אתנו
 צואת בגות ציון
 צעקתנו תקשיב
 קחו עינכם דברים
 קרבת ורחמינו
 רחמי נכמרו
 רציתי אתכם תען
 שברתי ברית
 שכחתי חוקים
 תחלת הקייתי
 תדבר הצלחתי

כי נסו אגחות

ויום כפור חקדש
 עקשנו בלבבינו
 לחון נמלכתי
 ביום עמי נפשנו
 לשובבים תשועה
 ובעזיבנו נתגנו
 ארחץ בנקיון
 טבילתנו תשיב
 ויעלו כפרים
 ומגודך נרחקנו
 על בני נמרוד
 בטפחנו לך כען
 לבו תת אחרית
 ונאררנו בלא יקום
 וחלקי קייתי
 ותאמר סלחתי

ואלו נשוב
 שובה ישראל
 ואיך נשוב
 שובו שובבים
 ואלו נשוב
 שובה ישראל
 ואיך נשוב
 שובו שובבים
 ואלו נשוב
 שובה ישראל
 ואיך נשוב
 שובו שובבים
 ואלו נשוב
 שובה ישראל
 ואיך נשוב
 שובו שובבים
 ואלו נשוב
 שובה ישראל
 ואיך נשוב
 שובו שובבים

כסתיב בדברי קדשך השיבנו יי אלוך ונשובה הרש ימינו כקדם :

יום

אל	תירא יעקב : שובו שובבים :	אדיד ומיוחד	לכפרת גו' אחד
יום	גדול וגבור	יום בוחר מכל פינה	להתם עונות שושנה
יום	דרור לתממים		שובה ישראל
יום	הזכן צרי לחטאים		שובו שובבים
יום	וידי מעשים		שובה ישראל אל תרא
יום	זכות אבות תזכור		שובו שובבים
יום	זתום שטרות		שובה ישראל אל תרא
יום	שוב בקרא קדש		שובו שובבים
יום	יכבוש עונות		שובה ישראל אל תרא
יום	כפרים הוא לכם		שובו שובבים
יום	לא כמדה בכל הימים		שובה ישראל אל תרא
יום	מדת הדין להתמים		שובו שובבים
יום	נאמר סניגורים		שובה ישראל אל תרא
יום	סוטן אינו נרצה בו		שובו שובבים

להעלותינו משאון בוד
 להלבין כתמים
 להציל חטאים
 להצדיק עמוסים
 לרחם בן בכור
 לקבל בו עתירות
 לזכות צאן קדש
 לשגות חדונות
 לטהר אתכם
 לשוב עלינו ברחמים
 להשליך חטאינו בלב ימים
 להשתק קטיגורים
 לסלוח לעם קדונו

יום	עיני נפש	להמציא לה חופש	שובה ישראל	אל תירא
יום	פתח חרצובות רשע	לעובר על כל פשע	שובו שובכים	אל תירא
יום	צום זה מובחר	לנקות כתמס משחר	שובה ישראל	אל תירא
יום	קִיחַת דְּבָרִים	לשלים בשפה פרים	שובו שובכים	אל תירא
יום	רחמים למספר רובע	להתפלל בו ארבע	שובה ישראל	אל תירא
יום	שבת שבתון הוא לכם	לרפאות משזבותיכם	שובו שובכים	אל תירא
יום	תשובה לקצנים ולגדולים	להשיב בו נכשלים	שובה ישראל	אל תירא
<p>אל תירא יעקב שובו שובכים שובה ישראל הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל כב בכתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יא אלהך כי בשלת בעוניך ונאמר קחי שמכם דבר דברים ושובו אל יא ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו אשר אטמינו יוצלל חוסר היום תסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בכתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה</p>				
יום	בוגרינו תשא ותסלח	היום	שמך יאמן אל טוב וסלח	
יום	געלנו חוקך שכח ועזב	היום	רחמינו ונשוב ודרך רשע נעזוב	
<p>בכתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יא וירחמו ואל אלדינו כי ירבה לסלוח</p>				
יום	דפינו שא נא	היום	קשוב תחוננו ובתחנון סלח נא	
<p>בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר ויאמר יא סלחתי כדברך בעבור כבוד שמך המצאלנו מחל וסלח סלח נא למען שמך</p>				
יום	הזדנו בריתך להפר	היום	צול יבולע וכרחים יכפר	
<p>בכתוב בדברי קדשך והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו</p>				
יום	העזיבו יושכח ויתעב	היום	פשעינו וחטאתינו מחה כעב	
<p>בכתוב על יד נביאך מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך</p>				
יום	זרינו העבר כענן	היום	ענינו כיום רדת כענן	
<p>בכתוב בתורתך וירד יא בענן ותיצב עמו שם ויקרא בשם יא ושם נאמר ויעבור יא על פניו ויקרא יא יא אל רחום וחנן</p>				
יום	חינך ענו בעדנו זכור	היום	סלח לענינו חטא אל תזכור	
<p>בכתוב בדברי קדשך אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמוני רחמיך כי דלוננו מאד</p>				
יום	טעותינו ישכח ואין	היום	נאום יטקש עון ואין	
<p>בכתוב על יד נביאך בימים ההם ובעת ההיא נאום יא יטקש את עון ישראל ואינינו ואת חטאות יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר</p>				

יום

יום
יום

יִרְדְּשׁוּךָ מִצְרַף וּמִטָּהַר הַיּוֹם מִכָּל חַטָּאתֵינוּ אוֹתֵנוּ תִטְהַר :
כַּכְתוּב בְּתוֹרַתְךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עָלֵיכֶם לְטוֹהַר אַתְּכֶם כִּכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִטְהַר
כָּל תְּשׂא בְּתוֹנוֹן אֲבִימָה הַיּוֹם לְשׁוֹעֲתֵינוּ אֲחֵן הַטָּה
כַּכְתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשׁ הַטָּה אֲלֹדִי אֲזַנֵּךְ וּשְׁמִיעַ פִּקֹּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעֲד
אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֵיהֶם כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תִּתְּנוּנוּ לִפְנֵיךָ כִּי עַל ר
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יְיָ שִׁמְשֵׁה יְיָ סְלַחְהֵם וְהַקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֲלֹדִי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא
עַל עֵדֶיךָ וְעַל עַמְּךָ בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמֵּצֵא לָנוּ שְׁמִיעַ תְּפִלָּה לְכַשֵּׁךְ שְׁמִיעַ נָא בְּקוֹל תְּפִלָּתֵנוּ

אֲדוֹן

בְּמַעֲשֵׂי כְבוֹד	מ	אל	כְּבוֹד
דוֹבֵר צְדָקוֹת	מ	אל	כְּבוֹד
וּמְלֵא רַחֲמִים	מ	אל	כְּבוֹד
חֹמֵל חַסְדִּים	מ	אל	כְּבוֹד
יֹדֵעַ הַכֹּל	מ	אל	כְּבוֹד
לְהַצְדִּיק עַמּוֹסִים	מ	אל	כְּבוֹד
נִשְׂא וְנַעֲלֵם	מ	אל	כְּבוֹד
עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת	מ	אל	כְּבוֹד
צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ	מ	אל	כְּבוֹד
רוֹצֵה עֲתִירוֹת	מ	אל	כְּבוֹד
שׁוֹמֵעַ שׁוֹעֲתוֹת	מ	אל	כְּבוֹד
תִּקְוָה בְּתֵהִלּוֹת	מ	אל	כְּבוֹד

אֲבִיר
גִּלְהָ עֲמִיקוֹת

הַצֹּד תָּמִים
זוֹכֵר חַסְדִּים
טוֹב לְכֹל
נוֹשֵׂא כַעֲסִים
מֶלֶךְ עוֹלָם
סוֹחֵחַ חַטָּאוֹת
פֹּתַח וּמְשַׁבֵּיעַ
קוֹרֵא דוֹרוֹת
שׁוֹמֵר שְׁבִיעוֹת
תוֹכֵן עֲלִילוֹת

כַּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֲךָ מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹזֵר עַל פִּטְעַת לְשֹׂאֲרֵי נַחֲלָתוֹ לֹא הִחֲזִיק לְעַד א
אֵפוֹ כִּי תִפֶּן חֶסֶד הוּא : וְנֹאמַר תְּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וּתְכַבּוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וּתְסַלֵּךְ בְּמַצְלוֹת יְיָ כָּל ח
חַטָּאתֵינוּ כָּל חַטָּאתֵינוּ וְכָל חַטָּאוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקֹד וְלֹא י
יַעֲלוּ עַל לֵב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : תִּתֵּן אִמַּת דִּיעֲקֵב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִסְבַּעַת לְאַבְוֹתֵינוּ מִיַּמי
קָדָם : כִּי אַתָּה סוֹלַח מִן הָעוֹלָם וּמִחֹלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דוֹר וְדוֹר : וְדַבְּרָךְ
אִמַּת וּקְיִים לְעַד וּמִכָּל עֵדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִחֹל וְסוֹלַח אֵלֵּךְ אַתָּה : וְתִרְצֵה לִפְנֵיךְ אֶת תְּפִלַּת ע
עַמּוֹסֶיךָ כְּתַמִּיד יוֹם וּכְקִבְנוֹת מִסְפִּין : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ כֹּלֵךְ מִחֹל וְסוֹלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲנוֹת
עַמְּנוּ יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשִׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל ו

וְיוֹם הַבְּפֹרִים

רִצָּה

יְיָ אֲלֹדֵינוּ בְּשִׁמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתֵנוּ שְׁעָה וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבְּרֵי בֵיתְךָ ו
וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתֵנוּ מִהֲרָה כְּאֵהְבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבַדְת
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְתִחַזְּקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן וּלְיְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמֵאֵן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ ה
הַמְּחַזֵּר בְּרַחֲמָיו כּוֹדֵה שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים

אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָ הוּא יְיָ אֲלֹדֵינוּ וְאֵלֵּנוּ אֲבוֹתֵינוּ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּדִים בְּיָדְךָ ו
וְעַל נַשְׁמוֹתֵנוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַסִּיךָ שִׁבְכָל יוֹם וְיוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ ו

וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עַת עָרַב וּבִקֵּר וּצְדִיקִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלֹ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָנוּ חֲסִידֶיךָ
 וּמַעֲוֹלָם קוִינֵנו לְךָ : לֹא הִכְלַמְתֵּנו יי אֱלֹדֵינוּ וְלֹא עִבַּתֵּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִבְּנֵי
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּבְבוֹשׂ אֶת כַּעֲסֶךָ כִּלְה דִּבֵּר וְחָרַב וְרַעַב וּמִשְׁחִית וּמְגַפֶּה וְכָל מַחְלָה מֵעֲלֵינוּ
 וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ : עַל כָּלֵם יִתְכַרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד : כָּל הַחַיִּים
 יִזְדַּחֵךְ סִלָּה וְיִהְלָלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת

**וּכְתוּב
 אֱלֹהֵינוּ**

בְּרוּךְ אַתָּה יי

לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ
 הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נָאָה לְהוֹדוֹת

וְאֵלֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכֵנוּ בְּבִרְכַּה הַמְשׁוֹלֵטת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יַד מֹשֶׁה ע
 עֲבוּדךָ דְּאִמּוּרָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוּשֶׁיךָ כְּאִמּוֹר : יְבָרְכֶךָ יי
 וּשְׁמֶיךָ יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנּוּךָ : יֵשֶׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיֵטֵם לְךָ שְׁלוֹם

שִׁים

שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכַּה חֵן וְהַסֵּר וּרְחִמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בִּרְכֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ
 בְּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹדֵינוּ תוֹרַת חַיִּים אֲהַבָה וְח
 וְהַסֵּר צַדִּיקָה בִּרְכַּה יִשׁוּעָה וּרְחִמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה כְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ

כִּסְפָּר

חַיִּים בִּרְכַּה וְשְׁלוֹם פְּרִנְכָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וּנְחִמָּה חֵן וְהַסֵּר : נִזְכֵּר וְנִכְתָּב ל
 לְפָנֶיךָ אֲנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלְשְׁלוֹם

וּכְתוּב

כִּי בִי יָדְבוּ יְמֶיךָ וְיִוָּסְפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים אֱלֹדִים חַיִּים כְּתַבְנוּ בְּסִפְּר
 הַחַיִּים כְּכַתּוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹדִים חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם

הַיּוֹם תִּמְצְנוּ	הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ	הַיּוֹם תִּגְדְּלוּנוּ	הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה
הַיּוֹם תִּהְדַּדְנוּ	הַיּוֹם תִּשְׁעֲדֵנוּ	הַיּוֹם תִּזְכְּרוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ	הַיּוֹם תִּחַסְנוּ
הַיּוֹם תִּשְׁדַּדְנוּ כְּכָל הַטָּא	הַיּוֹם תִּשְׁדַּדְנוּ לְפָנֶיךָ	הַיּוֹם תִּכְבְּדְנוּ	הַיּוֹם תִּלְבַּבְנוּ
הַיּוֹם תִּבְלִטְנוּ מִכָּל רַע	הַיּוֹם תִּגְקֵנוּ מֵעוֹן	הַיּוֹם תִּסְכַּכְנוּ	הַיּוֹם תִּעֲנֵנוּ
הַיּוֹם תִּפְקֹדְנוּ לְחַיִּים וְלְבִרְכָה	הַיּוֹם תִּצְדַּקְנוּ	הַיּוֹם תִּקוּמְנוּ	הַיּוֹם תִּרְחַמְנוּ
הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵינוּ	הַיּוֹם תִּתְפַּכְנוּ	כִּהַיּוֹם הַזֶּה תִּבְיָאֵנוּ שְׁשִׁים וְשִׁמְחִים	

בְּבִנְיַן שְׁלוֹם : כְּכַתּוּב וְהִבִּיאֹתֶם אֵל הַר קְדֹשִׁי וּשְׂמַחְתִּים בְּבֵית תְּפִלְתִּי עוֹלָתֵיהֶם חֲבִיזֵיהֶם ל
 לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים וְנִאֲמַר וַיִּצְנוּ יי אֱלֹדֵינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
 הַדּוֹקִים דְּאֵלָה לִירְאָה אֶת יי אֱלֹדֵינוּ לְשׁוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיּוֹתֵנוּ כִּיֹּם הַזֶּה : וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה
 וּרְחִמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי דֹּמְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

וְאָמַר קְדִישׁ גִּמּוּר וְאֶחָד אֹמֵר אֵין כְּאֶלְקִינוּ וְאֵתָה הוּא סְהַקְטִירוּ וְאֹמֵר עֲלֵינוּ לִצְבַח וּקְדִישׁ בְּלֹא יִתְקַבַּל וְאֹמֵר
 יִגְדַל וְכוּ' תְּפִלָּה מַצְחָה כְּשֶׁלֶס תְּפִלַּת מוֹסַף

אֹמֵר מַה כָּאֵנוּ וְאֵס הוּא שְׂבַת מִתְחִילִין וְאֹמֵרִים אֵס תַּשִּׁיב וְאֹמֵר אֲשֶׁרִי וְיִקָּם הַחֵן
 וּמִתְחִיל וְאֹמֵר וְכֹא לְצִיּוֹן וְאֹמֵר קְדִישׁ עַד לְעֵילָח וְאֵס הוּא שְׂבַת אֹמֵר וְאֵס תְּפִלַּתִּי
 וּמוֹצִיאֵן סֵפֶר תּוֹרָה וְקָרִין כּוּ סְלִטָה בְּנֵי אָדָם כְּפִר' אַחֲרֵי מוֹת וְהֵלֶךְ הַקְּדוּשָׁה

ודבר

אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יי אלדיכם
 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו : וכמעשה ארץ כנען
 אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובהקוותיהם לא תלם את משפטי תעשו ואת חקתי ת
 תשמרו ללכת בהם אני יי אלדיכם : ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם
 האדם ויהי בהם אני יי : איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יי :
 ערוה אביך וערוה אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערוהה : ערוה אשת אביך
 לא תגלה ערוה אביך היא : ערוה אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת
 חוץ לא תגלה ערוהה : ערוה בת בנך או בת בתך לא תגלה ערוהה כי ערוהך דנה :
 ערוה בת אשת אביך מולדת אביך היא לא תגלה ערוהה : ערוה אחות אביך לא תגלה שאר
 אביך היא : ערוה אחות אמך לא תגלה שאר אמך היא : ערוה אחי אביך לא
 תגלה אל אשתו לא תקרב דודתך היא : ערוה כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה
 ערוהה : ערוה אשת אחיך לא תגלה ערוה אחיך היא : ערוה אשה וכתה לא
 תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערוהה שארה דנה זמה היא :
 ואשה אל אחותה לא תקח לצרור לגלות ערוהה עליה בחייה : ואל אשה בנות שבמאתה לא
 תקרב לגלות ערוהה : ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה : וכדעך לא תתן
 להעביר למולך ולא תחלל את שם אלדיך אני יי : ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
 היא וככל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה : ואשה לא תעמוד לפני בהמה לרבעה תכל
 הוא : אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם : ותטמאו
 הארץ ואפקד עונה עליה ותקיא הארץ את יושביה : ושמרתם אתם את חוקתי ואת משפטי
 ולא תעשו ככל התועבות האלה האדמה והגור והגור בתוכם : כי את כל התועבות האלה עשו
 אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ : ולא תקיא הארץ אתכם בטמאתם אותה כאשר ק
 קאה את הגוי אשר לפניכם : כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו דגפשות הע
 העושות מקרב עינים : ושמרתם את משמרתתי לבלתי עשות מהקוות התועבות אשר נעשו ל
 לפניכם ולא תטמאו בהם אני יי אלדיכם :

והטליתו הוא המפטר ומכרך ברכות הדואזנות כמו שפועה בשאר השבתות ואחר כך מתחיל ההפטר
 משיעוים בהר ציון לשפוש את דר עשו והיתה ליי המלוכה : ויהי דבר יי
 אל יונה בן אמתי לאמר : קום לך אל ננוה העיר הגדולה וקרא עליה כי ע
 עלתה רעתם לפני : וקום יונה לברוח תרשישה מלפני יי וירד ינו וימצא אגיה באה תר
 תרשישה ויתן שכרה וירד בה לבא עמדם תרשישה מלפני יי : ויי השיל רוח גדולה אל הים
 ויהי סע גדול בים ודאגיה חטבה להסבר : וראו המלחים ויצעקו איש אל אלדיו וישילו
 את הכלים אשר באגיה אל הים להקל מעליהם וינה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם :
 ויקרב אליו רב החובל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלדיך אחי יתעשת האלדים
 לנו ולא נאמר : ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גודלות ונרעה בשל מי ה
 דרעה הזאת לנו ופילו גודלות ופול הגודל על יונה :

ועלו

ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר לפני הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבא מה ארצך
ואי מזה עם אתה ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יי אלדי השמים אני ירא אשר עשה את ה
הים ואת היבשה ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידע האנשים
כי מלפני יי הוא ברח כי הגיד להם ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתוק הים מעלינו כי הים
הולך וסוער ויאמר אליהם שאוני והטילוני אל הים וישתוק הים מעליכם כי ידע אני כי ב
בשלי הסער הגדול הזה עליכם ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך
וסוער עליהם ויקראו אל יי ויאמרו אנא יי אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן ע
עלינו דם נקי כי אתה יי כאשר חפצת עשית וישאו את יונה ויטילוהו אל הים ויעמד הים
מזעזע ויראו האנשים יראה גדולה את יי ויזכחו זבח ליי וידרו נדרים וימן יי דג גדול ל
לבלוע את יונה והיה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות ויתפלל יונה אל יי אלדי
ממעי הדגה ויאמר קראתי מצרה לי אל יי ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי ותש
ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסובבני כל משבריך וגליך עלי עברו ואני אמרתי נג
נגרשתי מנגר עניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך אנפוני מים עד נפש תהום יסובבני
סוף חבוש לראשי לקצבי הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יי אלדי
בהתעטף עלי נפשי את יי זכרתי ותבא אליך תפילתי אל היכל קדשך משמרים חבלי שוא
חסדם יעזובו ואני בקול תודה אזכחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליי ויאמר
יי לדג וקא את יונה אל היבשה והיה דבר יי אל יונה שנית לאמר קום לך
אל נינה העיר הגדולה וקרא עליה את הקראה אשר אני דבר אליך ויקם יונה וילך אל נ
נינה כדבר יי וננוה היתה עיר גדולה לאלדים מהלך שלשת ימים ויחל יונה לברא בעיר מ
מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עור ארבעים יום וננוה נהפכת ויאמינו אנשי נינה באלדים
ויקרא צום וילכשו שקים מגדולם ועד קטנם ויגע הדבר אל מלך נינה ויקם מכסאו ויעבר
אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר ויזעק ויאמר בננוה כשעם המלך וגדולו לאמר הא
דאדם והמדינה הבקר והצאן אל ישעמי מאומה ואל ירעו וימים אל ישתי ויתבסו שקים הא
דאדם והבהמה ויקראו אל אלדים בחזקה וישוכו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפי
בכפיהם מי ידע ישוב ונחם האלדים ושב מתרון אפו ולא נאכז וירא אלדים את מעשיהם
כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלדים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשו וירע אל
יונה רעה גדולה ויחר לו ויתפלל אל יי ויאמר אנה יי הלא זה דברי עד היותי על אדמתי
על בן קדמתי לברוח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל רחום ורחן אך אנכי ורב הסר ונחם
על הרעה ועתה יי קחנא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי ויאמר יי ההיטב חרה
לך ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יר
יראה מה יהיה בעיר וימן יי אלדים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל
לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה וימן האלדים תולעת כעלות השחר למ
למתרת ותך את הקיקיון ויבש ויהי כזרוח השמש וימן אלדים רוח קדים חרישית ותך הש
השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל א פשו למות ויאמר טוב מותי מחיי ויאמר

אלרים אל יונה הוושב חרה לך על הקיקון ויאמר הישב חרה לי עד מות : ויאמר יי אתה ה
חסת על הקיקון שלא עמלת בו ולא גדלתו שבין לילה היה ובין לילה אכר : ואני לא אחס
על גווה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבוא אדם אשר לא ידע בין ימינו
לשמאלו ובהמה רבה : מי אל כבוד נחשא עון ושבר על פשע לשארית נחלתו לא ה
החזיק לער אפו כי הפץ חסד הוא : ישוב ירחבע יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל
חטאתם תתן אבת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : גואלנו יי
צבאות שמו קודש ישראל

ואומר ברכות אחרונות כמו שאומר בסבת עד על העורה וכבר כתבתיו למעלה בתפלת סחרית
אחר הסדרת סחרית ואומר יהי רצון ויהללו וקדים עד לעילא ומתפללין תפלת הזמנה בלחא

וי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

אתה יי אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב האל
הגדול הגבור והגדול אל עליון גומל חסדים טובים וקנה את הכל זוכר ה
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו בארבה :
לחיים מלך הפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למעןך אל חי גואל עוה ו
ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :

ברוך

זכרנו

אתה

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע בכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים טומך נופלים ורופא חולים מתיר אצורים ומקים אמונתו ל
לישיני עפר מי כבוד בעל גבורות ופי נומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה בק
בקרוב :

מי

לדור

ובכן

כבודך אב הרחמים זכור יצורך ברחמים כמית וכחיה ונאמן אתה להחיות ב
מתים : ברוך אתה יי מחיה המתים :

ודוד נגיד גדולך הלנצח נצחים קדושתך נקדיש : ושבתך אלדינו מפינו לא
ימיש לעולם ועד : כי אל מלך גדול וקדוש אתה

תן פחדך יי אלדינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראך
כל המעשים ושתחוו לפניך כל הברואים העשו כלם אנודה אחת לעש
לעשות רצונך בלבב שלם כמה שידענו יי אלדינו שהשלטון לפניך עוה בידך ובעתה ב
בימינך ושכך נורא על כל מה שבראת

ובכן

תן כבוד יי לעמך תהלה ליראך ותקנה טובה לדורשיך ופתחון פה למחלים
לך שמחה לארץ ששון לעירך ותצאנת קרן לדוד עבדך ועריכות נר לבן ישי
משיחך בנחמה בימינו : ואז צדיקים יראו שמחו וישדים יעלו וחסדים בריטה גיור וע
ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעבד ~~וידון~~ וידון ות
ותמלוק אתה יי לברך על כל מעשיך על יחוסלם עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב ברב
ברברי קודש מלך יי לעולם אלדין ציון לדוד דוד הללויה וכתוב ויגבה יי צבאות במ
בשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה יי המלך הקדוש

כא

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורזמתנו מכל הלשונות
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור וה
והנורא עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הכפורים
הזה לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים

אלהינו ואלדי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ושמע ויפקד ויזכר זכרוננו חסרין
אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך
לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה זכרנו יי אל
אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחיים
והגיט ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

אלהינו

ואלדי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה מחה והעבר
פשענו וחטאתינו כנגד עיניך כאמר אנכי אנכי הוא מחה פש
פשעך למעני וחטאתיך לא אזכור ונאמר מחיתי כעב פשעך וכענן חטאתיך טובה אלי כי
גאלתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לשחר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו כי
אתה סולחן לישראל מן העולם וכוותחן לשבטי ישורון בכל דור ודור וברוך אמת וקיים ל
לעד ומבלעדיך אין לנו מלך מחול וסולח אלא אתה ברוך אתה יי מלך מחול וסולח לע
לעונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ פה
מקדש השבת ו ישראל יום הכפורים

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ב
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותה לרצון
תכד עבודת ישראל עמך ותחזנה ענינו בשוכך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז בר
ברוך אתה יי המחזיר בדחמי מהרה שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסך שבכל יום ויום עמנו וע
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים השוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי
לא תמו חסדיך ומעולם קיינו לך לא הכלמתנו יי אלהינו
ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו

זכור

רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ומשחית ומגפה וכל מ
מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך על כלם יתברך ויתרומם שמך
מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת

וכתוב

לחיים טובים כל בני בריתך ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות
שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אב
אבינו כלע כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תודת ח
חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את
כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך

שים

כספר

אלדינו

חיים ברכה ושלוים פרנסה טובה וישועה ונחמה חן חסד נזכר ונכתב
לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ברוך אתה יי המברך את
עכו ישראל בשלום :

ואלדי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנו שאל אנו
עזי פנים וקשי עורף בדבר הזה שנאמר לפניך יי אלדינו ואלדי אבותינו
אבותינו צדיקים אגחנו ולא הסאנו אבל אגחנו הסאנו אשכנו בגרנו גולנו דברנו דפי ה
השינו ודרשענו זרנו חמסנו טפלונו שקר יעצנו רע כזכנו לצנו כרדנו נאצנו סרדנו
עוינו פשענו צרנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו סרנו
במצותיך ובמשפטך הטובים ולא שזה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ו
ואגחנו הרשענו כה נאמר לפניך יושב כרום וכמה נספר לפניך שוכן עתקים הלא כל
הנסתרות והנגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל
חדרי בטן ובוהן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר כענר עיניך יהי רצון
מך לפניך יי אלדינו ואלדי אבותינו שתסלח ותבחול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר ל
לנו על כל חטאתינו :

על חטא שחטאנו לפניך באננס	עז	של	כבל דעת
בגלוי	עז	של	ברעת ובמרה
בהרזר הלב	עז	של	בידוי פה
בזדון	עז	של	בחזק יד
בטומאת שפתים	עז	של	ביצר הרע
ביודעים	עז	של	בלא יודעים
בכחש ובכזב	עז	של	בלשון הרע
בבראית העין	עז	של	בנשך ובמרבית
בטיח שפתותינו	עז	של	בעינים רמות
בפתחון פה	עז	של	בצעדי רגלים
בקפיצת יד	עז	של	ברצון
בשגגה	עז	של	בתמהון לבב

על חטאים שאנו חייבים עליהם אשם

עז	שחע	חטאת	עולה
עז <td>שחע</td> <td>קרבן</td> <td>מיתה</td>	שחע	קרבן	מיתה
עז <td>שחע</td> <td>כרת</td> <td>מיתה וכרת</td>	שחע	כרת	מיתה וכרת

מיתה בידי שמים וכרת בידי שמים ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג חנק ובלקוח
ארבעים מצות עשה ומצות לא תעשה בין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה בין
שגלויים לנו ובין שאינם גלויים לנו וגלויים לנו כבר אמרנו לפניך ושאינם גלויים לנו כ
כבר לפניך גלויים ויודעים כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלדינו והנגלות לנו ולבנינו שר ע
עלים לעשות את כל דברי התורה הזאת :

ברוך

בסוד

אודך

אתה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב דָּאָל
דְּגִדּוּל הַגְּבוּרָה וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

הַכְּמִים וְנִבְוִנִים מְלַמֵּד דַּעַת כְּבִינִים לַחֲלוֹת פְּנֵי שׁוֹכֵן מַעֲוִנִים
אֶפְתַּח פִּי בַתְּחִנּוּנִים

בְּקוֹל עֵרֵב אֲמוֹנַת אֲמוּנִים תִּירֵב אֲמוֹנַתְךָ בְּרוּךְ אֲנִי
אֲגִידָה לְמִנְחַת עֵרֵב בֵּין הָעַרְבִים

בְּאֵי רִגוּשׁ בְּשִׂיחָה בְּנִיב לְךָ לְשׁוֹחֲחָה
בֵּין הָעַרְבִים בֵּין הָעַרְבִים

גִּשׁוּ בַחֲזֵן עֲתֵרֶת גִּדּוּלָה לְתַת וְעֲטֵרֶת גַּעֲזֵיתָם תְּכוּן כְּקִטְרֶת
גֵּעוֹת לְךָ וְתִפְאֶרֶת גַּעֲזֵיתָם תְּכוּן כְּקִטְרֶת

כְּכַתוּב תְּכוּן תִּפְלֵתִי קִטְרֶת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כְּפֵי מִנְחַת עֵרֵב וְנֹאמֵר לְמַעַן שִׂכַּךְ
יֵי וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא וְנֹאמֵר כִּי עִמְךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְדַּא וְנֹאמֵר לֹא

אֲחֵרִישׁ בְּדִיו וְדַבֵּר גְּבוּרוֹת וְחֵין עֲרֹכוּ אֲנִי זְכוֹר נֹא
לְאוּם מִי מְנָה עֲזָרָה לְחַבֵּל וּמְנָה

ערכו

זכרנו

אתה

לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְפַעֲנֶךָ אֵל חַי גּוֹאֵל עַד
עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם

גְּבוּרָה לְעוֹלָם יי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה יוֹרֵב לְהוֹשִׁיעַ מִכָּלֵל חַיִּים בַּחֲסֵד מַחֲיֶה מֵת
בְּתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹכֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מֵתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָה

אֲמוֹנַתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת מִי דוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ לָנוּ יֵשׁ
יְשׁוּעָה בְּקִרְבֵּךָ

הקשיבה

לְקוֹל מְשׁוֹעֵךְ דָּאָר פְּנִיךָ לְמוֹשֶׁעֵךְ הַקָּרֵב פְּרִי שַׁעֲשׁוּעֵךְ הָרֵאָם קִין יִשְׁעֵךְ
וְתִזְכּוּר רֹב חֲסִדֶיךָ וְתִרְצֶה חֵין סְחָדֶיךָ

זֶרַע נְהוּגֵי כִצְאוֹן זַעֲקָם יְהִי לְרִצְוֹן זָכְרָם בְּעֵת רִצְוֹן זָכְרָם תִּפְלֵת רִצְוֹן
בֵּין הָעַרְבִים בֵּין הָעַרְבִים

כְּכַתוּב וְאֵנִי תִפְלֵתִי לְךָ יי עַת רִצְוֹן אֱלֹהִים בְּרוּךְ חֲסִדֶיךָ עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֵךְ וְנֹאמֵר
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲרַב כָּל חַמְתּוֹ וְנֹאמֵר

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הִבֵּה לְאוּם מִי מְנָה
אֲנִי זְכוֹר נֹא עֲזָרָה לְחַבֵּל וּמְנָה

המה

מי

כְּמוֹךָ אֲבִי הַרַחֲמִים זְכוֹר יִצְרָרְךָ בְּרַחֲמִים מַמְיֵת וּמַחֲיֶה וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחֲיוֹת
מֵתִים בְּרִיךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַמֵּתִים

עֲזָרָה לְחַבֵּל וּמְנָה עֲזָרָה לְחַבֵּל וּמְנָה עֲזָרָה לְחַבֵּל וּמְנָה

טור

עם עולם

טעם בניב בדתפולם

בין הערבים

טהרת מזבח ואילם

טהרה תשית לכלם

בין הערבים

יוקש כחשינו דרימה

יום יזודה וירושלימה

בין הערבים

כבוד שמך משגנים

בעם אם רב כשנים

בין הערבים

לנוחך קומה בנחה

להעטר כערבה בנחה

יושר כפרינו שימה

יערב לך נעימה

כנוסי לחנן שנונים

כפר למו אטונים

להקריב לך מנחה

לרצך בפלל ושיחה

כסעוב וערבה ליל מנחת יזודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות ונאמר לנו נא

וננחה יאמר יי אם יהיו חשאיכם כשנים כשלג ילבינו ואם יאריכו בתולע כצמד י

יהיו ונאמר כה אמר יי לבית יעקב אשר פדה את אברדם לא עתה יבוש יעקב ולא

עתה פניו יחורו כי בראותו ילדיו מעסה ידיו בקרבו יקדישו שמי ודקדשו את ק

קדוש יעקב ואת אלדי ישראל יעריצו ונאמר ימלך יי לעולם אלהיך ציון לרוד

ודור הללויה ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא

אדר

בתואר נכון אזהל באמתך תכון אחד בו לשכון

לחש לקח תכון לעד לאוה לשכון לעדי עד שם שכון

עתוד ארון תכון שחוד ארמון לתכון עתידה בו תכון

קדוש

למענך עודד לנשאר

זעקי קשוב ותתנתי

רציה רון רגישתי

ביושר ועוד תהלתי

יעל תחן עתרת יזג כמו עטרת

רזונה במחילת העתרת

במענה לסלח משודרת

יוסלח מעל ימוניך

קרב אליך קנייך

ירוננו בו המוניך

לחשי לך הקרב

לעובדיך ביראה קרב

קץ נאולה ואודה קרב

למענך עודד לנשאר

געותם בחין זודר המלה

זכור רם כקטרת

יוד למחול חסיד במכון

ראל הקדוש

יג

אמונת אוס נוטרת

זעק זעיק זעקתי

רציה רנן רחישתי

בחגני לך לחישתי

רחש במענה עתרת

ביאת בת מוטררת

יחננו בחין חנוניך

קלע קושי קטייך

יבא רום רנוניך

לעם לך קרב

יורדם לרוחם קורב

רגש הגה דגם תקרב

אמונת אוס נוטרת

חון בשי תפלה

את לחש עתרת

דקשיבה חין ותיקת תכון

אנא

אנקת להק עתרת

שעם תחנה ירידה אומרת

בחן מתגני נצוח רטניך

פוצחי לך צלצל בשיתה

שארית מתגניך סליחתם תילב

ואל קדוש

וך רצה כפשוטם דקשרת

ברוחשה רצה לחש בקשרת

ואל קדוש

סלה ירצה עתידתם לפניך

קבל תחנתם רחש פגחה

ואל קדוש

תחן בחגנם במנחת ערב

ובכן אתה כרחים סלח לנו

אתה אל רחום ותגון ביטה בשופכי לך תחגון גשתינו לעמוד ברעון אתה כרחים סלח לנו

דפקנו דלתיך אל הומים כעני צדקה שואל ואתה ברחמך עשות הואל אתה כרחים סלח לנו

זכור כי עפר אנחנו חסד ורחמים עשה עמנו שדרנו מחטא כי לך יחלנו אתה כרחים סלח לנו

יום זה כיפיר קראת כפר לנו בו כאשר אמרת למענך ולמען דברך אשר נודת אתה כרחים

מוחל וסולח נקרא שמך נושא עון ופסע לעמך סלח נא לעורכים שוע לשמך אתה כרחים

עזרנו אתה ומשגבינו פתנו מכל פשעינו צורנו אל תגחנו אתה כרחים סלח לנו

קרב נא לשדעתינו רצה נא את תחנתנו שובנו לבית תפלתנו אתה כרחים סלח לנו

ובכן שרפים עומדים ממעל לו

אל

אדיר רב חילו

געים בקדושה לסלסלו

מיכאל מימין מהלל

בשמים אין כאל

דגול עמו המשל ופתח

ולפארו עטוים יחד

זמירות ישמיע מכל פניו

טבס אחר קדוש מוזדרו ברפניו

ידאה ורעד על כל חיליו

לכן שרף אימה עליו

מלאכי חום לשודר ולתופף

שרף בסלודו אברה ינופף

עירן וקדישין שבתו לומר

צודחים בקול דמך במאמר

קלים לרוץ בבל יציאות

שלוש קדושה עתים להגאות

תמים דעים רב הזו

תומך יד רבא לשודר

בריות כל תכן להללו

שרפים עומדים ממעל לו

וגבריאל משמאל ממלל

ובארץ אין כעמך ישראל

הודת יקרו בארץ מיוחד

שש כנפים שש כנפים לאחד

חשמלים וחיות ואופניו

בשתים יכסה פניו

כי בנשרתו מיכש גליו

ובשתים יכסה רגליו

נושדים חבורות חבורות להתגופף

ובשתים יעופף

פאר ושכח למען כל נשמר

וקרא זה אל זה ואמר

רעד ורעם רגישתם ומראות

קדוש קדוש קדוש יא צבאות

תוקף שנגזי נצבים לפארו ולעבוד

מלא כל הארץ כבודו

מיכאל מימין מהלל וגבריאל משמאל ממלל בשמים אין כאל

ובארץ אין כעמך ישראל

מיכאל

מיכאל

מיכאל

מיכאל

מיכאל

ובכא

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה הוא אל כחול וסולח
 אהרן אל קדש הקדשים לכפר עון עם קדושים בשם הזה באזן מלאכי
 קדושים ובגדי כדונה אותו מלבישים וסדר יום לפני דודשים להשתחוות
 בבית קדש הקדשים בבית קדש הקדשים בקומו מזכיר לעזח בשמו ובתחנן
 בשד עמו ועש למען שמו וישקוף מברומו לסלוח לעון עמו כי הם צאנו וזכרנו נחלתו
 ועמו ומחכים לשמו ומכהן מכויז עתר עצמו לרופם יה שמו וכל ישראל לדוכמו עומדים
 עמו מי חטאת ותבונתו ושער חטאת ולכודתו ופרכת הקדש ומתבונתו
 ושולחן ובגורה וסדר הליכתו ושם היה מברך כלולתו וחטאתיה כחוש הכני מלבין לח
 לחותו ומזכיר כבוד שכינה בלי לבותו ושם הכפורש היה מזכיר ושומח ארבעתו והעם
 היו עומדים חוץ מקדש הקדשים למולתו וכשהיו שומעים סון גדול מברך בקול נעימתו א
 אובר אנא השם סלח לחטאתו חטאתי עויתי פשעתי בתודה עליו ועל ביתו כנר נא לעונות
 ולפשעים ולחטאים שיהתו שחטאתי ושעויתי ושפשעתי ושכרדתי ביים סליחתו בכתוב ב
 בתורת משה עבדך למידתו והוא היה מתכוין כנגד הבברכים בדתודותו והעם היו עונים
 לקול פציתו והיו כורעים ומשתחיים ונופלים על פניהם ואומרים גבורתו ברוך
 שם כבוד מלכותו מלכותו לעולם ועד הוא באכה עבודתו בקופה זקופה קדשוה
 זה אלי ואנוהו באצבע הזרהו אלדי אבי וארומבגו כחך נועם מתקוהו בקול שרב ק
 קראוהו וכיום כפור הלודו ובתחננים פייסוה דעו כי לבדו הוא שמו אש אכלה הוא
 וכרחום מכפר עון הוא הוא אהרן מתכוין ומזהירם השכרו מלחכר כם גבורה
 להגמירן פארו שמו ודוממוה וכל שמאותיכם תטהרו תטהרו לפני מלככם
 ביום סליחה לחטאיכם שובו אלי בכל לבבכם כי הוא אלדיכם הוא שמו
 קדוש בברומו נאוד ברומו כפואר בעמו כהודר באולמו ואין אלוד עמו למענו פעל
 עולם וסיימו ויום כפור רשמו ודדי מעלה ירצו לרוממו ויחבי מטה יפצחו שמו ואלו
 זאלו יענו שבה קומו וכך היו פותחים וקוראים לרוממו קדוש קדוש קדוש י צבאות שמו
 איהל פשה לגישה גשה עגשה רחשה זמר לחשה רנן לרגישה בשרפי קדש להקדשה

כתו

יתנו לך המוני בעלה עם קבוצי כפה יחד כלם קדוזה לך ישלטו כ
 כבה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש
 קדוש י צבאות כלא כל דארץ כבוד לעמתם ברוך יאמרו ברוך כבוד י צבאות
 ובדברי קדשך כתוב לאמר ימלך י לעולם אלדיך ציון לדוד ודוד הלודה

וחיות

ארבע נושאות כסא
 גלוי פני אריה לימין הכסא
 הוד צורת נשר הקוק בכסא
 זיקים חזעות סביבות כסא
 ועמד טכסת על כנפי נשר
 כי גור אריה מזל אריה איסד
 ברמות ארבע סובלות כסא
 דמות שוד קבוע כשכאל לכסא
 ודמות פני אדם רשום מתחת לכסא
 חיות ואופנים יעריצו לעכת הכסא
 יען פני נסד אשר בס ייטר
 לקרני ראם יצפנף שוד לדבשד

נוכח פני מלך יחוננו להתאשר
עד יעתר אל לעת רצוי אושר

מל בכור שור אדם מיישר
סליחה יבקשו להוציאם בכושר

צו לגדור ולהתפאר מטעה
רום נס והעיר רועים שבעה
שתולי שלשה ואמהות ארבעה
תשמיעם מל שמי שבעה

פריצת גדר כנה נטעה
קבוץ להערך מכנף ארבעה
שוכב פזורים מכל רקיעה
תוכרד למו חוק שבישה

חמול

על מעשיך ותשמח במעשיך שפוט בצדק עפוסך ותקדש במעשיך ובכנ
יתקדש שמך יי אלדינו עלינו על ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל ציון
משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל מכוונך והיכלך

לדור

ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבתך אלדינו מפנינו לא
יבוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

ובכן

תן פחדך יי אלדינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שכראת ויראך כל
דמעסים וישתחוו לפניך כל הברואים ועשו כלם אגודה אחת לעשות רצ
רצונך בלבב שלם כמה שירענו יי אלדינו שהשלטון לפניך עח בידך וגבורה בימיך ש
ושמך נורה על כל מה שכראת

ובכן

תן כבוד יי לעבך תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למי
למיחלים לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחות קרן לדוד עבדך וער
ועריכותנך לבן ישי משיחך במדרה בימינו ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו

אתה

וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה כלה כעסן תכלה כי תעבד
זרון ותמלוך אתה יי לבורך על כל מעשיך על ירושלם עירך ועל ציון משכן כב
כבודך בכתוב בדברי קדשך ימלוך יי לעולם אלדיך ציון לדוד ודוד הללויה וכתוב ויג
ויגבה יי צבאות במשפט ודאל הקדוש נקדש בצדקה בא יי המלך הקדוש

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו ככל הלשונות קד
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבדתך ושמך הגדול הגבור והגורא

עלינו קראת ותתן לנו יי אלדינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הכפרים הזה לסליחה
ודמחילה ודכפרה על כל עונותינו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים אלדינו ואלדי

אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלם
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולר

ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום הכפרים הזה זכרנו יי אלדינו בו לטובה ופקד
ופקדינו בו דברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס ורחמינו ורחם עלינו

אלדינו

והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך תגון ורחום אתה
ואלדי אבותינו מהול לעונותינו ביום הכפרים הזה מזה והעבר

פשענו וחטאתינו כנגד עיניך כאמר אנכי אנכי הוא מוחה פש
פשעך לפעני וחטאתיך לא אזכור ונאמר מדתי כעב פשעך וכענן חטאתיך שובה אלי כי ג

גאלתך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטוהר אתכם מכל חטאתיכם לפניי. תטהרו

עד לא ככון כסאך נכון

אפנת

עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים
עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים
עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים
עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים
עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים
עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים
עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים
עד לא	ואין מלבדך	כסאך נכון	ערוגים	גודר סגים	באומר נערגים	עד לא ככון	ואין מלבדך	ועד ארתגים	טוען גבוהים	לשמך מעים	סובל חוזים	צופה צלחים	שותל רהיטים	תוכן בלויים	רופש פורכים

דלגת רדידים
זכרת גיחים
צבת הובים
מדת עזים
ערגת פרחים
קיימת לזהטים
תבנת עליים
אגדת לבוכים

ככתוב בדברי קדשך נכון כסאך מאז מעולם אתה

אקדם יי אבך לאלדי כרום ועונותי עברו ראשי במשא כבוד יכבוד ג
מבני ואשמותי רבו מלמנות וחטאתי עצמו מספר כי הרבתי דפ

כמה

לפשוט ואגדיל למרוד ואת פשעי אני אלע וחטאתי נגדי תמיד כי שקר רחפתי מנעורי
וצדקה רחקה ממני אהבתי רע משוב שקר מדבר צדק סליה אלה וכחש והשבע לשקר וח
וחמוד הון ריע אב ואם הקילותי תורת ששטועים חללתי ותהינה חטאתי על עצמותי וע
ועונותי על אברי ודגה הם יערוני למשפט ויקום בי כחשי בפני יענה כי רבו כשערות
ראשי זדונותי ועצמי מחול ימים פשעי כי השני לב הותל ואת הלכה בקלות ראש בעצת
מצח בעינים רמות ואוני אחרי עיני ואעצים עין מראות טוב כשומי פני כחלמיש פן אברש
ונחמתי ואכביר אהן משמע מוסר וארחיב פה ואדכה דין כל בני עוני באמרי ללשוני אג
אגביר שפתי אתי מי אדון לי הוות תחשוב לשוני וחלק משאן חבי ואדכרה בצואר עת
עתק כנאוה וכה כדוע נטויה בכף חמסים וידי רמה לב חורש מחשבות און ורעזנים
חושבי מומה בגסות רוח בגבחות נפש כמורש נשמה בחטאת יחירה כמרד חיה רגלי כב
ממהרות לרוץ לרעה ולא אמרתי איה אלוד עושי נרמיתי לזונה אשר אכלה ומחתה פי
רבונו של עולם גלוי וידוע לפני כסא כבודך

פיה ואמרה לא פעלתי און
כי בזכרי עונותי הרעים ומעשי המקולקלים לבי כרוזג נמס בתוך מעי במים נשפכתי וזה
והתפרדו כל עצמותי כי מה אני ומה חסדי ומה צדקותי אני הבל וריק אני רמה ותולעה
מעשי חרפה וכלימה ועלילותי און ומרמה ואהיה כציץ נוכל נחשכתי כצל עובר נ
נמשלתי כבהמות נרמיתי כחציר גגות שקדמת שלף יבש עפר אני בחיי קל וחומר
במיתתי אף אם זכיתי פעלי כל שכן בהרבותי לפשוט ואכלה ימי בהבל וריק וא
ואחרי אשר זאת תקיתי ותחלתי לרמה ואחריתי לתולעה כה לי עוד לך
לעצבים והבלי הנעורים אשר השיאוני ואשר הסיתוני לעבוד על רצונך

אוי לי על עונותי אשר גברו ועל זדונותי אשר עצמו מאד ואין לי פה להשיב ולא מצח לה
לדרים ראש והיאך אעז פני ואקשה ערפי לומר לפניך יי אלהי ואלהי אבותי כי זכיתי פעלי
ולא חטאתי ואכנה יי אלהי מודה אני לפני כסא כבודך כי אני חטאתי אשמתי אהבתי
כל דברי בלע ארבותי על עמית בגדתי בך בערתי בזיתי אמריך גזלתי גנבתי קנין ריע
דברתי דופי העויתי הרשעתי נאמאס דברך זרתי זרתי זניתי הרשתי רע חנפתי חב
חכסתי חשבתי מחשבות רעות טפלותי שקר טנפתי מעשי טבאתי בפעלותי יהרתי ע
יעצתי רע כזבתי כחשתי כעסתי כבודך למדתי להרע לצתי לרצתי לעגתי לעבתי
לחצתי יראיך כריתי כדדתי מאסתי בתוכחותיך מאגתי דברך נאצתי נואלתי נגאלתי
נארתי בריתך כרחתי כרתי כוררתי סלפתי צדק סטיתי סעפתי עויתי עולתי עק
עקשתי עניתי כחשים פשעתי פרצתי גדרותיך צררתי צחנתי מעשי קלקלתי מ
כפעלותי קטיתי עורף רשעתי רגנתי רעיתי רוח שיחתי שובבתי שגיתי שעיתי תעיתי
תעבתי תעתעתי תעבתי תורתך הן אלה קצות דרכי ושמך דבר נמצא בי ואעש
כאלה רבות אלף אלפי אלפים ואוסיף עון על חטא זדון על שגג פשע על רשע ריה על ה
הצנאה אספרם מחול ירכון ועצמו מכוכבי כרום בספרם לאין קץ חשבונם לאין תכלית
מנינם לא נודע מפקדם לא נמצא בארם לא נגלה מדותם לא נסכמו ואחשבה עד תכמ
תכליתם אבינה לא אחריהם בדת צבם לריב עמי אחת לאחת למצא חשבון ולשוני תענה
בי וחותם ימיני יעיד עלי דראסונות עם האחרונות השגות עס הזדונות הגלויות עם ה
הגסתרות הנודעות עם השמונות וגבר אשר אלה מעללי הלא טוב ממנו הנפל אהה נפשי
מה תעשי וגויתי מה תפעלי בבוא כשואה פחדי ורוח יי תשאני להתוכח על מעשי לדון על
כפעלותי ואיך אשא פני אליו וכי יפקוד מה אשיבנו וכחשי לא יועילני ושקדי לא יצילני כי
הגה בשמים עדי וסהדי במרומים עד ממזר דיין אמת מלך נאמן יודע ועד שונט צדק ודי
ותקדש משפט הוא עד הוא דיין הוא בעל דין ואין לפניו לא עולה ולא שכחה ולא משוא
פנים ולא מקח שוחד הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר ה
הוא ואם עונותי ישמר זה ומעללי ישיב לי אוי לי אהה על נפשי אלהי על נשמת אבוי על
אחריתי כי הנני כקש לפני אש וכחשש לפני להבה כעלה נדף לפני רוח וכמוץ גנבתו סופה
רבנושל עולם גלוי וידוע לפני כסא כבודך כי הנני שכ וכתנחם תודה ומתחרט על
עונותי ועל פשעי ובעדס כבד ראשי ומצחי כסתה כלימה ואכנע עד עפר עששה ככעס עיני
וחשבו הרואות בארובות ונפלו וחפרו פני ותצלנה אזני ואאלם לא אפתח פי ולשוני מדבק
מלקוחי ושפתי בלו ודממו ותכבד ידי על אנהתי ולכי סחררר וחפרו עשתנותי ורעיוני
יבהלוני ותתעטף עלי רוחי כי נגעה חרב עד נפשי וברכי כשלו מצום ועצמי חדה כני חורב
ועתה יי אלהים הופיע נא ברמון רחמיך וכרוב חסדך על עבדיך אשר שב לפני כסא כב
כבודך חנחם על רדעה ותחרט על השגג ויכנע על הזדון ותודה על הבדד וכבוש כעסך
מעלי ודבר אפך כמנו ושא לכל חטאתיו וסלח לכל עונותיו ואל תשיבהו ריקם מלפניך
אלהי עד שלאנוצרתני איני כדאי ועכשיו שנוצרתני כאלו לא נוצרתני כי מה אני בחי

אף כי במיתתי רכבה אני בחיי ותולשה במיתתי הבל ודיק בראשיתי עפר ואפר באחריתי
והרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה יהי רצון מלפניך שלא אחטא עוד ואשר חטאתי
מרוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורין רבוננו של עולם עשה עמי למען
שמך הגדול שלא יכזבו בי קוויך ולא יכלמו בי מבקשיך כי לא על עצמי כלבר אני מתפ
מתפלל ומתחנן מתגפל ומתודה כי אם בעד ובעד עמך להזמין הרב הזה העומדים לבקש
תפלה מלפניך ואף על פי שאני יודע בעצמי שאני ראוי לבקש על עצמי כל שכן על אוד
אחרים אני נשען על חסדיך ומבטחי על צדקותיך כי כן דרכך לדאריך אפך ולהתנהג
בחסד עם בריותיך ולגמול טובה לחייבים ולפתוח יד לסבים אליך שלא ישובו ריקם מ
מלפניך ואתה אלוך סליחות תצון ורחום בדרך כחוגבדה לסלוח על עונותי ולכחול את
חטאתי ולכפר את פשעי וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלחו ו
ותמחול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו

אלהינו

ואלהי אבותינו היה עם פפיות שלוחי עמך בית ישראל העומדים לבקש
תפלה ותחנונים מלפניך על עמך בית ישראל הורם מה שיאמרו הבינים
מה שידברו השיבים מה שישאלו ידעם היאך יפארו באור פניך יהלכין בך לך יסרכו עמך
בניהם יברכו ומסרכות פיהם יתברכו עמך לפניך יעבדו ודם בתוך יעבדו עיני עמך בסת
תלויות ועיניהם לך תלויות גסים מול שוד להלחמה ושכך כעס וחיסה ועם מסביבים אותך
כחומה ואתה מן השמים תשגיח אותם להחמיען נושאים לך לשמים לב שופכים נכתך
כמים ואתה תשמע מן השמים שלא יכסלו בלשונם ולא ינקשו בשפתם ואל יבושו במשעם
ואל יכלמו במ שאונם ואל יאמרו בפיהם דבר שלא כרצונך כי תצונק יי אלהינו המה ח
חנונים ומלונדיך המה מלומדים כמה שידענו יי אלהינו את אשר תחון ואת אשר תר
תרחם ירוחם ככתוב בתורתך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם :

אל

אך אפס אתה ובעל דרחמים נקראת ודרך תשובה הודית גחלת רחמיך
וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ייך תיפן אליו ברחמים כי אתה הוא
בעל דרחמים בתתון ובתפלה נקדם כמו שזודעת לענו מקדם מחרון אפך שוב כמו בת
בתורתך כתיב בצל כנפך נחסה ונתלונן כיום ויד ייך בענן תעבוד על כל פשע ותנחה
אשם כויתיצב עמו שם תאזין שזע ותקשיב פאמר מיקרא בשם יי ושם נאמר ויעבור יי
על פניו ויקרא יי אל רחום ותנן אך אפס ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא ע
עון ופשע וחסאה ונקח וסלחת לעוניה וחטאתיו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאו מחל
לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קודאיך כי עמך הסליחה למען
תודא למען שמך יי וסלחת לעונו כי רב הוא

ידך

פשוט ופתחה צופה חוד קרב לעסקרבתך חפץ תחת צלך קרב
ומנחת הערב שעה בן תפלת ייך נצב עליך מבקד שי שרב
צמא כפרה רוח במל רצון ומי סליחה ורעב ישעך קוה סליחה המציא רוחה
והעת לפשעו רוח צדי כפרה שלחה ועת בא שמשך קוה ואור פניך ורחו

וענם כבעל מסוה	כבוד האלדים חורב	נצב עליך	וגלית ריץ את עוצבו
חולה חש לנגדך	לכפר מחלה לבו	ועצב לך לכרך	ולא לפי חסדו וטובו
ארוכתו בידך	לחבוש מעוצבי קרבו	רפא ציריו בחסדך	ותרצה ותערב
ושיחתו לנגדך	משחרו עד ערבו	בשיח אב בא מבא	

נצב עליך

קצת נופל קומם	והשמירה נפילתו	ושובב דומם דומם	והעירה משנתו
חגור דיגך שמש	הטיב בו חתיבתו	ושלום בשד מדומם	לך יום יום ומזרתו
וימות שנתיו שומם	לשובה תת אחרתו	וכל ייחודותיו	יהי כעודב בצוד עורב

אויבך

נצב עליך מבקר עד ערב
אל מלך

עמי לא תחשה
ובמקום עולה ואשה

בת

ולא תשקוט מזעקה
תכין תחן חוקה

ליא מגישי מנחה בצדקה
נשיא אלדים הגאמן : ראש צורים איתני
במקום תמיד מזומן : לשחר על קרבני
השכים שחר זמן : עמוד ושרך תחנני
וכי האמן ביי : ויחשבה לו צדקה

ליא מגישי מנחה בצדקה
יחידו למאה נחנן : ועקוד במזבח אבני
לתמיד ערב מכונן : להתרצות פני ארזני
לפנות ערב חנין : ודאל נשא פני
כאיש לקח מלא חפני : קטרת סמים דקה

ליא מגישי מנחה בצדקה
מפלל יושב אהל : הלן במקום משובח
ואם אין קרבן ליחל : תמדם אשודך שבח
לרבו פריים יהל : בהתקרב בבית זבח
ונבחר ליא מזבח : עשה משפט וצדקה

ליא מגישי מנחה בצדקה
נאלמתי דומיה : מאין עבודת כדגים
ועל כל זאת אודה יה : כיהואנעלה כדנינים
ואיך אשר בשביה : ואספו לויי אמונים
לנו בשת הפנים : ולך יא הצדקה

ליא מגישי מנחה בצדקה
חלף קרבנות פוד : תפלתו תראה
היכל חוד בחוד : ושמעו מבשר במדאה
בזכרי על הסוד : עבודת משרתים באי
חרחה לכם יראי : שמי שמש צדקה

אל מלך

במקדש

אל הבלין
ובאת לספר מהלליו

היונה שיר תירב
ותפארתו שיר ערב

ותבא עוד אליו היונה לעת ערב

נאור בשללי סליחה
ונחלני מי מנחות

תרוה צמאון בניך
וחין קולי לפניך

אל מחלה פניך
כפי מנחת ערב

וחטא כפר וסליחה
תכון קטרת משאת

ותבא עוד אליו היונה לעת ערב

יה ילבין כשלג · חש מאודם כשני · ופה קטיגור כמתעלג · ילבין ולא ילשני
ולשונו גם יפלג · במצול יקלע מלשני · ודצה חין מפאריו · מן הבקר ועד ערב
ותבא עוד

מערב עד אמש · את פניך אשחר · הגכפף כמו חרמש · את חטאתו הצחר
וטדם יבא שמש · מחול חובו אל תאחר · סניגורו אל תמש · בעת מצחת השרב
ותבא עוד

ניחוחי אשכתי · אם אינם להקדיבה · חלבי אשד בתעניתי · נמעט בגפש נדיבה
יה נרצה כעולתי · להגקות מחובה · ואמרו הכל אשרי · תבחר ותקרב
ותבא עוד אליו היונה לעת ערב
אל מלך

אביעה

כתם עוני · לפני שוכן כעוני · חי געלתי במשכני · ברוב טובות מעדתי
בהבעסי לצור ישראל · כאלילים אשר העבדתי בביתאל · ודחק מכני
גואל ובעוני נהרג רבן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל

גלולים אשר עשיתי · בהם נכשלתי · גם לאל הבעסתי · באדילים אשר בחרתי
דרכי חבלתי לפני האל הגדול · בהעמיד צלם כנגדו · ונשבה בני קט · וגדול · ובזדוני
נהרג רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול

הן לאל הבעסתי · כי לשקר נשבעתי · ובמעשי טונפתי · לכן מנחלתי גירשתי · וגם
אכזרני חיות אלו ארבע מלכיות · ונחרב תל תלפיות · ובגשעי נהרג רבי עקיבא דורש
כתרי אותיות

אנחתי ולא מצאתי רוחה · כי זלזלתי בשבת הנחה וגם גלתה מני שמחה ומכיתי אותי רחה ·
חי טמנני ברוב תנובה · ויגון ואנחה לי הרבה · ואין שלום יוצא ולבא · ובחטאי נהרג רבי
יהודה בן בבא

טובאה אהבתי · לכן בה נכלמתי והודים לא כבדתי · לכן במקדשי לא נחתי · נאשתי
בדבר נועמו ולא חמל עלי ביום זעמו · והוציא מבית אולמו · ובזדוני נשרף רבי חנניה בן
תרדיון וספר תורה עמו

כחשתי וחבלתי דרכי לפני צורי ומלכי · וחס נקי חגם בשפכי לבושת ולחרפה הפכי · לנפש
רוצח לקחתי כופר · ונאסתי באמרי שפר · לכן עוני נכתב בספר · ובניאוצי נהרג רבי ישבב
הסופר

מאסתי בנסוכת ראש והרוני לענה ורוש ואהבתי זנות יין ותירוש · לכן נוטל מני דלת ראש
נשף ושרר הרבתי אשמה · והגדלתי נאוף וזמה · ולא זכרתי המוציא ביד רמה
וברשעי נהרג רבי יהודה בן דמא

שחוק הייתי לכל העמים · כי הבעסתי לשוכן מרומים · ויגיע ריע אהבתי להודים · ושלחתי
מבית עולמים · עצמו מספר עונות זדוני · ובושו וחפרו פני · על כי מרדתי באל

ובאשמתי נהרג רבי תנינא בן חכנינא

פה פיננו לרגלי כי לבוראי נאצתי במעללי וסקר העדתי בקהלי לכן ביד אויב נמסרו עוללי
צר לי החמן כי חטאתי לאל הנאמן וככיס שונך דמן ובקלקולי נהרג רבי הוצפית המ
הכתורגמן קלקלתי במעשי הרעים והבדתי הון ריעים והבדתי מרעים לכן
בזעמו עלי הרעים רעד אחוני חוע בהקריבי על מזבחך שרוע ובארץ אויביהם תיעתעתי
לנוע ובתעובי נהרג רבי אלעזר בן שמוע

שיחתי ברית אורח לכן מכבודו השלך פרץ וזרח ושמש צדקה לי לא זרח ומכונה שש
החביא ולא זרח תחת אסד הקשבת למטוננים הביא עלי עמים כעגנים והדיחוני
מכול ארמונים ובמזאסי דת נהרגו אלה עשרת הזקנים חטאנו צרנו

סלח לנו ויצרנו

אלדינו

ואלדי אבותינו אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תכליכנו ואל תגר בריתך
אתנו קרבנו ליראתך לכדנו כצותיך הורינו דרכיך הט לבנו ל
ליראה את שמך למען שמך הגדול ככתוב בדברי קדשך למען שמך וסלחת לעוני כי רב
הוא

אלדינו

ואלדי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה מזה והעבר פשענו
ודמאתינו מנגד עיניך וכוף את יצרנו להשתעבד לך והכנע ערפנו ל
לשוב אליך וחדש כליותנו לשמור פקודיך וכול את לבבינו ואת לבב זרעינו ליראה את
שמך כדבר שנאמר ומל י אלדיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את י אלדיך בכל
לבבך ובכל נפשך לבען חייך אנא אלדינו סלח לנו מחול לנו כפר לנו כי
אנו עבדך ואתה אלדינו אנו בניך ואתה אבינו אנו עבדיך ואתה אדונינו
אנו צאנך ואתה רועינו אנו כרמך ואתה שומרנו אנו נחלתך ואתה חלקנו
אנו עזי פנים ואתה רחום ותגון אנו קשי ערף ואתה ארך אפים אנו מליאי עונות ואתה
בלא רחמים אנו ימינו כצל ואתה הוא ושנותיך לא יתמו כי נאמד לפניך יושב
מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסערות והנגלות אתה יודע אתה יודע
רוי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חרדי בטן ובוהן כליות ולב אין כל
דבר נעלם מכך ואין נסתר מעגד עיניך יהי רצון טלפניך י אלדינו ואלדי אבותינו
שתסלח ותבחול לנו על כל עונותינו ופשענו ותכפר לנו על כל חטאתינו

על חטא שחטאנו לפניך באונס	על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת
עח של בגלוי	עח של ברעת וכברמה
עח של בהרהור הלב	עח של בודי פה
עח של בודון	עח של בחזקיד
עח של כטומאת שפתים	עח של ביצר הרע
עח של ביודעים	עח של בלא יודעים
עח של בכחש וכבוב	עח של בלסון הרע

במראית העין	של	עח	בגשך ובמרבית
בשיח שפתותינו	של	עח	בעינים רמות
בפתחון פה	של	עח	בצעדי הגלים
בקפיצת יד	של	עח	ברצון
בסגנה	של	עח	בתמוזן לבב
על הטאים	של	עח	אשם

עח	שחע	שה	עח	עח
עח	שחע	עח	עח	עח

מיתה ביד שמים וברת ביד שמים ארבע מיתות בית דין סקלה שרפה חג וזק ופלקת ארבעים מצות עשה ומצות לא תעשה בין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה בין שגלויים לנו בין שאינן גלויים לנו הגלויים לנו כבר אמרנו לפניך ושאין גלויים לנו כבר לפניך גלויים וידועים כבר שנאמר הגסתרות לא אלדנו והגלות לנו ולבנינו שר עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת וחד עבדך אמר לפניך שגיאאת מיבין מגסתרות נקני נקני אלדנו בכל פשענו וטוהרנו ככל טובאותינו חרוק עלינו מים טוהרים וטוהרנו ככתוב על יד נביאך חרקתי עליכם מים טוהרים וטוהרתם ככל טובאותיכם ומכל גל גלויים אמר אתכם

איום

ונודא	צום העשור	לכל היצורים אין
תלות פנים	בושת לכל פנים	לאבות ובנים
צדק תענה		חזתמך אמת
הגשמה לך	והגוף פעלך	חוסה על עמלך
בשרך משפט	תקרא לשמים	ליתן הגפש
בבן אל הארץ	תקרא מתחת	בשר להעמיד
בסת ידו	מי חסא לי תען	זה לזה יוכיח
	והגוף פעלך	חוסה על עמלך
גולם יענה	בהיות כי הגפש	היא הרשיעתי
גם היתה לי	כמכשול עלי אורח	לפני עור
גם בעופפה מני	הי שלכתי לרכה	כמו אבן חמה
	והגוף פעלך	חוסה על עמלך
דברה הגפש	הלא זכה אני	כמו אשר נפחתי
דמתי כגולם	כך עם עול	בידת בית חסר
דן להחטאי בכל	כחש וגול בפיו	ולא מלאתי דו
	והגוף פעלך	חוסה על עמלך
הבשר יען	הגפש הודיכתי	נתיב עקלקלות
הרהור הלב	ומראית העין	והרעת יצר

הוֹסֵפָה מִנִּי

הַגִּשְׁמָה לְךָ

וְהִגֵּשׁ תֹאמַר

וְאֵתָה נִכְסֶפֶת

וּמֵעַת פִּרְשֵׁתִי מִמֶּךָ

הַגִּשְׁמָה לְךָ

זֶה מִמְרוֹם

זֶה לְעֵמֶת זֶה

דַּמְמוּ זֶה בִּזְהָ

הַגִּשְׁמָה לְךָ

חֲשׂוּבִים הֵם כְּצֹמֵד

חֹבְלוֹ פִּירוֹת

חֵשׁ מֶלֶךְ לְהוֹדִיעַ

הַגִּשְׁמָה לְךָ

מִיֶּבֶךְ תוֹדִיעַ

טַפְּשֵׁנוּ לְהַתְּוֹדוֹת

טַעַם הוֹרֵרִי

הַגִּשְׁמָה לְךָ

יִדְעֵ לְכֹל

יִשְׁפֹּט גַּבֵּר

יֹסֵם לְוֹדִי

הַגִּשְׁמָה לְךָ

כֹּל כַּחֵשׁ וְגוֹל

כִּי לֹא הִבְנֵנוּ

כּוֹנֵנֵת מַעֲרִים

הַגִּשְׁמָה לְךָ

לֹא לָנוּ תַעֲשֶׂה

לְמַעַן תוֹרֵא

לְהוֹצִיא לְחַיִּים

הַגִּשְׁמָה לְךָ

מִבְּשַׂר תְּהוֹלֵל

מִה כָּצַע בְּרִמְיֵנוּ

מִחַיִּים תִּפּוֹאֵר

הַגִּשְׁמָה לְךָ

וְלֹא שִׁיחַ לִי

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

אֵיךְ תִּרְשִׁיעֵנִי

לְבַצֵּעַ מַעֲקָשׁוֹת

מִרְף לֹא טַעַמְתִּי

וְלֹא עֵץ כִּי

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

לְמַעַן תִּצְדֹק

גִּוְךָ לְמִלְאֵת

הִגִּי עֵנָה כִּי

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

עֲלִיהֶם יִלְעַג

אֲמָרִים יִשִּׁיבוּ

וְיִשְׁמְרוּ יָד עַל פִּה

כִּי כַחֵשׁ בֵּיתֶם

מִדִּין לְהִגְצִיל

כִּי אֵין מַעֲנָה

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

כְּהַגֵּר וְסוֹמֵא

עַל יַד שְׁנֵיהֶם

כַּחֲסֵם בְּמִשְׁפָּט

שׁוֹמְרִים בְּשֹׁדֵה מֶלֶךְ

וּכְחֹשׁוֹ לְהוֹדוֹת

וְהִרְכִּיבֶם וְהִגֵּם

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

לֹאִין כִּפְרוֹ טוֹב

מִתְחַלֵּת הַדִּין

לְמִוֹדָה וְעוֹבֵב

כִּי טוֹב לְכֹל אֵתָה

פֶּן נִבְא לְבִשְׁת

יִשִּׁי רַחֲמֶיךָ

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ

וַיּוֹדֵה בְּדִין אֲגוֹשׁ

בְּדִין אֲלוֹדִים חַיִּים

לֹא כִבְשֵׁר וְדָם וְזֶמָה

נִפְשׁוֹ מֵאֲבֵר

וְחַי לֹא יִמָּוֵת

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

אֵין וְגַם עֲמַל

מִה בְּאַחֲרֵיתֵנוּ

כִּי בַעַת מִשְׁפָּט

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

נִכְסֶפֶת לְקִנּוֹת

לְכֹא בְּתוֹכָחַת

צְדָקָה תַעֲשֶׂה

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

רַחוּם כְּמַעֲשֶׂיךָ

שׁוֹפֵט עֲרֵכַת

וְחַי חַי יוֹדֶךָ

לְמַעַן תַּפְּעוּל

דִּין כֹּל הַיְצוּרִים

לְקוֹחִים לְמִוֹת

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

מִנְפֵשׁ תְּבוֹרֶךְ

שַׁחַת אִם נִרְד

מֶלֶךְ הַבוֹשֵׁל

כִּי לִכֵּן נוֹצְרֵנוּ

וְיִמִּי יוֹדֵה לְךָ

נוֹבֵעַ מִקּוֹר חַיִּים

חֹסֶה עַל עַמּוֹלֶךָ

וְהִגִּיף פִּעֲלֶךָ

תגורד פרצה
תזדק שדה
תמחול עין

תאסוף חרפה
תרחוץ צואה
תעבוד על פשע

תמחה אשמה
תגקה טמאה
ותאמר סלחתי

והגוף פעולך

הנשמה לך

חוסה על עמלך

אלדינו

ואלדי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו שאין אנו
עדי פנים וקשי עורף בדבר הזה שנאמר לפניך יי אלהינו ואלדי אב
אבותינו צדיקים אנו ולא חסאנו אבל אנו חסאנו אשכנו בגרנו גזלנו וברנו
דופי העוינו והרשענו זרנו חסנו טפלנו סקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו
נאצנו סררנו עינו פשענו צרדנו קשי עורף רשענו שחתנו תעבנו תענו ת
תעתענו סרנו ממצותיך ומכשפותיך הטובים ולא שדה לנו ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנו הרשענו

אצתי

צום כפיר
אפפנו ענינו

לכלות פשעים
ורחקנו מזבל
לנוה רבצם
נקיים נעלה

שובה ישראל
ואיך נשוב
שובו שובבים
ואליך נשובה

בני אקבץ
במאסנו רמיה

גמלתי טובה
גרשונו ערלים
דרשוני בכל עת
דלנו מצרה

לברי לבב
מסוכת עובה
תמיד וחיו
וממנה נושע

שובה ישראל
ואיך נשוב
שובו שובבים
ואליך נשובה

הרביתי מחילה
הרבנו דברים
וכאב על בנים
וכפרים רצה נא

לנשענו אלי
בקשות לב
חמלתי עליכם
נרבות שפתינו

שובה ישראל
ואיך נשוב
שובו שובבים
ואליך נשובה

זכיתי לבבכם
זדים בלעונו
הרפת עולם יצאתי אל אויבי
חפרן לנו צדקה

יד חסד אני
ושחתונו עד מאד
אויבינו
ויאמן דברך

שובה ישראל
ואיך נשוב
שובו שובבים
ואליך נשובה

שבת אשע
שודדים נאצנו וערום הענינו
תמים נקראתי
תמכנו בימין

בחדרת קדש
עם תמימי דרך
ודוע תפארתיך

שובה ישראל
ואיך נשוב
שובו שובבים
ואליך נשובה

כתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יי אליך כי בשלת בעונתך ונאמר קחו
עמכם דברים ושובו אל יי אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו

אשפוך

תחנה ביום זה ברנה גודל עונינו מזה נא דגול למענך סלח נא
 ככתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת
 לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר ויאמר יי' סלחתי כדברך בעבור כבוד שכך
 המצא לנו כוחל וסלח למענך סלח נא

הקשב סליחה ועון סלחה זכור נפשנו כי שחה חנון למענך סלחה
 ככתוב בדברי קדשך למען שמך יי' וסלחת לעוני כי רב הוא
 טהור אלי זה יוקט כפר לעם הזה כי ביום הזה לנו תסלח בצום הלא זה
 ככתוב על יד נביאך הלאזה צום אבחרו פתח חרצובות רשע הטר אגודות
 מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו

משועים בשיח רען נורא רצה מהם תחנון סלח נא רחום וחנון עבוד על פשע כחנון
 ככתוב בתורתך וירד יי' בענן ויתיצב עכו שם ויקרא בשם יי' ושם נאמר ויעבוד
 יי' על פניו ויקרא יי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת בעבור
 כבוד שכך המצא לנו רחום וחנון למענך רחם נא

פלל ושועה צעק שעה והושיעה קץ חיש כי בא שעה רחמינו יי' שכחה
 ככתוב בדברי קדשך הטה אלדי אונך ושמע פקח עיניך וראה את שוכמותינו
 והעיר אשר נקרא שכך עליה כי לא על צפונותינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך
 כי על רחמיך הרבים יי' שמעה יי' סלחה יי' וקשיבה ועשה אל תאזר למענך אלדי
 כי שכך נקרא על ערך ועל עמך בעבור כבוד שכך המצא לנו שומע
 תפלה למענך שמע נא תפלתינו

שבטי אמונים תגיה שתילי ברורים תפריח תחן בעת נפציה תפן וברחמיך תשגיה כ
 ככתוב על יד נביאך בין דאולם ולמזבח יבנו הכהנים משרתי יי' ויאכרו חוסה
 יי' על ענך ואל תתן נחלתך לחרפה למשול בס גוים לפי שאמר בעמים איה א דיום
 שמע שיחה ועון סלחה תרצנו כקרוב מנחה וכגשת בעלות המנחה
 ככתוב על יד נביאך ויהי כעלות המנחה ונש אליהו הנביא ויאמר יי' אלדי אברדם
 יצחק וישראל עבדיך היום יודע כי אתה אלדים בישראל ואני עבדך וברכך עש
 עשיתי את כל הדברים האלה

אמן

מי אל כבוד	בשועם תכון	אמונים יכון
מי אל כבוד	ודוש מדב תפלה	געותם סלוד בחילה
מי אל כבוד	ועד כקמדת	הגותם חין עתרת
מי אל כבוד	חנון תציבם לפניך	זיעקי בתחן חנוניך
מי אל כבוד	ישר משאת כפי	טהור זקוף כפופי
מי אל כבוד	להקשיב פלילינו לפניך ערב	כונן ברצון לעת ערב
ככתוב על יד נביאך מי אל כבוד נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד		
אפו כי הפץ חסד הוא ונאמר תשוב תרחמנו תכבוש עונותינו ותשליך בכצלות ים		

כל חטאתינו: כל חטאתינו וכל חטאות עמך בית ישראל במקום אשר לא יסוד ולא יפקוד
 ולא יעלה על לב מעתה ועד עולם תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
 מימי קדם: כי אתה סולחן לישראל כן העולם ומחלן לשבטי ישורון בכל יוד ויוד
 דיברך אמת וקיים לעד ומכל עריך אין לנו מלך מחל וסולח אלא אתה: באי מלך מחל ו
 וסולח לעונותינו ולעונות עמי ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ
 מקדש השבת וישראל ויום הכפרים

רצה

י אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה וחשב העבודה לדביר ביתך
 ואשי ישראל ותפלתם מודה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד ע
 עבודת ישראל עמך ותחזנה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמא: ברוך א
 אתה י אלהינו המחזיר ברחמי מודה שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך: שאתה הוא י אלהינו ואלהי אבותינו על חיינו הניסדים
 בידך ועל נשמותינו ופקודות לך ועל נסיך שבכל יום ויום עמנו: ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל שת ערב ובקר וצדדים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא ת
 תמו חסדיך ומעולם קיינו לך: לא הכל כתנו י אלהינו ולא עזבתנו ולא הסרת פניך
 ממנו

זכור

רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ומסחת ופגפה וכל מ
 מחלה מעלינו ומצל כל בני בריהך: על כלם יתברך ויתרום שמך מ
 מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשכך הטוב באמת:
 לחיים טובים כל בני בריהך:
 ברוך אתה י

וכתוב

שים

הטוב שמך ודך נאה להודות:
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
 אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו י אלהינו תודת
 חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלוש וטוב יהיה בעיניך לברך את כ
 כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך: בספר חיים ברכה ושלוש פרנסה
 טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלוש: ב
 ברוך אתה י המברך את עמי ישראל בשלוש:

אבינו

מלכנו	אבינו מלכנו	עשה עמנו למען שמך	אם
חטאנו לפניך	אין לנו מלך אלא אתה	חדש עלינו בשורות טובות	אם
אם	אם	בשל מחשבות שונאינו	אם
אם	אם	שלח רפואה שלמה לחולי עמך	אם
אם	אם	כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומסחת ומגפה מבני בריהך	אם
אם	אם	זכור כי עפר אנחנו	אם
אם	אם	אם	אם

מחוק שטר חובותינו	אִם	סלח ומחול לענותינו
מחה והעבר פשעינו וחטאתינו כנגד עיניך	אִם	
החזירנו בתשובה שלמה לפניך	אִם	ואל תשיבנו ריקם מלפניך
זכרנו בזכרון טוב לפניך	אִם	כתבנו בספר החיים
כתבנו בספר זכיות	אִם	כתבנו בספר ישועות ונחמות
כתבנו בספר פרנסה וכלכלה	אִם	כתבנו בספר סליחה ומחילה וכפרה
הצמח לנו ישועה בקרוב	אִם	שמע קולנו ורחם ורחם עלינו
קבל ברחמים וברצון את תפלתנו אִם	אִם	עשה למענך אם לא לפעננו
עשה למען שמך הגדול והגבור והגורא	אִם	עשה למען רחמיך הרבים וחסידיך
		הגדולים ורחם עלינו ודושיענו

וְיִאֲמַר קָדִים נִמּוֹר וְאֶחָד כֵּךְ יֹאמְרִים אֲשֶׁר וַיִּקַּס הַחֹזֵן וַיְהִלֵךְ לִפְנֵי הַתִּיבָה וְאָמַר
קָדִים עַד לְעֵילָא וְאֶחָד מִתַּפְלִיִּים וְאֹמְרִים כֻּלְּהֶם

תפלת נעילה

יְיָ שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ
 אֵתְּהָ יְיָ אֱלֹדֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹדֵי יִצְחָק וְאֱלֹדֵי יַעֲקֹב
 דָּאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַגּוֹרָא אֵל עֲלוּן גּוֹמֵל חַסְדִּים שְׂבִיִּים וְקוֹנֵה אֵת
 הַכֹּל זוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיחַם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאֵהָבָה
 לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וְחַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֵל חַי גּוֹאֵל עוֹד
 וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אֲבוֹתֵינוּ
 גְּבוּר לְעוֹלָם יְיָ מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְדוֹשִׁיעַ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסְדֵי מַח
 מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מֵתֵד אֲמֹרִים
 וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישִׁינֵי עַפְרָי מִי כַמּוֹךְ בְּעַל גְּמִרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מֵל
 מֶלֶךְ מַמְיָת וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
 כַּמּוֹךְ אֲבֵי הַרְחָמִים זְכוֹר יַעֲזֹרֵךְ בְּרַחֲמִים מַמְיָת וּמַחִיָּה וְנִאֲמֵן אַתָּה ל
 לְהַחִיֹּת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים
 וְדוֹר נְגִיד גְּדֹלֵךְ וְלִנְצַח נִצְחִים קוֹדֶשְׁתֶּךָ נִקְדִּישׁ וּשְׁבַחְךָ אֱלֹדֵינוּ מִפִּי
 מִפִּינִי לֹא יִשֵּׁשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקוֹדֵשׁ אַתָּה
 תָּן פְּתוּךְ יְיָ אֱלֹדֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאִשְׁתַּךְ עַל כָּל מַה שְׁכָרְתָּתָּ וְ
 וְדָאוּךְ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוֶי לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כָּלֵם אֲנַחְדָּה
 אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֵם כַּמָּה שִׁדְעֵנוּ יְיָ אֱלֹדֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן ל
 לְפָנֶיךָ עַתָּה בִּדְךָ וְהַגְּבוּרָה בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שְׁכָרְתָּתָּ
 תָּן כְּבוֹד יְיָ לְעַבְדְּךָ תְהִלָּה לְרִיאֵיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרֶשְׁתֶּךָ וּפְתוּחַן פֶּה לְמִיחֲלֵינוּ

ברוך
זכרנו
אתה
מי
לדור
ובכן
ובכן

לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכות נר לבן ישי משיחך במ
במהרה בימינו ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעזו והסידים ברנה יגילו ועלתה תקפות
פיה וכל הרשעה כולה כעשן תבלה כי תעביר ~~זרון~~ ותמליך אתה יי ל
לבדך על כל מעשיך על ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב ברברי קדשך ימליך
לעולם אלהך ציון לדוד ודוד הללמה וכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
נקדש בצדקה ברוך אתה יי המלך הקדוש

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוכמתנו מכל הלשונות
קדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלכנו לעבודתך ושכך הגדול הגבור והג
ודגורא עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה
לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו כקרא קדש זכר ליציאת מצרים
אלהינו ואלדי אבותינו יעלה ויבא גיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו חכרון אבו
אבותינו זכרון ירושלים עירך חכרון משיח בן דוד עבדך חכרון כל עמך בית ישראל לפני
לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה זכרנו
יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים
וחס וחסנו ורחם עלינו והושיענו כי אלהך ענינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

אלהינו ואלדי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה מחה והעבר פשעינו
וחטאתינו בעגל עניך כאמור אנכי אנכי הוא כוחה פשעך למעני וחטאתך לא אוכור ו
ונאמר מחיתי כעב פשעך וכענן חטאתיך טובה אלי כי גאלתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר
עליכם לטור אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תמדתו כי אתה סולחן לישראל מן העולם ומ
ומחולן לשבטי ישורון בכל דור ודור ודברך אמת וקיים לעד ומבלעדך אין לנו מלך מחול
וסולח אלא אתה ברוך אתה יי מלך מחול וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל ומעבר
אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל יום הכפורים

רצה

יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והטב העבודה לדכר ביתך
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותה לרצון תמיד עב
עבודת ישראל עמך ותחזנה ענינו בשוכך לציון ולירושלים עירך ברח
ברחמים כמאז ברוך אתה יי המחזיר ברחמיו מהרה שכנתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלדי אבותינו על חיינו הבסורים בדרך
ועל נשמותינו הפקודות לך ונסיך שבכל יום יום עמנו ועל נפלא
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטיב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא
תבו חסדיך ומעודם קיינו לך לא דבלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא
הסתרת פניך ממנו

זכור

רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב ומסחית ומגפה וכל מ
מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך על כלם יתברך ויתרומם שםך מל
מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשםך הטוב באמת

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך באי הטוב שמך ולך נאה להודות

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו
כולנו כאחד כאור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ארבה ו
וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך יש
ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך בספר חיים ברכה ושלום פרנסה
טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ברוך
אתה יי המברך את עמי ישראל בשלום

אלהינו

ואלדי אבותינו תבא לפניך תפלתינו ואל תתעלם מתחנו שאלנו אנו ע
עז פנים וקשי עורף בדבר הזה שנאמר לפניך יי אלהינו ואלדי אבותינו
צדיקים אנתנו ולא חטאנו אבל אנתנו חטאנו אשכנו בגדנו גזלנו דברנו דופי הערנו
והרשענו ודנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרדנו עוינו פשענו
צררנו קשינו ערף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו סרנו ממצותיך וממשפטך הטובים
ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו מה נאמר
לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הגסתרות והנגלות אתה יודע

אתה נותן יד לפושעים וימין פרוטה לקבל ש
שבים ותלמדנו יי אלהינו להתודות לפניך על
כל עונותינו למען תקבלנו בתשובה שלמה ל
לפניך כאישים וכניחוחים למען דברך ודבר
פה בעבור אמרת אין קץ לאשי חובותינו ואין
מספר לניחוחי אשמתנו אתה יודע שאחריתנו
רמה ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו מה אנו
מה חיינו מה חסדינו מה צדקנו מה גבורתנו ל
לפניך יי אלהינו ואלדי אבותינו הלא כל הגב
הגבורים כאין נגדך ואנשי השם כל אהיו וחכ

וחכמים ככלי מדע ונבונים ככלי שכל הלא
כל מעשינו תודה ובוהו וימיחינו הכל לפניך ש
שכן כתוב בדברי קדשך ומותר האדם מן הב
דבהמה אין כיהכל הכל אתה הבדלת אנוש
מראשות כידהו לעמד לפניך כימי יאמר לך
מהתפעל ומהיתאנן אדם חי גבר על חטאיו
ותתן לנו יי אלדינו באהבה את זם השבת הזה ואת זים
הבפורים הזה קץ סליחה ומחילה וכפרה על כל
כל עונותינו ולמען נחודל מעושי שקידינו וכו שו
נשוב לעשות רצונך כלבב שלם כמה שנאמ
שנאמר דרשו יי בהמצאו קראוהו בהזתו קח
קרוב יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו יז
וישוב אל יי ורחמה ואל אלדינו כי ירבה לטול
לסלוח ואתה אלוהה סליחת חנון ורחום אר
אך אפיסור כחסד ומרכבה לדטיב ורועה את
אתה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתת
במיתתן כדבר שנאמר הדפיץ אחפוץ במות

רשע נאם יי

אלדים הלא בשונו מדרכי זוחיה ונאמר אמור
 אליהם חיי אני נאם יי אלדים אסא חפוע כמות
 הרשע כי אם בשונו רשע מדרכי זוחיה שזכו ש
 שזכו מדרכי כס הרעים ולמה תמותו בית ישר
 ישראל ונאמר כי לא אחפוע כמות חמת נאם
 יי אלדים והשיבו וחוזי : יהוה לרצון

אמר יי ודגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : עושה שלום

אתה יי אלדינו ואלדי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלדי יעקב האל
 הגדול הגבור והגורא אל עליון קונה שמים וארץ :

חכמים ונבונים ופולמד דעת מבינים אפתח פי בתחנונים
 לחלות פני שוכן פעונים

ידעך מצועד : בחנתו בעשר בל עכור בראש תער : גש לחלך כנער ולא כבשר
 דגליו לבא כזה השער ככתוב זה השער ליי צדיקים

יבאו בו ונאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים

גשו לנצחך איום : נצח כל היום עבור כי פנה יום מגיננו
 בצוק יושב בחום היום

לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו בספר החיים למענך
 אל חי גואל עוזר ומושיע ומגן באי מגן אברהם

גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
 ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים פתור אסורים ומקיים אמונתו ל
 לישיני עפר מי כמות בעל גבורות ומי דומה לך מלך מכית ומחיה ומצמיח
 לנו ישושה בקרוב

לאב זרע : ונפנה לסור ממוקשירע : זעק וחינן ושיחה לא נגרע חוסן
 ברכה כאשר זרע : ככתוב וזרע יצחק בארץ והיא ומצא

בשנה והיא פאה שערים ויברכדו יי ונאמר פתחו לי שערי צדק אבא בס
 אודה יי :

טמך בנו יערב וישעך לנו תקרב גאול נא מקרב : והחינו במל נסח
 לפנות ערב

ברוך

מסוד

אב

אמונים

זכרנו

אתה

הנקרא

יד

מ

כמוך אב דרחמים · זכור יצוריך ברחמים כמית וכחיה ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יי מזה דבתי :

טבע

זו תוארה : יה תקו בכס יקרה כשר תם נקום מה נודא · לעת קץ זה ויירא :
ככתוב וירא ואמר מה נודא המקום הזה אין זה כי אם בית אלדים זה שער ה
השמים ונאמר שאו שערים ראשיכם והגשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא ז
זה מלך הכבוד יי עוז וגבור יי גבור מלחמה : ונאמר שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עו
עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה : ונאמר
ימלך יי לעולם אלדיך ציון לדור ודור הללויה : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
אל נא

מערכ

ועד ערב אנצחה : נאקתנו שמשו וסלחה : זכנו כי עמך הסליחה
סרדינו תבא ותסלח : עזר לנו שלח : כי אתה יי טוב וסלח
פניכם כוזר אזהר צדקכם לנגד יאר כי אסלח לאשר אשאר
שמע נא סלח נא היום : נהלך נודא ואיום עבד כי פנה יום קדוש
קמנו בתחנון שעינו רומה אל והושיענו שובנו אלדי ישענו
שמע ברצון תפלתנו שוד בשפלותנו שובה יי את שבותנו
תנו על לבכם תשועת מלככם שובו אלי ואשובה אליכם
שמע נא סלח נא היום נהלך נודא ואיום : עבד כי פנה יום קדוש

כתר

יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי כטה יחד כלם קדושה לך ישלשו כמה שנאמר
של יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר · קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו לעמתם ברוך יאמר ברוך כבוד יי ממקומו וכדברי קדשך כתוב לאמר
ימלך יי לעולם אלדיך ציון לדור ודור הללויה

חמול

על מעשיך ותשמח במעשיך שפוט בצדק עמיסך ותקדש במעשיך ובבן י
יתקדש שמך יי אלדינו עלינו ועל ישראל עמך · ועל ירושלם עירך ועל צ
ציון משכן כבודך ועל סכותך והיכלך

לדוד

ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך נקדש ושבתך אלדינו מפני לא יבש
לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה
תן פחדך יי אלדינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראך כל
המעשים וישתחו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמה שירענו יי אלדינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימיןך ושמך נודא
על כל מה שבראת

ובכן

תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקוה שובה לדודשיך ופתחון פה למיחלים
לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחות קרן לדוד עבדך ושריכות נר לבן
ישי משיחך במחיה בימינו ואז צדיקים יראו וישמחו ושדים יעלו וחסידים בונה יגילו ו
ועולתה תקפוץ פיה וכל הרשעה סולה כעשן תבלה כי תעבד כמסלת זרון בארענו

ובכן

ותכלוך אתה יי' לבוך על כל מעשיך על ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב בדברי
קדש ימלך יי' לעולם אלריך ציון לדוד ודוד הללויה וכתוב ויגבה יי' צבאות במשפט
ודאל הקדש נקדש בצדקה ברוך אתה יי' המלך הקדוש

אתה

בחדתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות ק
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושכך הגדול הגבור והנורא
עלינו קראת ותתן לנו יי' אלדינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה לסליחה
למחילה ולכפרה על כל עונותינו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים אלדינו ואלדי
אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו חכרון אבותינו וזכרון ירוש
ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לשוכה לחן ול
ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום הכפורים הזה וזכרנו יי' אלדינו בו ל
לשוכה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס וחנינו
ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל כלך תגון ורחום אתה

אלדינו

ואלדי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכפורים הזה מחה והעבר פש
פשענו וחטאתינו מנגד עיניך כאמר אנכי אנכי הוא מוחה פשעך
למעני וחטאתיך לא אזכור ונאמר מחיתי כעב פשעך ובענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך
ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטוה אתכם מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו

אלדינו

ואלדי אבותינו היה עם פפיות שרוחי עמך בית ישראל העומדים לב
לבקש חפלה ותחנונים מלפניך על עמך בית ישראל הורם כה ש
שיאמרו השיכם מה שישראלו הבינם מה שירבו ידעם היאך יפארו באור פניך יהלכון בדרך
לך יברכין עמך בפיודם יברכין ומברכות פניך יתברכון עמך לפניך יעבדון והם בתוך יעב
יעבדון עיני עמך במ תלויות ועיניהם לך תלויות גשים מול שוד להלחמה ושכך כעסו
וחמה ועם מסביבים אותך כחמה עין נושאים לך לשמים לב שופכים נכתך כמים ואתה ת
תשמע מן השמים שלא יכשלו בלשונם ולא ינקשו בשוננם ואל יבושו במשענם ואל יכלמו
בם שאונם ואל יאמרו בפיהם דבר שלא כרצונך כי חטניך יי' אלדינו דמה חנונים ומלומ
ומלומדיך דמה מלומדים כמה שידענו יי' אלדינו את אשר תחון יוחן ואת אשר תרחם ירוח
ירוחם ככתוב בתורתך וחנות את אשר אהו ורחמתי את אשר ארחם אל ארך אנים את
אתה בעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית גדולת רחמך וחסדיך תזכור היס ובכל
יום לודע יודרך תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים בתחנון ובתפלה נקדים
כמו שהודעת לענו נקדים מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב בצל כנפיק טחסה ונתלונן
כיום וירד יי' בענן תעבור על כל פשע ותמחה אשם כוית יצב עמו שם תאזן שוע ותקשיב
מאמר כיקרא בשם יי' ושם נאמר ויעמוד יי' על פניו ויקרא יי' אל רחום ותגן ארך
אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונגה וסלחת לעוניה ולח
והטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו בי פשענו כי אתה יי' טוב וסלח
ורב חסד לכל קוראיך כי עמך הסליחה למען תורא למען שפך יי' וסלחת לעוניה כי רב חסד

כטרם

שמש יבא בהיכלו במעונים אלהים יבשר בטובו לשועת אבות
ובנים פתחו שערים ויבא גוי צדיק שימר אמונים
קרבו ויאתיו חרע קדש קרב וכל קרבו ידמו
תפלות וזון עטיו אל מתהלך בקרב עבד כד דמי
להשמיעם אם תבטיו ילבינו אם יהיו חטאים בשנים
פתחו

נשו צללי ערב
כולם אחרי חרב
ניב נכבדות הרב

שערי זמל ארמונים התאושו לקול קורא עבדי אל נאמנים
עתירות עם תחנונים ובעדם חלו מדה צדק אלהי מעונים
חטאתם וזרונם ואין זכרון לראשונים וגם לאחרונים
פתחו

יודי אל שוכדי
ופתחו אליהם שערי
ובמצולות ים יורה

ועמי תחנה שואל והיכל קדש חנה פאז הבקד ואל
בצום ובכי להתאל וכזאת בשיחו ענה ודלתך אין גואל
וסלחת חט גואל תלונות בני ישראל אשד המה מלינים
פתחו

מעמד היום פנה
אלהים נפשו ענה
אנא הושיע נא

השמש במדומי יעלה שיוע תפילות אל אלהי בעימי
מעוט חלבי ודמי ושמיע למקהלות שמעתי קול עמי
במצולות תוך ימי שרת קדשי ולאומי לכו אכלו משמנים
פתחו

גוה שפרוהו בעלות
ויחשוב כמרבן עולות
וחטאתם נמחלות

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנוג בחסידות מחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול
אל הודיתנו לומר שלש עשרה זכור לנו ברית שלש עשרה שהודעת לעמי מקרם וכן כתוב ו
וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר ויעבור יי על פניו וקרא יי יי
אל רחם וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה ונקח
וסלחת לעוניהו ולהטאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי
אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך כי עמך הסליחה למען תורא למען שמך יי וסלחת
לשנינו כי רב הוא

אלהים

יד מרומיך שמע אנקת אמוניך ובשר את עמך סלחתי את חונקיך
לך אכול בשמחה לחבך ושתה בלב טוב יינך
למענו במדומים ועד לא יבוא אמש הקשב שיח תמימים
ותשקעם בתהומים וצודריך צור הבמש בחרון אף חזמים
תשמיע בקול מדומים קום למה תחריש אתה נופל על פניך
אכול לך

כטרם עלות שמש
וכל פשעיהם המש
ולעם כפוף כחדמש

לעם קני לגורלך וכל חטאתם סלחה אלהים חי ברוב גורלך
ושור כי הם פעלך ומלאך ברית שלחה לגוי בחרת לחבך
בווד נועם מלולך עמי מה חרה לך ולמה נפלו פניך

העת נעילת שערים
שאו ראשיכם שערים
ויגאול זרע ישרים

ועת השמש לבא
עמי יבאו בו
ויענה לגוי אשר אהבו
לך אכול בשמחה

ישמע לבחורים
ויזה מי כפורים
זה דודך לכו בו
אל מלך

הצוד למען טובו
על עם בחר לחבבו
הגני עימד לפניך

יהו

נא אמרי פי

לפניך ערבים

ושעה מהלליך

אל מעריב ערבים

מעלות השחר עד צאת הכוכבים

יהו נא אמרי פי

לרצון הרב

ובשרנו סליחה

בחון כליות וקרב

ושעה מהלליך

מבקר עד ערב

ורחם על ענייך

לפניך נעבים

מעלות השחר

נקני מפסע

וטהרני מלחצון

ושעה מהלליך

ובשרם עלצון

דטאנו מחה כענן

ופשעינו כעבים

מעלות השחר

יהו נא אמרי פי

לפניך מתוקים

ובשרם נא שלום

קרובים ורחוקים

ושעה מהלליך

ואל תשיבנו רקים

וחתמנו לחיים

יושב הכרובים

מעלות השחר

אל מלך

בטרם

שמש בחודרו וחופתו יאמש לעמך סליחה כפרו תנה אל והטאו המש

הגצב בבית רבדו מבקר עד אמש ביומו תתן שכרו ולא תבא השמש

נחר גרונו בקראו

וחיך מתקו יחרה

וינושו עצמיו

אודות הקול הקורא

כל יומו על הטאו

ועל פשעיו אשר ירא

ועינו ישיא לבוראו

אולי בעניו יראה

ואם יעלה עון שיאו

שמעה וסליחה וזרה

צפון וימה אחרי

דרך מבא השמש

ביומו תתן שכרו

יום כפורים הזה

יום רצון ונרבה

ענות ענך אל תבזה

וכרצונך הטיבה

ומי סליחתך הזה

עליו תמור מי מדיבה

ואתה אלדים תחזה

להתר צחן ודבה

ואם יצרו רע היזה

להשכיבו למעצבה

תמור זבח זבחו

בערב כבא השמש

ביומו תתן שכרו

מאז שבתו מנחות

מבית אלדים חיים

והיכל והמזבחות למעון ציים ואיים

תם כופר וסליחות

ונודתי באיים

ואפסו עבודות נכוחות הכהנים והלויים

תמורם אשפוך שיחות

ובם אערוד מאמים

אולי יחוקקי לחיים בטרם יבא שמש

ביומו תתן שכרו

נאדר בחתנך ספרים

ספרי הזק ורפא

כתוב וחתום לכפורים

את עמך הגספה

למען אבות ישרים

ומדבר פה אל פה

ורע תשפיל ודל תרים

ומזור חליו רפא

כדיום לחי להרים

גם כחזיון כל צופה

ורצוקה ולכרפא

יזרח לו השמש

ביומו תתן שכרו

אל מלך

תפלה

לעני כי יעטף רוחו ושיחו נאלם התודות אל יוצרו על עון גלוי ונעלם

שערי צדק תבא ואל ישוב דך נכלם שאו שערים ראשיכם וטאו פתחי עולם

בת ציון וכל חילה
בו סרה שר עליה
נושאה במדר קולה
שאו שערים

אמר אמרה לענות
עשן באפו חרונות
בין בוטחות שאגנות
שאו שערים

נפשה של כי מעלה
ותצא מאהלה
אין אוצר ואין דברים
נדיכי עם נאספו

אל אכזה לענות
גולה בין הבנות
בלי נשמע קולם
עם אלדי אמרדם

כי נכסוף נכספו
ומשחר נשקפו
והתודות את עונות
יום כפורים הוא זה
קורא לצור כל חוזה
וענות דל אל תבוה

ויהו כאיש נרדם
עד ערב התמהומם
אבותם ואת מעלם
לסליחה ומחילה
לך יי הגהלה
ואל נא תשקץ לגאולה

על עונות ערפי
וחטאיהם הרפי
שאו שערים
ועם קדש רוח
מי כפורים הוא
חסוך להם חומה

שאו שערים
משמן בשדו ודלה
על נפש אשר מעלה
מימים ומשמאלם
מטרים עלות שמש המעלות אשר ירדה
אלדי חטאי המש

וטרים יחשך שמש
ועם כפוף כמו חרמש
כי אתה אל האתה
נכבדות ניב ידובר
וחשאת מעש ודובר
ציון היתה כמדובר

שאו שערים
בבא חמה בכבודה
תקוף בהוד ועורדה
מחיה את כלם
אל ארץ הלבנון
ארץ גזרה ישכנון
ולפני שמש ינון

שאו שערים
והוא חטאי המש
וחן חסד תחמש
שאו שערים
בראש הרים פסת בר
במקום איש לא עבר
האמרו ברוך אלדים

שאו שערים
מטרים עלות שמש המעלות אשר ירדה
אלדי חטאי המש
וחן חסד תחמש
שאו שערים
אחרית יהיה מנון
כי ישוב אל לחנון
מעתה ועד עולם

עב

מחשמי הערבות
סלה נא פשעים וחובות
לך אכול בשמחה
צורי רצני כשלות
חטאתך תבושר
מחלתי מחלתי
תזכה לשנים שחתי

קל מסדומך תקרב וענגך
קבלתי צומך עמי ותתנוניך
הראה צור מלכי
ויהיה כתרך חבי
לך אכול בשמחה
ותתנוני במקום פר
וכר עוניך
פשעיך עם נכאה
בישע כנשר יראה

ותקרא משמך
לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יונך
כי מארץ ערבות
יחדע אפה כי
אל נא עושה גדולות
ותקרא כי לדלות
לך אכול בשמחה
בך לבד חשקתי
שלום לך וראה

לשארית אמוניך
יבש בקראי חבי
מצאתי חן בעיניך
לאין חקד ואין מספר
אתך בני אל תחמר
ומסנאיך אשאו
בגים לבניך

אל מלך

עת

שערי רצון להפתח
אומר זכור נא לי ביום הוכח
באחרית נוסה בסוף העשרה
קום השלחה לי לעולה ברה

לל אהיה כפי לך שושח
עוקד ודגעקד ודמזבח
אם נפשך בו עד מאד נקשרה
אל דר אשר כבוד לך ארח

שאו שערים
עוקד ודגעקד ודמזבח
אם נפשך בו עד מאד נקשרה
אל דר אשר כבוד לך ארח

שאו שערים
עוקד ודגעקד ודמזבח
אם נפשך בו עד מאד נקשרה
אל דר אשר כבוד לך ארח

אמר לשרה כי חמוך יצחק גדל ולא למד עבדת שחק אלקה ואורחו אשר לו אל חק
אברה לכה ארון אבל אל תרחק ענה יהי לבך באל בוטח יי וד והעקד והמזבח
שחר השכים לעלות בבקר ושני נשריו ממתי השקר יום השלישי פגעו אל חקר
וירא דמות כסא כבוד והוד ווקר עמד והתכונן להמשח עוקד והנעקד והמזבח
ידע נשריו כי קראם לאמר אוד הראיתם צץ בראש הר המוד ויאמרו לא נחזה רק מהמוד
ענה שבו פה עם משולים לחמוד ואני והנער להשתטח עוקד
הלכו שניהם לעסק במלאכה ויענה יצחק לאביו ככה אבי הנה האש ועצי כערכה
איה ארוני שיה אשר כהלכה ואת ביום זה רתך שוכח עוקד
ויענה אביו באל חי מחסה כי הוא אשר יראה לעולה השנה דע כי אשר יחפץ אלהים יעשה עוקד
נבנה בני היום לפניו כסא או יאמר זבח וחובת עוקד
דפקו בשערי רחמים לפתוח הבן לזבח ודאב לזבח קנים לאל ולרחמי לבטוח עוקד
וקיו יי יחליפו כח דרשו בנחלת אל להסתפח עוקד
הבין עצי עולה באון וחל ויעקד יצחק כעקדו איל עין במר בוכה חלב שמח עוקד
ויהי מאור יומם כעצם ליל שורו לאמי כי ששונה שנה הבן אשר ילדה לתשעים שנה עין בוכה חלב שמח עוקד
אנא אבקש לה מנתם אנא צר לי לאם תבכה ותתיפח עוקד
ממאכלת יהמה מדברי נא חרדה אבי ואת מאסר עוקד
קח מעמך הגשאר מעפרי ואמור לשרה זה ליצחק ריח עין בוכה חלב שמח עוקד
וידבו כל מלאכי מרכבה אופן ושרף שואלים בנדבה עין בוכה חלב שמח עוקד
אנא תנה פדיון וכופר דבה אל נא יהי עולם בלא דח עין בוכה חלב שמח עוקד
אמר ל אברהם ארון שמם אל תשלח יד אל שלישי אפרים עין בוכה חלב שמח עוקד
יום זה זכות לבני ירושלים בו חטא בני יעקב אני סולח עין בוכה חלב שמח עוקד
לבריתך שוכן וכול שבעה זכרה לעדה סוערה ונגושה עין בוכה חלב שמח עוקד
ואמור לציון בא זמן הישועה ינון ואליה אני שולח עין בוכה חלב שמח עוקד
אל מלך

אביון

אשר כפיו לך שוטח תרצה חטאתי היות סולח בזכות אבותיו בא ובך בוטח
אורח אשר זרח כאור זרח
אחרי בלות שרה וגם הליח ילדה לאברהם שתיל פורח נימול והעלה יום שמיני ריח
בושמו כרוקח מעשה רוקח צדקו עולם בוכה ומתאנח תזכור ואליו תסרך הוכח
אנא ואל אותו באף תזכח אורח אשר זרח כאור זרח
נגד ארוך עמך שוחח ודואג לחטאתו ומר צורח אך מימך צודי בכך בורח
דמיו במימי ישעך הרח כי אתה לבד שומר אמת פוקח עורים והסוגר והגלות
נגש ילד אמה וכמפתח שער פתח לעם כך בוטח אורח אשר זרח
הליל והתפאר בשוא הפח הליל והתפאר בשוא הפח נס בן שלש עשרה ביום קורח

מלתי ולא קמתי להתוכח
 ששם השיבוהו לדגצה
 אך אותך פרא הלא שילח
 פהור כנסה אב להשתבח
 בנגד ואל נא תהיה פוסח
 וילכו יחדו בלב בושח
 בנו מקום מערך ואש נופח
 ובעת עקודי עלי מנבח
 אז צעקי אלים וכל פרוצ
 לו שח לבוש בדים כמו מלתח
 מי יערוך שלחן לכל אורח

גדול זכותי בו להתכרח
 כחץ כבדי הכאב פלח
 יצחק ונס לו אל זבול כותח
 גם כוסרות ערוד כבר פתח
 אין לך בנחלת אל להסתפח
 אמר ראה אותך אני שולח
 עמד והכביט לעשות שמח
 גם מאכלת מעשה טובח
 דאב ודבן עד מקום טולח
 אמר לאביו קום עשה הצלח
 גפי ואל תערוץ ותתיפח
 עליו כאכור קם וכברצח
 זמרה וזה לזה כמר צוח
 חרם וגם לא יאהל ירח
 מרום ואמר אל תהי שולח
 או מי לגר שער יהי פותח
 אותו קחה תחתיו וינתח

ערל כגולל בדם רותח
 אורח
 דבר ועצמי לו אני זבוח
 כל מיס כך עור וגם פסח
 אורח
 קום לך בודר דבור להמשח
 עצים ואש לקח וגם צילח
 אורח
 מושיט אבנים זה חזה לוקח
 אותי עקוד הישב וגם נתח
 אורח
 עמד להבין אל בנו מנבח
 אם זה יחובל לא יהי זורח
 אורח
 יד בו ועולם אל יהי קרח
 איל ראה אנא ואן נוגח
 אורח

אל כלך

וכשחטאו

אבותינו במדבר עמד מטה רבינו בתפלה לפניך ובקש רחמים
 על עמך בית ישראל וקבש חרון אפך מנחלתך וכן אמר
 בתפלתו מלכי ואלדי סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים
 ועד הגה ואתה השיבות כורכי טיבך ובשרתו ואברת לו סלחתי וכן כתוב ויאמר יי סל
 סלחתי כדבורך ולירושלים עירך אמרת לה הגני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי ואנו
 בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו דושחרו פנינו מפני חטאתינו ונכפפה קומתנו מבני א
 אשמתנו ואין לנו פה להשיב ולא פצח להדים ראש ודיאך נעזו פנינו ונקשה ערפנו בדבר
 הזה שנאמר לפניך יי אלדינו ואלדי אבותינו צדיקים אנתנו ולא חטאנו אבל אנהנו
 חטאנו אשכנו בגדנו גזלנו דברנו דופי הערנו ודרשענו זדנו חבסנו טפלטו שקר
 יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צרתנו קשינו ערף רשענו
 שחתנו תעבנו תעינו תעתענו סרנו מבצותיך וכמטפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה
 צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנתנו הרשענו ודניאל איש חמודות אמר
 לפניך הטה אלדי אונך ושמע פקח עיניך וראה את שממותינו והעיר אשר נקרא שםך עליה
 כי לא על צדקותינו אנתנו מפילים תהגונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי שמיסה יי סלחח
 יי הקשיבה ועשה אל תאחר למען אלדי כי שםך נקרא על ערך ועל עמך

עבך ונחלתך רעבי שובך צמאי צדקך מחכי ישעך יכירו וידעו כי לוי אלדינו הרחמים והם
 והסליחות ואל יעב כל חטא ועון את תפלתנו מה נאמר לפניך יושב כרום ומה נספר
 לפניך שוכן שחקים הלא כל דגסתרות והנגלות אתה יודע

אתה

נותן יד לפרשעים וימין פרוסה לקבל שבס ותלמדנו יי אלדינו להת
 להתודות לפניך על כל עונותינו למען תקבלנו בתשובה שלמה לפני
 לפניך כאשים וכנחוחים למען דברך ודבר פה בעבור אכרת אין קץ לאשי חובותינו ואין
 כספר לניהוחי אשכתינו אתה יודע שאדוריתנו רמה ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו כה
 אנו מה חיינו מה חסרנו מה צדקנו מה כחנו מה גבורתנו לפניך יי אלדינו ואלדי אבותינו
 הלא כל הגבורים כאין נגוד ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי כדע ונבונים כבלי השכל
 הלא כל מעשינו תודו ובהו וימי חיינו הבל לפניך שכן כתוב בדברי קדשך ומותר האדם מ
 מן הבונה אין כי הכל הבל

אתה הנדלת אנוש מדאש ותכיריה לעמד לפניך כי מי יאמר לך מה תפעל ומה יתאנן אדם
 חי גבר על חטאיו ותתן לנו יי אלדינו באהבה את יוסהשבת הזה ואת יום הכפרים הזה קץ
 סליחה ומחילה וכפרה על כל עונותינו למען נחול מעושק ידינו וכו נשוב לעשות רצונך ב
 בלבב שלם כדבר שנאמר דרשו יי בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב ונאמר יעזב רשע דרכו
 ואיש און נחשבותיו וישוב אל יי הרחמה ואל אלדינו כי ידבה לסלוח ואתה אלוה הסליחות
 חנון ורחום ארך אפים ורב חסד וכרבה להיטיב ורוצה אתה בתשובת רשעים ואין אתה
 חפץ במיתתן כדבר שנאמר החפוף אחפוף במות רשע נאם יי אלדים הלא בשוכו כדרכיו
 וחיה ונאמר אמור אליהם חי אני נאם יי אלדים אם אחפוף במות הרשע כי אם בשוכו רשע
 מדרכו וחיה ונאמר שובי שובי כדרכים הרעים ולמה תמותו בית ישראל ונאמר כי לא א
 אחפוף במות המת נאם יי אלדים והשיבו חיו

אל

כפלוסך כל מעשים אשמים וגם כעסים אחנן בעד עמוסים טרם נעילת שער
 בחתכך רץ החוטא אור כשלמה עושה אונך לשועתנו הטה טרם יבא שמש

גשנו כרלים	קטנים וגדולים	השג לנו כחילים	טרם נעילת שער
דלתי תשובה	פתח לבת שובבה	השיבנו ונשובה	טרם יבא שמש
הסכת מנו ותישע	ותעבור על פשע	הצלל עון ורשע	טרם נעילת שער
והבט ממרומים	בברית חתומים	וכפר אשמים	טרם יבא שמש
זרוק מי טוהר	וכופר לנו זכר	עשה ואל תאחר	טרם נעילת שער
חיים עוררנו	למענך אדנו	כחול נא זדוננו	טרם יבא שמש
שעננו בדברים	בצום כפורים	רצנו כפרים	טרם נעילת שער
ירענו רשעינו	אל מושיענו	כחול לפשעינו	טרם יבא שמש
כי עמך הסליחה	הצלה ורחוה	שמעה וסליחה	טרם נעילת שער
למענך ולא למעננו	עשה ואל תעננו	חננו ועננו	טרם יבא שמש
בלא מסאלותינו	תו בשוב שאלתנו	סור בשפלותינו	טרם נעילת שער

נחינו בסוד אברתך	חכור לנו בדיןך	תכפר על עדיך	טרם יבא שמש
סלח נא כוואמך	לאנשי שלומך	קדאי בשמך	טרם נעילת שער
עון ופשע שא נא	חמול נא וחוסה נא	זכור פן סלח נא	טרם יבא שמש

ככתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסודך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה וסם נאמר ויאמר יי סלחתי בדברך בעבור כבוד שמך המצא לנו מחול וסולח

פתח לנו שער	ואל ישלפנו שער	רצנו כנער	טרם נעילת שער
ציר כסוד להסביר	חסד להגביר	פן אני אעביר	טרם יבא שמש

ככתוב בתורתך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ונאמר וירד יי בענן ויתיצב עמו שם וקרא בשם יי ושם נאמר ויעבור יי על פניו וקרא יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת בעבור כבוד שמך המצא לנו רחום וחנן למענך רחם נא

קמנו בתחנון	רחום וחנן	הסכת לקול שינון	טרם נעילת שער
ראה כי חדל מעטה	מעיל בדעת עוטה	אונך לשועתינו הטה	טרם יבא שמש

ככתוב בדברי קדשך הטה אלדי אונך ושמע פקח עיניך וראה את שוממתינו והעיר א אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחם רחמך הרבים יי שמעה יי סלחה יי הקטיבה ועשה אל תאחר למענך אלדי כי שמך נקרא על עדיך ועל שמך בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע תפלה למענך ש שמע נא את תפילתינו

שערי רחמים	פתח מדרושים	וקבל תמימים	טרם נעילת שער
תבא לפניך	שועת רחמך	אומרי מי אל כבודך	טרם יבא שמש

ככתוב על יד נביאך מי אל כבודך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזק לעד אפו כי תפן חסד הוא

אשמנו	תבלע	במצלות שועל	מי אל כבודך
	גבורות רחמך	רין קרב	מי אל כבודך

הוצא צדקנו והמציא פחתנו מי אל כבודך וזונות עמך חטן סלחה מי אל כבודך שומאה נקה יה בקדושיך מי אל כבודך כבוש לענות לאומרי לפניך מי אל כבודך ככתוב על יד נביאך מי אל כבודך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזק לעד אפו כי תפן חסד וזיא ונאמר תשוב תרחמנו תכבוש עינותינו ותשליך במצולות ים כל ח חטאתינו וכל חטאות עמך בית ישראל במקום אשר לא זכרו ולא יפקרו ולא יעלו על לב מ מעתה ועד עולם תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר

נשבעת לאבותינו מימי קדם כי אתה סולחן לישראל מן העולם ומחלן לשבטי יש ישורחן בכל דור ודור ודברך אמת וקיים לעד ומבלשדיך אין לנו מלך מחל וסולח אלא א אתה ברוד אתה יי מלך מחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל ומעביר אשמתינו

בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש השבת ו ישראל ויום הגבורים
 ואלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לרבך ביתך
 ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד ע
 עבודת ישראל עמך ותחזנה עינינו בשוכך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז ברוך את
 אתה ואלהינו המחזיר ברחמי מהרה שכינתו לציון

רצה

אנחנו לך שאתה הוא ואלהינו ואלהי אבותינו על חינו המסורים בידך
 ועל נשבותינו והפקודות לך ועל ניסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך
 ושובותך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תבו הסריך
 ומעולם קיינו לך לא הכל מתנו ואלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך מפנינו
 רחמיך וכבוש את כעסך כלה רבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל
 מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך על כולם יתברך ויתרומם שמך מ
 מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה והללו לשמך הטוב באמת

מודים

זכור

לחיים טובים כל בני בריתך
 שמך ולך נאה להודות

וחתום

אלהינו

ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה
 עברך האמורה לאהרן ולבניו כהנים עם קדושיך כאמור יברכך ואלהינו
 וישמך יאר ואלהינו אליך ויחונך ישא ואלהינו אליך וישם לך שלום
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
 אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ואלהינו תורת ח
 חיים אדבה וחסד צרקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה
 בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך

שים

חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונחתם
 לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום

בספר

כי בי ירבו ימיך ויוםי פי לך שנות חיים לחיים טובים
 אלהים חיים

וכתוב

בספר החיים ככתוב בתורתך ואתם הדבקים באלהינו חיים כלכם ה
 היום היום תאמנו היום תברכנו היום תגדלנו היום תדרשנו לש

חתמנו

היום תועדנו	לשובה היום תהדרנו
היום תחתמנו בספר חיים טובים	היום תזכרנו ברחמיך
היום תישדנו לפניך	היום תטהרנו מכל רע
היום תלכבנו	היום תכבדנו
היום תנקנו מעון	היום תמלטנו מכל רע
היום תפקדנו לחיים ולברכה	היום תשמחנו
היום תרוממנו	היום תצדקנו
	היום תענינו
	היום תקוממנו

היום תשמע שועתינו היום תתמכנו כהיום הזה תביאנו ששים ושכחים
 בבגין שלם ככתוב על יד נביאך והביאותים אל דר קדשי ושמחתים בכית תפלתי עולותיהם
 חבתיים לרצון על מזבחי כי ביתי כית תפלה יקרא לכל העמים וכתיב ורצוני יי אלהינו ל
 לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותינו כהיום הזה
 וצדקה וברכה יחיים ושלום יהיה לנו

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

אבינו

מלכנו הטאנו לפניך	אם	אין לנו מלך אלא אתה
אם עשה עמנו למען שמך אם	אם	בטל ממנו גזרות קשות
אם הדיש עלינו בשורות טובות	אם	חדש עלינו שנה טובה
אם בטל מחשבות שונאינו	אם	הפר עצת אויבנו
אם שלח רפואה שלמה לחולי עמך	אם	עצור מגפה מנחלתך
אבינו כלכנו כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריתך		
אם זכור כי עפר אנחנו	אם	אם קרע רוע גזר דיננו
אם כחוק שטר חובותינו	אם	אם סלח וכחול לעונותינו
אבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו והטאתינו כנגד עיניך		
אם החזירנו בתשובה שלמה לפניך	אם	ואל תשיבנו ריקם מלפניך
אם זכרנו בזכרון טוב לפניך	אם	חתמנו בספר חיים טובים
אם חתמנו בספר זכיות	אם	חתמנו בספר ישועות ונחמות
אם חתמנו בספר פרנסה וכלכלה	אם	חתמנו בספר סליחה ומחילה וכפרה
אם הצבח לנו ישועה בקרוב	אם	שמע קולנו וחוס ורחם עלינו
אם וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו	אם	עשה למענך אם לא למעגינו
אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והגורא		
אבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלינו והושיענו		

ונפלין על פגידם ואומרים רחם וחנן ואחר כך אומרים

למקדימים

קוראי פמעמקים	בתפלה	בל תסתם תפלה	פן יקננו מה הועילה תפלה
ידצוך כדמעה	יגיעי בקול צעקה	מיחלי לצדקה	עיניכו לא יכלו מצעקה
משכימים בבקשות	נאנחים ונאנקים	נא אל ישונו נבלמים ורקים	
זכור לצאן נפרשות	נכאבים מורדי דמעה	שוקד בסעדי דמעה	
חרבן בית התפלה	ומעריבים בלחישות	פצם והצילם מכל גזרות קשות	
חשוכי משוש וגילה	כנסיות ומדרשות	להפריח כדשא עצמיתנו היבשות	
	חזול יופי כלולה	קגא תקגא לפקוד על בני עולה	
	זחיי בגולה	קבץ להשים כצאן בצרה במבלה	

ומסי במית ומחיה מסיק מן שאול לחיי עלמא ברא כד חטי אבדה

לקיזה אבדה חייס ומסי לכיבי עבדא דמריד נפיל בקולר נריה תאיב
ותבר קולריה ברך בוכרך אגן ומרודנן קמך דא בכיתא ושכיתא ודא במלקיותא במטא
מינך ברחמך הנפישין אסי לכיבין דתקוף עלן עד דלא ניהו גמרא בשכיתא
נפתח ונימא קדמיה דמרנא בארין מילולא נרצי ברינא סניא חובנא

עברו רישנא זכו לית בנא לאגנא עלנא חרוב בית חיינא וצדא כקוד
בקרסנא גלן מארענא ומפתור אבונא תקפת עלנא יד בעלי דבננא למכלע יתנא כד ח
חין בנא ומטפשות לבנא לא אמדיננא דמסגי חובנא הות כל דא עלנא ומשנא לשנא ח
חובין מוספננא ותקוף דיננא ובשוך קיצנא וכדו מטת זימנא דאתקין מדנא למפתח ספ
ספרנא כתב חושבננא ריתא קבתנא ותבר לבנא מדידעננא דלית מששא בנא ואי בדינא
אתית בהדנא חבל עלנא מה דווא לנא כחדא כלנא נשמע קלנא וממריר לבנא נצוח ל
למרנא ונימר קדמוהי בכשו פורקננא חשינא ומרודנן ולתרעך הודנא מלאכי מרופא ס
סמוכו יתנא ואעילו צלותנא לקדם ברינא אפשר דמתרצי לנא ושמע קלנא וקרע לנא ש
שטרי חובנא מוחץ ורופא ומלא רחמים יושב בסתר מדומים וצופה עד סוף
כל הדומים וחוקר נסתרות ויודע כל נעלמים הביטה וזכור אדבת שלשת קדומים וחוסה
והמלא על צאצאיו רחמים הנרחים והאובדים ופוזרים בין העמים ותפלה עורכים ומער
ומעריבים ומשכמים ומחכים לישועתך לילות ימים מתי תגלה קץ שלומים ואין נביא וחז
וחחה לבשר לענומים קומה אתה ותשמיע קול במרומים פתחו שערים ובא גוי זרע תב
תמימים העירה והקיצה וקמה לעזרת איומים כי כל הוכל ונורא אתה על כל העמים ח
חלילה לך חי העולמים לשכח לנצח ולתנח לעולמים הקם מהרה בית עולמים ושם תשקנו
כיום תנחומים כי אבדנו נגורנו עד לאין תקומים עד ישקף וירא יי מרומים הלא
אבדית לך כנשתא דישראל אם אנשינא לך אנשייה לימיני לא עילנא ליהיכלאי דב
דבשמיא עד דבנינא לך היכלאי דבארעא אי בעת למינדע דאית לי מעושקך אצית וש
ושמעית בבני דסקרשא בעדנא דשמעית כיוני דמנהמן לא יוני נינהו אנא הוא דהוימנא
נהימנא על מקדשי צוחנא על הכלאי בכינא על בני דגלו מפתוראי

מחי ומסי במית ומחיה מסיק מן שאול לחיי עלמא מדר עננו ופרנו ככל גזרות קשות והו
והושיע ברחמך הרבים משיח צדקך ועמך מרו דבשמיא לך מתחנינן כבר שביא ד
דמתחנינן למריה כלהון בני שביא בכספא מתפרקין ועמך בית ישראל ברחמי ובתחנוני הב
לו שאלתין ובעותין ולא נהדר ריקון מנך מרו דבשמיא לך מתחנינן כעבדא
דמתחטי למריה עשיק אגן ובחשוכא שדינן מריקן נפשין מעקתין הנפישין חילא לית בן
לרצונך מרו עביר כדיל קיימא דגורת לאבהתין בת ציון עינה למרה תליה בכיאלכרה
קריא אלדי ומרי ראורא אתקרי דהוא סומכי וסוכרי שכנתיה בי אשרי אסי לכולא ברי וש
ושרי התבשרי התנערי התנערי אלהא על כל מליך ולעלמין הוא ממליך וכל מלמן הוא מ
במליך ולית עימיה שותף מליך את ברחמך עלן מליך ובארחתך נהליך ותימר לציון הא מ
מליך יתי לך

אל עבד גמורן וגלי דכטברן פרישותיה סגיאן ואתוה רברבן יעול לקרמך עילבן רפען
 בען ומילי שפותן ריקן לא יהדרן
 תורתא דמדיא בטולי וברגבי ב
 בשדבי שמשא מרה לא אפקא אול ואפקודה מרה בידא רבקרא אכזראא דכל יומס ולייל
 בשטי רדי לה תורתא תחות טונא בכיא וכן קאמרה בבשורתא מדי אקיל לי מטונאי עני
 לה וכן קאמר לה מה אעביד לך רישא דקנינאי חובך גרמו לך נירך תקיף עליך ק
 קיצא קייצי לך ער דמטי זמנד
 מן דבשמיא בגפיש חטינן קרמך עברין על
 מימרך ולא עברין רעותך השתא בכיסופא אתינו למקרי קמך אי נחא קמך כחול ושבוך
 לחובין
 מן דבשמיא בגפיש חטינן קרמך עברין על מימרך
 ולא עברין רעותך איצית ושמע לקל צלותהון דעמך עביד כדיל טמך ולא ניבד בחובין

מתרצה

ברחמים ומתפיים בתחנונים התרצה והתפיים בדור עני כי אין עו
 עחר שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד יש
 ישראל האומרים בכל יום שמע ישראל שומר ברית אבותינו שמור שאריתנו
 ואל תאבד פליטתינו האומרת בכל יום שמע ישראל יי אלהינו שומר גוי אחד
 שמור שארית עם אחד ואל יאבד אום מיוחד האומרים בכל יום שמע ישראל יי אלהינו
 יי אחד שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד אום קדוש ה
 האומרים בכל יום שלוש קדוש קדוש קדוש שומר גוי רבה שמור שארית עם רבה
 ואל יאבד אום רבה העונים בכל יום אמן יהא שמיה רבא אבינו מלכנו חטאנו
 לפניך אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה אבינו מלכנו לכענך רחם עלינו
 אבינו מלכנו חננו וענינו כי אין בנו מעשים צדקה וחסד והושיענו למען שמך

ועומד עליה צבור ואמר ואנחנו לא נדע מה נעשה וקדיש גמור וכתפלת ערבית מתפללים כשאר ימי האל ואמר
 אתה הבדלת בחוכן הדעת ואחד תפלת ערבית תקועין בשופר תשמח פעם אחת ואין מברכין עלת סודי אין תקיעה
 זו חובה אלא כבני אדם היונאים זכאין מבית דין והם משמיעים את קולם בשמחה ותתועה להדיס קול ויעוד לפי ש
 שהאופר הוא זכר לעקדה והוא סניגורן של ישראל בראש השנה כשם נכנס לדין ושכאין שגור דינא נחמך לזכות ביום
 הכפורים הוי הסניגור יונא עמיה בשמחה והן מקלסין אותו לפי שלימד עליהם סניגוריא ויש אומרים שהא לזכר י
 תכל בעלמא והטעם הנכון שהא לזכר התקיעות שנעשו בימי משה כשקבל לוחות האחרונות בעלייתו בראש חדש א
 אלול וביידידתו ביום הכפורים ועל כן הנהגו הדורות לתקוע בליל ראש חדש אלול תשורת פעם אחת וסאך וסבד לטעם
 זה בפיך ר' אליעזר : ומבדילין על הבוס כסדר מוצאי שבת על האור ועל הבשמים ואפילו אם חל בארבעה
 השבועים ויש שלאחר יום הכפורים אין נטפלין על פניהם ואם הוא חס חמישי אין אומרין ועתה אל הודיענו ולא נ
 וידוי ולא אבינו החזקן ויש מקצות שאין אומרין וידוי ואבינו החזקן ואין נטפלין על פניהם כל עיקר בארבעה ימים
 שבין חס הכפורים לתהאסכות שהן ימי שמחה טבהס עשה שלמה תן שמחת בית המקדש ה יאמחנו בשמחת
 ציון ויברא בקרבנו לב חדש אין

סדר ענין תג הסכות

בחגיגה עשה בתערי תהאסכות דכתיב ובחמשה עשר יום לחדש האביבי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא ת
 תעשו ומנותם תגלה שבעת ימים וצריך אדם לעשות לו סבה לטעם החג ואם היתה עשויה ועומדת שלא לטעם החג ה
 מחדש בה דבר במקד לטעם החג ודיו ולא יחדש בה פחות מטעם וצריך אדם לעשות את סוכתו במקום הראוי לטעמו
 ולמאמץ וליאן ולעמוד בה ביתם וכלילה

ולעשות בה כל זכיו כל שבעת ימי החג . וגבהה של סוכה מעשרים אמה ולמטה עד עשרה טפחים כשרה . פחות מע
 מעשרה טפחים או יותר מעשרים אמה פסולה . ומשך סוכה משבעה טפחים ולמעלה . פחות מכאן כסולה . ודופני הס
 הסוכה כשרים מכל דבר ואפילו ממחצלת וסדיני' המצויין אעפ' שהן מקבלים טומאה ואפילו מן המחבר לקדקע
 אבל הסך אין עושין אותו אלא מעלף וענפים והדומה להן שאינן מקבלין טומאה . ודוקא עלין וענפין שהן תלושים
 מן הקדקע . אבל מחוברי' פסולה : ואפי' התלושין לא הוכשרו לסכך . אלא כשהן מותרין . אבל אם היו אגודין עשויין
 הבלות אינן ראויין לסכך : וענפים שיש בהן אוכלין וקשין שיש בהן טבלים . בזמן שהפסולת מדובה על האכל כשרים
 לסכך : ואם לאו פסולין לסכך : וענפים וענפים שריחן רע פסולין לסכך שהרי אין ראוי לישב בה . ומותר לסכך ב
 בנשרים שאין בהם טלטה טפחים . ואם הם רחבים יותר משלשה טפחים . אפילו אם הפכו על צדיהם פסולין . ואין
 עושין סוכה תחת סוכה או תחת אילן או בתוך הבית : ואם צריך לו לעשות סוכה בתוך ביתו שאין לו מקום אחד ראוי ל
 לכך הרי זה מסיר את הרעפים מעג הבית . ומפקפק את הדיהטים או נוטל אחת מבנותיה ומכך עליהם . ואם היה גג
 ביתו גבוה הרבה הרי זה מסיר את הרעפים ומפקפק ונוטל את הדיהטים ומפירין ומרחיבין שהיא חמתו מרובה מעלתן
 ושהיא בין ריאת לחבריו פחות משלשה טפחים ועושה סוכה תחת איתו האויר . אך שלא יהא עלה נסר או קורה רחבה
 ארבעה טפחים ואיך שלשה טפחים פוסל בסוכה : וכך פסול פוסל בארבע אמות בין מן הצד בין באמצע . אבל פח
 פחות מארבע אמות אין סכך פסול אך שישראל בסכך פסול מעשר טפחים שיפור משך סוכה . מכל מקום אעפ' שאינו
 פוסל אין יטוים ואוכלים ושפתן תחתיו . וסוכה שאמת מרובה מעלתה פסולה והמעובה כמין בית אעפ' שאין כוכבי ח
 חמה נראין מתוכה כשרה . ואסור להסתפק מעני הסוכה כל ימי החג . ואם התנה עליהם ואמר איני בודל מהן כל בין ה
 השמות מותר . והני מילי בעני הדפנות . אבל בעני הסכך אעפ' שהתנה עליהם אסורין כל טבחה . ואם תלה
 בה אגוזים טקדים ורימונים אסור להסתפק מהם עד מוצאי יום טוב האחרון . ואם התנה עליהם ואמר איני בודל מ
 מהן כל בין השמות מותר להסתפק מהם . והוא שלשל הדפנות של סוכה צריך ליתן צורת הענפים למעלה דרך גי' לתן ד
 ודופני הסוכה צריך לכל הפחות שיהיו שתי דפנות שלמו . ודופן שלישי די אפי' בטפח ועושה אותו טפח מוחק כחות משלש
 פומך לדופן והוא עושה לה צורת פתח . וצורת פתח נקראת קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהן כמו משקוף ומזוזות
 וסוכה שיש לה ארבע דפנות או שלש שלמות אינה צריכה צורת פתח . אך מצוה לבנותה בצורת פתח וכל דבר שהוא יכול ל
 לבנותה . וכל שעה שאדם נכנס בסוכה לסעוד שם או ללמוד או לישן או אפי' לטייל שם . מברך . באי אמה אקבול לישב
 בסוכה . ובליל ראשון מברך שהחיינו ואם ביד עליה שהחיינו בשעת עשייתה או בשעת חדושה אינו מברך על יד אלא
 לישב בסוכה בלבד . ויש סודדין על הכוס לאחר הקדוש ברכת . לישב בסוכה . ובזמן אחד פותרין הקדוש והסוכה ואם
 תאמר הרי אמת חכמים כל המנות בלן מברך עליהן עובר לעשייתן . לא נאמר כן אלא למעט לאחר עשייתן . אבל כ
 כל זמן שהוא מתעסק בה קרני קודם לעשייתה . שהרי הברכה חלה עליה להבא . ויש מדקדקין בעצמן
 לברך מעומד בערס ישיבתן ואין צריך בכך . והנכנס לישב בסכת חבריו צריך לברך .

היה יושב בסכה וירדו גומים . או שהיו זבובין מצעירין אותו . או שהיתה הרוח מנשבת ומפריחת קטן
 וקסויין בכוס או בקערה או טנולר לו שם צער אחד שעל ידי צער כזה היה מסנה מקומו בביתו מפנה לפנה הרי זה רש
 רשאי לזאת מסכתו . דאין תשבו כעין תדור בעינין . ובגומים מועטים או רוח מצויה או דבר קל שאין דרכו ל
 לפנות מקומו בכך בביתו . אינו רשאי לזאת מסכתו בכך . והרבה הקילו בני אדם במנות סוכה . והטוב יספר
 בעד : והרעה לידע קצת מעברה יקחא בסוף נבואת זכריה בהפטרת יום טוב הראשון של חג :

מצות לולב ואגודתו

לולב והדס וערבה ואפרוח אין יוצאין בהם בגולח מירחאל : אבל גוי שגזל מגוי נתן לישראל יוצאין בהם : ואין אדם
 יוצא ביום טוב ראשון בלולבן של חבריו אלא אם כן נתנו לו במתנה : אבל בשאר הימים יוצא בו ואינו צריך ליתן לו
 במתנה : ויום טוב ראשון כשהוא נתנו לו במתנה . אם נתנו לו בסתם

פלי תבואי הדי יפה . ואם אינו רוצה ליתנה במתנה סתם . אלא על מנת שיחזירה לו הדי זה אומר לו הדי הוא לך במתנה
 על מנת שתחזירה לי לאחד שתזכה בו ובמתנתו . ונותנו לו ומכרך עליו . ואחד כך מחזיר ליה ואם לא החזיר לו לא .
 תבא . שהדי לא היתה המתנה אלא על מתן . ואם הגותן נתנו במתנה לחבירי בעל מתן והאקבל נתנו לחבירי וחבירי
 לחבירי והאדון החזיר לבעלים הראשונים כלם יצאו ידי חובתן . ואין ראוי לאדם ליתן לולב מתנה ביום טוב ר
 ראשון לקטן לבי שיט יד לקטן לקנות לעצמו ואין לו יד להקנות לאחרים והאקבל אחרי כן מיד על קטן . ומכרך עליו
 נמנח שמכרך בלולב שאינו שלו ואדון שקנו לולב ואדונו בתפוסת הבית . או בני בית הכנסת שאין להם אלא לולב וא
 ואדונו אחד . וכן האותפין הדי הן נמנחן כל אחד ואחד חלק לראשון והראשון נתנו לחבירי וחבירי לחבירי עד
 שיצאו כלן ידי חובתן . ומנות לולב שהיא לח וסלס בעלת סלס היא מפורסין או קטומין . ומתאז העומת סלס ק
 קיימת ושהיא איש ארבעה טפחים בשדה לבד מן העלף וכל מה שחוקך למטה ומקטת אין בכך כלום רק שהיא מעור
 ארבו שלם . וכן ההדס מנתו בלח ושלא יהא ענבו מרובין מעליו . ואם היו מרובין ומעטן כשר ואינו ראוי למשנן
 ביום טוב . ועבות נקרא ההדס הנמנח בו שלשה עלין בקן אחד זה אצל זה ואם נשדו עליו ולא נשתדד בהן אלא סורה
 אחת של עלין שלמין על ראשיהם כשר רק על כל אחד ואחד . ויש אומרים שטרך שיצמיד בהן שלם שוררת עלין א
 אצל ראשיהן על כל אחד ואחד ומנות סלס היא ההדס קטום ואם אין לו אלא קטומין יצא בהם . ומנות ההדס
 בשלשה הדסין שלמין או קטומין אבל בפחות אפי' בשלמין אינו יוצא . ומנות ערבה שתהא לכה ושלה וסויה לערבה
 קנה שלה אדום עלה שלה מעוק ופיה חלק . ומנות אדומת שהיא לח ושלם ושהיא בו עוקנו ופגומה ולא היא חזית
 על חומה כלל . ובשאר מקומות לא היא בו חזית בשנים ושלה מקומות ולא היא בו נקב אפילו אינו מפורס
 ולא היא מעורב ברשום אחד שאינו כגורו ושיעורו לכל הכחות בבביתו ושיעור הדס וערבה שלם טפחים . וטרך ל
 לאגור הלולב ההדס והערבה אגודה אחת בקשר של קימח אבל האדונו נוטל בפני עצמו בלא אגודה . וארבעה מיני
 סבלולב מעטבין זה על זה בזמן שאינן מרוין כולן אצלו אבל בזמן שהן מרוין אצלו אפילו בך על כל אחד בפני עצמו
 יצא וירא שמים יתבון לעשות מנה כהלכתה בוריות ולא בעולה . ומנות לולב אחד ואדונו אחד שלשה הדסין וא
 ויש ערבות ואין להרבות בלולב ואדונו אבל בערבה והדס נהגו להרבות בהן . ומנות נטילות לולב ביין ואדונו
 בשמאל וטרך ליטול אותו חך גדילתן ושדו של לולב טרך שהיא סגד לבו של אדם . ובשעת בריה מעטבין בו
 ומנות נענוש מולך ומביא מעלה ומוריד שלשה פעמים מלבד זה עושין נענוש אחד . וברכת לולב

באי אבדה אקבו על נטילת לולב

ושהחזיר ואין מברכין בו שהחזיר אלא יום ראשון לנטילתו בלבד . והמכרך על הלולב ראוי לברך קודם שיאחזו ביה
 או עש נטילתו אם כן המולך לולבו לבית הכנסת וילכטו סלס כחך גדילתו או ישלחו ביד קטן . וטפחים של לולב
 והדס וערבה באמה בת חמשה טפחים עשה אותן בן עשה זא מהן שלשה טפחים להדס וערבה והשאר ללולב . ומנה ה
 הלולב כשר בשלשה טפחים וחצי ואין מברכין על הלולב אלא ביום אבל בלילה אין מברכין עליו ואינן רשאין לטללו
 ואפילו ביום לאחד שביד על הלולב והחזיר למים אסור לטללו . ומנות ארבעת מינין הללו בלחן ואם אין להם
 לחים מה יעשו מוטב שהיו מברכין על היבשן ולא תשתבח מהן תורת לולב . שכן אמרו חכמים העשה בבני כרסן שהיו
 מורגין לולביהם לבניהם . וחוקא פסלות זה של יבשות וחוקא איתו כדי לקיים את האמנה במקום שאין לחים מרוין
 שם שאין פסלותן קשה אלא על פס לא האמנים יאללו יה אבל פסלות הבא להם מהאדונו אחר אין חוקא איתו לפיכך
 צריך אדם להיות עינו טובה על המתנות לאתו ממנו בעין יפה כדי לקיים את האמנה מן הז' בחד לביתו ולהחיה : ש
 שכן אמרו חכמים ולהדור מנה עד שליש במנה ועוד אחר עד שליש משלו מכאן וחילך משל הקדוש ברוך הוא ויוצא
 להחזיר את הלולב במים ביום טוב ולהסוף מים בכלי אם היו מים מועטים כדי שלא יתבטו . ואף על פי שאסור ש
 מעטבי ההדס מתבטלין וגם עלי ההדס גדלן משני לחות המים ורטיבותו והדי הוא קרוב להיות תלדותו טעם שהיא הל
 מלאכת אסור מכל מקום מותר שאין זריעה ונטילה בתלוש אלא במחזיר לקרקע

סדר תפלות של חג הסוכות

בערב חג הסוכות מחדית אין נוספין על פניהם ואם הוא יום שני ומחזירין את אומר ועתה ולא החזירי ולא אבינו החזקו
 ובמנהג התפלות כשאר הימים ואין נוספין על פניהם . ובתפלת ערבית אומרים ברכו אשר בדרו ואם הוא סבת
 אומר אשר כלה וכו' עד השנים סבת שלום ואומר ושומת ואלה מעשרי . ואם חל ל לית בבחד ימי החול אומר מערב
 של חול אשר בדרו וכו' ואלה מעשרי ואומר קדיש עד לעילא ואומר חן עד האל הקדוש ואחד כך אומר . 7 ד

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וחמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו

ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו חכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך חכרון משיח בן דוד עבדך וחכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום חג הסוכות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחיים וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנן ורח ורחים אתה

והשיאנו

יי אלהינו את ברכת מועדך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו כטובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והגחילנו יי אלהינו באהבה ובברצון בשמחה ובששון שבתות ומועדי קדשך ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל וחמנים

ואומר רצה ומודים ועיס טלום וכו' וקדיש גמור ועלינו לשבח וקדיש בלא תתקבל ואם חל בשבת אומרים אחד עיס טלום ויכלו ונמן אבות חיות מקדש השבת ואומר קדיש גמור ועלינו לשבח וקדיש בלא תתקבל ונדל וכמחל להיות יום טוב במעשרי שבת מתפלל תפלת ערבית כשאר לילי יום טוב של סוכות ואומר

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת

ותודיענו

מספטי צדקך ותלמדנו לעשות חוקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו באהבה מספטים ישרים ותורת אמת חוקים ומצות טובים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ותגחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותודיענו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הדגל ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב הברדלת ואת יום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי המעשה הברדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך ותתן לנו

קדוש על המס לסבת שחל להיות בשבת

ויכלו

הסמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ברא פרי הגפן

אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה
 שבתות למנוחה ומועדים לשמחה ותגים וחגים לששון את יום השבת הזה ואת יום חג
 הסוכות הזה זמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
 העמים ושבתות ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מ
 מקדש השבת וישראל והחגים ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו ו
 וקיימנו והגיענו לחג הזה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לישב בסוכה

ואם חל להיות במוצאי שבת

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מ
 מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ו
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה ותגים וחגים לששון את יום חג הסוכות הזה ו
 זמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומ
 ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש ישראל והחגים
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 המבריל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לגוים בין יום השביעי לששת ימי המ
 המעשה ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב תבדלת ואת יום השביעי הגדול והקדוש מש
 מששת ימי המעשה תבדלת וקדושת וקדושת את עמך ישראל בקדושתך ברוך אתה יי המב
 המבריל בין קדש לקדש ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לז
 לחג הזה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה

ואם חל להיות בשאר ימי השבוע

ברוך

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן
 לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה ותגים וחגים לששון את יום חג הסוכות הזה זמן ש
 שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי
 קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש ישראל והחגים ברוך אתה יי א
 אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לחג הזה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה

ובליל שני מברסין טהיינו וכוונת על שתי כפרות ממנוס לחס משנה וכוונת אחזק מחיי יעלה ויבא כבונה יחמלס ו
 ואס טעה ולא הזכיר חזר ואס נזכר קודם טפתח כהנוכ ואמטיב לחזר

באי אמה אשר נתן מועדים לשמחה לעמו ישראל לאות ולברית באי מקדש ישראל והחגים

ואינו חזר וכוונת לחזק נחמנו וכוונת מחממים בבקד לבית הכנסת ולחזר וזוהרת של שבת כס ה' מלך תגל
 חזר ויחא בעו כזמירו של שבת וחזר לחד כטנונו וחזר ק עמוד החזן לפני הארון ומתחיל וחזר רצות לטמות חזר

שיר

לאל הוזה לשמו
ברכו לשמו ממקום

הנקדש בקדושה רבת
כי הוא אל דגול מדבבה

שירו לאל

מי לא יודה שמך אלי
נגלה בכבודו גם הפלא
כתר תורה ובתורה גואל
פרש ענו מסך למו
בסוכה חופפם ממרומו

מלך עליון ארד נעלה
עמו בחר לו לסגולה
באו לבני יעקב סלה
אש מאיר לילה לא כבה
לסוך עמו ברוב חבה

שירו לאל

תיכן שמים בורת
הרכין אותם אז בורת
וכבודו צץ על כפרת
נועד שם לישראל עמו
צום מצות יעשו לשמו

אל בם לעד הבין כסאו
כנס על הדר עת באו
בין הסוכים שת מוראו
ונביאו בן עמרם ניבא
בם ישביעם שפע טובה

שירו לאל

תולה תבל בימין עזו
מלכות בשכינת עזו
לעשות סוכה במשוכה זו
ובעשרה נקדיש לשמו
על כן לא נתפרש עלומו

תאר בניו גם הבתירם
על כן צום גם היסירם
שבעה כד שבעה אל רם
על כן שם יוד אוד גובה
אל ארכה אין קץ ולרחבה

שירו לאל

יום הקם סוכת כן ישי
בסת ההיא יובל שי
אז הצדיק יהיה רשאי
בימין נצח תוך אולמו
לראות כי נצחון עמו

ושכון תוך שבטי ישראל
עם נודא אל ישעד יואל
הרים יסוב ישועת ישראל
סגוריוס יוצא ובא
נוטל לול ברץ במסוכה

שירו לאל

הלל אשא עם קול תודה
ובערבי נחל תוך עדה
כי נודע אל בהודה
חזקו בניו שישו עמו
נשמת כל חי תודה לשמו

בפרי עץ הדר ותמרים
עם הדסים ארים שירים
גדול הוא בישראל ברים
הוא ישביעכם רב טוב הבא
גואלינו הוא אות בצבא

שירו לאל

ואומר נשות כל די עם אלדי הדיחמוניס ויש מנהגן לומר בין רשות לקדים
 רשות אחד כגון די עוקי או די מלכי וחס כבר כתובים
 בתפלות של שאר מועדים וואמר קדים עד לעילא
 וקודם טיאלר ברבן אומר זה היננו

אבתר

למי זאת עולה	לנורא עליה	זיר תהלה
למלך רם ונשא	כגף רננים נעלסה	באור רננים אעלסה
לחן על ארבע	לכספר רובע	גדתי ארבע
בלקחי לילב ואגודה קדוש	לפני קהל ועדה	אסלך בשבח ותודה
דעם להוציא בצדק	לשפטם בצדק	ודוש כמו צדק
וכוהב אצא	ומליצי ירצה	הלל כם אפעה
קראתך אל אבוש	והט בעול תכבוש	ודובץ בפתח יבוש
לסכך ולקרנות	להם להודות	זכר סנוך לדורות
שבשה להסתוסכה	כחוק נסוכה	חסות בעול סוכה
חסדי דוד זכרה	בכל דוד ודוד אזכרה	טלול עננים אזכרה
ותרב גזילתי	ותכון מלכותי	יה הקם סכתי
לדוד ולזרעו עד עולם	מלכותו עד העולם	כימי עולם
מלך ממלך מלך	הוא עדי עד ימלך	לדוד ודוד תמלוך
ולעבוד על פסע	על עם מסוע	מדרה להצמיה ישעו
עין בעין נחוד	בסוכך לגן אגוד	נחזה כעודך
ולא כם מרתח	ובצל לקחודך ימתח	סוכתך עליהם תמתח
לזוכר שבושה	למזות רבושה	עצים בנושלים ארבושה
כי כבודו הוד והדר	אקה לנאוד	פרי עץ הוד
לכלו כבוד אימ	אשא לדאמר	צמח תימר
למכיש ברת אבות	אאסוד בעבות	קיות ענף עץ עבות
לדגל מרכבה	וצמחי רכבה	רנני שרבה
לחסר חצוצרות	בם זפור מצרות	שתולים בחצרות
בליצאת חפודה מפיקודש	לסודרה כפרה	תבנים לכפרה

אָמַר

אוֹתָךְ סֵלָה בְּהוֹד וְהוֹד וְתִהְיֶה גּוֹאֵל הַצְמִיחַ גְּאוּלָּה דְרוֹשׁ אִיּוֹמֶיךָ
 לִשְׁם וְלִתְהִלָּה הַצְגִים הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה וּבְלוֹלֵבִיָּהֶם אִיּוֹמֶיךָ לְשִׂמְחָה זֶה
 זֹעֲקִים לְפָנֶיךָ שִׂיחָה חֲמוּל עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה וְהַצְלִיחָה שׁוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יִקְרַע
 עֲדַת אַהֲוִיִּים כּוֹדְעִים וּמְדִיִּים וּמְשַׁתְּחוּיִים לְשַׁעַר בַּת רַבִּים מִחֲמַדְסֵי תָן לָהֶם נָא שִׂמְחָה
 עִמָּדָם שֶׁאֵינָא חֲשָׂאֲתִיהֶם עֲבוּר עַל פְּשְׁעֵיהֶם פִּיצְחִים הֵלֵל וְתוֹדוֹת צוּר הַיּוֹדֵעַ עֲתִידוֹת
 קוֹל לְהַשְׁמִיעַ אֹתָם לְחַדוֹת רַחֲמֵם כְּנִשְׂאֵם אֲגוּדוֹת שׁוֹקֵדִים וְאוֹתָךְ מִקְדִּישִׁים שִׁבְחָךְ
 בְּפִיהֶם רוֹחֲשִׁים תּוֹמְכִים וּבְרוּךְ לְחַשִּׁים תַּמְכִּים כְּאִיל תְּרִישִׁים

אָנָּה

הוֹשִׁיעָה נָא בְּנֵי עַפְרַיִם מִי מִנָּה גּוֹאֵל הַצְלִיחָה נָא דוֹדְשִׁיךָ בְּכֹל עֲוֹנָה דָּק
 דָּקָם סוֹכַת דְּגוּפֹלֶת וְאֵל תְּהֵא מוֹשְׁפֶלֶת זְכוּר אִיּוֹמָה הַגְּקָהֶלֶת חוֹפֶפָה כִּי ב
 בְּסוֹכָה נִאֲהֵלֶת שׁוֹב הַצְמַח שִׂמְחָתָם יֵה כִּפֹּר אֲשַׁמְתָּם כֹּלָה עֲתָה אֲנַחֲוֹתָם לְמַעַן חִישׁ
 פְּרוּתָם מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹתָם נִהַג שִׂמְחָתָם שִׂמְחָ עֲדָתָם עוֹדֵר פְּרוּתָם פֶּה לְחִתְנָם צ
 צִמַּת קָבֵל מַעֲנֵם רוּחַם דְּמוֹתָם שְׂמֹר הַדּוֹרִים שְׂמֹחֵם תְּקוּמָם עַד
 עַדְדִים כְּקָרִיעַת יַם סוּף לְגוֹרִים

וְאוֹמֵר רִשׁוֹת לְבָרְכוּ וְהוּא יַעֲדוּךָ כֹּל

יַעֲדוּךָ

כֹּל עֲבוּדֶיךָ לְגוֹרֶיךָ כִּי אֵין חֶקֶךָ כִּי אֵין חֶקֶךָ לְהִלְלוֹךְ וְשִׁיחַ
 צָבָא שְׂחָק וְחַיּוֹת וְשִׂרְפִים הֵלֵא נִלְאֵי הֵלֵא נִלְאֵי חֶקֶךָ אֵיפֵה יִקְרַךְ
 חֲסִידֶיךָ בְּבֵיתְךָ שִׁיר עוֹרְכִים תִּמְרוּ זָבַח תִּמְרוּ זָבַח עֲבוֹדַת בֵּית דְּבִירֶיךָ
 קְדוּשָׁה אֵל תִּגְוֵי שִׁבְחָ וְתוֹחָה וּבְרַכּוּ אֶת וּבְרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ
 וְהַקְהֵל עוֹנִין בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד

וְאוֹמֵר תְּמַלֵּה יִצְחָק עַד גְּאוּלַּי יִשְׂרָאֵל כִּמוֹ סַעֲוֹתָי בְּחַל וְאִם יֵאָדָּם כְּבִיבְתָא עַד גְּאוּלַּי יִשְׂרָאֵל וְאִחֶיךָ כִּין
 בְּחַל כִּין כְּבִיבְתָא אֲוִמְרִין עֲמוּנָה עֲמָרָה כְּסִדֵּי הֵזֶה

בְּרוּךְ

יְיָ שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ
 אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים שׁוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל זֹכֵר
 חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְכִיָּא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאֵהֲבָה מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹדֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ
 אֲתָה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם אֲתָה גְבוּר לְעוֹלָם יְיָ מַחִיה מַתִּים אֲתָה רַב לְהוֹשִׁיעַ מִ
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מְתִיר אֲסוּרִים וְ
 וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּנֵי עַפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמְיָה וּמַחִיה וּמַצְמִיחַ
 לְנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב וּנְאֻמָּן אֲתָה לְהַחֲיוֹת מַתִּים בְּרוּךְ אֲתָה יְיָ מַחִיה הַמַּתִּים :

כְּתוּב

יִתְנוּ לָךְ הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם קְבוּצַי מַטָּה יַחַד כֻּלָּם קְדוּשָׁה לָךְ
 יִשְׁלְטוּ כְּפֵה שְׁנֵי אֲמָר עַל יַד נְבִיאֶיךָ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְ
 וְאָמַר : קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

כבודו לשבתך ברוך יאמרו ברוך כבוד יי מנקהו ונדברי קדשך כטוב לאמר
ימלך יי לעולם אלדיך ציון לדור ודור הללויה לדור ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מ
מזם וקדוש ושבתך אלדינו כפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברו
ברוך אתה יי האל הקדוש

אתה

בחרתנו בכל השמים אהבת אותנו ורצית בנו ורחמתנו מכל הלשונות
קדשתנו במצותיך וקרכתנו מלכנו לעברתך ושמך הגדול והקדוש של
עלינו קראת ותתן לנו יי אלדינו באהבה מושעים לשמחה וחגים חמנים לששון את יי השבת
הזה ואת יום חג הסכות הזה זמן שמחתנו כקרא קדש זכר ליציאת מצרים אלדינו
ואלדי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכר
זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה ל
לחן לחסד ורחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום חג הסכות הזה זכרנו יי אלדינו בו
לטובה ופקדונו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחיים ותנו ורחם
עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחום אתה והשיאנו יי אלדינו את
ברכת מועדך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו כטובך שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
והגדילנו יי אלדינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבתות ומועדי קדשך ברוך אתה יי
מקדש השבת ו ישראל וחמנים

רצה

יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והטיב העבודה לדבר ביתך
ואשר ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך ותחזנה ענינו בשוכך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמאז ברוך א
אתה יי המחזיר ברחמי מהרה שכינתו לציון מודים אנחנו לך שאתה הוא יי א
אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו ומסורים בידך ועל נשמותינו הפקדות לך ועל נסך טב
שכבל יום ויום עבנו ועל נפלאותיך ושוכותיך שכל עת ערב ובקר וצהרים הטיב כי לא כלה
רחמך המהם כי לא תמו חסדך ומעולם קוינו לך לא דבלמתנו יי אלדינו ולא עזבתנו ו
ולא הסתרת פניך מבנו על כלם יתברך ויתרופם שמך מלכנו חמיד כל החיים ורוך סלה ה
ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות אלדינו
ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המסולשת בתורה ובתובה על ידי משה עבדך האמדה מפי
אהרן ובניו כנגים עם קדשך כאמר יברכך יי ושכרך יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך בר
ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אל
אלדינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בע
בעיניך לברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום
ואחר כך אומר

אתה יי אלדינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב
אתה יי אלדינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
אתה יי אלדינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לגבור את ההלל

ברוך

ברוך

ברוך

הזה

וקורא ההלל גומר כל ימי סכות והוא כתוב למעלה בתפלת ראש חודש ואחר שגמר הלל אומר
קדיש גומר עם הלולב בידו וכשמסור הלולב מידו אומר הוטייעה את עמך וברך את מחלתך ע
ורעם ונשאת עד העולם ואחר כך אומר אכתוב נח טפתי והוא כתוב בתפלת של פסח - ומזניאין
ספר תורה מן הארץ ואומר זה המזמור

למנצח

בנגינות מזמור לאסף שיר: נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו:
ויהי בשלום סכו ומעונתו בציון: שמה שבר רשפי קשת פגן וחרב ו
ומלחמה סלה: נאור אתה אדיר מהררי מרף: אשתוללו אבירי לב נמי שנתם ולא מצאו כל
אנשי חיל יריהם: כגערתך אלדי יעקב נרדם ורכב וסוס: אתה נורא אתה ומי יעמוד לפניך
פאו אפך: משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה: בקום למשפט אלהים להוטייע כל ענף א
ארץ סלה: כי חמת אדם תודך שארית חמות תחגור: נדרו ושלמי ליי אלהיכם כל סביבי
יובילו שי למזרא: יבצור רוח נגידיים נורא למלכי ארץ

ואומר גדלו ואחר כך אומר כי עס ה' אקרא והוא כתוב בתפלת של פסח: וקריין ה' בני אדם
כפר אומר אל הכהנים: ואם האם שכת קריין טבעה: והילך הקריאה

ודבר

יי אל משה לאמר: שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליי: ושור או שה אותו ואת בנו
לא תשחטו ביום אחד: כי תזבח זבח תודה ליי לרצונכם תזבחו: ביום ההוא יאכל לא תות
תותירו ממנו עד בקר אני יי ושמרתם את מצותי ועשיתם אותם אני יי: ולא תחללו את שם
קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מקדשכם המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאהלים אני יי: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם מועדי יי אשר תקראו אותם בקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון בקראי קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליי בכל מושבת יכם
אלה מועדי יי מקראי קדש אשר תקראו אותם כמועד: בחדש הראשון בארבעה עשר ל
לחדש בין הערבים פסח ליי: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליי שבעת ימים מ
מצות תאכלו ביום הראשון מקראי קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם א
אשה ליי שבעת ימים ביום השביעי מקראי קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:
וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ו
ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והכאתם את ע
עומר ראשית קצירכם אל הכהן: והגוף את העומר לפני יי לרצונכם ממחרת השבת יניפנו

הבהן : ועשיתם ביום הגפכם את העומר כבש תמים בן שנתו לעולה ליה : ומנחתו שני ע
עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליה ריח ניחוח ונסכו זין רביעית ההין : הלחם וקלי וקרמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הבאכם את קרבן אלהיכם ואת עולם לדורותיכם בכל כ
מושבתיכם : וספרתם לכם במחרת השבת מיום הביאכם את עומר התניפה שבע שבתות
תמיכות תהינה : עד במחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חרשה
ליה : מבושבותיכם תביאו לחם תניפה שתי עשרונים סלת תהינה חמץ תאפינה בב
בבורים ליה : והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואלים
שנים יהיו עולה ליה : ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח ליה : ועשיתם שעיר עזים אחד ל
לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים : והגוף הבהן אותם על לחם הבסרים תניפה ל
לפני יי על שני כבשים קודש יהיו ליה לכהן וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו ואת עולם בכל מושבותיכם לדורותיכם : ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תבלה פאת שורך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תשוב אותם אני יי
אלהיכם : ודבר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי
באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו ו
והקרבתם אשה ליה : ודבר יי אל משה לאמר : אך בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליה : וכל מ
מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכפר עליכם לפני יי אלהיכם כי כל ה
הגפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה : וכל הגפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי את הגפש והיא מקרב עמה : כל מלאכה לא תעשו ואת עולם כ
בכל מושבותיכם לדורותיכם : שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש
בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם : ודבר יי אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליה : ביום
הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליה ביום השמיני
מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליה עגרת היא כל מלאכת עבודה לא תעשו אלה מ
מועדי יי אשר תקריבו אותם מקרא קדש לדקריב אשה ליה עולה ומנחה וזבח ונסכים דבר
יום בזומו : מלבד שבתות יי ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדתיכם ומלבד כל נדתיכם אשר
תתנו ליה : אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחלו את חג יי
שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם ביום הראשון פרי ע
עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושמתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים
וחגגתם אותו חג ליה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם בחדש השביעי תחגו אותו :
בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל יושבו בסוכת : למען ידעו דורותיכם כי בסוכת
הושבת את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יי אלהיכם :
וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל

ואומר קדיש עד לעילא ומצויין ספר שני ואומר חלקים האיבנו והמשטור קראו כפר פכח ומתחיל

ובחמשה

עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו וחגותם חג ליה' שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח ניחוח
 ליה' פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: ו
 ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר ואחד לשלשה עשר פרים עני עשרונים
 לאיל האחד לשני דאלים: ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים ושעיר עזים
 אחד חטאת מלבר עולת התמיד מנחתה ונסכה:

חמטורין בזכיה הנה יום בא לה' ואומר הכרפות האזונות וכבר כתבתם בתפלת של עבת

(וזהו) הפטרה

הנה

יום בא ליה' וחלק שלך בקרבך: ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה
 ונלכדה העיר ונשטו דבתים והגשים תשכבנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם
 לא יכרת מן העיר: ויצא י' ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום
 ההוא עז הר הזתים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזתים כחציו מזרחה ויבה גיא ג
 גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא הר' כי יגיע גיא הרים אל אצל ונ
 ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובה י' אדרים וכל קדושים עמך
 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע ליה' לא יום
 ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים ח
 חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובהרף יהיה: והיה י' למלך על כל ה
 הארץ ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו אחד: יטוב כל הארץ בערבה מבעד לרמון נגד ירושלים
 ודאמה וישבה תחתיה למשער בנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנים וממגדל חננאל
 עד יקבי המלך: וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח: וזאת תהיה המגפה
 אשר יגוף י' את כל העמם אשר צבאו על ירושלים המק בשדו והוא עומד על רגליו ועניות
 תמגה בחוריהן ולשונו תמק בפיהם: והיה ביום ההוא תהיה מהומת י' רבה בהם והחזיקו א
 איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב
 ודב וכסף וכגרים לדוב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס דפרד הגמל והחמור וכל בהמה אשר
 יהיה במחנות ההמה במגפה הזאת: והיה כל דגיתר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו מדי
 שנה בשנה להשתחות למלך י' צבאות ולחונ את חג הסכות והיה אשר לא יעלה מאת מש
 משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך י' צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: ואם מ
 משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגוף י' את כל הגוים אשר
 לא יעלו לחוג את חג הסכות זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחוג
 את חג הסכות: ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליה' והיה הסירות בבית י' כמזרקס
 לפני המזבח: והיה כל סור בירושלים וביהודה קדש ליה' צבאות וזבאי כל הזוכים ולקחו מהם
 ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד מצית י' צבאות ביום ההוא

ואומר הכרפות אחרונות והם כתבות בתפלת עבת ואומר על התורה כסדר הזה

בואלנו

על

הלתפארת

התורה ועל העבודה ועל הגביאים ועל יום השבת הזה ועל יום תג הסכות הזה
שנתת לנו יי אלהינו למנוחה ולקדושה לששון ולשמחה לחיים לכבוד ולת
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכין את שמך תמיד אלהי ישענו ברוך
אתה יי מקדש השבת ישראל והזמנים :

ואומר יחזן יהי רצון ואם הוא טבתאומר מי סברך וכי ואני אשרי וחזר ספר
תורה בארון ואומר יהללו ואומר קדיש עד לעילא ומתפללים תפלת יוסף ואמר

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והגדול אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזכר ה
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוהר ומשיע ופגן ברוך
אתה יי בגן אברהם

אתה

גבור לעולם יי מחיה פתים אתה ורב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סוכך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמתו ל
לישיני עפר מי כבוד בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב
ונאמן אתה להחיות בתים ברוך אתה יי מחיה הבתים

כתר

יתנו לך הזוני מעלה עם קבוצי כטה יחד כלם קדושה לך ישלשו כמה ש
שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם משדתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו
לעמיתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו ממקומו יפן לשמו המיוחדים את שמו
ערב ובקר תמיד בכל יום פעמים באהבה ואומרים שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא ישמיענו ברחמי שנית לעיני
כל מי להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם וכדברי קדשך כתוב לאמר ימלך יי
לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה

לדוד

אתה

ודוד נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושכחך אלהינו מפנינו לא ימוש
לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יי האל הקדוש :
בחרתנו מכל העמים אהבת איתנו ורצית בנו ורוממתנו בכל הלשונות ק
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתיך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומשעים לשמחה ותגים חזנים לששון
את יום השבת הזה ואת יום תג הסכות הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :
חטאינו גלינו בארצנו ונתרחקנו מעל ארמתינו ואין אנו יכולין לשלוח ל
ולראות ולהשתחוות לפניך בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא ש
ובכן יהי רצון מלפניך אב
שמך עליו מפני הוד שנתלחה במקדשך
והחזן מלך יעקב שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך

ומפני

והחזן מלך יעקב שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך

הרבים ותבנהו מדרה ותגדל כבודו בימינו אבינו מלכנו אלדינו ואלדי אבותינו גלה כבוד
מלכותך ומלך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורנו מבין הגוים ונפ
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי אלדינו לציון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומספין כהלכתן וכו
ומוסף יום העבת הזה ומוסף יום חג הסכות הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמ
כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור
וביום השבת שני ככשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו ע
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
וחגותם אותו חג ליי שבעת ימים והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח ליי פרים בני בקר שלשה
עשר אלים שנים ככשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו ומנחתם ונסכיהם כמדובר ש
שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל וישירון לכבש חין כנסכו ושעיר לכפר ושני ת
תמידין כהלכתן

ישמחי בפלכותך שומרי שבת וקראי ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו כשוכך וב
ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית

אלדינו

ואלדי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה
עלינו בהמון רחמיק בגלל אבותינו שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה
וכונן בית מקדשך על מכוננו ודראנו בבנינו ושכחנו בתקוננו והשב שכינה לתוכו והשב יש
ישראל לנחיהם והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירה ולזמרה ושם נעלה ונראה ונשתחוה ל
לפניך בשלוש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכרך את פני יי
אלדיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי רי
ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלדיך אשר נתן לך

והשיאנו

יי אלדינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאמר אמרת ו
ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך וכן חלקנו בתורתך
שבענו משוכך שמחנו בישועתך וטוהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלדינו באהבה ר
וברצון בשמחה ובששון שבתותי מועדי קדשך ותרצה לפניך את תפלת עמוסך כתמיד
יום וכקרבן נות מוסף פין ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים

רצה

יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ב
ביתך ואשי שראל ותפלתם מדרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבדת ישראל עמך ותחזנה עינינו בשוכך לציון וירושלם עירך ברחמים כמאז ברוך אתה
יי המחזיר ברחמי מהרה שכינתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסוך שבכל יום ויום עמנו ועל נפל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב

ובקר וצדקים השוב כי לא בלו חמטך המרחם כי לא תבו חסדיך ומעולם קונו לך לא
 ובלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך מננו על כלם יתברך ויתרומם שמך
 מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת סוך אתה יי הטוב שמך ול
 ולך נאה להודות

אלהינו

ואלדי אבותינו ברכנו במרכה ומשולשת בתורה ובתוכה על ידי משה
 עבדך האמורה כפי אהדן ובניו כדגים עם קרושין כאמר : יברך
 יי חסמך : יאר יי פניו אליך וחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
 אבינו כלנו כאחד באד פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תודה חיים
 אובה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעניך לברך את עמך י
 ישראל תמיד ככל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

שים

כחו ואלמד אנה

ולמדו חזון ללב

אנא הושיענא

והושיענא	בשדבי נחל לשעשעך	אוזן חין תאבי ישעך	אנא
והושיענא	דומה בטאמאך	נאול כנת נטעך	אנא
והושיענא	ומחשכי ארץ בהשביעך	דבט לברית טבעך	אנא
והושיענא	חסוד לו בודיעך	זכוד לנו אב ידעך	אנא
והושיענא	יודע כי הוא פלאך	סדורי לב בהפריאך	אנא
והושיענא	לאבותינו בהשבעך	בביר כח תן ישעך	אנא
והושיענא	נעקד כמו בוד מר שועך	מלא משאלות עם משועך	אנא
והושיענא	עריצים בהגיעך	שגב אשאל נעעך	אנא
והושיענא	ציה מהם סדביעך	פתח לנו אוצרות רבוועך	אנא
והושיענא	רעם בטוב מרעך	קודאך ברועעך	אנא
והושיענא	תל תלפיות בהופיעך	סערך תעל פמסאך	אנא

אני והוא הושיענא

כהושעת

הושיענא	אלים בלור עמך	אני והוא הושיענא	אלים בלור עמך	כהושעת
הושיענא	בהצאתך לישע עמך בן	כהושעת נני ואלדים	והושים לישע אלדים בן	כהושעת
הושיענא	ועמם פלאכי צבאות בן	המון צבאות	המון צבאות	כהושעת
הושיענא	תנן בידם מעבדים בן	זכים כבית עבדים	זכים כבית עבדים	כהושעת
הושיענא	יקרך עמם מעבדים בן	טבועים כצל גדים	טבועים כצל גדים	כהושעת
הושענא	לגודה מצוינת וישע בן	כנה משודרת וישע	כנה משודרת וישע	כהושעת
הושענא	נקוב להוצאתי אתכם בן	כאמר הוצאתי אתכם	כאמר הוצאתי אתכם	כהושעת

הושענא	כּוּבְכֵי מִזְבַּח	כּוּבְכֵי מִזְבַּח	כּוּבְכֵי מִזְבַּח
הושענא	פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּדוֹפֵשֶׁת	פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּדוֹפֵשֶׁת	פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּדוֹפֵשֶׁת
הושענא	קְהֵלוֹת בְּבִלְהָ כְּשִׁלְחָת	קְהֵלוֹת בְּבִלְהָ כְּשִׁלְחָת	קְהֵלוֹת בְּבִלְהָ כְּשִׁלְחָת
כּוּבְכֵי מִזְבַּח	שְׁבִטֵי יַעֲקֹב	שְׁבִטֵי יַעֲקֹב	שְׁבִטֵי יַעֲקֹב

אֲנִי וְהִיא הוֹשֵׁעַנָּא

ואחד כך אומר קדיש גמור ואין כאלהינו עלינו למזבח וקדיש בלא תקבל ויגדל וכיום שני של סבת האלכין בערב לבית הכנסת ומתפללין במנחה ואומר עד האל הקדוש ואומר אתה בחרתנו וכו' רצה ומודים ועיס שלום וקדיש גמור ואחד כך מתפלל תפלת ערבית כערב ראשון וכיום שני מתפללין כיום ראשון אלא שמחליפין הזכר וההפטרה והאשענות והילך היוצר

אָהֳלֵתֶם בְּסוּכָה	אֲמַצַת מְתוּחֵי בְּאֵהֶל	אֵין מִי יָבִין	קִצּוֹת דְּרִכֵּיךְ	אוֹמֵן
בְּשִׁבְתֵּנוּ בְּסוּכָה	בְּעוֹז וּבְשִׁיר אַגְדֹּלְךָ	בְּחִלָּה אֶסְלֹדְךָ	בְּהִלָּל אֲנִיעַחֲךָ	
גְּרֵי סוּכָה	גְּלָה לְנִתִּיב רִגְלֵךְ	גְּלִית אֹדָה	גְּלִית אֹדָה	גְּנוֹת אֶפְלָה
דְּרֵי סוּכָה	דִּי לְהוֹדִיר בְּרִקְעֵךְ	דְּהַרְתִּי רִקְעֵךְ	דְּהַרְתִּי רִקְעֵךְ	דָּצַת לְהַתּוֹךְ בְּמִים
הַחֲדַת סוּכָה	הֵם הֵם לְקָרוֹת	הַדְּשִׁית שִׁיחִים	הַדְּשִׁית שִׁיחִים	הַקּוֹיֹת קָרִים
וְלִיּוֹשְׁבֵי סוּכָה	וְהֵם לְאוֹתוֹת וְלִמְעֻדִים	וּמִשְׁלֵים בְּיוֹם וּבַלִּילָה	וּמִשְׁלֵים בְּיוֹם וּבַלִּילָה	וְעִשִׂית אֹרִים
זוֹכְרֵי סוּכָה	זוֹהַרֶם לְהַסְעִיד	זִמְמַת וּבְרֵאֵת	זִמְמַת וּבְרֵאֵת	זֶה לְתַנְיָנִים
חֹפְפֵתֶם בְּסוּכָה	חֲדָרֵי גִפֶן רַעֲנָנָה	חֹתֶם יִצִּיר טְבַעַת	חֹתֶם יִצִּיר טְבַעַת	חַיּוֹת אֶרֶץ עִשִׂית
שְׁלוּלִים בְּסוּכָה	שְׁהוֹר הַדּוֹר נִסָּא	שְׁפַסְרֵי יִרְאָה	שְׁפַסְרֵי יִרְאָה	טְבַעַת מְלֵהָב
יְסוּכְבֵי בְּסוּכָה	יֹזְפֵי כְּנַפְיָנוּ	יִשְׂרָהּ רִגְלֵיכֶם	יִשְׂרָהּ רִגְלֵיכֶם	יִרְאָה לְהֵם
דַּת סוּכָה	כְּתָר	כְּהָרָאִם לֹלֵךְ	כְּהָרָאִם לֹלֵךְ	כְּאַחַת יַעֲשֶׂוּ

ואומר יערוך כל ואומר יזכר ומסדר תפלתו כאצמול עד גאל ישראל ואומר אבות ונבירות וקדושה לזכר וזכר אתה בחרתנו וכו' רצה ומודים ברכת כהנים ועיס שלום ונאמרים הלל כאצמול ואומר קדיש גמור וקורא הפרשה כאצמול אור או כשכ והמפטור קורא בפרשה פנחס ובחמשה עשר יום כאצמול ומשטיר במלכים והילך ההפטרה

וּתְשִׁלֵּם

כֹּל הַמְּלֵאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יי וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קֹדֶשׁ דָּוִד אֲבִיו אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֹּלִים נָתַן בְּאֵצְרוֹת בֵּית יי אִזְ יִקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל רֵאשֵׁי הַמִּשׁוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה רַי יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יי מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן וַיִּקְהֲלוּ אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח הָאֵיתָנִים בְּחַג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וַיָּבֵאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ הַבְּהֵגִים אֶת הַיָּרְדֵן וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן בְּרִית יי וְאֶת אֱהֹל מוֹעֵד וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֵהֶל וַיַּעֲלוּ אוֹתָם הַבְּהֵגִים וְהַלְוִיִּם וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל עַדֹת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלוּ אִתּוֹ לִפְנֵי הָאֲרוֹן מִזְבְּחִים צִצָּאן וּבִקְרָא אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרוֹב וַיָּבֵאוּ הַבְּהֵגִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יי אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶל תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים כִּי הַכְּרוּבִים פּוֹדֵשִׁי כְּנָפֵים

אל מקום הארון ויסכו הכהנים על הארץ ועל כדיו מלמעלה: ואריכו הברים וראו ראשיה
הברים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: אין בארון רק ש
שני לחות האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר נרת יי עם בני ישראל בצאתם מבצ
ממצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענין מלא בית יי ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת
בימי הענין כי מלא כבוד יי את בית יי: או אמר שלמה יי אמר לשכון בערפי בנה בניתו בי
בית זכור לך מכון לשבתך עולמים ויסב דמך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד: ויאמר ברוך יי אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל דוד אביו ובידו כלא לאמר:

באלנו ואומר הבריות אחרונות ויהי כעבודת בתפלה של סבת ואומר על החזרה והוא כתוב למעלה בתפילה יוכי ר
ראשון ואומר יהי רצון אשתי ויהללו ויחדד ספר תורה לארון ואומר קדש עד לבגלי ואומר מסוף כחיתול ואומר כהמטבת
אליס ואומר קדיש גמור עלינו לשבח וקדיש בלא תקבל גדל ויהי הסט וכו' ואם חל להחית חול המעמד כעצת מ
מתפלל כל המדות כשאר כל השבתות ואומר זה הענין

את

עמי טובות אבשר	ומהם ברכות לא אחסר	הביאו את כל העשר
בתוקף ובגודל אפיצר	והזכירו מעשרותיכם מלבצר אל בית האוצר	
גשו לפני דירתתי	ותגו לי ככרכתי	ויהי שרף בביתי
אם תעשרו תתעשרו	וטובות תביטרו	וכאישון עין תונערו
דפקו טערי מחזות	וברכות אטיף לכם לחות	ובתנוני נא בזאת
הטדישו פעמיכם לראות עיניכם בטוב לראות		אמר יי צבאות
ואטיבה משארותיכם	וטעמו וראו כלכם	אם לא אפתח לכם
זלת חשדת מים	וארץ נחלי מים	את ארובות השמים
חלקת עיני בריכה	אצמיח לכם מרפא וארוכה	והריקותי לכם ברכה
טוב אל שדי	יריק ורבה לידדי	ברכה עד בלי די
יה חמול על קהלך	ותקוף ויברך עמלך	יפתח יי לך
כבוד חסדו דטיב	יטיב לך עין הטוב	את אוצרו הטוב
לעמסי מעיים	ידגם כנחלי מים	את הטמים
משיב לכל אחריתו	לכל תכרת תקותו	לתת מטר ארצך בעתו
נא זכור חסדך	לרומם שני שדיך	ולברך את כל מעשה ידך
ספיקת רכוי רביבים	אשרוך ממים שביבים	והלית גוים רבים
עיר ובית נאור	תחזה ותשמח ותתנה	ואתה לא תלח
פודה ארדי האלדים	אמר אתם אלדים	ותן לך האלדים
צועקי פני טמים	יחזי מיומים	כשל הטמים
קדוש השוכן בערף	ישביענו מפרי הארץ	ומסמני הארץ
רצוצים בצרה לחפוש	ועמי בטוב לדרוש	ורוב רגן ותדוש

שם ושארית יתן

לעדתו בל יתמתן

י' עוז לעמו יתן

תופיע אדרת לקח טוב וגילום ובבית הקדשים ליתן שלום י' יברך את עמו בשלום קדוש

ואומר ברכו ומשלם תפלתו כשאר השבתות וגומדין את ההלל ומציאין ספרת

חו היא הפרשה

תורה וקודין בפרשת כי תשא

ויאמר

י' אל משה ראה אתה אומר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודיעתני א
את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתוך בשם וגם מצאת חן בעיני : וע
ועתה אם מצאתי חי בעיניך הודיעני נא את דרכיך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי
עכך הגוי הזה : ואמר פני ילכו והגיהותי לך : ויאמר אליו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מ
מזה : ובכזה יודע איפה כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
מכל העם אשר על פני האדמה : ויאמר י' אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת
אעשה כי מצאתי חן בעיניך ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר אני אעביר
כל טובי על פניך וקראתי בשם י' לפניך ותנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם וי
ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם חיי : ויאמר י' הנה מקום אתי ונצבת על
הצור : והיה בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור ושכותי כפי עליך עד עברי ודסירותי את
כפי וראית את אחודי ופני לא יראו : ויאמר י' אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת : ו
זהה נכון לבקר ועלית בבקר על הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך
וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ידעו אל פול ההר ההוא ויפסול שני לוחות
אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ועל אל הר סיני כאשר צוה י' אותו ויקח בידו שני
לוחות אבנים : וירד י' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם י' : ועבור י' על פניו ויקרא י' י'
אל רוחם ותנון אך אפים ורכ חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה ונקה
לא ינקה פוקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים : ויכדר משה ויקוד
ארצה ויסתחו ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך י' ילך נא י' בקרבנו כי עם קשה עורף הוא
וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה נ
נפלאות אייר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מע
מעשה י' כי נורא הוא אשר אני עושה עמך : שמור לך את אשר אנכי מצוך היום הגני גו
גורש מפניך את האמורי ואת הכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי : השמר לך פן תכרות ב
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך : כי את מזבחותם תתועזו ו
ואת מצבותם תשכרון ואת אשירי ותכרותי : כי לא תשתחוה לאל אחר כי י' קנא שמו אל
קנא הוא פן תכרות ברית ליושב הארץ הגו אחרי אלדיהם ואתו לא יקרא לך ואכלת
מזבחו : והלחת מבנותיו לבניך וזנו בנותי אחרי אלדיהם וזנו את בניך אחרי אלדיהם
אלדי מסכה לא תעשה לך

את חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חודש האביב כי בח
 בחדש האביב יצאת מצרים : כל פטר רדס ליוכל מקנך תזכר פטר שור ושה : ופטר חמור
 תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכר בנך תפדה ולא ידא פני ריקם ששת ימים ת
 תעבוד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבית וחג השבועות תזשה לך בכורי קציר
 חטים וחג האסיף תקיפת השנה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי
 ישראל : כי אודיש גוים בפניך ורחכתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלותך ל
 לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשחש על חמץ דם זבח ולא ילך לבקר
 זבח חג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמר

ואי קדיש עד לעילא ומטעור כפרסת פנחז כקדנות בענינו של יוס ומצותך ביחזקאל וזו היא המצוה

והיה

ביום ההוא ביום בא גוג על אדמת ישראל נאם יי אלקים תעלה חמתי באפי
 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אר
 אדמת ישראל ורעשו מצוי דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הדמש הרמש על האדמה
 וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול : ו
 וקראתי עליו לכל הרי הרב נאם יי אלהים הרב איש כאחי תהיה : ונשגשגתי אתו בדבר ובדם
 ובגשם שוטף ואבני אלגביש אש תפירת אשד עליו ועל אנפיו ועל עיניו רבים אשר אתו
 והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי : ואתה בן אדם הנבא על
 גוג ואמרת כה אמר יי אלקים הנני אלקיך גת נשיא ראש משך ותוכל ושכבתך ושאתך
 והעליתך מירכתי צפון ודביאתיך אל הרי יכראל : והכתי קשתך מד שבאלך וחצק מיד
 ימנך אפיל : על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפך ועיני רבים אשר אתך לעש צפור וכל
 כנף וחית השדה נתתך לאכלה : על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם יי אלהים ושלח
 ושלחתי אש כמגוג וביושביו דאיים לבטח וידעו כי אני יי : ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי
 ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יי קדוש בישראל : הנה באה תה
 ונהיתה נאם יי אלהים הוא היום אשר דברתי ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו וחסקו בגשק
 ובגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברומח ובערו נהם אש שבע שנים : ולא ישאו עצים
 מן השדה ולא יחטבו מן העצים כי בגשק יבזרו אש ושללו את שולליהם ובזרו את בחזיהם
 נאם יי אלהים גראלנו :

ואומר ברבות אחרונות : וחזר ספר תורה בארון ואומר קדיש עד לעילא : ואומר מוסף של סכות : ואחר כך
 אומר המוספות הכח אונן או כהוסעת אליש : ואומר קדיש גמור ואין כאלו דיו ועליו לטבח : וקדיש כלל ת
 תתקבל וכו' : יוס ראשון של חולו של מועד שהוא יוס שלישי של סכות מתפללין ככל ימות המכה עד תת
 שמיני לנתחזינה שמוכרי יעלה ויבא : ונאמר את הלל ואחכ אומ קדיש גמור ומנחם ספר תורה וקדיש
 כו ד כני אדם כשרסת פנחז : כה קרא ביום הזני : לוי קרא וכיוס הזלמי : ישראל קרא וכיוס הדביעי :
 ישראל רביעי : חזר וקרא וכיוס הזני וכיוס הזלמי והלך הקדושת

וביום

השני פרים בני בכר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתם ונסכיהם עב קורא כהן השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב קורא לוי

וביום

וביום

הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב קורא שלישי וישראל רביעי חזר וקורא ביום השני וביום השלישי יום שני של חול המועד

שזהו יום רביעי של חג קורא

וביום

השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב כהן הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים א אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה עב לוי

וביום

וביום

החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב ישראל ורביעי חזר וקורא ביום השלישי וביום הרביעי : יום שלישי של חול המועד הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב כהן

וביום

וביום

וביום

החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב לוי הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב ישראל ורביעי קורא וביום הרביעי וביום החמישי יום רביעי של חול המועד החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה עב כהן

וביום

וביום

הששי פרים שפנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימי ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מל
מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה **עב לה**

וביום

השביעי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים : ומ
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת
אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה **עב ישראל**

ורביעי קורא וביום הרביעי וביום החמישי **יום ערבה**

וביום

הששי פרים שפנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ומנ
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת
אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה **עב כהן**

השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ו
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת
אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה **עב לה**

וביום

השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה
אשה ריח ניחוח ליה **פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : מ**
מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עולת ה
התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליה במושדותיכם לבר מצותיכם ולעולותיכם
ולמנחותיכם ולנסכיהם ולשלמיכם : ואמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה

וביום

ורביעי קורא וביום הששי וביום השביעי **ויס מנחמן בקריאת יום ערבה מלך קריח ביום האמיני ו**
והטעם מלך סכין סוס שמיני הוא תל בשני עצמו ואינו חנוכ עם החטא אינו נמשך עם החטא : ונהגין לקרית כ
כסדר הזה כהן קורא וביום הששי לוי קורא וביום השביעי ישראל שליטי חזר על קריאתו מל כהן וקורא וביום הששי י
ישראל רביעי חזר על קריאתו מל לוי וקורא וביום השביעי ויס סקריין ערער גם על מהבזה ואומר סכרד
ישראל רביעי לקריח סכרד מל עם כסאר הימים ונהגים לקרית כסדר הזה כהן קורא וביום החמישי לוי קורא וביום
הששי ישראל שליטי קורא וביום השביעי ישראל רביעי חזר וקורא סכרד מל עם וביום הששי וביום השביעי

ועמך כלם צדיקים

סוד פסוקים של תפלת המוספין מחול של מועד

ביום ראשון של חול המועד כשמגיע מפי כבודך כאמר אומר וביום השני וביום השלישי
השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר ת
תמימים **וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני ש**

וביום

שנה ארבעה עשר תמימים

ומנחתם וגומר ומשלים תפלתו ואומר

אנא אזן ביום שני של חול המועד אומר

וביום

השלישי פרים עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תִּמְנִימִים : וּבְיוֹם הַרְבִּיעִי פְּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תִּמְנִימִים : וּמִגִּחְתֶּם וּגְזֵר וְזֹמֶר כְּהִטְעַת לְיוֹסֵף טְלִיטֵי לְחֹל הַמִּזְבֵּחַ

וביום

הַרְבִּיעִי נְרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תִּמְנִימִים וּבְיוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תְּשֵׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תִּמְנִימִים וּמִגִּחְתֶּם וּגְזֵר וְזֹמֶר אֶחָד אֶחָד

וביום

הַחֲמִישִׁי פְּרִים תְּשֵׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תִּמְנִימִים : וּבְיוֹם הַשֵּׁשִׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תִּמְנִימִים וּמִגִּחְתֶּם וּגְזֵר וְזֹמֶר כְּהִטְעַת לְיוֹסֵף חֲמִשִּׁי וְהָאֵל יוֹסֵף עֵרְבָה

וביום

הַשֵּׁשִׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תִּמְנִימִים : וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה : עֶשֶׂר תִּמְנִימִים וּמִגִּחְתֶּם וּנְסִכֵּיהֶם וְזֹמֶר

מזטלים תפלת מוסף ונהגו להוציא כל הספרי תורות מהארון עד טאמלל כל האוסענות ומקפידים טבעה פ פעמים עם לולב וערבה בידם ואח

הוֹשַׁעְנָא	אֲדָנֵי דְאֲדוֹנֵי	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	אֱלֹהֵי הָאֱלֹקִים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	צוּר עוֹלָמִים	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	אֱלֹקִים חַיִּים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	אֱלֹהֵי תַחְתּוֹנִים	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	אֱלֹהֵי עֲלִיוֹנִים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	מוֹשֵׁל בְּכָל יְצוּרֵי הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	רוֹפֵא חוֹלִים	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	מַחֲיֵה דַבְתִּים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	זוֹקֵף כַּפַּיִם	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	בַּתֵּיר אֲסוּרִים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	עוֹנֵה מִמַּעַמְקִים	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	עֵסָה מִשֵּׁפֶט לְעִשְׂוֹקִים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	שׁוֹבֵן שַׁחֲקִים	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	כַּשְׁפִּיל גַּאִים	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	תּוֹמֵךְ תִּמְנִימִים	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	מְרוֹכֵס שְׁפִלִים	לְמַעַן

הוֹשַׁעְנָא

הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן גִּידֵךְ	הוֹשַׁעְנָא	בְּרִיתְךָ	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	אֲמַתְךָ	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן יִשְׁחַדְךָ	הוֹשַׁעְנָא	הוֹדְךָ	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	דַּתְךָ	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן שׁוּבְךָ	הוֹשַׁעְנָא	חֶסֶדְךָ	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	זְכָרְךָ	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן לְמוֹדְךָ	הוֹשַׁעְנָא	כְּבוֹדְךָ	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	יְהוּדְךָ	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן סוֹדְךָ	הוֹשַׁעְנָא	נִצְחֻדְךָ	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	מַלְכוּתְךָ	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן צְדָקָתְךָ	הוֹשַׁעְנָא	פֶּאֶרְךָ	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	שׁוֹךְ	לְמַעַן
הוֹשַׁעְנָא	לְמַעַן סְכִינְתְךָ	הוֹשַׁעְנָא	רַחֲמֵיךָ	לְמַעַן	הוֹשַׁעְנָא	קְדוּשַׁתְךָ	לְמַעַן
		הוֹשַׁעְנָא	תְּפִאֲרֹתְךָ	לְמַעַן			

הוֹשַׁעְנָא

הוֹשַׁעְנָא	גִּזְרֵי אֲרָנִים	הוֹשַׁעְנָא	בֵּית הַבְּחִירָה	הוֹשַׁעְנָא	אֲבוֹת שְׁתֵּי
הוֹשַׁעְנָא	חֵדֵר יְרֵאָה	הוֹשַׁעְנָא	הַר הַמִּדְיָה	הוֹשַׁעְנָא	דְּבִיר הַמְּרֻצָּנִים
הוֹשַׁעְנָא	שׁוּב הַלְּבָבוֹת	הוֹשַׁעְנָא	חֲנֵה דוֹד	הוֹשַׁעְנָא	זְבוּל תְּפִאֲרֹתְךָ
הוֹשַׁעְנָא	לֵינֵת הַצְּדָקָה	הוֹשַׁעְנָא	כָּלִילַת הַזֹּפִי	הוֹשַׁעְנָא	יִפְהַנּוּף כְּטוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הוֹשַׁעְנָא
הוֹשַׁעְנָא	סִכַּת שְׁלֹם	הוֹשַׁעְנָא	נִוְהַ שְׁאֲנָן	הוֹשַׁעְנָא	מִכְתָּב לְשִׁבְתְּךָ
הוֹשַׁעְנָא	צִיּוֹן הַמְּצֻיָּנֵת	הוֹשַׁעְנָא	פְּנֵת יְקָרָת	הוֹשַׁעְנָא	עֲלִיית שְׁבָטִים
הוֹשַׁעְנָא	סְכִינַת כְּבוֹדְךָ	הוֹשַׁעְנָא	רִצּוֹף אֲדָבָה	הוֹשַׁעְנָא	קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
			תַּל תְּלִפְיוֹת	הוֹשַׁעְנָא	

הוֹשַׁעְנָא

הוֹשַׁעְנָא	גִּזְרֵי וּמִוִּסִיעַ	הוֹשַׁעְנָא	בְּלִתְךָ אֵין מוֹשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	אֲרוֹן הַמּוֹשִׁיעַ
הוֹשַׁעְנָא	וּמִצִּיל וּמִוִּסִיעַ	הוֹשַׁעְנָא	הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ הוֹשַׁעְנָא	הוֹשַׁעְנָא	דְּלִתֵּי יוֹדֵי יְהוּסִיעַ
הוֹשַׁעְנָא	שְׁלֹאֲךָ תוֹשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	חֹפֶתְךָ תוֹשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	זוֹעֲקֵךָ תוֹשִׁיעַ
הוֹשַׁעְנָא	לֵגִיא בַל תִּלְשִׁיעַ הוּ	הוֹשַׁעְנָא	כָּל שִׁיחַ תִּרְטֵא וְתוֹשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	יִבּוּל מַלְהַבְשִׁיעַ
הוֹשַׁעְנָא	שְׁעָרִים לְהִסֵּעַ הוּ	הוֹשַׁעְנָא	נְשִׂאִים מַלְהַפְשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	כְּגָרִים תִּמְתִּיקוּ תוֹשִׁיעַ
הוֹשַׁעְנָא	צְמֹאֲךָ תוֹשִׁיעַ הוּ	הוֹשַׁעְנָא	נֹתַח יָד וּמִכְבִּיעַ	הוֹשַׁעְנָא	עַנְגִּים מַלְהַרְשִׁיעַ
הוֹשַׁעְנָא	כְּזֹרֵךְ תוֹשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	רַב לְהוֹשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	קוֹרְאֵךְ תוֹשִׁיעַ
			תְּמַיְמֵךְ תוֹשִׁיעַ	הוֹשַׁעְנָא	

הוֹשַׁעְנָא

הוֹשִׁיעַנָא	בְּאִים לְכַרְכַךְ	הוֹשִׁיעַנָא	אֲזַמְרִים לְאֶחָדְךָ
הוֹשִׁיעַנָא	הוֹגִים לְהַדְרִיךְ	הוֹשִׁיעַנָא	גְּעִים לְגִדְלוֹךְ
הוֹשִׁיעַנָא	חוֹנִים לְהַסְנֵךְ	הוֹשִׁיעַנָא	וּבְזוּדִים לְהַעֲדוֹךְ
הוֹשִׁיעַנָא	כוֹרְעִים לְכַבְדְּךָ	הוֹשִׁיעַנָא	טוֹעֵמִים לְטַכְסְךָ
הוֹשִׁיעַנָא	נוֹעֲמִים לְנִצְחָךְ	הוֹשִׁיעַנָא	לְכוֹדִים לְלַבְבְּךָ
הוֹשִׁיעַנָא	פוֹנִים לְפִאָרְךָ	הוֹשִׁיעַנָא	סוֹכְמִים דְּסִלְסוֹךְ
הוֹשִׁיעַנָא	רוֹגְשִׁים לְרוֹמְמְךָ	הוֹשִׁיעַנָא	צוֹעֲקִים לְצִלְצוֹךְ
הוֹשִׁיעַנָא	תוֹמְכִים לְתַקְפְּךָ	הוֹשִׁיעַנָא	טוֹאֲגִים לְשַׁבְחָךְ

הוֹשִׁיעַנָא

הוֹשִׁיעַנָא	בֶּשֶׁר זְרוּחַ וְנִשְׁמַח	הוֹשִׁיעַנָא	אֲדָם וּבְהֵמָה
הוֹשִׁיעַנָא	לְהַבֵּל דְּכַה	הוֹשִׁיעַנָא	גִּיד וְעֵצִים וְקוֹפָה
הוֹשִׁיעַנָא	חֲדוּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה	הוֹשִׁיעַנָא	וְנִמְשָׁל כְּבַהֲמוֹת נְדָמָה
הוֹשִׁיעַנָא	כְּרָמִים וְשִׁקְמָה	הוֹשִׁיעַנָא	טִיעַת עֵצֵי נִטְבָה
הוֹשִׁיעַנָא	נְשִׂיָה לְקִיּוּמָה	הוֹשִׁיעַנָא	לְחַבֵּל הַבְּצוּיָמָה
הוֹשִׁיעַנָא	פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה	הוֹשִׁיעַנָא	שִׂיחִים לְקוֹכְמָה
הוֹשִׁיעַנָא	רְבִיבִים לְשִׁלְמָה	הוֹשִׁיעַנָא	צְמָחִים לְגוֹשְׁמָה
הוֹשִׁיעַנָא	תְּלוּיָה עַל בְּלִימָה	הוֹשִׁיעַנָא	שְׂתִיָה לְרוֹמְמָה

הוֹשִׁיעַנָא

הוֹשִׁיעַנָא	בְּאַרְבַּע שָׁבוּעוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	אֵל לְכוֹשְׁעוֹת
הוֹשִׁיעַנָא	הוֹגֵי שְׁעִשׁוּעוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	גְּשִׁים בְּכוֹשְׁעוֹת
הוֹשִׁיעַנָא	חֲכָמוֹת מְשׁוּעֵשׁוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	וְחִירוֹתֵם בְּמְשַׁעֲשׁוֹת
הוֹשִׁיעַנָא	כוֹרְעֵךְ בְּשׁוּעוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	טְפוּלִים בְּךָ שְׁעוֹת
הוֹשִׁיעַנָא	נַפְשׁוֹת צוֹ שׁוֹמְעוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	לְרַבִּין שְׁמוּעוֹת
הוֹשִׁיעַנָא	פוֹעַל יְשׁוּעוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	סְכוּרוֹת מְשַׁמְעוֹת
הוֹשִׁיעַנָא	רְגֵשׁ תְּשׁוּעוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	צְדִיק צוֹר מוֹשְׁעוֹת
הוֹשִׁיעַנָא	תְּחִישׁ יְשׁוּעוֹת	הוֹשִׁיעַנָא	שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת

אֲנָא הוֹשִׁיעַנָא

וְהוֹשִׁיעַנָא	בְּעַרְבֵי נַחַל לְשַׁעֲטָעךָ	אֲזוּן חַיִּן תֵּאבִי יִשְׁעךָ	אֲנָא
וְהוֹשִׁיעַנָא	דּוֹכָה בְּטֶאטֶאךְ	גִּאוּל כְּנַת נִטְעךָ	אֲנָא
וְהוֹשִׁיעַנָא	וּמַחְשַׁבֵי אֶרֶץ בְּרַעֲבִיעךָ	הַבֵּט לְבַדִּית טַבְעךָ	אֲנָא
וְהוֹשִׁיעַנָא	חֶסֶדְךָ לֹו בְּהוֹדִיעךָ	זְכוּר לְנֵי אֲבִי יִדְעךָ	אֲנָא
וְהוֹשִׁיעַנָא	יִדְעֵכִי הוּא פְּלִיאָךְ	טְהוֹרֵי לֵב בְּהַפְּלִיאָךְ	אֲנָא
וְהוֹשִׁיעַנָא	לְאַבּוֹתֵינוּ כְּהַשְׁבְּעךָ	כְּבִיד כַּח תִּן יִשְׁעךָ	אֲנָא
וְהוֹשִׁיעַנָא	נִעְקָר כְּמוֹ בְּרַחַם פּוֹר שׁוֹעךָ	מִלָּא מְשָׁאֵלוֹת עִם מְשׁוּעךָ	אֲנָא

אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְטוֹבוֹ אוֹדוּלֵינוּ	
מִסְעֵרָת לֹא מֵשׁ בְּאֵהָל	וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלֵינוּ אֵיהֶל	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְיוֹנָה תָמָה	
מִן טַל מְגִיזָה מֵלֵא הַסֶּפֶל מִים	צוּעַק אֵיזָה נְפִלְאוֹת	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְכֹלֵת לְבָנוֹן	
מִים צְרוּפֵי מְגוֹי בְלִקְקֵם מִים	אֲשֶׁר בִּידֵם תִּתֶּנּוּ יְשׁוּעָתְךָ	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְלֹא בְגוּזוֹ בְךָ	
מִמִּבְתֵּשׁ לֶחַ הַבְּקָעָת לֹא מִים	אֲשֶׁר מִרְחֹם לְנֹזֵר הַקֹּדֶשׁ	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְמִי זֹאת עוֹלָה	
מִים כְּשׁוֹב עִם מַחְטָאֵי צוֹ שְׂאוֹב מִים	אֲשֶׁר מִעוֹשׂק עֲדָה מְחֹדֵל	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְנֹאוֹה כִירוּשָׁלַם	
מִים מְסַךְ לְפָנָיו כְּתֹאב שְׁתוֹת מִים	הַמְלִמֵּד תּוֹרָה בְּכֹל כְּלֵי שִׁיר	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְחֵיד מְבַרְכֵר בְּשִׁיר	
מִים בְּפִלּוֹל יִדְרָה אֵשׁ וְלִחְבָּה עֵפֶר וּמִים	הַמְקַנָּא וּמְסַכֵּךְ עֲבָרָה	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְעִינֵיהָ בְרִיכוֹת	
מִים בְּקַחְתוּ מְגִנָּן נִתְמַלְאוּ גְבִים מִים	וּפִי שְׁנַיִם בְּרוּחַ נֹאצֵּל בּוֹ	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	וְשִׁדְתָּ בְּאֵמֶת לְרַבּוֹ	
מִים אֵין כְּבֹא מִחֵרֶף סִתֵּם מְעִינֹת מִים	הַמְבַרְזֵת תְּשׁוּבָה לְצִאֲנֵךָ	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְהַדָּר עֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ	
מִים בְּלֵי לְהַתְגַּאֵל וְדָטוֹ זֵרְעוֹנִים וּמִים	וְסוֹד הַקֹּדֶשׁ לְהֵם נְגִלָה	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְצִיּוֹן מְכַלֵּל יוֹפֵי	
מִים מְחַכְמֵט רַחֲבָה מְרַחֲבֵי מִים	הַמְפַלֵּשׁ דְּבָרֵי אִמְנָה	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְנִסּוֹד בְּחִכְמָה וּבִינָה	
מִים מִמֵּךְ מְטָרוֹת עַח וּמִים	שׁוֹעָה בְּכֹל לֵב וְלֵב שׁוֹאֵלֵי מִמֵּךְ	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְרַבְתֵּי עִם	
מִים צִמְאֵי לִישָׁעֶךָ כְּאֵרֶץ עֵפֶה לְמִים	וְהֵם נִחְלָתְךָ וְעַמְּךָ	לְמַעַן	
אבינו אתה	הושענא והושיענא	לְשִׁרְרוֹךְ בֵּים	
וְהַצְלִיחָה נָא	הוֹשִׁיעַנָא וְהוֹשִׁיעַנָא	אֹמְרֵי יִגְדַל שִׁמְךָ	
בְּרִכוֹת לְעַם זוֹ שְׁלַח	אֲדַמְתֵּינוּ הַצְלַח	לְתַרְתָּה לְמוֹ מְנוּחָה	
	הוֹשִׁיעַנָא וְהוֹשִׁיעַנָא וְהַצְלִיחָנָא	אֲנָא אֵל נָא	
	עַל עַרְבָּה מְעִיף	טוֹב וּסְלַח	
	הוֹשִׁיעַנָא וְהוֹשִׁיעַנָא וְהַצְלִיחָנָא		
	וְלֵךְ יִשְׁוֹלֵם נְגִדֵם		
	הוֹשִׁיעַנָא וְהוֹשִׁיעַנָא וְהַצְלִיחָנָא		

אל

רְשָׁאִימוֹ עַל מְזַבְחֶךָ מְגִיף	גִּשְׁם נְדִבּוֹת תְּנִיף
הוֹשִׁיעַנָא וְהוֹשִׁיעַנָא וְהַצְלִיחָנָא	הַפְּזִינִים מְסוּכָה לְדִירֵם

וְעַתָּה קִיֵּם לְשׁוֹעֵת	כְּחֻכֵּי לִישׁוֹעוֹת	וְנָתַן כִּי לֶךְ הִישׁוֹעוֹת
טִיעַת עֲצֵי שְׁלָחִים	הוֹשִׁיעֵנָּה וְהוֹשִׁיעֵנָּה וְהַצְלִיחֵנָּה	יַצִּילֵנוּ כְּבָנִין וּכְצֹלָחִין
כְּדִים צֹאן יִלְבָּשׁוּ	לְשׁוֹנֵם בְּצִמָּא בַל יִבְשׁוּ	לִגְיָא מִבְּקֻעוֹת יְחֻבְשׁוּ
מִעֲבָקִים יַעֲטֹפוּ כָּר	הוֹשִׁיעֵנָּה וְהוֹשִׁיעֵנָּה וְהַצְלִיחֵנָּה	נֹל כְּרִדְתּוֹ כְּמֹחֵם
סֵלֶת תְּבֹאֲתֶךָ	וּכְרֹאשׁ הָרִים יְהִי פֶסֶת כָּר	עֶטֶר שְׁנַת שׁוֹבְתֶיךָ
קָרָא שְׁנַת רִצּוֹן	הוֹשִׁיעֵנָּה וְהוֹשִׁיעֵנָּה וְהַצְלִיחֵנָּה	רִשָּׁה וְדַרְבֵּךְ בְּשׁוֹב צֹאן
שְׁנוֹתֵינוּ בְּנֵעִים	תְּבֹלָה בְּטוֹב טַעֲמִים	תוֹשִׁיעַ מִעוֹטֵי עֲבִים
	הוֹשִׁיעֵנָּה וְהוֹשִׁיעֵנָּה וְהַצְלִיחֵנָּה	
	רַחֵם נָא קְהֹל עַדְתִּי יִשׁוּרוֹן סֶלַח וּמְחֹל עֲוֹנֵם	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	כַּעֲשֵׂי עֲבָדִים אֱלֹהֵי יִד אֲדוֹנָיִם בְּאֵנוּ לִפְנֵיךְ נְדוֹנִים	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	גֹּאֵה אֲדוֹנָי הָאֲדוֹנָיִם נִתְגַּדְּרוּ בְּנוּ כְּדָנִים דַּשְׁנוּ וּבְעֵלּוֹנוּ זִלְתָּךְ אֲדוֹנָיִם הוּא יֵשׁ	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	הֵן גִּשְׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן לִפְנֵיךְ חַגּוֹן וּסְפָרְנוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשִׁטָּן	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	זָבַת חֹלֶב וְדִבְשׁ נָא אֵל תִּיבֶשׁ חֲשֵׁרֶת מִים בְּאֵבָה תַחֲבֶשׁ	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	טַעֲנוּ בְשִׁבְנָה בִּיד נִסִּים שְׁמוֹנָה יִשָּׁר וְצָדִיק אֵל אֲמוֹנָה	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	כֶּרֶת כְּרִית לָאָרֶץ עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ לְבֹלְתִי פִרְוֹן עוֹד בַּה פִּרְוֹן	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	מִחַגְנֵי־עַלְיָ מִים כְּעַרְבִים עַל יְבֹלֵי מִים נָא זְכוֹר לָנוּ נִסּוֹךְ הַמִּים	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	שִׂיחִים כְּדָךְ מִטְעָתֵם עוֹבְסִים בְּשׁוֹעֲתֵם עֲנֵה לְקוֹל פְּגִיעֲתֵם	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	פּוֹעֵל יִשְׁדָּעוֹת פְּנֵה פִלְלֵם שְׁעוֹת צָדִיק צוֹר כּוֹשְׁעוֹת	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	קוֹל רִגְשָׁתֵם תִּישַׁע תִּפְתַּח אָרֶץ וּפְרוּ יִשַׁע רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא תִפֵּץ בְּרִשַׁע הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
	שִׁעְרֵי שָׁמַיִם פָּתַח וְאֹצֵר טוֹב לֵנו פָּתַח תוֹשִׁיעֵנו וְרִיב עֲמַנו אֵל תִּמְתַּח הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ

אז

הוֹשִׁיעֵנָּה	אֵל נָא	הוֹשִׁיעֵנָּה	הוֹשִׁיעָה	נָא
הוֹשִׁיעֵנָּה	הוֹשִׁיעֵנָּה	הוֹשִׁיעֵנָּה	הוֹשִׁיעֵנָּה	הוֹשִׁיעֵנָּה
תַעֲנֵה	אֲמִנִים שׁוֹפְכֵי לֵב כְּמִים	הוֹשִׁיעֵנָּה	הוֹשִׁיעָה	לִמְעַן בְּאֵי בְּאֵשׁ וּבְמִים
	גִּזְרֵי יוֹקָח נָא מִעֵט מִים	וְהַצְלִיחֵנָּה	הוֹשִׁיעָה	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי מַעֲחָנוּ
	דְּגָלִים גִּזְרֵי מִים	הוֹשִׁיעֵנָּה	הוֹשִׁיעָה	לִמְעַן הִנְעִקוּ בְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם
	וְשֵׁב וְחָפַר בְּאֵרוֹת מִים	וְהַצְלִיחֵנָּה	הוֹשִׁיעָה	הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי מַעֲחָנוּ
	זְכִים וְזָנִים עַל־מִים וְהוֹשִׁיעֵנָּה	לִמְעַן	הוֹשִׁיעָה	חֵלֶק כִּפְּזָל לֹוּ בִּיִקְלוֹת הַמִּים

הושיענו אלדי מעוזנו	והצליחנא	טען תגל אבן מבאר מים	תענה
כרו במסענותם מים	והושיענא למען	ידידים נוחלי דת משולת מים	
הושיענו אלדי מעוזנו	והצליחנא	להבין לצאצאינו מים	
נאמן מספיק לנו מים	והושיענא למען	מתחגים בשימון עלי מים	תענה
הושיענו אלדי מעוזנו	והצליחנא	סלע הדך וזובו מים	
פקוד במי מריבת מים	והושיענא למען	עונים עלי באר מים	תענה
הושיענו אלדי מעוזנו	והצליחנא	צמאים להשקות מים	
ראש משוררים תאב שתות מים	והושיענא למען	קדושים ננסכילך מים	תענה
הושיענו אלדי מעוזנו	והצליחנא	ונסך לך מים	
תל תלפיות מוצא מים	והושיענא למען	שואלים ברבוע אשאלי מים	תענה
הושיענו אלדי מעוזנו	והצליחנא	תפתח ארץ ותרעף שמים	

אנא אלנא הושענא והושיענא

והושיענא	הושענא	תעינו כשה אובר	אל נא
והושיענא	הושענא	אל נא רעה את צאן הדרגה קצופה ועליך דרוגה	
והושיענא	הושענא	צאנך וצאן מרעיתך	אל נא
והושיענא	הושענא	עני הצאן שיחם ענה בעת רצון	אל נא
והושיענא	הושענא	נושאי לך עין מתקוממתם יהיו כאין	אל נא
והושיענא	הושענא	לננסכי לך מים כממעני הישועה ישאבון מים	אל נא
והושיענא	הושענא	יעלו לציון מושעים טפילים בשמך ובך נושעים	אל נא
והושיענא	הושענא	חמץ בגדים זעום לנער כל בוגדים	אל נא
והושיענא	הושענא	חכור תזכור המכורים בלתך וכוז	אל נא
והושיענא	הושענא	דורשיך בענפי ערבות געיתם שעה מערבות	אל נא
והושיענא	הושענא	ברך עשור שנה אמרי בפללי שעה נא ביום הושענא הושענא	אל נא

הושיענו מושיענו כי לך עינינו ולכה לישועתינו

והושיענא	הושענא	רחם אל תפן לרשיענו בינה דגיגנו וושענו	אנא
והושיענא	הושענא	גואל וחוק חזק שמחת גילנו דגול בשמך הדגילנו כי לך עינינו ולכה לישועתינו	
והושיענא	הושענא	האר פניך ונושעה ועמך אל הושיעה	
והושיענא	הושענא	זכור רחמיך יי וחסדיך חשוב לנו מפעלות חסדיך	
והושיענא	הושענא	טבתה להורגים כצאן נחשבנו ישועתה אין קשבנו	
והושיענא	הושענא	כרוב רחמיך פנה אלינו לבלתי כרוע מעללינו	
והושיענא	הושענא	מרא לטובה כל משאלתינו נשלמה פרים שפתינו	
והושיענא	הושענא	שמחנו בישועתך כי בך קוינו עזרנו קוינו ומקוינו	
והושיענא	הושענא	פועל ישועות פנה להושיענו צלול במצולות ים כל פשענו כי לך עינינו ולכה לישועתינו	
והושיענא	הושענא	קן יוס נקם חיש נא לגאלנו רחום מתדומות העליו	

קול דודי בא תגיד	כסאו כשניש נגד	מבשר ואמר
לדקים בית האלים	מעשה ועד עולם	מבשר ואמר
יום הייתם מחכים בו	נגילה ונשמחה בו	מבשר ואמר
ריח והצלח רת והוד	כי לשמך תן כבוד	מבשר ואמר
חיים נמצא והגתה	כהיום הזה בשמחה	מבשר ואמר
זכר טוב לאגוהים	כהיום הזה ששים ושמיים	מבשר ואמר
קדוש העלני ובלבנתחדש	בבנין בית המקדש	מבשר ואמר
עדי ברכנו ונחיה	וכילכם ברוכים תהיו ואמרו לי ברוך תחיה	מבשר ואמר

בכתב כגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם ונאמר והיו דברי א
אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
דארץ מתחת אין עוד : ונאמר הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם וגשאים עד העולם

וחזרים הספרים בארון ואומר זה המזמור

מזמור

לדוד הבן ליי בני אלים הבן ליי כבוד ועוז הבן ליי כבוד שמו ה
השתחו ליי בהודת קדש : קול יי על המים אל הבכוד הרעים יי על מ
מים רבים קול יי בכח קול יי בהדר קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון וידקודם
כמו עגל לבנון ושדיון כמו בן ראמים קול יי חוצב להבות אש קול יי יחל מדבר יחל יי
מדבר קדש קול יי יחולל איילות וחשוף ערות ובהיכלו כלו אומר כבוד יי למבול ישבו
וישב יי מלך לעולם יי עוז לעמו יתן יי יסרך את עמו בשלום

ואמר קדיש גמור ועלינו לשבח וקדיש בלא תתקבל נשלים תפלות השמנהא וסכות בערב הילכין
לבית הכנסת ומתפללין מנחה כשאר ימי חולו של מעד ואמר קדיש גמור ואחד כך מתפלל מערב
כשאר ימות החול וחס חל להיות בשבת אומר אשר כלה ואומר הפורס סכת שלום וכו' ואלה מעדי
קדיש עד לעילא ואמר שמנה עשרה עד האל הקדוש ואמר

אתה

בחרתנו בכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות ק
קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת ותתולנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וחגים לששון
את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצ
מצרים אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו
זכרון אבותינו זכרון ירושלים עירד הכרון משיח כן דוד עבדך הכרון כל עמך בית ישראל כ
לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת
הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה
ורחמים וחוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך דגון ורחום אתה :

והשיאנו

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת בְּרִכַּת מוֹעֵדֶיךָ לַחַיִּים וְלַשְׂמֵחָה וְלַטְּלוֹם כְּאִשֶּׁר אָמַרְתָּ וְרָצִיתָ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סֵלָה : קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֻקֵּנוּ בַּתּוֹרַת שִׁבְעֵנוּ כְּשִׁבְךָ שְׂמֵחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְשׂוֹדֵר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת : וְהַגְּדִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן שִׁבְתוֹת וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּאֵי מִקְדָּשׁ הַשְּׂבֵת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵם

ואמר רבה ומוריס וסיס טלס וקדים נומר ועלנו לשבח וקדיש בלא תתקבל ואם הוא שבת ותעלה כבוד שבת כמו שכתוב למעלה ואמר וכלו ומען אבות ואמר קד אומר קדיש נומר ועלנו לשבח וקדיש בלא תתקבל

קדוש לשמיני עצרת : שחל להיות בשבת

ויכל

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וְיִכְלֹל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְבַל מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת כָּל מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּבְנוֹ מִכָּל עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בַּמִּצְוֹתַי וְתָתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שִׁבְתוֹת לְמַנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה וְחַגִּים וְזְמַנִּים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם הַשְּׂבֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם שְׁמִינִי חַג הָעֶצְרַת הַזֶּה זְמַן שְׂמֵחָתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם כִּי בְּנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתְנוּ קִדְּשַׁת מְבַל הָעַמִּים וּשְׁבֵתוֹת וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרַצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַגְּדִילָתְנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִמִּקְדָּשׁ הַשְּׂבֵת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׂחַחֵנוּ וְקִיְּבָנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזְמַן הַזֶּה

קדוש לשמיני עצרת שחל בחול

ברוך

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בַּמִּצְוֹתַי : וְתָתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה וְחַגִּים וְזְמַנִּים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם שְׁמִינִי חַג הָעֶצְרַת הַזֶּה זְמַן שְׂמֵחָתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם כִּי בְּנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתְנוּ קִדְּשַׁת מְבַל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַגְּדִילָתְנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִמִּקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵם וְשַׁחֲחֵנוּ

ואם חל במוצאי שבת אומר זה

ברוך

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹרֶךְ לְחֹסֶךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה וּבֵין קִדְּשַׁת שְׂבֵת לְקִדְּשַׁת יוֹם שׁוֹב הַבְּרִיל וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁשֵּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבְּרִיל וּמְקִדְּשֵׁת וּקִדְּשַׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשֶׁתְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ וְזַכְרֵנוּ

במחצית מל שמיני עשרת אומר החמישית כאלו השבתות עם ה' חלק תגל הארץ ולחוד במצות ואמר זה ה' הרעות לנשות

צמחה

נפשי לאלהים לאל חי
אל אחד בראני
בעצה ובמוצה
כל פה יחו הודו
תקים להודותם
נמשל לאבק רק
כרמית חמת עכשוב
ומדרבם שבו
כל פה תיחודך
והחיה נרדמים
שפחה נואמת
ואפרוש לך כפי
לבי ובשרי

לבי ובשרי ירננו לאל חי
ואמר חי אני כי לא יראני הארס וחי
מאד וגעלמה מעיני כל חי
ברוך אשר בידו נפש כל חי
אשר יעשה אותם הארס וחי
אמת כי לא יצדק לפיך כל חי
ואיכבה ישוב הבשר החי
טרם ישכבו בית מועד לכל חי
פותח את דרך וקשביע לכל חי
וקרב הימים אשר בן ישי חי
לא כי בנגר האת ובני החי
עד כי אפתח פי בנשבת כל חי
ירננו לאל חי

לבי
לבי
לבי
לבי
לבי
לבי
לבי
לבי
לבי
לבי

ברא כל פתחמה
רם על כל כבודו
הכביל ניני תם
מי זה יצטרק
בלב יצר חשוב
נסוגים אסאבו
על כל ארודך
זכור אהבת קדומים
ראה לגברת אמת
אקוד על כפי

ואחד כך אומר נשמת ואמר רעות לקדים כפי רצון החזן ואומר קדים עד לעילא
ואומר זה התפר

כאסון ננצרת
באת בתחן לפניך
גלה לה יוצך
ביום השמיני
דורשים בתכלית מועדים
השקפה עליהם כמרומים
ואם עקלו ברשע
זעקים אליך בכל לב
חטאם תגאום לכפר
יה שוכן עליות

חשך אותה מבצורת
לחיות את פניך
וחמול על עמך
ששחות החיני
גשמי נרבות במעמדם
הכור שלשת קדומים
חוסה עובר עד פשע
הרופא לשבורי לב
בריתך לבל יפר
טוב שוכן רומה
חיש קץ נחמה
ודב עלילות

ביזת השמיני עצרת
ביטה ופקח עיניך
ששון נשמתה יושנו מעמך
וסבות נא מעני קדוש
צפה נא סכרם
ודמלא על צאצאמו רחמים
נושא עון וטובר על פשע
כונן מקום עין הלב
בזכות אמרי שפר
ועורר ישני ארמה
עתה כנס גליות

כל שונאך להאבד	ואהובך שמחות להרביד	במלכות משיח בן דוד
למעלה למעלה לרום	בית מקדשך השמים	צדקת מנו להרומם
מהללים לך בתגינתם	שור קהל עדתם	ושמע קול צעקתם
נגד בחן עומדים	ועל דלתותיך שוקדים	ואותך בהתמר כחדים
שיחם לפניך יערב	וחשכם ביום קרב	ומצחתה כי לא תקרב
עטרת רוב ברכות	וחיים ארוכות	עדי עד מאריכות
פתח לפי אוצרך	וקיים עלינו אמרך	ואל יבוש מסכך
צקן לחשם תשמע	קול מבשר להשמע	טובות ונחמות במשמע
קולות ארבעה להחיש	ולעודתיו חושה	וצוררך תבחישה
רם על רמים	שמח עומים	כבני כמו רמים
שבתך בפינו מתנים	וגרלך בלבם משננים	וחודך בכל יום עונים
תוקפים והודיה רוחשים	רועשים וליחשים ואותך מערצים ומקדשים	קדוש

ואומר יערוך כל נאמר כן אומר ביום וזמר עד נאל ישראל ואמר כן אומר הצמחה עשרה

י' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

בחדך אתה י' אלדינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והגורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזמר חסד חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמי באהבה מלך גואל עוזר ומושיע ומגן בחדך אתה י' מגן אברהם

אתה גבור לעולם י' מחיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ודופא חילים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לשי לשיני עפר מי כבודך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה מצמיח לנו ישועה בקרוב ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה י' מחיה הובתים

כתר יתנו לך המני מעלה עם קבוצי משה יחד כלם קדושה לך ישלשו : כמה ש שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש י' צבאות מל מלא כל הארץ כבודו : ברוך כבוד י' מנקומו וברברי קדשך כתוב לאמר ימרוך י' לעולם אלדרך ציון לדוד נדוד הללויה

לדוד חוד נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבתך אלדינו מפני לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה י' האל הקדוש בחרתנו ככל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות ק קדשתנו במוותיך וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו

אתה קראת ותתן לנו י' אלדינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה והגים חכמים לששון את יום השבת הזה ואת יום שמיני תג העצרת הזה זמן שמחתנו מכרא קדש זמר ליציאת מצ מצרים : אלדינו ואלהי אבותינו ישלה רבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויכוננו חכרון אבותינו

זכרון דושלם ערך חכרון משיח בן דוד עבודך חכרון כל עמך בי ישראל לפניך לטובה לחן
לחסד ולרחמים ולרצון את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת הזה זכרנו יי
אלדינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה ודושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס
וחגנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל מלך חנון ורחם אתה

והשיאנו

יי אלדינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת
ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בת
בתורתך שבענו כשוכך שמחנו בישועתך וטוהר לבנו לעבודך באמת והגדלתנו יי אלדינו ב
באהבה וברצון בשמחה ובששון שבתות מועדי קדשך באי מקדש השבת ישראל והצנים

רצה

יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי
ישראל ותפלתם מחרה באהבה תקבל ברצון ותוה לרצון תמיד עבדת עב
ישראל עמך ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאן ברוך אתה יי
המחזיר ברחמיו מחרה שכניתו לציון

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו הנפשוים בדרך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניכך שבכל יום יום עבנו ועל נפל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב

ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך לא
הכלמתנו יי אלדינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך מכנו על כלם יתברך ויתרוכם שמך
כלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת ברוך אתה יי הטוב שמך ול
ולך נאה להודות

אלדינו

ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה
עבודך האמורה כפי אדרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור : יברכך
יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
אבינו כלנו כאחד באחד פניך כי באיר פניך נתת לנו יי אלדינו תורת חיים
אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

שים

ברוך אתה יי אלדינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו וצונו לגמור את ההלל

ואומר הלל גמור ואש חנה לומר אשתך נא לפני חזק כתוב למעלה בתפלות של פסח ומנוחיהם סתמן הארץ ואומר ה
מאמר לדוד הנה בנה בני אלים הבנו והוא כתוב בסוף האושענות ואחז אומר גדלו וקורן ה בני אדם בפרט ראה
ומתחילין כל הבכור וקורין עד אשר נתן לך והאש הוא שבת ומתחילין כי ימכר וקורין בני אדם עד סוף הפרשה והוא
כתוב בקריאתימי השסח ואומר קדיש עד לעילא ומנאין ספר טני ואומר חלקים העיבנו וקורא האשטור בפרשת
פנחס וזו היא הקריאה

וביום

השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקדשתם עליה
אשה ריח ניחח ליי פר אחד איל אחד כבשים בני שנה

שבעה תמימים : ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים בכנספרם כמשפט : ושער חמאת
אחר מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו לי במועדכם לבר מצותכם ו
ונדבותיכם לעולותיכם ולמנחתיכם ולנסכיהם ולשלמיכם : ואמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יי את משה :

ומפטיר במלכים ויהי ככלות שלמה

ויהי

ככלות שלמה להתפלל אל יי את כל התפלה והתתנה הזאת קם מלפני מזבח יי
מכרוע על ברכיו וכפיו פרושות השמימה : ועבד ויברך את כל קהל ישראל ק
קול גדול לאמר : ברוך יי אשר נתן מנוחה לשבו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחר
מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו : יהי יי אלדינו עמו כאשר היה עם אבותינו א
אל יעזבנו ואל ישנונו : להטות לבבנו אליו ללכת ככל דרכיו ולשכר מצותיו וחקותיו ומ
ומשפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהי דברי אלה אשר התתנתי לפני יי קדושים אל י א
אלדינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כ
כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד : ויהי לבבכם שלם עם יי אלדינו ללכת בחקו
ולשכר מצותיו כיום הזה : והמלך וכל ישראל עמו זכאים זבח לפני יי : וזבח שלמה את זבח
השלמים אשר זבח ליי בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף וזחבו את בית יי
הכולך וכל בית ישראל : ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יי כי עשה
שם את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים : ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל י
ישראל עמו קהל גדול מלכא חמת יד נחל מצרים לפני יי אלדינו שבעת ימים ושבעת ימים
ארבעה עשר יום : ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילט לאהליהם שמחים ו
וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יי לדוד עבדו ולישראל עמו : ויהי ככלות שלמה בית
יי ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות

גואלנו ואומר ברכות אחרונות של שבת עד כגון רוד ואומר

על

התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה ועל יום שמעתי חג העצרת
הזה שנתת לנו יי אלדינו למנוחה ולקדושה לששון ולשמחה לחיים לכבוד ול
ולתפארת על הכל יי אלדינו אנו מודים לך ומברכים את שמך תמיד אלה ישענו ברוך א
אתח יי מקדש השבת וישראל והזמנים

ואומר יהי רצון ואס הוא שבת אומר מי סבירך ואשרי ויהללו ויחזרו סבר תורה בארץ ואומר ק
קדיש עד לפילא ואומר מוסף בלחש ואחד כך אומר בקל רס

ויי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אתה יי אלדינו ואלהי אבותינו אלדי אברהם אלדי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והגדואל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הכל וזכר חס
חסדי אבות וכביא גואל לבני בנייהם למען שמו בארבה מלך גואל עוזר ומבטיח ויגוי באי מ
אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב לדושיע :
מגן אברהם :

שאתה

הוא יי אלהינו משיב רוח ומוריד הגשם לברכה ולא לקללה לשובע ולא לרעב לרצון ולא לרזון לחיים ולא למות ממת ומחיה ומצמיח ישועה ואין דומה לך ברוך אתה יי מחיה הבתים

כתר

יתנו לך המוני מעלה עם קבוצי מטה יחד כולם קדושה לך ישלשו כמה ש שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מ

מלא כל הארץ כבודו כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה במקום כבודו לעמיתם ברוך יאברו ברוך כבוד יי במקומו ממקומו יפן לעמו המיתרים את שמו ערב ובקר תמיד בכל יום פעמים באהבה ואומרים שמע ישראל יי אלהינו יי אחד אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם וכדברי קדשך כתוב לאמר ימליך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה

לדור

ודור נמליך לאל כי הוא לברו מרום וקדוש ושבחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי האל הקדוש

אתה

בחרתנו בכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות ק קדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושכך הגדול והקדוש עלינו ק קראת ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה וחגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום שמיני חג העצרת הזה זמן שמחתנו מקרא קדש וזכר ליציאת מ מצרים

ומפני

חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל ארמתנו ואין אנו יסלין לעלות ו ליראות ולהשתחוות לפניך בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הדי שנשתלחה במקדשך ובכן יהי רצון מלפניך אב הרחמן מלך יעקב שתש שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מדרה ותגדל כבודו בימינו אבינו מלכנו אלהינו ואלהי אבותינו גלה כבוד מלכותך ומלוך עלינו כדורה והופע והגשא עלינו לעיני כל חי וקרוב פורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו יי אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידיו כסדרן ומיספין כהלכתן ומוסף יום השבת הזה ומוסף יום שמיני חג העצרת הזה נעשה ונקרב לפניך באהבה כמצות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפני כבודך כאמר

ושני עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה :

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עולה אשה ריח ניחח ליי פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם כמרוכר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין נסכו ושעיר לכפר ושני תמידין כ בהלכתן ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו כשוכך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת וזכר למעשה בראשית

אלדינו

ואלדי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה
 עלינו בהמן רחמך בגלל אבותינו שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה
 וכונן בית מקדשך על מכוננו ודראנו בבנינו ושמתנו בתקנו והשב שכינו לתוכו והשב יש
 ישראל לנוהם והשב כהנים לעבודתם ולחס לשירה ולזמרה ושם נעלה ונראה ונשתחוה ל
 לפניך בשלוש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זמריך את פני יי
 אלדיך במקום אשר יבחר בהם המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יי רי
 ריקים איש כמתנת ידו כברכת יי אלדיך אשר נתן לך

והשיאנו

יי אלדינו את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ו
 ורצית לברכנו כן תברכנו סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
 שבענו מטובך שמחנו בישועתך ושוד לבנו לעבודך באמת והנחילנו יי אלדינו באהבה ר
 וברצון בשמחה ובששון שבתותו מועדי קדשך ותרצה לפניך את תפלת עמוסך כתמיד
 יום וכרבן נות מוסף פין ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים
 יי אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ב
 ביתך ואשי ישראל ותפלתם כזרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך ותחזנה עינינו בשוכך לציון וירושלם עירך ברחמים כמאז בריך אתה
 יי המחזיר ברחמיו כזרה שכנתו לציון

רצה

מודים

אנחנו לך שאתה הוא יי אלדינו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בך
 ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסוך שבכל יום יום עמנו ועל נפל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב
 ונבך וצוהרים הטוב כי לא מלו רחמך המרחם כי לא תמו חסריך ומעולם קיינו לך לא
 הכלמתנו יי אלדינו ולא עזבתנו ולא הסרת פניך ממנו על כלם יתברך ויתרום שמך
 מלכנו תמיד כל החיים יתרוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת בריך אתה יי הטוב שמך ול
 ולך נאה להודות

אלדינו

שים

ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה ובתוכה על ידי משה
 עבדך ואמרה כפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמר : יברכך
 יי חסריך : יאר יי פניו אליך ורחמך : ישא יי פניו אליך ושם לך שלום
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו א
 אבינו כלנו כאחד באוד פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלדינו תודה חיים
 אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום ושוב יהיה בעיניך לברך את כל עמך
 ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

כוס רחמן אל מותי עזרת לוחי

חי יפתח השמים   ישב רחמי   יחלו מים
 כעבוד טוב מעש עשה רב נמרץ   בצדקת נביא   מאהלו רץ
 ואמר יקח נא מעש מים   ישב רחמי   יחלו מים

אל

וַיַּחֲפוּר אֶת כְּאֵרוֹת הַמַּיִם	בְּצַדִּיקַת נְבִיא לְאִכּוּז רִמָּה	רוּחַ תְּרִיהַ פְּנֵי אֲרָמָה
בְּחַדְשֵׁים בְּסִקְתוֹת הַמַּיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	הַיַּרְדַּי גָּשֶׁם כְּתִתְךָ קִדְלוֹת
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם	בְּצַדִּיקַת נְבִיא וּבְנֵי כְבוֹאֵם	מַיִם שְׁאֵלוּ בְּנִים בְּקוֹדָאֵם
וְהִבָּה צוּר וַיִּזְבּוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	בְּיַךְ דָּגָן וַתִּדְוֹשׁ חַיִּית
חֹטְשֵׁי עֲצִים וְשׂוֹאֵבֵי מַיִם	בְּצַדִּיקַת נְבִיא שֶׁם גְּבַעוֹנִים	מֵלֵא שְׁחֹק לִי בְּבָכֵי עֲנָנִים
עִם נִקְבְּצוּ וַיִּשְׁאָבוּ מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	וְרַבָּה לֶחֶם לִבְכֵי יֹסֵעַר
וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנֵי מַיִם	בְּצַדִּיקַת נְבִיא בְּאִיבֵינֵי נִלְחָם	דוֹרֵשׁ גָּשֶׁם הַיּוֹם יְרוּחָם
שִׁלַּח לְחִכְךָ עַל פְּנֵי חַמִּים	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	יִצְנֵן אֵל לְהַשְׁקוֹת עַמּוֹ בְּחִירוֹ
וַיֹּאמֶר לֵה קָחֵי לִי מַעַשׂ מַיִם	בְּצַדִּיקַת נְבִיא לְאִשָּׁה הַלֵּךְ	הַטֵּב לְאִשֶּׁת אֲרִשְׁתְּ לֶךְ
אֵף הוּא וַיִּכָּה אֶת הַמַּיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	גָּשֶׁם נְרַבּוֹת תִּגִּיף לְנִלְאָה
נָהַל עַמְּךָ בְּצַדִּיקַת נְבִיאִים וְהָיָה כֵּעֵץ שְׁתוּלֵ עַל פְּלָגֵי מַיִם	יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם	בְּצַדִּיקַתְךָ לְבוֹרֵךְ מַעֲלֵה נְשִׂאִים

יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם   אֵל חַי יִפְתַּח הַשָּׁמַיִם

כְּכַתוּב וְהָיָה כֵּעֵץ שְׁתוּלֵ עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פְּרִיֹו יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלִידוֹ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : וְנֹאמַר כַּגְּדֹל יִשׁוּעוֹת מַלְכוֹ וְעוֹשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם :

וְאֹמְרֵי קִיָּם בְּמִזְרַח וְאִין כַּלְדַּיִם וְעַלְיֵינוּ לְטַבַּח וְקַדִּישׁ בְּלֹא תִתְקַבֵּל וַיְגַדֵּל וְכַסְלָס סִדְרַת פְּלֵה לְיוֹם רִאשׁוֹן עַל סְמִיכֵי עֲצֵרֶת וְכַלִּיל סְכִי עַל סְמִיכֵי עֲצֵרֶת מִתְפַּלְלִין מִנְחָה וּמַעֲרִיב כַּאֲתַמּוּל וּכְעַחֲדִית מְטַכְיָמִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת יֹאמְרֵי וּמִירִית וְדַמִּית לְבַשְׂמַת אֵשׁ יִרְכָּה וְכַשְׂמַת וְקַדִּישׁ עַד לְעֵילָא וְאֹמְרֵי

יָפָה לְאֲדִיר הַמְּלוּכָה   רָגַן אֲעֻזָּה
וְזֹאת הַבְּרָכָה   אֲרָגַן בְּשִׁלְהֵי נְסוּכָה

אֲמִיץ חֹזֵב לְהַכָּה : הַדּוֹר בְּרִיבֵי רַבְּבָה : אֲוִמָן יִדְעֵנָתִיבָה : וַיֹּאמֶר יְיָ מִסִּינֵי בָּא בְּעִבּוֹר אֲמָרִים נְעִימִים : וַיַּעַר מַלְכֵי מְרוֹמִים בְּסִרוֹם מְגִינִים : אֵף חֹזֵב עַמִּים בָּרִים וַיִּשְׁרִים לְנַחֲלֵינוּ דְבַר בְּקַדְשׁוֹ מְחֻלְלֵינוּ בָּאֵהֶב עֲשִׂינוּ וְקַבְּלָנוּ תוֹרַה צְוָה לָנוּ

בָּרִים

גיה זיו כהולך העת הברס למלך גירם וברכס כהולך
גידוליו הספר בסככות בימין צדק נעמות גשו לתח קמות
דבב שיזו לתמר ישוף תעודה לגבר ודי כתב יותמר
דת אל שמר ריזיה כמלאך לומר דהור מאיר ובגמר
הדוף קמי מדומי בחי אמרי נואמי הוגבר מהכר להתימו
דאמיר ייחודך שבטיך ילכו במעצותיך נכטיך היות סגולתך להביטך
ועל כושר בפעלו כשוו ערך פילולו וחילה פני מחוללו
וחס קופץ וחוני נודם לפנים לפני וזכרו לשכן כבוד יי
זנח אש חורכת חיותו מהיות נחרכת זבת ארצו כנברכת
זר מרע משמש מאור נוגהו מלהאמש זריו זכו להשתמש
חרש חכם כמקדם חוצה יצא מלהארם הוברו בראשו מלהעדס
חוסנו חוסן להביאה זכותו גרמה להמלאה חסנה אליו באה
טובים העמיד במהללו קרניו והפארו לו טחף קמס בחילו
טיות שכמו כחמר ולסעד טורח שומר טר ושקל להשתמר
ימים שפעם ינבאו אמנת ייחודם ידאו ילוח לאלדינו יבואי
ישרדו רחב וארוך מודח כלפיו ערוך ימית צרים ויפרוץ
כן צדקה מילולו צוחרים מחלק חבלו בגפיו אדוננו הטלו
כפיר מוטלו משוייה בשנים חלקו מצויה כבוש עוינים הלעיה
לועקת רועה בצאן תולדתו היתה בעלצון להאחיו ימים ישרצון והנפתלי אמר נפתלי ש
שבע רצון להרצה בשמן אנפקנים וברבה פיו התגונים לשנים עשר שבט אמתים
ולאשר אמר ברוך מבנים מבאים אחרך לרגליך החוץ רגלם בספליך מדרשך מבוי
לסגולתך ברזל ונחושת מנעליך מחוץ ראש עיר ערוך הדם אליו יסכרון מחכש לב יש
ישכרון אין כאל ישורון נאספו נבים להשמדים ועם יי לחרם נחם ושגבם ויפוס מ
מעונה אלד קדם נעימות בימין אל בדר ממתיק אל נעלה ונכון מחתנאל חשכון יש
ישראל סלה סוד העדימוך מגר חטבו התימוך סכרם בסילסולם ירמוך אשריך יש
ישראל מי כמוך סדר ברכות נמסה צפה עוד שרשי סקור הם ומרשי ויעל משה
עובים וצלעות כלול וסוכי נשתרלה להצלי עמידת נמר הגאלי ואת כל נפתלי עס ע
עברה עבר תס בידו ניכר עדין ושת קירקר ואת הגג ואת הכבר פוך רבצה בתרץ
תמיכים מעמדי ארץ פציתי וקיימתי הרץ ואמר יי אליו ואת הארץ פנה ירוסת תאב
אמל מלכא ונכאב פמל"י מעלה כנתאב וימת שם משה עבר יי בארץ כואב צופה נאסף
לכנוחתו מצורת בויים נשמתו צדיק הוליכו לחלקתו וקבד אותו
צמיקת בשר אין באסיפתו נוכח מהביט יראתו צוהרו ככחיו לעלותו
ומשה בן באה ועשרים שנה במותו קדוות היום כנקשה קטב בענן כקודשה
קבצו שלשים מלהימשה ויבכו בני ישראל את משה

יהי ביטורון מלך
יח ראובן ואל ימות
האת ליהודה ואמר
הללה אמר
האמר לאביו הלאמו
יח משפטך
בך יי חילו
ולבנימין אמר יידי יי
וליוסף אמר מבורכת
וממנו תבואות שמש
ומראש חרדי קדם
וממנו ארץ ומלואה
בכור שורו חרד לו
ולזבולון אמר
עמס וד יקראו
ולגד אמר כחך
ודא ראשית לו
ולחן אמר הן נר ארצה
ולנפתלי אמר נפתלי ש
ולאשר אמר ברוך מבנים
לסגולתך ברזל ונחושת
ישכרון אין כאל ישורון
מעונה אלד קדם נעימות
ישראל סלה סוד העדימוך
ישראל מי כמוך סדר ברכות
עובים וצלעות כלול וסוכי
עברה עבר תס בידו ניכר
תמיכים מעמדי ארץ פציתי
אמל מלכא ונכאב פמל"י
לכנוחתו מצורת בויים
צמיקת בשר אין באסיפתו
ומשה בן באה ועשרים שנה
קבצו שלשים מלהימשה

ומכר חצן תורה ומתהלך לקרות מענה אלוי קדש
 וכסאניע לחמדך ישראל חזרתי ואחזיק אלפביטן

אשריכם

ישראל אשריכם ישראל אשריכם ישראל
 והגזולכם התודה ומסני מתנה :

אשריכם אירי אל	אשריכם ברוכי אל	אשריכם ישראל	שככם
אשריכם גיבורי אל	אשריכם ודושי אל	אשריכם ישראל	שככם
אשריכם ודורי אל	אשריכם ותיקי אל	אשריכם ישראל	שככם
אשריכם זכורי אל	אשריכם חמדוי אל	אשריכם ישראל	שככם

אלפא ביטא

אשריך ישראל מי כמוך · אשרי כטע גן · אוכל מודגן · ארץ תירוש ודגן · ואני בנתי מל בני
 בית פעור · ארבוץ ואגוז · כתבתי על יאוד · ואזנמו עלי שמש ומאוד ·
 אשריך ישראל מי כמוך גוי קדושים גאולי מקדשים גיא צבי דשים · ואני וד כאן בשך דוד
 ממושכן · גוד מכאן וככאן · ואז נמו עלי ארון ומשכן
 אשריך ישראל מי כמוך ההולכים בזה · היודשים בזה · הדר הטוב הזה · ואני ואחי ואחותי ·
 וכל בני חולתי · זאת מנחתי · ואזנמו עלי כל בני חולתי
 אשריך ישראל מי כמוך זכותם למן ודבש · זאת הארץ לכבש · זבת חלב ודבש · ואני חיב
 חיכיתי לבא · ונמנעתי מכוא אלא בעליית הר נבו · ואז נמו עלי שמש וכבבו
 אשריך ישראל מי כמוך שובה אם תשכלו · טוב הארץ תאכלו · טעכם לא יכלו · ואני יגע
 יגשתי ולא הזנחתי ונגשתי נאנחתי ידי כבדה על אנחתי · ואז נמו עלי אל מנתי הזרתי
 אשריך ישראל מי כמוך כי יגשתי והגזולכם · כמו עליה בגזולכם כאשר דבר לכם · ואני
 לא אצתי מרועה · צאן בשוב מרעה · ועתה אין אני רועה ואז נמו עלי כל נביא ורועה
 אשריך ישראל מי כמוך מתנה ממדבר · מודשה במדבר · מנה יהי פיסת בר · ואני נהיית
 ונחליתי ולאת לא הוחלתי · ועתה גשתי וחלתי ואז נמו עלי כל בני חולתי
 אשריך ישראל מי כמוך שבעים בלחם שכרם לחם · שמחה באהלים · ואני עמדתי בחר ·
 ונאמר לי התמדד עליה אל הור הדר · ואז נמו עלי חרם וסדר
 אשריך ישראל מי כמוך פוריה ועניפה · פירות העניפה · פלגים לנפפה ואני צערתי הדבה ו
 לא זכיתי להתרוה · וצבי גן רוה · ואזנמו עלי כל לב רוה ·
 אשריך ישראל מי כמוך קדשת ארצות · קדמת נערצות · קגיתם במדצות · ואני רצתי ב
 כצבי ולא הודשתי ארץ צבי אחי לי על עצבי · ואזנמו עלי לחות מחצבי ·
 אשריך ישראל מי כמוך · שקט מי מנוחות · שותי להגחות שאגן במנוחות ואני תרתי ולא
 דאיתי · סברתי ולא טעמתי ועל כן אמאס תיחמתי · ותהי זאת נחמתי · ויעל משה וסליק
 משה ממטריא דמאב לשדא דנבו ריש רמתא ואחזיה יא ית כל ארעא וית גלעד עד דן ·
 ויעל משה מערבות מאב אל הר נבו מעודן צפית שלות עם וניחודן · באיזה מקום יהי אב
 אוכדן מעלם מיכה ועוד דן · וקום עליה אל הר העברים · משה רבך אל תוקף להדבות לד
 לדבר דברים

מי עלה למרום מי עלה למרום מי עלה למרום ומי הוריד עוז מבטחה
התקבצו מלאכים זה אל זה לקבל זאת ואמר זה אל זה מי הוא זה ואיה דוא
מאחז פני כסא פרשו עליו ענגו

משה עלה למרום	משה עלה למרום	משה עלה למרום
והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה
ירד עלה למרום	ירד עלה למרום	ירד עלה למרום
והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה
יקותיאל עלה למרום	יקותיאל עלה למרום	יקותיאל עלה למרום
והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה
אבי זנוח עלה למרום	אבי זנוח עלה למרום	אבי זנוח עלה למרום
והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה
אביגדוד עלה למרום	אביגדוד עלה למרום	אביגדוד עלה למרום
והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה
אביסוכו עלה למרום	אביסוכו עלה למרום	אביסוכו עלה למרום
והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה	והוא הוריד עוז מבטחה

אות ראשון אנכי	אות שני לא יהיה לך	אות שלישי לא תשא
זכור ושמו		
אות חמישי סודי תורה	אות ששי סודי משנה	אות שביעי יומא דשבתא
אות שמיני ברכתא דמילה		התקבצו מלאכים

אלפא ביתא

אז מרחם אני בחנת תימי	ובחרת נואמי	ולמה אני מת
פן יאמר איש דאלדים	עלה אל האלדים	והינו כאלדים
בעת טיש וחומר	נותתי בתיבת גומר ושכרתי אוכר	ולמה אני מת
פן יאמר ביטה לו פנים בפנים	וקרן לו עור פנים	והינו כאלדים
גם השלכתי ליאור	מפני מורד אור	ודברך היה לי אור
פן יאמר גרע חס בעשר מכות	וגאל עיניה בריכות	והינו כאלדים
דהרת בת מפרך	על יד היאור להודיך	ימי להאריך
פן יאמר דין כנשתלח אל סגולה	והוציאם בגילה	והנו כאלדים
ואת כל נפתלי	וית כל נפתלי וית ארעא דאפרים ומנשה וית כל ארעא דיהודה עד	
יבא מערבאה	ואת כל נפתלי גורן עגולת כשרון	מן המכתש
דהדלה עטר בחרון	עד הים האחרון	וקום עלה על הר
אז כל בריות נוצרו כאדמה	וסיפס לתוליעה ורמה	בי נשבעתי
לא תשלוט רימה	ולא כמות כל האדם תמות	ואיך אמות

גדודים ושרפים יעמוד מזה וכפה ויעשו שירותך ואני אצהיר בתוך שורתך בי נשבעתי
ולא ידע איש את קבורתך ולא כמות

הן אני בכבודי אנהגך ארבעה כילים ותרשישים כדסרך יהיו גומזים בי נשבעתי ואניחך
אצל שלשת גדודים ולא כמות

זכרו ונך יהי לברכה בפי מרום על כל ברכה
צדיק לברכה ולא כמות

טפסרים המשרתים לפני יי' יאמרו עשו חסד לנביא יי' בי נשבעתי יצאו לקראתך
ויאמרו ברוך הבא בשם יי'

כל שערי גן עדן יפתחו לפניך תבא ויצאו לקראתך איתן ובא מבוא וגם הבא נבוא בי נ
נשבעתי לפניך יפתחו שערי גן עדן ויאמרו זה השער ליי' צדיקים יבאו בו ולא כמות

מלאכי מעל אשר ביניהם שלום יצאו לקראתך ברברי שלום
נואמים לפניך יבא שלום ולא כמות

שרפים כל אחד ואחד לפי כחו יאמרו לו לזו בואו ונייפה כחו
עונים לפניך ינחו על משכבתם הולך נכו ולא כמות

פה אחד יפצחו עם עולם הזכירו לברכה בגחיל דת העולם
ציוחים ואומרים נשמתו לחי עולם לא כמות

קדושי מעלה ודרי מטה יאמרו מתי יבא בראש עם לתשועת עדתו האיש אשר לא קם ביש
בישראל כמותו בי נשבעתי רוגשים ואומרים יהי שלום במנוחתו ולא כמות

שמורה תהיה אצלך דת עין החיים ואתה תבא בראש חבורתך בבנין מוצא מים חיים
בי נשבעתי תשמע מפי תהי בצרור החיים ולא כמות

ואת הנגב וית דרומא וית משרא בקעת ירחו קרית דקלייא עד צוער ואת הנגב ואת ה
הכבר המן עמון ומואב מבוער שאונם בשדה לערער והראה לו צדיקים להער מעדו דת
התמרים עד צוער וקום עלה

לא

אמת לא אמת ועל מה אמת אם אין דם מצרי לטובי ולהצירי

גוחי ויוצרי בנות אל תצירי כשרתי את נאוציו ידעתי כי אין צדיק יוצא מ
מחלציו והשיבו איום בעצם היום בין כי מצרי למצח ולמות יסיפח להכהבינופח ואך

בחט ישפח זאת לא זאת זאת לא זאת לכה זאת אם אין זאת כשה עלה וכות כי

גזרה היא שתמות

לא אמת לא אמת ועל מה אמת אם גמלתי בעולפה בסנה כדסרך פה בדב
ברברי פה אל פה למי שם פה אם עון הוא מחו ואל נא תזכרוד והשיבו איום בעצם

היום דברייך הוחכדו ואם בסנה כבוד לדרות יותכדו ואך בחט יאבדו זאת לא זאת
לא אמת לא אמת ועל מה אמת אם המכות אשר בנוף עשיתי או ההמן

אשר בעול עשיתי אם היה בס צדיק מדמו נקתי אם אפסופימו קיבלתי זכור יי' מי
יי' באצרים ואל תלכדני בעטורם והשיבו איום בעצם היום וקוצים קצוצים בבלג גמצים

במפח לחוצים ככטרה לחצים . זאת לא זאת
 ואמר יי' ליה דא ארעא דקיימית לאברהם ליצחק ליעקב למכר לברך אתנינה אחותך בע
 בשענך ותמן לא תעבור . . . ואמר יי' אליו . . . זאת נחלת צדיק צבי וגיבור . . . נשבעתי
 חוק ולא יעבור הלילה אלתי מעבור . . . ושכה לא תעבור . . . וקום עליה . . . אלפא
 ביתא . . . שח ציר נאמן למה אני מת . . . כי אמן שביתי . . . כי בהר סיני עליתי . . . כי גנוזה ח
 חקקתי . . . ואיך תאמר לי עלה ומות בדר . . . שח ציר נאמן למה אני מת . . . כי דתך דרשתי
 כי העם הרצאתי . . . כי וארבעים יום צפתי . . . ואיך תאמר . . . שח ציר נאמן למה אני מת
 כי זכרך זכרתי . . . כי חיים שתיתי . . . כי טהורה חקקתי . . . ואיך תאמר . . . שח ציר נאמן ל
 למה אני מת . . . כי יקרה ידעתי כי כבודה כתבתי . . . כי לוחות חצבתי . . . ואיך תאמר . . . שח
 ציר נאמן למה אני מת כי מרום עליתי . . . כי נאמן נקראתי . . . כי סודך למדתי ואיך תאמר
 שח ציר נאמן למה אני מת . . . כי ערפל כבשתי . . . כי נה אל פה דברתי כי צאנך רעיתי . . .
 ואיך תאמר . . . שח ציר נאמן למה אני מת . . . כי קולך שמעתי כי רצונך עשיתי . . . כי
 שכנתך תרתי . . . ואיך תאמר . . . אלפא ביתא אחרת . . .

איש

אשר הוקרן לו אורה איש בתרואל נורא איש גש לערפלי נורא . . . יאמר לו
 עלה ומות בדר . . . צעק צעקה גדולה ומרה יוכבד אמי איש דש ענני

נדורה איש השיך עברה איש ותר מעם עברה יאמר לו איש זכה ערת
 בחורה איש חיבש מי מרה איש טוב מאזנקרא יאמר לו איש יקר ימרה איש
 כתב חוקי תורה איש לימד לעם מורה יאמר לו איש מלך בישורון נקרא איש
 נידג אום שחורה איש שח כריאה יברא יאמר לו איש עלה לרום כבאברה איש פ
 פץ והשיך עברה איש צידק עם נברא יאמר לו איש קרא שירה לים שירה איש
 ראה וירא איש שכניה שרה איש תינה משנה תורה יאמר לו

אורה

יאריך גור עלי המלך הנני היום מוכרל והולך קהלי היה לשלום . . . בזאת
 לא נרע פה נעשה כי כל אשר יחפוץ יעשה ואין מי יאמר לו מה תעשה
 רועינו לך לשלום היום לי אחרון חק לי ראשון ואחרון אאסף כנאסף אחי אחרן קהלי
 ונתוב מוכן הוא קטן וגדול שם הוא מי יחיה ולא יראהו . . . רועינו . . . זה הוא לי אמר עלה ומות
 בדר . . . ונפשי לכאר היכר קהלי . . .

חבק לבני אדם מתה לחסידיו יקר המוותה וענותך לעם הבעתה רועינו ככר עלי רעה
 כי המות לי הגעה מה אעשה לא אדעה קהלי לא יחר לך ולא יצר לך ככזי בגן עדן מי
 מוכן לך רועינו מה תשתוחחי נפשי נפלה עמדת ראשי וצורי אששי קהלי תנוח בערור
 החיים נפשך כסא כבוד ינפישך . . . חן וישועה נופשך רועינו לך לשלום . . . וימת שם
 משה . . . ומית תמן משה עבדא דיי' בארעא דמואב על מנרא דיי' . . . וימת שם משה עבד יי'
 טוען עול גדולי וקמגני . . . שיכס ברכה לודע איתנני יצתה נשמתו בגורת יי' יצתה בנשיקה על

ויקבר אותה .. וקבר יתיה בחילתא בארעא דמואב לקבל בית פעור ולא ידע אנשי ית קב
 קבורתיה עד יומא הרין .. ויקבור אותו בגיא .. כושל ביצאתו כל יחזה על דבר פעור
 במחזה .. למעול מעל באלי זה למעול עד היום הזה ומשה בן מאה .. ומשה בר מאה
 ועשרין שנין כד מית לא כהת עיניה ולא שגא חו יקרא דאפוהי .. ומשה בן מאה ועשרים
 שנה .. מצער ועד זקן במשלחו .. כרי שלח במשלחו נאמן ציר ומשיב לשולחו .. נאמן
 לא כהתה עינו ולא נסלחה .. אלפא ביתא .. אולת יוכבד מפייסת

למצרים מצרים מצרים דלמא חמית ליה למשה .. בחייך יוכבד .. לא חמית יתיה מן יומא
 דקטל בי כל בוכריא .. אולת יוכבד מפייסת לנילוס .. נילוס נילוס .. דלמא חמית ליה
 למשה .. בחייך יוכבד לא חמית יתיה מן יומא דעבר בי מימי לדמא .. אולת יוכבד
 מפייסת לימא .. ימא ימא דלמא חמית ליה למשה .. בחייך יוכבד לא חמית
 יתיה מן יום דאעבר בי תרין עשר שבטין .. אולת יוכבד
 מפייסת למדברא .. מדברא מדברא דלמא חמית ליה למשה ..
 בחייך יוכבד לא חמית יתיה מן יומא דאנחת עלי לישדאל כנא .. אולת יוכבד מפייסת לסני
 סני סני דלמא חמית ליה למשה בחייך יוכבד לא חמית יתיה מן יומא דאנחת עלי תרין לחי
 קיימא .. אולת יוכבד מפייסת לכיפא כיפא כיפא .. דלמא חמית ליה למשה בחייך יוכבד לא
 חמית יתיה מן יומא דמחא עלי תרין שבטין .. ויבכו בני ישראל .. ויבכו בני ישראל י
 ית משה במישרייה דמואב תלתין יומין .. ושלימו ימי בביתא דאבלא דמשה .. ויבכו בני
 ישראל ספרו וקטרו מספר למשה .. אבל כבד ועצום למשה .. ערכו אח ואחות אחי ה
 דגנשה ערס ימי בכי אבל משה .. ויהושע בן נון .. ויהושע בר נון אתמלי רוח חכמתא
 ארי סמך משה ית ידוהי עלוהי וקבילו מיניה בני ישראל כמה רמלל ית משה .. ויהושע
 בן נון פתח ואמר אחי לי ארני משה איה המעלים מיס משה צאן ודגוהי מיס משה .. צ
 צאן כאשר צוה ית את משה

ולא קם נביא .. ולא קם נביא עוד בישראל כמשה דאתגלי ליה ית אמן באפין .. ולא קם
 נביא עוד בישראל כמשה .. קדוש ונאמן בכל הבנים .. נאה ומרצה בן אב לבנים .. רצו ל
 ליודעו בכל פנים .. רצי אשר ידעו ית פנים אל פנים .. לכל האותות לכל אתיא ותמיהא
 דשולחיה ית למעבר בארעא דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעה .. לכל האותות וה
 והמופתים .. שעשה וגזר פרעו .. ביהודה ובאפרים והמרצו .. תינה לחרות מרצו .. תינה לכל
 עבדוהי לכל ארצו .. ולכל חור החוקה .. ולכל ידא תקיפתא ולכל חזותא רבא דעבר משה
 לעיני כל ישראל
 ואומר החן

זכינו להגלים לגלות : ומזה להחיל ולהגלים לגלות ג' פעמים
 ומעולין לקדמת על פה .. כדאית ביה אלקס .. עד ויה ערב ויה בקר יוס ית
 ומכך הקריא ברכת העתה לחייה .. ושמן כדכתיב לטוב העתה

ואומר קדים עד לעילא . ומצויחון ספר טני וקורא המפטיר וכו' האמיני כאתמול . ואחד כך מפטירין ביהושע ויהי א
אחרי מות עד חוק ואמן

ויהי

אחרי מות משה עבד יי' ויאמר יי' אל יהושע בן נון משרת משה לאמר משה
עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר
אנכי נותן להם לבני ישראל . כל מקום אשר תרוך כף רגלכם בו לכם נתתי כאשר דברתי
אל משה . מהמדבר והלבנון הזה ועד הנדר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הג
הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם . לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה
איהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך . חוק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם . רק חוק ואמץ באר לשמר לעשות ככל אשר צוה משה עבדי
אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך . לא ימיש ספר התורה הזה בפניך
ודגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תש
תשכיל הלא צויתך חוק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יי' אלהיך בכל אשר תלך .
ויצו יהושע את שוטרי העם לאמר : עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הבינו לכם
צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עוברים את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יי' א
אלהיכם נותן לכם לרשתה . ולראובני הגוי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמור : זכור
את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יי' לאמר יי' אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ
הזאת : נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו
חמושים לפני אחיכם כל גיבורי החיל ועזרתם אותם : עד אשר יניח יי' לאחיכם ככם וירשו
גם ומה את הארץ אשר יי' נותן להם ושבתם לארץ ירושתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם
משה עבד יי' בעבר הירדן מזרח השמש : ויענו את יהושע לאמר ככל אשר צויתנו נעשה ו
ואל כל אשר תשלחנו נלך . ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יי' אלהיך
עמך כאשר היה עם משה : כל איש אשר ימרה את פיך הלא ישמע את דבריך לכל אשר ת
תצוונו יומת רק חוק ואמן :

ואומר ברכות של ארדה . ואומר יהי רצון ואשרי מחזירים הספר תורה בארץ ואומר קדים עד לעילא ומתפלל מוסף כ
כאתמול . והוא תלמודו וקדים גמור ואין כאלדינו ועלינו לשבח וקדים בלא תתקבל
ומטה לעשות שמחה וסעודה לבמה של תורה טכז מתינו כשלמה כשנתבאר בחלומן סנתן לו הקדוש ברוך הוא חכמה ב
כא ירושלם ועסה מחנה דכתיב ויקן שלמה והנה חלוס ויבא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית ה' ויעל עלות ויעש מצות
לכל עבדיו אשר ר' אלעזר מוכן טעוטיק סעודה לבמה של תורה : במנחת שמחת תורה באין לבית הכנסת ומבשר
יוס ואומרים

אֵת הַבַּיִת

קהלת בן דוד מלך בירושלם: הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל: מה יתרון לאדם
 ככל עמלו שיעמול תחת השמש: דוד הולך ודוד בא ודארץ לעולם עומדת חרח הסבש וב
 ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם: הולך אל דרום וסוכב אל צפון סוכב סבב הו
 הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח: כל הנחלים הולכים אל הים והים אינו מלא אל מקום
 שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת: כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר ולא תשבע
 עין לראות ולא תמלא און משפט: מה שיהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שנעשה
 ואין כל חרש תחת השמש: יש דבר שאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעולם אשר היה
 מלפנינו: אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאח
 לאחרונה

אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם: ונתתי את לבי לחדש ולתור בחכמה על כל א
 אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רענתן אלדים לבני האדם לענות בו: ראיתי את כל ה
 המעשים שנעשו תחת השמש: והנה הבל הבל ורעות רוח: מעות לא יוכל לתקן חסרון לא
 יוכל להצות: דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה
 לפני בירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ו
 ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: כי ברוב חכמה רב כעס ויסף דעת ויסף מכאוב א
 אמרתי אני כלבי למה נא אנסכה בשמחה וראיה במצב ודנה גם הוא הבל

לשחוק אנדתי מהולל ולשמחה מה זה עושה : תרתי בלבי למסוך ביין את בשרי ולבי נודג
 בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה איזה טוב לבי האדם אשר יעשו תחת השמים מסגר
 זמי חידם : הגדלתי מעשי בגיתי לי בתים נטעתי לי כרמים : עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי
 בהם עץ כל נרי : עשיתי לי ברכות מים להשקות בהם יער צומח עצים : קניתי לי עבדים וש
 ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי ככל שהיה לפני בירושלם : כנס
 בנסתי לי גם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשיתי לי שדים ושרות ותענוגות בני האדם
 שדה ושרות : וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי : וכל
 אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם ולא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי
 זה היה חלקי מכל עמלי :
 ופניתי אני בכל מעשי שעשו

ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורשת רוח ואין יתרון תחת השמש :
 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבא אחרי המלך את אשר כבר
 עשוהו : וראיתי שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך : ההכם עיניו בראשו
 והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם : ואמרת אני בלבי כמקרה
 הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל : כי אין זכרון לח
 דחכם עם הכסיל לעולם בטכבר הימים הבאים הכל נשכח ואין ימות החכם עם הכסיל : ו
 ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הבל הבל ורעות רוח : ושנאתי
 אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחני לאדם שיהיה אחרי : ומי יודע החכם יהיה
 או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל : וסבותי אני לאש
 את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש : כי יש אדם שעמלו בחכמה
 ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה :
 כי מה
 הווה לאדם בכל עמלו וכדעיון לכו שהוא עמל תחת השמש :

כי כל ימיו מכאובים וכעס עניינו גם בליה לא שכב לכו גם זה הבל הוא : אין טוב באדם
 שיאכל ושתה ודראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלדים הוא : כי מי יא
 יאכלו מי יחוש חרץ כבני : כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולהושא נתן ענין
 לאסוף ולכנס ולתת לטוב לפני האלדים גם זה הבל ורעות רוח : לכל זמן ועת לכל חפץ תחת
 השמים : עת ללדת ועת למות : עת לטעת ועת לעקוד נטיע : עת לחרוג
 ועת לרפוא : עת לפרוץ ועת לבנות : עת לבבות ועת לשחוק : עת ס
 ספור ועת רקוד : עת להשליך אבנים ועת בנוס אבנים : עת לחבוק
 ועת לרחוק מחבק : עת לבקש ועת לאבד : עת לטמור ועת להשליך :
 עת דקרוע ועת לתפור : עת לחשות ועת לדבר : עת לאהוב ועת
 לשנא : עת מלחמה ועת שלום : מה יתרון העושה באשר הוא עמל : ר
 ראיתי את הענין אשר נתן אלדים לבני האדם לענות בו : את הבל עשה יפה בעתו גם את ה
 העולם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלדים מראש ועד ס
 סוף : ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמח ולעשות טוב בחייו : וגם כל האדם שיאכל
 ושתה ודראה טוב בכל עמלו מתת אלדים היא :

ידעתי כי כל אשר יעשה האלדים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע והוא
והאלדים עשה שיראו מלפניו : כה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלדים יבקש
את נדרף ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע :
אמרת אני בלבי את הצדק ואת הרשע ישפוט האלדים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה ש
שם אמרת אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלדים ולראות שהם בהמה הבהה
להם : כי כקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחר להם כמות זה כן מות זה ורוח אחר
לכל וביותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל : הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן דע
העפר והכל שב אל העפר : ומי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היו
היורדת היא למטה לארץ : וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כ
כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו : ושכתי אני ואראה את כל העשוקים אשר נעשים
תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנוח ומי עושקיהם כח ואין להם מנוח :
ושכח אני את דבתיים שכבר כתו מן החיים אשר המה חיים עדנה :

וטוב משניהם את אשר עין לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת הש
השמש : וראיתי אני את כל עמלי ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש כרעדו גם זה ה
הכל ודעות רוח : הכסיל חובק את ידיו ואוכל את כשרו : טוב מלא כף נחת ממלא חפנים ע
עמל ודעות רוח ושכתי אני ואראה הכל תחת השמש : יש אזור ואין שני גם כן ואח אין לו
ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עושר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה
הכל וענין רע הוא : טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם : כי אם יפלו ה
האחד יקום את תבירו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו : גם אם ישכבו שנים וחס להם ו
ולאחד איך יחס : ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט השטולש לא במהרה יתקן :
טוב ילד מסכן וחכם במלך יקנו וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד : כי בבית הסורים צא למלך
כי גם במלכותו נולד רש : ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר
יעמד תחתיו : אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפנייהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה
הכל ורעיון רוח : שמור רגלך באשר תלך אל בית האלדים :

וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע :
אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלדים : כי האלדים בטמים ואתה
על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים : כי בא החלום ברוב ענין וקול כסיל ברוב דברים : כא
כאשר תדור נדר לאלדים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדור שלם ט
טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם : אל תתן את פך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפ
לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצוף האלדים על קולך והכל את מעשה ירך : כי ברוב ח
חלומות והבלים ודברים הרבה כי את האלדים ירא : אם עושק רש וגזל משפט וצדק תראה
במדינה אל תתמה על החפץ כי גבוה מעל גבוה שוכר וגבוהים עליהם : ויתרון ארץ בכל ה
היא מלך לשדה נעבר : אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמן לא תבואה גם זה הכל
ברבות הטובה רבו אכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית עניו :

מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל והשכע לעשיר אינינו מניח לו לישון : יש ר
רעה חלה ראיתי תחת השמש עושר שמר לבעליו לרעתו : ואבד העושר והוא בענין רעו
והוליד בן ואין בידו מאומה : כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת

כשבא וכאומה לא ישא בעמלו שיוחך בידו : וגם זה רעה חולה כל עומת שבא כן ילך ומה
יתרון לו שיעכול לרוח : גם כל ימיו בחשך וכעס ורבה וחליו וקצף : הגה אשר ראיתי אני
טוב אשר יפה לאכל ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמול תחת השמש מספר ימי חייו
אשר נתן לו האלדים כי הוא חלקו גם כל האדם אשר נתן לו האלדי עושר ונכסים והשלטו
לאכול ממנו ולשאת את חלקו ולשמחו בעמלו זה כמת אלדים היא : כי לא הרבה זכור את
ימי חייו כי האלדים מענה בשמחת לבו : יש רעה ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם :
איש אשר יתן לו האלדים עושר ונכסים וכבוד ואינינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא יש
ישל יטנו האלדים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו גם זה הבל וחלי רעה הוא : אם יוליד איש
באה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשב מ הטובה וגם קבורה לא ה
היתה לו אכרתי טוב ממנו הנפל : כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכוסה : גם שמש
לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה : ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום
אחד הבל הולך : כל עמל האדם לניהו וגם הגפש לא תמלא : כי מה יותר לחכם מן הכסיל
מה לעני יודע להלך נגד החיים : טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח : מה
שהיה כבר נקרא שמו ונדע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שתקף ממנו : כי יש דברים
הרבה מרבים הבל מה יותר לאדם : כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו הבלו וי
ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש :

טוב

שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו : טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל
בית משתה כאשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו : טוב כעס משחוק
כי ברוע פנים ייטב לב : לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה : טוב לשמוע גערת
חכם כאיש שמע שיר כסילים : כי נקול הסירים תחת הסיר כן שחוק הכסיל גם זה הבל : ה
כי העושה יחולל חכם ויאבד את לב מתנה : טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגב
מגבה רוח : אל תבהל בדוחך לבעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח : אל תאמר
מה היה שהמים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה
טובה חכמה עם נחלה יותר לרואי השמש

כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה : ראה את מעשה האלדים כי מי
יוכל לתקן את אשר עותו : ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעומת זה עשה
האלדים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה : את הכל ראיתי בימי הבל יש צדיק א
אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו : אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תסומם :
אל תרשע הרבה ואל תהיסכל למה תמות בלא עתך : טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח
ידך כי ירא אלדים יצא את כלם : החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בער : כי
אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחשא : גם לכל הדברים אשר ידברו אל

תתן לבך אשר לא תשמע עבדך בקולך כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם אתה קהלת
אחרים כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה מכני רחוקה מה שהיה ועמוק ענין
מי ימצאנו סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע ככל והסכלות
הוללות ומצא אני כר מבנות את האשה אשר היא מצרים וחרמים לבה אמרתי ידע טוב
לפני האלהים ימלט ממנה וחטא ילכד בה ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת למצוא
חשבון אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מ
מצאתי לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלדים האדם ישר והמה בקשו חטבות רבים
מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תמיד פניו ועוז פניו ישונא אני פי מלך שמור ועל
דברת שבועת אלדים אל תבהל מפניו תלך אל תעמוד בדבר רע כי כל אשר חפץ יעשה
באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו כה תעשה שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת משפט
יודע לב חכם כי לכל חפץ יש עת וכשפט כי רעת האדם רבה עליו
כי אינו יודע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו אין אדם שליט ברוח לכולת הרוח ואין
שלטון ביום הבנות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו את כל זה הראיתונת
ונתן אל לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר טעט האדם בארס לדע לו וב
ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה ה
הכל אשר אין נעשה פתגם כעשה הרעה מהרה על כן מרא לב בני האדם בהם לעשות רע
אשר חטא רע כאת ומאריך לוכי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלדים אשר ירא כל
כל פניו וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר אינו ירא כלפני האלדים יש ה
הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים הרשעים
שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הכל ושכחתי אני את השמחה אשר אין ט
טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמח והוא ילוונו בעמלו כי היו אשר נ
נתן לו האלדים תחת השמש כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין א
אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעינו אינו ראה
ודאיתי את כל מעשה האלדים כי לא יוכל האדם למצוא את המצוה אשר נעשה תחת הש
השמש בשל אשר יעבור האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא
כי את כל זה נתתי אל לבי ולתור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלדים
גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע
לשוב לטהור ולטמא ולזכח ולאשר אינו זכח כטוב כחוטא הנשבע כאשר שביעה דא זה
רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והחללות
בלבכם כחיהם ואחריו אל המתים כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בשחוק כי לכלב חיה
הוא טוב מן הארץ המת כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד
להם שכר כי נשכח זכרם גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אברה וחלק אין להם
עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב י
יניח כי כבר רצה האלדים את מעשיך

בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר ראה חיים עם האשה אשר אהבת כל
ימי חי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי חי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר
אתה עמל תחת השמש כל אשר תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת
וחכמה בשאול אשר אתה הולך שמה שבת וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ו
ולא לגבורים המלחמה גם לא לחכמים לחם וגם לא לנבונים עושר וגם לא ליודעים חן כי
עת ופגע יקרה את כלם כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכ
וכצפרים האחוזות בפח בהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאום גם זה
ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי עיר קטנה ואנשים בה מעט ובה אליה כלך גד
גדול וסבב אותה ובנה עליה מצודים גדולים ומצא בה איש מסכן וחכם ובלט הוא את
העיר בחכמתו ואדם לאזכר את האיש המסכן ההוא ואמרתי אני טובה חכמה נגבירה ו
וחכמת המסכן בזה ודבריו אינם נשמעים דברי חכמים בנחת נשמעים בזעקת בושל ב
בכסילים טובה חכמה בכלי קרב והושיא אחר יאבר טובה הרבה זכובי מות יבאיש יביע ש
שמן רוקח יקר מחכמה ומכבוד סבלות מעט לכ חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו
גם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר ואבר לכל סכל הוא אם רוח המשל תעלה עליך מקונך
אל תגח כי בדפא יניח חטאים גדולים יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני
השליש נתן השכל במדומים רבים ועשירים בשפל ישבו ראיתי עבדים על סוסים ושירים
הולכים כעבדים על הארץ חופר גומץ בו יפול ופורץ גדר ישכנו נחש מסייע אבנים יעצב
בהם ובוקע עצים יסכן בהם אם קרה הברזל והוא לא פנים קלקל וחיללים יגבר ויתרון הבשר
חכמה אם ישוך הגחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון דברי פי חכם חן ושפתות כסיל
תבלענו תחילת דברי פיהו סבלות ואחרית פיהו הוללות רעה והסכל ירבה דברים לא יד
ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ל
לדכת אל עיר אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו אשריך ארץ שמלכך בן חו
חורין ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי בעצלותם ימך המקרה וכשפלות ידים
ידלוף רבית לשחוק עושים לחם ויין ישכח חיים והבסף יענה את הכל ו
גם במדעך מלך אל תקלל ובחורדי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יולך את הקול
ובעל כנפים יגיד דבר שלח לחבך על פני המים כי ברוב המים תמצאנו תן חלק לשבעה
וגם לשבעה כי לא תרע בה יזהר רעה על הארץ אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ו
ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא שומר רוח לא יזרע ודואה בלב
בעבים לא יקצור כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את
כעצה האלדים אשר יעשה את הבל בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ירך כי אינך א
יודע אזה יכסר זהה אזה ואם שנידים כאשר טובים ומתוק האור וטוב לעינים לראות את
השמש כי אם שנים ורבה יחיה האדם בטלם ישכח ויחזר את ימי החושך כי הרבה יהיו ב
כל טבא הבל שמה בחור בלחיתך וייטיבך לבך בימי ב
בחוריתך ויהי מלך לבך ובמראה עיניך כי על כל אלה יביאך האלדים במשפט והסר

כעס מלבך והעבר רעה נבכרתיך כי הולדת והשחרות הכל וזכור את כבודך כימי בתי
 בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ עד אשר
 תחשך השמש והאור והירח והכבבים ושכו העבים אור הגשם ביום שיזעו שומרי הבית ו
 והתענות אנשי החיל ובטלו דפחנות כי מעט וחשכו דראות בארכות וסגרו דלתים בשוק
 בשפל קול השחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בגות השיר גם מצבה יראו וחתחתים ב
 כודך וינץ השקד ויסתכל התגב ותפר האביונה כי הולך האדם אל בית עולמו וסכנו בשוק
 הסופרים עד אשר לא ירחק חבל הבסוף ותרוץ גלת הזרב ותשבר כד על המסיע ונרוץ ה
 הגלגל אל הבור וישוב העפר אל הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלדים אשר נתנה ה
 הבל הבלים אמר הקהלת הבל הבל ויותר שהיה קהלת חכם עוד ליכד דעת את העם ואין
 וחקד תקן משלים הרבה בקש קהלת למצוא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת דברי חכמים
 כדרבנות וכמשמרות נשועים בעלי אסופות נתנו כדועה אחד ויתר כדבה בני הזרד עשו
 עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר סוף דבר הבל נשמע את האלדים י
 ירא ואת מצותיו עמוד כי זה כל האדם כי את כל מעשה האלדים יביא במשפט על כל נע
 נעלם אם טוב ואם רע

יחקה נשלם תפלה של סוכות
 סימן שבח לאל חד במענות

תפלה לכל העצית צבור ועל כל צרה שלא תבא של הצבד

בשנתנו להתפלל תענית צבור תלבין לבית הכנסת ומתפללין סדר תפלת סגור כל ימי הסוכה ויש
 שנהגין לומר אל ישראל בערתי והוא כעוב למעלה בתפלתו סגור ואחז אומד עד גאל ישראל ואחז
 שמונה עשרה בלחז ואחז קי מסדי תפלתו כקל סודי הזה

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והגדול אל עליון גומל חסדים טובים וקונה את הבל והסר
 חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה מלך גואל עוז ומרשיע ובנן
 אורך לענייה ותגאל ממכת שאיה כשעניתה לאברהם בחד המריה ענינו ו
 וגוננינו בשח תושיה ברוך אתה יי מן אברהם
 גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להשיע משיב רוח ומוריד ה
 הגשם מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים
 ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר מי כסך בעל גבורות ופי חמה לך
 מלך ממת ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב ונאמן אתה להחיות מתים
 בריחך לתפארה ולכרך תודוך פודה כשעניתה ליצחק לנוכח עקרה
 ענינו והחיינו כשדלי שפיה ברוך אתה יי מחיה המתים
 יתנו לך רמני מעלה עם קבוצי משה יחד כלם קדושה לך ישלשו כם
 כמה שנאמר על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש

ברוך
 קרב
 אתה
 קרב
 כתר

י' צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעובתם ברוך יאמרו ברוך כבוד י' מנגקומו ובזבזו
קדשך כתוב לאמר ימלוך י' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה

לדור

ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבחך אלהינו מפנינו
לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה

קרב

גיל למחכי ביאתו ונניצל מיד צר ומחמתו כשענית לעקב בעת צרתו
ענינו ונעריצך בקדושתו ברוך אתה י' האל הקדוש

אתה

חונן לאדם דעת ומלמד לאגוש בינה וחנינו מאתך דיעה ובינה והשכל

קרב

דברך לקול ערב וחלצינו ממחרף ומאורב בשענית למטה בחורב ענינו
וחנינו דעה הרב ברוך אתה י' חונן הדעת

השיבנו

אבינו לתורתך ודבקנו במצותך וקרבתנו פלכנו לעבודתך זה
והחזירנו בתשובה שלימה לפניך

קרב

הדרך ולא נסוף ואויבך שית כקנה וסוף כשענית לאבותינו על ים סוף
ענינו ושובבנו ולא נסוף ברוך אתה י' הרוצה בתשובה

סלח

לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו לך כי אל טוב וסלח אתה
ושלח עזרנו מקדש ואבד מתלילי מקדש קדש כשענית ל

קרב

לאהרן בבואו אל הקדש ענינו וכפר עין קדש
ואומר סלח לנו והוא למעלה בתפלות תענית עשרה בשבת ואומר עד כי רב הוא ואחר כך או

אומר סליחות כפי רצון החזן והם כתיבים אחר זה ובין כל סליחה וסליחה אומר מזמור
כרצונו ואומר ורדים כרצונו ואחר כך אומר כשחטאו אבותינו עד ואל יעכב

כל חטא ועון את תפלתנו וחזתם

ברוך אתה י' חונן המרבה בסליח

ראה

נא בענינו וריבה ריבנו וגאלינו מלכנו מחרה למען שמך כי אל גואל וחזק

אתה וישבח צרות

קרב

זאת ליהודה כשענית לפנחס בקימו מתוך העדה ע
עננו גאלינו מתוך שדודה

אם ירצה החזן להאריך בואת הברכה מתחיל פי שענה ומשלים כל הסדר ואם אינו רוצה
להאריך חותם ברוך אתה י' גאל ישראל ומשלים תפלתו

מי

שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השר
השרוים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים ביד מלך ושרים הוא יש

ישלח מלאכו וישיעם ויפרס ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה
ברוך אתה י' גואל ישראל ותוקעין תקיעה תרועה תקיעה ואחר חזר

ואומר מי שענה

מי

שענה את אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש
וכל השרוים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך

הוא יִשְׁלַח מֵאֲבוֹ וְיִשְׁיַעַם וְיִפְרֵם וּבְכָל צְרוּתָם יִצְיֵלֵם וְיִשְׁמַע לְקוֹל צַעֲקוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה

אתה

זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֹדֶם לִפְנֵיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְהַמּוֹן
נִסְתָּרוֹת שִׁמְבְּרָאשִׁית כִּי אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ
אֵתָּה זֹכֵר כָּל הַמַּפְעֵל וְגַם כָּל הַיְצוֹר לֹא נִכְחַד מִמֶּנּוּ דָּבָר גָּלוּי לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ צוֹ
צוּפָה וְנִבְיִשׁ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹדוֹת כִּי תֵבִיא הוֹק זִכְרוֹן לְהִפְקֵד כָּל חַח וְנַפֶּשׁ לְהַזְכִּיר מַעֲשִׂים
רַבִּים וְהַזְכּוֹן בְּרִיּוֹת לֵאמֹן תְּכַלִּית מִרְאשִׁית כִּזְאת הַדּוֹעַת וּמִלְפָּנִים אוֹתָהּ גְּלוּתָהּ כִּי כָּל חַשׁ
דּוֹרשִׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁלוּ וְלֹא תִכְלִים לְנַצַּח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ כִּי זֹכֵר כָּל הַמַּעֲשִׂים לִפְנֵיךָ בָּא
וְאֵתָּה דֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֹלִים וְגַם אֵת נַח בְּאוֹהֲבָה זִכְרָת תִּפְקֹדֵהוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים בְּהִבְיֹאךָ
אֵת מִי הַמְּכּוּל לְשַׁחַת כָּל בֶּשֶׁר מִפְּנֵי רוּעַ מַעַלְלֵיהֶם עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת
זִרְעוֹ כַּעֲפָרוֹת תֵּבֵל וְצִאֲצָאִיו כַּחֹל הִים כְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְיִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֵת נַח וְאֵת כָּל חַח
הַחַיָּה וְאֵת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵתוּ בְּתִיבָה וְיַעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וְיִשְׁכּוּ הַמַּיִם וְכַתוּב
וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים אֵת נַאֲקוֹתָם וְיִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֵת אֲבֵרָהֶם אֵת יִצְחָק וְאֵת יַעֲקֹב

וְכַתוּב וְזָכַרְתִּי אֵת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵת בְּרִיתִי אֲבֵרָהֶם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲ
אֲזַכֵּר וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר זֹכֵר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתַי תַּנּוּן וְרַחֲמִים יְיָ טָרַף נֶתַן לִדְאִיו זֹכֵר
יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ וְכַתוּב זֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאַלְף דּוֹר וְכַתוּב וְיִזְכּוֹר לְהֵם בְּרִ
בְּרִיתוֹ וְיִנְחֵם כְּרוֹב חֲסִדוֹ וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים נֹאמַר הַלּוֹךְ וְקִרְאֵת בְּאֹזְנֵי יְרוּשָׁלַם ל
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ עֲבָאוֹת זִכְרָתִי לְךָ חֲסֵד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵת כְּלִלּוֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמִדְבַר בָּא
בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה וְכַתוּב וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֵת בְּרִיתִי אִתְּךָ כִּימֵי נְעוּרֶיךָ וְהִקְיִמוֹתִי לְךָ בְּרִית עוֹלָם
וְכַתוּב דָּבָן יִקִּיר לִי אֲפָרִים אִם יִלֵּךְ שֶׁעֲשׂוּעִים כִּי מִדִּ דְּבָרֵינוּ זֹכֵר אֲזַכְּרֵנוּ עוֹד עַל כֵּן הֵמָּה מֵעַ
רַחֲמֵם אֲרַחֲמֵנוּ נֹאם יְיָ

אלדינו

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זִכְרֵנוּ בּוֹכְרוֹן טוֹב לִפְנֵיךָ וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים
מִשְׁמֵי שָׁמַי קֹדֶם חֲכוֹד לֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַבְּרִית וְאֵת הַחֲסֵד וְאֵת הַשֵּׁ
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֵרָהֶם אֲבִיט בּוֹדֵד הַמַּדְרִיָּה וְתִרְאֶה לִפְנֵיךָ עֲקִידָה שֶׁעָקַד אֲבֵרָהֶם א
אֲבִינוּ אֵת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבֵי הַמּוֹזֵב וּכְבֶשֶׁת רַחֲמֵינוּ לְעִשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ ר
רַחֲמֶיךָ אֵת כַּעֲסֶךָ וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וְתִתְנַדֵּג עִם בְּנֶיךָ בְּמִדַּת רַחֲמֵנוּ וְתִכַּנֵּס לְהֵם ל
לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת הַדִּין וּבִשְׂוֹבֶךָ הַגְּדוֹל תִּשִּׁיב הַדִּין אִפְךָ מֵעֵרֶךְ מֵאֲרֻצְךָ וּמִגְּחִלְתֶּךָ וּמֵעַמְּךָ יִש
יִשְׂרָאֵל וְזִכּוֹר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָרְךָ מִפִּי כ
כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר הַזְכַּרְתִּי לְהֵם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹסֵם
לְהִיּוֹת לְהֵם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ כִּי זֹכֵר כָּל הַגְּשָׁחוֹת אֵתָּה הוּא מִצְּלוֹם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא
כְּבוֹדְךָ וְעֲקִידַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ תִזְכּוֹר

מי

שֶׁעָנָה אֵת אֲבוֹתֵינוּ וְאֵת מִשָּׁה עַל יֵם סוֹף הוּא יַעֲנֵה אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ
וְכָל הַשְּׂרוּיִים בְּצַעַר וּבְצָרָה וְכָל הַחֲכוּשִׁים בְּבֵית הָאֲסוּרִים תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים
הוּא יִשְׁלַח מֵאֲבוֹ וְיִשְׁיַעַם וְיִפְרֵם וּבְכָל צְרוּתָהֶם יִצְיֵלֵם וְיִשְׁמַע לְקוֹל צַעֲקוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַזֶּה
בְּחֹד אֵתָּה יְיָ זֹכֵר הַגְּשָׁחוֹת וְתוֹקַע תְּרוּעָה תְּקִיעָה תְּרוּעָה וְחָזַר וְאָמַר מִי ש

מי שענה את אבותינו ואת כשה על ים סוף הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל הערומים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים הוא ישלח מלאכו וישיעם ויפרס ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתינו ביום הזה

אתה נגלתה בענין כבודך על עם קדשך לדבר עמם מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר וגם כל העולם כלו חל מלפניך ובכריות בראשית דררו כמך בדגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומוצות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלת ובקול שונר עליהם הופעת ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר והיו קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאוד ויחדר כל העם אשר במחנה וכתוב והיו קול הש השופר הולך וחזק מאוד משה ידבר ודאלרים יענו בקול וכתוב וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק

ובדברי קדשך כתוב לאמר עליה אלדים בתרועה יי בקול שופר וכתוב בחצוצרות ובקול שופר תרועו לפני המלך יי וכתוב תקעו בחרש שופר בכסא ליום חגיגו כי חק לישראל הוא משפט לאלדי יעקב וכתוב הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקע עוזו הללוהו בגבורתו הללוהו כרוב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתוף ובחור הללוהו במינים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הגשמה תהלל יה הללויה ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשואנס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו וכתוב והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו דא האוכרים בארץ אשור והגדחים בארץ מצרים והשתחוו ליי בהר הקדש ובירושלם וכתוב ויי עליהם יראה ויצא ככרק הצו ויי אלדים בשופר יתקע והלך בסערות תימן ויי צבאות יגן עליהם ויי צבאות יגן עליכם ויי צבאות יגן עלינו ועל כל עמך ישראל בשלומך

אלדינו ואלדי אבותינו תקע בשופר גדול לחירותינו ושאנס לקבץ גליותינו וקרב פוזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ

מי שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים הוא ישלח מלאכו וישיעם ויפרס ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתינו ביום הזה ברוך אתה יי שומע תרועה

ותוקעין תקיעה תרועה תקיעה וחזר החזן ואומר מי שענה שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אותנו ואת כל קהילות הקדש וכל השרים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים הוא ישלח מלאכו וישיעם ויפרס ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתינו ביום הזה המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויעניי יי הצילה נפשי משפת סקר מל

שר

מִלְשׁוֹן רַמְיָהּ מִהַ יִתֵּן לְךָ וּמִהַ יוֹסִיף לְךָ לְשׁוֹן רַמְיָהּ : חֲזִי גַבְדֵּי שְׁנוּנִים עִם גַּחְלֵי רִתְמִים :
אוֹיֵה לִּי כִי גֵרְתִי מִשָּׁךְ שִׁכְנֵתִי עִם אֲהָלֵי קֶדֶד : רַבַּת שִׁבְעָה לִּה נִפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׂדוּם : אֲנִי סֹל
שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר וְהִמָּה לְמַלְחָמָה

מי
שֶׁעָנָה אֶת שְׂמֹאל בְּמַצְפָּה הוּא יַעֲנֶה אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל הַשְּׂדוּמִים
בְּצַעַר וּבְצָרָה : וְכָל הַחֲבוּשִׁים בְּבֵית הָאֲסוּרִים תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים : הוּא יִשְׁלַח
מִלְאָכָו וְיוֹשִׁיעַם וְיַפְרֵם וּמִכָּל צָרוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם וְיִשְׁמַע לְקוֹל צַעֲקוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה

וְתוֹקֵעַן תְּרוּעָה תְּקִיעָה תְּרוּעָה וְחֹזֵר הַחֹזֵן וְאוֹמֵר מִי שֶׁעָנָה
שֶׁעָנָה אֶת שְׂמֹאל בְּמַצְפָּה הוּא יַעֲנֶה אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל הַשְּׂדוּמִים
בְּצַעַר וּבְצָרָה : וְכָל הַחֲבוּשִׁים בְּבֵית הָאֲסוּרִים תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים : הוּא יִשְׁלַח
מִלְאָכָו וְיוֹשִׁיעַם וְיַפְרֵם וּמִכָּל צָרוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם וְיִשְׁמַע לְקוֹל צַעֲקוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה

שיר
הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֵל הַדָּרִים מֵאֵין יָבֵא עוֹדִי : עוֹדִי מֵעַם יְיָ עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
אֵל יִתֵּן לְבוֹשׁ רִגְלֶיךָ וְאֵל יִנָּס שׁוֹמְרֶיךָ : הִנֵּה לֹא יִנָּס וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְיָ
שׁוֹמְרֶיךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וּרְחַב בְּלִילָה : יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַע
יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ : יְיָ יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

מי
שֶׁעָנָה אֶת אֱלֹהֵי בְדַד הַכְּרֵמֶל הוּא יַעֲנֶה אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל הַשְּׂדוּמִים
בְּצַעַר וּבְצָרָה : וְכָל הַחֲבוּשִׁים בְּבֵית הָאֲסוּרִים : תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים : הוּא יִשְׁלַח
מִלְאָכָו וְיוֹשִׁיעַם וְיַפְרֵם וּמִכָּל צָרוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם : וְיִשְׁמַע לְקוֹל צַעֲקוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

וְתוֹקֵעַן תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה וְחֹזֵר הַחֹזֵן וְאוֹמֵר מִי שֶׁעָנָה
שֶׁעָנָה אֶת אֱלֹהֵי בְדַד הַכְּרֵמֶל הוּא יַעֲנֶה אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל הַשְּׂדוּמִים
בְּצַעַר וּבְצָרָה : וְכָל הַחֲבוּשִׁים בְּבֵית הָאֲסוּרִים תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים : הוּא יִשְׁלַח
מִלְאָכָו וְיוֹשִׁיעַם וְיַפְרֵם : וּמִכָּל צָרוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם וְיִשְׁמַע לְקוֹל צַעֲקוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה

שיר
הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרִיאֲתֶיךָ יְיָ : יְיָ שִׁמְעָה בְּקוֹלִי תְהִינֶנּוּ אֲנִיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל
תַּחֲנוּנֵי : אִם עֲנוּת תִּשְׁמָד יִהְיֶה מִי יַעֲמֹד כִּי עִמָּךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּרְאֶה : קוֹ
קוֹיִתִי יְיָ קוֹתֵה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי : נִפְשִׁי לִי מְשׁוֹמְרִים לְבָקֶךָ שׁוֹמְרִים לְבָקֶךָ : יְחֹל יִשְׂ
יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוּ פְדוּת : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו

ענינו
יְיָ עֲנִינוּ בַּיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֹכֵנוּ אֵל תַּעֲלֵם אֲנִיךָ מִשׁ
מִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תַּעֲלֵם מִבְּקִשְׁתֵּנוּ הִנֵּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעִיעַ מִרַם נִק
נִקְרָא וְאַתָּה תַּעֲנֶה כְּדָבָר שְׁנֵאמַר וְהִיא מִרַם יִקְרָא וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הִם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע
כִּי אַתָּה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצַעֲקָה

מי
שֶׁעָנָה אֶת יוֹנָה בְּמַעַי הַדְּגָה הוּא יַעֲנֶה אוֹתְנוּ וְאֵת כָּל קְהָלוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכָל הַשְּׂדוּמִים
בְּצַעַר וּבְצָרָה וְכָל הַחֲבוּשִׁים בְּבֵית הָאֲסוּרִים תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים : הוּא יִשְׁלַח מִלְאָכָו

מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתינו ביום הזה ברוך אתה יי
העונה בעת צרה ומושיע

ותוקע תרועה תקיעה תרועה והודר החזן ואומר מי שענה

מי שענה את יונה במעי הדגה הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש וכל השרוים ב
בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים הוא ישלח מ
מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה

תפלה

לעני כי יעטוף ולפני יי ישפוך שיחו יי שמיטה תפלתי וטועתי אליך תבא
אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אגך ביום אקרא מחר ענני
הוכה בעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכול לחמי מקול אגחתי דבקה עצמי לבשרי רבית
לקאת מדבר הייתי נכוס חרבות שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג כל היום חרבוני
אויבי מהוללי בי נשבעו כי אפר בלחם אכלתי ושקר בבכי משכתי מפני זעמך וקצףך
כי נשאתני ותשליכני ימי כצל נטוי ואני כעשב יבש

ואתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור אתה תקום תרדם ציון כי עת לחננה כי בא מיער
כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו ויראו גוים את שם יי וכל מלכי הארץ את כ
כבודך כי בנה יי ציון נראה בכבודו פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם תכתב
זאת לדור אחרון ועם נברא תהלל יי כי השקיף ממרום קדשו יי כשמים אל ארץ הביש
לשפוע אגת אסיר לפתח בני תמותה לסצר בציון שם יי ותהלתו בירושלם בהקבץ עם
עמים יחוריו וממלכות לעבוד את יי ענה בדרך כחי קצר ימי אומר אלי אל תעלני בחצי
ימי בדור דורים שנותיך לפני הארץ יסדת ומעשה ידך שמים ובה יאבדו ואתה תעבוד
וכלם ככגד יבלו מלבוש תחליפם ויחלופו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו בני עבדיך ישכנו
חדעם לפניך יכן

מי שענה את דוד ואת שלמה בנו בירושלם הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הקדש
וכל השרוים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך ושרים
הוא ישלח מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום הזה ב
ברוך אתה יי המרחם על הארץ

והחזן החזן ואומר מי שענה

ותקעין תקיעה תרועה תקיעה

מי שענה את דוד ואת שלמה בנו בירושלם הוא יענה אותנו ואת כל קהלות הק
הקדש וכל השרוים בצער ובצרה וכל החבושים בבית האסורים תחת יד מלך
ושרים הוא ישלח מלאכו ויושיעם ויפרסם ומכל צרותיהם יצילם וישמע לקול צעקתנו ביום ה
הזה

ואם ירצה החזן להאריך מתחיל למען ילצון ידיך והוא כתיב בתנאים ואומר עד ולא ישכרו יורדי בור אל אמתך
ואחר כך מתחיל ה שמעו בקולנו הקול קול יעקב וכי ואחר כך חזר ומשלים למען ילצון ידיך עד ברהמיק הדבוס
ואחר כך חזר בשמחה עשרה ברוך אתה הנואל ישראל ישאנו וכי
כשאמר מי שענה עד וישמע לקול צעקתנו ביום הזה אתה ברוך אתה הנואל ישראל רפאנו וכי

יי אלדינו ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והגלה רפואה

רפאנו

שלימה לכל מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן אתה
הסודך למישרי מעגל ואויבך שית בגלגל כשענית ליהושע בגלגל ענינו
וארוכה ופרפא לנו תודגל ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל
עלינו יי ארדינו את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני תבואתה ותן של ובשר
לברכה על פני הארצה ושבע את העולם מברכותיך ותן ברכה רוחה והצ
והצלחה בכל מעשה ידנו וברך את שנותנו כשנים הטובות והמסודרות
טובך לעיפה והסר פמנו קלון וחרפה כשענית לשמואל במצפה ענינו
וברך את שנותינו בשל תרופה ברוך אתה יי מברך השנים
בשופר גדול לחירותנו ושא נס לקבץ גליותנו

קרב
ברך
קרב
תקע
קרב

ישעך לקווי תהלתו וידונו מחכי תוחלתו כשענית לחוקיה בחלותו ענינו
וקבץ עמך מנחלתו ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל
שופטנו כבראשונה ויועצנו כבתחלה ותמלוך עלינו אתה יי לברך בחסד
וברחמים וצדקנו במשפט

השיבה

כבוד לטווח ופרה עבך פברחו כשענית לאלישע בירחו ענינו וצדקנו
במשפטי נבחו ברוך אתה יי מלך אודב צדקה ומשפט
בל תהי תקוה וכל העדים כלם כרגע יאברו וכל אויבך מהרה י
זכרתו ותכניעם במדה בימנו

קרב
ולמלשינים

לעמך רועה וחובל ואויבך שת כבוסר גומל כשענית לאליהו בחד הכרמל ע
ענינו חיד יוכנע האמל ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים
החסידים ועל הצדיקים ועל גירי הצדק ועל פלישת עמך בית ישראל יהו רחמך
יי ארדינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמם לעולם
ולא נכוש כי בך בטחנו מלך לעולמים

קרב
על

מעוז חפץ לסוערה וחלצה מדבר ומעברה כשענית לחדד במערה ענינו והיה
לנו מחסה ועזרה ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים
ירושלם עירך ברחמים תשוב ובנה אותה בניין עולם במהרה בימנו
נחמות ללקת בכפלים ונחזה בה מחולת כחגים כשענית לשלמה בירושלם
ענינו ותבנה חומות ירושלם ברוך אתה יי בונה ירושלם
צמח דוד עבדך במהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קרינו
כל היים ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה

קרב
על
קרב
את

קולינו יי ארדינו וחוס ותגנו ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו
א ת תחנתנו כי אבכלא רחמים רבים אתה הוא מעולם ולא נשוב ריקם
מלפניך כי אל שומע תפלה ותתגן אתה

שמע

שמחה למשוגג יושב בסתר המדרגה כשענית ליונה במעי הדגה ענינו
בקראינו אליך מדאגה ברוך אתה יי שומע תפלה

קרב

רצה

קרב

מודים

קרב

אלדינו

שים

קרב

הנה

אלדינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך
 ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עב
 עבודת ישראל עמך ותחונה עינינו בשוכך לציון הירושלם עירך ברחמים כמאז
 עורך לבית יעקב אש ותהיה לנו סביב חומת אש כשענית לחגנייה משאל ועז
 ועזריה בתוך כבשן האש ענינו ותדענו כעבודת מוקדה אש ברוך אתה אל
 המחוד ברחמיו שכנתו לציון

אנחנו לך שאתה הוא אל ארצנו ואלדי אבותינו על חיינו המסורים בי
 בדיך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל ניסוך שבכל יום יום עבנו ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא פלו רחמך המרחם כי לא
 תמו חסדיך ומעלם קינו לך לא הכלמתנו אל ארצנו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו
 על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד כל החיים יודוך סלה והללו לשמך הטוב
 באמת

פלאך להלכי בציות והעלנו מבור תחתיות כשענית לדניאל בגוב אריות
 ענינו ונהללך ברוב הודיות ברוך אתה אל הטוב שמך ולך נאה להודות
 ואלדי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתודה הכתובה על ידי משה
 עבדך האמורה לאהרן ולבניו כהנים עם קדושיך כאמר : וברכך יי ויש
 וישמך : יאר יי פניו אליך ויחונך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
 שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
 אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו אל ארצנו תורת ח
 חיים מאהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך את ע
 עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך

צדקך לגולה וסודה : והבר נמנה מחלה ומגפה כשענית לעזרה בגולה
 עננו ועטרתנו שלום וגדולה ברוך אתה אל המברך את עמו ישראל בשלום

ואם רוצה החזן להאריך אמר אבנו מלכנו ונפלא על פניהם ואמרים למקדימים בתפלה ואמר כך אם רוצה יאמר
 הנה כחומר ביד היוצר מיושב ואם אינו רוצה להאריך כל כך כשהעלם השמנה עשרה אמר אבנו מלכנו ונפלא על
 פניהם ואמרים וכו' ברית אל תעזבני כעת שאמר בשאר תעניות ואח' יוכל לומר הנה כחומר או יומם עינינו תלויות

ברצותו באריך וברצותו מקצר	כחומר ביד היוצר	הנה כאבן ביד המסתת
לברית הבט ואל תפן אל יצר	חסר נוצר	מחיה ומלית
ברצותו בודל וברצותו כותת		הנה כגרון ביד הדרש
לברית הבט ואל תפן אל יצר		תומך עני דרש
ברצותו דובק וברצותו פירש		הנה כהנא ביד המלח
לברית הבט ואל תפן אל יצר		פוכ וסלח
ברצותו דאחוז וברצותו שילח		
לברית הבט ואל תפן אל יצר		

הנה בזכות ביד המזוג	ברצותו חוגג וברצותו מוגג	כן אנו בידך
מחול עון ושוגג	לברית הבט ואל תפן אל יצר	
הנה סדרש ביד המלכן	ברצותו שוחה וברצותו ייבן	כן אנו בידך
לזקן וללבן	לברית הבט ואל תפן אל יצר	
הנה כשר קלין ביד הששו	ברצותו מעמידו וברצותו נותצו	כן אנו בידך
מעוז לדל ומחסו	לברית הבט אל תפן אל יצר	
הנה כיריעה ביד הרוקם	ברצותו מישר וברצותו מעקם	כן אנו בידך
אל קצרה ונוקם	לברית הבט אל תפן אל יצר	
הנה בכסף ביד הצודף	ברצותו פסגסג וברצותו מצרף	כן אנו בידך
ללבן ולצרף	לברית הבט אל תפן אל יצר	

ואם הוא שני וחמישי אומר אבינו איהמון ואחד כך מתיאח ספר תורה וקורין בו שלמה בני אדם בפרשת ויחל כמו שנו
 מעוטין כסארי תעניות וכבר כתבתיה בענין שמה בטבת וממלים את תפלתו כמו שנוטין כסארי ימי השבת אסרי וכ
 וכל לנין עליו לשבח וכערכ אומר וכל לנין וקורין שלמה בני אדם בפרשת ויחל והמליטי הוא המעטיר ומס
 ומעטיר ביעניה דרסו וכבר היא לנינה בעשרה בטבת ואחד כך מעלימין תפלתן כסארי ימי השבת

סליחה על ריבוי חולים בר מינן

אליך
 יי נפאנו עינינו : בעת צרה קראנוך עינינו : גדל על מתענים בחולי
 עמך ארוננו : חנינו יי חנינו : רץ אל תמתח לנחלת חבלך : תעלה
 ארוננו למטה לעם גדלך : וחבוש ומחץ צועקים לזכורך : רפאה נפשי כי חשאתי לך :
 זכור רחמיך לעם לך מצפה : חנון אסוף עברתך ולא נספה : טובך וחסדך זראנו רחמן
 רופא רפאינו יי ורפא

יהחמול על שאריתנו
 למען עשה ולא כמדותינו
 מעוז אתה בצרת עגומי
 סמכני כי בעברתך כלו כל ימי
 עולמיים בלועים בגא שונאינו
 יי אלדינו כי הוא שרף וירפאנו קדוחים נבוכים עם קגית רחמם כאב כמו אשר דברת
 טובה אליך עמך אשר חבבת
 שכך חמתך מעם לך רחמים לבושים בעוניים ורגם זועפים מנקרות הצודים פרים ומסעיפים
 עושה חסד לאלפים אל מלך

ישמעני

אלדים בקראי לגוי
 פוצחי ליתר שם כבודו ודודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו
 במחונם כך שמים ולא בשר ודם
 טוב לחסות ביי מבטוח באדם
 אביוני אדם יהללך בסודם
 תעיס מצפצפים במושכם ובמעמדם

דרוש נא בטובך אילת אהבים
 ויחזן טובותיך להלל בניכים
 זכרתי בטובך תנחום דביקך
 שיבך גלה למיחלי צדקך
 ידידים בראות בפריכי אמיני
 לעת חזותי שאונימו אהגה בהגיני
 מיחל טובך אל נא תבישנו
 סוטי עמך יהגו עת תחפשנו
 ענה נא עתרת קודאי עצרה
 צוחים צורחים כאשה מצרה
 קהלות עמך יהללוך בהגיון
 שעה תחן עמך והמציאם פדיון

הדרך יגלה בהטיבך לטובים
 טוב לחסות ביה מבטוח בגדיבים
 טובותיך יעלו על רום שחקך
 טוב אתה ומטיב למרני חוקך
 ברכת טובותיך תעלה ברעיוני
 טוב ויחיל ודומם לתשועת
 נזה הקדש כנאז תחדשנו
 טוב יי לקיו לנפש תדרשנו
 פוגעים בעד צרכמו בדעת קצרה
 טוב יי למעח ביום צרה
 רוחשים רב טובך שוכן חביון
 טוב להודות ליי ולומר לשבך עליון

אל מלך

אני

קראתיך כי תענני אל ותעתר אלי : בקרוב עלי לפרוש רשת כיד
 מעגלי גול אליך דרשתי אנא ראה עני ועמלי : מה רבו צרי רבים קמים עלי
 דברי מרכות והוות יחשובון עלי ועולה : הגיון לבם וכל מחשבותם
 עלי יומם ולילה : מודרכו את לשונם קשתם בלי רחמים וחמלה : רבים אומרים לנפשי אין
 ישועתה לו באלדים סלה : נוסדו יחד עלי מיראתך לחכמישי
 חוקקים חורשים תמיד להענישי : טמנו לי שחת רשתם להיות מוקט לנפשי ואתה יי
 מגן בעד כבודי ומרים ראשי : ידוע ידעת בצרות נפשי כי ידי אולה כלו ביגון חייוטנותי ב
 באנחה ונפשי נבהלה לך אמר לבי את פניך אבקשה ואיחלה קולי אל יי אקרא וענני מי
 מדר קדשו סלה :

מפלט לי החישה כי אתה סתרי ומגיני
 סלעי ומצודתי מאז תמכת בי לפניך להציבני
 יסבכני על מי אנוסה לעזרה ביום צירי וחילי פגיתי ימין ואין מכיר ושמאל אין
 בחמלי צפית טוב עדיך לשאת בשם קדשך רגלי לא אירא מרכבות עם
 אשר סביב שתי עלי קצפת מעט בעוני ואם בשצףקצף העברת רודפי עזרו
 לרעה כי מאד ימנם האדרת שובה אלי ברחמים אמת הגברת קומה
 יי הושיעני אלקי כי הכית כל אויבי לחי שני רשעים שברת תום ודשר יצרוני כי
 קויתך נורא עליה בשם קדשך חסיתי נשא ונעלה יחיד הנפלא מרום העדה נוראותיך
 כי לך משפט הגאולה ליי הישועה על עמך ברכתך סלה

אל מלך

אבא

היום בתפלה אל מקדשי אל כד בשחו אבותינו יהודה וישוראל רבים קמים
 עלי ממירי אל ואולם אני אדרוש אל אל היום ביום סליחתי באתי
 בתוך לפניך כחה פשעי וחובי כי באתי לחלות פניך חוקני ואמצני וקרבני בתשובה לפניך
 תבין תפילתי כטרת לפניך בוחן כליות ולב כדר ענני רחום בתפילתי ריקם אל תש
 תשיבני יה למענך כפר אשכתי ואל תאשימני למענך יה הושיעני הצל עבך מד
 צרים כי רבים צרי אהלי כדר וכמעט נתקו ביתרו בין כל אוכה ולשון נפצו שארי בת
 בתולותי ובחורי כמעט נטיו למוט רגלי אביוני לולי תנחומות נביאי חיוני כי נבו צ
 צרי מבלתי יכולת יה ועתה יגדל נא כח יה קרוב לקודאך הטה און ושמעה אלי
 צעקתי אליך מחוררי לבבי כבר כלולי ופעני והצילני כי הסבו לרחות מעגלי ועני תמיד
 אל יה סתרי ומגני אתה דוא אלוך תחלתי הקשב לקולי בקראי כי לך יה תחלתי א
 אתה ביום עניי כפר אשכתי ותרבה מחילתי כי לך לבוך יחלתי קרבנו לישועתך
 מלא רחמים וזכור לנו ארבת שלשת קדומים ותשיבנו בבנין שלם בנחומים אל
 בלך יושב על כסא רחמים אל מלך

אגוד

נפלאותיך איום ונורא בכל יום אברכך בפחד ובמורא גבורות רחמך ג
 גשתי לספרה לך יה הגדולה והגבורה דלנו והמשלנו למאד ה
 היית לנו למחסה ומסעוד ולך הבטל ופחד נורא הוד והתפארת והנצח והודו זדנו
 חרצנו כבשורה כרץ חילחלנו כי אין עבד כפרץ מרפת עצתם וחילתנו מחרץ כי כל בשמי
 ובארץ יעצו להסקותינו מי רוש כגבור מושיע הצלתנו כמראש לכן נודענו הילולך
 לדרוש לך יה המכלכה והמתגשא לכל לראש מאד עמקו מחטבותיך ענייך ט
 נורא אתה ומי יעמוד לפניך סגיא כח צדק מלאה ימינך והעושר והכבוד מלפניך שמו
 עוז תושיה וגבורה פתאום מחיש עזרה בצרה צור עוזמים שמך נקרא ואתה כושל בכל
 וביוך כח וגבורה קדוש אתה ונעלם מכל רם ומתגשא עליון על כל שפלים מרים כי אתה
 תוכל בכל וביוך לגדל ולחזק לכל תקיף שמך לא יתמו שנותיך מציל ומושיע אין בלתך
 אימצתנו לבלתי עכור תורתך ועתה אלדינו מורים אגחנו לך ומהללים לשים תפארתך
 שמך כפארים במרומים מקדישים ומברכים ומרוממים ואנו ניוחד בברושים אל מלך
 יושב על כסא רחמים אל מלך

ואם לא אעלנה על שפתי
 ומי יתן ותבא שאלתי
 וישנתי וערבה לי שנתו
 ואם אדבק בך חיי בבותי
 ומה תהיה עבודתי ודתי
 ושדב כמאמר סבלות שבותי
 להתענות האל תבזה שנותי
 ויום יסבד קצתי על קצתי

נגוד כל תאותי
 רצונך אשאלה רגע ואגע
 ואפקיד את שאר רוחי בידך
 כדתקי ממך מותי בחיי
 אבל לא אדעה במה אקדם
 ודכיך יה למדיני
 והודיני בעוד יש בי יסולת
 במים יום אהי עלי למשא

ואכנע בעל כרחי ואכל
 ואסע אל מקום נסעו אבותי
 כגר תושב אני על גב ארמה
 נעורתי עד הלום עשו לנפטים
 והעולם אשר נתן בלבי
 ואיכה אעבוד ויצרי בעודי
 ואיכה מעלה דמה אבקש
 ואיך ייטב ביום טובה ללבי
 והימים והלילות ערבים
 ולרחוק יזבון מחציתי
 ומה אוכר ויצרי ירדפני
 ומה לי מזמן אם לא רצונך
 אני ממעשים ערום משולל
 ועוד מה אאריך לשון ואשאלה

עצמי עש ונלאו משאתי
 ובנקום תחנותם תחנותי
 ואמנם כי בכטנה נחלתי
 ומתי אעשה אני לביתי
 מנעני לבקש אחריתי
 אסיר יצרי ועבד תאותי
 ומחר תהיה רמה אחותי
 ולא אדע הייטב מחרתי
 לכלות את שארי עד כלותי
 ולעפר ישבון מחציתי
 כאויב ננעורי עד כלותי
 ואם אינך נעתי מה נעתי
 וצדקתך לכבדה היא כסותי
 וננך כל תאותי

אל מלך

אשרה

ואזמרה לשמך גואלי . אנה ארוממך אלי . באשמורת הבוקר בשי
 בשירותיך אמתיק הילולי . שיר המעלות אל יא בצרתה לי וגו . ג
 גדול אתה וגדול שמך אדיר אדירים גדולים מעשיך ומדודרים . באשמורת הבוקר דדש
 דרשתך קרני להרים . שיר / המעלות אשר עיני אל הדרים וגו . הדר כבוד הודך במללי
 היושבי בשמים הגבר חילי באשמורת הבקר קרביני לישעך ולביתך העלי . שיר המעלות
 לרוד שמחתי באופרים לי וגו . זכור רחמך וחסדך יא זכרה להסרי דוד המפיק נעני בא
 באשמורת הבוקר חלצני מרע והקשב חינוני . שיר המעלות אליך נשאתי את עיני וגו .
 טוב יא למעח להועילני טוב הרבה והכנע למחוללני באשמורת הבוקר ישקט מעלני אויב
 אויבני שיר המעלות לולי יא שהיה לנו וגו . כי לך הוחלתי בכל ענייני כרוכ רחמך סלח
 לי ודוני באשמורת הבקר לא תבלא רחמך לתת בטחוני שיר המעלות הבוטחים ביי וגו כי
 כמך שוכן חביון מי יעשה כמעשיך עליון באשמורת הבקר נחני בצדקתך ונחמני באפריזן
 שיר המעלות בשוב יא את שיבת ציון וגו . סחלו לרוכב בערכות ביד שמו כפרו בגנים
 כבודו להעצימי באשמורת הבקר עמדתי לפארו ולהודות לשמו . שיר המעלות לשלמה
 עשה עם עבדך כחסדך מלך . ופסעי ועוני בים השלך . באשמורת הבקר קרבנו
 לישעך ובארך נהלך / שיר המעלות אשרי כל ירא יא ההולך . פדה אלדים את י
 ישראל מיד צוררי . פדותם חיש בזכות הורי . באשמורת הבקר מנר ואבר כל צורריך שיר
 המעלות רבת צררוני מעוררי . צעד אנכי וכרש בקשתך . צעקתי לך ענני בעת דד
 דרשתך . באשמורת הבקר צור אל אבושה כי קריתך שיר המעלות ממעמקים קראתך .
 קראתך בכל לב מעחי ומטנבי . קראי סכות והכן ניבי . באשמורת הבקר קרבנו לעבדך
 ומול ערלת ללבי . שיר המעלות לרוד יא לא גבה לבי .

רם י' ושפל יראה בעמידתו רחשו לא יבחו ולא ייכין ענותו באכזרות דבכר רצוני יאמן ל
 לבנות ביתו שיר המעלות זכור י' לידוד את כל ענותו י' טובה י' את כביתנו וחיש
 מושעים שירותיך לצפצף ולתופף במנענעים באשמורת דבכר שבחך אגיד בקול געים
 שיר המעלות הגה מה טוב ומה נעים תבענה שפתי תהלה י' תען לשוני אמרתך ב
 בקול אמוני באשמורת דבכר חננתך לכפר עוני שיר המעלות הגה ברכו י' כל עבדי י'
 אל מדך

תפלה שנוהגים לאמרה על צרה שלא תבא

יד
 רצון מלפניך י' אלדינו ואלדי אבותינו שיהיה דקך וזה קץ תכלית שבי
 עמך בית ישראל ועת סוף לגליהנו ולאבלנו ואחרית טוב לימי ענינו ו
 ומרווינו כי משך עלינו השעבור וארך עול מלכות מעלינו והגנו בכל יום ויום הולכים ו
 זרלים ונמעטים ברבות הזמנים ונעצרים בשגות השנים
 ואין לנו לא מנהל ולא מחזיק בידינו כאשר אמרת כי מי יחמול עליך ירושלם ומי ינוד לך או
 מי יסוד לשאול שלום לך או מי יגרוד גרד או מי יעמוד בפרץ בעדינו ואין עוד נביא וזחהו
 ואין קורא בשמך באמת מתעורר להחזיק בך כי כלנו כצאן תעינו איש לדרכו ננינו כל גבר
 אחר בצעו הולך ולא דינו ענות אבותינו הראשונים כי הוספנו עליהם ענות חדשים
 ולא נתייסרנו בכל התוכחות אשר עברו עלינו ולא הועילו לנו כל האזהרות אשר הזהרתנו
 ואתה י' חשבת לצרף את סיגינו ולדסיד את בדינו ולשבר את לבנו הזנה ולהתם את מ
 שמואתינו ממנו על כן גליתנו ובגוים זריתנו והנה בשאון כימי מלכות וכהתך ככף בתוך
 כור באסם נתננו וכמץ הדים כן רדפנו ועונינו כרוח שאונו ולא כקוצר ידך י' לא הו
 חישעתנו ולא מכובר אונך לא שמעת תפלתינו כי אם עונותינו הבדילנו בינינו ובין ישועתך
 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו חדשנו ודשענו לך י' הצרקה ולנו בוסת ה
 הפנים כהיום הזה ל' אלדינו ודחמם והסליחות כי בדותו בו

הך י' החסד כי תשלם לאיש כמעשהו ועתה י' אלדינו גואל ישראל קדושו הלעולם תאנף
 בנו תמשוך אפך לידוד ודוד חלילה לא לעולם תזנח ולא תוסיף לרצות עוד חלילה כי
 לא אפס לנצח חסדך ולא כלו רחמיך ולא תמו חסדיך כי רבה חרשים לבקרים יחלה בכל
 עת ובכל רגע למען שמך י' עשה עמנו כי תחולתנו בך הוא כי שמך נכרא עלינו י' אלדי
 ישראל ולמען ברית אבותינו אברדם יצחק ויעקב אשר כרת לנו ונסבעת להם כי לא תשכ
 תשכח את בריתם אשר כרת אתם ולמען תודתיך ולוכדיה אשר נמעטו וישחו והבשחתנו ע
 עליה כי לא תשכח מפנו ודברך אשר שמת בפינו לא ימש מפנו ולמען עמך ונחלתך אשר
 נשארנו משט מרבה כתרן על ראש החר ומנס על דגבשה ולמען ירושלם וד קדשך אשר
 הייתה מדבר שממה ויצא ממנה כל הודה ובית בקדשנו ותפארתנו חכדת עינינו אשר
 הולות אבותינו היתה לשריפת אש וראה נא כי אולת יד ואפס עצוד ועזוב ודנה דעת אשר
 יאתה לך להושיע ובה יודע עח רחמיך כי אין בנו מעשים וגם גבר חסד מן הארץ הי ג

אתה יי אלדים עד מתי לא תרחם על שמך המחולל בגוים ועל הבית אשר נבנה לשם ק
קדשך . ולכלי בקדשך אשר הם בגולה ולארון עונך הטמון בארץ . ולזרע ידודך בני שע
שעשועיך הגתונים למשיסה . כל רואיהם ילעגו להם איך שכחת הפון מעדך ורחמיך של
בן יקרך הגתון כתוא מכמר בין ~~עמך~~ יער כל מוצאים אכלום והם נבזים ושפלים בגוים .
ואותם לוחמים כל עמים רבים עורם מעליהם הפשיטו מכת אויב הכיתם בכל ככה קשה וא
וארוכה וכל מוסר אכזרי מזי רעב ולחומי רשף וקטף מדירי . ועל כל זאת גועים ועורגים ו
וצועקים וכצפצפים להצדיק דיניך כי מעד הקדש נקראו ועל אלדי ישראל נסבכו אומרים
אמור למנאצי את מוחצי ולוחצי . לא נואט לבנינו מן הגואל . לבנות הבית והארציאל .
כי זאת לפנים בישראל שבשפלנו זכר לנו לא מאסתנו ולא געלתנו והלא מצערים הצילנו
ומבית עבדים גאלנו לא אכרה תקותינו באבוד הגויה ולא נגדנו לנו . בשוכ העפר אל
הארץ כשהיה . כי לא קצרה יד יי מושיע ברכת אויב אליו תבא ונפש נענה יטביע .
כל תפלה כל תתנה לפניו תגיע ומשנטינו לאור גוים ירגיע דאת אלה לא תפקוד נאם יי ה
דגוי אשר כזה לא תרחם . שוכ מזרח אפך והנחם על הרעה לעבך . אנא יי אלדי ישר
ישראל רחם עלינו למה לך איבה עם זרע אברהם אהביך . אשר הודיע שם כבוד מלכותך
ויחודך בשמים . ונסיתו בעשר נסיונות . ומצאת אות נאמן לפניך ועקד בנו לפניך לשחטו
כשה תמים . למה לך תחרות עם זרע יצחק יחודך הגעקד על גבי המזבח למענך . למה לך
קנאה עם זרע איש תם יושב אהלים . הולך תמים ופועל צדק החקוק בכסא כבודך . אל יחר
אפך בדם . כי קנן שמים וארץ קראת אותם . זכור ערותך קנית קדם . גאלת שבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו אל תנאץ למען שמך . אל תנבל כסא כבודך זכור ואל תפר בריתך אי
אתנו שוכה יי עד מתי והנחם על עבדיך . ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו
והיתה ליי המלוכה דתה דתה יוצר בראשית סלח ס"ח אביר יעקב מחול מחול קדוש ישראל
אנא יי אלדי ישראל מלך חנון ורחום עמוד מכסא דין ושב על כסא רחמים ורחם עלינו למען
זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב . ולמען כל החסידים והישרים בלבנותם . ולמען כל ה
ההרוגים על יחודך . ולמען כל השדופים על קדוש שמך . ולמען כל הטבוחים אשר נשחטו
לפיך כאילים וכבשים ולמען כל אשר נשפך דמו על יחודך . דם נפשות אביונים צדיקים
אשר הערו נפשם למות . ותחת החרב נתנו ראשם . אחריך ישאנו ועליך כל היום הורגו
יקריבו לפניך עולה תבחים . מאנשים זבוחים . ויעשו לריח ניחוחים . את הראש ואת הנתחים
ודם במתתם ששים ושמים . זה יאמר ליי אני וצור ישראל בראני אקריב עצמי חלבי ודמי
נתחי וראשי . ואתן בכורי פשעי פרי בטני חסאת נפשי . ונפשם מתפלסת . בדמים מתבוססת
ומאבות לבנים מודשה מסיני . לעשות להם שלמי נרבה לרצון להם לפני יי .

אנא הבט בצדקת עבדיך חסידך אשר לשמך הערו ל
למדת נפשם עליך ולא חסו על עצמם ועל זרעם . וקצו ומאטו בחיי העולם הזה ובשלי
רצונם מפני רצונך וקדשו את שמך המיוחד ולא חללוהו ופשטו צוארם ועמדו בגסיון .

ונאמנו ונכחנו בצירוף : ונגשו דמי אבות ובנים - ודמי הנשים ותלמידיהם ודמי חסידים
 וחסידות - ודמי מלכדים ותלמידיהם ודמי יונקי שדים עם גומליהם - דמי התנים וכלותיהם
 ונהרגו כלם באחד על קדוש שבך הגדול ולא חללוהו - ארץ אל תכסי דבס ואל יהי בנקום
 לצעקתם עד ישקיף וירא יי' בעינים - ונקום נקמתם ונקמת עמו - ונקמת תורתו השחופה
 באש - הנתונה למרמס לכל עובר דרך - ונקמת שריפת ביתו - ונקמת דם עבדיו וחסידיו א
 אשר שפכו דבס כמים - כאשר הבטחנו ביד אבי כל חוה - כאמור הרנינו גוים עמו כי דם ע
 עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו : את אלה הנזכרות זכור - ודרגתם זכור
 ואת אלו העקידות תראה והתנחם ושכך אף וחמה ותשבית שוד ושבר ובזה מעכך ישראל
 וחוס ורחם את יתר הפלטה הנשארת - ותוציאנו מאפלה לאורה וחדש עלינו שנה טובה
 בנסירה - שנת רצון - ועת גאולה - לבען יחלצון דירך הושיעה ימנך
 ועננו - למה יי' תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה

לא לנו יי' לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך למה יאמרו הגוים איה נא אלה
 אלהיהם - ואתה תחלתנו ותקותינו ופסרנו חנון ורחום יהיו נגד פניך צרותינו וראה בענ
 בעינינו וריב ריבינו - ועלה עלבוננו לפניך בכל עת עס עלבון שמך הגדול המחולל בין עו
 נכר אשר ברצח בעצמותינו חרפוך ויתנו כבודך לאור ותהלתך לפסילים

לפסילים

שמע אלהינו חרפתם אשר חרפוך אל חי ואל תבס על עונם והט
 וחטאתם כלפניך אל תמחה וידעו כל הגוים כי אתה אל קדוש ישראל - ודקדוש ואת קדוש
 יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו - זכור נא יי' אלהי ישראל כי יש בבניך שאין להם מזון וע
 ועוסקים בתורתך וכבה חסידים וצדיקים עושי מצותיך - וכבה משכימים ומעריבים בבתי כ
 כנסיות ובבתי כדרשות וכבה מצפים לישועתך ככל יום תמיד אבינו שבשמים צדיק אתה
 חסוד אתה וכל מעשיך באמונה - יגולו רחמיך על מדותיך ועל בניך אשר בארץ שוביהם
 וזכור לנו יי' אלהינו שהקדשת את עמך ישראל משבעים לשונות ומתוכו הפרשת שבט לוי
 ומשבט לוי הפרשת כהן גדול לעמוד לשרת לפניך ולהתפלל על עמך ישראל ולכפר עליהם
 ועתה בעונותינו שרבו נגדעה כאויינו והושלך תפארתנו ונשארו ריקם מכל טוב ואין
 לנו כי אם תפלתנו היוצאים מקירות לבנו - כי אנחנו צמאים לרחמיך כארץ עפה למים ו
 וצועקים לפניך בכאב לב ושוככים לפניך שיהם ברמע הלב זכור מוצא שפתך כי יסך אח
 אחיך וכטה ידו עמך והחזקת בו ואנחנו בניך ילדי שעשועך עמסי זרועותיך : תקיים לנו
 מודה מוצא שפתך למעני למעני אעשה ביאך יחל וכבודי לאחד לא אתן : שמחנו כמות
 עיניתנו שנות ראינו רעה : שלת הגואל לנאלנו והעלינו שמחים על אדמתנו ואור שכינתך
 שסן בתוכנו : וחזר נביאנו בתוכנו ובכרך יחיו מתנו : יקצו וירננו שוכני עפרותינו ושמחת
 עולם תהיה על ראשנו כאשר אמרת ופדה יי' ישוּבון וכאו ציון ברנה ושמחת עולם על רא
 ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה ועוד אמרת כי הודים ימישו והגבעות תמישנה
 וחסדי מאתך לא ימוש ובבית שלום לא תמוט אמר מרחמיך יי' :

ועוד אמרת ושבת יעקב ורחמתי על בית ישראל וקנאתי לשם קדשי ועוד אמרת ולא
 ילכדו איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יי' כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם
 כי אסלח לעונם ולהטאתם לא אזכור עוד ורבות פאלה הבטחות ונחמות אשר כרת ל
 לשאריתנו כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי' יבוקש עין ישראל ואיננו ואת המאת יהודה
 ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאיך ואומר בעת ההיא איבא אתכם ובעת קבצי אתכם כי א
 אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי' אלה
 אמרת וכהנה רבות עמך וכאלה תעשה זכרנו יי' ברצון עמך ופקדוני בישועתך לראות בט
 בטובת בחיריך לשמוח בשמחת גוייך להתהלל עם נחלתך כי אתה שומע תפלה ומאזין צ
 צעקה ואנחנו לא נדע מה נעשה כי אליך עינינו ושמע תפלתינו ושועתינו דאזינה כמו ש
 שנאמר כי שומע אל אביונים יי' ואת אסיריו לא בזה וכתוב כי לא בזה ולא שקץ ע
 ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע

וחדש בקרבנו רוח נכון לעבדיך בלב נאמן וראה דמעותינו כנסוך היין ושברון רוחנו ככל
 הקרבנות ואנחותינו בקומץ בנחת הדל ושיח שפתותינו כשירי הלויים ושירי מלאכים ו
 והשתחויותינו לפני ארון בריתך ככל כריעות וקידות והשתחויות משרתיך בכרום ורוח
 פינו כקמדת טרם נקרא אתה תעננו באור פניך יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך
 יי' צורינו וגואלנו אתה יי' ידעת את ענינו וזכרנו ופקדונו והנקם לנו מאויבנו ומרוד
 ומרוד פינו אל לאורך אפך תקחנו

נשלם סדר תענית צבור ברכת חולים

ידל

ישראל אל יי' כי עם יי' החסד והרבה עמו פדות ודוא יפדה את ישראל מכל ע
 עונותיו מצלאין אנחנא ותבעין רחמי מן קדם אלוהי מדי שמיא וארעא
 עם ספר אוריתא הדין דכתיבין ביה תלת עשר מכלין דרחמי ככתוב יי' אל רדום ו
 וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחסאה ונקח
 המלך היושב על כסא רחמים הבתנהג עם ברואיו במדת רחמים ולו החסד והרחמים הוא
 יתמלא רחמין טבין וקדיבין עלנא ועל כל עמיה בית ישראל הקרובים והרחוקים הגאנחים ו
 והנאנקים השדודים ונחודים ודאבודים מאין תקוה ושבר והגפורים בכל פינה ובעבר וכל מ
 מי שהוא בבית דאסורים וכל מי ששורוי בצער ובצרה תחת יד מלך ושדים הוא ישלח מלאך
 פניו להושיעם ויצילם מכל צרותם ויפרס ויגאלם וכל מי שהוא חולה ארוכה מהרה תצמח
 ותעלה ומן קרמוהו ישלח מלאך אסותא דרחמי לאסאה לכל קצירי ומריעי דאתמרעו ב
 בגו עמיה בית ישראל ובתוכם יניח וירגיע וישקט ויושיע וירפא ויעודד ר פלוני בר פלוני ש
 שנווד כך וכך לפאור לכבוד התורה ולכבוד בית אלדינו כמה דאיתסיאן מ מרה על ידי מ
 משה וכמה דאיתסי חוקיה ממרעיה כך ייתסי מכל מרעין בישינ ויתרחקון ויתערקון מעדק
 מערקוהו וגידוהו ומן מאתן וארבעין ותמנא איברוהו קודא אל יי' וענהו ישלח דברו
 וירפאהו יצפנהו בסוכו ויגן בערו כי יפול לא יוטל כי יי' סומך ידו ויקיים בו מקראי דכ
 דכתיבין ועבדתם את יי' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה מקרבך וע

ועוד כתיב והסיר י' ממך כל חולי וכל מרה במצרים הרעים אשר ידעת לא ישינם כך ונתנם
 בכל שונאיך ועוד כתיב ואמר אם שמוע תשמע בקול י' אלדיך והישר בעיניו תעשה זה
 והאונת למצותיו ושמרת כל חוקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני
 י' רופאך ועוד כתיב ורחח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בגפיה ויצאתם ופשתם
 בעגלי מדבק ועוד כתיב ונחך י' תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כ
 כגן הור וכוונת מיס אשר לא יכזבו מימו ועוד כתיב אז יבקע כשדר אורך וארוכותך מ
 מדרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד י' ואספך י' יסעדנו על ערש דודי אריך ימים בסוב
 ושנותיו בנעימים י' ישמרדו ויחידו ואושר בארץ חלקו הרופא לשכדרי לב ומחבש לעצ
 לעצבותם הוא ירפאה העצימהו וכל חולי עמו ישראל יהיו בכלל הברכה עליו חסידים בב
 בכבוד ירננו על משכבותם ישלח רכרו ורפאם וימלט משחיתותם יחד ל' חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם רפאינו י' ונרפא חושיענו וניו שעה כי תהלתנו אתה

סוד שינוי השם

באים עשרה בני אדם והבקו שבים אחזו ספר תורה בזולע ואמר

מצלאין

אנחנו ותבעין רחמי מן קדם אלה מרי שמיא עם ספר אודיתא הדין ד

דכתיבי ביה תלת עשר מילין דרחמי ככתוב י' אל רחום וחנן ארך א

אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה המלך היושב על

כסא רחמים המתנהג עם בריותיו במדת רחמים ולו החסד והרחמים הוא יתבלא רחמן שבין

וקריבין על כל חולי עמו ישראל ובתכם על דאיש החלה

אס הוא כער אז חסה אומר על הנער אז על הזעה

הזה ויקיים אותו לרפואה שלמה ולהיים טובים ויקרא שמו פלוני ישמח הוא בשמו ותקיים

שמו בו דכתיב ואגדלה שמך והיה ברכה וכתיב לא יקרא עוד שמך אברם והיה שמך

אברהם כי אברהם גוים נתתך יהי רצון מלפניך י' אלדי ואלדי אבותי שיהא שנה של

שמו לבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות ולקרוע גזר דינו מעליו ומעל כל אשר לו ואם נק

נקנסה מיתה על פלוני על פלוני זה לא נקנסה

אם נגזרה גזרה רעה על פלוני על פלוני זה לא נגזרה והרי הוא כאיש אחר וכבריה חד

חדשה וכקטן שנוולד לחיים טובים ולאריכות ימים ולמילוי שנים חמנים ויקיים בו מקרא

שכתוב את מספר ימיך אמלא לא יהיה עוד ימים חקן שלא ימלא את ימיו ונאמר שמעתי

את תפלתך ראיתי את דמעתך הגני רופא לך ביום השלישי תעלה בית י' יהי רצון מל

מלפניך י' אלדי ואלדי אבותי שתשלח רפואה שלימה לפלוני זה כהנה לצדקה ולחסות ול

ולהתחדש נעורים ולחדש מעשים לאכול בעולם הזה ולהגחיל בעולם הבא להתעשר ברצ

ברצונך לביצא חן בעיניך להודות לך ולברך שמך כי טוב דכתיב ברכי נפשי את י' ואל

תשכחי כל גמוליו הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי הבעטרכי ח

חסד ורחמים המטביע בטוב עדיך תתחדש בגשר נעורייכי ונאמר יחד ל' חסדו ונפלאותיו

לבני אדם ויזכרו זכחי תודה ויספרו מעשיו ברנה הגומל לחייבים טובות הוא יגמלך כל ט

ליושבת על המשבר מוציא הבקן ספר תורה ואומר מזמור השמים מספרים והוא בסימן יש וגם אימר יענך יי' והוא בסימן כו גם זה המזמור בסימן קמא

משכיל

לרוד בהיותו במערה תפלה : קולי אל יי' אזעק קולי אל יי' את אתחנן אשפוך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד : בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי באורח זו אהלך שמנו פח לי : הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מגוס ממני אין דרש לנפשי זעקתי אליך יי' אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים : הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרודפי כי אמצו ממני הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי ואחר כך אומר זאת הברכה

עשאה הרב הגדול ר נחמיה זצל ליושבת על המשבר

הסולח

לכל עונכי הרופא לכל תחלואייכי - הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים המשביע בטוב עריך תתחדש כנשר נעורייכי אנחנא ותבעין רחמי מן קדם אלה מרי שמיא עם כפר אודיתא הדין דכתיבין ביה תלת עשר ככילן דרחמי

מצלאין

ככתוב יי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע חסאאה ונקא : האל העונה את יריאיו לעתות בצרה פוקד חוכר לטובה אשה עצורה ועקרה מניח ומרגיע ומרנין לב אשה מצירה תחיל תזעק בחבליה וצירה צרה כמכירה משביר ומוליד ומכציא כנוחה ומרגעה לאשר נפשה עד שערי מות נגעה ברגע קטון בעת רצון בלד בלדתה בהקשותה קולה למרום יעלה תקובל שועתה וצעקתה כמשפט הבנות הכשירות אשר לא היו בפתקה של חוה אשר נגזר עליה בחטאתה ביום נחלה וכאב אנוש לא תמוש מ מאתה זכות צדקת צדקניות לבל תהיה לה למחתה רב חסד כטה כלפי חסד ליושבת עליה הכשבר יגבר במדת הרחמים להניח לה מדישה ומעוצבה ולא תוסיף עוד לדאבה אשר לא דאו אור בחשך ובטמוני מסתרים איש ואיש כלוא ועצור בבטן המליאה בהררי חדריה אם אסור בהגיע תור וזמן : בצאתו מרחם אמו נכון ומזמן כאשר ישר בעיני היוצר יוציאהו לאור עולם ביום נועד באתו מעין כל הי נסתר ונעלם

שומר נפשות חסדיו לבל ישחת לשחת גויותם איש ואיש ישלח מלאכו צבאו ופקודו הן הן שלוחיו הן עיניו יליצו לו בערו להציל לו מרעתו אשר שמע וענה תפלות האמהות הקר הקדושות והטהורות אשר היו בטבעם מולידות ועקריות והפך ושינה מערכתם לטובה : והשגיח עליהם במדת רחמים מגי'ם ארוכה ורחבה והיו מאתו מושגחות ונצורות : ובזכותן וצדקתן היו נפקדות ונזכרות בודע אנשים ברוכי יי' המה קדושים וטהורים הכתירם והגדלם בתורה ובמצות חוקים ומשפטים ישרים לאשר יקראוהו באמת : יושב על כסא רחמים ח חסד וצדקה לא יאשמו כל החוסים בו ביום הוכחה ונאצה וצוקה הוא ישכיע נא צעקת כרת פלונית אשת רבי פלוני ויראה המעתה ויעתר לעתירתה תקובל ותעלה לרצון תפלתה היוש היושבת על המשבר שכרה על יי' אלדיה הוא יחלצה ויפלטתה ועל כן הבריאות והחיים וה השלום באיתנה הראשון יציבה ויושיבה רפאות תהי לשרה ושיקוי לעצבותיה ויתן לה זרע

של קיימא ביראת יי על פניהם שומה ולשומה בימיה ובימינו תיושע יהודה וישראל יסכון ל
 לתורה ולתעודה בתוך קריה נאמנה אשר דוד חנה ויקיים בנו ובה נקרא שכתוב לאמר ל
 לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו על דרכים ידעו ובכל שפיים מרעיתם ועוד כתיב הגנינו
 נוטה אליה כנדר שלום וכנחל שוטף כבוד גנים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו
 ועוד כתיב בצדקה תכונני רחמי מעושק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך ועוד כת
 כתיב כי הדרים ימשו והגבעות תמטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר
 מרחמך יי

מזכורים שאומרים בכל השנה

למנצח

אל הנחילות מזמור לדוד אמרי האזנה יי בענה הגני תקשיבה לקול ש
 שועי מלכי ואלדי כי אליך אתפלל יי בוקר תשמע קולי בקר אשריך לך
 ואצפה כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל
 פועלי און תאבד דוברי כזב איש דמים וכדכיה יתעב יי ואני ברוב חסדך אבא ביתך א
 אשתחווה אל היכל קדשך ביראתיך יי נחני בצדקתך למען שודרי השד לפני דרכך כי
 אין כפיהו נכנה קרבים הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון האשימם אלדים יפלו ממע
 ממועצותיהם ברוב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך וישמחו כל חסי בך לעולם ידננו ותסך ע
 עלינו ועלצו בך אודהי שמך כי אתה תברך צדיק יי כצנה רצון תעטרנו

למנצח

בנגינות על השמינית מזמור לדוד יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך
 תיסרני חנני יי כי אומלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי ונפשי נבהלה
 מאוד ואתה יי עד מתי שובתה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין במות זכרך ב
 בשאול מי יודה לך יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי ברמעי ערשי אמסה עששה
 מכעס עיני עתקה בכל צוררי סורו מכני כל פועלי און כי שמע יי קול בכי שמע יי תחנ
 תחנתי יי תפלתי יקח יבושו רבהלו מאוד כל אויבי ישוים יבושו רגע

למה

יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה בנאות רשע ידלק עני ותפשו
 במזמות זו חשבו כי הלל רשע על תאות נפשו ובוצע בך נאץ יי
 רשע כגובה אפו כל ידרוש אין אלדים כל מזמתיו יחילו דרכיו בכל עת מרום מספסוף מ
 מנגחו כל צורדיו יפח בהם אמר בלבו כל אמוט לדוד ודוד אשר לא ברע אלה פיה מלא
 וכרמיות ותוך תחת לשונו עמל ואון ישב במארכ חצרים במסתרים ידרת נקי עיני לח
 לחלכה יצפוננו יארב במסתר כאריה בסכו יארוב לחטוף עני יחטוף עני במשכו ברשתו
 ידכח ישוח ונפל בעצמו חלכאס אמר בלבו שכח אל הסתיד פניו כל ראה לנצח
 קומה יי אל נשא ידיך אל תשכח עניים על מה נאץ רשע אלדים אמר בלבו לא תדרוש
 ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתוס אתה היית עוד שבוד
 זרוע רשע ורע תדרוש רשע כל תמצא יי מלך עולם ועד אבדו גים מארצו תאות עניים
 שמעת יי תכין לבם תקשיב אונך לשפוט יתוס ורך כל יוסף עוד לערץ אנוס מן הארץ

למנצח

לדוד ב"י חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכס צפור: כי הנה הרשעים
 ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות כמו אוֹפֵל לִישְׁרֵי לֵב כי השתות
 ידוסון צדיק מה פעל: יי בהיכל קדשו יי בשמים כסאו עניו יחזו עפעפיז יבחנו בני אדם יי
 צדיק יבחן ורשע ואדב חמס שנאה נפשו: ימנר על רשעים פחם אש וגפרית ורוח זלעפות
 מנת כוסם: כי צדיק יי צדקות אהב ישר יחזו פנימו:

למנצח

מזמור לדוד עד אנה יי תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: ע
 עד אנה אשית עיצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי: ה
 הביטה ענני יי אלדי האירה עני פן אישן דמות: פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוס: ו
 ואני בחסרך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי:

תפלה

לדוד שבעה יי צדק הקשיבה רינתי האזינה תפלתי בלא שפתי מדמה: ט
 מלפניך משפט יצא עניך תחזינה מישרים בחנת לבי פקדת לילה צרפ
 צרפתני כל תמצא זמתי כל יעבור פי: לפעלות אדם ברבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ
 תבוך אשודי במעגלותיך כל נמטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הש אונך לי שמע אם
 אכרתי: הפלא חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך שמרני כאישון בת עין בעל כנפיך
 תסתידני: בגני רשעים זו שדוני אויבי בנפש יקיפו עלי: חלבמו סגרו פיו דברו בגאות:
 אשורנו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לגשות בארץ: דמיונו כארזה יכסוף למרוף וככפיר יו
 יושב בבסתרים: קובה יי קדמה פניו הכריעו פלטה נפשי מרשע חרבך: מבתים ידך יי
 מבתים מחדר חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והגיהו יתרם לעולליהם: אני
 בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תבונתך

לדוד

יי אורי וישעי ממי אירא יי מעתה חיי ממי אפחד: בקרב עלי מדעים לאכול
 את בשרי צרי ואויבי לי הבה כשלו ונפלו: אם תתנה עלי כחנה לא ירא לבי
 אם תקום עלי מלחמה בואת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי
 כל ימי חיי לחזות בנועם יי ולבקר ברבלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלך
 בצור ירוכמני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזכחה באהלך זבחי תרועה אשירה וא
 ואזכרה ליי: שמע יי קולי אקרא חנני וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש:
 אל תסתר פניך ממני אל תש באף עברך עזרתי היית אל תששני ואל תעזבני אלדי ישעי: כי
 אבי ואמי עזבוני יי יאספני: הורני יי דרכך ונחני באורח פשור למען שורדי: אל תתגני ב
 בנפש צרי כי קטבי עדי שקר ונפח חמס: לולא האבנתי לראות בטוב יי בארץ החיים: קוה
 אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי

לדוד

אליך יי אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי
 בור: שמע קול תחנוני בשועי אליך בגשאי ידי אל דביר קרשך: אלת
 תמשכני עם רשעים ועם פועלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם תן להם כפעלם ו
 וכרוע מעל ליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא יביט את פעולות יי ואל
 מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך יי כי שמע קול תחנוני: יי עזי ומגני בו בטח לבי ונעצ

בערתי העלות לבי ומשרי אהורני יי עת למי ומעת ישועות משחזו הוא הושיעה את עבדך
וכרד את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

למנצה

מזכור לדוד בך יי חסיתי אל אבושה לעולם בעדקתך פלטיני הט א
אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצוד מעוז לבית מצודות להושיעני כי
סלעי ומצודתי אתה ולמען שכך תנחני ותנחילני תוציאני מרשת זיטבני לי כי אתה מעוזי
בירך אפקיד רוחי פריית אותי יי אל אמת שנאתי השומרים הבלי שוא ואני אל יי בטחתי
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי חנני יי כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני כי כולו ביגון חיי וש
ושנותי באנחה כשל בעוני כחיוועצמי עששו מכל צוררי הייתי חרפה ולשבני מאוד ופחד
למורעי רואי בחוש נדח ממני נשכחתי ככת מלב הייתי ככלי אובר כי שמעתי דיבת ר
רבים מנור מסביב בהוסרם יחד עלי לקחת את נפשי ומנו ואני עליך בטחתי יי אמרת א
אלדי אתה בירך עיתותי הצילני מיד אויבי ורודפי האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך
יי אל אבושה כי קראתיך יבושו רשעים ידמו לשאול תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צ
צדיק עתק בגאווה ובוז מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בד נגר בנא אדם
תסתים בסתר פניך מדכסי איש תצפנם בסכה מדיב לשונות ברוך יי כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור ואני אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך א
אדבר את יי כל חסדיו אמינים נוצר יי ומשלם על יתר עושה גאווה חזקי ואמן לבבכם כל
המיחלים ליי

לדוד

משכיל אשרי נשוי פסע כסוי השאה אשרי אדם לא יחשוב יי לו עון ואין
ברוחו רמיה כי החרשתני בלז עצמי בשאגתי כל היום כי יומם ולילה תב
תכבד עלי ירך נהפך לטדי בחרבוני קץ סלה השאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי או
אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חשאתי סלה על זאת יתפלר אליך כל חסיד לעת מצוא
רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה אש
אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עני אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן
עדין לבלום בל קרוב אליך רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכבנו שמחו ביי
וגילו צדיקים וחרננו כל ישרי לב

לדוד

ריבה יי את ריבי לחם את לחמי החוק בגן וצנה וקומה בעזרת וחרק חנית
וסגור לקראת רודפי אמור לנפשי ישועתך אני יבושו וכלמי מבקשי נפשי
יסוגו אחור ותפרו חשבי רעתי יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יי רוחה יהי דרכם חשך וחל
וחלקלקות ומלאך יי רודפם כי חנם טמני לי שחת רשתם תגם חפרו לנפשי תבואה שו
שואה לא ידע ורשתו אשר שמן תלכדו כשואה יפל בה ונפשי תגל ביי תשיש בישועתו
כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך כציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגולו יקומן עדי שקר
אשר לא ידעתי ישאלוני ישלמיני רעה תחת טובה שכול לנפשי ואני בחלותם לבושי שק
עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיק תשוב כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קחד שחותי

ובצלעי לימדו ונאספו נאספו עלינכים ולא ידעתי קרעו ולא דמי: כחנפי לעגי מעוג חרוק
עלי שנימו: י' כמה תראה השיכה נפשי משואיהם מכפירים יחידתי: אודך בקהל רב בעם
עצום אהלדך: אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי הנם יקרצו עין כי לא שלום ידברו ושל רג
רגעי ארץ דברי כרמות יחשובון: וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: ראית
י' אל תחרש י' אל תרחק ממני העירה והקיצה למשפטי אלדי י' לריבי שפטי בצדקתך
י' אלדי ואל ישמחו לי: אל אמרו בלבם האח נפשנו ואל יאמרו בלענוהו: יבושו ויחפרו
יחדו שכחי רעתי ילכשו בשת וכלימה ובגדילים עלי: ירונו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו ת

מומור

תמיד יגדל י' החפץ שלום עבדו ולשוני תהגא צדקתך כל היום תהלתך
לדוד להזכיר: י' אל בקצנך תוכיחני ובחבתך תיסרני: כי חציך נחתו בי ו
ותגדת עלי ירך אין כתיס בבשרי מפני זמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי
כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכנודו כמני: הבאישו נפקו חבורותי מפני אולתי נעויתי
שחיותי עד כאר כל היום קחדר הלכתי כי כסלי מלאו נקלה ואין מתום בבשרי: נפונותי
תנכאתי עד כאר שאגתי מנהמת לבי י' נגדך כל תאותי ואנחת ממך לא
נסתרה: לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם דם אין אתי

אהבי ורעי כנגד נגעי יעמוד וקרובי מדחוק עמדו: ויבקשו מבקשי נפשי ודורשי רעתי ד
דברו דות וכרמות כל היום יהגו ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואה כאיש א
אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: כי לך י' הוחלתי אתה תענה י' אלדי: כי אמרתי פו ישמחו
לי בכוש רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע נכח ומכאובי נגדי תמיד: כי עוני אגיד אדאג סח
בחטאתי: ואויבי חיים עצמו ורבו שונאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי
טוב: אל תעזבני י' אלדי אל תרחק ממני: חושה לעזרתי י' תשועתי:

למנצה

לדוד מזכור: קוה קחתי אל י' ויש אלי וישמע שועתי ויעליני מכור שאון
מטיט היון ויקם על סלערגלי כונן אשורי: ויתן כפי שיר חרש תהלה לאלדינו
יראורבים ויראו ויבטחו ביי: אשרי הגבר אשר שם אל י' מבטחו ולא פנה אל רהבים וש
ושטי כוב: רבות עשית אתה י' אלדי נפלאותך ומחשבותך אלינו אין ערוך אליך אגדה ו
ואדברה עצמו מספר: זבח ומנחה לא חפצת אונים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: ואמ
אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי: לעשות רצונך י' חפצתי ותודתך בתוך מעי: ב
בשרתי צדק בקהל רב: דנה שפתי לא אבלא י' אתה ידעת צדקתך לא כיסיתי בתוך לבי
אמונתך ותשועתך אכרת לי לא כחדתי הסודך ואמתך בקהל רב: אתה י' לא תכלא רחמיך
ממני הסודך ואמתך תמיד יצרוני: כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השטנוני עונותי ולא יבו
יכולתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: רצה י' להצילני י' לעזרתי חושה יבושו
ויחפרו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסוגו אהור ויכלכו חפצי רעתי: ישובו על עקב בשתם ה
דאוכרים לי האח האח ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל י' אהבי תשועתך
ואני עני ואביון י' יחשב לי עזרתי ומפלטני אתה אלדי אל תאדר:

למנצה

לבני קרח מסכיל: אלדים באונינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל

למנצח

לִבְנֵי קָרַח מִשְׁכִּיל אֱלֹדִים בְּאֹזְנֵי שְׁמֵעֲנֹ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פִּועַל פֵּעַ
 פְּעֻלַּת בִּימִידָם בִּימֵי קָדֶם אֶתְּהָ יוֹדֵךְ גִּוִּס הַדּוֹרֶשֶׁת וְתַטְעֵם תִּרְעֵם לְאוֹמִים ת
 וְתִשְׁלַחֶם כִּי לֹא בְּחֹרֶבֶם יִדְשׁוּ אֶרֶץ חֲרוֹעִים לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוּ כִּי יִמְנַךְ חֲרוֹעֵךְ וְאוֹר פְּנִיךָ כִּי
 רָצִיתָם אֶתְּהָ הוּא מַלְכֵי אֱלֹדִים צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב בְּךָ צָרִינוּ נִגְנַח בְּשִׁמְךָ נִטְס קָמִינוּ כִּי ל
 לֹא בִקְשָׁתִי אֲבִטַח וְחֹרֵבִי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הַבִּישׁוֹתָהּ בְּאֱלֹדִים
 הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִוְדָה סִלְהָ אֵף גִּוִּת וְתַכְלִימָנוּ וְלֹא תִצֵּא כַעֲבֹאֲתֵינוּ תִשְׁכְּנוּ
 אַחֲרֵי מִנֵּי צָר וּמִשְׁנֵאֵנוּ שָׁסוּ לָמוּ תִתְגַּנְנוּ כַּעֲזָן מֵאֵל וּבְגוִים זָרִיתָנוּ תִמְכּוֹר עִמָּךְ בְּלֹא הֶזֶן ו
 וְלֹא רִבִּיתָהּ בְּמַחֲרִידֶם תִּשְׁכְּנוּ חֲרָפָה לִשְׁכִינֵינוּ לִעַג וְקֹלֶם לִסְבִּיבוֹתֵינוּ תִשְׁכְּנוּ מִשַׁל בְּגוִים
 מִגּוֹד רֹאשׁ בְּלֹאֹמִים כָּל הַיּוֹם כְּלִמְתִּי נִגְדִי וּבֹוֹשֶׁת פָּנֵי כִסְתֵנִי מִקּוֹל מַחֲרָף וּמִגְרָף מִפָּנֵי א
 אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם כָּל זֹאת בְּאֵתְנוּ וְלֹא שְׁכַחְנוֹךְ וְלֹא שָׁקַדְנוּ בְּבִרְיֹתְךָ לֹא נִסַּח אַחֲרֵי לִבְנוּ וְתַט
 אֲשׁוּרֵינוּ מִנֵּי אֶרְחָךְ כִּי רִכַּתְנוּ בְּמִקְוִים תִּנְיָן וְתַכֵּם עֲלֵינוּ צְלִמֵת

אִם שְׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹדֵינוּ וּנְפָרוּשׁ כִּפְיֵנוּ לְאֵלֹזֵר הֲלֹא אֱלֹקִים יַחֲקֵר זֹאת כִּי הוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת ל
 לֵב כִּי עֲלִיךָ הוֹדַגְנוּ כָּל הַיּוֹם נִחְשַׁבְנוּ כַּעֲזָן לְטַבְחָהּ עוֹרָה לְמַה תִּישָׁן יְיָ הַקִּיצָה אֵל תִּזְנַח
 לְנִצָּח לְמַה פְּנִיךָ תִסְתִּיר תִשְׁכַּח עֲנִינֵנוּ וְלִחְצִינוּ כִּי שָׁחָה לְעַפְרֵנוּ נִפְשֵׁינוּ דִבְקָה לְאֶרֶץ בְּמִנֵּינוּ
 קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְרַטֵּנוּ לְמַעַן חֲסֹדְךָ

למנצח

מִזְכוֹר לְדָוִד אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רַעַה יִמְלִטְהוּ יְיָ יִשְׁמַר
 יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאוֹשָׁה בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְנַדְּוּ בִנְפֶשׁ אוֹיְבָיו יְיָ יִסְעֲדֵנוּ
 עַל עַרְס רֵיךְ כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפֶּכֶת בַּחֲלוֹי אֲנִי אִמְרַתִּי יְיָ חֲנֻנִי רִפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ אוֹיְבֵי
 יִאֲכֹרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוֹת וְאֲבָד שְׁמוֹ וְאִם בֹּא לְרֹאוֹת שׁוֹא יִדְבַר לָמוּ יִקְבוֹץ אֵן לִי יִצֵּא לְחֻץ
 יִדְבַר יִחַח עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רַעַה לִי דַבַּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בִּוּ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא
 יוֹסֵף לְקוֹם גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחַתִּי בִו אוֹכֵד לְחַמִּי הִגְדִּיל עַקֵּב וְאֶתְהָ יְיָ חֲנֻנִי
 וְהַקְמֵנִי וְאֲשַׁלְמָה לְהֵם בּוֹזֵאת יִדְעֵתִי כִּי חֲפַצַּת בִּי כִּי לֹא יִרְיַע אוֹיְבֵי עָלַי

בְּאֵנִי בְּתוֹמֵי תִמְכַּת בִּי וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן

למנצח

עַל שׁוֹטְנִים לְדָוִד הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹדִים כִּי בְּאוֹמִים עַד נֶפֶשׁ טַבַּעְתִּי
 בֵּין מִצּוֹלָה וְאֵין מַעֲמָד בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מִים וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתֵּנִי יִגְעֵתִי
 בִּקְרָאֵי נִידָד גְּרוֹנִי כְּלוֹ עֵינֵי מִיחַל לְאֱלֹדֵי רַבֵּוּ מִשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי שׁוֹנְאֵי חֲנָם עֲצַמִּי מִצַּמִּיתִי אִי
 אִיכִי טַקֵּר אֲשֶׁר לֹא גִזַּלְתִּי אִזּוּ אֲשִׁיב אֱלֹדִים אֶתְהָ יִדְעַת לְאוֹלְתִי וְאֲשַׁמְתִּי מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדְתִּי אֵל
 יְבוֹשֶׁה בִּי קוֹךְ אֲרֻגִי יְיָ צְבָאוֹת אֵל יִכְלַמוּ בִי מִבְּקִשְׁיךָ אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל כִּי עֲלִיךָ נִשְׁאֵתִי חֲרָפָה
 כִּסְתָהּ כְּלִימָה פָּנֵי כִחַד הֵייתִי לְאֹחִי וְתִכְרִי לִבְנֵי אֲמִי כִי קָנַאת בֵּיתְךָ אֲכַלְתֵּנִי וְחֲרַפְתָּ חוֹדְפִיךָ נ
 נִפְלוּ עָלַי וְאֲבַכְהָ בְּצוֹם נַפְשִׁי וְתַהִי לְחֲרָפוֹת לִי וְאֶתְנָה לְבִישֵׁי שֶׁק וְאוֹהֵי לְהֵם לְמִשַׁל יִשְׁחֹו
 בִּי יוֹשְׁבֵי שַׁעַד וּנְגִינּוֹת שׁוֹתֵי שֶׁכַר וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יְיָ עַת רַצּוֹן אֱלֹדִים בְּרוּב חֲסוֹדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמַת
 יִשְׁעֶךָ הֲצִילֵנִי כְּשִׁטְ וְאֵל אֲטַבְּעָה אֲנִצְלָה מִשׁוֹנְאֵי מַמְעַמְקֵי מִים אֵל תִּשְׁטַפְנִי שִׁבְלַת מִים
 וְאֵל תִּבְלַעֵנִי כִּמְצוֹלָה וְאֵל תִּאֲמַד עָלַי בְּאֵר פִּיהָ עֲנֵנִי יְיָ כִּי שׁוּב חֲסוֹדְךָ בְּרוּב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלַי

ואל תסתור פניך מעבדיך כי צר לי מהר עיני : קרבה אל נפשי גאלה לטען אויבי פדני : אתה
 ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צודתי : חרפה שכרה לבי ואגושה ואקוה לגוד ואין
 ולמנחמים ולא מצאתי : ויתנו כבודתי ראש ולצמאי יסקוני חומץ : יהי שלחנם לפניהם לפח
 ולשלומים למוקט : תחשכנה עיניהם מדאות ומתגיהם תמיד המעד : שפך שלחנם זעמך וח
 וחרון אפך ישיגם : תהי שירתם נשמה באהליהם אל יהי יושב : כי אתה אשר הבית רדפי
 ואל מכאוב חלליך יספר : תנה עון על עונם ואל יבא בצדקתך : ימחו מספר חיים ועם צ
 צדיקים אל יכתבו ואני עני וכואב ישועתך אלדים תשגבני : אהללה שם אלדינו בשיר ו
 ואגדלנו בתודה ותיטב לי משור פר מקרין ומפרים : ראו עניים ישמחו דרשי אלדים וחיל
 לבבכם : כי שומע אל אביונים יי ואל אסריו לא בזה : יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רובש
 בם : כי אלדים ישיע ציון ויבנה ערי יודעה חשבו שם וירסוה : וזרע עבדיו ינחלה ואוהבי
 שמו ישכנו בה :

למנצח

לדוד להזכיר אלדים להצילני יי לעזרת חושה : יבוטו ויחפרו מבקשי
 נפשי נסונו אחור ויכלמו הפצי רעתי ישובו על עקב בשתם האומרים
 האח דאח : ישישו וישמחו כך כל מבקשיך ויאברו תמיד יגדל יי אודבי תשועתך : ואני עני
 ואביון אלדים חושה לי עזרי ומפלט אתה יי אל תאחר :

בך

יי חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך תצילני ותפלטני : הטה אלי אוזן והוש
 והושיעני : היה לי לצור מעח לבא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה
 אלדי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ : כי אתה תקותי יי מבטחי מנעורי : עליך נסמכתי
 מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד : כמופת הייתי לדבים ואתה מחסי עוז : ימלא פי
 תהלתיך כל היום תגארתך : אל תשליכני לעת זקנה כבלות כחי אל תעזבני :
 כי אמרו אויבי לי ושומרי נפשי נועצו יחדיו :

לאמר אלדים עזבו רדפוהו ותפשוהו כי אין מציל אלדי אל חרדק ממני אלדי לעזרת חושה
 יבוטו ויכלמו שוטני נפשי יעטו חרפה וכלימה מבקשי רעתי : ואני תמיד איחל והוספתי על
 כל תהלתיך : פי יספר צדקותיך כל היום ישועתך כי לא ידעתי ספורות : אבא בגבורות אוד
 אדני יי אזכיר צדקתך לכרך : אלדים למדתני מנעורי עד דגה אני נפלאותיך : וגם עד וק
 זקנה ושבה אלדים אל תעזבני עד אני זרועך לדור לכל יבא גבורתיך : וצדקתך אלדים ע
 עד מרום אשר עשית גדולת אלדים מי כמך : אשר הראתנו צרות רבות ורעות תשוב תחי
 תחינו ומתהומות הארץ תשוב תעלינו : תרב גדולתי ותסוב תנחמני : גם אני אודך בכלי נ
 נבל אבתך אלדי אומרה לך בכבוד קדוש ישראל : תרננה שפתי אומרה לך ונפשי אשר
 פרית גם לשוני כל היום תרננה צדקותיך כי חפרו מבקשי רעתי :

ענין ברית מילה

האכנסו בנו למילה אחרי ברכים המעשים והניבור עתים ברוך האב ונתן אבי העיר הענין ביד בעל ברית הגות
 נתן במין והמקבל מקבל במין וימס לו בעל הברית והענין בחיך והאשה עומד ואמר סבת מורי או סבת רבותי
 ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו וצונו על המילה וחותך את העילה ומעלך אתה בתוך כלט
 שיש בו עשר או חול ואינו צריך לבסות ערות הענין במענה ברכה שהרי אינה קרובה עתה כדאמרינן לענין קרית שמש
 אם היו בנה ובני ביתו קטנים מותר וכן אם הטול מים או ריעי במענה ברכה אינו צריך להפסיק כדאמרינן לענין ק
 קרית שמש ותפלה קטן שהוא יכול לאכול כזית חגן פורטין ומגופתו ומימי יגלו ומעין את המילה בשני להנחיל דמו וה
 והאשה שאינו מוצן ומעבדין אותו ובן מילה לפריעה מברך אבי הבן ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו והניבור עותן אחריו כגם סכננס לברית כן יבנם לתורה לחופה
 ולמעשים טובים ובית דין שאלו במקום שאין האב הכל מוכרח להכניסו בבריתו של אברהם אבינו ואחד מילה וש
 פריעה מקב' המהל את הענין מיד בעל הברית ונתנו ביד האב והאב נתנו ביד בעל הברית האחד בעוד שהאבך
 עומד ברכותו והנהגתן לברית ברית עם אדם אחד ולא יתיר או חס ושלום נפטר אבי הענין שאין עם בעל ברית
 אחד מנחין אותו ביד בעל הברית עד שיגמור האבך את הברכה ואחד מילה ופריעה נוטל המהל או אדם אחד כוס
 של יין ובטמים בידו ומברך ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם ברוח פרי תבן ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בו
 בורא עני בטמים ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדש דיד מכתן וחק בשאיתו עם ונאצאיו חתם באות בר
 ברית קדש על כן בטמך ואת אל חי חלקינו צרינו צה להטיל ידידות שאריו משהת למען בריתו אשר עם בבשרנו ב
 ברוך אתה ה' ברית הברית אלהינו ואלהינו אבותינו קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו פלוני ושמח האים בת
 בנותא חלוצת ותגל האשה בפרי בטנה כאומר ישמח אבך ואמך ותגל יולדתך ונאמר וימל אברהם את יצחק בנו בן ש
 שמונת ימים כאשר צוה אותו אלקים ונאמר ועמידה ליעקב לחתן לטיראל ברית עולם הודו לה' כי טוב כי לעולם חס
 חסדו פלוני הקטן גדול יהיה יחד הילד לאביו ולאמו יהי אח לשבעה וגם לשמונה כגם סכננס לברית כן יבנם ל
 לתורה לחופה ולמעשים טובים והאבך סותה וטועם מן היין ומטיף ממנו שלשה טיפות באצבעו בשני של ענין לפי
 טבאקא עליו רחמים ומצדין אותו לאמו של ענין ואם היה תענית ציבור נותין אותו לתעניות המצויין עם שאין ידיו
 לברך על היין בלא טעמיה ואינו דומה למה שאמר חכמים שאין אומר זמן על הכוס ביום הספורים להאקיות לת
 לתעניות משום דאיתו למסך דאיתו ודאי איתו למסך שכתן שהענין מזה את אביו מקדש ומברך על הכוס בלילי
 ימים טובים תמיד בכל שנה ושנה כשאר ימים טובים כי גייל אתו למסך ואמר ודאי חבת הים היא לקדש בלילי
 יום הספורים סבתות ומים טובים ולא לתעניות בלבד יא' משקין אותו אלא גם הגדלים נסרין בו לפי שזמנו קבוע
 בכל שנה ושנה אבל עם של ברית מילה הכל מודעין שזכום של מילה הוא ואין בזה סך לאחים לא לעולם לא לת
 לתעניות שאין לדבר קבוע שארע ברית מילה בכל תענית ציבור ועוד מילה נעשת בהחן עם רבים מנחין עם אבל
 זמן ביום הספורים חובה וקביעות בכל שנה ושנה וכל אחד ואחד היה צריך לקדש בביתו ואם איתו מצרים לברך ע
 על הכוס אין לך סך גדול מזה ויש כוונת לומר בברכה אל חי חלקינו צרינו צה להטיל ידידות שאריו משהת
 ויש מוספין ואמריין צרינו צה בנחית קדושים להטיל ידידות שאריו משהת וכמו שכתבתי מנחתו בתעניות הגאונים
 זכונס לברכה ואם חס ושלום מת אביו או אמו של ענין מלפני הברכה יד זה שאין ואומר קיים את הילד הזה ויקרא
 שמו פלוני ואמר הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו ומביאין לבית הכנסת כסא או ספסל מנע לשם אלהיו ז
 זכונס לברכה ומנהלן את הענין על מים שכונסל בהן הדם ומיני בטמים ומיין נרוף כדי שיפול דם המילה במים

המזל רחוק ידיו במים ואומר הנה דם הברית שבין המקום לאברהם אבינו ויבטנו שיש טעם ברית מילה איך נופל
על פניו ואם הוא שני וחמשי איך אומרים ועתה אל הנריתנו ולא הידוי ולא אבינו הדין וכתבנו ציבור אומרים
סליחות ושלש עשרה מדות אבל איך נופל על פניהם ואיך אומרים תחנה וזכור ברית ומצות מילה בתפלת טחיתת טח
טהורין מקדושים למצות ובתענה באב מעכבין להלל בתפלת המנחה שהיא טענת נחמה ומצות מילה קיבלו ישראל
באמרה כדכתיב טעם אכני על אמתך ובוטח הפורים טעם מארכיך כל היום בתפילה מוהלך לאחד קריאת הכשר ת
ערה קודש תפלת המוסף ואיך מוהלך טעם תינוקות בברכה אלהת אלה מברכין על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו ו
והאל את הגרים ואת העבדים ואת מי שמעו היום מחמת מילה לא הוא אומן בעילה ומברך אלא משה את הערצה טע
טהרי בגולתן מלך אמת ומברך יאמר כך אומן בערלה ומהל ועל הגרים ועל העבדים איך אומרים אשר קידש ידיו
מבטן טהרי איך קדושת מרחם ובמקום אשר קידש ידיו מבטן מברך

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו לכוול את דגרים והלטיף מהם דם
ברית שאצלך דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר אם לא בריתי יונם ויליה חוקות
שמים וארץ לא שפתי ברוך אתה יי כורת הברית**

ואם היה מל את העבדים אומר אשר קדשנו במצותיו וזונו למוול את העבדים ולהטוף מהם דם ברית טעם 'והאל את ה
הבן הנגלד לו מן השפחה אינו מברך להבטיחו בבריתו של אברהם אבינו :

ענין פדיון הבן

ישראל טעם לו בן זכר ואם בכור לאמו אף על פי שאינו בכור לאביו חייב בפדיון וכתיב ולוים פטורים מפי
מפדיון הבן והבא אחד הנפל טעם ראשון חי או אחד בן תענה טעם ראשון ומת אינו צריך פדיון ומאמתי
חייב בפדיון הבן יחם שלשים ולמעלה טעם אומר ופדיון מבן חדש תפדה ואם פדיון קודש שלשים יום אינו פדוי ומכאן
ואיך עובר עליו בעשה ותפדה ובכסף ובכל טוה כסף יכול אדם לפדות את בנו כיון שנתן לכהן טוה חמש סלעים הרי
בנו פדוי חוץ מעבדים וטרוות וקרקעות וטעם הפדיון חמשה סלעים במנה צרי טעם עשרים גרה ואיך אינו בקיף
בקיף בטעם של סלע וכתיב בעל הדיאס זל טמיעת טעם אדם גרה הן עשרים גריני חזקין וכך דאת גרה על טע
טהבאמית אוכלות אמת ומסקל עשרים גרה גרינין של כסף הוא הזקל והוא דבר מועט והרונה לצאת דרך ידי טעם
יתן לכהן חני זקק או זקק אחד של כסף ואומר לו זכה לך בהן חמש סלעים של תורה או מן הספק איך לו ליקח כי אם
מועט ולפיכך הרובל הכתיב להשיב את הפדיון בדבר מועט והכתיב את בנו לפדיון אבי הבן מברך ברוך
אתה ה' אלקינו מלך העולם שהדינו וקיימנו והציענו לזמן הזה ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו
וזונו על פדיון הבן ומביא כסף טוה חמש סלעים ונותנו לכהן והכהן טעם אלא את אמו של נער ואומר לה טעם תפלת
נפל או טעם ילדת בן אחי אם אמרה לו לא מניח את הכסף או את החפצים של פדיון לפטו וטעם את הבן בחץ וא
ואומר זה הבן בכור הוא והקדש ברוך הוא כתב לפדותו טעם אומר ופדיון מבן חדש תפדה וכתיב במצו אקד היית בר
ברית אביך טעם אביך וברית אביך ואמר ועכשו אתה ברשותי ואביך ואקד מבקשין לפדותה טעם בכור מקודש
טעם כתיב וידבר ה' אל משה לאומר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא והדי החפצים
הללו יבטו תחתך לפדיוןך טעם בכור והחפצים הללו ינתנו מתנה לבעליהן ואם פדיוןך כראוי הרי אתה פדוי ואם
לא הרי אתה פדוי כעורה וכחלבה וכבקי טעם אלא :

סדר חתנים

המקדש את האשה בטבעת מקדשה בפני טעם או שלשה עדים הראויים לכך טעם קיבץ לא לו ולא לה ויחמי
גדלים ופקחן אטעם ולא נשים בני חרין ולא עבדים כשידין ולא פסולין טעם ראוי לבעות ונותן הטעם
הטבעת כדה ואומר לה הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל ואיך ראוי לקדשה בטבעת של אחי אלא בטעם

ואפילו בפרטתה יכול אדם לקדש את האשה ואילו סגולת טבנות מאחרים לקדש בהם את האשה לא יפה הם עומדים
 וטוב להם לקדש בפרטתה או במטבע של כסף ואומר לה הרי את מקדשת לי במטבע זה או בפרטתה או בדת משה ויום
 וישראל ובכל דבר הצה פרוטה יכול אדם לקדש את האשה וסגולת מקדשה אומר הרי את מקדשת לי בתפץ זה בדת מ
 משה וישראל. והאמתה שלח לקדש לו אשה אומר לו בפני עדים כשרים ויחוייף להעיד הרי את מקדשת לי בתפץ זה
 לקדש לי אשה פלוני בת פלוני להיתולי לאשה ובדבר זה יהיה יחד כדאי ופקד כפי ולצורך כלבני ודבורך כדבורי והם
 והשלח אומר לאשה הרי את מקדשת לפלוני בן פלוני בתפץ זה בדת משה וישראל. ואם רצתו וברכתו ברשת אחרת ר
 מיד וברשת חתנים במעט כניסחה לחופה ויש נוצרן לבדך ברשת אחרת וברכתו נישואין במעט כניסחה. ל
 לחופה והאכנסו את אשתו לחופה במעט מקדוהין לבדך ברשת אחרת מערב טבת. לפי שאין מקדשת את האשה בטבת
 וכנס שאין מקדשת את האשה בטבת כך אין מברכתו ברשת אחרת בטבת ואין מברכתו ברשת אחרת וברשת חתנים
 בפחות מעשרה. וחתנים עולין מן המניין. ואין מברכים ברשת אחרת וברשת חתנים על כס אחד לפי שאין עושין מ
 מצות חבילות חבילות ואין בהם מטום וצנות מכל אדם ואחת משה בפני עצמה היא ואין תלויה א צו וכן אין מברכי
 עני חתנים כאחד מכל אחד ואחד טעון ברכה לעצמו. וזו היא.

ברכת ארוסין

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם בורא פרי תבואה: ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדמנו במצותיו וצונו על כ
 הציות ואשר לנו את הארונות והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקידושין. ברוך אתה ה' מקדש עמו ישראל על
 ידי חופה וקידושין ומצונו הארץ והכלה.

ברכת חתנים

ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם בורא פרי תבואה: ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהכל ברא לבבוח ברוך אתה ה'
 אלוקינו מלך העולם יוצר האדם ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות הבצית
 התקין לנו חתן בנין עדי עד ברוך אתה ה' יוצר האדם שש תשום ותגל עקרה בקרבן בניה בתוכה בממחה ברוך
 אתה ה' מן חתן בבניה. שמוח תשמוח ריעים האהבים כשמוך יתוך מקדש בגן עדן ברוך אתה ה' הממחה חתן
 וכלה ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר ברא ששון וממחה חתן וכלה גילה קינה דיתה ומחה ארבה ואחתה שלום ור
 ריעות ממחה ה' אלוקינו ישמע בערי יהודה ובחצונות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מנהלות חתנים
 ומחשבתן ונעריהם ממחמה נעניתם. אלא תשלה בעד חתן וכלה נעניתם רב עליה דרסם לבס
 ליתלה העין שרי לגילה והגשן יתן חילה ויחיים סביבות לגמלה חתנים עלי טור גמלה טכסוי כבוד תורה וגמלה ית
 יתן ומאיל לפרוץ באחוזת נחלה כח חתי גבור אשפתם תמלא לא יצנו לריק ולא ילח לבהלה ממות ששון וטכסוי ממלה
 באותו מוחך לרוחם בהילולים לסגלה טריני ענה פרוח תפסח בגילה נמוח קומתם ריבות לבסלה שום תמיד בה עליהן
 חוק גם הוא ישיש כממש חתן על הכלה ככתוב כי יבעל בחדר בתולה יבעלך בנדך ומשום חתן על כלה ישיש עלך
 אלקיך ותאמר והיה כעין שתיל על פלגי מים ועל יובל יטלח טרשו ולא ידחה כי יבא חס והיה עליה רענן וכסנח כצו
 בצורת לא ידאב ולא יחיש מעשות פרי ותאמר והיה כעין שתיל על פלגי מים אשר פרוץ יתן בעיניו ועליה לא יבול וכל
 וכל אשר יעשה ילחח.

ונאמר כי תשיתיהו ברכות לעד תחדה בשמחה את פנק ונאמר יהי מקורך ברוך ושמחה באסת נעורך ברוך איה' משמח החתן עם הכלה ושתיין החתן והכלה ונותן לה כתובתה ונאמר הא לך כתובתך כדת משה וישראל והכונס ב כסבת נותן לה כתובתה בערב מוצאי שבת וכן הנהגין לברך שבע ברכות בבקר ובערב נותן לה כתובתה בברכת הער
 הערב ומתעטפין המאמנין ומאמנין

יפרו וירבו כרעננים	יחזו ויראו בבני בניס
את חתן ליהם חתונה	את חתן ליום חתונה
אפור חמה ורוב בינה	יפרו וירבו
לאחר לו כלה מוכללת	לאחר לו כלה מוכללת
לזוג לו אשה מוכללת	יפרו וירבו
עבר חתן במעבת	עבר חתן במעבת
כמה נאה זיו תארז	יפרו וירבו
זכרה כלה ביהודייה	זכרה כלה ביהודייה
כמה נאה זיו יופיה	יפרו וירבו
הם רבם מערבות	הם רבם מערבות
לא לפיה ולרבות	יפרו וירבו

ואחר כך אומר המברך

יבורכו חתן וכלה	כבוד ה'	אדם וחה
יבורכו חתן וכלה	כבוד ה'	אברהם ושרה
יבורכו חתן וכלה	כבוד ה'	יצחק ורבקה
יבורכו חתן וכלה	כבוד ה'	יעקב רחל ולאה
יבורכו חתן וכלה	כבוד ה'	מרדכי הנדיק ואסתר המלכה

ואמריין

כי בשמחה תצאו וכלם תוכלון הארים והגבועות יפנחו לפניכם רנה וכל עני המדה ימחאו כף

יש נהגין להכניסן לחופה בבקר ומברכין שבע ברכות לנותן לה כתובתה מיד :

ויש נהגים להכניסן לחופה בבקר ובערב ומברכין שבע ברכות בבקר ובערב ונותן לה כתובתה בערב והכל ממתנה המדינה ובברכת המזון מברכין בבקר אלדונו שהשמחה במעונו וכך הן עונים אחיו ואפילו לפני החופה מכיון שמ סוממחילין להתעסק בצרכי החופה מברך שהשמחה במעונו ושבע ברכות מברכין לאחר ברכת המזון ויש האסון ב בלבד ויש האסון נקרא סעודת הבקר והערב והכונס את האלמנה שאין נהגין להכניסה לחופה אלא קרוב לערב אין מברכין שבע ברכות בסעודת שמרית לפני כניסתה לחופה שאין מברכין שבע ברכות אלא בסעודה של אחד גמר נ נטואין טזהו כנסתה לחופה וכל שבעת ימי האמטה מברכין אשר ברא ששן ושמחה אפילו בלא פנים חדשות ואם יש פנים חדשות בתוך שבעה מברכין שבע ברכות ויש אומ' שהשבת חשובה פנים חדשות ושבעת ימי האמטה שומברכין שבע ברכות על ידי פנים חדשות בין לבחור שנשא בתולה בין לבחור שנשא אלמנה כן לאלמנה שנשא בתולה אבל אלמנה שנשא אלמנה אין טעונין שבעה ברכות אלא יום אחד : לאחר שבעה אין מברכין שבע ברכות ולא אשר ברא אפילו יש עם פנים חדשות שהשמחה במעונו מברכין כל שלשים יום שאר החופה : ואם ע עושין סעודה מחמת החופה מברכין שהשמחה במעונו עד יב חדש : ושבעת ימי החופה שומברכין שבע ברכ ברכות על ידי פנים חדשות בין בבית רחמן בין בבית הכלה בין בבית חבריו המזמנו ועושה לו סעודה מחמת הח חופה שאין בית החתונה גורם ברכות אלא החתן והכלה ופנים חדשות המשמחים אותו ושומחים עמו ופנים חדשות נקרא כל מי שלא היה עם בשעת כניסתם לחופה

ובהרחוק על ברשת המזון אומר הרחוק הוא יבדק את הדת הזה ואת הכלה הזאת כמו שנתבררנו אבותינו אברהם יתקן
 ויעקב בכל מכל כל כן יצברנו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן יהי רצון ילפני אלוקי השמים שלא יבטח הדת הזה ולא ת
 תכלה הכלה הזאת לא יבטחו בבני בני לא יבטחו בעולם הזה ולא יכלמו לעולם הבא יאמרו הדת כ
 עש הכלה כלה תאמרו בחתן ובבנים ובבנות בעושר ובנכסיו ויכליתו מאד בכל נכסיהן והיו נכסיהן מונלחין וקרן
 וקרובין לעדי ואל יטלטו טען לא במעשה ידיהן ולא במעשה דיניהן ואל ידקדקו לה לפניהם ולא לפניהם שום דבר והיה
 עבדיה ועון מעשה ועד עולם . ממרוס ילחמו עליהם ועליו זכות שיהא לישמרת שלום נשא ברכה מאתה ונדקדקו מא
 מאלקי יענו ונמחא חן ושכל טוב בעיני אלוקים וחדש . מעדל יאועות מלבו . ומאלבל טבע ברשת אחד ברשת האהון .
 ובית הכנסת מהדתן עם און נוסליו על פניהם .

הלכות נידה

ואשה בין גדולה בין קטנה בין בתולה בין בעולה ואפילו לא ראתה דם מעולם כיון שתבעה לנשא ונתפייסה צריכה ל
 לבדוק את עצמה ולישב שבעה נקיים . ואפילו אינה מוצאת דם שומא מתוך חימוד רוחה דם וזינה מתעצת והרי היא צר
 צריכה חגיפה וטבילה כמו נידה גמורה . והכונס את הבתולה בועל בעילת מצוה ופורט . ואף על פי שראתה דם בתולה
 קודם גמר ביאה אינו חוטא אלא גומר ביאתו ואחר כך פורט מצוה מיד ומן האמה ומכל ענין כניסה וצריכה היא אינה
 יראה דם אחר בודקת חותי מקום יכה יכה בבגד רק ולבן ומתקה את עצמה היטב וישבת שבעה ימים ויובלת ששאר
 הנדיות ומה נקראת האשה שמוציאה דם מאותו מקום ואפילו אם נעקר מן המקור וישב לו בבית האהון ולא תאמר שא
 שאינה נידה אלא כשרואה דם בשופי אלא אפילו אם ראתה ראיה החתוטיפה אחת קטנה כחדל הרי היא כגמולת
 נידה לפי שדם נידה מטמא במשהו ותשב שבעה ימים נקיים שלא תראה בהם דם כל עיקר מלבד חותי היום שפוסקת
 בו את ראיייתה טכן יאירו חכמים אחר רבי זירא בגמרא שאלה הם החמורין על ענמן אפילו רואת טיפת דם כחדל יום
 יושבות עליה שבעת ימים נקיים ואפילו אם לא הרגישה בראיות דם אלא שמתחלה שם של דם בתלוקה או בדרך פ
 טעל גבימטעה במקום שיש להסתפק שמה מאותו המקום יבא חותי דם צריכה לישב שבעה נקיים ואם יש בבטניה
 יכה או פבשר בעלה או פבשר מי טיטן עמה במטעה שיש לתלות הדם עליהם טהורה וטעור הסתם טריים
 ולא מן הנידה בלבד צריך אדם לפרוש אלא אפילו מן הטהורה שיש לה וסתקבוע לראיייתה צריך אדם לפרוש ממנה מ
 מתעמיט עונה אחת לפני ווסתה וכמה היא עונה יום או לילה כיצד היתה רגילה לראות מחמשה עשר לחמשה
 עשר ביום צריך לפרוש הימנה כל חותי היום כלילה פורט ממנה כל חותי לילה לפי שדרך האהון לבא בראתו
 ואפשר שראתה בטעת תעמיט ואין חלוק להיות רגילה בתולת העונה לסוף העונה ואשה שקבוע ווסתה בסתמן כיון
 שמדגשת בסתמן צריך לפרוש הימנה אף על פי שלא ראתה דם עדיין שמה תראה בטעת תעמיט ויבא לדי חוב בית
 ואילו הן הסימנים שהקצת וממעטות חוטטת בפי טרייה ובטיפולי מעיה וכיון שמדגשת אחרים אחת היה
 משמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאת טהיתה מתעצת בראיות דם אחר חכמים טען שטורתי במטות ופוסק משמש
 מתעמיט עד שימות האבר ושומט ולא התירו לפרוש באבר חי לפי שיצאתו הנאה לו טביאתו ואם הוא רואה טיפת
 תוקפו ואינו יכול לכובטו שמעמיד שמה יבא לדי גמר ביאה מוטב למחר ולפרוש לו מיד שמה לא ימות אבר ויבא ל
 לדי גמר ביאה ונמחא מתחייב כרת טהא בעל את הנדה שלא התירה גמר ביאה בראיות דם אלא בדם בתולים כל
 בלבד ויולדת יש לה דין נידה ואפילו ילדה בלא ראיות דם כל עקר ואפילו לגפלים וצריכה שתצב תחילה פ
 טבעה לזכר וארבעה עשר לנקיבה בין רואה בין אינה רואה וסופרת אחרי כן שבעה נקיים והרי היא ראויה לעבול מ
 ומתירת לבעלה אלא שיש מקומות שנהגו לנהוג טומאה בכל ימי טוהר טהם טלמים ושלמה לזכר וטמים ווסתה לנקבה
 וסומכין על הפסוק שנאמר בכל קודש לא תגע זה בעלה שנאמר קודש ישראל לה ואפשר שהראשונים שהנהיגו כן
 מנאו בקעה וגדלו גדר ועל כונס בזה אחר שלמה האלף בחכמתו טמע בני מוסר אבך ואל תקנע תורת אמו
 ושבעה נקיים שאמרנו צריכין להיות נקיים מתולדת ועד סופן שלא תהא טומאה משקת ביניהן וצריך טיהר
 טבעה מלבד היום שפוסקת בו את ראיייתה וצריכה לבדוק עצמה ביום שפוסקת בו את ראיייתה בין השמטת כדי

מתעבנס בטהרה לשפירת שבעה נקיים וטבעה

שבעה נקיים צריכה לבחוק עצמה בכל יום ואם שכחה ולא בדקה אלא יום ראשון ויום שביעי בלבד ומצאה טהור הרי
הן בחוקת טהרה ולערכ עובלת: והזריזה להרבות בבדיקה הרי זו משובחת. וימים שהאשה רואה בהן וימים נקיים שה
שהיא ספרית לטהריתה חפילו ספירה כמה וכמה ימים טהורים בלי מחסר כלן הם בחוקת טוומיה לבעלה כל זמן שאינה ס
טובלת ואמרה לאכול ולשתות עמו על שלחן אחד אלא אם כן עושים הכר ומינוי בניהם כל זמן שאמר לאכול עמה כ
בקצרה אחת ולשתות עמה בכוס אחד ולשת עמה במטה אחת וחפילו במוסדת חפץ או כל דבר מידו לידה או מידה ל
לדו ראיון להזדר עד שתטבול: ואמר חכמים כל מלאכות שהאשה עושה לבעלה נידה עושה לבעלה מבטלת ואיפה וי
וקונה לה חלה חפץ מוחצת הכנס ויחצת פניו ידיו ותגלו והצעת המטה בפניו אבל מלא בפניו מוחצת להציע את מוטו
ומנות בדקה בצמד לבן או בבגד פשתן לבן יטן טהור רק והדס נדבק בו

דין טבילה לנידה

ואחד טעבת על הנדה שבעה ימים של ימים נקיים שבדקה עצמה ולא ירעה בהן דם כל עקר צריכה שתרחץ כל גופה
ביום שביעי במים חמים ותיחף את ראשה שלא יהא טמא דבר חוצץ על בשרה ולא יהיו טעירותיה סוכות ודבוקות זו בזו
לפיכך סתירת את קליפתה וחפסת את ראשה ואח כל גופה וסרקת טעירותיה במסרק ומדיחה את קמטיה ותחת אציליה ור
ונדי חזניה ואת בית הסתרים טלה בחמין וגזזת את צפורניה ומחצצת בין סיניה שלא יהא טמא דבר חוצצת עלה ואף על
פי טבית הסתרים חנו צריך ביאת ימים מכל מקום צריך טיהור ראוי לביאת מים וזהו דין חפיפה בנידה ונלדת ואשה ט
טרוזה טמא ונר וגזירת ובעל קדי וכל חיובי טבילות ואם טבלו בלא חפיפה אין טבילה עולה להם כלום וצריכות לחוף פ
ביום טבילה סמוך להערב טמא כדי שתסמוך חפיפה לטבילה ואם חל זמן טבילתה במצוא טבת או במצוא יום טוב או
הרי זו חפסת ומצרת את קליפת ראשה וסרקת את שערותיה מערב יום טוב ומצוא טבת או במצוא יום טוב
טובלת ובפשת טבילה לא תעמך עיניה ביותר ולא תפקחם ביותר וכן שפתייה וצריכה שתרחיב מעט ויכוננה כדי טיהור
בית הסתרים טלה ראוי לביאת מים ולא תחזיק ביד הכותנה לפי טוד חבירתה חוצצת בין בשרה למים וצריכה שתתקע
כל גופה במים כאחת שאפילו משה משער אחד של ראשה לא נטקע במים לא עלתה לה טבילה וכל חומר הנידה עליה
ואשה לא תטבול אלא בלילה ואפילו עבר עליה שבעה ימים נקיים טעם הדבר מטום סך בתה טכיון טרוזה את א
אמה טובלת ביום אף היא באה לטבול ביום ואינה מבחנת בין יום שביעי ליום שמיני ותשיעי ואם בית הטבילה רחוק
או טהור ויראה לטבול בלילה מפט שחד גבבס או רבר אחד הרי היא מותרת לטבול ביום שמיני ואסלו ביום שביעי ר
ראייה לילך לבית הטבילה סמוך להערב טמא כדי טיהור מקצעת האמה בעלייתה מבית הטבילה וכשהיא עולה מבית
הטבילה צריכה לברך ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדמנו במצותיו וצונו על הטבילה. וצריך לחפץ בבדיק
או בחלוקה כדי שלא יהא לבה ריחה את הערוה ויש לומר טרוזה לברך קודם טבילה כדרך כל שאר המצות שארי נידה
קונה לה חלה ומברכת עליה ואחד אדם ואחד אשה הטובלת טוין לחפיפה ולברכה. אך האדם יכול לטבול לקצויו או
אפילו בעמוד הסודי ואשרי אנוס יעשה זאת ואשה תחזיק בה לכאנ בעצמן בטוהיה ונקיות ופרישות להתקדש שלא יבאו
לידי אסור סכל המקדש את עצמו מלמטה מקדשן אותו מלמעלה ולא עוד אלא סוכין לבגס זכרים יראי הטם פנא
טכאמר תן חלק לשבעה אילג טבעת ימי נידה וגם לטמונה אילג טמונת ימי מילה כי לא תדע מה יהא רעה על הארץ
לא בעולם הזה ולא בעולם הבא

דין שיעור מקוה והבשור

ושיעור של מקוה אחת על אמה ברום טלם אמות טהה בתברייתא תרימו טפחים וככל ענין טיש במקוה מים כשעור
הזה בין שהמקוה רחב ונמוך בין המקוה צר ועמוק כשר לטבול אך טיהור כל גוף הטבול בו אדם או כלי נטקע בו כל
כאחד ומקוה נקרא מים מבוטח ונקוין במקום אחד בין טהן מים טובעין בין טהם מי גשמים ומקוה טל מי גשמים או
אינו מטהר בזוחלן אלא באטבון. ומעין מטהר בין בזוחלן בין באטבון ומקוה טמלא בכתף וכנס בו איבעים ס
טהה פסול לטבילה ואפילו היו במקוה איבעים טהה מים חסר ג' לגין טלא על ידי אדם ומלא בכתף

והטלם בו ארבעים סאה פסול. ואף על פי שהמזקד לתצו. אחריכך מים הכשרים למקוה. אבל אם היה במקוה ארבעים סאה מים כשרים אף על פי שחלף בכתף וממזקד לתצו מים שאובין כל היום כלו. ראשון ראשון מתבטל וראשון שסלף את המקוה. והמזקד מים למקוה. דרך נגזרת או סלמות וממשיכה דרך צינור שיהי חלק של אבן. ס' טלף יהא בו עכבת מים ויהא חצוב כלי לקבל טומאה. או דרך. שאונו כלי עץ שאין מקבל טומאה. אבל סלף של מ' מתבת שאין מקבל טומאה אינו ראוי להמזקד בו למקוה. ודרך לזהר טלף לטבול וטלף להטביל במקום שיש בו טיט שמזקד שהטלם מקצתו בטיט הטיט ארץ בין במרה ובין המים.

וכשם שהאדם צריך חשיבה קודם טבילה ואם לא חשב לא עלתה לו טבילה כלום. כך הכלים צריך להעביר חלודתן ק קודם טבילה וזו היא חשיפתן. ואם לא העביר חלודתן לא עלתה להם טבילה. ומי הם הכלים הנרכזין טבילה כלי מ מתכת וכלי זכוכית הנלקחין מן הגוים בין חדשים בין ישנים לאחר שאעילן והכשרין. אבל אם הטבילן קודם תעלה נראה לי טלף עלתה להם טבילה. ואפי' אם עשאו הגוי הדם לשמו של ישראל ומתבת של ישראל צריך טבילה וים אומרים שאפי' אם היה הכלי של ישראל ונתן אותו לגוי לעשות בו כוס תקן לדברי האומר אומן קנה בסבב כלי קטן הגוי בטכור וצריך טבילה אלא אם כן קדם ונתן לו טכור עד טלף עשה בו מלאכה ואם הסוף בו ומתבת אחר דברי הכל צריך טבילה. וכלי אבנים וכלי מיריח וכלי הדם וכל כלי עץ וכלי עפר אף צריכין טבילה. ואם יש בהן מתכת צריך מדיים של פלפלין שקובעין בהם חרטי ברזל או קעמית וקעמית של חרס שמתכזין בהם עפרת כלן צריכין טבילה. וכל אלו הכלים שאמרנו שצריכי טבילה לא אמרנו אלא כשהיו מתחלתן טל גוי או טעשה בהן הגוי מלאכה ומבטל הן של ישראל אבל אם הם של גוי והם ממשכנין או שאולין ביד ישראל אינן צריכין טבילה עד שיסתקעו בידן והמטביל את הכלים מברך בקו' אמה' אקבו על טבילת כלים או על הטבילת כלים. ובין אדם בין כלים צריך טיהור משוקעים כלם במים בטענת טבילה ולא יחזיק בידו ואם לא עלתה להם טבילה.

פנו חכמים עקביא בין מהללאל אומר הסתכל בטלחה דברים ואין אציה בא לידי עבירה. דע מאין באת ולאן אציה הולך ולפני מי אציה עתיד לתן דין ומשבון. מאין באת מטפה שיהיה. ולאן אציה הולך למקום עפר רמה ותולעה ולפני מי אציה עתיד לתן דין ומשבון לפני מלך מלכי המלכים הק' בה. למדנו שצריך אדם להעלות על לבו תמיד חס האמיה. וכן הוא אומר טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית מצפה באשר הוא אף כל האדם והדי יתן אל לבו שמתקד טהור רחוק וזוכר יום האמיה לבו נכבד לפני המקום וטב בתצובה שלמה. וזה טעמו חכמים ר' אליעזר אומר טוב חס אחד לפני מיתתך. אמת לו תלמידיו רבינו וכי אדם יודע באיזה יום ימות שאציה אומר טוב יום אחד לפני מיתתך. א אומר להם כל טבן יעשה תצובה חרס שמה ימות למחר. וכן למחר יעשה תצובה שמה ימות למחרית ונמכר שומר כל יום יום בתצובה. תנא דבי ר' חייא משאדם עולה למטה נכנסין אצלו ואומרים לו דברים לא דברים ממים ולא דב דברים ממתן אומרים לו שמה הלויית לאדם או שמה אדם סלה לך או שמה הפקדת אצל אדם או אדם הפקיד אצלך או שמה יש לך פירות שאינן מעושרות איזה מעשר ראשון ואיזה מעשר שני ואם היה כהן אומרים לו איזה תרומה טהור ואיזה תרומה טמאה. אין נכנסין אצלו לא ביום ראשון ולא ביום שני ולא שלישי ואם היה מטורף נכנסין אפי' ביום ד ראשון אבל הקרובים נכנסים אצלו בכל טעה שירצו שבקור חולים אין לו טיעור. אם היה לו אח אומרים לו כעב גט לאשתך ואל ידע לך שאמיתו לך כעב גט לאשתך. ידבה בני אדם כתבו ולא מתו והדבה טלף סעבו ומתו ידבה סבת סעבו ופירמו וקריעו. נטה למות אומרים לו התורה עד טלף תמות הדבה שהעזת ולא מתו והדבה טלף העזת ומתו זה והדבה טהור מהלכין בטוק ומתודין שמה בזכות שאציה מתודה אציה חי. אם היה יכול להתודות בפני מתודה ואם לאו מתודה בלבד. אחד המתודה בלבד ואחד המתודה בפני וכלבד סיהא לבו מסוק ודעתו מכוננת. כל הדברים האלו אין אומרים אותן לא בפני עש הארץ ולא בפני קטנים ולא בפני נשים טלף יבבו ומטבת את לבו.

מת לו מת חין קרעין לו את חלוקו שלא יטבירו את לבו חן בוכין ואין מספידין לפניו שלא יטבירו את לבו כותף בו חן
אמרנו משתקין את מטתו מפני ההולה . מניין שהחולים חייבים להתענות . שנאמר אוילים מדרך פטעם וגומר כל חובל
תצטב כפאס וגומר וינעקו חל ה' וגומר ידע שהידו מכפר עניו ויהתעודה אשר חטא עליה ואומר קחו עמכם דברים
וטבו אל ה' וגומר . וכן מלמדו איתו לבנות את ביתו ובני ביתו ולחלק להם נכסיו בחזו שלא יבואו אחיו לידו תגד וקט
וקאטו . ולא תחמס ולורחם ולהזהירם בעבודת הבורא ולקיים התורה והמצוות . והיתה מנוחתו כבוד . שנו חכמים כל
העומר על המת בשעת יציאת נשמה חייב לקרוע ואפילו אינו מצוי . הא למה זה דומה לרואה ספר תורה שנשקף שחייב לו
לקרוע ודרך קריעה ושיעורה כיצד . כך שנו חכמים על כל המצוה כלן אפילו לבוש כמה לבושים אינו קרע אלא ה
העליון . על אביו ועל אמו קרע את כלן . והאשה קרע את התחתון ומחייבתו לאחרייה ומזירת וקרעת העליונים . על
כל המצוים כלן רצה מבדיל כמיטפה שלו רצה אינו מבדיל . על אביו ועל אמו מבדיל . על כל המצוים כלן קרע כן פ
כיד בין בכלי על אביו ועל אמו ביד אבל לא בכלי . ומי שמת לו מת ולא היה לו חלוק לקרוע כגון שהיה לבוש קרעים או
שהיה לבוש חלוק של אחרים ואחר כך נודמן לו חלוק בתוך שבעה קרע לאחר שבעה אינו קרע ודוקא בחומות מיתו מ
מנה כגון בנו ובתו אחיו ואחותו ואשתו אבל על אביו ועל אמו אפילו לאחר שבעה קרע . ושנו חכמים על כל המצוים
כלן סולל לאחר שבעה ומאחה לאחר שלשים יום על אביו ועל אמו סולל לאחר שלשים ואינו מאחה לעולם והאשה סול
סוללתו לאחר מפני כבודה ואילו קרעין שאין מתאחזין הקורע על אביו ועל אמו ועל רבו שליחזי חמה ועל הנשיא
ועל אב בית דין ועל שמועות הרעות ועל ברכת השם ועל ספר תורה שנשקף ועל ערי יהודה ועל המקדש ועל ירושלים
ועל אילו לא נאסרו לתוסרין אלא באיחוי אלכסנדרו שאין מקום הקריעה ניכר . ושנו חכמים קרע על מתו וחזרה בו כ
נשמה ומת אס לחלתו מת אינו חייב לקרוע . ואם לאחר שעה מת חייב לקרוע וכמה הוא לחלתו כדי שאלת שלום תל
תלמד לרב . אמרו לו מנה אשתו וקרע וחזרו ואמרו לא אשתו הייתה שמתה אלא בתו הייתה צייך לקרוע ושנו חכמים
מי שמת לו מת אוכל בבית אחר חן לו בית אחר אוכל בבית חבירו חן לו בית חבירו עושה מזנה ואוכל חן לו דבר לע
ליצאות מהיטה מחזיר פניו ואוכל ואינו מוסב ואוכל חן לו בית חבירו עושה מזנה ואוכל חן לו דבר לע
מברכין עליו ואין מזמנין עליו . ופטור מקרית שמע ומן התפלה ומן התפילין . ומכל המצוות האמורות בתורה . ואינו ר
רשאי להחזיר על עצמו מפני כבודו של מת . ובשבת מסב ואוכל חן לו בשר . ושנתה יין ומבדק ומזון ומברכין עליו ומ
ומזמנין וחייב בכל המצוות האמורות בתורה : וכיון ששנינו מי שמתו מוטל לפניו פטור מקרית שמע ומתפלה . נמצאת
אמר שאינו עולה למניין עשרה ואינו אומר פסוק דומה . ויש אומרים כיון שאלו היה עבת היה חייב בכלן : גם כן
בחל עולה למניין עשרה . וכשהוא קורא את שמע קורא פסוק ראשון עמהם כדי שלא יהא דומם ממלכות שמים . וכש
וכשהן מתפללין בלחש הוא עומד ומצדיק עלת את הדין . וקדיש וקדושה וברכו רשאי לענות עש הציבור . וכל זמן שלא
נקבר המת היו הוא כאילו מוטל לפניו . וכל הדינין הללו עליו . אבל לאחר שנקבר חייב בקרית שמע ובתפלה ובכל מצ
מצוות האמורות בתורה . חן מן התפילין שבוים ראשון פטור מהתפילין מכאן ואילך חייב . על כל המצוים כלן מ
מחזה מטתו היו זה משוכח . על אביו ועל אמו היו זה מעונה . ובמועד אפילו על אביו ואמו משוכח וכן חן מצויח א
את המטה ברחוב במועד מפני שמרגלת את הספר : ולא של נשים לעולם מפני הכבוד . האשה רוחנת את האיש ואין
האיש רוחן את האשה : וצדוק הדין שנהגו לאמר על המת נהגו לאומרין בין לפני קבורה בין לאחר קבורה בין בב
בבית הקברות בין שלא בבית הקברות . ואין בזה משום בחיון מיתו . וכן כשאומרים קדיש אינו צריך להדחיק מן
המת ומן בית הקברות שהרי הוא אומר לאחייו מתיא והרי הן חסובין דבריו של מת שהרי מתפללין עליהן וכן ברכתא
אשר יצר אדם בדין מברכין אותה בבית הקברות ואינו צריך להדחיק ארבע אמות . אף על פי שאמר להצטנן בדב
בדברי תורה בבית הקברות או בפני המת או בשאר דברים שנראה כאלו לועג עליהם שאין אומרים על המת אלא ד
דבריו של מת . ומנהג לומר צדוק הדין אפילו על פחות מבן שנה לאחר שיצא מתורת נפל . ויש מקומות שנהגין ש
סלא להתאבל על פחות מבן שנה ומנהג זה נראה שלא כדון וסלא כהלכה שהרי כיון שהאב בן שלשים רשאי להתאבל ע
עליו . וכבר יצא מתורת נפל . וקשה לשנות המנהג אך כל דמי אבילות עליו ורשאי לו להאמר כל שבעה מתעמים אינעם
ושאר דברים שהאבל אסור בהן . ועוד מנהג בראש חודש שאומרין צדוק הדין ביחד וכן

בחכמה ופזרים וערב טבת וערב יום טוב מחמת היום ולמעלה וכן בימי סלאחד יום טוב הקרא אחד תו . ויש מה
נמצא סלא לאחמד כל עיקר זולתי בראש חדש אבל בחולו של מועד מנא הכל סלא לאחמד וכל סכן בימי טוב ענו .
ולא יא אחד מתקשר ובוכה על מצו יומי מדי . אלא כמו שאמד חכמים סלמה ימים לבני . טבעה להספר שלמים
לביאן ולתפורת ותנוק פחות מבן שלם סנים אין מספרים עלת אף על פי סביסן עלת . ואין מספרין לאדם אלא ב
בדבר טיט בו בכבודו או לכבוד אבותיו ואין מספרין עלו בדבר סלא נמא בו סדי מספרין עלו עדין סך . וא
ואמד חכמים כסס טפרעין מן המית כך נפרעין מן הספרין . ונסיס במועד מענות אבל לא מספרות בראשי חדשים
בחמכה ובפזרים מענות ומספרות וכוה וכוה לא מקוננות . איזה ענו . סכלן ענות כאחד קנה שאחת מקוננות וסכלן
ענות אחיה טפוח ממספרות בכף ידיהן וילמד חסס שמת ראוי לספור ולקונן עליו במועד וכל סכן בחמכה וספו
ובפזרים אבל בימי טוב אין מספרין עלת . ועל טבעה מתיס אחד מתאבל .

ואילו הן אבות ואמד בנו ובתי אחיו ואחיותו ואחיותו בן מאביו בן מאמו אשתו נאמה ולא ארסה ולא גרמה
ואין מתאבלין על המאמד לפי טבוחן מהדענים מתיס טמחה בעולם טמאמד ובאבוד רשעים רבה .

ודני אבילות

ואבל אסר בחינה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתאומים האמה טבעת מים ויום טביעי מקנת הים סכלו . ויחנה מה
היהו אסרה בין בחמין בין בטונן והקרא כל גופו אבל פניו דיו ונגלו בחמין אסר בטונן מתי . ואסר לקנות בתורה
בנביאים ובכתובים ולטנות במענה בתלמוד בהלכות ובאגדות . ואס הו רבים צריכים לו מתי . וביום ראשון אסר
לתמו תפילין ומחן ואילך מתי . אבל חייב בטפיית המטה כל מיי אבילותו ומתיע את מאותו על גבי הקרנף ואסר בע
בעשיית מלאכה ואסר לעשות אדריס מלאכות טביעי מתי לקבל מלאכה בתוך ימי אבלו לעשותה לאחד ימי
אבילותו ומאמתי חל עלו אבילות מטיסעס הגולל . ואס אין הלכין אחר המטה שאין מנאסו בכך מתי לו מטיסא מ
מסתח ביעו טטפו נהר או טגרידו חיה רצה מונין לו מאנתיסא קרובה למנאסו ומתי לקבל מלאכה בימי אבילותו בידו
או בפי אבלי סכלי אסר ומנא האבלים כסחחרין מבית הקברות תורין נעולין ובבתייה חולצין אבל על אב ועל אס
חולצין סבית הקברות ואורין לבתייה יספן ואסר כל טבעה בנעילת הסנדל או מעל סל עור . אבל אנפיליות סל
בגר סל המטה וסל גמי מתי . וסנו חכמים אבל טבת ראונה אינו יספן מתי . טבייה יספן ואינו יספן במקומ
סליסית יספן במקומו ואינו מדבר רביעיית הדי הוא סכל אדם . ואין טאלקן בטלס אבילות בחול . ובטבת הלכין אחרי
מנהג המקום . ובטבת אין אבילות פריהסיו נוגת . ומתי בנעילת הסנדל וזקסין מיעותיהן ערב טבת עס המטה . ו
ואין מברכין ברסת אבילות . אבל המנחמין רספן לכנס אבלו ומחזיר קיעו לאחורית או לוכס עליו בגר אחר ומכל
מקס אסר בתאומים המטה .

ובמנא טבת בטענת תפלת ערבית חזר חולין ומעלות וספה את מיטתו אפילו לא נסתייר לו אלא יום אחד . וליל טביעי
נוגה אבילות כל הלילה . ולמחרית יום טביעי כיון טמא קנת אבילות עולה לו לכל היום דאחריכין מקנת הים סכלו וס
וסנו חכמים טימעה קרובה נוגת טבעה וסלמים טמעה החקה אינה נוגת אלא יום אחד ואין היא טמעה קרובה או ס
סיהו בתוך שלמים וסמעה החקה לאחד שלמים ואפילו טמעה טמעה קרובה בטבת ויום טוב ולמנא טבת ויום טוב
נעשית החקה ואינו נוגה אלא יום אחד . ומה שאמרו טבעה וסלמים לא מהו הטבעה מספין על שלמים אלא סלן סל
סלמים יום וטבעה יום דראסוטיס נוגה בהס אבילות שאינו נוגה בטאר ימים ואחד טבעה רסאי למחן בין בחמין בין
בטונן ואפילו כל גופו . ואפילו לכסם בגדי מתי דקומא לן ניהון טלגו סביסום טלהן וכיסום טלהן מתי . ואין גיית
סלמים נוגת אלא לתספורת בלבד . הקובר את מתו ברנל כיון שאין אבילות נוגת ברנל לא חלה עליו אבילות ואין
הרנל עולה לו למנין טבעה ונוגה טבעה לאחד הרנל אבל למנין שלמים עולה ויס אחריים טהקובר את מתו ביום אח
אחד סל רנל כיון דאבילות יום א' מדאורייתא ויס טוב טני מדרבנן חל עליו אבילות בו בימי ומנה טטה לאחד הרנל
והקובר את מתו קודס הרנל אפילו טעה אחת נטלה ממנו גיית טבעה ואס קבר מתו קודס לרנל טבעה ימים בטלה מ
ממנו גיית שלמים יום נראס המנה ויס הספרים כרנלים ואחיו חכמים דדס רב ענוי כרבי טמאן אפיתחא דבי טמי

גמילה יום אחד לפני עצרת ועצרת הרי כאן ארבעה עשר ימים רבינא הלכך יום אחד לפני החנוכה ושמתי עלו הדי כ
 כאן אחד ועשרים ודוקא בשמתי על דג שהוא רגל לפני עצמו אבל שביעי של פסח לא והקובר את מתו ערב ראש השנה
 מותר לגלח ערב יום הכפורים ואין מתירים בדבר שהדי כבר עברו שבעת ימים ויתר אבל הקובר את מתו ערב יום ה
 הכפורים יש אומרים שהיא המור לגלח ערב יום תהסוכות ואף על פי שיום הכפורים ביטול גזירת שבעה כיון שלא ע
 עברו שבעת ימים אינו ראוי לגלח ערב תהסוכות ויש אומרים שהקובר את מתו ערב יום הכפורים ראוי לגלח ערב ח
 תהסוכות ואף על פי שלא עברו עדיין שבעה ימים שהדי יום הכפורים ביטול גזירת שבעה וכיון שביטלה ממנו גזירת
 שבעה וכנסם בגזירת שלשים הרגל הבא עליהם ראשון מבטלן וזה נראה עקר שהדי אחרנו יום אחד לפני עצרת וע
 ועצרת הרי כאן ארבעה עשר יום כאן יום אחד לפני יום הכפורים חצות שבעה ויום הכפורים כרגל הדי כאן ארבעה ע
 עשר סכר יום מצות שבעה ונכנס בגזירת שלשים ותהסוכות תבא עליו מבטל גזירת שלשים וזה שאמרנו שהרגל ח
 חצות שבעה ימים דוקא לקובר את מתו לפני הרגל אבל לענין שמענה קרובה ורחוקה כגון שמת לו מת בעיר אחרת אף
 על פי שבערו ימי הרגל בין מתה לשמעה אין ימי הרגל האכזרין אלא כשאר ימים ושמענה רחוקה שאינה נחצת אלא יום
 אחד אינה צריך לנהוג אבילות כל היום אלא מקצת היום ככלו והבא בדרך ומצא שמת לו מת בתוך שבעה יום בא מ
 ממקום רחוק יונה לעצמו ואם בא ממקום קרוב ומצא בביתו גדול שהדי אבילות עליו מונה עמה ואפילו בא ביום ש
 שביעי קודם שצמחו מאבילות.

אבל אם בא ביום שביעי לאחר שצמחו מאבילות או שלא מצא גדול בבית שהדי אבילות עליו הרי זה מתחיל ומונה לע
 לעצמו ומקום קרוב פרטוה הנאונים ול עשרה פרסאות מהלך יום אחד ואבל הבא בדרך ראוי לנעול מנעלו וכס
 וכשהוא בא לעיר חולץ ונאון כמים על כל המתים כלן רצה מספר ל אחד שלשים רצה אינו מספר על אביו ועל
 אמו עד שצערן בו חבריו על כל המתים כלן נכנס לאחד שלשים לבית השומחה על אביו ועל אמו לאחר שנים עשר
 חדש ודוקא מדיעות אבל לסעודת מצוה מתיר לאחד שלשים ומנהג להדליק נר על גבי הקרקע כל שבעה ל
 לילות בבית האבל לפי שצמחו על אדם חזרת ומתאבלת עליו במקום שנטערה ממנו כל שבעה ואם ככתה אינו
 זקוק להדליקה

צידוק
הדין

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמנה ואין עול צדיק וישר הוא הצור תמים ב
 בכל פועל ומי יאמר לו מה תפעל השליש בתחת וכמעל כמית ומחיה מוריד שאול ועל
 הצור תמים בכל מעשה ומי יאמר לו מה תעשה הגזר ועושה חנים לנו חסד תעשה
 ובזכות הגעקד כשה הקשיבה ועשה הצור תמים פעולו אמת כי כל דרכיו חסד ואמת
 הוא אמת ומשפטיו אמת ארך אפים ורב חסד ואמת והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 זדובה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ברוך כי אמת דינו ומשוטט דבל בעינו ומש
 ומשלם לאדם חשבונו והכל לשמו הודייה יתנו ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלקים ע
 עבדי אני אמת ואחיה כחצתי ואני ארפא ואין מיד מציל אדם אם בן שנה יהיה או אם
 אלף שנים יהיה מה יתרון לו היות כלא יהיה ברוך דיין האמת כמית ומחיה נפש כל חי ב
 בידך צדק מלאה ימנך רחם על פלישת צאן ירך ותאמר למלאך הרף ירך זכור לאב
 לאברהם והבט ממרומך וליצחק הגעקד על שמך ולמען יעקב הגקרא תמיך למענך ו
 ולמענך חוסה והמול על עמך אמנם על שלשה דברים יסודי עולם מיוסדים על התורה
 ועל העבודה ועל גמילות חסדים ברוך משלם שכר טוב לגומלי חסדים צדיק בכל דרכיו
 הצור תמים ארך אפים ומלא רחמים חמול נא חס נא על אבות ובנים כי לך ארין הסליחות
 והרחמים מה יתרון לאדם בכל עמלו כי יעליכל אלה כות גורלו וכיום דבות אין עוד

לו כי אם הצור תמים פעלו צדיק וישר ואין בדרכיו עול כי הוא נקרא הצור תמים וְ פֶּעֻלָּה
וצדק ארחותיו ואין להיסתר מפני פעול כל צדיק ויוצר כל מעשה חסד בכל אשר י
יעשה שליט חפצו עושה ומי יאמר לו מה תעשה צדק ומשפט בכל דר כיו חסד ואמת
אורחותיו משוא פנים אין לפניו ועליו יהי רחמו כי כלנו מעשה ידיו

דין אמת שופט צדק ואמת ברוך דין האמת כי כל משפטיו חסד ואמת ראו חכמים
ודבינו על לב כי אין שלטון ביום המות כמו דבר איש תם יֵאָמֵר נָתַן וְיֵאָמֵר לָקַח יְהִי שֵׁם יְיָ מִבְּ
מבורך ידענו יֵאָמֵר כי צדק משפטך תצדק ברויבורך תזכה בשופטך ואין להדרג אהר כ
מדת שפטך צדיק אתה יֵאָמֵר וישר משפטך אדם אם יחיה אלף שנים שלטון משלו ב
בכל צד ופינים חבלי עשרו ירד במשכנים וברין יעמוד לפני אל אשר לא ישא
פנים תקף שמו מיוחד ולפניו קטן וגדול שדים יחד יציר זאת ישיב אל לבו ויפחד כי
יתוכח לפני שופט אשר לא יקח שוחד חי וקיים בחרתנו ובהרונך חלק בעתנו על דבר
כבוד שמך הצילנו וכפר על חטאתינו ולמען דם עבדך השפוך בשנת שמונה מאות
וחמישים ושישה אשר נפשם ובאדם על ייחוד שמך נתנו זכות עקור בן שלשים ושבע ה
המיוחד ובציוך נכסר לטבח ולבסוף אל תמוז נא אחד הבטחת היות שומר לדודי ד

דורות לעובריך באהב ובפחד כל שקן כמה אלופינו אשר בשנת כלו כלו יחד
זו היא דרך כל העולם דאפני ועשו חסד כלם כי אין דבר בנו נעלם נביתו לחי עולם
קול נשמע בכשר שלום רצון ידאיו יעשה שלום טמעו דבר שלום תנוח נפשו ומש
ומשכבו בשלום ישכב בשלום וישן בשלום עד יבא מנחם משמיע שלום אבות עולם י
ישיני חברון ששני גן עדן פתחו לו ואמרו לו שלום בואו גבעות עולם במנפלה ששני גן ע
עדן פתחו לו ואמרו לו שלום בואו שומרי גנין עדן שומרי גנין גנין גנין גתו לו ששני גן
עדן ויבא רבי. פלוני בגן עדן וישתעשע כפרי גן עדן מחמדים משעו מכתקם בשמאלו
זו הענה והאכר לו שלום בואו

יתגדל ויתקדש כמיה רבא בעלביא דדוא עתיד לאהדתא לאחיא כתייא ולסכלא הכלא
ולמיבני קרתא דירושלם ולמעקד פולחנא נכראה מארעא ולא תבא קודשא בריך הוא מש
כשיחיה במלכותו ויקריה לאתריה בחייכון או ביומיכון ובחיי ידכל בית ישראל בעגלא וב
ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמיא רבא מברך לעלם ולשלמי עלמיא יתברך וישתבח
לעילא לעילא יהא שלמא עושה שלום במדמו

וכמחזירי מבית הקברות יחזיקו ידיהם ולחמיהם ועתה ה' אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו מזה
אחי בעצמי לפניך ה' אלקי טאני עפר ואפר רמה ותוליעה עץ יבש כל עובר ואתה ה' לעולם תבט כסוף לחוד וחד נ
ויש מקומות טכנהגן כמחזירי מבית הקברות טלוקחין עפר ועמו עכבים ומטליכון אהרי גיסי וטעם לדבר להפסיק
בניהן וכין המיתה ולקחון העפר על סם כי עפר אתה ואל עפר תשוב ממחזירי יום המיתה ומקבלן עליהם דין ס
ממים להצניע לבס לפני המקום והעבא טלוקחון עש העפר על סם ויצנו מעיר כעטב הארץ ממחזירי בהקדומו
ברוך היא שעתיד להדותו בתחיית המתים וכתפלה בבית אכל

אין אומרים בתל ה' מלך אלא מתחילת ברוך שאמר ואין אומרים שידת ויושע והחן מתפלל בפסח רפה ובקול נמוך
ואין נוטלין על פניהן ובטני ובחמסי אין אומרים ועתה אל הדייטנו ולא הדייטנו ולא אבינו היחזק ובראש חדים אין
אומרים טס הלל ובשבת אומרים ה' מלך ואמר שידת ויושע ובמנחה אין אומרים דרקתך דרק ובחנכה גומרים טס
את ההלל ובעשרת ימי תשובה אומרים טס זכרנו לחיים מי כמוך זכור רחוק וכתוב לחיים בספר חיים אבינו מלכנו
ובמנחת ערב יום הכפורים מתעוררין ואומרים הדייטנו מה נאמר לפניך על חטאי . .

ובסעודה בבית האבל כשהתחמין נכנסין אצלו נהגו שנוטל האבל ידיו תחלה ואחר כך נוטלין ידיהן המתחמין ופורסין
אין הלחם ונותנין לפניו והוא בוצע המוציא ומברך המוציא לעצמן ומ
ומתהגס בביתים ומקלפין ונותנין לפניו ומוצין הסוס ונותנין לפניו ומברך לעצמו ושניה ואחר כך הם מברכין
לעצמן ושניה והטעם לבל זה על טס התעורר אברך דרכו ואטב ראש ואטב כמלך בגודר כאשר אכלים יתח
מתהגסין שניה בכוס אלא לאחד שמדחמין אותו ובברכת החן מדיחמין את הסוסות ושטיפין אותן ומוצין ונותנין לפי

לפני המברך ואין המברך הכוס בידו ואומר נברך מנחם אכלים שאכלנו משלו ובזונבו חיינו ואם הם עשה א
אמר נברך אלקינו מנחם אכלים שאכלנו משלו והם עונין ברוך מנחם אכלים שאכלנו משלו ובטובו חיינו והאבל
מתעורר לחמין בין לשלשה בין לעשרה ומברך הן את העולם כלו עדה לך רחם ה' אלקינו עלינו ועל כל ישראל עמך
וכו' וקודם שידחמין בונה ידחמין אומר ומנחם ה' את אבילי ציון ואת אבילי ירושלים ואת האכלים המתאכלים באבל
הזה נחמם מאכלים ושחמם מצננה כאמר כאיש אשר אמו תנחמנו כן אבילי תנחמם וכידוע שכל תנחמנו באי מנחם א
אבילי ציון ובונה ירושלים חמין בחיינו בזההה בימינו תיבנה עיר ציון תכון העבודה בירושלים בתוך אלהי אלקינו
מלך העולם אבינו מלכנו אדירנו גואלינו קדושינו קדוש יעקב רועינו רעה ישראל הילך הדי הטוב והמטיב לכל אל
אמת דין אמת אמת בצדק ואלים בכל מעשיו ולוקח במשפט טהר טהר ואנחנו עמו ועבדיו ובכל אנו חייבין ליה
להודות לו ולברכו הרחוק הגדול פרוצות בישראל הוא יגדור הפירצה הזאת מעלנו ומעל כל עמו ישראל לחיים עושה
שלום במדינתו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ונותן אותנו הכוס לפני האבל לפי שבקצו עליו החיים ונוטל
כוס אחד ומברך ברוך פרי הארץ ושניהן ונפטרין מן האבל בדברי תנחומים הטעם יראנו בנחמת ציון עם כל אבילי יר
עמו ישראל חמין ומתהגס וממילת חסדים היא להתעסק אדם בביתו חולים וקבורת מתים ומתחמין אכלים טכין מ
אנו למודין מבית דין העליון שנתעסק בבקר חולים דכתוב וירא אליו ה' באלוני ממרא וגו' שהיה יום שני למילתו וה
והיה קשה פלוג כמה שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ובקבורת מתים דכתוב ויקבור אותם בניא ובתנחומי
אבילים דכתוב ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלקים את יצחק בנו שברכו ברכת אכלים . ולפי שהאבל רעתי מטרופת
עליו ולבו מודעו כחילו הרב מונחת על צואתו ומתוך טבתי אדם נכנסין אצלו לנחמו ולהברותו ומבקשין עליו רחמים
פחדו מתפכח ולבו מתעורר עליו וזו היא גמילות חסדים גדולה שהיא אדם מנעור בצערים טל בריות ומתחמין
ברוך המשלם שכר טוב לגמלי חסדים . .

מצות הבן על האב :

תי' האב חייב בבנו למול ולפדותו וללמדו תורה וללמדו אומנות ולהשיאו אשה ויש אומרים אף להשיאו בנהר ר' יאודה
אומר כל מי שחינו מלמד את בנו אומנות כחילו מלמדו ליםטות ואם לא מלגו אביו חייב לתקן את עצמו ואם לא פדיו
אביו חייב לפדות את עצמו ואם לא למדו אביו תורה או אומנות הוא חייב להתלמד לעצמו ואם לא השיאו אביו אשה
הוא חייב לישא לעצמו . וכאם שהאב חייב בבנו בחמשה דברים כך הבן חייב באביו בחמשה דברים ואילו הן כבוד ו
וממרא הבאה וקללה . על ארבעתן מתחייב בהן בחייו והחמשה היא קללה לאחר המיתה שחייב עליה כמו קללה שמחיים
שעו חכמים קצין הודיע לבצע חייב בלולב . הודיע להתעטף חייב בציצית הודיע לשמור תפילת חייב אביו ל
ליקח לו תפילין הודיע לדבר אביו מלמד תורה וקריית שמע . תורה . תורה צוה לנו משה וצ' קריית שמע שמע ישראל פ
פסוק ראשון .
תקן צצית ועטפתו

נוטל מן הפקד שמואל ישראל לשם צצית והם חוטין טל צמר שאריות ולבנים . ופוסק מהן חוטין ארוכים טסה טפחים
לכל הפחות שהם ארבעה ועשרים אצבעות טסה עשר חוטין לארבע קרנות הטלת ארבעה חוטין לכל קרן וקרן ומ

ושופק הדמים כל חוט וזאת לעצמת קודש טיקצאם בטלית ומיחזיק מן הקדן מלא קאר גדול עד סלע חבצות ונתן ט
 טס ארבעה חוטין שהם שמונה וכאכופלן וקאר אותן לצד רחבן של טלית וספואו מתבטף בו הא טטף על הכף וחינו
 תלוי תחת הכף וכורך מהן השליש ואני שלישים מניח ענף וקאר בו חמשה קשרים כינה יאר עושה קאר קאר יאר
 ראשן וכורך ג' חליות שהם ט' כריכות וקאר קאר שני וכורך ג' חליות וקאר קאר שלישי וכורך עוד שלשה חליות וקאר
 קאר רביעי וכורך עוד שלשה חליות וקאר קאר חמישי ויש כורכין באחדונה ארבעה חליות להסליש שלשה עשר חליות
 כנגד טבעה קדעים וטבעה אחרים טבתיהן וצריך לעשות הקשרים כעין קאר של קיימא ואחר טקצאם ראשי להם
 להעשותם זה לזה מאוס נוי טכיון שאינו מעכב אין בזה מוסד תבטא ולא מן העשוי והאט טכורך בו את התי' טפסין
 אותו ארך יותר מכל שאר החוטין לפי שהכריכות מקצרות אותו וגם כל החוטין ראוי להאריך יותר מהשאר לפי שהן
 מתקצרות משני הקשרים והכריכות וצרי להסיר החוטין זה מזה כי צייתא דארוח טיהא ענף ניסר ומותר להציד צביות
 מטלית אחד להטיל אותו בטלית אחד וצביות טבלה ויש בגידת מין כדי לעטבו כשר ואסור להטיל צביות של צמד בטלית
 של פשתן ומן צביות כזה ולא כלילה והמתבטף בצביות כלילה ומכרך הדי וז ברכה לבטלה והמתבטף בצביות ומכרך

ברוך אתה יי אלהינו ברוך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להתקטף בצביות

ומתית עוטוף וברכה מצומד ומי שאינו יכול לעמוד מכרך ומתבטף מיושב ומכרכין על טלית טאלה וארבע צביות
 מעטבות זו את זו וחס נפסקה אחת מהן אסור לכרך עליה והאכרך מצויא טס טמים לבטלה וככל טבעה וטבעה טאדם
 מתבטף בצביות צריך לכרך אפילו כיה פעמים ביתס סדר הנחת תפילין וברכתן

האצו תפילין מניח של יד תחילה ואחר כך מניח של ראש וכשהוא חולצן חולצן של ראש תחלה ואחר כך חולצן את של
 יד וכשמתקן בנתיקן נותן את של ראש תחילה ואחר כך נותן את של יד כדי שתבא כל יד תחילה למחר כשהוא מניח ל
 ללבטן לפי שאין מעבדין על הצביות ומקום הנחתן של יד בגובה הצביות הוא קיבורתו ושל ראש בגובה הראש מ
 מקום שמוחו של תינוק רופף ושעור אורך הצביות שני טפחים חוץ לקאר לכל הפחות בין של יד בין של ראש והיא
 והצביות צריכות להיות טחורות ומקום הצביות נראה מפורץ וקאר על תפילין צריך טיהא למעלה ולא למטה ח
 ומן ההתקן כיוס ולא כלילה בחול ולא בטבת ויש טוב ולא בתעשה באב ואכל כזה ראשן שגור מן התפילין יחזיר
 מניח תפילין בטמאלו שהוא ימין כל אדם ותפילין אינם מעטבות זו את זו וברכת תפילין על של יד מכרך ברוך אתה
 ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין ועל של ראש מכרך ברוך אתה ה' חלקינו מלך השלם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו על מנת תפילין ואסור לבאח בין שתייה ואס טח בין שתייה חזר ומכרך על של ראש טת
 שתיים להניח תפילין ועל מנת תפילין והאכנס לבית הסא חולצן תפילין וכשהוא חוזר ולבטן מכרך אפילו כיה פעמים
 ביתס קביעות מזה ומיחובה

תנו רבנן וכתבתס על מוונות ביתך וכשצריך אחד שצרי ביתס ואחד שצרי עיירות ומחיות רשת ולילין ואצרות יין
 ושמן כלן חייבים במחזה וכול שאני מרבה בית שצרי אכסדרה ומרפסת תלמוד למחר ביעך מה בית שצרי לדידה אף
 כל עשויין לדידה יצא אילו שאינן עשויין לדידה יכול שאני מרבה בית המרחן ובית הכורסא ובית הטבילה תלמוד ל
 למחר כן תך מה בית שצרי לכבוד אף כל עשוי לכבוד יצא אילו שאינן עשויין לכבוד ובית הסנת אס יס בה בית די
 דייה חייבת במחזה ואס אין בה בית דיה פטורה וכל שצרי הבית חייבים במחזה הצרנות והפנימים ושכן אדם
 לחבייו ובטעמים הפנימים ושכן אדם לחבייו שאין ידוע איזה צד נקרא ביאה ואיזה צד נקרא יציאה האלכין אחד
 חזר צד ומקום קביעת הבגובה המחזה מתחילת שליט העליון ולמעלה בטפח סמוך לפתח מצד ימין לבטנס בבית ס
 טהא צד שמאל למזא ולא יעמיקה טפח ולא יקבע אותה כדרך יעד או כדרך מסוד התעורב בטתל אלא יקבענה
 עומדת כצד הוא עושה חותך לה טפופרת של קנה וכורך את המחזה מאחד כלפי טמע ומצד האלק של מחזה סגור אותה
 פריטה של והיה אס טמוע כותב טדי ועושה חלון כנגדו בטפופרת טיהא טדי הסתוב במחזה נראה ומניח את המחזה ב
 בטפופרת ובטענת קביעתה מכרך ברוך אתה ה' חלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מחזה ושני
 חמייס האמכיד בית לחבייו על האכר לעשות לו מחזה וכשהוא יצא לא יטלנה בית יוצגוי נטלה בידו ומזא

ניקוד הבשר לרבינו שלמה זצל

כינה מתקין הבשר חלק את הראש ומשטיט קודם המחז : בא לו חצל הלשון ומציא ממנו שלשה חוטין אחד דימינו ו
 ואחד ומאלו ואחד מאמצעיתו מיד חצל הטואר ומציא ממנו שלש חוטין אחד מצד זה ושנים מצד זה סמוך לבית
 תפיק את החות ומראש כל אחד ואחד ומציא מהן גיד אחד שתחת הבשר סמוך לראשי הנלשנת

בא לו אצל היר מוציא חן הכתר ומפריחו חן הצלעות ובמקום החתך מוציא גיד עבה חותכו ומחטט אחריו עד ראש היר
 וחיתך גס עקרו טבצלות וכן לכתף השנית וחיתך ביד מלמעלה ומוציא משם גיד ארום ומדוץ פמדת היר ועוד חן
 חיתך בה סמך געצם ומציא משם גיד שני וכן ליד השנית מירד אל הכסלים וקולף את קרומון ובה מוציא חמשה
 חוטין גמימין ובתשמיאל של ימין מתחלק לשנים ושל שמאל מתחלק לשלושה תפסן ומתפסן להוציא את כ
 כלן יצא מוטב ואם לא מחטט אחריו בשר המעיים מקלפנו ומסיר כל החלב אשר תחתיו והבשר אשר על ראש
 החוטין וקולף כל העצמות אשר תחתיו וחיתך כל החלב אשר מסוף המעיים עד האליה עם הצדדן התפסין בו ומחטט
 אחריו ושהוא לו אצל האליה מוציא חמשה חוטין אחד ומתחלק לשנים והולך עד סופה ונגרר פניה הירואץ למטה עד
 שיהא כל העצמות מירד אל הירך ומוציא ממנו עיקרו וענפיו עם שמינותו וכן לירך השנית נכנס אצל בני מיע
 מעיים הלב קירעו ומוציא את דמו ומוציא את החלב המכסה את הקרב והחלב אשר על המסם ובית הכוסות והבליות ו
 והקיבה וקולף את הכוליא וחולק אותה לובן עבה וכן לכוליא השנית הטוחל קולף את קרומון ומוציא את ג
 גדות וכן הצנים קולף את קרומון ומטלך שנואת החצבים עם אמה בראש המעיים והמעיים הכרוכים קולף מקדום
 מעליהן וכן פעל החלחלת ומוציא גיד טבצורה והמומן שבין המעיים והמעיים הכרוכים איתם האיים לקדירה

הלבנות כחל

כחל של גדייה שלא היניקה מותך למולחו ולבטלו עם בשר אחר בקדירה וכחל של מיניקה אין מולחו איתו עם בשר א
 אחר וקירעין אותו שתי וערב ומותך לצלותו שהחלב הוציא ממנו נוטף ונופל על הארץ ומה שלא פירט מותך ואם
 בלא בלא קריעה בדיעבד מותך ואם קירעו שתי וערב וטחו בכותל להפליט את חלביו מותך לבטלו בקדירה בלא
 בשר או לעשות ממנו פטוידה ויש אומרים שאף בלא קריעה מותך לבטלו בלא בשר אחר ולא הצריכו קריעה ש
 שתי וערב אלא לבטלו עם בשר אחר מכל מקום בין ללעגא קמא בין ללעגא בתרא אין מבטלין אותו בקדירה של ב
 בשר שאף על פי שאין כח בחלב הטלוי ממנו לאסור אותו שחודר וטבלע בו מפני שתולדתו הוא אבל שאר בשר אסור
 מדיבכין ואף על פי שחלב שחוטת אינו אסור מדאורייתא רבנן גזרו ביה אטו שאר חלב לכיכך צריך לבטל אותו בקד
 בקדירה בפני עצמה ולאוכלו בקערה בפני עצמה ואינן האניין לא לבשר אחר ולא לעבירה ואוכלין בשר
 לאחד שהכלו החל אבל אין אוכלין גבינה אחר החל ומותקין אותו בסכין שחתכו בה בשר ואין חותקין אותו ב
 בסכין שחתכו בה גבינה . .

דין מליחת בשר

אחר שמיאל אין הבשר יוצא מירי דמו עד שימלחו יפה וירדחו יפה ודווקא במקום שנהגו שהטבח מדיח אותו
 אז אינו צריך להדיחו תחילה אבל במקום שאין מדיח אותו צריך להדיחו תחילה מפני הדם הטופח עליו שהמלח שואב
 ומפליט הדם הבלוע בבשר אבל הדם הנפלט אין הדם בולע בו על כן צריך להדיחו הבשר תחילה יפה או לשדחתו
 במים כדי שיתרכבו נקבי הבשר ויתפתחו היטב : ואחר כך נותן עליו מלח ומולחו מעט צדדן יפה יפה : עד שלא יהא
 נאכל מחמת מלחו עם המלח ומשהא אותו במלח כשעור צליה לכל הפחות ואחר כך מדיח אותו בכלי יפה יפה ואחר
 כך יתפוט הבשר בידו וישלך עליו מים כדי להדיח המים הטפוחין על הבשר שהם אסורין לפי שהדי הפליט בהן בזה
 בהדחתו את הדם ושני פעמים צריך ליתן עליו מים בעוד שהבשר בידו כדי להדיח טפוחת האיסור יפה יפה ואחר
 כך ראוי לבטלו בקדירה והרונה לאכול בשר צלי אם נמלח הבשר ושהה במלחו צריך להדיחו תחילה ואחר כך יתלו ל
 לפי שהמלח מעליו אסור שהדי הוא בלוע מים ואין המלח פולט על ידי האש שהדי ה
 הוא עשוי לבלוע ולא לפלוט ומוטב לצלותו בלא מלח לפי שהאש מפליט את הדם אך צריך להדיחו תחלה מפני הדם
 שנפלט עליו וכן הרונה למלוח בשר להשאיתו מים רבים מדיחו ומולחו כדי ליבשו וכובשו בחומץ או במי מלח ובשר
 שנמלח ושהא במלחו כשעור דין מליחתו אסור למלוח בשר אחר עליו טכיון שגמר הראשון את פליטותיו כבר נספחו כ
 נקבי הבשר ומה שכולע מפליטת הבשר השני אינו יוצא ממנו לעולם ואם מלח בשר אחר עליו התחתן אסור והעלתו

מותר • וכן אין ליתנהו דוקין עם שאר הבשר כיון שאין דוקין מחזיקין בהן דם הרי הן כולשין מדם הבשר • והוא הדין
 לברכה שא • ודוקין דוקין וכרכשם אין מחזיקין בהם דם • אבל כשתא לא הגומן מעליהן טעון מלידה • אם כן אילו פניה
 טוהשכין את הברכה שא היא הטובחיה והדוקין ואחד כך מלחין אותן לא יפה הן עושים שמלחין את שאינו ראוי למלח
 ומחזיקין את הראוי למלח • אלא מלחין אותן תחילה מבחון כשיעור מלידה ומחזיקין אותן להעביר המלח ואחר כך מהם
 מהשבין אותן • וימי טיש לו למלח בשר הרבה יכול למלח ולהניח כל הדתיכותו על אף ובלבד שלא יסמין בנתים ואף
 על פי טיש בין מליחת הדעה הראשונה לאחזונה כשיעור עליה • מכל זמן שהדעה הראשונה אינה גומרת פליטתה או
 אין נסתיין נקבי הבשר וכשם שהיא בולעתך היא פולטת • אבל אם הסמין ושהיא כשיעור עליה בנתים כבר פירטנו
 למעלה שהעליון מותר והצונן אסור ויש אומרים שכל זמן שהבשר מלמטה לח ומתמנה חב ומתו מחל הקרא בלתי ד
 דמיה אינו נאסר אם מלחו עליו בשר אחר טעוין לא נסתיין נקבי הבשר • וכשם שהיא בולעתך היא פולטת וכשהיא מ
 מלח את הבשר לא ימלחנו אלא על גבי דף או על גבי כלי מתוקב כדי שיזוב הדם והיא מלח על גבי כלי שאינו מתוקב •
 אם הכלי הוא של דם טעון טבירה • ואם הוא של עץ ושל מתכות טעון תעלה וכל הבשר המקצוע בדם הנבלט אסור ומ
 וחתכו ומשליכו והוא מותר • ובשר של מלייתא טעון מלידה והדחה כבשר של קרייה והסבד אין ומלחין אותן לבת
 לכתולה עם שאר הבשר ואם מלחו בדעבד אינו נאסר בכך • וכן אין גולין אותן כשיעור עם שאר בשר • ומה שאמרת
 חכמים משפר כבדא עליו בשרא מדי תונית בשרא אסור פירש רש"י ז"ל דוקא בתנורין שלהם שהיה פיהם למעלה אבל
 בתנורין שלגו אסור לגמרי לפי שבתנורין שלגו אין השפודין תלויין אלא סובבין ושעמים שמשילו ומתא חבד עלתן לפ
 לפיכך בין שהבד לצד הראש בין לצד הזנב אסור והוא הדין לבחל • והנהגה בשר או עוף אסור לקבל השמנותית הנטוה
 ממנו בכלי אלא אם כן מלחו והדחת יפה יפה כדי שיהא ראוי לקרייה •

סוד פרשיות של תורה

כל פרשיות של תורה נג' פרשיות וסודן למות א' ב' ג' סעכים באצבע חלקים וסודן אחר ג' נעול אחתי סלה סודן
 לסדר הפרשיות
 יבא • ישלח • ויסב • מקץ נש לחיים •
 תצוה תבונה ותשא קהל הפקדים •
 הכהנים בהר הקודש •
 פנחס ראש למשנות
 ונתבא אדם האזינו ברכה • הרי אילו חומשים ושלש פרשיות שבתורה • וקורין אותם בכל סנה ושנה אחת ואחת בשב
 בשבתה • ויש שבת שסופלין וקורין בה שתי פרשיות ויש שבת שאין קורין בה אחת מהן כגון שבת ויש טוב סקורין ב
 בה מענינו של יום ויש פירשה מחולקין אותה לשתי שבתות •
 דע כי לעולם קורין פרשת צו קודם השפח וש
 ופרשת וידבר ראש הספר קודם עצרת ופרשת ואיתתן אחר ט' באב שבת נחמו ופרשת אדם נצבים או כלה או חזיה ט'
 קודם ראש השנה וסיומה פקד ושפח וטו ועצרו צומו וכל קומו ותקעו זה בשנה פסוקה אבל בשנת עבד אומרים שצ
 צד ושפח זאת תהיה ופעמים אחר שפח אחר מות וסודן צומו וכל קומו ותקעו אינו זו לא בפסוקות ולא במשכבות וש
 ופרשת אדם נצבים פעמים קורין אותה כלה סלימה בשבת שלפני ראש השנה ופעמים חולקין אותה לשתי שבתות חזיה
 עד וילך ומה לפני ראש השנה וחזיה לאחד ראש השנה • וכי ישאל איש מעם רעהו אחרי פי
 טיש לנו פרשיות יתרות על השבתות ואנו כופלין ממות ומשעי מי הביאנו לזאת הלא טוב לנו לקרות ממות ומשעי אחת ב
 בשבתה ונקרא אחת נצבים סלימה לאחד ראש השנה וענית ואמרת לפי שבתותינו זל תקנו חזת
 לקרא קללות שבתות כהנים לפני עצרת ושבתות חזיה לפני ראש השנה כדי שתכלה סנה בשנה וקללותיה ועצרת ה
 הוא ראש השנה לחילן ותצדי ראש השנה לרין וכדי שלא נתחלב בתולת השנה לקרא בתורה בקללות לפיכך חלקים אחת
 נצבים לשנים וזה לך האית והיה זה שלום • אם יבא ראש השנה ביום שני או ביום חמישי נצבים שלפני קורין סלימה •
 על גבי חרשו חרשים • אם יבא ראש השנה ביום שני או ביום שלישי חלקין •

וזה סוד הפרשיות של כל השנה •

בראשית ביסעיה הן עבדי איתך בני • עד תביל תורה ואחר •

אלה תלדתינח	בישעיה	רני עקרה	עד	ולקדוש ישראל כי פאך
לך לך	בישעיה	ואל מי תדמוני ואשנה	עד	אלקי ישראל לא אצובס
וירא אליו	במלכים	ואשה אחת מנסי בני הנביאים	עד	ותשא את בנה ותצא
ויהו חיי סרה	במלכים	והמלך דוד זקן בא במיט	עד	ואמרתה יחי המלך שלמה
אלה תולדות יצחק	בתרי עשר	מלאכי משא דבר ה' אל ישראל בד מלאכי עד כי מלאך ה' צבאות הוא		
ויבא יעקב	בתרי עשר הושע	ועמי תלואים	עד	ובנביא נסמר
וישלח יעקב	עובדיה בתרי עשר	חזון עובדיה	עד	והייתה לה המלכה
וישב יעקב	בתרי עשר עמוס	על שלמה פשעי	עד	ה' אלרים דיבר מי לא יטבא
ויהי מקץ	במלכים	ויקץ שלמה והנה חלוס	עד	ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל
ויגש אלתי יהודה	ביחזקל	ואתה בן אדם קח לך עץ עד	עד	בהיות מקדשי בתוכס לעולם
ויהי יעקב	במלכים	ויקדכו ימי דוד למות עד	עד	ותיכון מלכותי מאד

ספר שני

ואלה שמות	בירמיה	דברי ירמיהו בן חלקי עד	עד	כי אתך אני נאס ה' להנילך
וארא	ביחזקל	ולא יהיה עוד לבית ישראל	עד	ולך אתן סתרון פה בתוכס וידעו כי אני ה'
בא אל פרעה	בישעיה	בעת ההוא יובלטי	עד	ומעשה ידי אסר ונחלתי ישראל
ויהי בשלח	בשופטים	ודבורה אשה נביאה	עד	אומר לה אלקי ישראל
וישמע יתרו	בישעיה	בשנת מות המלך עוזיהו	עד	בן טובאל
ואלה המשפטים	ומדלגן	ואומרין כי ילד יולד	לנו	למרבה המסרה :
ויקחו לי תרומה	בירמיה	הדבר אשר היה אל ירמיהו אחרי כרות עד ונטב ירושלם	עד	ואה' נתן חכמה לשלמה
ואתח תנוה	במלכים	אתה בן אדם הצד את בני ישראל את הבית עד ורציתי אתכם נאס ה' אלקיס :	עד	לא אצוב את עמי ישראל
כי תשא	במלכים	וישלח אחאב	עד	ה' הא אללקיס ה' הא אללקיס
ויחל משא	במלכים	וישלח המלך שלמה	עד	אלפים בת יכיל
אלה פקודי	במלכים	ויגש חירוס את הכיורות	עד	נתן באושרות בית ה'

ספר שלישי

ויקרא	בישעיה	עס זו יצרת לי	עד	אני ראסון אני אחרון ומבלעד
צו את ארץ	בירמיה	כה אמר ה' עולותיכס ספו	עד	אבדה האמונה ונכרתה מסיס
ויהי ביום השמיני באמחל	ומדלגן ואומרין	מחז כמך ה'		מי לא יראוך
אשה כי תורג	במלכים	ויוסף עוד דוד כל בחור	עד	לך עשה כי ה' עמך
זאת תראה	במלכים	ואיש בא מבעל שליטה	עד	וילך מאתו כבדת ארץ
באשר וימות ומדלגן	במלכים	ויאמר אלישע שמעו דבר ה' סאה סולת בשקל עד וירמס אותו העס		ויחן ה' אותס וירמס
אחרי מות	ביחזקל	התשפוט התשפוט את עיר הדמים עד	עד	ונחלת בד לעיני
קיסים ההיו	ביחזקל	ויהי בטנה השביעית בא אלגיס עד	עד	אני ה' אלקיס
אמיר אל הכהנים	ביחזקל	והכהנים והלויס	עד	לא יאכלו הכהנים :
בהר סיני	בירמיה	ה' עוזי ומעוזי	עד	כי תהילתי אתה
אס בחוקתי	ביחזקל	בן אדם הנבא על דועי	עד	נאס ה' אלקיס

ספר רביעי

במדבר סיני	בתרי עשר בהושע	והיה מספר בני	עד	וידעת את ה'
נשא את ראס	בשופטים	ויהי איס אחד מצרעה	עד	ובין אצתאל
בהילתך	בתרי עשר זכריה	דוני ושמוחי בת ציון	עד	השואות חן חן לה
שלח לך אלגיס	ביהושע	וישלח יהושע מן	עד	כל יושבי הארץ משנינו

ויקח קרח	בטמואל	ויאמר טמואל אל אל העם לבו	עד	לעשות חתום לו לעם
זאת חקת התורה	בטופטים	ויפתח הגלגדי	עד	משני בני ישראל
וירא בלק	בתי עשר מיכה	והיה זה שלום	עד	והצגע לבת עס אלקך
פנחס	במלכים	ויד ה' היתה אל אליהו	עד	וילך אחרי אליהו וישרתיה
ראשי האמות	ביהושע	ויתן משה למטה ראובן	עד	כאשר דבר להם
אלה מסעי	ביהושע	אלה הנחלות אשר נחלו	עד	וזאת מירשתיהן
ספר חמישי				
אלה הדברים	בישעיה	חזון וישעיה בן אמץ	עד	ושביה בצדקה
לתענה באב	בירמיה	אסוף אספס	עד	כי באלה חפצתי
למנחתך	בתי עשר הושע	טובה ישראל	עד	ופושעים יבאנו בם
ואתחנן	בישעיה	נחמו נחמו עמי	עד	וחיינו חן די עולה
והיה עקב	בישעיה	ותאמר ציון עובדי ה'	עד	תודה וקל אמה
רצה אנכי	בישעיה	עניה סעירה לא נחמה	עד	ולקדוש ישראל כי כאך
טופטים וטופרים	בטמואל	ויהי כאשר זקן טמואל	עד	לבו איש לעיני
כי תצא	בשמואל	ויאספו פלשתים את מחניהם	עד	לך וה' יהיה עיך
והיה כי תבא	ביהושע	אז יבנה יאסע	עד	אל המקום אשר יבדך
אתם נבבים	ביהושע	ויאסוף יאסע את כל שבטי	עד	כי הוא אלקדו
וילך משה	בישעיה	חדשו אתה' בהימצאו	עד	אקבץ עליו לנקבת
האינינו השמים	ביחזקאל	ממזמת הארץ אמה	עד	והאיבונות
וזאת הברכה	ביהושע	ויהי אחרי מות משה	עד	רק חזק ואמן
כד מקלח ריש ירחו	בחד	בטבתא בטמואל ויאמר לו יהונתן	עד	ובן זרעך עד עולם
ריש ירחו בטבתא	בישעיה	השמים כסאי	עד	והו דיראן והיה יהי חדש
להלולא	בישעיה	ונודע בגוים זרעם	עד	בחרות קדשי
לחנכתא	חזי וטמו	הפטרות פרשת בהעליתך		
לשבת שנית של חנוכה	ויגש חירם	הפטרות אלה כקודי		
פרשת שקלים	במלכים	בן שבע שנים יאאס	עד	לכתוב יהו
פרשת זכור	בטמואל	ויאמר טמואל וגו' אתי שלח	עד	גבעת שאול
פרשת פרה	ביחזקאל	בית ישראל יטבים	עד	וידעו כי אני ה'
פרשת הודם	ביחזקאל	בראשון באחד לחודש	עד	ובחגש וגו' וטמן חן לאש
יום ראשון של פסח	ביהושע	בעת ההיא	עד	אח ימצא ואח בא
יום שני של פסח	במלכים	ויצו המלך את כל העם	עד	וימליכו אותו תחת חבז
שבת של חג האזנה	ביחזקאל	היתה עלי	עד	אני ה' דברתי ועשיתי נאם ה'
שביעי של פסח	בטמואל	וידבר דוד	עד	לדוד ולארשו עד עולם
שמיני של פסח	בישעיה	עוד היום בנב	עד	כי גזל בקדש קדוש ישראל
יום ראשון של שבועות	ביחזקאל	ויהי בשלשים שנה	עד	ותשאני מחונו
יום שני	בתי עשר חבקוק	תפלה לחבקוק	עד	למצח בענינותי
יום ראשון של ר"ה	בראש טמואל	ויהי איש אחד	עד	חדש קרן חשימו
יום שני	בירמיה	כה אומר ה' מנח חן	עד	חדש ארמונו נאם ה'
לשחרית צום כפור	בישעיה	ואמר סלו	עד	כי פי ה' דבר ובא לנצח ואני זאת
למנחת צום כפור	בתי עשר	ועלו מושעים וספר חנה ומסיה מי אל במקך		
		ישוב ורחמו יתן אמת ליעקב וגומר		
יום ראשון של סכות	בתי עשר זכריה	הנה יום בא	עד	בבית ה' טבאית ביום האז
יום שני של סכות	במלכים	ותעלה כל המלאכה	עד	וביוד מלא לאמר

שבת של חול המועד	ביחוקאל	בן אדם טים פנד אל גוג	עד	והתגלתי והתקדשתי וגו'
לשמחי עצרת	במלכוס	ויהי כבלות שלמה	עד	אשר חפץ לעשות
לשמחת תורה	ביהושע	ויהי אחרי מות	עד	רק חוק ואמן
		בטלם סדר ההטמות:		של כל הזנה

סדר הברכות

אמר לאדם ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה. סכ' לה' הארץ ומלואה טעם שלא יברך הוי הוא עליו כהקדש האמר ב
 בהנאה אבל לאחד ברכה הכל עליו כהיתר סכ' והארץ נתן לבני אדם : לפיכך צריך אדם ללמוד סדר הברכות כדי י
 שידע לברך על כל ברכה וברכה בעונתה : דין נטילת ידים . הבא לאכול לחם צריך
 ליטול ידיו במי רביעית לגוג ושעור אצבעיים על אצבעיים בידו אצבעיים וחצי אצבע וחומש אצבע שהן בטברייחא י
 וא' אצבעות פחות חומש וזה טעם לבוס של ברכת המזון ושל קדוש והבדלה ואם היו בכלי מים כדי רביעית אף על פי
 שלא נטל ידיו בכלן יצא ידי נטילה אבל אם לא היו בכלי טעור רביעית לא יצא ידי נטילה . וצריך לגב את ידיו ל
 לאחד נטילה ואם לא נגבן כאלו לא נטל . ואם היה בא בדרך ואין לו מים ליטול ידיו לא יברך דיו במשה או בבתי
 אצבעותיו ויאכל אלא ימתין עד שימצא מים ויטול ידיו על כן ראוי לאדם כשהוא בא בדרך שיהא מתנה על נטילת
 שחייט לסמוך עליה לסעודה אך שיהא משמר את ידיו שלא יגע בדבר המטמא את הידים : ואם התנה על נטילת שחייט
 לסמוך עליה לסעודה ואח"כ מצא מים באשת סעודה ובא ליטול את ידיו סכ' ה נוטלן ואינו מברך על נטילת ידים שהרי
 נטלן ושמר את ידיו . אבל אם לא שמר את ידיו אעפ' שהתנה על נטילה של שחייט חוזר בנטילה של עכשיו שהרי כיון סכ'
 סכ' מטמא ידיו אי אפשר לאכול בלא נטילת ידים . וצריך ליטול אדם את ידיו מן הכלי או לשקוע ידיו בנהר או במע
 במעיין אבל לא בכלי לפי שהיא מטמא את המי' ואין מטמאין ידי הנוטל בהן אלא מטמאין אותם . וכן לא יתן אדם מ
 מים לחביתו בחפניו : ומנה לברך קודם נטילה או באשת נטילה . ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצ
 במצותיו וצונו על נטילת ידים וצריך ליטול ידיו עד שיצול האצבעות . וצריך לזקוף את ידיו האצבעות למעלה ש
 שלא יחזרו המים ויטמאו את הידים ואם רצה לאכול שירתי אינו צריך נטילת ידים : ואם נוטלן לא יברך
 דין ברכת המוציא היה לפניו לחם שלם ושתינת מצה לבצוע על השלם שת נקיה ופת קיבר מב
 מברך על פת נקיה ואפילו שתינת ואף על פי שפת קיבר שלימה וכן שתינת של חטוף ושלמין של שצורים מברך על הכת
 השתינת של חטוף לפי שמנה לברך על המוציא : וכשהוא בוצע בוצע משלי השת ממקום שמתחיל להתבטל ולהצטות ל
 לחם ובוצע בעין יפה ואפילו אורחים המטבח בסעודה בזמן שאין בעל הבית מיסב עמהם בוצעין לצמחן בעין
 יפה ואין בעל הבית ראוי לבצוע לארחיו ולא לבטח ולבני ביתו אלא אם כן הוא אע"י עמהן ובזמן שבעל הבית סועד
 עם ארחיו בעל הבית בוצע כדי שיבצע בעין יפה והארח מברך כדי שיברך את בעל הבית והבוצע בוצע בעצמה
 אצבעותיו משום חבוב מצוה ואינו כראיה כרעבתנות וצ"ל שיברך תחלה ואחר כך יבצע ואם בוצע תחלה ואחר כך ברך
 הרי זה ברכה לבטלה וזו היא ברכת הלחם ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ ואדר שביד
 האור לאח עד שיטעם ואם טח בדברים שאינן מענין הברכה חוזר ומברך אבל אם טח בעיני הברכה אין צריך לחזור
 ולברך וכל לחם האפוי בתנור או כעין תנור דהיינו אלפס יבש מברכין עליו המוציא וברכת המזון

דין ברכת היין

הצותה מים או יין בסעודה מברך על כוס הראשון ועל כוס של ברכת המזון ואין הפת פוטרתו לפי שהפת פוטרת את הא
 האוכל ואינה פוטרת את המסקה אבל אם היה טורה פת במים או ביון הפת פוטרתו : ומברכין על יין מבוסל ועל יין מג
 מציתו ועל יין המעורב בבשמים ובדבש ויין שהחמין כיון שאין אדם שותהו מאות חמנו אין מברכין עליו חלא שהכל וי
 ויין שמוגז במים כל זמן שטעמו של יין קיים מברכין עליו בורא פרי הגפן ואם באו לפניו כמה מיני יינות והוא מיסב א
 אם אחרים אכלן ושותין עמו מברך על ראשון בורא פרי הגפן ועל שאר יינות מברך הטוב והמטיב ואם היה מיסב

ומצות יחודי אשר פתה כמה מיני ימות אינו מברך אלא על האיסוף שאין הטוב והאטיב בפחות מעט ויש אומרים ש
 שאין מברכים הטוב והאטיב אלא על היין שלא פתה ממנו ל יום ובני אדם המותץ יחד בסעודה כל אחד ואחד מברך
 לעצמו לפי שאין בית הבלית פנוי אבל מי שביתו בלית פנוי ממנו דעתו בברכת חברו ויתא ב' על כן נתנו למי
 סביר דבתי בברכת היין כדי שיכוננו לבס' לשמוע הברכה ויתא ידי הוצתו וזו היא ברכת היין ברוך אתה ה' אלהינו מלך
 העולם בורא פרי תבן וברכת סגנו יין זו היא ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם הטוב והאטיב וברכת מים או שאר מ'
 מאקין זו היא ברוך אתה ה' שהכל נהיה ברצונו דין כוס של ברכת המזון וכוס של ברכת המזון טענו הדחה מבטנים
 וטעויה מבחין וממלאין אותו על כל ג' יין והמברך מקבלו בטעו ידיו ואוחזו בימיו ואם היה אחר אוחז בימיו פרו'
 שהוא שמאל כל אדם ומזה לברך על כוס שלם ויין טעום ממנו במים או מים טעום מהן או מן ברוך אתה היין ברוך
 ראויין לברכה ואם אין לו יין לבוס אחר לברכת המזון מוסף עליו יין או מים מעט שאין פגומין ומברך עליהן ברכת
 המזון ואם אין לו מיה להוסף עליו מברך ואינו חושש וברך המברך ליתן עיניו בכוס של ברכת המזון ולא יסח מה'
 ממנו שאין יספק או ישול מידו וברך להגביא מעל השלחן טעם ושיעורו של כוס רביעית לוג ארבעים על ארבעים ב'
 ברוס ארבע וחצי ארבע וחמש ארבע טהן בתרבייתא יא' ארבעות פחות חמשה

דין סדר זמון

שלמה שאכלנו כחות חיובין לזמן ואין מומקין על הקטן עד שיאח בן שלמה עשר שנה ויש אחד וזמן מומקין על הנשים
 ועל העבדים ואין אדם שלא אכל בסעודה מתעורף לזמן שלמה אלא אם כן אכל כזית דגן לכל השמות ודוקא לזמן ש'
 שלמה אכל לזמן עשרה אפילו טבעה אכלו דגן ושלמה אכלו יין או סתו כוס של יין מתעורפין ודוקא טבעה אכל סתו ש'
 שאכלו דגן ואמבע אכלו יין או מתעורפין ואחת שאכלו יין ולא אכלו דגן אינן ראויין אלא להתעורף לזמן אכל לברך
 ברכת המזון אינו מברך להוציא אחרים ידי חובתן עד שיאכל כזית דגן וטנים שאכלו כחות מנה לחלק כן ב' וזו
 ברכת המזון ובטעו מאכילין ואוכלין כחות וקדמו הטנים ונמרו סעודתן והדי הן צריכין לברך והאמרי
 סעודתן היו זה עונה עמהן ברכת המזון והם גומרים ברכת המזון והוא חוזר ונמרו סעודתו ואחר כך מברך ברכת המזון
 לעצמו וזו שלא אכל אינו רשאי לברך לאחרים שאכלו ואף על פי שאינן בקיאיין לברך ברכת המזון וזה סדר ברכת המזון
 אם הם עשרה או יותר מעשרה המברך אומר נברך אלקינו שאכלנו משלנו והאמריין עותין ברוך אלקינו שאכלנו משלנו
 ובטובו חיינו ואם הם פחות מעשרה עד שלשה המברך אומר נברך שאכלנו משלנו והאמריין עותין ברוך שאכלנו
 משלנו ובטובו חיינו ואם היה יחיד מברך לקטתו ומצול האמר ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם ונמרו
 ובטבת פותח בברכ' שלישית בנחמה ומשי' בנחמה ואומר של טבת בארבע ובאמריין אומר הריחוק הוא יחילנו יום טבל
 טבת וכוס של ברכת המזון אם פתה ממנו רביעית מברך לאחריו על התבן ואם לאו מברך אחריו ברוח נפשות רבות
 דין שאר ברכות שאינן בסעודה על כל שאר פירות האילן האוכל אותן כדרך אכילתן מברך עליהן ברוך
 אתה ה' אלוקינו מלך העולם בורא פרי העץ והאוכל מן העליון ומן הקרקעות דברי שאר דברים ליאכל ואין דרך בני
 אדם לנטוען ומצולה לאוכלן לכן מברך עליהן טהבל ופירות האילן שאין דרכן בטלוקה פנוי אגוזים יאמרי
 וענבים והדומה להם אם טלקן מברך עליהן טהבל וכן אגוז ברבט מברך עליו טהבל ופירות האילן מדרבן בטלוקה כ'
 כגון ערמונים אם טלקן מברך עליהן בורא פרי העץ וכן בטנים טהבל בני אדם לטלקן על היין ברת אם טלקן מברך
 עליהם בורא פרי העץ והאמתה חלב של סקדים ומין של רמנים ושל תותים ושל סקדים מברך טהבל ופירות מדרבן לא
 לאכל כן היין בין מבטלק כגון חבואים והן קטנות ואגוזים והן פרי מברך עליהן בורא פרי העץ ובברכה של אחר
 אחריהן יש חילוק כל פירות האילן שאינן מאכילת המזון מברך לאחריהם ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא
 פירות רבות ומסדוקן על כל טברא באי' די העולמים ופירות האילן סה' מן האומות הטובים בטמון ארץ רעה וטעויה
 ארצות ונפן ורימן ארץ זית טמן ורבט הן פירות טענותיה כהן ארץ ישראל מברך לאחריהם ברכה אחת מעין ג' כסדר
 הזה ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם על העץ ועל פרי העץ ועל תבובת השדה ועל ארץ חמדה טובה וחובה ב'
 ברית ועריה חיים ומזון טרנית והנחלת את אבותינו יחד האלקינו צלנו ועל ישראל עמך ועל מוסלם עמך ועל כ'
 ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משדך ועל מסוכך והכלך וצנה יחזלם עיר קדשך במהרה בימינו והשלט בת'
 בתוכה ותאכל משריה ונטבע מטובה ותרברך עליה בקדושה ובטהרה כי אל טוב ומטיב אתה ברוך אתה ה' על הארץ ועל
 פרי העץ ויין האילן ונטעה לחציבות מטאר פירות טענותיה ב' וכן ומברך עליו ברה בפני עמיה לפני מברכין כ'

